

የግእዝ ቅኔያት

የሰነ ጥበብ ቅርስ

ንግቡ ከነትርጓሜው

**ከኢትዮጵያ ቋንቋዎች አካዴሚ
ባህልና ስፖርት ጉዳይ ሚኒስቴር**

www.ethiopianorthodox.org

መጽሀፉን በክፈለግ ሆነ በሙሉ ለማሳተፍ ሙብቱ
የሊትተሉያ ቋንቋዎች ለካዲሚ ነው ።

መጀመሪያ እትም 1980

አሳታሚ

የባህልና ስፖርት ጉዳይ ሚኒስቴር

ብርሃኑስ ሰላም ማተሚያ ቤት
አዲስ አበባ

የሰራው ፕሮግራም ተሳታፊዎች

የአካዲሚው ጉባኤ የሰነ ፅሁፍ ኮሚቴ አባላት ፤

አቶ ተክለ ገደቅ ሙኩሪያ

ዶ/ር ለምሳሉ አክሊሉ

ዶ/ር ሀይሉ ለርአያ

አቶ መንግስቱ ለማ (የኮሚቴው አስተባባሪ) ።

የአካዲሚው ሰራተኞች ፤

አለቃ አፈወርቅ ዘውዴ

በምስጢራ ትረካና እረማ

አቶ ተፀላ መንግስቱ ጻንኤል

በዝግጅትና ትንብር

አቶ አለምሮ ፈረደ

በትርጉማ

አቶ መልክለ ክርስቶስ ነቢዩ

በግለህና አማርኛ ታይፕ ሰራ ።

ም ስ ጋ ና

የኢትዮጵያ ቋንቋዎች አካዳሚ ጉባኤ የስነፅሁፍ ኮሚቴ አባላት በተለይም የኮሚቴው ሰብሰቢ አቶ መንግስቱ ለማ ለዚህ «የግእዝ ቅኔ የስነ ጥበብ ትርጉም» መፅሀፍ ዝግጅት ላበረከቱት ዘመናዊ የአሰራር ዘዴና የሰራ ክትትል ፤

መፅሀፉን በማሳተም ረገድ ብርቱ ጥረት ላደረጉት ለአ ካዲሚው የቋንቋና የባህል ኤክስፐርት ለጓድ ዶክተር ኢሳይያስ አለሜና ለግእዝ ቅኔያትና መፃሀፍት አንድምታ ትርጓሜ ክፍል ባልደረባ ለጓድ ቀፀላ መንግስቱ ጻገኤል ፤

በአካዳሚው ፅህፈት ቤት ስም አብዮታዊ ምስጋና አቀርባለሁ ፤

ከዚህም በቀር የብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት ሃላፊዎችና ሰራተኞች መፅሀፉ ጥራት ባለው መንገድ በአጭር ጊዜ ውስጥ ታትሞ እንዲወጣ ላሳዩት አብዮታዊ ትብብር ከልብ አመሰግናለሁ ፤

አሰፋ ገብረማርያም ተሰማ
የኢትዮጵያ ቋንቋዎች አካዳሚ
ዋና ፀሀፊ

ማ ው ጫ

መልእክት	ገፅ 9
መግቢያ	» 11
መቅደም	
(የቅኔ ጥበብ አጀማመርና አረማመድ)	» 15
የግእዝ ቅኔያት ከነትርጓሜያቸው	» 31
የባለ ቅኔዎች አጭር ታሪክ	» 433
የባለ ቅኔዎቹ ስም ከቅኔዎቻቸው ተራ	
ቁጥር ጋር	» 457
የተዛማጅ መፃሀፍት ዝርዝር	» 463

መልእክት

ኢትዮጵያ የረጅም ዘመን እኩሪ ታሪክ ያላትና የራሷ በሆነ ቁሳዊና መንፈሳዊ ባህል የበለፀገች አገር መሆኗ የታወቀ ነው። በዘቱ በሄረሰቦችን ያቀፈች አገር በመሆኗም የበርካታ ቋንቋዎችና ስነ ቃሎች ባለቤት ናት። ከዚህም የተነሳ ኢሲፓና አብዮታዊው መንግስት ለሰፊው ህዝብ የባህል እንክብካቤ ከፍተኛ ተኩረት ሰጥተውታል።

ከታላቁ አብዮታችን መቀጣጠል ወዲህ በባህል ሚኒስቴር ስር በአዲስ ይዘትና ቅርፅ ከተቋቋሙት የምርምር ዘርፎች አንዱ የሆነው የኢትዮጵያ ቋንቋዎች አካዲሚ የኢትዮጵያን በሄረሰቦች ቋንቋዎችና ስነ ቃሎች በሳይንሳዊ መንገድ በመሰብሰብ፣ በመመዘን ገብ፣ በግጥናትና በመመርመር ላይ ይገኛል።

እኩሪ ከሆነው የባህል ቅርሳችን አንዱ የገለዝ ቋንቋና ስነ ፅሁፍ በመሆኑ የአንድምታ ትርጓሜና የገለዝ ቅኔያትን ምርምር ስራ የሚያካሂድ በአካዲሚው ውስጥ ከተቋቋሙት የስራ ክፍሎች መካከል «የገለዝ ቅኔና መግሰፍት ትርጓሜ ክፍል» አንዱ ነው። ክፍሉ የአካዲሚው ፅሁፈት ቤትና የአካዲሚው ጉባኤ የሰነ ፅሁፍ ኮሚቴ በሚሰጡት መመሪያ መሰረት በርካታ ስራዎችን በግክናወን ላይ ሲሆን፣ ይህ የመጀመሪያ የስራ ፍሬው የሆነው «የገለዝ ቅኔያት—የሰነ ጥበብ ቅርስ» የተሰኘው መፅሀፍ ታትሞ መውጣት ከፍተኛ ግምት የሚሰጠው ነው።

ባህላዊው የገለዝ ቅኔ ለብዙ ምእት አመታት በገለዝ ቋንቋ ከመነገሩ ሌላ በፅሁፍ እምብዛም አይሰፍርም ነበር። ከቅርብ ዘመን ጀምሮ ግን የገለዝ ቅኔያት ከታወቁ ሊቃውንት ተሰብስበው እንደታተሙና ለህዝብ እንደቀረቡ አይዘነጋም። ረቂቅ የሆነው የገለዝ ቅኔ ስነ ፅሁፋዊ ጥበብ አሁን ወደ አግርኛ ተተርጉሞ ምስጢሩ ተተንትኖና ተበራርቶ ለህትመት መብቃቱ አንድ አይነተኛ እርምጃ መሆኑ አይመስለኝም።

የዚህ የግእዝ ቅጂያት—የሰነ ጥበብ ቅርስን መታተፍና መሰራጨት ብዙ ጥቅም አለው ። በአንድ በኩል በባህርይና በሰልጣ ረቂቅ የሆነው የግእዝ ቅጂ ወደ አግርኛ ተተርጉሞና ምስጢሩ ተብራርቶ መቅረቡ ዘመናዊው የአግርኛም ሆነ የሌላው ብሄረሰብ ስነ ገጥም ከጥንታዊው የግእዝ ቅጂ መውረስ የሚገባውን ጥበባዊ ቅርስ ሊገናፀፍ ይችላል ። በሌላ በኩል ደግሞ የመፅሀፍ መታተፍና መሰራጨት የግእዝ ቅጂ ከሰፊው ህዝብ የተሰወረ ምስጢርና ለጥቂት ምሁራን ብቻ የሚያገለግል ጥበብ መሆኑ ቀርቶ «ቅጂ ለብዙሃን» እንዲሆን መንገድ እንደሚከፍት ይታመናል ።

በዚህ አጋጣሚ ይህ መፅሀፍ ታትሞ ለመውጣት እንዲበቃ ከፍተኛ አስተዋፅኦ ያደረጉትን ሁሉ በአካደሚው ጉባኤ ስም ከልብ ለመሰገናለሁ ።

አሰፋ ሊበገ

የኢትዮጵያ ተገዳሪዎች አካላዊ ጉባኤ ሊተግበር

ግቢያ

ዘመናዊ የሰነ ጥበብ ስራዎች ከጥንታዊው ስነ ጥበባዊ ቅርስ ደገኛውንና ገንቢውን ገፅታ እየቀሰሙ የየራሳቸውን ወቅታዊ እውርታ ሲያካሂዱ የሰነ ጥበብ ባህል ይራመዳል ።

የግእዝ ቅጂ ከጥንት ጀምሮ ከፍተኛ ግምት የተሰጠው ፣ በም እት አመታት የሚቆጠር እድሜ ያለው ልዩ ስነ ፅሁፋዊ ቅርስ ነው ። ምጥንነቱ ፣ ደንበኛ ስርአቱ ፣ ልዩ ልዩ መንገዶቹ ፣ ዘግው ፣ ሰምና ወርቁ ፣ ወዘተ... እነዚህ ሁሉ የሰነ ጥበብ ደረጃውን ከፍተኛነት ይመሰክራሉ ። የቅጂ ደራሲያን ባብዛኛው ሊቃውንትና ምሁራን መሆናቸው ፣ ለሚሆኑና አንባቢዎቹም እነሱው መሆናቸው ፣ የድርሰት ቋንቋውም ግእዝ መሆኑ የታወቀ ነው ። ቢሆንም አልፎ አልፎ በአግርኛ ወይም በእርምጃ የተደረሱ ቅጂያት አልታጠሙም (ለምሳሌ ቅጂ ቁጥር 203 እና ቁ.303) ።

የቅጂ ይዘት በሙሉ እንኳ ባይሆን ባመዛኛ በሃይማኖታዊ ርእሰ ጉዳዮች ላይ የተመሰረተ መሆኑ ፣ ሃይማኖታዊ አስተሳሰብ በገንኝ በት ስርአት ግህበር የተለመደ ነው ። በሌሎች አገሮች የሰነ ፅሁፍ ታሪክም ይህንን የመሰለ ሂደት ተከስቷል ። በዚሁ ክልል ውስጥ ግን በግህበራዊ ሂሳና በፖለቲካ ወገናዊነት ላይ የተመሰረተ የቅጂ ድርሰቶች ይገኛሉ ። (ለምሳሌ ቅጂ ቁ. 111 ፣ 289 ፣ 306) ። የሴት ባለቅጂዎችም አልጠፉ ። (ለምሳሌ ቅጂ ቁ. 250) ።

ለቅጂ ጥበብ ግስተግሪያ ለያሌ ልዩ ትምህርት ቤቶች በኢትዮጵያ ተቋቁመው ለምእት አመታት ባለቅጂዎችንና «ቅጂ ረግሬዎችን» ሲያረፉ መኖራቸው በባህል ታሪክ በኩል የሚያስገርም ደግሞም የሚያስረኩ ነው ። በአለገበት የአብዮት ወቅት ግን ዘመናዊ ትምህርትን በቀሰሙ እንባብያን ዘንድ ሊተኮርበት የሚገባው የግእዝ ቅጂ ገንቢ ገፅታ ይዘቱን የሚገልፅበት ቅርፅ መንገድና ቴክኒክ መሆኑ አይጠረጠርም ።

በዚህ በዚህ ረገድ የገለጸ ቅኔ ከብዙ ምላት አውታት ልዎድ የተነሳ በጣም ከተራተቀ ደረጃ ደርሶ ይገኛል። በእነዚህ ዘመናዊው የሰነ ገጥም ደራሲ ከሙያው ለገዢ የቅኔን ተከላክሎ መገንድ በመመርመር የሚገረው ለያሌ ቆም ነገር መኖሩ ለሌ ለይባልም።

ደገኛ ገፅታ ያላቸውን የሀገራችንን ባህላዊ ቅርሶች ለአዲሱ ትውልድ ግስተላለፍ በባህል እድገት መስክ የግድዘለል ደረጃ እንደሚሆኑ ፣ የኢትዮጵያ ቋንቋዎች ለካዲሚ ከሌሎች ተመሳሳይ ተገባሪ ባራት ጎን የገለጸ ቅኔያትን ትርጓሜ ምስጢራዊ ትረካ ስራ አስጀመረ። ስራው በአካዲሚው ጉባኤ የሰነ ፅሁፍ ኮሚቴ አመራር ተደግፎ እንዲከናወን ጉባኤው በወሰነው መሰረት ፣ ኮሚቴው ለስራው ዝርዝር መመሪያዎችን አውጥቶ ፣ የገለጸ ቅኔ አውታት ያላቸው ሶስት ሰራተኞች በየደረጃው በሰራው ተሰግርተዋል። ከእነዚህ ለንጹ አለቃ አረ ወርት ዘውዲ የታወቁ የቅኔ መምህር ናቸው። በእነዚህ ይህ መፅሀፍ የቡድን ስራ ውጤት ነው።

የገለጸ ቅኔያትን በአግርኛ ተርጉሞ የግሳተሙ ተገባር ከዚህ ተደምጦ በመጠኑ ተጀምሯል። መምህር ይሄይስ ወርቄ በጭንባብ ወትርጓሜ ዘቅኔያት፣ አለግዶ ምስጢራት» (1960) ፣ አለቃ ይኩኖ አምላክ ገብረ ሰላሴ በጭንባብ ቅኔያት ከነትርጓሜአቸው » (1959) ፣ እንዲሁም አለቃ ለግ ሀይሉ በመፅሀፈ ትዝታ ዘለለቃ ለግ» (1959) ቅኔያትን ከነትርጓሜያቸው አቅርበዋል። በዚህ ስራቸው የተጠቀሱት ሊቃውንት ይመሰገናሉ። ሆኖም በተተረጎሙ ቅኔያት ብዛትና በአቀራረብ ስፋት ይህን የአሁኑን መፅሀፍ የሚያህል የትርጓሜ ፣ የምስጢራዊ ሀተታ ፣ የትረካ ስራ ለግሳተም እስከ ሃረ አልተጠከረም። አሁን ይህንን መረጃ መቻሉ የባህል ግንደቲርን የመሰረተው የኢትዮጵያ አብዮት ለባህላዊ ቅርስ ጥበቃና እንክብካቤ ተገባር የረጠጠለትን አመች ሁኔታ በጉልህ ያንፀባርቃል።

የዚህ መፅሀፍ የመጀመሪያ አላግ ዘመናዊ ትምህርት ያላቸውን ለንግብናን ከገለጸ ቅኔ ቅርስ ጋር ግስተዋወትና ደረጃ በደረጃ ግለግመድ ነው። በዚህ መሰረት ቅኔያትን ለመገንዘብ የሚ

ያስችሉ መረጃዎችን ለአንገብናን ለግመዳዎች ልዩ ጥሬዎ ተደርጎልል። የእያንዳንዱ ቅኔ ትርጉሙ ፣ ምስጢራዊ ሀተታው ፣ ታሪኩ ፣ በተከታታይ ተመዝግቧል። ከባለቅኔያቱ የግል ታሪክ ለጊዜው የተገኘው በመፅሀፍ መጨረሻ ክፍል በረደል ተራ ባጭሩ ሰፍሯል። በዚህ መፅሀፍ ቅኔያቸው የሚገኝ ባለቅኔያት ሁሉ ለግቸው ከቅኔ ያቸው ተራ ቆጥር ጋር ለባቸው በረደል ተራ ተደርድሯል። የአግርኛው ፅሁፍ በሙሉ በኢትዮጵያ ቋንቋዎች ለካዲሚ ጉባኤ በከፍተኛ የድምፅ ባልጌ በ1973 ተቀባይነት ባገኘው የረደል ቆጠባ ሀሳብና ውሳኔ ላይ የተመሰረተ ነው። ይኸውም ባጭሩ ሀ ፣ ለ ፣ ለ ፣ ፀ ፣ እንዲሁም ሷ ፣ ጌ ፣ ሷ ፣ ወዘተ.ን ይዞ ደራመዳል።

የአዲሱ ኢትዮጵያ የሰነ ገጥም ደራሲን የሚፈልቁት የሀገራችንን የሰነ ጥበባት ቅርስ ደገኛ ገፅታ ከተራግጧ አለም ዘመናዊ እሴት ጋር አሳምደው የራሳቸውን ልዩ አስተዋፅኦ ከሚያበረክቱ ታታሪዎች መሀከል በመሆኑ ፣ የዚህ መፅሀፍ መታተፍና መሰራጨት ለሰነ ገጥማችን ወደፊት እመርታ አጋዥ እንደሚሆን ተስፋ አለ። ወጣቱ ትውልድ የአገሩን የሰነ ፅሁፍ ቅርስ ደገኛ ገፅታ ገንዘብ አድርጎ ዘመናዊውን ከጥንታዊው ጋር ሲያገናኝብና ሲያዛድ ነው ከፍተኛ ደረጃ ያለው የሰነ ጥበብ እሴት ለሰራው ህዝብ ሊያበረክት የሚችላው።

በዚህ መፅሀፍ የሰረፉት ቅኔያት በታወቁ ሊቃውንት ተደምሲል ከተሰበሰቡና ከታተሙት መሀከል ለአንገብ በጣም የግደፀትን በመምረጥ የተውጣጡ ፣ ደራሲዎቻቸውም (ከአንድ በቀር) ከዚህ አለም በሞት የተለዩ ናቸው። ለዚህ ምንጭ የሆኑት ሀውልታዊ መግህፍት የብላቴን ጌታ ሁደ ወልደ ሰላሴ « መፅሀፈ ቅኔ» (1918) ፣ የመልአክ ብርሃን አድግሱ ጀምበረ «መፅሀፈ ቅኔ (ዝክረ ሊቃውንት)» 1963 ናቸው። ቅኔያቱ ቤት በሚመቱ በት የረደል ተራ ተደርድረዋል። በአግርኛው ትርጉም ለሙ ከወርቄ በጭንባብ ተለይቷል። ስርአት ነጥብና አሁን በሙሉ ዘመናዊ ነው።

የገለገሉ ትርጉሜ በዚህ መልክና ቅርፅ ሲዘጋጅ ይህ የመጀመሪያው ጥራዝ ነው ። ተከታዩ እትም ወደፊት በቅርቡ ለእንባብያን እንደሚደርስ በባህላ ሚኒስቴር የኢትዮጵያ ቋንቋዎች አካዶሚ ጉባኤ የሰነ ፅሁፍ ኮሚቴ ሙሉ ተሰፋ አለው ።

መገንባቱ ለግ

የአካሄድ ጉባኤ ም/ ሊቀ-መንበር

መ ቅ ድ ም

የቅኔ ጥበብ አጀገመርና አረግመድ

ከሌላ አረመርን ዘውድ የተዘጋጀ ።

በሰድስተኛው ምዕተ አመት በአፄ ገብረ መስቀል ዘመን መገንባት የተነሳው የፊደል በገለገሉ መጻሕፍት ምስጢር የተራቀቀ ሊቅ በመሆኑ ፤ በመጻሕፍት ጠቅላይ ክራሱም እንትቶ አያሌ ሙዝመራ ትን ከነዚህኛው ደርባል ። እነዚህም መዝሙራት የመድኃኒት ፣ ምእራፍ ድን ፣ በተባሉ መጻሕፍት ሰፍረው ከትውልድ ወደትውልድ ሲተላለፉ እስካሁን ደርሰዋል ።

የያሬድ የሙዝመር ደርሰት በግጥም ረገድ አብዛኛውን ቤት አልባ ቢሆንም ፣ አልፎ አልፎ ቤት እየመታ ከሰድ ገባብነት ወደ ጉት ነት የመራ ፣ በሰምና ወርቅ የተመሰጠረ ፣ በሁለትም በሶስትም አምስትም ቤት የተወሰነ ፣ በሆንም ሃይቱ የቅኔን ሙንገድ የተከተለ ነው ።

ቤት አልባ ቅኔዎችና ቤተኛ ቅኔዎች ሁለቱም በያሬድ ደርሰት ውስጥ ይገኛሉ ። ለቤት አልባው ቅኔ ምሳሌ የሚከተለውን ጥቅስ ከድን ይመለከቷል ።

- 1 ወብዙኃን ናሱት ሙጽኦ
 ወሰእኑ ከሲቶታ ለእብን እምአረ ዐዘትት
 እስከ ይመጽእ ያዕቆብ ።
 ወከግሁመ ሙጽኦ ብዙኃን ነቢያት
 ወሰእኑ ከሲቶታ ለጥምቀት
 እስከ ይመጽእ ዐቢይ ናላጂ

የዚህና የሚለጥቁት የገለገሉ ጥቅሶች የአግርኛ ትርጉሞችው በዚህ ፅሁፍ መጨረሻ በየተራ ቁጥራቸው ለብቻው ሰፍሯል ።

በሰድስተኛው የያሬድ ቅኔ ምሳሌ አሁንም ከየመድኃኒት እንጠቅሳለን ።

- 2 ሀገረ ክርስቶስ ልዩስ ገድቅ
ዘበውስቴታ የገድር ጽድቅ
ጸድቃን ዜያን አብደሩ እምወርት =

እንዲሁም እርያም ከተባለው ክፍል የግዝተለው ሊጠቀስ ይችላል =

- 3 እምረልረል ብዕል ገነተ ገንጥ ሰቀዩ
እምነትዎ ወንጌል ገራህተ አርወዩ =
- 4 በጌወ ሙሉት ቀሎ ገለጠ
ወሱት ቤተ ጦርን እውዝጡ ሰላጠ
ሐዋርያት እምሕዝብ እለተቱ ፀራዊ ርጉጠ =
- 5 በቅድስና ወበገጽጽ ምክራብ ሥጋሁ ነደቀ
በሠረገላ ሱግሌ ተመጥቀ
ኤልያስ ከቡር እምግለም ዘርገቀ =

ከዚህ በላይ ለአይነት ያህል የተጠቀሰው የያሬድ ቅኔ ቤተኛም በሆነ ቤት አልባም በሆነ ገት ግጥም ነው። (ገት ግለት ጎታታ ያልተጠቃለለ። በመደበኛው የቅኔ ሀረግ አሰካካ ያልተቀናበረ ግለት ነው።) ሆኖም ያሬድ በዚህ በታላቅ ስራው በዘግጦ ድርሰት ውስጥ ቅኔን በግስገባተና በግጥሁዳ የቅኔን ሙያ አሳው = እርግጥ ክርሱ በሁጥላ የተነሱ ሊቃውንት የያሬድን ፈለገ ተከትለው እርሱ የጀመረውን ስራ አስፋፍተዋል = ይህ ግን ያሬድን ከቅኔ ቀደምት ሙሴቶች ጥንኛው ከመሆን አያግደውም =

እንደ የዳር ሊቅ በለ ያሬድ የደረሱት አጭር ዘይእኔ ቅኔ አለ።

- 6 ተትሕተ ያሬድ ዘኢተትሕተ
ለቅኔያቲሁ ደቂቅ እሰጠ ኢሐነጸ ቤተ =

ሊቁ በዚህ ቅኔያቸው፣ ያሬድ ከእርሱ በሁጥላ እንደ ተነሱት እንደ ደቀ እስጢፋኖ እንደ ተዋነደ ቅኔዎች ያለ ቅኔ ባለመድረሱ

ባቻ « የያሬድ ቅኔዎች ቤት አልባ ናቸው » ለግለት ጥክረጥል = ነገር ግን የእነ ደቀ እስጢፋኖ የእነ ተዋነደ ቅኔያትም በሆኑ ከእነ ርሱ በሁጥላ ከተነሱት ሊቃውንት ቅኔያት የተለዩ ሙያዎችው አይደሉ ነጋም = ስለዚህ « የያሬድ ለቅኔያት ቤት አልሰራም » እያሰኘም = ባይ ሆነ ያሬድ ከዘግ ደን ገብተ ለቅኔ ቤት መሰሪያ የመዘዘው ሀረግ ረጅምና ቀጥተኛ አይደለም፣ በሀረጉም የተሰራው ቤት ጠባብ ነው ቢባል እንኳ ያስሃላል =

ቅኔ ከገት ግጥምነት ወደ ሙሉ ቤት ግጥምነት በመሸጋገር አስፈላጊው የተግለለት፣ ትምህርት ቤት የተጻፉሙሉት፣ ጉባኤው የሰፋለት በየሆንስ ገብላጭ መሪነት ነው። የሆንስ ገብላጭ በሞድላ (ላባታ) ገብሎን ወይም ገብላት በተባሉት ቀበሌ የተወለደ ታላቅ ሊቅ በመሆኑ፣ በትውልድ ቦታው « የሆንስ ገብላጭ » ተባለ። በፈላስፋነቱ « የሆንስ ዘፍልሱኛ » ተባለ። በእነዚህ ዘርዘ ያዕቆብ ዘመነ ሙንግስት (ከ1427—1460) የነበረ ነው።

የሆንስ ገብላጭ የያሬድን ቅኔዎች መርምሮ የያሬድን ፈለገ ተከትሎ ቅኔን በሰምኖ ወርቅ ለግገላት ምስጢፋን ለግራቀቅ ወንጌሉን ለግስፋት ቤተኛን ለመሙላት በቅቷል = በዚያን ዘመን የእነ ደቡኖ አምላክ ከተማ ታቦርና አርጥንኤም በተባሉ ከአ ማራ ባይንት (ከቦሪኖ) ክልሏን በግጥሱ ሁለት ተራሮች መካከል ነበር አቀጣጠጧል። የሆንስ ገብላጭ ከዚያች ተቀምጦ የቅኔን ምስ ጢር አፍታታ አራተቀ፣ እውቀቱን አደላደለ፣ የቅኔ ትምህርቱን ለእነ ወልደ ገብርኤል አስተማረ።

በእነ ዘርዘ ያእቆብ ዘመን በየሆንስ ገብላጭ ጊዜ የተደረሱ ቅኔያት እኒህን ይመስሉ ነበር።

- 7 በሙዝመር እቀኔ በዘወርቱ እውታር
ለዘርዐ ያዕቆብ ጌር ዕቡዩ በዘመ ያሬድ መምህር =

ይህ ገብኤ ቃና በስገኙ አቀነባበርና በሀረጉ አሰካካ እንደ አሁኑ ጊዜ ገብኤ ቃና ነው። የግዝተለው እጣን ሞገር ግን ከአሁኑ ዘመን እጣን ሞገር ጋር እንደ አይደለም።

8 ሃሌ ሉፆ ሃሌ ሉፆ ሃሌ ሉፆ
ቃጥል አበበ እንደሆነ ሉድ በላዕሊ እጉሁ ቀኔላ
ሰምሶን ተሠግሮ በደሊላ ያስጠረ ነገሩ ገቡአ ገቢላ

ምስላ ፀጉረ ርእሱ ላጸየት ጸንዖ
ብጹቅ እምአንስት ዘጉዮ ተንሢላ
ለንጉሥነ ዘርዐ ያዕቆብ ከሙ ይርድላ =

ይህ የዳር እጣነ ግር ቤቱ እምስት በሙሆኑ ከአሁኑ ዘመን ባለ
በባት ቤት እጣነ ግር በሁለት ቤት ያንሳል = ይህም የሚያመለክ
ተው የቅኔ ጥበብ ከዘመን ወደ ዘመን ለውጥ እያገኘና እያደገ የሄደ
እንጂ ባንድ ጊዜ ተስተካክሎ የተገኘ አለሙሆኑን ነው =

የጥንታ ገብላጭ ደቀመዝሙር የሆነው አባ ወልደ ገበርኤል
ለሰምረ አብ (ሰምረ ክርስቶስ) አስተማሪ = በአፄ በእደ ግርያም
ዘመነ ማገስት (11460-1470) ሰምረ አብ ቅኔ ሲያስተምር
እርሱና ገንብ በእደ ግርያም በቅኔ ጥበብ የተነሳ ተጣሉ = የቅኔው
ሙንገድ ለንጉሱ እንግዳ በላሆነበት ገንብ የቅኔውን አነጋገር
ከድንፋታ ቆጥሮ ቅኔውን አቃለለው ፤ እንደ ሙቀባጠር አድርጎ ተሙ
ልክተት የሰምረ አብን ሙያ አኮሰበበት ፤ የሙምሁሩንም የአባ ወልደ
ገበርኤልን ቅኔ ዘራረነት ነቀረበት = «አንተ ከነሙምሁር እንዲያው
ትቀጥረህ እንጂ ፤ ከሌላ ከግን ዘንድ አግኝተሽጥል፤» አለው =

ሰምረ አብ ገን ለንጉሱ በጎ ቃል መልሶ ፤ «እንዲህ ካልከ
ሁለታችንም ሱባኤ እንገባ ፤ ያን ጊዜ ቅኔ ደገኛ ትምህርት ስለሙ
ሆኑ ምስጢር ይገለጥልናል» አለው = ሁለቱም ለየብቻቸው ሱባኤ
ነሱ = ከሱባኤ ላሉ ለንጉሱ ምስጢር ተገለጠለትና ፤ እንደ ቅኔ
ሙምሁሩ እንደ ሰምረ አብ ሁለት ቤት ቅኔ ዘራረና ተቀኘ ይባላል =
ቅኔውም የሚከተለው ነው =

9 ድገር ተሰብሮ አጸንዖ ለሰብእና ልክዘት
ለብሐጭ ክርስቶስ በግዮ ሐዲስ ጥምቀት =

ገንብ በእደ ግርያም ይህን ቅኔ የዘረረበት ቀን የቃና ዘገሊላ እለት
ነበርና ፤ በዚህ ላቢያ የቅኔው ስም «ጉባኤ ቃና» ተባለ ይባላል =

ዘረፋ ግለት ፤ አልቃሾችና ዘፋኞች ሳያወጡና ሳያወርዱ በቱ
ግታ (በፍጥነት) እንደሚገጥሙት ግጥም ቅኔን ለተቀባይ (ከፍ ባለ
ድምፅ ለሚሰማ) መንገር ነው = አፍጣኝ ዘራረ ሁለትም ሶስትም
አራትም ተግሪዎች (አዚያሚዎች) አቁሞ ለሁሉም በተራ ልዩ ልዩ
ቅኔያትን ያቀብላል = እንደ መምህር ሰረገላ ብርሃን ፤ ዳተኛ ዘራረ
ግን ሀሳብ ግውጣትና ግውረድ ስላለበት ከአንድ ተቀባይ አያልፍም =)

ሰምረ አብ ለልሂብ ፤ ለሄብ ለአልያብ ፤ ለልያብ ለተዋነይና
ለድድቅ ወልደ ግርያም አስተማሪ = ከዚህ በሁዋላ መንግስት ታወ
ከና ገራኝ ተነሳ = ድድቅ ወልደ ግርያም በዳወገት (ጎንደር) የጨ
ረቃ ከሚባል ቀበሌ ገባ ፤ ተዋነይ በጣና ባህር ውስጥ ደቀ እስጢፋ
ከሚባል ደሴት ገብቶ ተቀመጠ =

ከድድቅ ወልደ ግርያም ቀጥሎ የጨረቃ በሚባለው ቦታ ድድቅ
ድድቅ ተብለው የተሰየሙ ስደስት መምህራን አስተምረዋል =
(ድድቅ ግለትም የእውቀት የምስጢር ጀግና ግለት ነው) በስድስ
ተኛው ድድቅ ጊዜ የቅኔ ጉባኤ ሰፋ = ስድስተኛው ድድቅ ሶልያና
ወልደ ግርያምን አስተማረ = ሶልያና ወልደ ግርያም ለሚጫው
(ጎጃም) ግእበል ወልደ ሀይወት አስተማረ ፤ ግእበል ወልደ ሀይ
ወት ለደብረ መጫ (ጎጃም) ሊቀ ሁሩያን ዘገየና ለሚካኤል ደብር
(ጎንደር) ጌቱ ገሞራው (አለቃ ጌታነህ) አስተማረ = «ግእበል ፤ ገም
ራው» የሙያ ሙገሳ ስም ነው (ቅኔውን የሚያገርፍ ግለት ነው
ወይም እሳት የሆነ) = እስከዚህ የተወላው በቅኔ ሊቃውንት በኩል
ስለቅኔ አመጣጥ የሚተረክው ነው = በሌሎች የቅኔ ሊቃውንት
በኩል ደግሞ እንደ ሚከተለው ይተረካል =

ደቀ እስጢፋ የተባለ ሊቅና ፈላስፋ በአፄ በእደ ግርያም ዘመን
ወደ ዕርእ (ግሪክ) አገር ወርዶ ሰባት አይነት እውቀት ተምሮ መጣ =
ከዚህ ውስጥ ሰባተኛው ቅኔ ስለሆነ በሊቃውንት ዘንድ ተወደ
ትምህርት ሆኗል = ደቀ እስጢፋ የቅኔን ጥበብ ለአፄ እስክንድር
(1470-1486) እንዲህም ለሀገራ ፤ ለመንከራ ፤ ለብሁርና ለሌላው
እስክንድር አስተማራቸው =

ደቀ እስጢፋ በገንቡ ገቢ ቤተኛ በመሆኑ ከገንቡቲቱ ታማ ገ
 ታማን አሸከርኖ በዘደ ለገንቡ ነገረበት ። እኔ እስከገደር አሸከሩ
 እንደመከረው አንድ ቀን ድንገት ሳይታሰብ ሄዶ ከነበረበት ቢመ
 ለስ ፣ ቤት ተዘገቶ ደቀ እስጢፋ ከእትጊይቱ ጋር የፍልስፍናን ነገር
 ሲጨገገውት ገንቡ ሰግ ። ቤቱ ስለተዘጋበት ገንቡ እውጭ ሆኖ እየደ
 ከረ ፣ ደቀ እስጢፋም እውስጥ ሆኖ ፈርቶና ደንገጦ ሁለቱ የሚከ
 ተሉትን ትእዎች ተዛርፈዋል ይባላል ።

10 ሥላሴ
 ስለስክገደር (አፄ)

ምንት አገበረከ
 ተንጽላ ገዳም አንተ ቤተ አገበሳ በዊላ ፣
 ኢትዕምዕት ጥሕረቶ በአፍኣ ፣
 እስመ እምገቢየሰ ተጋንቶትከ ጠፍኣ ፣
 አገበሳ በገይሉ እምደገረ ጥላ
 ገድገሰ ዘለከ ብዕዕ
 ጸንሎ ለእሳት ከዊነክ ብርዕ

(የዚህ ቅጂ ትርጉሙ ከነሀተታው በቁ. 286 ይገኛል ።)

11 ሥላሴ
 ስደተ እስጢፋ

አጋግ ይቤ «ከመዝኑ ጥት መረር»
 በጊዜ ረገዝ ሳሙኤል መምህር
 ወሰራቱ ገግሥት አነ ደቀ እስጢፋ ሕሱር ፣
 አገበሳ እስከገደር ፣
 እግል አገበሳ እንደ ትጥሕር
 እምእርሳይክ ተገጠኒ ምድር ።

(ይህ የጻፈ ጊዜ ስላለ ቅጂ ነው ፣ በሁጥላ በገንደር ሊቃውንት ቅጂ በጉ
 ባሌ ሳይገኝላ የነበረው ለይነት ትርጉሙ ከነሀተታው በቁ. 197
 ይገኛል ።)

እኔ እስከገደር በዚህ ጊዜ ደቀ እስጢፋ ከገንቡቲቱ ጋር የነ
 በረበትን እልፍኝ በእሳት አጋያት ። ደቀ እስጢፋ ግን ከነእትጊይቱ
 ከቃጠሉው ወጥቶ ፣ ወደ ግፍ ሰር ገብቶ ፣ የሰረገገን ደሴት ዐም
 ትሀት ሰውር ተተመጠ ። ቦታዎንም ደቀ እስጢፋ ብሎ በሰው
 ግስጠራቱ ይነገራል ።

የገንቡ አዝግራ ስለገንቡቲቱ መሰወር ሲያመሰገር ፣

«እጅዋን ተሰብራ ከመሀሉ
 ደቃለች አሉ» ብሎ ዘመረ ይባላል ።

ደቀ እስጢፋ ዐነጃም እገው ምድር ፣ በበለያ ምድር አካባቢ
 የምትገኝ ቦታ ናት የሚሉም አሉ ።

ደቀ እስጢፋ ስለተባለው የቅጂ አባት ከአንድ የጻፈ ሊቅ
 የሚከተለው መድረስ ቅጂ ተደርሷል ።

12 መድረስ

ደቀ እስጢፋ ጻድቅ አመ እስከገደር
 በመገደስ ቅዱስ ነበበ ሐሳባተ ነቢይ ቅጂያተ
 እምትይድኑ ለያረድ እንበል ያትርፍ አሐተ ።
 ወከመ ለይገደተ ውስተ አፍኣ
 ለቅይድኑ ሐነጸ አብያተ
 ሰብዓ ወሰግኒተ ፣
 ሰጠረረ እሉን አብያተ እስከነ ይጸዘ አተነበተ ።
 ሐዊራሰ መግከራ ዘተጋብሉ ድርገተ
 ዘምበል ብሐር ወእስከገደር አሉተጋብሉ መግከራተ

መንከራተኛ ሙተሩ ወተመሰሉ መጥባሕት ፤
ለመጥባሕት እሰው ልግዱ ከረሰ ጥሕድ አርባዕተ ።

(ትርጉሙ በቁ. 226 ይገኛል)

ሊቀ በቅኔው የሚገልጠው በአጼ እስከገደር ጊዜ ደቀ እስጢፋን ቅኔያትን እንዳስተገረፀ ፣ ያስተገረውም ከያሬድ ቅኔዎች ለያይዘ እንደሆነ ፣ ሀገሩ መንከራ ፣ እስከገደርና ብሁር የተባሉ የደቀ እስጢፋን ደቀ መዛሙርትም የያሬደን የደግ ደርሶት በአራት ክፍል መድበው እንዳደራጁት ነው ።

ባጠቃላይ ሲታይ ገን ፣ የቅኔ ጥበብ ከተደጥ ሊቃውንት ወደ ያሬድ ከያሬድ ወደ የሀገሥ ገብላዊ ሲጥረድ ሲጥረድ በመጣው እንገር ፣ ደቀ እስጢፋን በገል ስጦታው ከፍተኛነት መጠን ቅኔን ዘየነው ፤ አዳሙ መልካም አደረገው ቢባል እንጂ ፣ የመጀመሪያው የቅኔ ደራሲ እሱም ደቀ እስጢፋን ነው ቢባል የሚታመን ታሪክ አይመስልም ። በጠቅላላ ሊባል የሚገባው ፣ ያሬድ የጀመረውን ቅኔ የሀገሥ ገብላዊ ጩራሰው ፣ የሀገሥ ገብላዊን ቅኔ ተዋነይ እንዲሁም ደቀ እስጢፋን ዘየነት ፣ በሁዋላም የገንደር ሊቃውንት በጉባኤ ለጃላሉት ግለት ይመስላል ።

በዚህ አይነት ከደገና ከደረጃ በሁዋላ ቅኔ በሰባት ቤት ተከፍሏል ። (እዚህ ላይ «ቤት» ግለት ወገን ወይም አይነት ነው) ። በባቱ የቅኔ ቤቶች ፣ ግለትም ቅኔ የተሰፋፋላቸው በታዎች የሚከተሉት ናቸው ። የታቦር (ላይንት ፣ ወሱ) ፣ የወረቃ (ላውንት ፣ ጎንደር) ፣ የአብዲቆም (ጥደላ ፣ ላስታ) ፣ የጎንደር (በደምድር) ፣ የጎንጅ ፣ የጥሽራ ፣ የሚጫ (ጎንጅ) ።

ይሁን እንጂ ከእነዚህ ቤቶች ውስጥ በጣም የጎሉት የጥደላ ፣ የጎንደር ፣ የጎንጅ ፣ የጥሽራ ቅኔ ቤቶች ናቸው ። ሆኖም የቅኔ ስሩ ለገድ ነው ፤ በየቦታው ስሩ አይለያይም ። እርጉጥ ያገለገዱ የቅኔ መንገድ ጉላቱ ከቦታ ቦታ ሊለዋወጥ ይችላል ።

የቅኔ መስመር በሀረግ ይከፈላል ፤ ሀረግ በስገኛ ይከፈላል (ይመደባል) ። ቅኔው ደገም በሚዘምንበት የዜግ አይነት መሰረት ገእዝ ፣ እህል ፣ ለራራይ ቅኔ ተብሎ ይለያል ።

የኖኖቹ የቅኔ አይነቶች ከሀረግና ከቤታቸው ቁጥር ጋር ከዚህ በታች ተዘርዘረዋል ። የዘርዘራቸው ትደም ተከተለ በቅኔ ትምህርት ቤቶች ደረጃ በደረጃ በትምህርትነት በሚቀርቡበት ተርታ ነው ።

የቅኔው ስም

የሀረግና የቤቱ ልክ

	ሀረግ	ቤት
ገእዝ ጉባኤ ቃና	4	2
ዕህል ጉባኤ ቃና	4	2
ዘአምላኪያ	5	3
ሚበዝጉ	8	3
ጥዜግ	9	5
ሥላሴ	11	6
ዘይእዜ	11	5
አጭር ዘይእዜ	4	2
ግህልክ	7	3
መድሰ	18	8
ኩልክው (መድሰ)	20	9
ገእዝ ኩብር ይእቲ	8	4
ዕህል ኩብር ይእቲ	8	4
ገእዝ እጣነ ጥገር	18	7
ዕህል እጣነ ጥገር	18	11
ሐጭርያቲሁ ከበበ	4	2
ሕንዲሃ	3	2

ድምር 160 ሀረጎች 78 ቤቶች =

የቅኔ ቤቶች ጠቅላላ ድምር 78 ነው ። እላይ ከተዘረዘሩት በተጨማሪ ባለቦስት ቤት አጭር ጥዜግ ፣ ባለ ሁለት ቤት አጭር ጥዜግ ፣ እንዲሁም ባለ ሁለት ቤት አጭር ኩልክው አሉ ። ቢኖሩም ፣ ከላይ በተጠቀሱት መደቦች የቅኔ አይነቶች ይጠቃለላሉ እንጂ በተለይ አይቆጠሩም ። (በለቅኔያቱ ስም አግባብ በመፅሀፈ ቅኔ (ዝክረ ሊቃውንት) ከገፅ 17-24 የተገለፀውን ይመለከታል)

የትኩረት ማሰባሰቢያ ማድረግ ወርቅ ማሰባሰቢያ ማድረግ ለውራ ማገደቻ የተወሰኑ ማድረግ በአውራ ማገደቻ ውስጥ ግን ከሶስት ሙቶ በላይ የሚሆኑ በላቸ ማገደቻ ማሰባሰቢያ የታወቀ ነው።

በትኩረት ትምህርት ቤት ጀግናው ተግባር በጉት ግጥም ቢለግ ሙድ ይሰነብትና ጉባኤ ቃና ይቀጥራል (ይደርሳል)፤ ስምን ከወርቅ ማሰባሰቢያ ከምስጢር ያጋጥጣል ። ሆኖም የትኩረት ዜግ (የሀረግና የስገላክ)፣ እንዲሁም ሰጥሰውን በተሉ አይጠነቅቅም ። ማምህሩ ያርሙላታል ያስተካከሉላታል ፤ ያን የታረመውን ደግሞ በትምህርት ከእርሱ ከኖ ያሉ ተግባራት ያስቀጥሉላታል (ያስጠኑ ታላትን) ። ማምህሩ የሚዘርተሉትን (ከልባቸው አንቅተው የሚያወር ቶላትን) ቅኔ እየቀጠለ (እያሰላሰለ፣ እያጠና) ከሌሎች ተግባራት ጋር ያስተያያል ያመዛዝናል ። ጀግናው የማምህሩን ቅኔ እስከ ስሉ የራሱን ቅኔ ለመድረስ ይጥራል ። በብዙ ጥረትም ጉባኤ ቃናን ይለያል (ያውቃል) ። ምስጢሩን ዜግውን ጠንቅቆ ሲያውቅ፣ ከጉባኤ ቃና ወደ ዘለምላኪያ ይሸጋገራል ። ይህን በመሰለ ጥረት ከደረጃ ወደ ደረጃ እየተሸጋገረ ሲሰለጥን፣ እንደ ትምህርት ስጦታው፣ በዘጠኝ ወርም፣ በአመትም፣ በአመት ከመንፈቅም ክብር ይለቱን ከእግን ሞገር ጋር ይቀናል ። ከሁለት አመት እስከ ሶስት አመት እስከሚጥላው ድረስ እውቀቱን ያጠናክራል ።

ከዚህ በሁጥላ የትኩረት አስተግባር ሙሉን የረለገ እንደሆነ፣ ከማምህሩ ጉባኤ ላይላይ ሌሎችን ተግባራት እያስጠና ይቆያል ። እያደር ማምህሩ በሚዘርተበት ጊዜ የማምህሩን ቅኔ ነጠቃ ይጀምራል ፤ ግለትም ማምህሩ በጀመሩት ቅኔ ላይ የራሱን እየተካ ቅኔያቸውን ይጥላል ። ቢቀናውም ባይቀናውም መገሰሉን (መርከሩን) አይተውም ።

ነጠቃ ፣ ባለቅኔው ገና አንድ ቤት ሲመታ፣ የትኩረት የምስጢር ፈለግ ተከትሎ የሚቀጥለውን አንዱን ቤት ወይም ሁለቱን ቤት ከራስ በመተካት ቅኔውን ሙሉላት ነው ። ሆኖም ፣ እነገላግ

ውን በነጠቃ የሚናገረው ጥካሬ ብዙ ሲሆን፣ የባለ ቅኔው የለበን የሚናገረው ከስንት አንዱ ነው ። ለምሳሌ ያህል የደብረ ወርቅ ግርያም (ጎጃም) ባለቅኔ መጋቢ አይኙህ

« እስከከ ይቤ እጽፍክ ዘበእምላላ ርገብ ፈነውኩ »

በግለት የጥዘግ ቅኔያቸውን ሶስተኛ ቤት ሲናገሩ የጎንጅ የትኩረት ማምህር ይሰገበዝ ካላ

« አይቴኑ ባቢሉን አያሪኮ ወአይቴኑ ላገሌላ ተሀውኩን »

ብሎ በመናገር ሁለቱን ቤቶች ከባለ ቅኔው መገጠቃቸው ይጠቀሳል ፤ ሙሉው ቅኔ ከትርጉሙ በቁ. 296 ይገኛል ።

ትኩረት ሙልካም ሲሆን ለነጠቃ ያመረቃል ፤ ምስጢር ቢስ ሲሆን ነጣቂን እያገመገም ። እጥቂ ባለ ቅኔም ሲነጠቅ አይከፋውም ። በዚህ አይነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥም በትምህርት ቤቶች ሁለት ሶስት አራትም ነጣቂዎች በአንድ ጊዜ በነጠቃው ተግባር ይራኩኩበታል ።

(ነጠቃ ስርቆት አይደለም ። አንዳንድ ደካግ ባለቅኔ በሌላው ሰው ስራ ለመመስገን፣ ከሚደነቁት ቅኔዎች በከፊል ወይም በሙሉ ይሰርቅና ይቀናል ። ስርቆት የታወቀበት እንደሆነ፣ ስሚዎቹ « ተብሎ-በሃል » ይሉና ያሳፍሩታል ። ለምሳሌ የጥቅራውን የማምህር ተክልን (የጥቅራ ተክልን) ቅኔ አንዱ ደብተራ ስርቆ በትግራ አገር ሲቀኝ የሰሙት ደብተሮች « ቅኔውስ ደረሰን ፤ የኔታላ (ተክል) ደህና ናቸው ወይ ገን አሉት ይባላል ። የትኩረት ስርቆት እንደ ገንዘብ ሌብነት የሚያስገድድና የሚያስወነጀል ነገር ። ለባጥቹ ባለቅኔዎች ግን እንደዚህ ካለው ነውር የገፁ ናቸው ።)

ለእውው የትኩረት ማምህር ነጠቃው በተናው ጊዜ በማምህሩ ትእዛዝ ቅኔ ተቀባይ (ደምፁን ከኖ አድርጎ ቅኔ ለጉባኤው የሚያሰግው ተረኛ ተግሪ) እየቀጠለ በጎላ ደምፁ ቅኔውን ያነብላታል ። እውው ማምህር ከዚህ እያይዘ ማምህሩ ግታ ግታ የሚዘርፈቸውን ቅኔዎች ግለበግ ይጀምራል ። (ግለበግ የሌለውን ሰው ቅኔ ቢቀንም ምስጢሩንም አኖርሶ የራሱን ቅኔ ሙተካት ነው ።

አብዛኛውን ጊዜ የግንባታው ቤት ብቻ ነው፤ ጥናው ገን የምስ ጠር ገለበጣ ነው።)

እዚው ሙሉ በዚህ ሁኔታ ጥቂት ከቆየ በሁሉም ከሙሉ ጋር ተራ ገብቶ በረረቃ ለተግራዎች ትኔ ይዘርፋል፤ የተዘረፈውን እየረታ ያስረዳል፤ ተግራዎች የቆጠሩትን ትኔ ያስነግራል (ይህ ግል)፤ ዘረፈውም ግስነገሩም በደረጃ ነው፤ ትኔውን ሁሉ በአንድ ጊዜ አይደለም። ለምሳሌ መጀመሪያ ከጉባኤ ቃና እስከ ጥዩ ግንባርና እንዲያስነግር ከሙሉም ይፈቀድለትና በዚህ ሂደት ሲያዘገም ይቆያል። ቀጥሎ እስከ እጣና ጥገር ይዘርፋል፤ ያስነግራል።

ከዚህ በሁሉም እዚው አስተግሪ ከሙሉም ወደ ሙሉም እየተሳተፈ የትኔን መገንጠያ፣ የሰዎቹን ጠባቦች ይቀጥላል። እንዲህ እያለ ከአምስት እስከ ሰባት አመት፣ ከዚያም በላይ በእውነት ይቆይና፤ በትኔ ሙሉም የትኔ ይመረቃል። ግለትም ሙሉም ይመርቅትና እንዲያስተምር ይፈቀድለታል።

ከተመረቀ በሁሉም አምስት፣ አስርም፣ አስራ አምስትም ተግራዎች ከሙሉም ተሰጥተውት በአንድ ገጠር (አነስተኛ ቤተ ክርስቲያን) ወይም በደብር (ከፍ ያለ ቤተ ክርስቲያን) ወንበር ዘርገቶ ጉባኤ አስፍቶ ግስተግሩን ይቀጥላል። ብር ነቀል (አፍልኛ) ከሆነ አልፎ በመጥር ሲሆን ተግራውን ያገጋግራል። አስተግራው በመኖሪያ ቤት ዙሪያ ለተግራዎቹ መኖሪያ የግሆኑ ጎጂዎችን በትድግ ያስርቶ ነው ግስተግሩን የግራዎቹ ሙሉም ተግራው እየለመነ ምግብን ያገኛል።

ተግራው ሁሉ ለሌላው ከየተሰግራበት ሲመለስ፣ ሰጥኝው (ተረኛው) ተግራ ግለት ለአንድ ሳምንት እሳት ግንደድ ተራው የሆነው ተግራ ከግሀበር ቤት (ትምህርት ከግሀበር ቤት) ይገባና ያወጣል። በዚህ ጊዜ ተግራዎቹ ከየገደለቸው እየወጡ በግሀበር ቤት ይሰበሰባሉ። ወዲያው የዘወትሩን ግሀበራዊ ፀሎት አድርሰው በትናንትናው ግታ ከሙሉም የተዘረፉላቸውን ትኔዎችና እነሱም ለሙሉም የነገሯቸውን ትኔያት ሲቀጣጠሉ ይቆያሉ።

ሙሉም ሲገቡ ተግራው ሁሉ ገር ብሎ ይነሳል። ሙሉም በከፍተኛ የእንጨት አልጋ ላይ ተቀምጦ «ይገለጥልን» ይሉና አቡነ ዘበሰማያትን ያስደግጣሉ። ለጥቆ «ተቀበል ፤ ባለተራ» ይላሉ። በዚህ ጊዜ ባለተራው (ግስ መቀበል ተራው የሆነው ተግራ) ይቆምና በትናንቱ ካረፈበት አንስቶ አንድ ባንድ ያጠናውን ግስ በቃሉ ይወጣል (ያነበዋል)። ሙሉም ተረኛው ተግራ ካነበበው ሌላ የገደረውንም (ያላነበበውን) ተጨግሪ ግስ ያውርዳለታል። በዚህ አይነት ከነገው ከፍላ ግስ ሲደርስ «በቃ» ይሉና ባለተራው ተቀምጦ ከጓደኞቹ ጋር እየተቀበለ (እየተረዳዳ) ያጠናል።

ቀጥሎ ሶስት ተግራዎች ተራ በተራ በመፈራረቅ ሶስት ጊዜ ወደላይና ወደታች (ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ፤ ደግሞ ከመጨረሻ ወደ መጀመሪያ) የግእዙን ቃላት ዝርዝር ከነፍቹው ሲዘልቁት ሌሎቹ ተግራዎች በሀብረት አግርኛውን ይቀበላሉ (ይናገራሉ)። በሙሉም የተዘረፈውን ትኔ ተግራው ሁሉ በጓድ በጓዳ እየሆነን ባቡን አረታቱን ትንተናውን ከአጠናና ምስጢሩን ከተረዳ በሁሉም የሙሉም ዘረፋ ደረጃ በደረጃ (ከጉባኤ ቃና እስከ መድሰ) ይቀጥላል። ዘረፈው ሲፈፀም ሙሉም «የሰማነውን በየለቡናችን ያሳድርብን» ብለው አቡነ ዘበሰማያትን ደግመውና አስገሰሙው፤ እሳቸውም ተግራዎቹም ወደየቤታቸው ይሄዳሉ።

ይህን በመሰለ ሂደት ግሉ ከህ እስከ ጥ ድረስ እየተገሰሰ ፤ ትኔውም ከጉባኤ ቃና እስከ እጣና ጥገር ድረስ እየተዘረፈ ይጠናል። በየቀኑ ከአምስት ሰአት እስከ ዘጠኝ ሰአት ትኔ ነገራው ይካሄዳል፤ ትጠላውም ይቀጥላል። በየሳምንቱ አርብ ግታ የትኔ ዜግ ይራግላል፤ ትኔዎችም ለተግራዎቹ እየታደሉ ትዳሚ ጠዋት በግሀበር ቤት ተግራ ለተግራ መሪና ተመሪ ሆነው ይቀጥላሉ። ጀግን ግራዎች በትምህርት ቤት ራሳቸው የደረሷቸውን ትኔዎች እንዲቀኙ መደረጉ በጉባኤ ፊት ቀርቦ ትኔ መናገርን ለግስለመድና ፍራትን ለግስወገድ ነው። ተመራጭ (እንዲቀኝ ከሙሉም የተፈቀደ ለት) በቤተ ክርስቲያን ትኔውን ለግሀበር እንዲፈታ የግንደድበት ጊዜ ይመጣል። በዚህ ጊዜ የጋላ ክርክር ይቀጥላል፤ ሙሉም ችግሩን በመፍታት ያስረዳሉ።

እንግዶች ተግራዎችን ኗሪዎቹ ተግራዎች ተቀብለው ፤ በየ ጎጆአቸው አላርፈው በሽግግያ እግራቸውን አጥበው ምግብ መግበው፤ በራሳቸው መኝታ አስተኝተው፤ ሲያስተናግድቸው ይሰነብኩና ጻገዴ። «አይዋ» እያሉ በግናቸውም ነገር ያላምዷቸዋል ። እንግዶችም ከሰሙዱ በሁዋላ የራሳቸውን ጎጆ ይሰራሉ ።

የጥቅሶቹ ትርጓሜ ።

- 1 ብዙ እረኞች መጡና ደንጊያይቱን ከውሃ ጉድጓድ አፍ ግንሳት ተሳናቸው ያእቆብ እስኪመጣ ድረስ ። እንደርሱም (እንደዚሁም) ብዙ ነቢያት መጡና ጥምቀት ግጥመት አልቻሉም ታላቅ ጠባቂ (ክርስቶስ) እስኪመጣ ድረስ ።
- 2 የክርስቶስ አገር አዲስ ቤት ፊድት/ እንግዳ የግድርባት ናት ፤ የድቃን (እውነተኛች) እርሷን ከወርቅ መረጡ ።
- 3 ከብልፅግና/ ኗኗቴ የንጉስን (የክርስቶስን) ቅር አጠጡ ፤ ከወንጌል/ ምንጭ እርሻውን አረኩ ።
- 4 በመለኮት ጨው አለምን አጣፈጡ በሙሽራ ጫጉላ ቤት ሰላምን አርከፈኩት ፤ ሀዋርያት የተረገሙ ጠላትን ከሀዝብ አስወገዱ ።
- 5 በቅድስናና በንፅህና አዳራሽ ስጋውን ገነባ በሰረገላ ወደ ላይ መጠቀ ከአለም የራቀ ክቡር ኤልያስ ።
- 6 ያልተዋረደ ያሬድ ተወረደ ፤ ለትኔዎቹ/ ለጆች ቤት አልሰራምና ።

- 7 በአስር አውታር መዝሙር እቀናለሁ የቸር ዘርአ ያእቆብ ገናናነቱን ፤ እንደ መምህር ያሬድ ።
- 8 ቃዋል ስለሉድ በወንድሙ ላይ ቀንተ በደለ ። ሶምሶን ስውር የነገሩን ምስጢር ስውር በደሊላ ተጠመደ እርሷ ከራሱ ጠጉር ጋር ሀይሉን ላጩች ። ተነስቶ ከሌቶች የሸሸ ምሱን ነው ፤ ገጉሳችን ዘርአ ያእቆብን ይረዳው ዘንድ ።
- 9 ከተሰበረ በሁዋላ ሰውነታችን/ ገንቦን አጠናው ሸክለኛው/ ክርስቶስ በአዲስ ጥምቀት ውሀ ።

የግዕዝ ቅኔያት ከነትርጓሜያቸው

1 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዘአድግሱ (ጳጳስ ባርገ)

ባሕቲቶ ነቢረ እግዚአብሔር ፈርሀ ፤
እምኢህልዎ ንጥጥ እብጦ ንሎጦ እንቅሀ።

ትርጉም

እግዚአብሔር ብቻውን ሙቀጥን ፈራ ፤
ከአለጦናር/ እንቅልፍ አለጥን እንቅቷልና (ቀስቅሷልና)

ምስጢር

ብቻውን ሙቀጥ የፈራ ሰው ንጸኛውን (አቀጣጥጭን)
እንደሚሻ ሁሉ ፤ እግዚአብሔር ከብሩ በባህርቶ (ለብቻው ሆኖ)
እንዳይቀር ሰውንና የሚኖርበትን አለጥ ፈጠረ ይላሉ ባለቅኔው።

2 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ሙርቀራዎስ አብ ይደልዎከ ፍሥሐ ፤
ነይጥናት ጫደከ እምጣን ለፈረሰ በጽሐ።

አባት/ መርቆሪዎስ ደስታ ይገባሃል ፤
 ልጅህ/ ሃይማኖት ለረረሰ ደርዕልና

ምስጢር

እንድ ሰው ልጅ ለረረሰ ገልቢያ ሲደርሰለት «ልጅህ ለረረሰ
 ደርሰላህ ደስታ ይገባሃል» ይባላል ። እንደዚህም የአባት ምሳሌ የሆነው ሰማእቱ መርቆሪዎስ ከሞተ በሁዋላ ረረሰ እየዘረ ሃይማኖትን አስተምሯል የሚባለውን በመግለጥ ባለትኔው ሃይማኖት ልጅህ ለረረሰ ደርሰ ብለው ተቀኝተዋል ።

ታሪክ

መርቆሪዎስ ከክርስቲያኖች አባትና እናት ተወልዶ በሮሜ ያደገ የመኮንን ልጅ መኮንን ነበር ። ጥንታዊ ስሙ ፒሉፓዴር ሲሆን ፣ በሁዋላ መርቆሪዎስ ተብሏል ። እርሱን የሾመው ገንብ ክርስቶስን ከዶ የሰው እጅ በራ የሆነ ጣኦትን አምላኪ ስለሆነ ፣ መርቆሪዎስን ለጣኦት እንዲንበረከክ አስገደደው ። መርቆሪዎስ ግን ሲሾም የተሰጠውን የክብር ልብሱን ለገንቡ አሸቀጥቶ ጥሱ ፣ እኔስ «ክርስቶስን ከጃ ለሰው በራ ጣኦት አልሰግድም» አለ ። ከዚህም የተነሳ የገንቡ አሽከርካሪ መርቆሪዎስን በልዩ ልዩ ግርፋትና እስራት አስቃዩት ። የደሙም እንጥፍጣሬ እሳቱን እስኪያጠፋው ድረስ በብረት አልጋ ላይ አስተኝተው በበታኞ እሳት አንደዱበት ። በመውረድ ሻም በሰይፍ አገገቱን ተቆርጦ በሰማእትነት ሞተ ።

እርሱ ከሞተ በሁዋላ በሀይወቱ ሲገለገልበት የነበረው ረረሰ በሰራው ተተክተ ሃይማኖት በሰብአዊ ልሳን ሰብአዊ ይባላል (ሰንክ. ሀፋር 25) ። (ሰንክ. ግለት ሙሀረ ሰንክላር ግለት ነው) ።

ንቅወተ ዶርሆ መስቀል ደገረ ዓለሙ አብጽሐ ነሐ ገጸ ዕውራን ፣ ወኮነ ጽባሐ ፤
 ወአረ በሃግን አዕዋፍ በዘተክህሉ ሰብሐ ።

ትርጉም

የዶር ወኮት/ መስቀል አለምን ካዳረሰ በሁዋላ የአውራን ሬት/ነህ ቀደደ ፣ ንጋትም ሆነ ፤
 የዲዳዎች/ ወርች እናም በተቻለው አመሰገነ ።

ምስጢር

ዶር ደጋግሞ ከሮሽ በሁዋላ ነህ ይቀዳል (የብርሃን ውጋጋንም ይቃያል) ፤ ቀጥሎም ይነጋል ፤ ወርችም ይገጫጫሉ ። እንደዚህም ሁሉ የክርስቶስ መስቀል የአውሮችን አይን አበራ የዲዳዎችንም እፍ ፈታ ፤ አለምንም ሁሉ አላን ይላሉ ባለትኔው ።

4 ሚበዝጉት

ከገባረ ሊየሱስ (መሆር)

በውላን ወርቅ ጽድቃን ውስተ ቤተ ክብካብ ሱሉ ወአተዉ በፍሥሐ ፤ ለበዓል ከብካብ ወልድ አሰሙ አገዙ አምን ፤ ገጥላንሰ አዝግድ እለ አምን አለሙ ኢተመነዩ ኪያሃ ።

ትርጉም

የወርቅ ባለፀገች/ የጽቃን ወደሰርግ ቤት ውስጥ በፍፁም ደስታ ገቡ ፤

ለባለ ስርጉ/ ክርስቶስ ስሙን ይዘዋል፤
ስሙን የሌላቸው ዘመዶች/ ሀጥሉን ገን እርሷን (የሰርጉ ቤትን)
አልተጠጉም

ም ስ ጢ ር

ለባለ ስርጉ (ለሙሽራ) ስሙን የያዙ ሰዎች ወደ ስርጉ በደ
ስታ ሲገቡ ያልያዙት ገን ወደ ስርጉ ቤት ለመግባት ቅር ይሰኛሉ ።
እንዲሁም በዚህ አለም መልካም ስራ የሰሩ ሰዎች ወደ መንግ
ስት ሰግያት በደስታ ይገባሉ ። መልካም ስራ ያልሰሩ ሀጢአተ
ኞች ገን ወደ መንግስት ሰግያት የመግባት ተስፋ የላቸውም በግ
ለት ባለትኔው ስለ ፅድቅና ኩነኔ ያላቸውን እምነት ገልጠዋል ።

ታ ሪ ከ

ክርስቶስ ለልባዎች የድካማቸውን ዋጋ ፣ ለሰነድትም የሰንፍና
ቸውን ፍጻ ለመክፈል በግርግ መንግስት ዳግመኛ ይመጣል ። ይህን
አለም ከመኖር ወዳለመኖር ያሳለፈዋል ። ሙታንን ከመቃብር አንስቶ ፣
ነፍስንና ስጋን አዋህዶ የድቃንን በቀኝ ሀጥሉን በገራው ያቆማቸ
ዋል ። በስጋ ህይወት ሳሉ በነ የሰሩትን የድቃን «ወደእኔ ኑ» ብሎ
ወደደስታ መንግስቱ ያገባቸውና ፣ ፈጣሪያቸውን እያሙ ስንኩ ዘላለም
በደስታ ይኖራሉ ። በዚህ አለም ሳሉም ክፉ የሰሩትን ገን «ከእኔ
ወግዶ» ብሎ ወደዘላለም እሳት ቦታ ያገባቸውና በዚያው ይኖራሉ
ይባላል (ማቴ. 25 ፣ 31-46) ።

5 ዋ ዘ ማ

ዘወል ጊዮርጊስ (ሙህር)

የብሉት በየውሃታ

ዕፅ ደብረ ሲና በለስ እሙ እኩነ ጊዛሃ፤

እስመ ሞት ግንጌ ተሠይመ ዲቤሃ

ፈዋሲተ ቅስሉ ለናህም እንዝ ትሰመይ ለሊሃ ።

እንከሰ ሞታ ለዕዕ ሄናክ ፈርሀ፤

ወደገገፀ ኤልያስ ብዙን ።

ት ር ጉ ም

የደብረ ሲና እንወት በለስ

ጊዜዎ ባይሆን በየሆነቷ ደረቀች፤

እርስዎ የናህምን ቅስል ፈዋሽ ስትባል፤

ሞት/ መጥሪያ (ምሳር) በላይዎ ተሹጋልና (ተሰንዘራልና) ።

እንግዲህም የእንወትን ሞት ሄናክ ፈራ፤

ኤልያስም ብዙውን ደንገጠ ።

ም ስ ጢ ር

በመጥሪያ (በምሳር) የተቆጠች ዛፍ ያለጊዜዎ እንደምትደርት፤
የሰጋ ሞት የተፈረደባት ቅድስት ግርያም በ64 ዘመንም ከዚህ
አለም በሞት ተለየች ። ደግሞ እንወቲቱ ስትቆረጥ የግያድሩባት
ወርች ይበተናሉ ። ሄናክና ኤልያስም ገና ስላልሞቱ የሞተቸው ግርያ
ምም ከመቃብር ተነስታ ወደ ነርሱ በግርጌ ሞትን ወደነርሱ ይዛባቸው
እንደሄደች አድርጎ የትኔው ምስጢር ያመለክታል ። የናህምን ቅስል
ፈዋሽ የተባለች ቅድስት ግርያም የሙድህነት እንወት ስትባል ራስ
ዋን ከሞት አላዳነችምና ግርያም ከሞተች ሄናክና ኤልያስም ሞት
እንዳለባቸው ቅኔው ያስገነዝባል ።

ታ ሪ ከ

ኢየሱስ በቢታንያ አድር በግለጻ ወደከተማ ተመለሰ ፤ ሲመ
ለስም በሙንገድ ተራብና ፍራን ለሙብላት ወደአንዲት በለስ ሄደ ።
ገን ፍራን አላገኘባትም ፤ ስለዚህ «ዘላለም ፍሬ አይገኝብሽ»
ብሎ ረገግት ። በለሲቱም ወዲያውኑ ደረቀች (ማቴ. 21 ፣ 17-20) ።

ነቢይ ሙሴ በደብረ ሲናና በኮራብ ሙክካል በነቹን አሰግርቶ
ባለ የእሳት ነበልባልና ለምሳሌ በአንድ እንወት ላይ ተዋህዶው ፤
ነበልባሉ ለምሳሌውን ሳያታጥሎ ለምሳሌውም ነበልባሉን ሳያ
ጠፋው አይቷል ።

እንጨቱቲቱ የቅድስት ግርማ ምሳሌ በትሆን ፣ የእንጨ
ቲቱ ልምላሚ የግርማ ሰውነት (ደንግልናዋ) ነበልባሉም የሙ
ላኩት ምሳሌዎች ናቸው ይባላል ። ልምላሚው ነበልባሉን እንዳላጠፋ
ውና ነበልባሉም ልምላሚውን እንዳላቃጠለው በሙሉነትና በትስብእት
ተሞህሮ ሙሉዋወጥና ሙጠፋፋት እንደሌለ ይነገራል (ዘፀአ. 3:1-7)።

6 ዋዜማ

ዘረጎታ ገበየታ (ሙሉክ ባርገ)

ኢትፊትፎ ደብረ ፀሐይ
ሀገር አጋዕዝት ዐይነ እንተ የሀይድ ሕንጻ
ያብርሁ ላቲ ፀሐየ ወወርገ ፤
እስሙ ፀሐየ ገብጽ ግርቆስ ወወርገ ነቢያት ምስሌሃ ።
ወይቤ የሐንሰ ነጻሪሃ
ዘከመሃ አርአኩ ጽርሐ ።

ትርጉም

ህንፃዋ የጊቶች
ሀገር አይንን የግያንፀባርቅ ደብረ ፀሀይ
ያበሩላት ዘንድ ፀሀይንና ጨረቃን አትሻም ፤
የግብፅ ፀሀይ ግርቆስና የነቢያት ጨረቃ ከርቧ ጋር
ናቸውና ።
ተመልካቹ የህንሰም « እንደዚች
ያለ ... አዳራሽን አላየሁም » አለ ።

ምስጢር

ሙንግስተ ሰማያት ፀሀይና ጨረቃ እንዲያበሩላት አትሻም
ፀሀይዋም ጨረቃዋም እግዚአብሄር ነውና ። ባለራእዩ የህንሰም
እንደዚች ያለች አዳራሽን አላየሁም ብሏል ። እንዲሁም በንጃም

ደብረ ፀሀይ የተባለች የግርቆስ ቤተ ክርስቲያን ህንፃዋ እዩኝ
እዩኝ ይላል ፤ ያንፀባርቃል ። የነቢያት ስሌቶች ተሰለጠባቃል ።
ይህችንም ደብር አን የህንሰ በንቦጥት ጊዜ አከብረው አልተቃል።

ታሪክ

ወዲያችሁ አለም ፀሀይ በቀን ፤ ጨረቃ በሌሊት እንደዚች አለም
እንዲያበሩላት አትሻም ። ፀሀይዋ አይጠልትም ፤ ጨረቃዋም አይጨ
ልም ፀሀይዋም ፤ ጨረቃዋም እርሱ ራሱ ረግሪጥ ነው ይባላል ።

አቡተለምሊስ የህንሰም በራእዩ ስለርቧ ሲናገር ፤ ከውበቷ
ብዛት የተነሳ እንደዚች ያለች ቤተ ሙንግስት ከቶ አላየሁም
ብሏል ። ትዲስ አጥርቦም ዘላለግደት ሙሆኗን ሲያስረዳ « በውስ
ጣቸው ፅድቅ የግያደርባቸው አዲስ ሰማይንና ምድርን ተስፋ እና
ደርጋለን » በግለት ተናገሯል (ራእ. 21: 1-27 ። 2 ሊጥ. 3:8-15) ።

7 ሥላሴ

ደብላው ሥጋ ገጥራ
ሥላሴ አንድዱ ፍሕመ እሳት ፤
ሙዓተሙኒ ሙብልፅ ከሙ አይኩን ልሱሐ
ገወ ብእሲተ ሎጥ ረሰዩ ሰባሃ ፤
ሥጋ ገጥራ ሙግዝእ እስሙ በገጠአት ሙብሐ ፤
ፍትሐ ጽድቅ ይግቡሩ ከሙ አሚሃ ።
ወበሱባእ ትካት ዘገብሩ ዐሙፃ ብዙግ ፤
ሙዓተሙ ግዩ አይፃ ረልሐ ።

ትርጉም

የገጥራ ስጋን ሊበሉ
ስላሴ የእሳት ፍምን አንድዱ ፤
ሙ አታቸው ሙብልም አልሜ እንዳይሆን

ያን ጊዜ የሉተን ግሥት ጩ ወጪ አደረጉ፤
 የጥራ/ ዠሀር (ፍራ) ስጋ በሀሙስት ሰብቷል፤
 የእውነት ፍርድን እንደዚያው ጊዜ ያደርጉ ዘንድ ።
 ብዙ በደልን ባደረጉ በተደጥ ሰዎች
 በቀጣዮቹ የጥፋት ውጥ ረገ።

ዎ ስ ጢ ር

ፍራ ያረጸ ሰዎች ስጋ ጠብሰው ሊበሉ እሳት ያንሳሉ ።
 ስላለዎ ሰዶምና ጥራን ሊያጠፉ እሳትን አዘነው ። ወጥ እንዳ
 ያልጥ (አልግ እንዳይሆን) ጩው እንዲወጥሩበት ፣ ስላለዎ ሙሉ
 ታቸው እንዳይዘነጋ የሉተን ግሥት የጩው ሀውልት አደረጉ ።
 እንዲሁም ወጥ ሰሪዎች ምጥናቸው ይታወቅ ዘንድ በሰሪቸው
 እንደግጦነቱ ስላለዎ (አብ ወልድ ሙንሬስ ትዳስ) እምላክነ
 ታቸው እንዳታወቅ የፍርድ አድልዎ የለባቸውም ።

ከብት ተቀልቦ እንዲሰባ የሰዶምና የጥራ ሰዎችም በሀሙ
 አት ለበ ደንዳናች ሆነዋል ። በወጥ ምጥን ጥንታቂ ባደረጉ ሴቶች
 ላይ የባለቤቶቻቸው ቁጣ እንዲበዛ ስላለዎ በሰብአ ትካት (በቀደጥ
 ሰዎች) ላይ የጥፋት ውጥን አዘነውባቸው ይላሉ ባለቅኔው ።

ታ ሪ ከ

የሰው ልጆች መባዛት በጀግና ጊዜ የአሙፅ ሰሪቸው እንደ
 ሙላካቸው ሀብረ ተለም ልዩ ሆነና የእግዚአብሔር ልጆች (የአ
 ዳም ልጅ የሴት ልጆች) የሰውን ሴቶች ልጆች (የቃዳን ልጆች)
 ባዩ ጊዜ ሙላክ ሙላካቸውን ወሰዱና ግሥቶች አደረጉ ። ቃዳ
 በሴት ሙላክ ውበት የተነሳ በግፍ ያረሰሰው የአቤል ደም ወደ
 እግዚአብሔር እየሙኸ ከሰሰባቸው ። ስለዚህ « በእንትርት ላይ ጆር
 ደግፍ » እንዲሉ በዝሙታቸው ሀሙላት ላይ የአቤል ደም ከሰ
 ተወያዮ ፣ ሰብአ ትካት (የድር ሰዎች) ከገፀ ምድር እንዲ
 ጠፉ የጥፋት ገፍር ውሃ ከሰግይ ዘንበባቸው ፣ ከምድርም ረገ
 ባቸው ። ከገድቁ ፍህና ከቤተሰቦቹ በቀር ሁሉንም ደውሰላቸው ።

እንዲሁም የሰዶምና የጥራ ሰዎች በደግሞ ትካትን ተቃኝ
 ተው ከተረገጡ ህገ ወጥተው ገብረ ሰዶም የግባለውን ዝሙት
 ከመረፀም እንመለስ ስላሉ እግዚአብሔር ተቀጣ ። የእብርሃምን የወ
 ገድሙን ልጅ ሉተን ብቻ ስለሙላካም ሰራው በጉሰንሳ (በጉት
 ነታ) አውጥቶ የሰዶምና የጥራን ሰዎች ከሰግይ ባዘነበባቸው
 እሳት ሊቃጠላቸው ። ያን ጊዜም ቃጠሎውን ዙሪው እንዳያዩ ለሉ
 ጥና ለግሥት ከአምላክ የተሰጠውን ግሰጠንቀቂያ ጥሳ የሉተ ግሥት
 ዘወር ብላ ስላየች ሀውልተ ኔው (የጩው ሀውልተ ፣ ትዘል ደን
 ጋይ) ሆና ስትቀር ሉተ ከሁለት ሴቶች ልጆቹ ጋር ወጥቷል (ዘፍጥ.
 6 : 1—22 ፣ 7 : 1—23 ፣ 8 : 1—22 ፣ 19 : 1—38) ።

8 ሥላሴ

ክብሩ (ዐታቤ ሰጥ)

ደንገል ግርፍም
 ለደንገልና ሊበከዩ፣
 አመ ተወረዩ ሞት መንገሥቱ እግዚአ ሕያውን ሥጋን
 ግላለትቱ ትንግሌ እኮኮ አገሪ ።
 ደንገል የፍታሐስ ትምህር ትንግሌ ጊዜ ሰጥተ ሞት በጽሓ
 እኮኮ መጽሐፍ አያበውጥ
 ለዘጥተ ሰብእ ደንገልና
 በከዩተ ከልላተ አውራጎ ።

ት ር ጉ ም

ደንገል ግርፍም
 ለደንገልና ለላለተሰችለት ፣
 የሆያምን ጌታ/ሰጋጥ ሞት/ መንገሰተን በተቀበለ ጊዜ
 ግላቂያው (የአለም ፍጥጫ) ትንግሌ ያንጊዜ ነውና ።
 የፍታሕ ደንገል ግን የሞት ስላት በደረሰባት ጊዜ

ትንሳኤን ታስተምር ዘንድ መጻፍ አልፈቀደላትምና
ለሞተ ሰው ድንግልናዋ
ሁለት ወርቶ አለቀሰችላት ።

ም ስ ጢ ር

ክርስቶስ ወደዚህ አለም ዳገመኛ በግርግ ሲመጣና የአለምን
መንግስት ሲረከብ ወዲያውኑ የአለም ፍፃሜ ይሆናል ይባላል ። የክ
ርስቶስ ምሳሌ የሆነው የድንግል ግርፍም ስጋም በሞተ ጊዜ ወዲያ
ውኑ የመንግስት ምሳሌ መነሳትን ስላገኘ ፣ በድንግልና ፍራ
መሞቷ እንደ የፍታሄ ልጅ ቅድስት ግርፍምን አላባዘናትም ። ደን
ገሊቱ የየፍታሄ ልጅ ግን በድንግልናዋ ሳለች ከተሰዋችና ከሞተች
በሁዋላ እንደቅድስት ግርፍም በፍጥነት መነሳት ስለማትችል ፣ ለሞተ
ሰው እንደሚለቀስለት ሁሉ በድንግልናዋ ስለመሞቷ ሁለት ወር
በግልቀስ አዘነች ይላሉ ባለቅኔው ።

ታ ሪ ክ

የፍታሄ የእስራኤል መስፍን ነው ። ወደእሞናውያን ሲዘምት
በቅድሚያ የተቀበለውን እንዲሰዋለት ለእግዚአብሔር ተስሎ ነበር ።
ምክንያቱም ከዘመቻ ሲመለስ በፊት የሚቀበለው በግ ስለነበር ነው።
ድንግሊቱም ልጁ በቅድሚያ ከሚቀበለው ከበጉ ቀድሞ ተቀበለ
ችው ። ስለዚህ « ልጄ ሆይ! አሰናክልሽኝ!» አለና ምስጢሩን ገለ
ጠላት ። እርሱም « እንከያስ ለድንግልናዋ የማለቅስበት ጊዜ
ስጠኝ » ብላ ከመሰዋቷ በፊት ስለድንግልናዋ ከገደሞቿ ጋር
ሁለት ወር አልቅሳለች ። ከዚህ በሁዋላ ከልጁ ለእምላኩ አድልቶ
ልጁን ሰውቷታል ። ስለዚህ ነው ባለቅኔው ከድንግል ግርፍም ጋር
አነፃፀረው የተቀጥላት (መላ.11 ፣ ግቴ.22፤ ሰንክ.ነፃሌ 16) ።

9 ምሳሌ

ዘላድግሱ ጀገበረ (መልክ ብርገን)

ዳዊት በአያድልዎ

ፍትሐ ሞት ፈትሐ ላዕል ካልሉ ፣
ፍትሐ ሞት በርትዕ ዘፈትሐ አመ በላዕሌሁስ በጽሐ
ከመ ይሚጥ ፍትሐ ቃለ ጽድቁ ፍጹመ ነስሐ ፣
በደመ ፍጡራን ለርእስ አድልዎ አምጣነ ውእቱ ረስሐ ።
አምደመ አድልዎስ እንተ ነጽሐ
ይትወከፍ ሞተ በአዳም ዘፈትሐ
እደዊሁ በመስቀል ሰፍሐ ።

ት ር ጉ ም

ዳዊት ባለግደላት

የሞት ፍርድን በሌላው ላይ ፈረደ ፣
በአግባብ የፈረደው የሞት ፍርድ ግን በርሱ ላይ በደረሰ ጊዜ
የእውነቱ ቃል ፍርድን ይመልስ ዘንድ በፍፁም ተፀፀተ ፣
በፍጡርት ጭም ለራሱ ግደላት እርሱ (ዳዊት) አድኛልና።
ከግደላት ደም የነፃ (ክርስቶስ) ግን
በአዳም የፈረደበትን ሞት ይቀበል ዘንድ
እጆቹን በመስቀል ላይ ዘረጋ ።

ም ስ ጢ ር

ነቢዩ ናታን የዳዊትን በደል በራ ለራሱ ለዳዊት በምሳሌ ቢነ
ገረው ፣ ገጠላተኛው ሌላ ሰው መሰሉት « ይህስ ወገዝ (የክብት
መንጋ) ይነዳበት? » ብሎ ፈርዶ ነበር ። በደለኛው ራሱ እንደሆነ በተ
ረዳ ጊዜ ግን ፣ ለራሱ አድልቶ ራሱን ለግዳን ንስሃ የገባ ሲሆን
ክርስቶስ ግን ለራሱ ላያዳላ በአዳም ላይ የፈረደውን የሞት ፍርድ
ራሱ መቀበሉን ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

ለበ አምላክ የተባለው የእስራኤል ንጉስ ዳዊት ያመፀ-በትን የአምንን ልጆች በጦር ሀይል እንዲያጠፋቸው የጦር እበጋዙን አያሌብን ከነሰራዊቱ ላከው ። ሀቀኛው አሸከሩ እርዮም አብር ዘመተ ። እነርሱ ከጠላቶቻቸው ጋር ተሰልፈው በጦር ሚዳ ሳሉ ዳዊት በቤተ መንግስቱ ነበር ። ወደግታ ጊዜ ከምግባቱ (ከመኝታው) ተነስቶ በሰገነቱ ሲመላለስ ፣ እንዲት በጣም የተዋበች ሴት ገላዋን ስትታጠብ አየና አስመጥቶ ከርሷ ጋር ተኛ ። ይህችውም ሴት የታማኝ አሸከሩ የእርዮ ሚስት ቤርሳቤህ ናት ። በአይፍ ጥራቷ ስለተገናኛት ፀነሰችና ይህንን ለዳዊት ገለጠችለት ። ስለዚህ በአፈፃፀሙ አፍር ከባድ ፀነሰች እንዲባልለት አስቦ እርዮን ከጦር ሚዳ አስመጣው ፣ አብልተና አጠጥቶ ከሚስቱ ጋር እንዲተኛ ፈቀደለት ። እርዮ ግን ምንጊዜም የእግዚአብሔር ሰው በመሆኑ «እነአያሌብ በጦር ሚዳ ሰፍረው በሞት አፋፍ ላይ ሳሉ ፣ እኔ ከሚስቱ ጋር መደሰት አይገባኝም» ብሎ በቤተ-መንግስቱ ከዘበኞቹ ጋር ሁለት ሌሊት አደረ ።

ዳዊት የእርዮን አለመታለል በምር ሰላወቀ ፣ የራሱን ነውረ ዝመት በእርዮ ሞት ሊሸፍን ፈለገ ፣ ስለዚህ «እርዮን ባየለው ጦር ግምባር አሰልፈው ፣ ውጊያውም ቢፋፋም ትታችሁት ወደሁዋላ ሽሹ» የሚል የሞት ደብዳቤ በባለጉላዩ በእርዮ እጅ ወደአያሌብ ላከ ፣ እርዮም እንደተባለው በበረታው ጦር ግንባር ተሰልፎ ሲዋጋ ትተውት ሸሹና «የእስራኤል አርበኞች ፣ ሃሬስ አለወትሯችሁ ምን ሆኖችሁ?» በማለት ብቻውን ተገድግዶ ሲዋጋ ሞቷል ።

ስለዚህ ዳዊት የፈፀመው ግፍ አምላክን ሰላስቆጣው ፣ ነቢዩ ናታን የጥፋን አፈፃፀም ለዳዊት በምሳሌ ቢነገረው «በእኔ ግዛት ይህን ግፍ የፈፀመ ካለ የሞት ሞት ይሞታል» አለ ። በዚህ ጊዜ ነቢዩ «አንተው ራሱ ነህ ፣ ያሸከርህን የእርዮን ሚስት ቀምተህ ፣ በዚህ ላይ ደግሞ እርሱን በግፍ አሰገደልኸው» አለው ። በአመፅ የተወለደው ህፃን ታመመ በዚህ ጊዜ ዳዊት ተፀፀተ ፈራ ፣ ደነገጠ ፣ ያመ ፣ ፀለየ ፣ በትቢያ ላይ ተኛ ፣ አለቀሰ ፣ ባለግሎቹም እንዲነሳና እህልና ውሃ እንዲተምስ ቢግልዱት እንቢ አለ ።

ነቢዩ ናታንም ዳዊት ይቅርታን በገሰሃ ከአምላኩ እንዳገኘና በእርዮም ላይ የፈፀመው የግፍ ግፍ የሁዋላ ሁዋላ በሚስተኛና በቤተ ሰባቹ ላይ እንደሚፈፀምበት ነገረው ።

ህፃንንም አምላክ ቀሰፈውና ሞተ ። በዚህ ጊዜ ዳዊት ቁርጥ አውቆ ከትቢያው ላይ ተነሳ ፣ ልብሱን ለፀጠ ፣ እህልና ውሃንም ቀመሰ (2 ሳሙ. 11—12) ።

አዳም አትብላ የተባለውን በለሰን በመብላት አምላካዊ ህግን ሰላፈረሰ አምላክ በሞተ ስጋ ላይ ሞተ ነፍሱን ፈረደበት ። ስለዚህ ከገነት ወጥቶ ወደምድረ ፋይድ ወረደ ፣ በዚህም እዘነ ፣ ተከዘ ፣ አለቀሰ ፣ በወንጀሉ ገሰሃ ገባ መስዋእትንም አቀረበ ። የሰጋውን ሞት ሞተ ፣ በነፍሱም ሞት ወደሲኤል ወረደ ። አምላክም እዘንና ገሰሃውን ተቀበለውና ፣ እርሱን ለግላገና ነፃ ለግውጣት ከትድስት ድንግል ማርያም ያለዘርአ በድንግልና ተፀንሶ በድንግልና ተወለደ ። በአዳም ረንታ ፀዋትወ መከራን በፈቃዱ ተቀበለ ፣ በስጋው በመስቀል ተሰትሎ ሞተ ። ይህን አለም ለግላለፍና በህያዋንና በመታን ላይ ለመፍረድ ዳግመኛ በጌትነት ይመጣል ይባላል ።

10 ሞዜማ

ዘላቀ (መሪታ)

ጌጋይ ሐጸ ጌጋይ
 ኢቀተለቶ ለሰምዖን እንዝ ትረገዝ ገቡ ፣
 ሥጋ በሥጋ እስመ ሐረት ናሁ ።
 ወዘኢያስቁርር ደመ ኪዳን ድንግል አትሁ ፣
 በማይ ገፀበ አልባሲሁ ፣
 ዘበሞቱ ለምውት ተነዝሁ ።

ትርጉም

የበደል ፍላጎት በደል ስምዕንን ጎነን ስትወጋው አልገደለችውም ፤ እነሆ ስጋ ለስጋ ሄዳለችና ። ደምን የማይፀየፍ የድንገል ቃል ኪዳን ወንድሙም ፤ በሚች ሞት ጊዜ በደም የተረጨትን ልብሶቹን በውሀ አጠበ ።

ምስጢር

ስጋ ለስጋ የሄደች ፍላጎት የወጋችውን ሰው አትገድሰውም ፤ እንዲሁም በላይ ሰብእ የሰው ስጋን በመብላቱ የፈፀማት በደል አላሰኩ ነነችውም ። ደግሞ በፍላጎት የተነደፈው (የተወጋው) ሰው ልብሶቹ በደም ቢበከሉ ደምን የማይፀየፍ ወንድሙ በውሃ እንደሚያጥብሉት ሁሉ ፤ የግርያም ቃል ኪዳን የሰውን ደም በማፍሰስ የተመረዘውን የበላይ ሰብእን አእምሮ ለድሀው ውሃን በማጠጣት ወደበጎ ምግባር መሰሰው ። « ስጋ በስጋ » የተባለው ሀብረ ቃል የፍላጎቱን በስጋ ውስጥ ግለፍገና የሰው ስጋ መብላትን በደል ያስተባብራል ።

ታሪክ

ስምዕን የተባለ ሰው ነበር ። መንፈሱ በርኩስ መንፈስ ተለውጦ ሚስቱን ልጅቱን ፣ የቤቱንም የውጪውንም ሰባ ስምንት ሰዎች እስከመብላት ደረሰ ። ከእለታት በአንድ ቀን አንድ በሽተኛ እርኩቱን ይዞ ሰላየው ውሃ ከርሱ ለመለመን ቸኮል ። በተጋጠሙ ጊዜ « ስለድንገል ግርያም ብለህ ከያዝከው አጠግኝ » በማለት ተት ለብልቦ ለመነው ። በዚህ ጊዜ ቀድሞ ርኩስ መንፈስ ሳይቀረው ደህና ሳለ ፣ የሚያውቀው ሰሚ ተሰማውና ጥርኝ ውሃ ለበሽተኛው በእፍኑ አፈሰሰለት ። የበሽተኛው የእጁ ጎቃቃት ውሃውን መጠጠው ፤ በሽተኛውም በአንድ እፍኑ ያፈሰሰለትን ውሃ በምላሱ ቢልሰው ጉርርውን እንጣጣው እንጂ ጥሙን አላረካውም ። ከዚህም በሁዋላ በላይ ሰብእ በዋሻ ውስጥ ገብቶ ስንኳን የሰው ስጋና እህልና ውሃ ሳይቀ

ምስ ሞተ ። መላእክተ ፅልመትም ነፍሱን ወደሲኦል ሊያወርዷት ሲሉ ቅድስት ግርያም በተሰጣት ቃል ኪዳን መሰረት አምላክን ግለደች ። ስለዚህም የሰባ ስምንት ሰዎች ነፍሶችና እፍኝ ውሃ በግራፍ በቀኝ ሆነው በሚሳን ቢመዘኑ እፍኙ ውሃ አደፋ (በክብረቱ በለጠ) ።

ስለዚህ የሃጢአተኛው የበላይ ሰብእ ነፍስ ለድንገል ግርያም በተሰጣት ቃል ኪዳን ምልጃ አማካይነት በእምነትና በምፅዋት ፣ በንስሃም ወደ ሲኦል ከመውረድ ድፍ ወደገነት እንደገባች በተለም ረ ግርያም ተፅፏል ። ከዚህም የተነሳ ባለቅኔው « ወዘአያስቄርር ደመ ኪዳን ድንገል እትሁ በማይ ገፀበ አልባሲሁ » ብለው ተቀኝተዋል ።

11 ዋዜማ

ከግጥሙ (ደብተረ)

አልሕምተ ጎል አያደንገፀ ፅጋለ አንበሳ ስኩብ በጎለ አንበሳ ዘበዝተ ፤ ወዘንተ አንበሳ አልሕምተ አፈርሁ ፤ አኮኑ እምጥንት ወእመሠረት አኩሁ አንበሳ በሰማይ ለመደ አንበሳሁ ወአንበሳ ለመዱ ኪያሁ ።

ትርጉም

የበረት ላሞችን አላስደነገጠም በብዙ ከብተች በረት የተኛ የአንበሳ ልጅ ፣ ላሞችም ይህን አንበሳ አልፈሩም ፤ ከጥንትና ከመሰረት አባቱ / አንበሳ በሰማይ እንሰሮችን ለምድልና እንሰሮችም እርሱን ለምደዋልና ።

በቅርብ አብረው ያደጉ ጓደኛዎች በለተለግመዱ አይረጅሩም አይተፋረሩም ። እንዲሁም በእንስሳት ስም በሚጠሩ በኪሩቤል ላይ የሚቀመጥ የእንበሳ ምሳሌ የሆነ የአምላክ ልጅ በእንስሶች በረት ተወለደ ፤ አሁንም ላም በእስትንፋሳቸው (በትንፋሻቸው) አግረዷቸው ። በበረትም ሲወለድ ከባህርይ አባቱ ከእብና ከዙፋኑ ተሸካሚዎች ከኪሩቤል አልተለየም እየተባለ የሚተረከውን ቅኔው ያስረዳል ።

ታሪክ

እግዚአብሔር እንበሳ (የእንበሳ ልጅ) የተባለ ክርስቶስ ነው ። እንበሳ የተባሉ መንበሩን ተሸክመው የሚኖሩ አራቱ ኪሩቤል ናቸው ። ክርስቶስ በእንስሶች በረት በተወለደ ጊዜ አሁንም ላም በትንፋሻቸው አግረውቀውታል ። በሰማይ በአራቱ እንስሶች ላይ እንዳለ ሆኖ በበረት እንበሶች እየተገኘው የእረኞችንና የመላእክትን ምስጋና ተቀብሏል (ኢ.ሳ. 1፡1—14፡16፡1—5፡18፡1—5፡11፡1—16) ።

12 - ሥላሴ

ዘአድግሱ (መላክ ብርሃን)

ውሉደ ዘረከቡ
በጎጢአ ብእሲት ይቴከዙ ፤
ወዘረከቡ ብእሲት በጎጢአ ውሉድ ይላሁ ፤
እስመ ባዕድ ናና ብእሲት ወለወልድ ናናሁ ።
እምትካዝ እሱስ ለምጽ ሕሊናት ሱጥ ይንጽሑ
አዋልድ ለሱጥ ተራድኑሁ ፤
እምጣን አዋልድ በሰፊ አዋልዲሁ
ወበሰፊ አንስተ ኮናሁ ።

ልጆችን ያገኙ

ሚስትን በግጣት ያዘናሉ ፤
ሚስትን ያገኙ ደግሞ ልጅን በግጣት ያለቅሳሉ ፤
የሚስት መንገድና የልጅ መንገድ ልዩ ናቸውና ።
ገን የሱጥ አሳቦች ከነዚህ ትካዜ/ለምዕ ይነፁ ዘንድ ሴቶች ልጆቹ ሱጥን ተራዱት ፤
ሴቶች ልጆች በዚህ በኩል ልጆቹ ናቸውና በዚያ በኩል ደግሞ ሚስቶቹ ሆነውታልና ።

ተሰማሚ ሚስቶችን ያገኙ ሰዎች ሲመክኑባቸውና ልጅ ሲያጡ ያዘናሉ ። ልጅ የወለዱትም ሚስቶቻቸው ሳይሰማሟቸው ሲቀሩ ይተክሳሉ ። ምክንያቱም የሚስትና የልጅ ሁኔታዎች በላልተባበሩ ነው ። ሱጥ ገን ከሰዶምና ከገምራ ቃጠሉ ሸሽተ ከዋሻ ውስጥ በተሸሸገ ጊዜ ልጆቹ በወይን ጠጅ አስከረውት ከነርሱ በመውለዱ ሁለቱ ልጆቹ የልጅና የሚስትን እጦት (ችግር) እንዳቃሉለት ባለ ቅኔው ያስገነዝባሉ ።

ታሪክ

ሱጥ ከሰዶምና ከገምራ ቃጠሉ አምልጦ በዋሻ ውስጥ ተቀምጦ ሳለ ፤ ሁለቱ ሴቶች ልጆቹ በዚያው ቦታ ከአባታቸው በቀር ሌላ ወንድ ሰው አለመኖሩንና ሌላ ወንድም ከሌለ እነርሱ ያለዘር መቅረታቸውን አጤኑ ። ስለዚህም እርስ በርሳቸው አሳብ ለአሳብ ተለዋወጠና በአባታቸው ላይ መከሩበት ፤ የሚያሰክር የወይን ጠጅ አጠጠትና ሁለት ጊዜ አስከሩት ። ሰክር እንደተኛ ተገናኝቸውና ሁለቱም ሴቶች ልጆቹ ከአባታቸው ወለዱ (ዘፍ. 19፡30—38) ።

13 ሥላሴ

ዘሉግሉ (- ልላክ ብርሃን)

አለፉን ዘላገረዩ

በግሚሠ መሥነትት ይጸዮው ፡

ወዘላገረዩ መሥነትት ለአጥርየተ አድግ ተገሁ ፤
እስመ ባዕድ እምረባሐ አድግ ለመሥነትት ረባሐ ።

በቀጭቲስ ለተግሰ በቋጂ ለእመ አኮ ከግሁ

እሰ አጥሪይዎ ይትፈሥሑ ፤

እስመ መሥነትት ጽድቅ ይከውን ግዕስ ሥጋሁ

ወመሥነትት ይጸጋህ ለሊሁ ።

ትርጉም

አሁንኛን የገዙ

አትግላን በመፈለግ ይደክማሉ ፡

አትግላን የገዙ ሰዎች ደግሞ አሁን ለመግዛት ተተ ፤

የአትግላ ጥቅም ከአሁን ጥቅም የተለየ ነውና ።

የጠቃሚ ተግሰ ጥቅም ገን እንደርሱ ባይሆን

የገዙት ይደሰታሉ ፤

የሰጋው ቀዳ የለውነት አትግላ ይሆናልና

አትግላውንም እሱ ራሱ ይግናልና (ይሸከግልና) ።

ምስጢር

አሁን ያለ አትግላ አትግላም ያለ አሁን ስለግይሆን ፡ ገበሬ
ዎች ሁለቱንም ለግገሃት ይደክማሉ ። ሆኖሪው ተግሰ ገን የክ
ርስተሰን እምላክነት ሲመሰክር የትምህርቱ ተቃዋሚዎች ቀዳውን
ገፈው አትግላ አወጡ ። በአትግላውም ውስጥ አሸዋ ሞልተው

አሸከመውታል ። ስለዚህ ተግሰ የአሁንኛንና የአትግላን እገልግ
ሎት ስለፈጸመ በሁለት በኩል ጠቃሚነት አለው ግለት በቅዱሳን
ተመስጥሯል ።

ታሪክ

ከሆሮያት አንዱ የሀገሪኬው ተግሰ ነው ። በሀገሩ ወንጌ
ልን ስለክርስቶስ ሲሰብክ ክርስቶስን ያልተቀበሉት ካጆች ቀዳውን
ከሰጋው ገፈው አትግላ አውጥተው በአትግላው ውስጥ አሸዋ
ሞልተው ያን አሸከመው አስቃይተውታል ፤ በሰጋውም ጨው
ነስገሰውበታል ይባላል ።

14 ዘይእኬ

ዘተከላ (- ምህር ፣ ዘጥብ)

ለምንት ወልድ እንተ ጸውዎ
ለነቢይ ኤልያስ ገብ ደብረ ታቦር ጸርሐ
እንደ ወልድ የአምር
ከመ በደመና ደመጸእ አቡሁ
እኩ ኤልያስ ለደመና ሰማይ ጸላሊሁ ።
እመ ደመናስ መጸእ ምስላ ረዳሊሁ
ኤልያስ ጉየ እስመ የአምር ፍናሁ ።
እመ ደመናስ መጸእ ምስላ ረዳሊሁ

ትርጉም

ወደደብረ ታቦር / አዳራሹ
ወልድ ነቢይ ኤልያስን ለምን ጠፈው ፤
አባቱ በደመና እንደሚመጣ እያወቀ ፤
ኤልያስ የሰማይ ደመና ጠላት ነውና ።

ደመና ግን ከረዳቱ ጋር በመጣ ጊዜ
ኤልያስ ሸሽ ፣ ብድራቱን ያውቃልና ።
ደመና ግን ከረዳቱ ጋር በመጣ ጊዜ

ምስጢር

አንድ ጋባዥ ሰው ተጋባዥን ባላጋራው ባለበት ቢጠራው ፣
የተጠራው ሰው ባላጋራውን ከፍት ሲያየው ይሸገላል ። እንዲሁም
ኤልያስ ሶስት አመት ከስድስት ወር ደመና ዝናብን እንዳያዘንብ
የከለከለ ሲሆን ፣ የደመና ጠላት ኤልያስ ወደ ደብረ ታቦር ከመጣ
በሁዋላ ፣ እግዚአብሔር አብ በደመና ሆኖ «ይህ ልጅ ነው ስሙት»
ባለ ጊዜ ደንግጦ ወደ ነበረበት ሄደለል ። ስለዚህ ባለቅኔው ኤል
ያስ የደመናን በቀል በግስታወስ ፈርቶ እንደሸሽ ቆጥረው ወልድ
ኤልያስን ወደ ደብረ ታቦር እንዲመጣ ሲጠራው ባልተገባም ነበር
ብለዋል ።

ታሪክ

አየሱስ ከሀዋርያት ሶስቱን ጲጥሮስንና ያእቆብን ፣ የሆነበ
ንም ይዞ ወደ ታቦር ተራራ አውጥቷቸው ባለ አርአያው በፈታቸው
ተለወጠ ፣ ፊትም እንደ ፀሀይ አበራ ፣ ልብሱም እንደበሬዶ ነጭ
ሆነ ። ከነበያትም ሁለቱ ሙሴና ኤልያስ እየተነጋገሩ መጡና ታዩ
አቸው ።

ጲጥሮስ «ጌታ ሆይ በዚህ መኖር መልካም ነው ። ብተፈት
ድስ ሶስት ግደሪያ (ዳስ) አንዱን ለአንተ ፣ አንዱን ለሙሴ ፣ አን
ዱን ለኤልያስ እንሰራ» ሲለው ወዲያውኑ ዳመና ጋረዳቸው ።
ወዲያውም «በርሱ ደስ የሚለኝና የምወደው ልጅ ይህ ነው ፣ እር
ሱንም ስሙት» የሚል ድምፅ ከዳመናው መጣ ። ደቀ መዛሙር
ቱም ሰምተው በፈታቸው ወደቱ ። አየሱስም ቀርቦ ሲዳስሳቸው
ተነሱና ከአየሱስ ጋር ከተራራው ወረዱ ። ሙሴና ኤልያስ ግን ወደ
እየነበሩበት አለም ተመልሰዋል ይባላል (ማቴ. 17) ።

ሊደሙ ተግስ ከኖረው
በግዮ ተመትሮ ቄሪር ድገረ ተገብሰ እደሁ ፣
በከኖረው እስመ ተርእዮ
ምሂር ቃለ ሃይማኖት ለእውሱስ ጸብጉ ።
ወእስይፍተ ፀር አብያቱ ተሳለቁ ላዕሌሁ ፣
እኮኮ አተወ እስከ አጽፋረሁ
ውሳጤ ምትረት ጸብገ ጥዑሙ ከኖሮ ሥጋሁ ።
እኮኮ አተወ እስከ አጽፋረሁ

ትርጉም

በተዘቃዛ ውሃ/ መቆረጥ እጁን ከታጠቡ በሁዋላ
ተግስ ከንፈሮቹን አልጠረገም ፣
የሃይማኖት ቃልን ግስተግር/የእውሱስ ወጥ በከንፈሮቹ
ይታያልና
የጠላት ሰይፎች/ጓደኞቹም በርሱ ላይ ተሳላቁ
በጋውን ለከንፈሮች ባጣፈጠ በመቆረጥ /ወጥ ውስጥ ፣
እስከ ጥፍሮቹ ገብቷልና
እስከ ጥፍሮቹ ገብቷልና ።

ምስጢር

እጆቹን ታጥቦ የተመገበ ሰው በዝንጋታ ከንፈሩን ሳይጠርግ
ይቀርና ፣ ከከንፈሩና ከጣቱ ላይ ወጥ ሲታይበት ጓደኞቹ ይሳላቁ
በታል ። «ወጡን እስከ ጣቱ ገብተብታል» እያሉ ይዘባበቱበታል።

እንዲሁም የክርስቶስን ትምህርት የሚቃወሙ ሰዎች በሰይፍች የክርስቶስ ምስክር የሆነ የቶማስን ከንፈሩን፣ እጆቹንና እግሮቹን በመቁረጥ አሰቃዩት ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

በ325 አ. ም. አርሶስን ለማውገዝ በኒቅያ ከተሰበሰቡት ከሶስት መቶ አስራ ስምንት ሊቃውንት አንዱ የመርሊስ ሌሊስ ቆዳስ ቶማስ ነው ። ክርስቶስን በተቀበሉት ሰዎች ዘንድ የተወደደው ትምህርቱ ክርስቶስን ባልተቀበሉት ከሃዲዎች ዘንድ አስጠላው ። ከዚህም የተነሳ ስቃይ ሲበዛበት ክርስቶስን ከይ ለጣሉት እንደሚሰግድ የገመቱ ከሃዲዎች ሃያ ሁለት አመት እስረውታል ። እያንዳንዱን ሰውነቱን በያመቱ በሰይፍ እንዲቆረጥ ወሰኑበት ። የእጆቹንና የእግሮቹን ጣቶች አፅቅ አፅቃቸውን ፣ ጀርዎቹንና አፍንጫዎቹን ከንፈሮቹንም ተራ በተራ በያመቱ ቆረጡበት ፣ ጥርሶቹንና መንጋጋዎቹን አወለቁበት ።

ከዚህ ስቃይ በሁዋላ ተማሪዎቹ በቅርጫት ውስጥ አድርገው በእህቶቹ እየጫኑ ያጉዙት ጀመር ። የቶማስን አካላት በሰይፍ የቆረረጡ ሰዎች በአሁሮቹም እየተጓዙ እንዳይጠቀም አስበው የአሁሮቹንም አንገት አንገታቸውን ቆረጡበት ። እርሱም ተማሪዎቹ ቁራጮቹን የአሁሮቹን አንገቶች በእየነበሩባቸው ጉምዶች እንዲገጣጥሟቸው እዘዛቸውና ቢያገጣጥሟቸው አሁሮቹ ቀድሞ በሀይወት እንደነበሩ ሆነዋል ይባላል (ሰንክ. ህጻር 9) ።

16 ዘይእኪ

አመ ነገሠ ሰይፍ ሰብአ ገሊላ
መጸብሕ ቶማስ ዘእየገልቅ ዕጻሁ
ንብረተ ፈጸሞ ተእኅዝ እዲሁ ፣
እንዘ ይብል አመጽእ ትሩፋነ አእዱጊሁ

ለእመ መጻር ወለቱ ገባበ አቶሁ
አምጣነ አልቦ ፍጥረት ዘሊይሰምዕ ዜናሁ ።
ለእመ መጻር ወለቱ ገባበ አቶሁ

ትርጉም

የገሊላ ሰው/ ሰይፍ በነገሰ ጊዜ
እዳው የማያልት ገበሬ / ቶማስ
ንብረቱን ጨርሶ እጁን ተያዘ ፣
የተሩ አሁሮቹን አመጣለሁ ሲል
የአፍ ንግግር ማር (ጣፋጭ) ቢሆን
ወሬውን የማይሰማ ፍጥረት የለምና ።
የአፍ ንግግር ማር (ጣፋጭ) ቢሆን

ምስጢር

ለመሬቱ የሚከፍለው ገብር ያጣ ገበሬ እጁን ይያዛል ፣ ሌላ
ንብረት ከሌለው አሁሮቹንም መያዣ አድርጎ እስኪሰጥ ድረስ ይገደዳል ።
እንዲሁም የጣላት ሰይፍ በተመዘዘ ጊዜ የመርሊስ አገር
ሰማእት ቶማስ እግሩንም ፣ እጁንም ፣ ከንፈሩንም መቆረጡንና አሁ
የቼም ጭምር መቆረጣቸውን የቅኔው ምስጢር ያስረዳል ።

17 መወደስ

መኑ የአምር ዕለተ ሥቃዩ ፣
ወመኑ የአምር ዘይመጽእ መከራሁ ፣
እስመ ሕሊና ሰብእ ኮነ ሕሊና እንሰሳት ዘበዘጉ።
ምሳሌ ዝኒ ከመ ናአምር
ቃዩል አመ ተበቀሎ ለአቤል እጉሁ
እንዘ አቤል ቤተ ሙዕ
ኢያእመረ አቤል ምክረ ቃዩል ቀቃሊሁ ።

አገሩን ለገዛ በዘሉ በግል አእምሮ ለሌሁ
አገሩን ለገዛም ለሌሁ ለሌሁ ለሌሁ ለሌሁ
ወለሌው ነሐትት ገሕነ አምላክ ለግልጽት ዜያሁ
ጠቢብ ወግእም አልቦ ዘእንበሌሁ =

ትርጉም

የሰቃዩን ተን ግን ያውቃል ?
የግራማ መከራውን ግን ያውቃል ?
የሰው አላብ የብዙ እንስሳት አላብ ሆኗል =
የዚህንም ምሳሌ እናውቅ ዘንድ
ቃየል ወንድሙ አቤልን በተቀለ ጊዜ
አቤል የሙሴ ወገን ሲሆን
አቤል የገዳዩ ቃየልን ምክር አላወቀም =
አገሩም በሁሉ እርሱ ባለው ባህሪ ሲሆን
አገሩ ከጠላት ቤላህር ወጥመድ አላመለጠም =
እኛም እርሱን የሌግልጽት አምላክን ብንመረምር
አጥቂና ብልሃተኛ ክርሱ በቀር የለም =

ም ሰ ጠ ር

ሰው ምንም ባለ አእምሮ ቢሆን የግራርስበትን ነገር አያውቅም
በተፈጥሮውም ከእንስሳት የተለየ ሲሆን እንስሳዊ በራን
ይሰራል = ለዚህም ግስረጃ ቃየል ታናሽ ወንድሙ አቤልን በደን
ጋይ ገደለ ገን አቤል ገን «ያልጠረጠረ ተመነጠረ» እንዲሉ የጥህ
በሙሉ ቃየል ሊገድለው ግሰቡን አላወቀም =

አገሩም ጠላት ሰይጣን ከከብሩ ሲያጥርደው ባለበ ጊዜ በበ
ለበ መብል አምላክነትን የግራማን አርመሰሉ ሲነገረው በተፈጥሮ
እውቀቱ አስቦ ከውድቀት አላመለጠም = ለዚህ ባለቅኔው ሰው
በራሱ የግራርስበትን ነገር ሁሉ አስቀድሞ ግወት አለመቻሉን በት
ኒያቸው ምስጢር ያስገነዝባሉ =

ቃሪክ

አገሩን ለምላኩ «አትባላ» ያለውን ባለበ በገናን መሪነት
በመብላቱ ባተ ፣ ሀገን አረረሰ ፣ በዚህም ምክንያት ተዋረደ ፣ ከገ
ነትም ወጣ = አገሩ በተፈጥሮ እውቀት ከውድቀት አላመለጠም
(ዘፍጥ. 3፡3—24፤ 4፡1—15) =

18 መወደስ

ዘጠራ ሙድን (ለሐያ ፣ ዘሐማ ምሳሌ)

በአረ ዕይነት ይሰጣሉ አካለ መርገጫ ፣
እስሙ ለዕይነት ዘሉሙ ለርሐሮሙ እደደሁ
ትንግሌ ምትረት ያለምሩ እምነግራህ እሳት ገቡ =
ወይቤ ሕግም በዘረ አደብ
ይገለ መርገጫ እምሕይወት ጸርሐ ፣
ተመትሮ ቃለ አደብ
እኮት ጸሐፊ በውስተ ጽላት አረጋሪሁ =
ኢንክልሂ ከመ ገንብብ ለገብረ መርገጫ ዜናሁ ፣
እኮት ለይትፈጽግ አህጉረ እስራኤል ሥቃያቲሁ =
እመሰ ተጽሕፈ ሕግሙ ዘሉ ሥጋሁ
ግላም እምሊያግመሮ ፣ ከመ ያለምሮ ልቡናሁ =

ትርጉም

የመርሐዊ ሰውነት በትሎች ለፍ ይመስገናል ፣
ወገቡ/ እሳትን ከመጻሰስ የተነሳ መቆረጥ/ ትንሳሌን
ያውቅ ዘንድ
እጃቸን ለትሎች ሁሉ አሳይቷቸዋል =
የአደብ በኩር/ ሀግምም
«መሽራ ከሀይወት/ አሳራቹ ይውጣ» አለ ፣

መቀረጥ/ገሊጥ ቃልን

በእግርቹ/ዕለቶች ዕጅልና ።

የገብረ መርከቢዎች ዛና እንደገና ዘንድ እንችላለን ፤

በቃጥቹ/የእስራኤል አገር ለደረሰው ጭምር (አያልቅምና) ።

የሰጋው ሁሉ መከራ ቢገና ግን

ለሱ ያውቅ ዘንድ አለም በሙሉ ባልቻለውም ነበር ።

ም ስ ጢ ር

ከፍተኛ የፈጠራ ችሎታ ያለውን ሰው ስራ የተመለከቱ በሞቅ ባለሙያውን እንደሚያመሰግኑት የገብረ ክርስቶስም አካል በህመም ተያዘ ፤ እጆቹ ቆሰሉ ፤ ተቆራረጡ ፤ ጠቅላላ አካሉ ተላ ። ቆሰሉም እንደ እሳት ፈጀው ፤ አቃጠለው ። ትሉም በሰውነቱ ላይ ተርመሰመሰ ። «የእስራኤል ሀገር ሰፋት ቢሄዱት አያልቅም» ተብሎ እንደተነገረ የገብረ ክርስቶስም ስቃይ ተነገር አያልቅም ግለት በቅኔው ተገልጧል ።

19 መወደስ

ዘውደሽት (ተስጋኝ ጠባቂ)

ክፍለ ጊዮርጊስ ኮነ ክፍለ አርባዕቱ
እስመ ክልኤቱ ለፍላግ ተረክሱ በገቢሁ ።
መጭናቀቅ ይገዝን ወልደ ነጉደጌድ እጉሁ ፤
ከፈሰን አኮት ለሰማዕት ዕገሁ ፤
ወምድረ ከነዓን ተካፈለ ፤
አምጣኔ አውረሰ ለሰምዕ በይፋ ነበልባል ወላጌሁ ።
ለሞትሂ አመ አብጽኦ በይፋ ነበልባል ደጭ
አገዙ ይትጋብኡ አክሊላተ ሰማይ አዝግጧሁ ፤
ወበሕግመ በይም ነድ ለእመ ገልቀ ሥጋሁ
ምሠርት አበ ነፍሱ ሐተተ ልቡናሁ ።

ትርጉም

የጊዮርጊስ ክፍለ የራራት (ወገዞችን) ክፍለ ሆነ
ሁለቱ ወገዞች በርሱ ዘንድ ተገኝተዋልና ።
ወንድሙ ወልደ ነጉደጌድም ያዘን ዘንድ ተገቢው ነው ፤
የሰማእት እጣው ከፈሰን ነውና ፤
የከነአንን ምድርም ተካፈለ ፤
አባቱ/የነባልባል በይፍ ለሰማእት(ጊዮርጊስ)

አውርሰታልና ።

በሽታው/ የነበልባል በይፍም ለሞት ባደረሰው ጊዜ
የሰማይ አክሊሎች/ዘመዶቹ ይሰበሰቡ ዘንድ ጀመሩ ፤
በሰደም ህግም/ እሳትም ሰጋው ቢያልቅ
የነፍስ አባቱ/ መጋዝ ልቡናውን መረመረ ።

ም ስ ጢ ር

ከአራቱ ወገዞች (ጤግርስ ገዮን ከፈሰን ኤፍሬጥስ) ሁለቱ
ጤግርስና ገዮን ግርና ወተት ናቸው ይባላል ። ጊዮርጊስም በሰማ
እትነት አንገቱን በተቆረጠ ጊዜ ግርና ወተት ከአንገቱ ፈልቀዋል
ይላሉ ።

ወልደ ነጉደጌድ የሆነን ግን በሰይፍ አልተቆረጠም ። በዱር
ዘመን አባት ለልጁ ርስቱን እንደሚያወርሰው ቅዱስ ጊዮርጊስም
አክሊል ያገኘው (የተቀዳጀው) በሰይፍ በመቆረጡ መሆኑን ቅኔው
ያስረዳል ። ህመምተኛ ሰውም በሽታው ለሞት ባደረሰው ጊዜ ዘመ
ይቹ እንደሚሰበሰቡ ፤ ጊዮርጊስም በሰይፍ በተቆረጠ ጊዜ አክሊሎች
ወርደውሰታል ። በሽተኛ ሰው ሰውነቱ በህግም ቢያልቅ እና ሲደ
ከም የነፍስ አባቱ ቀርቦ በመሰቀሉ እንደሚሰበሰቡ ፤ ጊዮርጊስም
በመጋዝ ወተተርገና በእሳት መቃጠሉን ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

አራት ታላላቅ ወገኖች ከአዲም (ከአዲን) ገነት ስር መገጥተው የተለያዩ ቦታዎችን ያጠጣሉ = ለረሰን፣ ገዥ፣ ጭገርስ፣ ለፍራጥስ ይባላሉ = እነዚህ ወገኖች ረሰን ወይን፣ ረሰን ሀሊብ፣ ረሰን መላር፣ ረሰን ዘይት ናቸው ይባላል (ዘፍጥ. 2፡10-14) ።

ከነሉን አብርሃም በአምላካዊ ጥሪ ከካራን ወተቶ የወረሰባት ለገር ናት ፤ ከነሉን ግለት፣ የወተትና የግር ለገር ግለት ነው ። ከዚህም የተነሳ ጸ እንተ ታውገዝ ሀሊብ ወጭግረ (ወተትንና ግርን የግታረሰ ናት)» እየተባለ ይነገርላታል (ዘፍጥ. 12፡1-8) ።

ጊዮርጊስ የልጻና የፋርስ ተወላጅ ከሆኑት ከዮርጊስና ቴዎብ ቦታ ተወልዶ ካደገ በሁዋላ የክርስቶስን ጻካ (ፍሊጋ) ተከተለ ፤ ከዚህም የተነሳ በቤተ ክርስቶስ ለገር እያንገንጹ ሰው አንጻንድ ልጁን ለዘንዶ ይገብር ስለነበር ጊዮርጊስ ከገደውን በጦር ወገቶ ገድሎ፣ የዘንዶው ገብር ልትሆን በሣፍ ላይ የወጣችውን ቤተ-ታዊትን አድኗታል ። ከዚህም አያይዞ በከሃዲዎች ነገስታት ረት ክርስቶስን እየሰበከ፣ ሰባት አመት ሙሉ በአረመኔዎች ተሰቃይቷል ። ወገኑን ተቋቋሞ ከብሪት በተሰራ በረ ውስጥ ለገብተው የእንክትት እንደከብት ለስሂደውታል፣ በእሳት ለታገለገውታል ። በመጋዘ መግ ዘውታል ፤ አካላቱንም በሰለት ለአስር ቆራርጠው ቆርጥረውን ደቆሰውና ጻፍት አድርገው በፊደራሰ ተራራ ላይ በነፋስ አዘርተው ታል ። ከዚህ ስቃይ በሁዋላ በአምላካዊ ተለምር ሶስት ጊዜ እየተተ ተገብቷል ። በአንዲት ሴት ቤት ግሰሪያውን በግንድ ብስ ውስጥ ለገብተው ከግንድ ጋር ጠፍረው ለሰረው ቢያሳድሩት ደረቱን ግንድ በአምላካዊ ተለምር አለምልጥታል ። መቃብሩን በእገሩ በረገጠው በእግዚአብሔር ስም ሙትን አስነስቷል ። በመሠረቱ ለገንቱን በሰ ይፍ ተቆርጦ ሊጥት ሲል በፀሎት ከሰግይ አሳት አዝንሶ ቢያስቃ ዩት የኖሩትን ነገስታት ከአጋያቸው በሁዋላ ለገንቱን በሰይፍ ተቆ ርጦ ጥቷል ። በዚህ ጊዜ በሰባት አመት ስቃይ ልክ ሰባት የክብር አከለሉት ወርደውለታል ይባላል (ሰንክ. ሀዳር 7፣ ጥር 18 ፣ ግያ ዝያ 23 ። ገድለ ጊዮርጊስ) ።

20 መወደስ

ዘይተባረክ ጥርሶ (መሪታ)

መድኃኔ ገለግ መገዝእ አመ ይጠባሕ ለንበርተ ሰግይ ለሰጥጥ የወውዱ ላዕላሁ ፤ ለምጣነ ሆሎ ያጸገብ ዘያስተሊሥሕ ሥጋሁ ። መጠነ ይክል አረጋግ ሁናተ ሐራግ አጥረየ ገቡ ፤ ባሕቱ ነጋድያን ቅሥረታተ ሥጋ ወዕዕፍ ተካፈሎ አነሳሁ ። ደመ ወልድሂ መገዝእ ላሕም አመ ተከፀዕ ለፍላሁ ይጥሕሩ ላዕለ ደመ ከዋክብት እሊአሁ ። ባሕቱ ነፍሳት ገባለተ ሲእል ዘበዘተ ይወፅኦ በጽባሕ ወሠርክ ይትረሥሑ ።

ትርጉም

ፍሪያ/ መድኃኔ አለም በታሪዶ ጊዜ የሰግይ አምሮች /ጅራሮች በላዩ ይዘራሉ ፤ ደስ የግሪኮች ስጋው ሁሉን ያጠግባልና ፣ የግሪኮችም ያህል ሽግግሌ / የወታደር ጦር ጎነን ገዛ ። ነገር ግን ነጋደዎች / የሰጋና የአገንት ግርፋቶች ተጻውን ተካፈሉ ። የበረ ፍሪያ / ወልድ ደምም በውጭ በረሰስ ጊዜ ኮከቦች / ወገኖቹ በደሙ ላይ ይራሃሉ ። የሲእል ገበረዎች / የበዙ ነፍሶች ግን «በጠዋት ይወጡና በምሽት ደስ ይሰኛሉ» ።

የፍሪያ ከብት በተጣለ ጊዜ አጥርቶ በላይ ይከራሉ ፤ ከርብተ ስም በአይሁድ እጅ በተያዘ ጊዜ ያጥርቶ ምሳሌዎች የሆኑ ጅራሮች በሰጋው ላይ ተጣሉ = የፍሪያ ከብትንም ለጋ ተቀራግኝች (ተቃራኒ) እንደሚካሄዱ የተቀራግኝ ምሳሌ የሆነው የወታደር ጦር የክርስቶስን ነፃ ወጋው ፡ ነጋዶዎችም የከብትን ቁርባት ገዝተው እንዲከፋፈሉ ጅራሮችም የክርስቶስን ቀኝ አባዛቱት ።

የፍሪያም ደም በፈሰሰበት ቦታ ላይ የታረደው ከብት ወገኖች ይገኙራሉ ። እንዲሁም በከብቶች የተሠሩ ሰሉ የሰግዶ ከዋከብትም የክርስቶስ ደም ሲፈስ ረገፈዋል በግለት ባለቅኔው ቅጂያቸውን አስመጥረዋል ።

በተወራጭ ገበሬዎች በጠየቀ ወጥተው ጥሩ ምርት አምርተው ከቤታቸው ሲገቡ ደስ እንደሚሰኙ ፣ በአጻም በደል ወደ ሲኦል የወራ ሰዎች ነፍሳትም በክርስቶስ ሞት ነገነትን አግኝተው መደሰት መቻላቸውን ባለቅኔው ያስገነዝባሉ ።

21 መወደስ

አይሁድ ፈትሎ በርእስ ፈታሎ በርእስ አርፎ ምድር ዝብጠተ ዝብጠተ አርፎ ምድር ጸላ ሊሁ ፤ እምነ አርፎ ብርት አምሳሌ አመ ይነሥእ ለሊሁ ይትገረር ጸላኢ ዘጸልእ አባሁ እስመ ይቤልዎ ዘከግሁ ለአርፎ ዘብርት ዕቀቢ ሰኩሁ ። አተዐውቀሂ ከዋኔ ዐርብ ለዘየሐትት ከያሁ ፤ እስመ ከመ መጻልት አያብርሀ ፀሐይ ዘላዕሌሁ ፤ ወኢንስምዮ ሌሊት ነጸርያኒሁ ውስተ ገጸ ሰግዶ አረከብነ እንዘ ከዋከብት ይትዋሀውሁ ።

እርሱ ከብረት እባብ አምላኛን ቢይዝ ፣ በምድር እባብ ራስ ላይ መመታትን (መቀጥቀጥን) በፈረደ በአምላክ ራስ የጠላቱ ምድር እባብን መመታት አይሁድ ፈረዱ ፤ እባቱን የጠላ ጠላት ያፍር ዘንድ የብረት እባብን እንደርሱ ተረከዙን ጠብቂ ብለዋታልና ። የአርብ ሁኔታም እርሱን ለሚመረምር አልታወቀም ፤ በላይ ያለ ፀሀይ እንደ ቀን አላበራምና ፣ ተመልካች ሌሊትን እንዳንለውም በሰግዶ ራት ኮከቦች ሲብለጩሉ ላለፈውም ።

ባለቅኔው « ስራ ለስራ እሾህ ላጣሪ » እንዲሉ አጻምና ሄዋንን በአባሳተች እባብ ላይ አምላክ በበትር መቀጥቀጥን ስለ ፈረደ ብድራት አይሁድም በልጁ በክርስቶስ ላይ እንደ እባብ በበትር መቀጥቀጥን ፈረዱበት ይላሉ ። ይህም የሆነው ክርስቶስ ሙሴ ስለእስራኤል ደህንነት የሰቀለው የብረት እባብ ምሳሌ ከመሆኑ የተነሳ ነው። ይህም « እባብን የአጻምን ተረከዝ እየጠበቅኸ ንደፈ » እንዳላት አይሁድም እግሮቹን በችንካር ቅንከሩት በግለት ባለቅኔው ያሰረዳሉ ።

ታ ሪ ከ

አጻምና ሄዋን እፀ በለስን በባሉ ጊዜ ያሳተቻቸው እባብን ራስ በበትር እንዲቀጠቅጡና እርሷም እግራቸውን እንድትነደፍ ከአምላክ ተፈርዶባቸዋል ።

አጻምም ጠላቱ ለይጣን ከከብሩ ሊያጥርደውና ተገዢው ሊያደርገው አስቦ በበለስ መብል አምላክነት የሚገኝለት አስመስሎ መሞቻውን ሲነግረው አምላክ « አትብላ » ያለውን በለስ በሄዋን መሪነት

በመብላት ላት ፡ ሀገ እረረሰ ፡ በተረገጠ እውቀቱ ከውድቀት አገ
መለጠም ፡ በዚህ ምክንያት ተጥረዶ ከገነት ወጣ ተብሎ ይነገራል
(ዘፍጥ. 3:13-24 ፣ 14:1-15) ።

ኢየሱስ ክርስቶስ የተባቀለ እሳት ለይሁድ ለጃኾንና ለገርኾን
ከመስቀሉ ጋር በቫንካርኝ ጠርቀው ቸንከረውታል ፡ ራሱንም በዘ
ንገ ረንከተውታል ። ፀሀይ ከሰድስት እስከ ዘጠኝ ሰአት ወል
ጊል ፡ ከዋክብትም ረገፈዋል ፡ መታን ተነስተዋል ፡ ደንጋጥኝ ተፈ
ትተዋል ። ከመቃብር የተነሱት ለምላክነቱን ለዘመዶቻቸው መስከ
ረዋል ይባላል (ሰንከ. መጋቢት 27) ።

22 መወደስ

ዘገባ መቀላ (ጭህር)

ለጸገበው ተግባር መምህራ ሱሪኬ
በክልሉ አላጋር ወበ ገምስቱ ለጸብአሁ
ለገምሳ ምእት ሥቃያቸው ፡
ከትክልት በመሐዘ ደም ገላጅ ገቡ
ዕፅ ዘይት ሰብእኛሁ
ፍራጎ ምትረት እስመ ትሁብ በበጊዜሁ ።
ሰይፍሂ ዕፅ ከርካዕ ለእመ ጸገፍ ናሁ
ለተግባር ሐጥርያ ወሀብ መዛሁ ፡
እስመ ለይሁዳ ከገተ እምነ እይሁ
መጥዕል ምትረት ጸገረዳ እስከነ የገልፍ እምኔሁ ።

ትርጉም

የሱሪኬ መምህር / ተግባር

በሁለት እገርኾና በአምስት ጣቶቹ

አምስት ሺህ ሰዎች / ሰቃዮችን አጠገባቸው ፤

የደም ውሃ መፍጠሻ በሆነ በገለልጅ ጎት የተተከለች
የዘይት እንጨት ሰውነቱ
ፍራጎ መቆረጥን በየጊዜው ትሰጣለችና ።
ሰይፍ የሎሚ እንጨትም አሁን ቢያብብ
ለተግባር ሐጥርያ ሽታውን ሰጠ ፤
የመቆረጥ ፅጌረዳ ወትት ከርሱ (ከተግባር ዘገባ)
እስኪያልፍ ድረስ ይህን (ሰይፍ ሎሚን) ከአጁ ለይላይ
ምና ።

ምስጢር

ክርስቶስ አምስት ሺህ ሰዎችን በሁለት አሳና በአምስት እን
ጂራ እንዳጠገባቸው ሀጥርያው ተግባሩን በእጃቸው በእገርኾ ሰቃይ
ትን ተቀበለ ። በውሃ መፍጠሻ ዳር የተተከለች ተክልም በየጊዜው
እንደምታፈራ ተግባሩን በተቆረጠ ቁጥር ደው ፈሰሰ ።

እንጨት ሲያብብ መላዛው ከሩት ይሸታል ፡ የእበባም ወትት
እስኪያልፍ ድረስ አበባው ከሚወዳት ሰዎች እጅ ለይላይም ፤ እንደ
ዚህም ሁሉ ተግባሩን የሰቃይ ዘመን እስኪያልፍ ድረስ በሰይፍ በመ
ቆራረጥ እጁን አጣ ግለት በትኔው ተገልጧል ።

ታሪክ

ኢየሱስ ክርስቶስ በመጥምቱ የሀገን የተፈፀመበትን ሁሉ በሰግ
ጊዜ ፡ በቻውን ወደምድረ በዳ በታገኘ በባህር ላይ ፈቀቅ አልፎ
ሀዘቡም በእገር ተከትሎት ፤ በዚህ ጊዜ ከታገኘው ወጥቶ ብዙ
ሀዘብ ለየና ለዘነላቸው ። በመሸም ጊዜ ደቀ መሃመርቱ ቀርበው
ሰለምገብ እጠት ሀዘቡን እንዲያሰናብታቸው ኢየሱስን አሳሰቡት ።
ኢየሱስ ግን ለጊዜው በተግራዎቹ ዘንድ የነበሩትን ሁለት አሳዎች
ገና አምስት እንጂራዎችን አበርክቶ አምስት ሺህ ሰዎችን አጥገ
ቧል ። አምስት ሺህ ሰዎች ከተመገቡ በሁዋላ እስራ ሁለት ቅርጫት
ትራፊዎችን ደቀ መሃመርቱ እንስተዋል ይባላል (ግቴ. 14:12-26) ።

ዘይቦታ (እለታ : ዛተደባዕ ግርግጥ)

ገብረ መርፃዊ ሰገደ በጊዜ ሕግ።
 ለምስል ዘመርት ድገረ ቆመ በትድግሁ ፤
 እስመ እንዝ ልሕነት ነዮ። እዳብሊሁ
 ዘእብን እገሩ ወዘብርት ሐቃሁ ፤
 ወእብን ደጃ ሥጋሁ
 ዘእንበለ እድ ተበትከ እምእድባረ ሊዮብ ዘናፍራሁ ።
 ቅዱሳንሂ ለገወ ሥጋ ሕዋሳቲሁ
 ለመ በፍኖት ተራከቡ በበይናቲሆ። ይትለምጉ ፤
 እስመ ለረቢ ትጉህ ሥጋ ዚሉህ
 በሰዓሙ እግር ያገብእ ይሁዳ ደጃ ሥጋሁ ።

ትርጉም

ገብረ መርፃዊ በሆነው ጊዜ
 በፊቱ ከቆመ በሁዋላ ለመርት ምስል ሰገደ ፤
 እግተቹ ሸህላ ሲሆኑ
 እገሩ የድንጋይ (ምስል) ነውና ፣ ወገቡም የብረት (ምስል)
 ነውና ፤
 የሰጋ ሀግም /ድንጋይም
 ከእዮብ ተራሮች /ከንፈሮቹ ያለ እጅ ተፈንቅሏልና ።
 የተመረጡ የሰጋ ወንድሞቹ/ ሰውነተኞቹ
 በመንገድ በተገናኙ ጊዜ እርስ በራሳቸው እጅ ይነሳሳሉ ፤
 ትጉ መምህር /ሰጋውን
 የሰጋ በሽታ /ይሁዳ እግርን በመላም ያስይዘዋልና ።

ናቡከደነጋር ለመርት ምስል እንደሰገደና « ራሱ የመርት ደረቱ
 የብር ፣ ወገቡ የናስ ፣ ጭንፍ ጭን የብረት የሆነ ምስልን ከተራራ
 የወረደ ድንጋይ ሲቀጠቀጠው » እንዳየ ገብረ ክርስቶስ ለመርት
 ምስል ሰገደ ግለትም ፣ ከሙሽራ ቤቱ ወጥቶ ሲመገን በያዘው ደጃ
 ስጋ አካሉ ሁሉ ተለጠ ፣ ፈራረሰ ፣ ተቆራረጠ ግለት ነው ።

በዚህም ላይ ይሁዳ እገሩን በመላም ምልክትነት ክርስቶስን
 እንዳስያዘውና ደንገት በመንገድ የተገናኙ ሰዎች ሰላምታ እንደሚ
 ሰጧቸው የገብረ ክርስቶስ ሰውነት በደጃ የተለወጠና እገሩንም ደጃው
 ያሳበጠው ገና በጉዞ ላይ ሳለ ነው ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ገብረ ክርስቶስ (ገብረ መርፃዊ) የቀስጥንጥንያ ንጉስ የተዎ
 ደስዮስና የንግስት መርኬህ ልጅ ነው፤ ይሁን እንጂ ልጅ አጥተው
 ሲኖሩ በብዙ ያምና ፀሎት ያገኙት ወላጆቹ የእግዚአብሔር ሰዎች
 ከመሆናቸው የተነሳ ልጃቸው ገብረ ክርስቶስ «ምንት ይበቅዳለሰ
 ብእ ለእመ ኩሉ ዓለመ ረብሐከ ሰወነፍሶ ሀገሉ» (ሰውን ምን ይጠ
 ቅመዋል አለምን ሁሉ ቢገነና ነፍሱን ቢያጠፋ) ። በሚለው በክር
 ሰቶስ ቃል ተመርቶ የአባቱን መንግስት እንደተደፍ ቆጠረው ፤
 የክርስቶስንም ማንግስት ሸቶ ክርስቶስን ለመከተል ቁርጥ አሳብ
 እደረገ። ገብረ ክርስቶስ በዚህ ቁርጥ አሳብ ላይ ሳለ አባቱ ያለ
 ፈቃዱ አቻውን የርምን ንጉስ ልጅ አጋባው ። እርሱን ሙሽራው
 ገና ሙሽራይቱን ስርአተ ጋብቻ ያደርሱ ብለው ሚዚዎች እጫ
 ጉላ አገቧቸው ። በዚህ ጊዜ ከሙሽራይቱ ጋር ላይተኛ የአለሙን
 ከንቱነትና የምናኔውን ነገር በመግለጥ ሙሽራይቱን በቃል ቢዳን
 አግላትና « እህቱ ሆይ እኔ ለሰግያዊው ሙሽራ አጭቸላሁ ፤ እን
 ጅም ራሰሽን ለርሱው አስገኝ» ብሎ እድምተኞቹ ሁሉ በውድ
 ቅት እንደተኙ ፣ ራሷን ስጧትና ተሰናብቷት በሌሊት ከጫጉላ
 ቤት ወጥቶ መነገ ።

በለዚህም ሙሽራይቱ «እኔን ለማን ትተውኛለሁ» እያለች ስታ ለቅስ አደረች ። ሲነጋም ሙሽራይቱ ብትጠየቅ «ራሴን ስምኝና ተሰናብቶኝ በሌሊት ወጥቶ ሄደ ፤ የሄደበትን ግን አላውቅም» አለች ።

እርሱ ግን ከነጋዴዎች ጋር ባህር ተሻግሮ አንድ አመት ያህል ተጉዞ አርማንያ ደረሰ ። በዚያም አገር የቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን ስለነበረች ፤ በዚያች ቤተ ክርስቲያን ቅጥር ተጠግቶ ራሱን ከነጻያን አስቆጥሮ (እንደችግረኞች ሆኖ) በምና በፀሎት አምስት አመት ተቀመጠ ። ወላጆቹ ለነጻያን የሚወጡት ብዙ ገንዘብ አስይዘው ከላካቸው አምስት መቶ ፈላጊዎች ሁለቱ እርሱ ከነበረባት ቤተ ክርስቲያን ደርሰው ለነጻያን ሲመፀውቱ የወላጆቹን ገንዘብ አብሮ በመመዘወት ራሱን ነጻይ በላደረገ ፈላጊዎች ሳያገኙት ተመልሰዋል ።

ከዚህ በሁዋላ ቅድስት ማርያም ለአንዱ ቄስ በህልም ታየችውና ያን በውጭ ወድቆ የሚኖረውን የእግዚአብሔርን ሰው ወደ ወ ስጥ አስገባው አለችው ። ካህኑም ወደ ቤተ ክርስቲያን ወ ስጥ ካስገባው በሁዋላ በማርያም ስእል ስር «አየሰገደ ፤ እመቤቱ ለምን ደብቄኝ ገለጥ ሹብኝ» ብሎ ሌሊት ወጥቶ ሄደና በወላጆቹ ደጃፍ ወድቆ ተጋድሎውን ቀጠለ ። አስራ አምስት አራት በዚያው ሲኖር ሰውነቱ በሀም ጃቅሎ ስለነበር እርሱ መሆኑን ያወቀው የለም ። በለዚህም የወላጆቹ አገልጋዮች «ይህን ክርፋታም ከዚህ ማን ባነሳልን ግማቱ ገደለን» በማለት ተራሮ እንዲሄድላቸው የምግብ እጣቢውን ያፈሱበትና አጥንቱን ይጥሉበት ጀመር ። ወ ሾቱም አጥንቱን ሲሉ በላዩ ላይ እየተናከሱ ይረፉረፉበት ነበር ።

በዚህ የተነሳ «ፈጣሪዬ ሆይ! በአባቴ ቤተሰቦች ፍጻሜ እንዳላ በዛባቸው ነፍሴን ከስጋዬ ለይኖ ወደአንተ ጥራኝ» እያለ ይፀልይ ጀመር ። በለዚህም ከዚህ አለም በምት ተለየ ። በውሃል እጁ ተጨብጦ የተገኘው ፅሁፍ ቢነበብ «እኔ የቱዋድሶቶስና የመርኬካልጅ ገብረ ክርስቶስ ነኝ» የሚል ስለሆነ ወላጆቹ በግንባራቸው እየተ ከሰከሱ አለቀሱለት ። በረከቱን የሚሹት ህዝቡም አስከሬኑን ወደ መቃብር አላስሄደው ብለው ነበር ። ብርሃንም በመቃብሩ ላይ እንደ ቀስተ ደመና ተተክለበት ይባላል (ሰንክ. ጥቅምት 14) ።

ናብከደነዖር በሌሊት ተኝቶ ሳለ ራሱ የወርቅ ፣ ደረቱና አን ገቱ የብር ፣ አንድ እግሩ የሸክላ ፣ አንድ እግሩ የብረት የሆነ ትልቅ ምስል በፊቱ ቆሞ እርሱ እርሱን ሲመለከተውና እርሱም እርሱን ሲመለከት ፤ ታላቅ ድንጋይ ከረዥም ተራራ የሰው እጅ ሳይነካው ወርዶ ቀጥቅጦ ሲያጠፋውና ተመልሶ ተራራ ሲያህል ያንንም ነፋስ ሲያጠፋው በህልሙ አይቷል (ዳን. 2 ፡ 11—49) ።

ከዘመድ ተለይተውና ከአገር ወጥተው ፣ ዳዋ ጥሰው ፣ ጤዛ ልሰው ፣ ድንጋይ ተንተርሰው ፣ ሌጦ ለብሰው ፣ የሌሊት ጭንቅና የአራዊትን ግርማ የፀሀይን ቃጠሎ ታግሰው ፣ በዱርና በዋሻ የሚኖሩ ማኞች ሰዎች ቅዱሳን ይባላሉ ። እነርሱም በመንገድ ሲገናኙ እንዲያው አይተላለፉም ። ገፈሳዊ ሰላምታን ተሰጣጥተውና አምላካቸውን እው ስግነው ይሄዳሉ ። ቅዱሳን ማለት ልዩዎች ፣ ምስጥኖች ፣ ንፁሆች ማለት ነው ።

ኢየሱስ በዚህ አለም ሰው ሆኖ ሲመላለስ አስራ ሁለት ተከታዮች ሰዎችን በቅድሚያ ማርቃል ። ከአስራ ሁለቱም አንዱ ይሁዳ ነው ። ኢየሱስ የማህበሩን ገንዘብ ያዥ እድርጎት ነበር ። ማርያም እንተ እፍረት ኢየሱስን የከበረ ሽቶ በቀባቸው ጊዜ « አየ ጉድ ፤ ምን ያህል ሽቶ አበላሽችብዙ ገንዘብ ያወጣ ነበር!» ብሎ ተቆረቆረ ። በለዚህም ኢየሱስን በአይሁድ ለማስያዝ በገንዘብ ተገዛ ፤ እርሱ በተማሪ ደንብ እግሩን የሚሰሙወ ኢየሱስ መሆኑን ምልክት በማድረግ አሳልፎ ሰጣቸው (ማቴ. 26 ፡ 14—25) ።

24 መወደስ

ከገብረ ጳድት (መሪታ ፡ ዘፍቼ ጊዮርጊስ)

ለእመ ሐተታ ሐተትን ጠብብተ ሐተታ አልቦ በምድር ዘይትአመን እስከናሁ ፤ እመ ኮነ ወልደ ወዘመደ ሥጋ ከማሁ ወደቂቀ እም ለእመ ኮነ ቃዩል አምጣነ ቀተሎ ለአቤል እጉሁ ፤

አቤሴሎምኒ ለአምናን

ወቀዳግዊ ሶርሶር ለሰናከሪያ አቡሁ =

ለሰብእስ ዘይኒይሶ ዘኢተዘምዶ ምሰሌሁ፤

ኢላጦስ ዘኢተዘምዶ እንዘይትራገራን ላዕሌሁ

ለዝንቱ ምሳሌየ ወይን ከመ ይቅሰሙ ፍሬሁ

አምጣን ለወልድ ናላዌ ዙሉ ተተልዎ አዝግዲሁ =

ትርጉም

የምርምር ጥበቦች ምርምርን ብንመረምር

እስከ አሁን ድረስ በምድር የሚመታን የለም፤

ልጅም ቢሆን እንዲሁም የሰጋ ዘመድ ቢሆን

የእናት ልጅም ቢሆን

ቃየል ወንድሙ አቤልን ገድሎታልና፤

አቤሴሎምም አምናንን ገድሎታልና

የቀደመ ሶርሶርም አባቱ ሰናከሪያን ገድሎታልና =

ለሰውስ የሚሻለው ከርሱ ጋር ያልተዛመደው ነው፤

ያልተዛመደው ኢላጦስ በርሱ ላይ ሲራራ፤

የዚህ ምሳሌየ/ የወይን ፍሬን ይለቅሙ ዘንድ

ዘመዶቹ የሁሉ ጠባቂ ወልድን ገድለውታልና =

ም ስ ጢር

ልጅም ዘመድም፣ ወንድምም ቢሆን በዚህ አለም ላይ የሚ
ታመን የለም = ይህንንም ለመረዳት ቃየል ታናሽ ወንድሙ አቤ
ልን ገድሎታል፤ አቤሴሎምም ወንድሙን አምናንን፣ ሶርሶርም
አባቱን ሰናከሪያን ገድለዋል =

ባለቅኔው ከዘመድ ባእድ መብለጠንና ዘመድ አለመታመኑን
አመልክተው የግይዘመደው ኢላጦስ ሲራራለት የእናቱ የድንግል
ግርያም ወገኖች (ዘመዶች) አይሁድ ክርስቶስን ሰቅለውታልና
ከዘመድ ባእድ ይሻላል ይላሉ =

አቤልና ቃየል ከአምናና ከሄዋን የተወለዱ ወንድማማቾች
ናቸው = እግዚአብሄር የቃየል መስዋእት ባለመበጀቱ ሳይቀበል
ለት የአቤልን መስዋእት ስለበጀ ተቀበለለት = ስለዚህም ቃየል
ተናደደ =

በዘመናቸው ባእድ ሰዎች ስለሌሉ፣ የአቤልን መንትያ ቃየል፣
የቃየልን መንትያ አቤል እንዲያገቡ በአምና ተወሰነ = የቃየል
መንትያ መልክ መልካም ስትሆን የአቤል መንትያ መልክ ጥፋ
ነበረችና ቃየል በውሳኔው አልተሰማም፣ በጣም ተቀጣ፣ አቤል
ንም ተበቀለው = «ወንድሜ አቤል፤ ፍ ውሃ ጠጥተን እንምጣ» በማ
ለት አታለለው = እርሱ በቅድሚያ ጠጣና አቤል በሁዋላ ተጎንብሶ
ውሃ ሲጠጣ በድንጋይ መትቶ ገደለው (ዘፍጥ. 4፡3-15) =

አቤሴሎምና አምናን በእናት አንድ ሳይሆኑ ከዳዊት የተወ
ለዱ ወንድማማቾች ናቸው = አምናን አባቱ ዳዊት ከአቤሴሎም
እናት የወለዳትን እህቱን ትእግርን ባዝሙት መንፈስ ወደዳት፣
ከብረ ድንግልናዋንም ከማጥፋት ደረሰ = በሁዋላ አቤሴሎም ተናደ
ደና የልቡን በልቡ አድርጎ፣ አምናንን የሚበቀልበትን እመቺ
ጊዜና ምክንያት ፈለገ = ስለዚህም ለበጎች ጠጉር ሽለታ በእል
ድግስ ይገሰና አባቱ ዳዊት ከእነልጆቹ በግብጥው እንዲገኝለት
ጠየቀ፣ አባቶቹ ለግብጥው ፈቃደኛ ባለመሆኑ አምናን ከእነው
ንድሞቹ በግብጥው እንዲገኝለት አቤሴሎም ከአባቱ አስፈቀደና
እርሱን ለመበቀል አመቺ ጊዜና ምክንያት አገኘ = አምናን በወ
ይን ጠጅ ደስታ ሲዘናገለት አቤሴሎም ከታዛዦቹ ጋር ተመላ
ጥር አስገደለውና ኮበለለ =

የቀሩት ወንድሞቹ ሸሽተው ወደዳዊት ሄዱና ከአባታቸው
ጋር ለወንድማቸው አምናን አለቀሱለት = ይልቁንም ዳዊት አም
ናን የሸሽር ልጁ እንደመሆኑ መጠን እጅግ በጣም አዝና ነበር
(2 ሳሙ. 13፡1-39) =

የአሰር ንጉሥ ሰናክራም ወደአበራኤል ንጉሥ ወደ ሀዘቅያስ ዘምቶ በሀዘቅያስ ዛተበት፣ ተመካበት፣ አሰጪነቱ፣ እስከ ሙሉ ግመጥም አደረሰው ። በእግዚአብሔር ስም ላይ ተላገደ (ተቀጣጠበ፣ ተዘባበተ) ። ሀዘቅያስም አዝማሚያውን አይቶ የሚያዋጣውን አሰቦ ወደ እግዚአብሔር ቤት ገባ፣ ግት ለበሰ፣ ትቢያ ነሰሰ ። የመ ፀለየ፣ በሀጢአቱና በሀዘቡ በደል ተፀፀተ ። አምላኩም አዘ ነለት፣ ንስሃውንም ተቀበለው ።

ሰለዚህም ሙሉአኩ ቅዱስ ሚካኤልን እንዲረዳው ላከለት ። ሙሉአኩም የአሰር ንጉሥ ሰናክራም ሀዘቅያስን በጦር ሃይል ሊመታው በሰፈረበት ቦታ ሌሊቱን ሰራዊቱንና የጦር መሪዎቹን አውድጋቸው አደረገ ። ንጉሱ ሰናክራም ከጥቂት ተከታዮቹ ጋር ተባብሮ እቤቱ እንደገባ፣ ሁለቱ ልጆቹ ሶርሶርና አድራግሌክ ሀብቱን ጥሎ ባደገረውን (ባዶ እጁን) በመምጣቱ ተበቀሉት፤ በጣላቱ ቤት ገብቶ ሲሰገድ በዘነዘና ራስ ራሱን ብለው ገደሉት (2 ነገሱ. 18፣ 1-37፣ 19፣ 1-37) ።

25 ዕዝል ጉባኤ ቃና

የአምር ተግባር በበዕለቱ ግዕድ ባውል እናሐጢ ጣዕመ ጸብገ ምትረተ እንዘ በአገቱ ያርሐጢ ።

ትርጉም

በየቀኑ የጳውሎስን ግእድ ተጠባባቂ ተግባር የወጥ ጣእም / መቆረጥን በአናንጫው አሸትቶ ያውቃል።

ምስጢር

ገብረ በላ የወጡን ጣእም በአናንጫው እያሸተተ እንደሚያውቅ፣ የክርስቶስን መንግስት ደጅ የሚጠና ተግባሩም አናንጫውም ሳይቀር መላ አካሉን በሰይፍ ተቆራረጠ ይላሉ ባለቅኔው ።

26 ግዕዝ ጉባኤ ቃና

ይበለነ ጾም ካህነ ኦሪት ሰባሐ ሀገረ ሰቆቃው ይእቲ ዐይን ባሕታዊ ቴቶሐ ።

ትርጉም

የኦሪት / ምስጋና ካህን / ም የባህታዊ አይን / ቴቶሪ የልቅሶ አገር ናት አለን ።

ምስጢር

ልቅሶ ተመልካች «ይች ሀገር የሙሾ ሀገር ናት» እንደግል፣ የምስጋና ተባባሪ የሆነ ም የባህታውያን አይን እንድታነባ (እንድታለቅስ) አደረገ በግለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

27 ዋዜማ

ዘገባ ሙድገ (አለቃ)

አብርሃም ኢረከበ አሐተ ምስጋሪ እምድረ ከነፃን ጽርሕ ለከነፃን እንዘ ምጣኔሃ እስከ ዕዕ ነዋኅ፤ ደብረ ሊባናስ ባሕቱ ሕጽርተ አድግስ ኩቱሕ ምስጋሪ አእጋር ከነት ለሐንካስ የዋሀ፤ ወምልአተ ለሕጺጽ ወርኅ ።

ትርጉም

የከነሉን ልክ (መጠን) እስከረጅሙ እንጨት ድረስ ሲሆን አብርሃም ከከነሉን አካራሽ ምድር አገድ እርምጃን አላገኘም ።

ነገር ግን በጭንጫ እድገት የታጠረች ደብረ ሊባኖስ ለእግረ አንካሳ የእግሮች መራመጃ ሆነች፣ ለጎደሉ ጨረቃም መሙያን ሆነች።

ምስጢር

አብርሃም በከነሰን ምድር ከጸጁ አጠገብ ባለች አንድ ዛፍ ስር ብቻ የተወሰነ ሲሆን ከዚች ሌላ አንድ መራመጃ ሰንኳን አላገኘም ነበር። ደብረ ሊባኖስ ግን ከአለት በሚወርደው ውሃ እንካሳዎችን አረታች፣ እውሮችንም አበራች፣ ለአንካሳም የእግር መራመጃ ሆነች በግለት ደብረ ሊባኖስ ከርሷ በፈለቀው ፀበል የአንካሳችን እግር ያረታች (ያቀናች) መሆኗን ለጎደለው ጨረቃ ምልእት (ሙላት) ሆነች በግለት ደግሞ ደብረ ሊባኖስ የጠፋውን የእውር አይን ግብራቷን ባለቅኔው ያስረዳሉ።

ታሪክ

አብርሃም ከወንድሙ ልጅ ከሉጥ ጋር በከነሰን ምድር ሲኖር፣ የሁለቱም መንጋዎች በጣም በዙላቸው ፣ የመንጋዎቻቸው መሰማሪያ ምድር ጠበባቸውና ተለያዩ ፣ አብርሃም በመምራ የአድባር ዛፍ ስር በቀትር ጊዜ ይቀመጥ ነበር።

የደብረ ሊባኖስ አበምኔት (የገዳም አባት፣ አስተዳዳሪ) ገድቅ ተከለ ሃይማኖት የአንካሳችን እግሮች በአምላካዊ ተአምር አርትተዋል (አቅንተዋል) የእውሮችን እይናችም አብርተዋል እየተባለ በገድላቸው ተተርኳል።

28 መወደስ

ዘውብሽት (ጳጳስ ገበየሁ-አባት)

ግርያም ሥርገት ፀምረ ተደንገሎ
ግርም ገዳም ገዳመ አንበሳ መፍርሀ
ግርያም በግዕዝ ወላዲተ በግዕ ቀይሕ

ለፀሐይ ሙገላ ዚአሁ ግርያም ጽባሕ
ተቅጥመ ዘካርያስ ግርያም
ጸዕዳ ብርሃን ዘበላዕልኪ ያበርሀ
ግርያም መሰንቀሱ ለወልደ እሴይ መሲሕ
ነነተ ኤልያስ ግርያም ዘበውስቴትኪ ፍሬ ንጽሕ
ግርያም ሐመር ሐመረ ቀዳማይ ናገ
አገብረ ሙስናኪ ልግደ አንስት ግዮ አይላ ።

ትርጉም

ግምጃ/ ደንግልናን የተሸለፉ ግርያም
የሚያስፈራ አንበሳ ጳጳር የሆንን ግርያም/ገዳም
ቀይ በግን የወለደን ግርያም/በገ
የፀሀይ መውጫ የሆንን ግርያም/ ንጋት (ምስራቅ)
ነጭ ብርሃን በላይ ላይ የሚያበራ
የዘካርያስ መቅረብ/ግርያም
የገገሱ የእሴይ ልጅ መሰንቀ/ ግርያም
ገፀሀ/ ፍሬ በውስጥ ስያለ የኤልያስ ንነት /ግርያም
የተደመ ናህ መርከቡ የሆንን መርከብ/ግርያም ፤
የጥፋት ውሃ/ የሌተች ልግድ ጥፋት ስን አላደረገም (አላጠፋሽም ።)

ምስጢር

ግምጃ በልዩ ልዩ ሀብረ ተለም እንደምታገጥ ቅድስት ግርያም ስለቅድስናዋ በልዩ ልዩ ምስጋና ትመሰግናለች ። ጫካ (ደን) የሚያስፈራ አንበሳ መጥያ እንደሆነ ሁሉ ግርያምም የአንበሳ ምሳሌ ክርስቶስ እናት ሆነች ። በጊዜ ቀይ በግን እንደምትወልድ የሌት በግ ምሳሌ የሆነች ግርያም የወንድ በግ ምሳሌ የሆነ ክርስቶስን ወለደች። ፀሀይ በንጋት እንደሚወጣ የንጋት ምሳሌ ከሆነች ግርያምም

የፀሀይ ምሳሌ የሆነ ክርስቶስ ተገኘ ። በዝርዝር መቅረዝ መብራት ይበራ እንደነበር ፣ የመብራት ምሳሌ የሆነ ክርስቶስም የዝርዝር መቅረዝ ምሳሌ በሆነች ግርዳም ግህፀን ተፀንሶ ተወለደ ።

የሳሌን ሀምም ያስታገሰችለት የጻዊት መሰንቆ ምሳሌ የሆነች ግርዳም ህይወትን አስገኘች ። በገነት ጥሩ ፍሬ እንደሚገኝ በግርዳምም ንፅህና ተጠበቀ ። የጥፋት ውሃ የኖህን መርከብ እንዳላጠፋት ግርዳምንም የሴቶች ልማድ አላገኛትም ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ቅድስት ግርዳም በጊደዎን ግምጃ ትመሰላለች ። ጊደዎንን ምድያምን ለመምታትና እስራኤልን ከምድያም እጅ ለማላቀቅ እምላክ መረጠው ፣ ስለዚህም በመልአክ ነገረው ። ጊደዎንም ይህ ነገር በርሱ እንደሚፈፀም የሚያረጋግጥበትን ምልክት ለማግኘት ፈለገና እምላኩን ጠየቀ ። ይኸውም «ከተባዘተ የበግ ጠጉር የተሰራት ፀምር (ግምጃ) በአውደማ ላይ ልዘርጋና በመካከሷ የሰማይ ጠል ይውረድልኝ ፣ ዙሪያዋ ደረቅ ይሁንልኝ ፣ ሁለተኛም በዙሪያዋ ጠል ይውረድና መሃል ደረቅ ይሁን» በማለት ጠይቆ አሳቡ ተፈልገዋለታል ። በዚህም ምልክት ምድያምን በአምላካዊ ሀይል እንደሚመታና እስራኤልን ነፃ እንደሚደግግባቸው አውቋል ።

የጊደዎን ፀምር የቅድስት ግርዳም ምሳሌ ስትሆን ፣ ጠሉ የክርስቶስ ምሳሌ እንደሆነ መምህራን ይተረጎማሉ (መሳ. 5 ፣ 36—40) ።

ከዚህም ሌላ ግርዳም በገዳም ስትመሰል ፣ ክርስቶስ በአንበሳ ይመሰላል ። ስለዚህም አዝራ «አንበሳ ተንሥእ እምገዳሙ ውእቱኬ የሕድ ውእቱ ። አንበሳ ከደኑ ተነሳ እርሱም ያው አንድ ነው» ብሏል ።

ነቢይ ዘካርያስ ሁለንተናዋ ወርቅ የሆነ መቅረዝን አይታል ። የዘይት ማሰር በራሷ ላይ ሆኖ ሰባት መብራቶች ያበረባት ነበር ። መቅረዙቱ የግርዳም ፣ መብራቱ የወልድ ምሳሌዎች ናቸው ተብሎ ይነገራል (ዘካ. 4 ፣ 1—3) ።

29 አጭር ኩልክሙ

ዘገባ 28ር2ሰ (መምህር)

ኢተመይጦ ቋፅ መንገሰ ጸድቅ ናሳ
እስከ ነትገ እምነ ምልአቱ ማየ ዐይን አይላ ።

ትርጉም

የአይን ጥፋት/ ውሃ ከሙሳቱ እስከገደለ ድረስ ቁራ ወደእውነተኛ ናህ አልተመለሰም ።

ምስጢር

የጥፋት ውሃ እስከገደለ ድረስ ቁራ ወደ ናህ እንዳልተመለሰ የገብረ መንፈስ ቅዱስንም አይን ቁራ (አምራ) አነቆረወና አፈሰሰው በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

ታሪክ

እቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ (አቦ) በአምላክ ፈቃድ ከግብፅ ወደ ኢትዮጵያ መጥተው መንፈሳዊ ተግባራቸውን ያካሄዱ ፣ ጻድቅ ናቸው ። በዝቋላ ገዳም በባህሩ ውስጥ ተዘቅዝቀው ሲፀልዩ ፣ መናፍስት ርኩሳን በልዩ ልዩ አመጣጥ እንደተፈታተኗቸው በገደላቸው ተፅፏል ። በጫካ ውስጥ ቆመው ሲፀልዩ አንድ ቁራ አይናቸውን መንገሱ ጠጣው ።

ይሁን እንጂ በፀሎት ሰአት መነቃነቅ ስለማይገባ በትእግስት ፀሎታቸውን ከጀመሩበት ቦታ መፈፀማቸው ይነገራል ። ራብና ጥም አልተቃወማቸውም ነብርትንና አንበሳትንም አሰግደዋቸዋል ይባላል ። ገብረ መንፈስ ቅዱስ ገድላቸውን ፈፅመው መጋቢት 5 ቀን አረፈዋል (ገደለ ገብረ መንፈስ ቅዱስ) ።

30 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ቆመ ጲጥሮስ ቅብዑ እንበሳ ፈሪህ ፣
እስመ ሥልሰ ክሕደ እስከነ ይነቁ ዶርህ ።

ትርጉም

የእንበሳ ቅቤ/ጲጥሮስ ፈርቶ ቆመ ፣
ዶሮ እስኪሮህ ድረስ ሶስት ጊዜ ክዷልና ።

ምስጢር

ሀዋርያው ጲጥሮስ ዶሮ ሳይሮህ ሶስት ጊዜ እንደ ካደ የላ
ሞች ቅቤም የፋሲካ ዶሮ እስከሚታረድ ድረስ በሶስቱ የምግብ
ሰአቶች (በቁርስ ፣ በምሳና በራት) ከወጥ ገብቶ አልቀረበም ። ጳጳ
መኛም ባለቅኔው ስልስ በሚባለው ወጥ ቅቤ አለመጨመሩን ያመ
ለክታሉ ።

ታሪክ

ሀዋርያው ቅዱስ ጲጥሮስን ኢየሱስ ክርስቶስ «ዶሮ ከመሮሀ-
በፊት ሶስት ጊዜ ትክደኛለህ» ባለው መሰረት ክርስቶስ ሀሙስ
ግታ ለእርብ አጥቢያ ተይዞ ሳለ አይሁድ ቢጠይቁት «አላወቀ
ውም» እያለ ሶስት ጊዜ ክዷል ።

31 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ተከለ ሃይማኖት ይትፈሳሕ በተጠብሎ ተግስ ዶርህ ፣
ገዲር እግር እስመ ለተከለለብ በጽሑ ።

ትርጉም

ተከለ ሃይማኖት በተግባር/ ዶሮ መታረድ ደስ ይሰኛል ፤
እግር እግር ለተከለ ሃይማኖት ደርሶታልና ።

ምስጢር

በተሰራ ዶሮ ወጥ እግር እግር (የዶሮ ጭን) የደረሰው ልጅ
ደስ እንደሚለው ተከለ ሃይማኖትም የፀሎት ቁመትን ከግብዛት
የተነሳ እንድ እግራቸው በመሰበሩ እግሩ የተቆረጠ ተግስን መሰሉ
ግለት ነው ።

ታሪክ

እቡነ ተከለ ሃይማኖት በደብረ ሊባናስ ዋሻ ቆመው ሲፀልዩ
ለፀሎት ከመቆም ብዛት የተነሳ እንድ እግራቸው እንደ እንጨት
ተሰበሯል የሚል በገደላቸው ተፅኛል ። በለዚህ ባለቅኔው «ገዲር
እግር በጽሑ» ብለዋል ።

32 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ባሕታዊ ተመደጠ ገብ ተአምኖ ጸበለ ፤
እስመ እምደሁ ኢድህነ ለእመ አብዝነ ቁጽለ ።

ትርጉም

ባህታዊ ጠበልን ወደመታመን ተመለስ ፤
ቅጠልን ቢያበዛ ከደዌው አልጻነምና ።

ምስጢር

በሽተኛ ሰው የቅጣል ቅጠል መድሀኒት ሲያደርግ ቀይቶ የማይደን መሆኑን ሲረዳ ጠበል ወደመጠመቅ እንደሚመለስ፣ ባህ ታዊም በምና በፀሎት ወራት ቅጠል እየበላ በእንባ እየታጠበ ሰንደ ይላሉ ባለቅኔው ።

33 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዘተክሌ (መኖር፣ ዘጥሮ)

ደመና ቢታቦር ለእመ እዝነመ ቃለ
ሙሴ እምድር እንበለ ጊዜሁ በቁለ ።

ትርጉም

ደመና በደብረ ታቦር ቃልን ቢያዘንብ
ሙሴ ከምድር ያለ ጊዜው በቀለ ።

ምስጢር

ደመና በምድር ላይ ዝናብ ሲያዘንብ ያለውቅቱ የሚበቅል ቡቃያ አለ፤ እንዲሁም ደመና በደብረ ታቦር «ይህ የባህርይ ልጅ ነው» የሚል የአብ ቃልን ቢያሰማ ሙተ ከተቀበረ ብዙ ዘመን የሆነው ሙሴ በእካለ ነፍስ ወደ ደብረ ታቦር መጣ ይላሉ ባለ ቅኔው ።

34 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዘተክሌ (መኖር፣ ዘጥሮ)

ከህን ገብርኤል ደመሰለን ቀለለ ፤
ላዕሌሃ ለሆኖ አምጣን አንደረ ቃለ ።

ትርጉም

ከህን/ገብርኤል ቀለል ደመሰለና ፤
ቃልን በወፍ ላይ አሳድሯልና ።

ምስጢር

አንዳንድ ቱስ አለአግባብ ሲገዛት «ቀለል ወረ ገዝት» ይባላል ። በዚህም አንገር ቃል የተባለ እግዚአብሔር ወልድ የወፍ ምሳሌ በሆነች ቅድስት ግርያም ግህፅን እንዲፀነስ ቅዱስ ገብርኤል አበሰራት ግለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

35 ዕገል ጉባኤ ቃና

ዘለበ (አለቃ፣ ዘሙረ ጥን ገንደር)

ለኮ ፍጡን ጊዮርጊስ እንተ ይጽሕፍ ወንጌል ፤
በዋሕድ ዐምድ እስመ ውእቱ ወዐለ ።

ትርጉም

ወንጌልን የሚፅፍ ጊዮርጊስ ረግን እይደለም ፤
እርሱ በአንድ አምድ ውሏልና ።

ምስጢር

በአንድ አምድ ብቻ የሚውል ተም ፀሀፊ እያረገንም ጻተኛነው እንደሚባል ቅዱስ ጊዮርጊስም በአምድ መበለት (በመበለቷ ቤት ምሰሶ) ታሰረ ። አምድ የተሰገው ህብር ቃል ስምና ወርቁን አስተባብሯል ።

ትዳስ ጊዮርጊስ የታሰረበት ያንዲት መበለት ቤት ምሰሶ በአምላካዊ ተአምራት ለምልግል ይባላል (ገደለ ጊዮርጊስ) ።

36 ዋዜማ

አንስት ወላድያት
ለእመ ሐማ ይለዳ ዘይንእሎን አካለ
እምልግድ ዝንቱ ይደክማ ገይለ ፤
መርናኢስ ወላድ ዘየዐቢያ ገመለ
እንዘ ለሊሃ ትወልድ ኢያስምዐት ቃለ
ወመሰላ ዘትወልድ ፈትለ ።

ትርጉም

ወላጆች ሴቶች
የሚያገላቸው አካልን ይወልዱ ዘንድ ቢታመሙ
ከዚህ ልማድ የተነሳ በሀይል ይደክማሉ ፤
ወላድ/ወ/ሮሬ ግን የሚበልጣት ገመልን
እርሷ ስትወልድ ቃልን አላሰማችም ፤
ፈትልን የምትወልድም መሰላት ።

ምስጢር

ወላጆች ሴቶች ልጅ ሲወልዱ ይደክማቸዋል ፤ የሀዋርያ ታዲያ ስር መርፈ ግን እርሷ ትንሽ ስትሆን ታላቁን ገመል እንደክር በተአምር አሾለከት ይላሉ ባለትኔው ።

ኢየሱስ የባለፀገችን ለገንዘብ መስጠገን ሲያስረዳ ፡ «ባለፀጋ ወደ መንግስት ሰማይ ይገባል ከግለት ይልቅ ገመል በመርፈ ተዳዳ ይሾልካል ግለት ይቀላል» ብሏል ። ይህንም ሀዋርያው ታዲያ ስ በትግባር አሳይቷል ተብሎ ይተረካል (ማቴ. 19 ፡ 16—25 ። ስንክ. ሀምሌ 2) ።

37 ዋዜማ

ዘሰመኝ (መሪታ)

ስምዖን አረጋግ
እምነ ዙሎን አንስት መርዓት ዚአሁ አልዐለ ፤
ወ-እቱ እስመ እንበላሃ ኢይተዕም እክለ ፤
ወግበ አፍአ ኢትገእ በጽርሐ ሥጋሁ መሐለ ፤
በእውዖ ስማ ለእም ነሚአ መስቀለ
ምሰለ ዛቲ እስመ ቦአ ቃለ ።

ትርጉም

ሽማግሌ / ስምዖን
ከሴቶች ሁሉ የርሱ መ-ሽራን ከፍ አደረገ (አበለጠ) ፤
እርሱ ያለርሷ እህልን አይቀምስምና ፤
ወደውጭም እንዳትወጣ በአዳራሽ ስጋው ግለ ፤
መስቀልን ይዞ የእናት ግርያምን ስም በሙጥራት
ከርሷ ጋር ቃልን ገብቷልና ።

ምስጢር

አንዳንድ ወንድ ጊሰቱን ከመውደዱ የተነሳ ከሌሎች ሴቶች ያበልጣታል ፤ ያለርሷም ብቻውን እህል አይቀምስም ፤ ወደውጭ

እንዳትወጣ መስቀል ጨብጦ በግርያም ይምሳል = ይህንም ግድግዳ ረጉ የገቡት ቃል ኪዳን በመሃላ የሚፀና ስለሚመስለው ነው ።

በአንጻሩም ስምዖን በላኔ ሰብእ እህልን ትተ ሌሎቹን ሰዎች ሚስቱን በላ በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመሰግኗል ።

38 ሥላሴ

ዘበላቤ ወገድ (አለቃ)

ጉዩ ሐራውያ

በጸዳለ ዕንቁ እምእርአያሁ ፣
በጸዳለ ዕንቁ ደንግል ባሕቱ ሶበ ነጸረት አምሳለ
ተለወት እርአያ ዜላሃ አማነ ደንግል ።
ምኒልክኒ አውልዕ ደንገረ ተገዝመ በቋለ
ላዕለ ዕፀ ሕይወት ገበ ተተክለ ፤
እስመ በላዕለ ሥን ሥን በዘአሕመልመለ
ተገዚሞ ረረየ አስካለ ።

ትርጉም

እረያ በእንቁ

ብርሃን ከአምላኛው ሸሸ ፤
ነገር ግን ደንግል በእንቁ ብርሃን አምላኛን ባየች ጊዜ
እውነተኛ ደንግል እርአያን ተከተለች ።
በህይወት / እንጨትም ላይ ከተተክለ ዘንድ
ወይራ / ምኒልክ ከተቆረጠ በሁዋላ በቀለ ፤
በውበት ላይ ውበትን ከአለመለመ ዘንድ
ተቆርጦ ፍሪን አፍርቷል ።

ም ስ ጢ ር

እረያ (ከክር : አሳማ) በጨለማ ሲሄድ የእንቁ ብርሃን የገዛ መልኩን ያሳየዋል ፣ ስለዚህ እርሱ ምን መጣብኝ ብሎ ከገዛ መልኩ ይሸሻል ። ቅድስት ግርያም ግን የእንቁ ምሳሌ በሆነ በእግዚአብሔር መንፈስ የተመሰለለትን ምሳሌና የተተነበየላትን ደንግልና በተግባር አፀደቀች ። ደግሞም ወይራ ከተቆረጠ በሁዋላ ከዘይት ጋር ሲዋሃድ እንደሚበቅልና ፍሪን እንደሚያረራ ፣ እኔ ምኒልክም ከሞቱ በሁዋላ በጥምቀት ስያሜ (ክርስትና ሲነሱ) አስካለ ግርያም የተባሉት ልጃቸውን ንግስት ዘውዲቱን በመንግስታቸው ተኩ ።

ወይራም በቅጠል ላይ ቅጠልን እንደሚያለመልም የእኔ ምኒልክ ወራሾች ልጅ አያሱና ንግስት ዘውዲቱ በተራ ገዙ በማለት ባለቅኔው ስለእኔ ምኒልክ ዘር መባረክ ያላቸውን አመለካከት በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

ታሪክ

የቀን ጥላይ ፀሀይ (የፀሀይ ቃጠሎ) በሚፀናበት አገር የሚኖሩ ሰዎች በቀን አይሰሩም ። ሌሊት በእንቁ ብርሃን እያዩ ይሰሩሉ ። እንቁ በሌሊቱ ስለት በከፍተኛ ቦታ ላይ ተደርጎ ያበራል ። በዚህ ጊዜ መልክ ክፉ የሆነ እረያ የገዛ መልኩን አይቶ ሌላ አውራ የመጣበት መስሎት ከራሱ እርአያ ይሸሻል ። ቅድስት ግርያም የእግዚአብሔር አብን ቃል በደንግልና ፀንሳ በደንግልና እንደምትወልደው ፣ በብዙ ሀብረ አምላልና በብዙ ሀብረ ትንቢት በነቢያት እንደተነገረላት ለዚህ ብቁ ሆኖ ተገኝታለች ይባላል ።

የውጭ ሰዎች ወይራውን ቆርጠው በዘይት እንጨት ፍልፍል ውስጥ ከዘይቱ ጋር አጣብቀው ያሳቅሱታል ። ስለዚህ ዘይቱ የወይራውን ጥናት ሲወርስ ወይራው የዘይቱን ጣእም ይወርሳል እየተባለ ይተረካል ።

እኔ ምኒልክ ንግስት ዘውዲቱን ወልደው አሳድገውና ደረው ከሞቱ በሁዋላ ንግስት ዘውዲቱ በኢትዮጵያ መንበረ መንግስት

ተተክተዋል። ታእካ ነገስት የተባለችውን የበላታ ግርዶምን ቤን ክርስቲያን በአባታቸው ቤተ መንግስት አጠገብ አሰርተው የአባ ታቸውን አስከሬን (አፅም) በዚያው በክብር አሳርፈዋል ። እርሳ ቸውም ሲሞቱ አስከሬናቸው በዚያው አርፏል ።

39 ሥላሴ

ታሰምዕ ለእዝነ ዙሉ
ዕንስት የፍ ድምፅ አለባን፤
እስከነ ሕግግ ትረስዕ እምክርሣ ጊዜ ወሊዶታ ዕጻለ
ከመትርከብ በሰጧጋ ዝንቱ ዕረፍተ ወጣህለ ።
ርግብ ነጋሢ ሰሎሞን ባሕቱ በዘተረከቦታ ድንግለ
እከምርሣ ሕግም እስመ ሰሰለ ።
ጊዜ ወሊዶታ እምክርሥ ሕግና ልዑለ
ለጸታሃ ኢያሰምዕት ቃለ ።

ት ር ጉ ም

የፀነሰች ወፍ የድንጋዮች
ድምፅን ለሁሉ ጆሮ ታሰግለች፤
ከሆዷ ልጅን በመውለዷ ጊዜ ሀመጧን እስከትረሳ ድረስ
ይህን በመስማት እረፍትንና ይቅርታን (ሰላምን) ታገኘች
ዘንድ ።
ነገር ግን የነጋሽ ሰሎሞን ርግብ ድንግልን ሆና በመገኘቷ
ምጥ ከሆዷ ተወግዷልና ።
ከፍተኛ (የከበረ) ልጅዋን በመውለጃዋ ጊዜ
ለወገኖችዋ ቃልን አላሰማችም ።

ም ስ ጢ ር

እንደ ግንደ ቅርቅር ያለች አንድ ወፍ አለች፤ ይህች ወፍ ፀንሳ
በምትወልድበት ጊዜ የድንጋይ ድምፅ ስታሰማና ስትሰማ ሀመጧ

(ምጢ) ይቀልላታል ይባላል ። ርግብ የተባለችው ቅድስት ግር
ያም በድንግልና ፀንሳ በድንግልና ልጅዋ ክርስቲያን ስትወልድ እን
ደሌሎቹ ወላድ ሴቶች ምጥ የሌለባትና የምጥ ቃልን ያለሰማች
ተባት የሌላት ርግብ ሆነች ይላሉ ባለቅኔው ።

ታ ሪ ከ

አንዲት አፈ ያራድ የምትባልና ሶስት አይነት ድምፅ የም
ታሰማ ወፍ አለች፤ በምጢ ጊዜ ኪል እንደምትል ስለ ድንጋይ ያለ
ድምፅን ለሌሎቹ ሁሉ ታሰግለች ። በዚህ ጊዜ ምጢ ይቀልላትና
በቶሎ ትወልዳለች ። ሌሎችም በድምፁዋ ቶሎ ይወልዳሉ ይባላል ።

40 ሥላሴ

ዘለብህ (አረገቡረ እድ ፣ ዘአክሱም)

አይባእ ቤተ መቅደስ
ተከልአ ዕዕ በአበሳሁ ፤
አምጣነ በዕዕ አዳም መዋቲ እመንበረ ክብሩ ሰሰለ
ወሕያው አምላክ አዳም ዲበ ዕዕ ተሰቅለ ።
ወአይምሰሎ ለእብን ገፋዒ ክበደ ጌጋዩ ቀሊለ
ውስተ ቤተ መቅደስ እመ ተልዕለ ፤
አምጣነ የዋህ አቤል በእብን ተቀትለ
ወበእብን ኤርምያስ ተሆጥለ ።

ት ር ጉ ም

ቤተ መቅደስ እንዳይገባ
እንጨት በበደሉ ተከለከለ ፤
ጧች አዳም በእንጨት ከክብር ወንበሩ ተወግዷልና
ሆያው የአዳም አምላክም በእንጨት ተሰቅሏልና ።

በቤተ መቅደስ ስፍ ቤል ለገሬ ድንጋይ
የበደሉ ክብደት ቀላል አይምሰለው፤
ተላላ (ገር) አቤል በድንጋይ ተገድሏልና
ኤርምያስም በድንጋይ ጠፍቷልና ።

ም ሰ ጢ ር

ነውረኛ የሆነ ካህን ቤተ መቅደስ እንዳይገባ ይከለክላል፤ እን
ዲሁም የቅድስት ግርያም ቤተ መቅደስ ያለ እንጨት በድንጋይ
ብቻ ተሰራ። አዳም በበለስ እንጨት ምክንያት በመንዳቱና ክርስቶስም
በእንጨት ላይ በመሰቀሉ እንጨት ለቤተ መቅደስ ስራ አልዋለም ።

«ሌላው ካህንም በቤተ መቅደስ ስፍ ቤል ደህና የሆንሁ አይ
ምሰለው ። በሱ ምክንያት ንፁህ ሰው ተገድሏል፤ የዋሁ ሰው
ጠፍቷል» እንደሚባል፤ ድንጋይ ደግሞ ያለ እንጨት ብቻውን ቤተ
መቅደስ ሆኖ ስለተሰራ አቤልና ኤርምያስ በዚሁ በድንጋይ በመገ
ደላቸው እንደ እንጨት መወገድ ነበረበት በማለት ባለቅኔው
ፍርድ ነክ አስተያየታቸውን በምስጢር ሰንዘረዋል ።

ታ ሪ ከ

ንጉስ ላሊበላ በላስታ ያሳነፀው ቤተ መቅደስ እንደሌሎቹ ቤተ
መቅደሶች በድንጋይና በጭቃ የተገነባና የእንጨት ጣሪያ ያለው
ሳይሆን፤ ገሃው መሪት እየተፈለፈለና ውስጡ እየተከፈለ የተሰራ
አስደናቂ ስራ ነው ።

ነቢዩ ኤርምያስ ልዩ ልዩ መከራን ከመቀበሉም በላይ በድ
ንጋይም ተወግሯል (ኤርም. 20 : 2) ።

41 መወደስ

ዘጸገበሬ (መሪጊታ)

አይተርፍ ሰብእ በከመ ጊዮ
ዳዕሙ ይጸውር ጌጋዩ ርእሱ መስቀለ፤

ፍጻ በጽምግ ግይ ወልድ ጸላኢተ ነቢይ አህጉለ
አምጣነ አስምግ ጊዜ ሞቱ
ጎበ ደቂቆሙ ጸግዕኩ ብሂለ፤
ወበግዩ አይነ አኸግደ ፍገ
ፍጻ ዘቀተለ ወልድ በምክንያተ ግይ ተቀትለ ።
ለአዳምኒ አመ አግነሃ ከመ አይብላዕ አስካለ
ፍሬ ዕፀ በለስ ኢረከበ እስከነ ረገመ ሐመልግለ፤
እመኒ አሥዋከ በከርሠ አዳም አብቂለ
በጌጋዩ አዳም ልሳነ ሦክ ሳዕለ ርእሰ ወልድ ተለዕለ ።

ት ር ጉ ም

ሰው እንደበደለ አይቀርም
የራሱ በደል/ መስቀልን ይሸከማል እንጂ፤
ወልድ የነቢይ ኤልያስ ጠላቶችን በውሃ ጥም ስላጠፋ
ብድራት

በሞቱ ጊዜ ተጠግሁ ግለትን
ወደልጆቻቸው አስምቷልና፤
የናህ ዘመዶችንም በጥፋት ውሃ
ስለገደለ ብድራት (ፈጻታ) ወልድ በውሃ ምክንያት ተገድ
ሏልና ።

አዳምንም ፍሬን እንዳይበላ ቢያስወግደው
ልምላሚን እስከ ረገመ ድረስ የበለስ እንጨት ፍሬን አላ
ገኘምና፤
እሾሆችንም በአዳም ሆኖ ባበቀለ ጊዜ
በአዳም በደል የእሾህ ጫፍ በወልድ ራስ ላይ ወጥቷልና ።

ም ሰ ጢ ር

«ብድር ውሎ አያድር» እንዲሉ በነቢዩ ኤልያስ ቃል የእስራ
ኤል ወገኖችን በውሃ ጥም እንዲያልቁ በማድረግ፤ በእግዚአብሔር
ወልድ በውሃ ተጠምቶ መሞት መጣበት ። ሰብእ ትካትንም በጥ

ፋት ውሃ በመገደብ ፡ መጣጣና አጥትን ጠጥቶ ከመጥት ደረሰ ።
አፋምንም «እሾህ ይብቀልብህ» ብሎ በመርገመ ፡ አይሁድ በራሱ
ላይ የሾህ እክለልን ደፋብት በማለት ባለቅኔው ሰው የእጁን የግ
ያጣ መሆኑን አስረድተዋል ።

ታሪክ

እክሉብ የእስራኤል ንጉስ ከነሚስቱ ጣላትን እያመለከ የገና
ገፍ ሰራ ፤ ነቢዩ ኤልያስ ቢመክረውና ቢያስተምረው ከክፉ ስራው
አልመለሰም አለ ። ነቢዩ ኤልያስ «ይህ ሁሉ መሆኑ ጥጋብ ቢበዛ
አይደለምን ? » ብሎ ሰማይ ዝናብ ለዘር ፡ ጠል ለመከር እንዳይ
ሰጥ እንዲያደርግለት አምላክን ለመነ ፤ እንዳለውም አደረገለት ።
ሶስት አመት ከሰድስት ወር ድርት ሆነ ። ሰውም ከብትም በውሃ
ጥም አለቀ ። ንጉሱ እክሉብም ከአብድዩ ጋር ለበቅሎቹ ላር ፍለጋ
ወንዝ ለወንዝ እስኪንከራተት ድረስ ተቀጣ ። ኤልያስ ግን በአምላኩ
ትእዛዝ ሁለት ቁራዎች በጧትና በግታ የሚያመላልሱለትን ስጋ
እየበላና እንደወተትና ግር የሆነችለትን ምንጭ እየጠጣ ምህረት የግ
ይለምን ቢሆን አምላክ ምግቡን አስቀረበት ። ከዚህ በሁዋላ ዝናብ
እንዲዘንብ ለመነና ዝናብ ዘነበ ፡ ዘሩም በቀለ ፡ ቡቃያው በፍጥነት
አድጎ አፈራ ፡ ምርቱ ተትረፈረፈ ፤ ጥጋብ ሆነ ደባላል (1 ነገሰ.17 ፡
2-7 ፤ 18 ፡ 1-46) ።

42 መወደስ

ደመ ዘካርያስ ዘንመ ውስተ ቢታንያ
ሆሳዕና ዓለም ይዘራዕ መልዕልተ አእባን ቃለ ፡
እመኔ ለቃል እንተ በደመ ዝ በቄለ
እድገተ በለዓም ትበልዖ ፡
ወበለዓም አመ ሆሳዕና ኢኮነ ቀሊለ ፤
ተረፈ እድገቱ ለበለዓም
እስመ ዕገለ ሰብእ በልዐ ፡ ወኢተሰምየ ዕዋለ ።

ተወለጠሂ በሆሳዕና ምግባረ ሙሴ ዘብዕል ፤
እስመ እምአእባን ሆሳዕና ጥበበ አረፈረፈ ፤
ወእንዝ ይሰቂ ዘንተ መስቀለ ይሁዳ አጥለለ ፤
እስመ ንባብ እብን አዘከር ፍቅረ ወበቀለ ።

ትርጉም

የአለም ሆሳዕና በድንጋዮች ላይ ቃልን
ይዘራ ዘንድ የዘካርያስ ደም በቢታንያ ውስጥ ዘነበ፤
ምንም በዚህ ደም የበቀለ ቃልን
የበለአም አሁያ ብትበላው ፤
በለአምም በሆሳዕና ጊዜ ቀላልን አልሆነም ፤
የበለአም የአሁያውን ትራሬ
የሰው ልጅ በልቷልና ፡ ውርንጫም አልተባለምና ።
የበለፀገ የሙሴ ስራም በሆሳዕና ተለወጠ ፤
ሆሳዕና ከድንጋዮች ጥበብን አፍልቆልና ፤
ይህንም ሲጠጣ የይሁዳ መስቀልን አለመለመ ፤
የድንጋይ ነገር በቀልገና ፍቅርን አሳስቦታልና (አስታ
ውሶታልና) ።

ምስጢር

ዝናብ ሲዘንብ ገበሬ ዘሩን ይዘራል ፤ እንዲሁም እንደዝናቡ
የዘካርያስ ደም ሲፈስ ፡ ሆሳዕናም እንደገበሬው ዘር ድንጋዮችን
ቃል አናገረ ። የበቀለውን የገበሬ እህልንም አሁያ እንደሚበላው
የበለአም አሁያም እንደሆሳዕና ድንጋዮች ቃልን ተናግራ ነበር ።
ህፃናትም የአሁያ ትራሬ የሆነ የሆሳዕናን ምስጋና አመሰገኑ ። ከድ
ንጋይም ስር ውሃ እንደሚመነጭ የሆሳዕና ምስጋና በድንጋዮች
ተነገረ ፤ ውሃውም እንጨትን እንደሚያለመልመው ሁሉ ፡ ይሁዳ
ሆሳዕናን በማመስገን ፈንታ በመስቀል በቀልን ተበቀለው በማለት
ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

ሆላእና የተባለ ክርስቶስ ነው። አሁንምና ውርንጫዋን በግ ፈራረት ጋልቦ ከቢታንያ አየሩሳሌም ሲገባ ብዙዎች ሀዘቦች ተቀበሉት። ሀፃናትና ሽግግሎቻች «በእርያም (ሰግይ) ያለህ መድ ሀኒት» እያሉ አመሰገኑት። አይሁድ በቅናታቸው እንዳያመለከት ሀፃናትንና ሽግግሎቻችን ቢከለክሏቸው ደንጋዮች እንደሰው በመ ጮህ አምላካነቱን መስክሩለት። አይሁድ ገን በዚህ ቀንተው በመ ስተል ላይ ሰተሉት (ግቴ. 25:9—17 | 27:1—66)።

ዘካርያስ ከነቢያት አንዱ ነው። የእግዚአብሔርን ነገር ሲሰ ብክ፣ በቤተ መቅደስ መካከል ተገድሎ ደሙ በግፍ ፈሷል (ግቴ. 23:29—39)።

እስራኤል ከግብፅ ሲወጡ የሶዴር ልጅ ባላት ብዛታቸውን አውቆ በአገሩ እንዳይሄዱበት በተራጋሚ ሰው አስረግጦ ሊያጠፋ ችው ወደደ ፣ ስለዚህ የመርገም ስጦታ ያለውን በለአም የተባለውን ሰው «ናና ረገመህ አጥፋልኝ» አለው። እርሱም ከቤቱ ተነስቶ በአሁያው ላይ ሆኖ ሲሄድ ገሩም የሆነ (የሚያስፈራ) መልአክ ታያ ትና ፈራችው። ወደሁዋላ እያፈገፈገች ወደፊት አልሄድ አለች። በዚህ ጊዜ በለአም ተናዶ ቢመታት «ከእንተ የበለጠ ገሩም መል አክ ቢታየኝ ነው ፣ ምን ትለኛለህ ፣ » በግለት በሰብአዊ ቃል ተና ገረችው ይባላል (ኢያ. 13:22 = ዘሁል. 22—24)።

ሙሴ እስራኤልን እየመራ በሲና በረሃ ሲጓዝ ሀዘቡ በውሃ ጥም ስለተጨነቁ ፣ ወደአምላኩ ፀላዮ ውሃ ከድንጋይ አፍልቆ እጠ ጥቷቸዋል ይባላል።

43 አጭር ኩልክሙ

ግርያም ከርካፅ እንተ እስመላመለት ቴጽለ ጸገየት ደንጋሴ ወፈረየት ቃለ።

ትጠልን ያለመላመች ግርያም/ሎሚ ደንግልናን አበበች ፣ ቃልንም አፈራች።

ምስጢር

የለመላመች የሎሚ እንዲት ፍሪን እንደምታፈራ ከሴቶ ች መካከል የተመረጠች ትድስት ግርያም ቃል የተባለ አየሱ ስን በድንግልና ፀንላ ወለደች በግለት ባለቅኔው እምነታቸውን በቅኔ ያቸው ምስጢር አስረድተዋል።

44 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ካህነ ደብረ ዘይት እብን ለባዌ መጽሐፍ ዙሉ ፣ አኮነ ጸሐፊ ቅዳሴ እግዚእ በቃሉ።

ትርጉም

የደብረ ዘይት ካህን/ድንጋይ መፅሀፍን ሁሉ አስተዋይ ነው ፣ የጊታን ቅዳሴ በቃሉ ዕኛልና።

ምስጢር

ቅዳሴውን በቃሉ አጥንቶ የሚፅፍ ካህን (ቱም ፀሀፊ) አስተ ዋይ ይባላል ፣ እንዲሁም ባለቅኔው የደብረ ዘይት ድንጋይ ክርስቶስን አመሰገነ ፣ እንደ ሰው ሆነ ይላሉ።

45 ዕዝል ጉባኤ ቃና

መርናተ የግ ታፈቅር ዘምስለ ስምዖን ተሀሉ ፣ እስመ ስምዖን አብ ፈጻሚ ግብረ ሰብእ ዙሉ።

ትርጉም

የድካም ሙሽራ ከሰምለን ጋር ትኖር ከገድ ታረቅላችሁ ለባት ሰምለን የሰውን ስራ ሁሉ ረገግኜ ነውና ።

ምስጢር

ባል ረታድ ረገግኜ ሲሆን ግሰት ልትለየው ለገድግትክ ሁሉ የበላህ ሰብ ግሰትም ባሏ ሌሎቹን ሰዎች በበላ ጊዜ ለልተለየች ውም እርሷም ተበላች ግለት በትኔው ተመስጥሯል ።

46 ዕገል ጉባኤ ቃና

መደላው ትብፅ ለገጸ ባዕል ያደሉ ከርሠ ባሕታዊ አልፋህር ዕራቆ እገዝ በደደሁ ይሄሉ ።

ትርጉም

የባህታዊ ሆድ/አልፋህር ራቆቱን በደጃቱ እያለ የግረያዳ/ትቤ ለሀብታም ረት ያደላል ።

ምስጢር

ገብዝ ዳኛ ከድሀው ይልቅ ለባለፀጋው ፍርድ እንደግረያዳ ባለፀጋ የበላው ትቤም ራቆቱን ግውዛቱን የትኔው ምስጢር ያስረዳል ።

ታሪክ

ባህታዊ ከትውልድ ለገሩና ከወገኑ ተለይቶ ረገግኜውን በምና በፀሎት እያገለገለ ድምፅ አራዊትንና ግርግ ሌሊትን ታገሶ በበረሃ የግረያር መናኛ ነው (ሉቃ. 16 : 18—41) ።

አልፋህር የተባለ በሽተኛ ሰው ነጭ በግረያል ባለፀጋ ሰው በር ወድቆ ይኖር ነበር ። ነጭም በገብዝነቱ ገፋግ ስለነበር ምንም ሳይዘ ከረው ኖረ ። መቼም ለክፋውም ፣ ለበገውም ሞት አይቀርምና ሁለቱም ሲሞቱ አልፋህር በነጭ አስረደበት ይባላል (ሉቃ. 16 : 19—31) ።

47 ዘአምላኪያ

ሕገነ ግርያም ኢትባል በጎላ እንሰላ እሄሉ ፣ ደገረ ቦአ ቤተ ወአተው ዛሉ ይቀትሉከ ረያት አኮኮ እገዝ ለእርቅከ ይብሉ ።

ትርጉም

የግርያም ሀገን በእንሰላት በረት እናራለሁ አትባል ፣ (ሰው) ሁሉ ረዕዎ ወደቤቱ ከገባ በሁዋላ ሽፍቶች ለልብሰህ ሲሉ ይገድሉገልና ።

ምስጢር

ሰው ሁሉ ወደቤቱ ከገባ በሁዋላ በከብት መሞያ (መሰግሪያ) ብቻውን የተገኘውን ሰው ሽፍቶች ለልብሱ ሲሉ ይደበድቡታል ። በዚህ እገናር የትድስት ግርያም ልጅም በከብቶች በረት መወለዱ ገና በወርቅ መጠቅለሉን ከብት ጠባቂዎችም ያመሰገኑት መሆኑን ባለትኔው አመስጥረዋል ።

48 ሥላሴ

ከወልደ ግርያም ጉታ (መጥር)

በባቢሎን አመ ተሠርዐ መሥዋዕተ ገሞራ ነደ እሳት

እሳታውያን ደቂቅ ለኪርተ ዝገቱ ኢክህሉ ፤
እሳት አምጣነ በላጊ ወመፍርህ ለኩሉ ።
ላእካነ ባቢሉን ሕዝብ ባሕቱ አመ በእከይ ወዑሉ
መቅሠፍተሙ በላዑ ወተካፈሉ ፤
ላእከ ቤተ መቅደስ ገብርኤል ጊዜ በዓሉ
እስመ ሠርዐ እሳተ ለኩሉ ።

ትርጉም

የገምራ መስዋእት / የእሳት ነዲድ
በባቢሉን በተሰራ ጊዜ
እሳተኞች (እሳት የሆኑ) ልጆች ይህን መንካት አልቻሉም ፤
እሳት በላተኛና ለሁሉም አሰፈሪ ነውና ።
ነገር ግን የባቢሉን መልእክተኞች ህዝቦች በክፋት
በዋሉ ጊዜ
መቅሰፍታቸውን ተካፍለው በሉ ፤
የቤተ መቅደስ መላክተኛ/ገብርኤል በበአሉ ጊዜ
(ማእድ) እሳትን ለሁሉ ሰርቷልና ።

ምስጢር

መስዋእት በሚሰራበት ጊዜ የማይገባቸው ወገኖች (መስዋእ
ቱን ለመብላት ብቁ ያልሆኑ) እንደማይነኩት ፣ በባቢሉን ሶስቱ
ልጆች (አናንያ ፣ አዛርያ ፣ ሚሳኤል) እሳቱ በሚነድበት ጉድጓድ
ሲጣሉ በእሳቱ እንዳልተቃጠሉ ቅኔው ያሰረዳል ። የሚገባቸው ወገ
ኖች (መስዋእቱን ለመብላት ብቁ የሆኑ ካህናት) መስዋእቱን እን
ደሚበሉ ፣ የባቢሉን ሰዎችም ራሳቸው በነደዱት እሳት ተቃጠሉ ፤
መስዋእቱን የቤተ መቅደስ አገልጋይ እንደሚሰራውም ቅዱስ ገብር
ኤል እሳቱን ለሰለሰቱ ደቂቅ ማብረዱን የቅኔው ምስጢር ይገልጻል ።

አልዓዛር ምሥጢረ ቅኔ
ግዳፈ ኮነ አምሳለ በድን
በአንቀጸ ነዌ ባዕል ገጠኦ ዘያሐይዎ በቃሉ ፤
ለውእቱ አምጣነ ገለፈ ጊዜሁ ወብዕሉ ።
ባሕቱ ልብነ ግርታ እንተ ትሰርሕ ለኩሉ
በአስቆቅዎ እመ ትሂሉ ፤
ለቅኔ አልዓዛር እግዚእ ላዕሉ
እምእንሥእ ዳግመ በገይሉ ።

ትርጉም

የቅኔ ምስጢር / አልአዛር
በቃሉ የሚያድነው አጥቶ
በባለፀጋ / ነዌ ደጃፍ (በር) እንደ በድን ወደቀ ፤
የርሱ ጊዜውም ፣ ብልፅግናውም አልገልፍ ።
ነገር ግን ለሁሉ የምትደክም ግርታ / ልባችን
በማልቀስ ብትኖር ፤
የላይኛው ጌታ አልአዛር / ቅኔን
በሀይሉ ዳግመኛ ባነሳው ነበር ።

ምስጢር

አልአዛር የተባለው በሽተኛ በባለፀጋው ነዌ ደጅ አስተዋሽ
አጥቶ ወድቆ ይኖር ነበር ። እንደዚሁም ሁሉ አንድ ባለቅኔ ለንገድፋ
አለቃ እንግዳ ወርቅ ሀይሉ ያበረከቷቸው ቅኔ ሳያሸልማቸው ቀር
ቷል ። ዳግመኛም የሌላው አልአዛር እህት የሆነችው ግርታ በወ
ንድሚ ሞት ስላዘነች ክርስቶስ ወንድሟን እንዳነሳላት ፣ እንዲሁም
ባለቅኔዎች ቢያዝኑ የወደቀውን የግዚዝ ቅኔ በአለቃ እንግዳወርቅ

ሀይሉ እንዲወደድና ዋጋ እንዲያሰጥ ግድረግ የአምላክ ፈቃድ
ይሆን ነበር በግለት ባለቅኔው በጊዜው የትኔ ሙያ ዋጋ የሚያገኝ
በትን መንገድ በትኔያቸው ምስጢር ቀይሰዋል ።

ታሪክ

ግርታ በክርስቶስ ግህበር ውስጥ ትረጻ የነበረች ሴት
ናት ። «እህቴ ግርያምን እርጃት አትላትምን ? እኔ ለብቻዬ
ይህን ያህል ሰይክም» ብላ ለአያሱስ ነገራዋለች ። እርሱም «ግርታ
ግርታ ለምንት ትሰርሐ በአስተዳዳሪው ብዙን ? ግርያምሽ ገርየት
መክፈልተ ሠናየ ዘኢየሀይድዋ (ግርታ ግርታ ለምን ብዙን በግዝ
ጋጀት ትደክሚያለሽ ? ግርያምሽ የግይቀጧት እድልን መርጣለች)»
ብሏል (ሉቃ.10 : 38—40) ።

50 ዘይእኪ

ዕብራዊ ያዕቆብ እትይመካሕ ፣
እንዘይብል ወለድኩ እምአንሰተ ገብራት ዘብዕሉ
ዐሠርተ ደቂቀ ምስለ ክልኤቱ ፣
ዓለም እስመ ኢረከበ ጥጌና በእሉ ።
ይትመክሐሰ ኢያቲም ወሐና ንግሥተ ላዕሉ ።
ወለድነ አልፈ እንዘ ይትባህሉ ፣
እስመ ወለተሙ ኮነት መድኅኒተ ዓለም ክሉ ።
ወለድነ አልፈ እንዘ ይትባህሉ ፣

ትርጉም

የኤቦር ወገን ያእቆብ
ከበለፀጉ የሰራዎች ሴቶች አስራ ሁለት ልጆችን
ወለድሁ እያለ አይመክ ፣
አለም በነርሱ ጤናን አላገኘምና ።

የላይ ንግስት ሀናና ኢያቲም ገን
እልፍን ወለድን እየተባባሉ ይመኩ ፣
ልጃቸው የአለም ሁሉ መድሀኒት ሆናለችና
እልፍን ወለድን እየተባባሉ ይመኩ ፣

ምስጢር

ያእቆብ አስራ ሁለት ልጆችን ከሁለት ሴቶች ቢወልድ በእነ
ርሱ የአለም ሰላም ያልተገኘ ሊሆን ፣ አንዲቱ የኢያቲምና የሀና
ልጅ ትድሰት ግርያም ገን (አያሱስን በመውለዱ ምክንያት) ከእ
ልፍ አለላፋት በላይ የምትቆጠር ናት በግለት ባለቅኔው ትኔያቸ
ውን አመስጥረዋል ።

51 መወደስ

ዘዐፍጊ ጊካኤል (አለቃ)

አልዐ ሠናይ እንበለ ዘበልዐ ፣
እስመ እንዘ እርጭ ጠቢብ በበሊዐ መረት ይሄሉ
ሥነ መልክሉ አዳም ወእዳለ ፀሐይ ጸላሉ ፣
ወዕጺ ዘበልዐ ዕጉለ ቋጻት
በበሊዐ ዕጺ ይትሔደስ አካሉ ።
በበሊዐስ ዘአይደሉ
ነቢየ ይሁዳ ተሀጉለ ለነቢየ ሐሰት እምቃሉ ፣
አዳምሂ ድገረ ተፈጥረ ለበሊዐ መብልዕ ክሉ
አጋዕዝቲሁ ተበቀልዎ በላዕከ እንዘ ይብሉ ።
እመሰ ክሉ ነሐትት ወፍና ጥያቄ ንተሉ
እለ ይጻውሙ በሊዎሙ በመልእክ ብርሃን ይትግሰሉ ።

ትርጉም

ከበላ (ሰው) በተር ጥሩ የለም ፤
 ጥበበኛ እባብ መራት በመብላት ሲኖር
 የመልኩ ደም ገባት መልካም ነውና ፤ ፀዳሱም የፀሀይ
 ፀዳላ ነውና ፤
 ትልንም የበላ የቀረዎች ጫወት
 ትልን በመብላት አካሉ ይታደሳልና ፤
 የግይገባውን በመብላት ገን
 ከአለት ነቢይ ቃል የተነሳ የይሁዳ ነቢይ ጠፋ ፤
 እዳምም መብልን ሁሉ ለመብላት ከተፈጠረ በሁዋላ
 በላህ ብለው ጌተኞች (ሰላላ) ተበቀሱት ፤
 ሁሉን ገን ብንመረምር ፤ የመረዳትንም መንገድ ብንከተል
 በልተው የም በብርሃን መልአክ ይመሰላሉ ፤

ም ስ ጢ ር

ባለትኔው የሰው ልጅ ሊበላ የግይገባውን መብላት ህይወት
 ሲሆነው ፤ ሊበላ የግይገባውን መብላት ደግሞ ህግም ይሆነዋል
 ይላሉ ፤ በመሆኑም እባብ መራት በልቶ ሲኖርና የቀረ ጫወ
 ትም ትል በልቶ ሲታደስ ፤ የይሁዳ ነቢይና እዳም ገን የግይገባቸ
 ውን በመብላታቸው ተነጻ በግለት ባለትኔው በትኔያቸው የመታ
 ዘዘን ጠቃሚነትና ያለመታዘዝን ጎጅነት አስረድተዋል ፤

ታ ሪ ከ

እባብ መራት ለመራት በደረሰት እየተንሻለለ (እየሄደ) አፈርን
 እየበላ ይኖራል ፤ ሲኖርም መልኩ ያምራል ፤ አይት ይቆለጠል
 ጫል (ይንገባገባ) ፤

ቀረዎች (በጠትላላው ወርቅ) በአፋቸው ከመራት ትሎችን
 እየሰቃተው ልጆቻቸውን በትሎች ያሳድጋሉ ፤

በይሁዳ የግረኛ አንድ የእግዚአብሔር ሰው ነበር ፤ እርሱም
 ኢየሁዳ ይባላል ፤ እግዚአብሔር በኢየርብአም ሲፈፀምበት ያሰበ
 ውን ወደረት ኢየሁዳን የጣላቶችን መሰርያን (ጠንቁቶች)ና ጣላት
 አጣቾቻቸውንም እንደግረኛዎቹው እንዲነገር ከእግዚአብሔር ተላኪ
 የታዘዘውንም በእስራኤል ንጉሥ በኢየርብአም ፊት ተናገረ ፤ የተና
 ገረውም ተፈፀመ ፤ መሰጭውም ለምልክት ተሰነጠቀ ፤ በዚህ ጊዜ
 ኢየርብአም እጅን ከመሰጭው ላይ አንስቶ ጣቱን ቀስሮ «ያዘት»
 አለ ፤ ይህን ሲናገር የኢየርብአም እጅ ደረቀች ፤ ኢየርብአም
 ነቢዩን ፀላዩ እንዲያድነው ተለግመው «እርሱም ፈጣሪውን ለምና
 አዳነው ፤ ስለዚህም ንጉሱ ኢየርብአም ነቢዩ በቤቱ እንዲመገ
 ብለት ቢለምነው «በግንም ቤት እንዳልገባና እንዳልበላ ፤ እንዳል
 ጠጣም በእግዚአብሔር ቃል ታዘዘህሁ አይቻልም» ብሎት ሄደ ፤
 ይህን የሰማ አንድ ነቢዩ ሀሰት ተከተለውና በአድባር ዛፍ ስር
 እንዳረፈ አገኘው ፤ እኔም እንደአንተ ነቢይ ነኝ ፤ መልአክ መጥቶ
 « ያን የእግዚአብሔር ሰው መልሰውና ከአንተ ጋር እህልና ውሃ
 ተምሶ ይሂድ » ብሎኝ ነው የመጣሁ በግለት በአለት አታለለው ፤
 ነቢዩም ሰው መሆን አይቀርምና አብርሶት በላ ጠጣ የእግዚአብሔርን
 ትእዛዝ በመጣሱ መቅሰፍት ታዘዘበት ፤ አሁያውን ጭና ወደ መጣ
 በት በሌላ መንገድ ሲሄድ አንበሳ ገደለውና ያው ነቢዩ ሀሰት
 ራሳውን አንስቶ ቀበረው ፤ ነቢዩ ኢየሁዳ በተነባው ትንቢት መሰ
 ረት ኢየሁዳን ነገሰና የተተነባውን ሁሉ ፈፀመ ፤ ያን ጊዜ የኢ
 ዩሌልን መቃብር መታሰቢያ አየና የነቢዩ መታሰቢያ መሆኑን
 ተረዳ ፤ ስለዚህ የካህናት ጣላትን አጥጉቶች ከመቃብራቸው እያሰወጣ
 ሲያቃጥላቸው የነቢዩ እግዚአብሔር መቃብር እንደተከበረ እንዲኖር
 አድርጓል ፤ ያም አታላይ ነቢይ ከደገኛው ነቢይ ከኢየሁዳ መቃ
 ብር ስለተቀበረ ደገኛ ጥገ ሆኖት ከላሳት ቃጠሉ መዳኑ ተፅ
 ፏል (1 ነገሱ. 13 ፣ 1—34 ፤ 2 ነገሱ. 23 ፣ 1—23) ፤

51 መወደስ

ዘገቡ (ራጊታ)

ሰባ ጥተ ባዕድ ነደ ነበልባል
 ቅብዐ አልሕምት ሕይወተ ተቀቢያው ወዐሉ
 ሠለስቱ ደቂቅ በጥቃ በድኑ ዘንሉ፤
 ወለዐይነ ንጉሥ ዘተሰለሎው
 ንስቲት ተዘምዶ አልብነ ይቤሉ።
 ባሕቱ መልአክ ራግ
 መቃብሪሁ መጠነ በነዋግ በትረ መስቀሉ ።
 ተጻይንሂ ዘቢባሉን ዘአሕመምዎ በኩሉ
 ሥቃዩ ወመከራ ንዋያተ እሳት ተካፈሉ፤
 መጥቲ እሳት እስመ አዘዘ ለእሉ
 ዘዐ በውስተ አፍአ ወዘዐ ውስተ መርጡሉ ።

ትርጉም

ባእድ የነበልባል እሳት በጥተ ጊዜ
 በእስከሬኑ አጠገብ የሚዞሩ ሶስት ልጆች
 የላዎች ቅቤ/ሀይወትን ተቀብተው ጥሉ፤
 ለጠየቃቸው (ሰው) የንጉስ አይንም
 ትንሽ ዝምድና የለንም አሉ።
 ነገር ግን የሰግጧ መልአክ (ቅዱስ ገብርኤል)
 መቃብሩን በረዥም መስቀሉ በትር ለካ።
 በሁሉ ያስታመሙት የባቢሎን ከተሞችም
 የእሳት ገንዘቦች /በቃይና መከራን ተካፈሉ፤
 በውጭ ያለውንና በአዳራሹ ውስጥ ያለውን
 ጂች/ እሳት ለነርሱ አዟሉና።

ምስጢር

ባእድ ሰው ሲሞት ጠላቶቹ ቅቤ ተቀብተው በደስታ እንደሚ
 ወሉ፣ ሶስቱ ልጆችም (አናንያ፣ አዛርያ፣ ሚሳኤል) እሳት ቀዘቀ
 ዘላቸው ። ቅቤ የተቀቡትንም ሰዎች ሌላው ሰው « ለምን ተቀባ
 ችሁ » ሲላቸው « ከግሏቹ ጋር ዝምድናም የለንም » እንደሚሉ
 ሶስቱ ልጆችም እንኳን ሰውነታቸው ልብሳቸው በእሳት አለመቀን
 በሩን (አለመለብለቡን) ያመለክታል ።

እንዲሁም በሀይወት ያለ ሰው የጥተ ሰውን መቃብር በበትሩ
 እንደሚላካ ቅዱስ ገብርኤልም እሳቱን በመስቀል በትሩ ባረከ፤ በዚ
 ህም ላይ ግች ሰው በቤትና በውጭ ያለ ገብረቱን ለቤተሰቦቹ
 እንደሚናዘዝና እነርሱም ሀብቱን እንደሚካፈሉ፣ የባቢሎን ሰዎችም
 የእሳት ቃጠሉንና ስቃይን ተቀብሎ በማለት ባለቅኔው ተቀኝተዋል።

ታሪክ

ሶስቱ የመንግስት ልጆች (አናንያ፣ አዛርያና ሚሳኤል) በባ
 ቢሉን በምርኮኝነት ሲኖሩ፣ ሁሉን በፈጠረ አምላክ ግመናቸውን
 አጥንተው የሰው እጅ ስራ ለሆነ ጣእት አንሰግድም መስዋእ
 ቱንም አንበላም ስላሉ ናቡከደናዖር በእሳት ውስጥ አስጣላቸው ።

የእሳቱ ነበልባል ምጥቀቱ (ርዘመቱ) እስከ አርባ ዘጠኝ
 ከንድ ዘልቆ ባለ የእሳቱ ባህርይ በእነርሱ ዘንድ የውሃ ባህርይ ሆኖ
 ላቸው በአምላካዊ ተአምራት ልብሳቸው እንኳ ሳይቀር ከመቃ
 ጠል ደጅል ። የእሳቱ ነበልባል ከእነርሱ አልፎ በእሳት ላይ የጣ
 ላቸውን ሰዎች አቃጥሏቸዋል ይባላል (ዳን.3፡1-30) ።

53 መወደስ

ዘገቡ ደመር (አለቃ፣ ዘጲግ)

አይቲኑ ለነውር ብሔረ ሙላዳ
 በውስተ ሆሉ ብሔር እስመ ከመ ነገድ ይሄሉ ።
 ጠይቆተ ዝኒ ነገር ከመ ይትገህድ ለሆሉ

ጎጥላ ይጣለት ላዕሊ ጸድቅ
 ከሙ ዘንጹሕ ወሠናይ ባህሉ ፡
 እሰሙ እንዝ ሠርዌ በውስተ ዐይኑ
 እምዐይነ ቢዱ ብሩህ አውፅአተ ሠርዌ ያስተደሉ ።
 አይሁድኒ ሐዋርያተ በጽዕለተሙ ጸዕሉ
 ጊጉያነ ወአብዳነ ወሐሳውያነ እንዝ ይብሉ ፡
 ወእንዝ ብእሴ ጸደቀ ዘሀለምሙ ይሰቅሉ
 እንዝ ወፁአን እምነ ጽድቅ በጽደቀ ርእሶሙ ተለዐሉ ።

ትርጉም

የነወር መወለጃ አገር የት ነው ?
 በአገሩ ሁሉ ውስጥ እንደ እንግዳ ይኖራልና ።
 ይህንንም ነገር መረዳት ለሁሉ ይገለጥ ዘንድ ፡
 ባህሉ ንፁህና መልካም እንደሆነለት ሰው ሁሉ
 ሀጠኢተኛ በእውነተኛ ላይ ይዘባበታል ፤
 ጉደፍ በአይነ ውስጥ ባለ ከባልንጀራው ብሩህ አይን
 ጉደፍን ግወጣት ያዘጋጃልና ።
 በደለኞችን ፡ ሰነድትንና አሰተኞችንም ብለው
 አይሁድ ሀዋርያትን በሰደባቸው ሰደበዋልና ፤
 እውነተኛ ሰውን ይሰቅሉ ዘንድ ያላቸው አይሁድም
 ከእውነት ወጭ ሲሆኑ በራሳቸው እውነት ከፍ ብለዋልና ።

ምስጢር

«እንደ በአንድ ሲሰቅ ፡ ጀንበር ጥልቅ» እንዲሉ ነውረኛው
 በንፁሁ ሆኑ በገድቱ ፡ አላዋቂው በብልሁ እርስ በርሱ ሲዘባበ
 ትና ሁሉም በግብዝነት ራሱን በገዛ እጁ ሲያልቅ ይኖራል ካሉ
 በሁዋላ ባለቅኔው ትላልቁን ሀጠኢት በአይን ውስጥ ባለ ትልቅ ጉደፍ ፡
 ጥቃትን ሀጠኢት ደግሞ በአይን ለ ስጥ ባለ ትንሽ ጉደፍ መሰለ
 ወታል ። የእውነት ምስክርነት የተባሉ ሀዋርያት በአሰተኞች አይ

ሁድ ዘንድ መናቃቸውን ፡ ገደቅ የግባል ክርስቶስ ሆጥሎ ሙባ
 ሉን በቅኔያቸው ገልጠው ይህ እንዲህ ከሆነ « የነውር አገሩ የት
 ነው ? » ይላሉ ባለቅኔው ።

54 ዕገል ዕጣነ ሞገር

ከአድገሉ (መለከ ባርግ)

ሆየንተ አባግዕ ዘሞትከ ፍላጭ ታሕቀ ወላዕሉ
 አባግዕ ብከ ኢተሀጉሉ ፤
 ሙሴሰ ወዳጂት እምትጥሰዮሙ ለእሉ
 ጠስየን እሙ ይብሉ
 ላዕሊ አባግዕ ተገሥኡ ወአባግዕ ቀተሉ ፤
 ከግከ እሰሙ እምአበላ ነጹሐ ኢይክሉ ።

አሠረ ገጉሥ

ለዘበድገራነ ጸርሐት ብእሴት ታስተፋትካ ይደሉ
 ሰግዕተ ከሐ ወዘየ ፤ አሠረ እግዚእከ ትትሉ ፤
 ላዕሊ ወለታ እሰሙ ገዥ
 ዕደወ አሙን ወግፍዕ ዘገላሙ ንሉ ፤
 ወይእኔ ተረጸሙ ዘሉ ።

ትርጉም

በበጎች ረንታ የሞትህ የታችና የላይ እረኛ
 በጎች አልጠተብህም ፤
 ጻጂት እና ሙሴ ገን እነርሱን (በጎኛን) ከምታጠፋቸው
 አጥፋን ቢሉ
 በበጎች ላይ ተነሱና በጎችን ገደሉ ፤
 ከበደል መገንገን እንግንተ አይችሉምና ።

የጌታህን ፈለግ ትከተል ዘንድ የወዲያና የወዲህ ምስክር ጊዮርጊስ !

በሁዋላችን የራሽች ሴትን ታፈራርዳት ዘንድ ይገባል ፤ ዱርን የዞሩ የግፍና የበደል ወንዶች በልጅዎ ላይ አይለዋልና (በርትተዋልና) ፤ ዛሬም ሁሉ ተፈፀመ ።

ም ስ ጢ ር

መልካም ጠባቂ ከበጎች ፊት ጠንክሮ አውራውን ከተከላከለ ላቸው ፤ በጎቹ እንደማይበሉ ክርስቶስም መሞቱ አዳምንና ልጆቹን ከዲያብሎስ ቁራኛነት ነፃ ለማውጣት ነው ።

የበጎች እረኞች የነበሩ ሙሴና ዳዊት ግን በበጎች የተመሰሉ እስራኤልን ከበደላቸው የተነሳ አምላክ ሊያጠፋቸው ሲል ፣ «እነርሱን ከምታጠፋብን እኛን ጠባቂዎቻቸውን አጥፋን» ብለው አምላክን ቢግለጹላቸውም እነርሱ እራሳቸው እስራኤልን ከማጥፋት አልተቆጠቡም ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

የአሰረ ነጋሲው ምስጢር ደግሞ ፋሽስት ኢጣልያ ኢትዮጵያ በገባበት ወቅት የሀገር ፀጥታ ስለተበላሸ ፣ ወንበዴዎች ሌሊት ደብድበውና አፍነው ልጅዋን የወሰዱባት አንዲት ሴት ስትሮህ የሚረዳት አጣች ። ስለዚህም ከዲማ ጊዮርጊስ ሴት ክርስቲያን መስክ (ከማርገጃው ቆማ) እየራሽች አለቀሰች ። ይህንም ራሳቸው የቅኔው ባለቤት በማየታቸው ሰው የዉክነባት ያችን ሴት የዲማው ቅዱስ ጊዮርጊስ ፈጥኖ እንዲረዳት በቅኔያቸው (ሰማእቱን) ተማፅነዋል ።

ታ ሪ ክ

ዳዊት የእስራኤልን ሀዝብ አንድ ባንድ አስቆጥሮ የብዛታቸውን መዝገብ ከኢያሉብ ከተረከበ በሁዋላ በሰራው ተፀፀተ ፤ እግዚአብሔርንም ይቅርታ ጠየቀው ። እግዚአብሔርም በነቢዩ በጋድ ቃል

ከሶስት መቅሰፍቶች አንዱን እንዲመርጥ አመለከተው ። እርሱም ይቅር ባይ እንደመሆኑ መጠን በሰው እጅ ከመውደቅ በእግዚአብሔር እጅ መውደቅን መረጠ ። ይኸውም ቸነፈር በሰንዶ መከር ጊዜ ሀዝቡን መግደል ጀመረ ፤ በመቅሰፍቱ ሰባ ሺህ ሰው ሞተ ።

ቀሳሬው መልአክም ኢየሩሳሌምን ሊያጠፋት ሲል ፣ እግዚአብሔር ስለሀዝቡ እልቂት አዘነ ፤ መልአኩን «ከእንግዲህ በቃህ እጅህን መልስ» አለው። ዳዊትም ቀሳሬውን መልአክ በእርፍ አውደማ አጠገብ ባየው ጊዜ አምላኩን ለመነ ፤ በደሉንም ገልጾ «የበደልሁ እረኛቸው እኔ ስሆን ፣ እሊህ በጎች ምን አደረጉ ፣ በእኔና በአባቴ ቤት ላይ የቁጣህን እጅ ዘርጋ» አለ ። በዚህ ጊዜ ነቢዩ ጋድ መጥቶ መስዋዕት እንዲሰጥ አዘዘውና እንዳዘዘው አደረገ ። መቅሰፍቱ ተግ አለ (2 ሳሙ. 24 ፡ 1-25) ።

ክርስቶስ ራሱን በቸር ጠባቂ ፣ አማኞችን በበጎች ዲያብሎስን በአውራ መስሎ ተናገሯል ። «ለዘመድ አገቤዩ ኢይሰድዶ ወኢያወፅአ አፍአ (ወደእኔ የሚመጣውን አላባርረውም ፤ ወደውጭም አላወጣውም)» ባለው መሰረት በመጠበቁ ግጥፋት እንደሌለበት አረጋግጧል (ዮሀ. 10 ፡ 1-42) ።

በእጣሊያ ወረራ ጊዜ በዲማ ጊዮርጊስ ደብር የሰው ገዙ የሆነች አንዲት ሴት ነበረች ። በበረሃ የሚኖሩ ሽፍቶች ሌሊት መጥተው የዚያችን አገልጋይ ሴት ልጅ ነጥቀዋት ሄዱ ። ቀኑ እሁድ ስለነበረ መወድስ ተቁሞ ሳለ ፣ በቅኔ ማህሌቱ ውስጥ መጥታ «ልጄን ወሰዱብኝ ወይኔ! ወይኔ!» እያለች ስታለቅስ አደረገች ። ስለዚህ ነው ባለቅኔው «ላዕል ወለታ እስመ ገዮሉ» ያሉት ።

55 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ኢጳግበ ሰይፍ ዘዛርያስ ወዓሊ ፤
ዘይሴሶዮ ዮሐንስ እስመ ውሉቱ አቦሊ ።

ትርጉም

የዘካርያስ አሽከር / ሰይፍ አልጠገበም ፤
የሚሰጠው የሀንስ ክፋይ (ግግሽ) ነውና ።

ምስጢር

ግግሽ ወይም ኩርግን እንጀራ የቀረበለት ሰው እንዳይጠግብ ሰይፍ የመጥምቁ የሀንስን አባት ዘካርያስን በመቁረጥ ብቻ አልቀረም ፤ መጥምቁ የሀንስንም ለሁለት ቆረጠ በግለት በሰይፍ መጥት የዘካርያስና የልጁ የሀንስን ለጣ መሆኑን ባለቅኔው ያስገነዝባሉ ።

ታሪክ

የሀንስ ክርስቶስን በየርዳናስ ያጠመቀ የዘካርያስ ልጅ ነው ። የገሊላ ንጉስ ሄሮድስ በቤተ ልሂም የተወለደውን የደንግል ግርያምን ልጅ ለመግደል ሲያስፈልገው ፣ በርሱ ምክንያት አባቱን ዘካርያስን ካስገደለበት በሁዋላ ሄሮድያስ የተባለች ዘግ እንጉቱን በሰይፍ አስቆርጣለች ። ራሱም ከገፍቶን አውጥቶ በአየር መጥቶ ፣ የሀንስ በሀይወት ያወገዘውን ሄሮድስን እያወገዘ አስራ አምስት አመት ቆይቶ በፍና አረቢያ ውድቆ ተገኝቷል ፤ ዘግይቱንም መረት ውጧታል ይባላል (ግቴ. 14 ፣ 1—12) ።

56 ኩልክሙ

የገንጌ ደመር (አለቃ ፣ ዘጋግ)

ሕዝብ እስራኤል ወአርን ለእመ እበሱ ቅድመ እግዚአብሔር ስገደሙ ሲሆን ይጸሉ ፤ ለአድገና እሉ አምት እስመ በጸሎቱ ከሃለ እስከ ኋላም ከሙ ልብስ ይባሉ ። ዘመነ ሣህልስ ወተበቅሎ

ከሙ አይኩን ሕውስ ፣ ገፍልጥ ወገሌሊ ተምዐ ከሙ ያስጥፍ ለንጉሠ ገብጽ ግህጉሊ ሚካኤል ፤ እንደ የሁ እስመ ላዕል ፈርዖን ተበቃሉ ። ጊዮርጊስጂ ገያል ዘተራድኦ ይሕሊ ፣ ምስለ ነገሥተ ሮም ዐላውያን በፍቅር ምኒልክ ተጋዳሪ ፣ ወአምቅድመ ዘ ወአቱ ሰበአ ነገሥተ ፋርስ ቀታሊ ። ምስለ ነገሥተ ሮም ዐላውያን በፍቅር ምኒልክ ተጋዳሪ ።

ትርጉም

የእስራኤልና የአርን ወገናች ቢበድሉ ሙሴ በጌታው ፊት እየፀለየ ስገደ ፤ በደላቸው እንደ ልብስ እስኪያረጁ ድረስ በፀሎቱ እነርሱን ከሞት ለግዳን ቻይ ነውና ። የይቅርታና የመበቀል ዘመን ግን ትልቅል እንዳይሆን ፣ በፍፁም እንለይ ዘንድ ሚካኤል አጥፊ የግብፅ ንጉስን ሊያስጥመው ተቆጣ ፤ (እርሱ) የሁ (ቸር) ሲሆን በፈርዖን ላይ ተበቃይ ሆኗልና ። መራዳትን የሚያስብ ሃይለኛ ጊዮርጊስም ከወንጀለኞች የሮም ነገስታት ጋር በምኒልክ ፍቅር ተጋዳይ ነውና ፣ ከአሁን ቀደምም የፋርስ ነገስታትን ገዳይ ነበር ። ከወንጀለኞች የሮም ነገስታት ጋር በምኒልክ ፍቅር ተጋዳይ ነውና ።

ምስጢር

የከብተች እረኞች እህል ባስበሉ ጊዜ የነረቤት ሽግግራ እንደ ሚያያዝታርቅ እስራኤል ጣለት አምልኮው እርሱን በመበደላቸው ፣ እግዚአብሔር እስራኤልን እንዳያጠፋቸው ሙሴ በፀሎት መግለጹ ገና ልብስም ሲያረጁ እንደሚጠጠሩ በደላቸው መፋቱን የትኔው ምስጢር ይገልጻል ።

ነገር ገን ለመበተል፣ ለይትርታም ጊዜ እንዳለው ፣ ሚካኤል ርህራሄ ሲባል የእስራኤል ጠላት ፈርሶንን በኤርትራ ባህር አሰጠ ሙው ፣ ቅዱስ ጊዮርጊስም የፋርስ ነገስታትን በእሳት ግጥፋት እን ደለመደ ፣ ለእኔ ምኒልክ ረዳት ሆኖ በአድግ ከርዎ የመጣውን የፋ ሽሶት አጣልቶ ጦር ድል እንዲሆን አደረገ በግለት ባለቅኔው በኢት የጽዮ ክርስቲያኖች ዘንድ የሚነገረውን በትኔያቸው ምስጢር አመል ከተዋል ።

ታሪክ

ሙሴ ወደ ደብረ ሲና ሄዶ በሰዘገየ የእስራኤል ህዝብ ተሰብስቦ በው ሄደው ወንድሙን አርገን «ሙሴ ወደደብረ ሲና ሄዶ ቆየብን የሆነውን አናውቅምና ጠላቶቻችንን የሚያጠፋን ጣላቶችን ስራ ልን» አሉት ። እርሱም ቢሰራላቸው አምላክ እንደሚጣላው ቢያው ቅም ፣ አይሆንም ቢላቸው እነሱ ስለሚጣሉት ነገሩ የሚሰናከልበ ትን ዘዴ የፈጠረ ሙሴሉት «በሚሰቱቻችሁ ጆርዎችና አንገቶች ያሉ ትን የወርቅ ጌጦች አምሉ ፣ እስራላችሁጥሉሁ» አላቸው ። ምክንያ ቱም እስራኤል ገንዘብ ስለሚወዱ ፣ ዛሬ ነገ ሲሉ ሙሴ ይመጣልኛል በግለት ነበር ።

እነሱ ገን አርገን የጠየቀውን ወርቅ ሰብስበው ወዲያውኑ አመ ጡለት ፣ ዘዴ ቢፈጥርም አልተሳካለትም ፣ ያሉትን ሰራላቸው ። በዚህ ጊዜ እንደሚሰነዘርም ሙሴን « ወንድምህ አርገና ህዝብህ በደ ሉኝ ፣ ተወኝ ላጥፋቸው» ቢለው እነሱን ከምታጠፋቸው እኔን አጥፋኝ» ብሎታል ። « እንኪያውስ ፈጥኑህ ውረድና ስራ ፣ ቅጣ» አለው ። ሄዶ የወርቁን ጣላት በእሳት አቃጠለው ያን አድቅቆና አልጥ በውሃ በጥብጦ አጠጣቸው ። የጣላት ፍቅር ያለበት ሰው ሁሉ በዘንፈሩና በገንባሩ የጣላት ስም እየተቀረፀበት ተገኘ ። ስለዚህም ያን ምልክት አድርጎ ለጥውያንን አዝዞ ሶስት ሺህ ሰዎችን እንዳሰገ ደለ ተፅፏል (ዘፀአ. 32 ፣ 1-32) ።

ሚካኤል የሚባለው የመላእክት አለቃ እስራኤልን ተን በደ ሙና ሌሊት በእሳት ብርሃን እየመራቸው በሙሴ አግካይነት ከገ

ብፅ አውጥቷቸዋል ። ባህር ከፍሎ ወንዝ አሻግሮ ወደ ከነሊን እንዲ ገቡ ሲያደርግ ፣ በባርነት ቀጥቅጦ ሲገዛቸው የኖረው የግብፅ ንጉስ ፈርሶን ጋት በጋት (አገር በአገር) ተከታትሏቸው በተከፈለው ባህር ሙከክል ጥልቅ ሲል እንደ ገድገዳ የቆመውን ውሃ ሙሴ በበትር እንዲመታው ታዘዘ ። ሙሴም ሲመታው ጊዜ ግለበሉ በራሱ (በፈ ርሶን) ላይ ተከንብሎ ንጉሱን ከነሰራዊቱ ፣ ከነሰረገሎችና ከነፈረ ለቼ በባህር ውስጥ እስጥዎ እስተርቶታል ይባላል(ዘፀአ. 41 ፣ 1-15) ።

የኢትዮጵያ ንጉስ ነገስት እኔ ምኒልክ የቅዱስ ጊዮርጊስን ታቦት በካህናት አስይዘው አድግ ዘምተው ከርግውያን ጋራ ሲዋጉ በሰራዊታቸው ጀግንነትና በቅዱስ ጊዮርጊስ ተራዳኢነት በድል አድራጊነት ተመልሰዋል እየተባለ ይተረካል ። ደግሞ ቅዱስ ጊዮ ርጊስ በህይወቱ ላለ በሰባ ነገስት ከተሞች የክርስቶስን ስም ሲሰ ብክ ፣ በልዩ ልዩ ስቃይ ሰባት አመት ሙሉ ተሰቃይቶ በሰባተኛው አመት በሰይፍ ተክልሎ ከመሞቱ በፊት ፣ ሊቀርጠት የመጡትን ወገኖች ትንሽ እንዲታገሱት በትህትና ለምና ከሰግይ እሳት እንዲዘ ንብሉት ስለፀለየ ሰባውን ነገስታት በአምላካዊ ተአምራትና ሀይል በእሳት አጋይቷቸዋል ይላሉ (ሰንክ. ሚያዝ 23) ።

57 ግእዝ ክብር ይእቲ

ክጠር ሙድገን (ገራጊታ)

ናላጭ አባግፅ መስቀል ሠናያተ ዘይሐሊ ሙራዕዩ ጠሊ አላላፈ እምአባግጻሁ ይላሊ ፣ እስመ እምአጣሊ በግፅ ዘሊሊለየ ወዓሊ ሙፋረ አባግፅ ረሰየ ሙፋረ ገብርጡ ለአጣሊ ።

ትርጉም

ጥሩዎችን የሚያስብ የበጎች እርኛ/መስቀል ብዙዎችን የፍየል መንጋዎች ከበጎች ይለያል ፣ በጎችን ከፍየሎች ያለለጥ ጠባቂ የበጎችን መሰግሪያ የፍየሎች መሰግሪያን አድርጓል ።

ፖ ስ ጢ ር

የበጎች እረኛ ልጆችን ከበጎች ለይቶ እንደሚያስገባ የክርስቲያን ልምድ ለፖለቲካና ለሌሎች ለሆነው ለአይሁድ ጥፋት ሆነባቸው ደግሞ በጎችን ከልጆቻቸው ያልለዩ እረኛ አብር እንደሚያሰግራቸው በዚህም አለም ደገፍቶና ከተዎች ተቀላቅለው ይኖሩበታል ግለትን ቅኔው ያሳያል ።

58 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዘበኛ (መሪያ : ዘበላጭ)

ሊትሎጵ ሕዝብ ዘወለድከሙ በተደላ ፤
እስሙ ለግርያም ድንግል ዘወለደቶ ተተላ ።

ትርጉም

ወገኖች (ሀዝብ) በደብታ የወለዱት ሁሉን አትመኑ ፤
ድንግል ግርያምን የወለደችው ገድታታልና ።

ፖ ስ ጢ ር

አንዳንድ እናተን የሚገድል ልጅ እንደግድታጣ ሁሉ ፣ በሰው ረት የግያዳላ ለምሳክ በአጭፍ በሄዋን የፈረደውን የሰጋ ሞት እናቱ ቅድስት ግርያም እንድትቀምሰው አደረገ ይላሉ ባለቅኔው ።

59 ዋዜማ

በያረድ ቴርቶስ (መሪያ)

መገነቱ ወገደገተ
ለተክለ ሃይማኖት አብ ጽጌዎ ሃይማኖት መሐለ
በእሲት እግሩ ዘበባይ ገደላ ፤

ወእረቀደት ነቢረ ውሳጢ ቀጭ ማርሙሳ
ሰድስተ አክናረ ደቂቀ ተደላ
በላዕሌ ወለደ ብሂላ ።

ትርጉም

ሃይላ ትልት
የሆነ እግሩ/ሴት የሃይማኖት መሃልን ያጠና
አባት/ተክለ ሃይማኖትን ናቀችውና ትወችው ፤
ሰድስት ክንፎች/የጭንቀት ልጆችንም በላየ ላይ
ወለደ ብላ በመቆሚያ/ሴቷ
ውስጥ ማኖርን አልወደደችም ።

ፖ ስ ጢ ር

የጎልግላ ሚስት ባልዋ በላይዋ ላይ ከሌላ ሴት ልጅ ሲወልድ
ቀንታ እንደምትፋታ ሁሉ ፣ ገድቅ ተክለ ሃይማኖትም ሰባት አመት
ቆመው ሲፀልዩ አንድ እግራቸው ተሰብር ሰድስት የፀጋ ክንፎ
ችን እገኛ ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ተክለ ሃይማኖት የተባሉት ገድቅ ሸዋ ፣ በቡልጋ ውስጥ ከፀጋ ዘለ
ብና ከእግዚእ ሀረያ ተወልደው ካደጉ በሁዋላ እየተዘዋወሩ ሀዝቡን
በክርስቲስ አሳምነዋል ። በጎምና በፀሎት ከመቆጣቸው ብዛት የተ
ነሳ አንዱ እግራቸው ተሰብሯል ። ስለመንፈሳዊ አገልግሎታቸውም
ሰድስት የፀጋ ክንፎች ተሰጥተዋቸዋል ግለት ይተረካል ። ስለዚህ
ባለቅኔው እግራቸውን በተፈታች ሴት ፣ ክንፎችን በውጭ ልጆች
መስለው ተቀኝተውላቸዋል (ገድላ ተክለ ሃይማኖት) ።

60 ጥዜግ

ዘመና (መረኃ፡ ዘጠላጥ)

ሰዎን ለመርጉቱ

እዎን ዘሉ እክበራ፡ ወልዎን ዘሉ አልዐላ፡

ኢትዮኢ እናላ እኮን ደብላ፡

ኪያን አይርአይ ጸላላ ፀሐይ ወልብላ፡

ወይቤ በፍጹም ወበከጥላ

ይትልውቢ ሰብእ ምድር ሆላ፡

ትርጉም

ሰዎንን ሚስቱን

ከሁሉም አብልጦ እክበራት፡ ከሁሉም አብልጦ ከፍ አይረጋት፡

የፀሀይና የወረኃ ብርሃን

እንዳያያት ወደውጭ አትውጭ ደላታልና፡

በፊትና በሁላዋም የምድር

ሰዎች ሁላ ይከተሉሽ ብሏልና፡

ምስጢር

እንዳንድ ሰው የሚወዳት ሚስቱን «ወደውጭ አትውጭ ነፋስ አይንፈስብሽ፡ ፀሀይም አይዎታሽ» እያሉ እናና እንደሚኖሩት ሁሉ፡ በላኔ ሰብእም መጀመሪያ ሚስቱን በመጨረሻም ሌሎችን ሰዎች መብላቱንና ሚስቱም ከፀሀይና ከወረኃ አለም መለያሷን ባለቅኔው አመሰግረዋል፡፡

61 ጥዜግ

ዘፍታሌ ገጉን (ተኔ ጌታ)

ቆመ የሰኔር ጠጅ

ውስተ ደብረ ግገው ልብን ሀገረ ሥቃይ ወተደላ፡

ወወደይን በበተራሆሙ አረቄ ወጠላ፡

ወበውስተ በርሚል ልብን ምስትገቡአ በቀል አተላ

እሳተ አራዳ ኮኛክ እርሷው ተቃጥላ፡

አውፀየታ ለባቢሉን ገላ፡

ትርጉም

የመከራና የምቅት አገር

በሆነ በብርጭቆ ተራራ/ ልባቸን የሰኔር ጠጅ ቆመ፤ በየተራቸውም አረቄና ጠላን ጨመርን፡፡

የበቀል/ አተላ መከማቻ በሆነ በርሚል/ ልባችንም ውስጥ የአዳራዳ ኮኛክ/ እሳት እሷው ተቃጥላ ባቢሉን/ ገላን አቃጠለች፡፡

ምስጢር

አንድ ሰው በአካባቢው የሚደረገውን ለመመልከት በተራራ ላይ እንደሚቆም በሰኔር የተጠጅ ጠጅም በጠጭዎች ልብ ፈላ፡ ለግብር የሚከላከሉ ሰልፈኞችም በየተራቸው እንደሚገቡ ጠጭዎች በጠላ ላይ አረቄን፡ በአረቄም ላይ ጠላን መጠጣት አበዙ፡፡

ደግሞ እሳት ተቃጥላ ሌላውን እንደዎታቃጥላ፡ አረቄም የእሳት ባህርይ ስላላት የጠጭዎችን ገላ ትኩሳታም ግድረገን የቅኔው ምስጢር ያመለክታል፡፡

ለኤልያስ ሐዋርያ
 አይቲ ተሐውር እመ ትቤሉ
 አሐቲ ብእሲት ዓለመ ሐስት ወተድላ
 አሐውር ገዘ እንተ አልቦ ሞተ ሰብአ ይቤላ ።
 አመኒ ተመይጦ እምሀገረ ባዕድ ጌልጌላ ፤
 ሰይፈ ብርት እንት ዘይትዌከላ
 ላዕለ ከማዳ ትወድቅ ፤ እስመ ዐልዐላ
 እምአንስት ሕማማት ዙላ ።

ትርጉም

ኤልያስ / መንገደኛን
 አንዲት ሴት / የደስታና
 የምችት አለም ወዴት ትሄዳለህ! ብትለው
 «የሰው ሞት ወደሌለበት እሄዳለሁ» አላት ።
 ከባለድ አገር ሰማይም (ኤልያስ) በተመለሰ ገዜ ፤
 የሚተማመናት የብረት ሰይፍ / እህት
 በአንገቱ ላይ ትወድቃለች ፤
 ከሴቶች / ሀማሞች ሁሉ አልቋታልና ።

ምስጢር

አንዲት ሴት በአጠገቧ የሚያልፍ መንገደኛን «ወዴት ትሄዳለህ?» ብትለው « ሞት ወደሌለበት እሄዳለሁ» በማለት እንደሚቀልድ ነቢዩ ኤልያስም ከሞት አለም ወደ ህይወት አለም አረገ ይላሉ ባለቅኔው ። መንገደኛውም ከሄደበት ሲመለስ እህቱ በናፍቀት ከአንገቱ ላይ እንደምትጠመጠም ፣ ኤልያስም በመጨረሻ በሰይፍ የሚቆረጥ መሆኑን የቅኔው ምስጢር ያስረዳል ።

ከማቲ ብርሃን
 እንዘ ሊቅ ፈጸመ ሕገ ተልእኮ
 ወለቀዳግዊት ደግገ ደብተራ እንተ እግዚአብሔር ተከላ
 ምዕራፍዩ ዛቲ ለዓለም ይቤላ ፤
 አኮት ተደመ እምኩሉ ለበዌአ ደግገ ገሊላ
 በትእምርተ መስቀል ሠረገላ ።
 ወረቀደ ይምላሕ እግእከላ
 ሥረዊሃ ለእመት ሰገላ ።

ትርጉም

ከላቲ ብርሃን
 ሊቅ ሲሆን የመልአክን ሀገ ፈፀመ (ጨረሰ) ፤
 እግዚአብሔር የተከላት መጀመሪያይቱን ድንኳን / ደግህንም
 «ይች ለዘላለም ግረረያዩ ናት» ይላታል ፤
 በሰረገላ / የመስቀል ምልክት ወደገሊላ / ዲግ
 ለመግባት ከሁሉ ተደግሏልና ።
 የዛር ውላጅ / ሹላ ስርችንም
 ከመሃል ይነቅል ዘንድ ወዷልና ።

ምስጢር

ክርስቶስ በሰውነቱ የአገልግሎትን ስራ እንደፈፀመ ፣ አባ ተከላ ስት ብርሃን የተባሉ የዲግ ጊዮርጊስ ገዳም አባ ምኒት የነበሩ የድቅ በያገሩ እየተዘዋወሩ ሰበከዋል ፤ አስተምረዋል ።

በዚህም ላይ ሙሴ በደብተራ እራት እንዳገለገለ አባ ተከበተ ብርሃንም ብዙ ካገለገሉ በሁዋላ በደብረ ደግህ ግረፋቸውን የት ኔውም ሰጠር ይገልጻል።

በተጨማሪም ክርስቶስ ከሀዋርያት ቀድሞ በገሌላ እንደተ ገኘ አባ ተከበተ ብርሃንም አስቀድመው ዲግን ግትናታቸውን ፣ በሰረ ገላም ቀድሞ መንዝ እንደሚቻል፣ አባ ተከበተ ብርሃንም በመንፈ ሳዊ ሥራ ቀዳሚ መሆናቸውን ያመለክታል። ከዚህም ሌላ ባለት ኔው የሾላ ስር እንደሚነቀል፣ በዲግ ጊዮርጊስ አካባቢ በሚገኘው ገድ በሚባለው ወንዝ መጣያ ገደል ትናር የነበረችውን የዛር ውላጅ (ሰይጣናዊት) እመ ውላድ አባ ተከበተ ብርሃን ከገድ ወንዝ አስለ ተቋት ይላሉ።

64 መወደስ

ዘለንገላ ወርት ገሌላ (አለቃ)

ነቢያተ ኦሪት ረኛብ ወግብረ ተሰዶ
ዑደተ መከራ አርአዩ በአፍራስ ወሠረገላ ፤
ወምጽአተ ደዌ ሰበኩ ለሰዓተ ንደት በክፍላ
እምክነዓን ፍጽሙ ተዋርዶ እስከ ግብጽ ከዋላ ።
ወተሀውከት ሰብእናን
ሀገር ቅድስት ኢየሩሳሌም ዙላ ፤
እስመ በአ ለገፍትዎ ግእደ መወልጥ ግእከላ
ረኛብ ወልደ ዳዊት በተዕዕና እድገት ወዕዋላ ።
ወግዘፈ መብልዕ ዶርአዩ እምደገረ ገለፈ ተደላ
ከርሠ ርትባን መጽብሐዊ ዐርን ዲበ ሰገላ ።

ት ር ጉ ም

የኦሪት ነቢያት / ራብና የመሰደደ ገደታ
የመከራ ዙረትን በፈረሰችና በሰረገላ አላዩ ፤
ከክነአን / መዋረድ ፊት እስከ ግብፅ / ሁዋላ ድረስም

የደዌ እመጣጥን በችግር ለእት እስተግሩ ።
መላዎ ቅድስት

አገር ኢየሩሳሌም / ሰውነታችንም ታወከች ፤
ራብ / የዳዊት ልጅ በአሁያይ-ኩና በውርንጫዎ በመቀመጥ
(በመጋለብ) የሰዎችን ግእድ ለመገልበጥ (ለመደፋት)
በመካከል ገብቷልና ።
ምቅትም ካለፈ በሁዋላ የመብልገ ፊት ያደ ዘንድ
የተራቡ ሰዎች ሆድ / ከኪዋስ በሾላ ላይ ወጥቷልና።

ም ሰ ጢ ር

የኦሪት ዘመን ነቢያት ኢየሩሳሌም በፈረሰና በሰረገላ እንደ ምትወረር እንደተናገሩና አገር ላገር መዞርን እንዳበዙ ፣ በከፋ ቀን የነበሩት ራብና የመሰደድ ገደታ መንከራተትንና መከራን አበኩ ። ነቢያት የአገዛዥነትን ልጅ ወደዚህ አለም መምጣት ከከ ነአን እስከ ግብፅ እንደ ሰበኩ ፣ ራብና መሰደድም መዋረድን ፣ ችግ ርን ፣ ሀግምንና ሞትን በፈትና በሁዋላ አከታትለው አመጡ ። የዳ ዊት ዘር ክርስቶስም በአሁያይ-ኩና በውርንጫዎ በመቀመጥ የሸቃ ሙችን ድብር (መደብር) በገለበጠው ጊዜ አገሪቱ እንደተሸበረች የከፋ ቀን ራብ የአሁያ ስጋን እስከ ግብግብት ደረሰ ። በሀይወትም ያለው የሰው ሰውነት መነመነ ፣ ራብን መቋቋም ያልቻለው ሰውም ራብ ባስከተለው ቸንፈር አለቀ ። ከኪዋስ ክርስቶስን ለግየት በሾላ ዛፍ ላይ እንደወጣ ፣ ራብተኞች ሰዎችም የሚበሉት እህል ጠፍቶ ቅጠልና ፍራን በሉ በግለት በዘመናቸው የነበረው ራብ ያስከተለውን እልቂት ባለቅኔው በቅኔያቸው አስገንዝበዋል ።

65 መወደስ

ዘምራት (አለቃ ፣ ከአለግ)

እመ ውስተ ፍና ተተክለት ዕፅ ደብረ ሲና
አዕዋረ ግብጽ እሥዋክ በሳዕልሃ አጽላላ ፣
እኮኑ ለዕፅ እንተ ኢትትነገና ቁጽላ

ገዘን ገባሊ ጽገራ ግይ ተከላ ።
ወታንሶሱ በገሊላ
ንግሥተ እስራኤል ስደት አክሊላ ሰሎሞን ተቀጸላ ፤
የሴፍሂ ግፍዕ ናቡቲ ንቡረ ምድረ ግብጽ ሰገላ
ለያዕቆብ ተዋርዶ ረኒው ሠረገላ ፤
ወመስተገብር ገዘን ለገራሁተ አብርሃም ኩላ
እክል እንዘ አልባቲ ሐጻራ በአሜካላ ።

ትርጉም

የደብረ ሲና እንጨት በመንገድ በተተከለት ጊዜ
የግብፅ ወርቅ/እሾሆች በላይዋ ላይ ሰፈሩ ፤
ቅጠሏ የማትረገፍ እንጨትን
አዘን ገበሬ በውሃ ዳር ተከላታልና ።
የእስራኤል ንግስት ስደትም
የሰሎሞን አክሊልን ተቀዳጅታ በገሊላ ትመላለሳለች ፤
በግብፅ ምድር ሾላ የተቀመጠ የናቡቲ ግፍ የሴፍም
ለመዋረድ ያለቆብ ሰረገላን (ጋሪን) ላከ ፤
አዘን ገበሬም የአብርሃም እርሻን ሁላ
እህል ላይኖርባት በእሾሆ አጠራት ።

ም ስ ጢ ር

በመንገድ ዳር በተተከለት እንጨት ወርቅ ይሰፍራሉ ፤ እን
ዲሁም በመንገድ የምትንከራተት ቅድስት ማርያምን እሾሆች
ወጋት ። እንጨቲቱ በውሃ ዳር እንደምትተከል የእንጨቲቱ ምሳሌ
ማርያም በሰደቷ ጊዜ እንባ በእንባ ሆነች ። ንግስትም አክሊልን
ተቀዳጅታ (ዘውደን በራዕ. ላይ ደፍታ) እንደምትመላለስ የሰሎ
ሞን አክሊል ምሳሌ የሆነችው ማርያም በሰደት ተገላላች ።

የሴፍም አባቱን ያለቆብን ለግስመማት ሰረገላን ወደ እስራ
ኤል አገር እንደላከ መገፋት የሰረገላ ምሳሌ የሆነችውን ማርያምን
አዋረዳት ። ገበሬም እርሻውን በእሾሆ አገር እንደሚጥራት ፤

በእርሻ የተመሰለችውን ማርያምን የገበሬው ምሳሌ የሆነ ለልጇዋ
ግዘን እሾሆ ለእሾሆ አስሂዳት ፤ ስንቅንም አሳጥቶ እህልንና ውሃን
እስከመለመን አደረገች በግለት ባለቅኔው ከአገሯ ከገሊላ ወጭ
በመሰደዷ ምክንያት በማርያም ላይ የደረሰውን መከራና ስቃይ
በቅጂያቸው ምስጢር ያስረዳሉ ።

ታ ሪ ከ

የያለቆብ ልጆች በወንድማቸው በየሴፍ ስለቀኑበት ለግብፅ
ነጋዴዎች ሸጡት ። የሴፍ ግን በተሸጠበት በግብፅ አገር ባለግልጽ
ትን አገኘ ፤ ተሾመ ፤ ተሸለመ ። በትውልድ አገሩ በከነዓን ራብ
ስለሆነ ወንድሞቹ አህል ሊሸምቱ እርሱ ወዳለበት አገር ወረዱ ።
ወንድማቸው መሆኑን ሳያውቁ ስለእህል ሸመት ጉዳይ ሲያነጋግሩት
እነርሱ ያንድ ሽማግሌ ልጆች መሆናቸውንና አባታቸው በህይወት
መኖሩን ነገሩት ። በዚህ ጊዜ አወቃቸውና እህሉን በየስልታቸው
ሞላላቸው ። በሁዋላም ከንጉሱ አስረቅዶ አባቱን ያለቆብን በሰረ
ገላ ወደ ግብፅ አስመጥቶታል (ዘፍጥ. 42—45 ፣ 47 ፣ 13—26) ።

እነሆ ቅድስት ማርያም ከኢያቄምና ከሀና በአዘንና በልቅሶ
በም በፀሎትና በሰእለት ፣ በራእይም ተወለደች ። በተወለደች በሶ
ስት አመቷ በሰእለቱ መሰረት ቤተ መቅደስ ገባች ። ከሰማይ በመ
ልአክ የወረደ መናንና ወይንን እየተመገበች በቤተ መቅደስ አስራ
ሁለት አመት ኖረች ። አስራ አምስት አመት ሲሆናት በዘመድዋ
በየሴፍ ቤት እንደተጠበቅ ተደረገ ። በትህትና ተልእኮ ውሃን ስት
ቀዳ መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ከወደሁዋላዋ መጥቶ በሽቦታም አዛ
ውንት አምላል «ትፀንሻለሽ» አላት ፤ ዘወር ስትል ምንም ሰው
የለም ። አሳሳች ሰይጣን ነው መሰለኝ ብላ ፤ ከአግራ ነጠቅ ነጠቅ
እያለች ሄዳ እቤት እገባለሁ ስትል ዳግም «ትፀንሻለሽ» አላት ።
ስለዚህ ወደቤተ መቅደስ ሂደችና በቋምጤ (ደንክ) ወንበር ላይ ተቀ
ምጣ ሀርገና ወርቅን ስትፈትል ሶስተኛ ጊዜ ያንኑ ቃል ነገራት ።
ቃል ለቃል ከተውላለሱ በሁዋላ ነገሩን አመነችውና ፤ እግዚአብሔር
ወልድን በደንግልና ፀንላ በደንግልና ወለደች ይባላል ። የገሊላው

ንጉስ ሄሮድስ መንግስቱን ይነጥቀኛል ብሎ ልጅዋ እግዚአብሄር ወልድን ሊያስገድለው ስላሰፈለገው ፡ ያበሰራት መልእክ ሀፃኑን ከዮሴፍና ከሰሎሚ ጋር ይዛው ወደግብፅ እንድትሰደድ ለዮሴፍ በሀ ልም ነገረው ። ሶስት አመት ከሰድስት ወር ከኖሩም በሁዋላ ከግብፅ ተመለሱ (ማቴ. 1 ፡ 17—25 ፤ 2 ፡ 1—23) ።

66 ግእዝ ከብር ይእቲ

ለመርዓተ ፀርነ ሲኦል ኢሳይያስ መሰግላ
እመ ተስእለቶ ቅድመ ወጠየቀቶ በቃላ
ዘመነ ሥጋዌ ማቴዎስ ያፈረርሀኪ ይቤላ ፤
ወይትበአሰኪ ደም ዘተክሰው በመሐላ ።

ትርጉም

በመጀመሪያ ብትጠይቀውና በቃላ ብትረዳለት
ኢሳይያስ ጠንቋይዋ የጠላታችን መሽራ ሲኦልን
የሰጋዌ ማቴዎስ ዘመን ያሰፈራሻል ፤
በመሀላ የፈሰሰም ደም ይጠላሻል አላት ።

ምስጢር

አንዲት ሴት ጠንቋይን ስትጠይቅ « በዘመነ ማቴዎስ ያሰፈ
ራሻል ፤ ደምም ይጠላሻል » እንደሚላት ፤ ነቢይ ኢሳይያስ በተና
ገረው ትንቢት መሰረት እግዚአብሄር ወልድ ሰው በሆነበት በዘ
መነ ሰጋዌ ለአዳም በሰጠው ቃል ኪዳን ተስፋ ያፈሰሰው ደም
ነፍሳትን ከሲኦል አወጣ ይላሉ ባለቅኔው ።

67 ዘአምላኪዮ

ንቡረ ልህቱ በገረሀተ ወንጌል ሉዓሌ
ክርዳድ ይሁዳ ወኢጥርስ ስንዳሌ
እስከ ይበጽኹ ግእረር ዘዕለተ ዐርብ ወይሌ ።

ትርጉም

እንክርዳድ/ ይሁዳና ኢጥርስ/ ስንዳሌ
የአርብ ቀን እዝመራ/ ልቅሶ እስኪደርስ ድረስ
በወንጌል/ እርሻ ወደላይ አብረው አደጉ ።

ምስጢር

«የእዝመራ ወራት እስኪደርስ ድረስ እንክርዳድና ስንዳሌ አብ
ረው ይደጉ» ብሎ ኢየሱስ እንደተናገረ ፤ የእንክርዳድ ምሳሌ ይሁ
ዳና የስንዳሌ ምሳሌ ኢጥርስ በመገፈሳዊ ሹመት አንድ ሊሆኑ ፤
ይሁዳ በእለተ አርብ (አርብ ቀን) ክርስቶስን በማሰቀሉ ከሀዋርያው
ኢጥርስ በክርስቶስ በሰራው ክፉ ስራ ተለየ ። ኢጥርስ ግን « ክር
ስቶስን አላውቀውም» ብሎ በአፋ በመካድ በፈፀመው በደል ተፀፅቶ
በግልቀሱ ከይሁዳ ቢለይም ከክርስቶስ አልተለየም ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ይሁዳና ኢጥርስ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ናቸው ። ይሁዳ
መምህሩ ክርስቶስን በንጉሥ ለውጦ ከእነቀያፋ ጋር ተመሳጠረበ
ትና ለሰላሳ ብር ሸጠው ። ለምት አሳልፎ ሰጠው ፤ እስቀለው ።
ከዚህም ሌላ የማይረባና የግይጠቅም ፀፀትን ተፀፀተና ፤ የተቀበለ
ውን ብር በትና ለመታነት መገጠልጠያን አዘጋጀ ። ሊሰቀልባት
ያዘጋጀት እንጨት « እንደ ወንድምህ ኢጥርስ ንሰሃ ግባ» እያለች
በሰብአዊ ሁኔታ ብትመክረው አልሰግም ፤ ተሰቅሎ ሞቷል ይባ
ላል (ማቴ. 27 ፡ 3—5 ። የሀዋ. 1 ፡ 15—19) ።

ለጥርስ ደገጥ የሀዋርያት አለቃ ሆኖ የኖረ ሀዋርያ ነው፤ ክርስቶስ በተያዘ ጊዜ አሙስ ግታ ለእርብ አጥቢያ የክርስቶስን ሁኔታ ለግዮትና ለመስግት ራቅ እያለ ክርስቶስን በመከተል በሊቀ ካህናቱ በር ቆጥ ነበር። «አንተስ ከናዝሬቱ ከኢየሱስ ጋር አልነ በርህምን?» የሚሉ ሶስት ጥያቄዎች ቢገጥሙት፤ «የምትሉትን አላውቀውም» በግለት ራሱን በራሱ ይረገግ ጀመር። ይህን ብሎ ከእነሱው ጋር ፍሙን እየሚረ እሳቱን ሲጥቅ አድሯል (ግር. 14፡ 66-72)። በሁዋላ ገን ገሰሃ ገብተ በምር ስላለቶስ ይቅርታን ከአምላኩ አግኝቷል። ስለዚህ ባለቅኔው «ገቡረ ልህቱ እስከ ይበጽጉ» ብለዋል።

68 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ከወለ ግርያም ህብተ (አለቃ)

ተዘከር ወልድ ፍተ ርገራጊክ እክል ፤
እስመ ቅድመ ገዳክ ቆመት ሰአሊተ ምሕረት ድንገል ።

ትርጉም

ወልድ የርሀራሄ/አህል ቆራሽን ተዘከር(እስብ) ፤
ምህረትን ለግኝ ድንገል በራትህ ቆግለኝና ።

ምስጢር

እንጂራ ለግኝ ሴት ከሰው ራት ስትቆም «ቆራሽ ተዘከራት» እንዲባል ወልድ ሆይ! ለእናትህ ድንገል ግርያም በሰጠህት ቃል ኪዳን መሰረት በራትህ ቆግ ስትግለድ ራራ ። ባለቅኔው «ተዘከር» በተሰኘው ህብር ቃል ለሰሙ ስጥ ፤ ለወርቁ ገን የሰጠህ ትን ቃል ኪዳን አስታውስ ግለትን አስተባብረዋል ።

69 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ከተክል (ጭህር፣ ከጥጃራ)

ገፍረት ይደሉ ለዘግ ወለቢሰ ከምድር ጸበል ፤
እስመ በዓለ ከንፍ ተረከበ በዘላቅረብተ ጸኤል ።

— 122 —

ትርጉም

ለዘግዊት ሴት ግረር ይገባል ፤ የምድር ትቢያንም መልበስ ይገባል ፤
ባቀረበችው ወጭት (የወጥ ግትረቢያ) ባለከንፍ ተገኝ ቷልና ።

ምስጢር

አንድ ሴት ሰርታ ባቀረበችው ወጥ ውስጥ የእሳት ራት ገብተ ሲገኝ በባሏና በሌሎች ተጋባዮች ራት ታፍራለች ። እንዲሁም ሄሮድስ ድያዳ የተባለችው ዘግዊት ያስቀረጠችው የመጥቻቱ የሀገስ ራስ ከንፍ አውጥቶ በረረ በግለት ባለቅኔው ያሰረዳሉ ።

70 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ከገብር ሥላሴ ከንተ (ጭህር፣ ከአልያስ)

አቤል ግእዝ ቀዳሚሁ ለሞተ ሥጋ ፈደል ፤
ወፍጻሚሁ ሳብዕ ሞተ አልያስ ድንገል ።

ትርጉም

የሰጋ ሞት ፈደል መጀመሪያ አቤል/ግእዝ ነው ፤
የድንገል አልያስ ሞት/ሳብዕ መጨረሻው ነው ።

ምስጢር

ባለቅኔው የፈደል መጀመሪያው ግእዝ ፤ መጨረሻውም ሳብዕ እንደሆነ ዑሉ በአቤል የተጀመረው ሞት በአልያስ ይፈጸማል ይላሉ ።

— 123 —

71 ሚዘዝተ

ባይዳ ገምራ እሳት
በወረዳ እንገቢን ቂርቆስ ዘሐመይዋ አሀባል
በሰሙ አቡሃ መልአክ መሐለት እንዘ ትብል
ሊያእምር ባዕደ ዘንእበለ ጽፋይ ማይ ወእንበለ ምትየቂጽል ።

ትርጉም

ወገናች በእንገቢን
ጎልግሳ ቂርቆስ ያሟት የገምራ ቆንጆ እሳት
ከጥሩ ውሃና ከባሴ ቅጠል በቀር
ሌላ አላውቅም እያለች በአባትዋ መልአክ ስም ማለች ።

ምስጢር

ወገናችዋ በጎልግሳ ያሟት ሴት « ከውሃና ከባሴ በቀር ሌላ
አላውቅም» እያለች በአባትዋ ስም እንደምትምል፣ በፊት ገምራን
ያቃጠለች እሳት ለቂርቆስ ስቃይ ከተዘጋጀች በሁዋላ በቅዱስ ገብ
ርኤል ተአምር እንደ ውሃ መቀዝቀዝዋንና የእሳት አደጋም በቅ
ጠል የሚጠፋ መሆኑን የቅኔው ምስጢር ይገልጻል ።

72 ዋዜማ

ዘላግብ (ገብረ እድ)

ገብእት ምድረ ኤርትራ
ገሀደ ኮነት ቅድመ ገጸ ሙሴ ጽዱል፣
እሙሴ ተከብተ አኮነ ኢትክል ።
እመ ይከይዳሰ ፈርአን እንበለ ሚካኤል በገይል
ምስለ ሠራዊቱ ተገምረ በኩናት ማዕበል
እሰሙ ኮነ መፍትዱ ቀቲል ።

ትርጉም

ሸሽግ የኤርትራ ባህር
በሚያበራ ሙሴ ፊት ግልፅ ሆነች፣
ከሙሴ መሸሸግን አትችልምና ።
ፈርአን ግን ያለ ሚካኤል በሀይል ቢረገግት
በማእበል ጦር ከሰራዊቱ ጋር ጠፋ፣
ውደታው (ፍላጎቱ) መግደል ሆኗልና ።

ምስጢር

የተሸሸገች ሴት ከዘመዶችዋ መሰወርን እንደማትችልና እንደ
ምትገለጥ፣ የኤርትራ ባህር ምድርም ውሃው ለነሙሴ ሲሸሸላቸው
ያን ጊዜ ታየች ። ደግሞ ጠላት ሲመጣ ሀይለኛው ተዋጊ ከእነሰ
ራዊቱ በጦር እንደሚዋጋ፣ ፈርአን ከነሰራዊቱ እባህሩ ሲገባ በው
ሃው ሰጠመ ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

ታሪክ

እስራኤል የኤርትራን ባህር በሙሴ መሪነት ሲሸገሯት፣
ውሃዋ መሬቱን ለቆ በግራና በቀኝ እንደግድግዳ ቆመላቸው፣ እስ
ኤራልን ያሰቃይዋቸው የነበሩ የግብፅ ንጉስ ፈርአንን ና ሰራዊቱን
ግን አሰጠማቸው (ዘፀአ. 14፡1-15) ።

73 ዋዜማ

ዘላግ ገይሉ (አለቃ)

አይበቁፅ ክብረ አዝማድ፣
እሰመ ወልደ ባዕል ወድቀ በእደ ረታብ ገይሉ፣
አግብርት እንዘ ጽጉባን ወይተርፍ እክል ።

ፍላጎ ሄኒ ነገር አጠናቀቱን ገል ፤
አምላክ ወልዳ ሊድንን አምላቢሲ ቂጽል
እንዘ ወርቀ ትረትል ደንገል ።

ትርጉም

የዘመዶች ክብር አይጠቅም ፤
አገልጋዮች የጠገቡ ሲሆኑ ለሁሉም ሲተርፍ ፤
የባለጾጋ ልጅ ገብረ ክርስቶስ በብርቱ ራብ እጅ ውድቆልፍ ፤
የዚህንም ነገር ፍላጎ በረት አስረዳችን ፤
ደንገል ወርቅን በትረትል
ልጅዎ ትጠል ከመልበስ አልዳነምና ።

ምስጢር

ገብረ ክርስቶስ የገንብ ልጅ ሲሆን መንፍ (አለምን ገቆ)
በመቸገርና በሰቃይ በመሞቱ ፣ ክርስቶስም እናቱ ደንገል ግርያም
ሀርና ወርቅን አስግምታ በትረትል በተወለደ ጊዜ በትጠልፍ በወጣ
ርቅ በመጠቅለሉ እንገር የወገን ክብር ጠቃሚ አለመሆኑን በመገ
ለጥ ትኔው ተመስጥሯል ።

74 ሥላሴ

ዘወልደ ጊርጊስ ጽፎ (አለቃ)

ለንጽሕት መሰብ ወርቅ
ርደተ መና ውስተ ገዳም
ወለእስራኤል ሊኮነ ፤ አኮነ ጽጉብን ትንሐት እክል ፤
ወይትወወት እምድም ገባቡ ለፋኑኤል ቃል ።
ሄኒ ነገር ከመ ፍጠዳት አምላል
መስተገብረ ፍድር ዕወ ወትል
ዘገዥ ተላይ ያስረ በላዕል አካላል ፤
ያገዢ ለላምሉም ቂጽል ።

ትርጉም

የመና በገዳም ውስጥ መውረድ
ለገሀህት መሰብ ወርቅ ነው ፤
ለእስራኤል ገን አላሆነም ፤ ትናት/አሁልን የጠገቡ ፍቸውና
በፋኑኤል ቃል ገንግር ደምዕም የተነሳ ይታወቃልና ።
ይህንም ነገር ፍላጎ ያስረዳ ዘንድ
የዳር እንወቀቱን በፍሬ ላይ
የወገዝ ውገን የግሪምጣ የምድር ገበሬ
ለምሉም ትጠልን ያወናረግላል (ያንሰራፋግል) ።

ምስጢር

ቀድሞ መና ለእስራኤል ይወርድላቸው ነበር ይባላል ። መል
አኩ ፋኑኤል ያመጣው መና ገን በመሰብ ወርቅ ለምትመሰለው
ትድስት ግርያም መውረዳንና ለእስራኤል ልጆች ለነዘካርያስ አለ
መሆኑን የቅኔው ምስጢር ይገልጣል ። የአትክልቶችን ስር ውሃ
የግሪምጣ ገበሬ በፍሬው ላይ ትጠሉን እንደግሪምሰራፋው ፣ የእ
ሴይ ስር የሆነች ሀገኔቱ ግርያም የመልአከን መና እየተመገበች
አድጋ አምላክን በመውሰዷ ለእነርሱም ለቅንርጫርች ሰዎች ትበ
ጸቸዋለች ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

ትድስት ግርያም የሰለለት ልጅ እንደመሆኗ በተወለደች በሰ
ስት አመቷ ለቤተ መቅደስ ተሰጠች ። የቤተ መቅደሱ ሊቀ ካህ
ናት ዘካርያስ ይባላል ፤ እርሱም መጥቅላ መትቶ (ደወል ደውሉ)
የእስራኤልን ሽግግሎች በሰበሰቡ ሲመካከር የእገዚአብሔር መል
አክ ፋኑኤል በቤተ መቅደሱ ረቦ ታየ ። ሊቀ ካህናቱ ዘካርያስ
እርሱ የመጣ ሀብት መስሎት ቀረብ ቢል ወደላይ ሰቀቀበት ። እንዲ
ሁም ሽግግሎቹ በተራ ቀረቡ ፤ ራቱ ። በሰዚህም ወላጆችዎ አያ
ቴምና ሀና እንዲቀርቡ ታዘዙና ቢቀርቡ ፣ እጅግም አልቀረባች

ወጥ ፡ እጅግ አልራቃቸው ፡ ከዚህም በሁጥላ ሀገረቱን ትተዋት ለእኛ እንዲሉ ተደረገና ትተዋት ለእኛ ለሉ ፡ ሀገረቱም ወደ እነርሱው ደንኩል ደንኩል ስትል መልኩ ወረደና በከንቱ ውስጥ አድርጎ ሰግያዊውን ሀብስት መገቢትና ሰግያዊውን ወይን አጠጥረች እንዲህ ተሰጥቶ (ነገር ግርግጥ) ።

75 ሥላሴ

ሰውነትን ስለጥገ (አለቃ)

ለምንት እንገለጥ
 ዕገዳት ምድር አሐዛብ ፤
 በጌቲሴግረ ዐረበት ለካት ፋሲካህሙ ደንገል ፤
 ወገናትዐ ግዕዳቲህሙ ደመና ተሲል ።
 ወተመሥጦ ሄናክ ሥጋሃ በመዐሃ አልያስ ኮል
 ይቤሉሙ ተግባር መስተበትል ፤
 ወበሥጋ ደንገል ታቦር ጦደአ ቃል
 እምደመና ወልደየ ዘይብል ።

ትርጉም

የምድር ትሎች / አህዛብ
 ለምን ተሰበሰቡ ፤
 በጌቲሴግረ ፋሲካቸው / ደንገል ደርሳለችና ፤
 ተሳል ደመናም ግላዳቸውን ገልብጧልና ።
 ተግባር ተበቃይም ስጋዋ / ሄናክ በአልያስ / ሽቱ
 መላላ ተመሰጠ አላቸው ፤
 ከደመናም « ለጅ » የግራ ቃል
 በደንገል ስጋ / ታቦር መጣ ።

« በእግዚአብሔር ልጅ ላይ አህዛብ ለምን ተሰበሰቡ » እንደተባለው ሁሉ የመቃብር ትሎች በጌቲሴግረ በተቀበረች በግርግጥ መቃብር አልተፈጠሩም ። ደግሞ ፋሲካ እንደሚደርስ ደንገል ግርግጥ ከጌቲሴግረ መቃብር ተነሳች ። ክርስቶስም የሸቃሎችን መደብር እንደገለጸበት የግርግጥምን ስጋ ትሎች እንዳይበሉ ደመና ወደሰግይ አሳረገባቸው ። በሎሚ ሽታም እንደመመስጥ የግርግጥ ስጋ እንደሄናክና እንደ አልያስ ተመሰጠ (አረገ) ።

ሽታም የሸተተው እንደሚያደገን ተግባር ሀዋርያ ግርግጥን ስቃርግ አገኛት ። ከደመናም በታቦር ሰግይ ቃል እንደመጣ ሁሉ (እንደተነገረ ሁሉ) ፤ የግርግጥ ስጋ በአርገቱ ጊዜ በመላእክት ቃል ተመሰጠ ግለት በትኔው ተመስጥሯል ።

76 ዘይእዜ

ይሄሉ ቃል በተቃውሞ ፤
 ወለድኩ ቃል ለእመ ትቤ ደንገል
 ለአዝግድ የሴፍ ወሰሎሚ
 እስመ አብ እምቅድመ ዓለም ወለድከዎ ያብል ፤
 ወከመ ሊይትከሐድ አብ ከመ መልክአ አብ መልክአ ቃል
 ወከመ ኢትትከሐድ እም ገባሪተ ገይል
 ኢሁሉ እምቅድም ከሐደ ወላጂት ዘይክል ።
 ወከመ ኢትትከሐድ እም ገባሪተ ገይል

ትርጉም

ቃል በተቃውሞ ይናገራል ፤
 ለሰሎሚና የሴፍ ዘመዶዬ
 ደንገል ቃልን ወለድሁ ብትል
 አብ ከአለም በፊት (አስቀድሞ) ወለድሁት ይላልና ፤
 አብም እንዳይካድ የቃል መልክ እንደ አብ መልክ ነውና ፤

ታምር አድራጊያ እናትም እንዳትካድ
ከቀድሞ ጀምሮ እናትን መካድ የሚችል የለምና ።
ታምር አድራጊያ እናትም እንዳትካድ

ምስጢር

ከአለም መፈጠር በፊት እግዚአብሔር ወልድ ከእግዚአብሔር አብ
በባህርይ ያለ እናት ተወለደ ። አለም ከተፈጠረ በሁዋላ ወልድ ከድን
ግል ግርያም ያለ አባት ተወለደ ፤ ከባህርይ አባቱ አብ ጋር ትክክል
ክል መሆኑ ገን የግዴታ መረመርና ይህም ሁለት ልዩነት የሚባል መሆኑን
ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

ታሪክ

ለአብና ለመንፈስ ቅዱስ ታላቅው የሆነው እግዚአብሔር ወልድ
ከአለም መፈጠር በፊት ያለእናት በግዴታ መረመር ምስጢር ከአብ
ባህርይ ተወልዷል ። ቢወለድም አብ አይበልጠውም ፤ አይቀድ
መውም ። በፍፁም መልክ ከአብና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ትክክል
ነው ። ከአለም መገኘት በሁዋላ ከኪሩቤል መንበሩ ላይለት በም
ላት ወልድ ወደዚህ አለም መጣ ። ያለአባት ከቅድስት ግርያም በድ
ንግልና ተፀነሰ ፤ ከስጋዋ ስጋን ከነፍሷ ነፍስን ነሳ (ወሰደ) ። ፍፁም
ሰው ሆነ ። ቃል በድንግልና ስጋ ያለ ሴቶች ልግድ ትወለደ ፤
ከሀጢአት በቀር የሰውን ህግ ፈፀመ ። «ነእምን ክልሌተ ልደታተ
(ሁለቱን ልደቶች እናምናለን)» በተባለው መሰረት ቀዳማዊ ልደ
ቱና ደሀራዊ ልደቱ ከዚህ በላይ ተገልጧል ።

77 ዘይእኪ

ዘለፋ ዘወድቀ ላዕለ መካን
ቅድመ ልደተ ቃል ሕያው ወድጎረ ልደቱ ለቃል ፤
እመ ላዕሌኪ ነበብን ድንግል

በበዕለቱ ከያኪ ዕጹተ ግሕፀን እንዘ ንብል ፤
ነፍስ ድንግልና ጸድቅ ከመ ሊንቅትል
ዘለፋ ለላብነ ፤ ወንዕላነ ተለል ።
ነፍስ ድንግልና ጸድቅ ከመ ሊንቅትል

ትርጉም

በመሃን ላይ የወደተውን ዘለፋ (ሰድብ)
ከሆነው ቃል ልደት በፈትና ከቃል ልደት በሁዋላ ፤
ለንቺን በየተነ ግህፀን ዝግ እያለን
ድንግል ፤ በአንቺ ላይ በተናገርን ጊዜ ፤
የድንግልና / ገደቅ ነፍስን እንዳንገድል
ዘለፋ (ሰድብ) የለብንም ፤ ንስሃችንም ተላል ነው ።
የድንግልና / ገደቅ ነፍስን እንዳንገድል

ምስጢር

ባል አገብተው ያልወለዱ መሃኖች ሴቶች ካለመውለዳቸው
የተነሳ ፤ ግህፀን ዝግ እየተባሉ በእራቱ ዘመን ይሰደቡ ነበር ፤ ግር
ያም ገን በድንግልና የእግዚአብሔርን ቃል ፀንሳ በድንግልና በመ
ውለዱ ግህፀን ዝግ መባል እንደነርሱ እያሰድባትም ። ስለዚህ
ግህፀን ዝግ መባል ምስጋናዋ ነው ። ግህፀን ዝግ ባየችም እውነ
ተኞች አመስጋኞች ናቸው ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

በእራት ዘመን ምክነት የሚመጣው በሃጢአት ነው ስለሚባል
ያልወለዱ ሴቶች ሁሉ «ዕጹተ ግሕፀን (ግህፀን ዝግ)» እየተባሉ
ይሰደቡ ነበር ።

ይትረከብ ምክር እምደገረ መከራ ፡
 ወይስግዕ ዘንተ ዘዐ እዝነ እምላል ፡
 እምጣነ ይቤ እግዚእ በዘእይትሐሰው ቃል
 በላዕለ እሥራኤል ደገረ እንገሃ
 ነሳሕኩ እስመ እንገሥዝዎ ለሳሌል ተሊል ፤
 ወጸልእ እምናን
 ገብረ መስና ለትእግር ደገረ አግሰና በገይል ።
 በለሰኔ ደገረ መተረ እምገዳገ ትእዛዝ በቀል
 አስቆተወ አረጋዊ ወይልዩ እንዝ ይብል ፤
 ወዳዊት በከዩ በሞተ እርዮ ባዕል ፤
 እንቀጸ ምንጻቤ እምጣነ ባእ ርእሶ ከመ ይቅትል ።

ትርጉም

ምክር ከመከራ በሁዋላ ይገኛል ፡
 የምላሌ ጆር ያለውም ይህን ይስጣ ፤
 በእስራኤል ላይ ካነገሰው በሁዋላ
 ጌታ በማይዋሽ ቃል ቀላል
 ሳሌን በላነገሰሁት ነደምሁ (ተፀፀትሁ) ብሏልና ፤
 በሀይል ካጠፋት
 በሁዋላም የትእግር ጥፋት ስራን እምናን ጠልቷልና ።
 ትእዛዝ/በቀልንም ከመተው የተነሳ በለሰን ከቆረጠ በሁዋላ
 ሽግግሌ/አዳም «ወይይ» እያለ አለቀሰ ፤
 በእርዮ/ባለጠጋ ሞትም ዳዊት አለቀሰ ፤
 በመከራ/በር ራሱን ይገድል ዘንድ ገብቷልና ።

«ምክረው ምክረው ፡ እምቢ ካለ መከራው ይምክረው » እንደ
 ሚባል የሰውን ምክር የማይቀበል ሰውን መከራ ያርግል ፡ ያስተካ
 ካላል ፤ ይህም በአምላክና በሳሌል በአምናንና በትእግር ፡ በአዳምና
 በበለሰ ፡ በዳዊትና በእርዮ ታሪክ ተፈፅሟል በማለት ባለቅኔው በማ
 ሀበራዊ ኑሮ ውስጥ ያለውን ሁኔታ በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

ታሪክ

እግዚአብሔር ሳሌን በእስራኤል ላይ ካነገሰው በሁዋላ አግ
 ሌቅን እንዲበቀልና ጨርሶ እንዲያጠፋቸው ቢያዝዘው ሳሌል የእግ
 ዚአብሔርን ትእዛዝ ጥሶ የአማሌቅ ንጉስ አጋግንና ሌሎችንም
 ግርኮ በመግደል ረንታ ወደ ሀገሩ አውጥቷቸዋል ። ስለዚህ እግዚአ
 ብሔር እርሱን በማገንቡ ተፀፀቷል (1 ሳሙ. 15 ፡ 1—12)
 እምናን በዝመት አስተሰሰብ እሁቱ ትእግርን ለሩካቤ ስለአሰ
 ባት እርሷን የሚያገኝበትን ዘዴ ፈጥሮ በፈጠረው የተገኘላ ዘዴ
 ብትመጣለት ድንግልናዋን ገዕታል ። ነገር ግን ድርጊቱ ከተፈፀመ
 በሁዋላ በወደዳት ልክ እርሷን ጠላት (2 ሳሙ. 13 ፡ 1—22)።

ከመርጃ (መጋቢ ፡ ዘዳግ ጊዮርጊስ)

በርቀተ ነፍስ ተገብእ ገዘፈ ሥጋነ ፤
 እስመ ዓለመ ነፍስ ኮነ ዓለመ ሥጋ ብሔረ እክል ።
 ወነገረነ በየውጣ ቅርፀተ አካል
 ኩሎ ዘርእዩ ከመ ሠናይ
 ረኃብ ዴዉ ለልሱሕ ቂጽል ፤
 እምጣነ ኩሎ ዘይቁስም
 ለእለ ይረፍቱ ሕዝብ ዲበ ግዕር ወሐመልግል ።
 ወፅአሂ በዘመንነ ለገበረ ምሳሕ በዓል
 ሞት ዘይጸአና ፈረሰ አክዓብ ሐመልግላ ፤
 ወለናዝራዊ ሶምሶን ንዋዩ ሐቅሱ ዕዋል
 ለወልድ ልብሰ ልደቱ ወሥብሐ መሥዋዕቱ ለእስራኤል ።

የሰጋችን ውፍረት በነፍሳችን ርቀት ተሸሸን፤
 የአሁን አገር የሆነ የሰጋ አለም የነፍስ አለምን ሆኗል።
 ሁሉንም ጥሩ እንደሆነ ያየ
 የአልግ ቅጠል ጫው/ ራብ
 የአካልን ቅርፅ (እገላግላት በሌላት) በየውጣ ነገረን፤
 በሳርና በቅጠላ ቅጠል ላይ
 ለተቀመጡ ህዝብ ሁሉን የሚያጣፍጥ ነውና።
 ሞት የሚጋለበው ሽጉርጉር የአካሉን ረሰቡ
 ምላ/ በአልን ለግድረግ በዘመናችን ወጣ፤
 የናዝሬዊ ሶምሶን የጦርነት እቃ የሆነ አሁንም
 ለወልድ የልደቱ ልብስ ነው፤ ለእስራኤልም የሰባ መስጥ
 እቅ ነው።

ምስጢር

አንድን አገር ጠላት ሲወር ረሪ ቦታ መርጦ እንደሚሸሸግ፤
 በከፋ ቀን ራብ ጊዜም አሁን ጠፍቶ የሰጋ ውፍረት እንደ ነፍስ
 ረቀቀ = እገላግላት እንደ ገሪክ ረደል የውጣም (አይ)
 ሰው ሁሉ ቀጠነ፤ መነመነ = ምግብ በጨው እንደሚጣፍጥ፤ በከፋ
 ቀን ራብ ጊዜም ግንኛውም ቅጠላ ቅጠል ጣፈጠ ሰውም ምግብ
 ሳያጣርጥ እንደ ከብት ቅጠል በላ = ዳግመኛም በበአል ጊዜ ሰው
 በረሰበ ተቀምጦ እንደሚወጣ፤ ሞትን ያስከተለ ራብ በእስራኤል
 ገንብ አካሉን ዘመን እንደ በረታ በአትጥጥም በከፋ ቀን በጣም
 ዐፍ = የረረሱ መልክ ሽጉርጉር እንደሆነ ራብም የሰውን መልክ
 ለዋወጠው ሶምሶን ጠላቶቹን በአሁን መንጋጋ አጥንት እንደወረ
 ሳቸው እገዚአብሔር ወልድ ከቅድስት ግርያም በቤተ ልጅም በከ
 ብቶች በረት ሲወለድም በአሁን ትንፋሽ ተሟጊቱ = በመልካምም
 ቀን የሰባ ከብት ለመስጥት እንደሚመረጥ ሁሉ፤ የከፋ ቀን ራብተኛ
 ችም የአሁን ስጋ በመብላት በራብ ምክንያት ከሚመጣ ሞት ለመዳን
 መጥከራቸውን በመገለጥ ባለቅኔው የራብን አስከፊ ገፅታ ያሳያሉ።

ዜናዊ ረጋብ አው ተዘያነው ዘሉ
 ባሕታዊ ለሂት ኢታድከመኒ ይቤሉ።

ትርጉም

ወረኛ/ ራብ ሁሉን በአወራ ጊዜ
 ሽግግሉ/ መናኝ (ባህታዊ) «ኢታድከመኛ» አለው።

ምስጢር

ወረኛ ሰው የሆነ ያልሆነውን ሲቀጣጥር፤ ሰሜው ከመስላቸቱ
 የተነሳ «እባክህ ኢታድከመኛ» እንደሚለው፤ ባህታዊን (መናኝን)
 ራብ አደከመው ይላሉ ባለቅኔው።

ነገረ ሐሜት አይንብብ ደመና መልዕክተ ሊጥር ዘህሉ።
 አምጣን ይሰምፅ ወይን ዘኢይሰምፅ መሊሉ።

ትርጉም

በሰማይ ላይ ያለ ደመና የሆኑት ነገርን አይናገር፤
 ወይን የግይሰግ መሰሉ ይሰግልና (ያዳምጣልና)።

ምስጢር

አሜተኛ የተኛውን ሰው ሲያግ የሚታግው ሰው እንቅልፍ
 የወሰደው መሰሉ እያንኮራፋ ያዳምጣል፤ እንዲሁም ወይን በደሙ

ናና በገናብ ጊዜ (በክረምት) የደረቀ ቢመስልም ውስጡ ለምለም ነት ያለው መሆኑን የትኔው ምስጢር ያስረዳል ።

82 ዘአምላኪያ

ያስተጋብእ ጠላ ንዋየ ዘመን ነሉ
ጉንደ ወይን ብእሲ ዕራቁ ዘሀሉ
ለዘይመጽእ ዘመን ይከውነኔ ብሂሉ ።

ትርጉም

ራቁኑን ያለ የወይን ገንድ / ሰው
ለሚመጣው ዘመን ይሆነኛል ብሎ
የዘመን ገንዘብ/ልምላሜን ሁሉ ይሰበስባል ።

ምስጢር

አንዳንድ ሰው እየተራበና እየተራቆተ ለወደፊት እጦርበታለሁ
በግለት ብዙ ገንዘብ ያጠራትግል ። ወይንም በበጋ ወራት በግልጥ
የያዘውን ልምላሜ በክረምት ወራት በውስጡ ደብቆ እንደያዘ ይዘ
ልቃል ግለት በትኔው ተመስጥሯል ።

83 ሚበዝጉ

ከተክላ ጊዮርጊስ

በመዐዛ ሥቃይ ወገድል
ለዐፅመ ጊዮርጊስ አፈው አለዞ ዘይመስሉ ፤
እስመ እስከ አድግሰ በጽሐ በመትከፈ ነፋስ ወዐውሉ ፤
ወበመዐዛሁ ሰሐቦ ዘግ ተግሰ ሰይፈ እንተ ታስተቃትል
ነሉ ።

ትርጉም

የጊዮርጊስ አጥንት/ሽቱን
በገድልና በስቃይ ሽታ የሚመስለው የለም ፤
በነፋስና በአውሎ ትከሻ እስከ አድግሰ ደርሷልና ፤
በሽታውም ሁሉን የምታጋድል የተግሰ ሸርመጣ/ሰይፍን
ሰቧልና ።

ምስጢር

በመላካው ወደር የሌለው ሽቶ በነፋስ ተወስዶ ከፋት ቦታ
ሲሸት ሸርመጣን ያስደስታል በግለት ፤ ከዚህ አንጻር ጊዮርጊስም
ብዙ ስቃይና መክራን ከተቀበለ በሁዋላ በሰይፍ መቆረጡን ባለት
ኒው መስክረዋል ።

84 ዋዜማ

መኑመ ይሰትዮ
ለዘበጽሕርት ወረደ ነደ ነበልባል ጸተሉ?
ቂርቆስ አምጣን ተንሥኦ ጸገብኩ ብሂሉ
ወደመ ደመ ለመርቆሪዎስ ይቤሉ
ባሕቱ ዘጸም ነፋስ ዐውሉ
ጊዮርጊስ ኢገደን ጣሕሉ ።

ትርጉም

በጋን የወረደ
የነበልባል ነዲድ/ ጉሽ ጠጅን ግን ይጠጣዋል?
ቂርቆስ «ጠገብሁ» ብሎ ተንሥቷልና
መርቆሪዎስንም ደም ደም ብሎታልና ።
በአውሎ ነፋስ የተጠግ ጊዮርጊስ ግን
አተላውንም አልተወም ።

በጋን የወረደ (የተረበ) ጠጅ ሆይላኛ ሲሆን፣ አንዱ ሰው ተምሶ ሲተወው ሌላው ደግሞ «ደም ደም አለኝ» ብሎ ይተወጥራል። የተጠግ ሰው ግን እስከ አተላው ያንግልጠጥራል። እንዲሁም የጠጁ ምሳሌ በሆነው በፈላ የጋን ውሃ ውስጥ ቂርቆስ በገባ ጊዜ አላተቃ ጠለም። መርቆሪዎስም በሰይፍ በተቆረጠ ጊዜ ደሙ ተንጠባጥቧል፤ በነፋስ የተዘራ ጊዮርጊስ ግን በእሳቱ ተቃጠለበት ግለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል።

85 ዘይእዚ

ዘመንገሥቱ (መሪጊታ)

ተናዘዘ ስምዖን ብዝነ ዕዳሁ ፤
በውስተ ሀገር ምንት ያነብረኒ ብሂሉ
ለሰደት እምድገረ ተንሥኦ አኮኑ ትቤሉ
ግርያም አነ ለዕዳክ እከፍሉ ፤
ዕዳሁሰ ትክፍል እመ ትምህሉ
ከመ ልቡናሁ ሀለወ ኢህልወ ዕዳ መሲሉ ።
ዕዳሁሰ ትክፍል እመ ትምህሉ

ትርጉም

ስምዖን የእዳውን ብዛት ተናዘዘ ፤
«በሀገር ውስጥ ምን ያስተምጠኛል» ብሎ
ለመሰደድ ከተነሳ በሁዋላ ግርያም
«እኔ እዳህን እከፍላለሁ» ትለዋለች ፤
እዳውን ግን ትክፍልለት ዘንድ ብትምላለት
እኛ የሌለበት መሰሉ እንደ ልቡ ኖረ ።
እዳውን ግን ትክፍልለት ዘንድ ብትምላለት

እኛ የበዛበት ሰው ከአንዱ ሊሰደድ ሲነሳ ፣ «እዳህን እኔ እከፍ ላለሁ» ብላ እናቱ እንደምትምላለት ፣ የባለእዳው ምሳሌ የሆነ በላእ ሰብእም ሀጠኤቱ በዝቶ ወደገነኝም እሳት የግሪያወርደው ቢሆን ግም ቅድስት ግርያም በቃል ኪዳንም ሀጠኤት እንዳልሰራ ሰው ያደረገችው መሆኑን የቅኔው ምስጢር ያስገነዝባል።

86 መወደስ

ዘገባ ምሳሌ (ጭህር ፣ ዘልዳሰ)

መንግሥት ሰብእ እንተ የሐምዮ
ለባዕል ጥት እምቅድመ ግላግት ዘህሉ ?
አኮኑ ይደውሶ እንዘ ያስተጻራ ዘሉ
ለውሉደ ሰብእ እመ አትረቢ
ዕጺ ምድር ዘበ መቃብረ እከሉ ።
ግርያምኒ ገገሥተ ሴሉ
ኢተርፈት ድገረ በርገቀተ ሀገር ተደንግሉ ፤
አኮኑ በዙረ ዘእሃ እመ ይገብር በዓሉ
ወይነ ሥጋዬ አስተዳለወ ኪያሃ ለተቀብሉ
ባሕቱ ኤልዳሰ ተርፈ እምነ ምሳሁ ተገንሉ
መድኅኒተ ሠረገላ ሰተይኩ እንዘ ይብሉ ።

ትርጉም

ከአለግት በፊት ያለ
ጥት/ባለፀጋን የግሪያወ ግን ነው ?
ሁሉን እያስተካከለ ይጠራልና
የምድር ትል ያለበት እህሉ/መቃብርን
ለሰው ልጅ ባቀረበ ጊዜ ።
የሴሉ ገንስት ግርያም

በድንገላና/አገር ርቀት ወደሁዋላ አልተረገጥም ፤
የበኩር ልጅዎ በአሉን ባደረገ ጊዜ
እሷን ለመቀበል የወይን ጠጅ/ሰው መሆንን አዘጋጅቷልና
ኤልያስ ግን ሰረገላ/መደሀኒትን
ጠጣሁ ብሎ ከግብዣው ቀረ ።

ም ስ ጢ ር

ሁሉን አስተካክሎ የሚጠራና ነቀዝ የሚበላውን እህል የሚ
መገብ ባለፀጋን የሚያግው ሰው የለም ። እንዲሁም የባለፀጋው
ምላሴ የሆነ ሞት ሁሉን ትል ወደሚፈጠርበት መቃብር ያወርዳል ።
ባለፀጋው በሩት አገር የምትኖረውን ወዳጁን እንደሚጠራት በድን
ግልጽ አምላክን የወለደች ቅድስት ግርያምም ከሞት አላመለጠ
ችም ። ባለፀጋው የበአል ግብዣን ሲያደርግ ወይን እንደሚያዘጋጅ
ጫዳ የሚሞት ስጋዋን ለበሰ ። መድሀኒት የጠጣም ሰው ከባለፀ
ጋው ደግሰ ገብቶ እንደግዴጋበዝ ነቢዩ ኤልያስ በሰረገላ ወደሰማይ
ሰለአረገ ከሞት ጥፋት ለጊዜው ዳን በግለት ባለቅኔው ግንኛውም
ፍጡር ከሞት እጅ የግያመልጥ መሆኑን በቅኔያቸው ምስጢር
ያስረዳሉ ።

87 መወደስ

ዘመን ገጽ (መሪታ)

በእሴት ባሕር ምልአት ዐመገ
ለብእሴሃ ምልክትም እርኑመ ታቀለሉ ፤
እመ እገራሁ ያቀርብ ተገፅበኔ ብሂሉ
እግረከ ኢየገፅበከ እኮነ ትቤሉ ፤
ወአምጽአት ምክንያተ
እንዘ ትብል ግይ ውስተ ቤትየ ኢሀሉ ።
ለፈርዖንስ እመ ሠምረቶ እንበለ ንስቲት ተሀጉሉ

ሐዊራ ውስተ ፍፍኑ ፈረሰ ትትቀበሉ ፤
ወበተዋንዮ ብዙገ እንዘ ታስተሚኒ ዠሉ
ምዕረ ትጸዐና ወምዕረ ትሰቀሉ ።

ት ር ጉ ም

በደልን የተመላች ባህር /ሴት
መሴ / ባልዋን ምንኛ ታቀለዋለች ?
ታተበኛለች ብሎ እግሩን ቢያቀርብ
እግርህን አላጥብም ትለዋለችና ፤
ምክንያትም አመጣች
በቤቱ ውስጥ ውሀ የለም ስትል ።
ያለ ትንሽ ጥፋት ፈርአንን ግን ብትወደው
ከመንገዱ ሂዳ ፈረሰን ትቀበለዋለች ፤
በብዙም ጫታ ሁሉን እያስመኘች
አንድ ጊዜ ትጫነዋለች አንድ ጊዜም ትሰቀለዋለች
(ትቀመጥበታለች) ።

ም ስ ጢ ር

ሴት ባልዋን ስትንቅ ጭሀ የለችም ፤ እግርህን አላጥብም ።
ትለዋለች ፤ ባልዋን የምትወደው ከሆነ ግን ፈረሰን ከመንገድ ትቀ
በለዋለች ። በሴት የተመሰለች የኤርትራ ባህርም ለነመሴ መን
ገድ ስትሰጥ ፈርአንን ግን ከነፈረሰና ከነሰራዊቱ ግስጠረን ባለት
ኔው ያስገንዝባሉ ።

88 ሞዜማ

ዘመን ገጽ (አለታ)

ሰሎሞን በብዙን ክብሩ
ድገረ ቤተ ርእሱ አዕበዩ ወቤተ እግዚአ ፈጸመ
አጸመው ለቤተ ባዕዳን ከመ ያትርፍ ስመ ።

ሥርዐተ ሕንጻ ዓለም ለመ ከመዝሰ ቆመ
ለቤትከ ሊጥርስ አሠኒ ቅድመ ፣
ወለሙቤ ትሔሊ ዳግመ ።

ትርጉም

ሰሎሞን በክብሩ ብዛት
የራሱን ቤት ከፍ ካደረገና የጊታውንም ቤት ከወረሰ በሁጥላ
ስምን ያተርፍ ዘንድ ለሌሎች ቤት አልደከመም ።
የህንጻ ስርአት አለም እንደዚሁ ቤቱም ግን
ኢጥርስ መጀመሪያ የቤትህን ህንጻ አሳምር ፣
ለሙሴ ግን ሁለተኛ ታስባለህ ።

ምስጢር

ሰሎሞን የራሱን ቤት መንግስትና የእግዚአብሔርን ቤት
መቅደስ በመስራት ስሙን አስጠራ እንጂ የሌሎች ሰዎች ስራን
የሰሙ መጠሪያ አላደረገም ፤ ሀዋርያው ኢጥርስ ግን በደብረ ታቦር
ለራሱ ሳይል ፣ ለአምላክና ለሁለቱ ነቢያት ለሙሴና ለኤልያስ
ቤት ለመስራት መመኘቱን የቅኔው ምስጢር ያስረዳል ።

ታሪክ

ሰሎሞን አባቱ ዳዊት ሲመኘው የኖረውን ቤት መቅደስ ለመ
ስራት አጋጣሚ ጊዜ አግኝቶ « ወልድ ወሕንጻ ያዕብዩ ስመ (ልጅና
ህንጻ ስም ያገኛሉ ፣ ያስጠራሉ) » በግለት በሲራክና በሰሎሞን
እንደተነገረ አስደናቂ ቤት መቅደስን ለአምላኩ ሰርቷል (1 ነገሱ.8) ።
የራሱንም ቤት መንግስት አሳምሯል ። ይሁን እንጂ ዝናን ለግት
ረፍ የሌሎችን ቤት ለመስራት አልተጋም ነበር ።

ኢጥርስ በደብረ ታቦር ከክርስቶስ ጋር ሳለ ለክርስቶስና ለሙሴ
ለኤልያስም አንዳንድ ቤት እንዲሰሩ ተመኘ እንጂ ለራሱ አላሰ
በም ነበር (ግቴ. 17) ።

ሕንጻ ቤተ ሰግዕት እለ ነጻሩ
ወወልድ ነጋሢ ዘርአዩ ያስተሰዱ ፍጹመ
እስመ ወልድ ወሕንጻ ያዕብዩ ስመ ።
ወከመ አደትሀጉል ድገረ በሕንጻ ቤቱ ዘደከመ
ምስለ እግዚአብሔር ኪዳን ጊዮርጊስ አቶመ ፤
ተጋድሎ አኮኑ አትደመ ።

ትርጉም

የሰግዕት ቤት ህንጻን ያዩ ሰዎችና
የንጉስንም ልጅ ያዩ ሰዎች ዘፍፁም ያመሰግናሉ ፤
« ልጅና ህንጻ ስምን ያስጠራሉና »
በሁጥላም በቤቱ ህንጻ የደከመ እንዳይተንገል
ጊዮርጊስ ቃል ኪዳንን ከጊታው ጋር አቶመ ፤
መጋደልን አስተድግላልና ።

ምስጢር

መልክ መልካም ገልግላ ሲታይ ፣ ጻር « ይህስ የንጉስ ልጅ
ይመስላል » ይባላል ። እንደዚሁም ሁሉ የትዳስ ጊዮርጊስ ቤት
መቅደስ ህንጻ እጅግ የተዋበ መሆኑንና ፣ ልጅም ስምን እንደሚ
ያስጠራ ህንጻው የአሰራው ስም መታሰቢያ መሆኑን ቅኔው
ይገልግል ። በዚህም ላይ ልጅ እንዲወጣ የሰራ መበጀት እንደሚ
ያስፈልገው ፣ የጊዮርጊስንም ቤት መቅደስ ያሰራው ሰው ጥጋ
ውን እንዲያገኝ ቅዱስ ጊዮርጊስ ከአምላኩ ጋር ቃል ኪዳን መግባ
ቱን ባለቅኔው ለመስጠረዋል ።

ያራጻ ጊዮርጊስን ቤተ ክርስቲያን ከአድግ ዘመቻ በሁጥላ አገ ምኒልክ አሰርተዋል ። በዘመነዎ ከነበሩት አብያተ ክርስቲያናት በአሰራሩ በጣም አስደናቂ ሆኖ ተገኝቷል ። አስደናቂ ስራውም ከአድግ ድል ጋር ተጣምሮ አሰራውን አገ ምኒልክን ስመጥር አድርጎታል ።

90 ዋዜማ

ለመልአክ ኢናክብር
ለእመ አሥረዕ ክንፈ በመጠነ ነግሳ ቆሙ ፤
ለጊዮ ወለትንንያ እስመ ክንፍ በሙ ።
ወበሥብቱ ለሰብእ ኢናክብር ተጻፏ ፤
እወጻ ሢበት እስመ ሀለዎሙ
ለዕፁው ወአእባን ዙሎሙ ።

ትርጉም

በረዥም ቁመቱ ልክ
ክንፍን በያበትል መልአክን አናክብረውም ፤
ለወፍና ለትንኝ ክንፍ አላቸውና ።
በመጀመሪያም ሰውን በሽብቱ አናክብረውም ፤
ለድንጋዮችና ለእንጨቶች ሁሉ
ነጭ ሽቦት አላቸውና ።

ምስጢር

መልአክ የጊከበረው ለወርችና ለትንኞች ተፈጥሮ ያደለቻቸው ክንፍን በግብተሉ እንጻልህ፤ ሰውም የጊከበረው በሰራውና በቁም ነገሩ እንጂ በድንጋዮችና በእንጨቶች ላይ የሚታይ ሽቦትን

በግብተሉ አይደለም በግለት ያለምንም ተገባር በልብስና በግ እረግ ብቻ መከበር የሚሹ ለምችን ባለትኒው በትኒያቸው ምስጢር ይገሰጻሉ ።

91 ዘይእዜ

፡ተገግ (እላጋ)

ገጥ ተርስ ይሚጥ መንገል ርሐ
ትሩፋን ቤቱ ዕፁው በአንቀጽ ብልጣር ቆሙ ፤
አምጣነ አለቦ ዘየዐብዮ
ለዮሐንስ ሕንጻ ላለባላ ዘመካን እሙ ።
ወመንገል እሳት ሕሩ እምኔያ ይቤሎሙ
ለገጥእን ምድር ዕፁው እለ በፀጋሙ
እደ ላለባላ ዘሠርዐ ሚጠተ ብርሃናት በዐትሙ ።
ለገጥእን ምድር ዕፁው እለ በፀጋሙ

ትርጉም

የተርስ ምርኮን ወደ ርሀ ይመልስ ዘንድ
የቤቱ ትራፊዎች እንጨቶች በብልጣር በር ቆሙ ፤
እናቱ መገን የሆነች
የላለባላ ሀንገ / የሆነሰን የሚበልጠው የለምና ።
የብርሃናት ምልክትን በልኩ የሰራ የላለባላ እጅም
በግራው ያሉትን ሀጠአተኞች / እንጨቶችን
ከእኔ ወደእሳት ሄዱ አላቸው ።
በግራው ያሉ ሀጠአተኞች / እንጨቶችን

ምስጢር

ተግርኩወ ወደተርስ ባቢሎን ከወረዱት እስራኤላውያን ብዙ ምቹ በሁጥላ ወደአገራቸው ተመልሰዋል ፤ ተቀቶችም ከመግረክ ተር ተው በብልጣር አደባባይ ተገኝተዋል ። ንጉስ ላለባላም የክርስ

ጊያንን ወገኖች ወደርሃ ለመሳብ ቻለ ። እንጨቶችም ከላሊበላ ሀንገ ተገለሉ፤ እናቱ መከና የናረች የሀንገን የሚበልጠው እን ደሌለ ቦታው የተለየች የላሊበላን ሀንገም የሚመስል ቤተ መቅ ደስ የለም ። ክርስቶስም ሀጥሉንን ወደ አሳት ሂዶ እንደሚላቸው ከላሊበላ ሀንገ የተገለሉት እንጨቶች ግንደ ሆኑ ። ብርሃኖችም (ፀሀይ ጨረቃ ከዋክብት) እንደሚመላለሱ የላሊበላ ሀንገም እንደ ፀሀይ ጨረቃና ከዋክብት ያበራል በግለት ባለቅኔው ላላሊበላ ሀንገ ያላቸውን አድናቆት በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

92 መወደስ

ዘደሴታ (አለቃ ፣ ዙተደባበ ግርማ)

ዐቀብተ መቃብር ሕዝብ ዕኔያተ ሥጋ
 እምግርማ የሐንስ አብ ርትቀ ይቀውሙ ፤
 ወግርማ የሐንስ ገጽ አመ ተወለጠ በሙ ፤
 የሐንስ ፍሥሐ ኅዘነ ኮኖሙ ፤
 እንዘ በመቃብር የሐልሙ
 እምጣነ ሐሰተ ኮነ ሥጋ የሐንስ ሕልጥሙ ።
 በሊሕኒ እምተዳሚ ለክዲወ ደም እገሮሙ
 እምጣነ ኅሳር ወቅጥቃጤ ውስተ መቃብር ፍኖተሙ ።
 ወከመ መቃብር ከሠት ጉራዒተሙ ፤
 ገምዘ አርጭ ምድር ዘአመ ናኅ እስመቦ በአተሆሙ ።

ትርጉም

መቃብር ጠባቆች የስጋ ትሎች / ወገኖች
 ከአባት / የሀንስ ግርማ የተነሳ በሩቅ ይቆማሉ ፤
 የየሀንስ ግርማ / ፊትም በተለወጠባቸው ጊዜ

ደስታ / የሀንስ እዘን ሆነባቸው ፤
 በመቃብር ውስጥ ሲያሉሙ
 የየሀንስ ስጋ / ሀልግቸው ውሸት ሆኗልና ።
 እግራቸውም ደምን ለግፍሰስ ከቀድሞ ፈጣን ነው ፤
 በመቃብር / መንገዳቸው ውስጥ መከራና ቅጥቃጤ አሉና ።
 ጉረርላቸውም እንደ መቃብር የተከፈተ ነው ፤
 በኖህ ጊዜ የነበረ የምድር እባብ መርዝ በአፋቸው አለና ።

ምስጢር

ጠባቂዎች የክርስቶስን መቃብር ርቀው እንደቆሙ ፤ ወልደ ነገድጻድ የሀንስ የተባለውንም ሀዋርያ የመቃብር ትሎች አላገኙ ትም ። ክርስቶስም በደብረ ታቦር በተለወጠ ጊዜ ያዩት ሰዎች እንደ ደነገጡ ትሎችም በየሀንስ አካል ላይ አልተገኙም ። ምክንያቱም የሌሊት ሀልግ ሲነጋ እንደግይገኝ የሀንስ ወልደ ነገድጻድንም ከመ ቃብር ውስጥ ሲያገኙት ባለመቻላቸው ነው ። የክፉ ሰዎች እግር ደምን ለግፍሰስ እንደሚፋጠን ፤ እንደበታቸውም መርዝን እንደ ሚናገር ትሎችም ሌሎችን ሚች ወገኖች ይበላሉ ፤ ደግሞውንም ያፈሳሉ ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

93 ገእዝ ክብር ይእቲ

ተመነየ ሞተ አምላክ ናላዊሆሙ
 ለአዳም ወሔዋን አባግዲሁ ከሎሙ
 አርጭ እኩይ እስመ በልዎሙ ቀደሙ
 ቂጽለ ቂጽለ እንዘ ይሬእዩ በዐይኖሙ ።

ትርጉም

አረኛቸው / አምላክ ሞትን ተመነ ፤
 ሁሎች በጎቹ / አዳምና ሂዋንን
 ክፉ አውሬ ቀድሞ በልቷቸዋልና
 በአይኖቸው ቅጠል ቅጠልን ሲያዩ ።

ቅጠል ቅጠል ሊያዩ በጎቹን አውራ የፈጀበት ጠባቂ ሞቱን እንደግረመኝ፤ የአውራ ምሳሌ የሆነ ሰይጣንም የበጎች ምሳሌ የሆኑ አዳምና ሄዋንን በበለስ ቅጠል መብል የተነሳ ያሳተበት የጠባቂ ምሳሌ ክርስቶስ ስለ ሰው ብሎ መሞቱን ባለቅኔው በቅኔያቸው ፖስጢር አስረድተዋል ።

ታ ሪ ክ

አዳምና ሄዋን የሰው ፍጥረት መጀመሪያዎች ናቸው ይባላል። አዳም ያለዘር ከመሬት የተፈጠረ ተባት ሲሆን ሄዋን ከአዳም ጎን አጥንት የተፈጠረች እንስት ናት ። ሁለቱንም አምላክ የፍጥረቱ ሁሉ ገዥዎች በማድረግ አልቋቸው (ሾግቸው) በሀይወት ገነት አኖራቸው ። ከበለስ ቅጠል በቀር ሁሉንም፣ እንዲበሉና እንዲጠጡ ፈቀደላቸው (ዘፍጥ. 1፡ 27—28 ፤ 2፡ 19—25) ። ስለዚህም ሰይጣን ቀናባቸውና አሳሰቶ የበለሲቱን ቅጠል እንዲበሉ አደረጋቸው ። ሲበሉም የብርሃን ፀጋቸው ተገረፈባቸውና ተራቆቱ ። ከዚህም የተነሳ አምላክ ንስሃቸውን ተቀብሎ ስለእነርሱ ሰው ሆነ ላቸው፣ በመስቀል ተሰቅሎ ሞተላቸው ይባላል (ዘፍጥ. 3፡ 1—13 ። ኢ. 2፡ 4—5) ።

94 ዕገል ክብር ይእቲ

በጽርሐ ይሁዳ ነዳይ አመ ተጠብሐ በገዕ ሙሴ ቀዲሙ ለመን ይከውን እስመ ርጉባን ከሱሙ አዝማዶ ይሁዳ ነዳይ ዘቅንአተ ልብ ማጎተሙ ወእምን ዝንቱ በገዕ ኢተካፈሉ እምን ሥጋሁ ወደሙ።

ት ር ጉ ሞ

የሙሴ በግ በድሀ/ ይሁዳ አዳራሽ ቀድሞ በታሪደ ጊዜ ለግን ይሆናል? የልቡ ትናት ማተሚያው የሆነ

የድሀ/ ይሁዳ ዘመዶች ሁላቸው የተራቡ ናቸውና፤ ከዚህም በግ ከሰጋውና ከደሙ አልተካፈሉም ።

ራብተኞች ሲበዙ «የአንድ በግ ስጋ ለስንት ይሆናል?» እንደ ግባል የይሁዳ ወገኖች ሁሉ የበግ ምሳሌ በሆነ በክርስቶስ ስጋ ደም አለመጠቀማቸውን ባለቅኔው በቅኔያቸው ፖስጢር ገልጠዋል።

95 ዕገል ዕጣነ ሞገር

ዘተከል ጽዮን (አለጋ)

ወልጦተ ሌጂ ወስምያን ቃለ መሐላ ጽድቆሙ ፤ እስመ ተጉለቂ ጽድቀ ዐመገሆሙ ። እመሰ ሰብአ ገሊላ ሳዕለ ዮሐንስ ፈጸሙ ሕስወ ከፍፍር መሐላሆሙ በላዕለ ዐመገ ወሰኩ ዐመገ ፤ እስመ ተከሥተ ገብርሙ ከመ ዖፍ እምድገረ ሠረረ ዮሐንስ ክብርሙ ።

አ ሠ ረ ን ጉ ሥ

ለስተቀጸለቶ ባዕደ አክለለ ስምዕ ተድባቢ ግርያም እሙ ለገላውዲዎስ መሲሕ ዘበኩራ አሙ ዕለተ ሞቱ ቀዲሙ ፤ ወዛቲ ተድባብ ገራገተ ደሙ ፤ እስመ ገብ ገብሩ ይመርሕ ጊዜ ሕግሙ ለሰማዕት ገላውዲዎስ ስሙ ።

ት ር ጉ ሞ

የሌጂና ስምዳን የመሀላ ቃልን መለወጥ እውነታቸው ነው ፤ በደላቸው (አመገቸው) ከዕድቅ ተቆጥሯልና ። የገሊላ ሰዎች ግን የከንፈሮች ውሸት የሆነ

መሃላቸውን በየሀገሩ ላይ በፈጸሙ በደረጃ በበደል ላይ ጨምሮ ከብራራቸው / የሀገሩ እንደ ወፍ ከበረረ በሁዋላ ስራቸው ተገልጧል ።

ለ ሰ ረ ን ጉ ስ

አስተዳዮ የሰክር ልጅዎ ለሆነ ንጉሰ ገላውዲዎስ በሞቱ ጊዜ እናቱ/ተደባበ ግርያም የሰግኧትነት አክሊልን አቀዳጁቸው ይቸውም ተደባበ ግርያም የደሙ እርሻ ናት፤ ምስክር የሆነ የገላውዲዎስ ስሙ በመከራው ጊዜ ወደ ስራው ይመራልና።

ም ስ ጢ ር

ስምዖንና ሌዊ መሃላቸውን በግፍረስ ሴኬምን በዲና ምክንያት መገደላቸው ሃጢአት ያልሆነባቸው ሴኬም የፈፀመው ስራ አመፅ ስለነበረ ነው ። የገሊላ ሰዎች ግን ለሄርድያዳ የተሰጠውን መሃላ ጠብቀው መጥምቱ የሀገሱን ከሚገደሉ መሃላቸውን አፍርሰው ቢያድኑት ናር ከዕድቅ ይቆጠሩላቸው ነበር በግለት ባለቅኔው የገ ሊላ ሰዎች በየሀገሩ ላይ የፈፀሙትን በደል አውስተዋል ።

በርሳቤህ ልጅዎ ሰሎሞን ዘውድ እንዲቀዳጅላት እንደ ጣረች ተደባበ ግርያምም ለአደሷት ለአገሩ ገላውዲዎስ የሰግኧት ገላውዲዎስን ክብር አሰጠቻቸው በግለት ባለቅኔው አገሩ ገላውዲዎስ የሰግኧትነት ክብር በሚያሰጥ አግጧት የሞቱ መሆኑን በቅኔያቸው ምስ ጢ ር ይመሰክራሉ ።

ታ ሪ ክ

ያእቆብ በኤጥር አገር ሳላ ዲና የተባለች ሙልክ ሙልካም ልጅ ነበረችው ። ያገሪቱ ሴቶች ልጆች ሲጫወቱ ልታይ በወጣች ጊዜ ያገሪቱ ጌታ የኤጥር ልጅ ሴኬም አያትና ልቡ በፍቅጅ ተመሰጠ (ተነካ) ። ስለዚህ ወስዶ አስነወራት ። አባቷ ያእቆብም ስምቶ የል

በ-ን በልቡ አድርጎ ልጆቹ ስምዖንና ሌዊ ከውጭ እስኪመጡት ዝም አለ ። ስምዖንና ሌዊ የአሁኑቸውን መደረር ስምተው መጡ ። ኤጥርም ልጁ በፈፀመው ነውር ይቅርታን ሊጠይቅና ልጅቱን ለልጁ በሚስትነት እንዲሰጡት ሊለምናቸው መጥቶ ተለግመዋቸው ። ልጁ ሴኬምም አብርት ተነናበላቸው (እጅ በመንሳት ተለግመዋቸው) ። ስምዖንና ሌዊ ግን በአሁኑቸው በዲና ውርደትና በእነርሱ መደረር በጣም ስለተናደዱ «አንተና ወገናችሁ እንድ ባንድ እንደእኛ ብት ገረዙና ብትመስሉን ዲናን በሚስትነት ለአንተ እንሰጥሃለን፤ እኛም የእናንተን ሴቶች ለልጆቻችን እናጋባለን» ብለው የተገኙል ሙልክ ሰጧቸው ። ሴኬምም በዲና ፍቅር ስለተነደፈ ወዲያው ተገረዘ፤ ሌሎችም የከተጣው ሰዎች በርሱ መሪነት ተገረዙ ። በተገረዙ በሶስተኛው ቀን ቆሰለው እንደተኙ ስምዖንና ሌዊ አደጋ ጥለው በሰይፍ መቷቸውና ቁጭታቸውን ተወጡ ። ስለዚህም የቃል ኪዳናቸው ውል ከሀይወት ወደሞት ተለወጠ (ዘፍጥ. 34:1-31) ።

የገሊላ ንጉስ ሄርድስ የተወለደበትን ቀን ሲያከብርና ሹግምቱን ሲጋብዝ የዘግጧቱ የሄርድያዳ ልጅ ዘፈንችለትና አስደሰተችው ። ስለ ዚህ የመንግስቱን እኩሌታ ስንኳ ቢሆን እንደሚሰጣት ግለላትና «ምን ላደርግልሽ ትፈልገያለሽ?» አላት ። እርሷም እናቷ ሄርድያዳ የሄርድሮስ ወንድም የሆነው የፈልደስ ሚስት ስትሆን ፈልደስ ከሞተ በሁዋላ ሄርድስ ስለወረሳት፤ የሀገሩ «የወንድምህ የፈልደስን ሚስት ግግባት አይገባም» እያለ ያወግዝባት ነበርና ። «የሀገሩ ከሞተ በእናቱ ምክንያት መንግስቱን አላጣውም» ብላ «የሀገሩን ራስ ቆርጠህ ስጠኝ» አለችው ። የሀገሩ በብዙ ሀዘብ የታወቀ ገናና ስለነበር ንጉስ ሄርድስ መሀላውን ለግፍረስ ተቸገረ ። ስለዚህም የሀገሩን አንገት በሰይፍ አስቆረጠ ለዘግጧቱ ልጅ ራሱን ሰጣት ። እርሷም «ንጉሱና ንግስት ስትዘልፈ አትፈሪ የነበርሽ ምላስ እንዲህ ሆንሽን?» በግለት በያዘችው ነገር ስትወጋት ራሱ እንደመልክ ክንፍ አውጥታ ጣራውን ሰንጥቃ ወደአየር በረረች ። ዘግጧቱንም ከእነልጅዎ መሬት ውጧታል ይባላል (ማቴ. 14:1-12) ።

ሰይፈ ገይሎ መንግሥት ትንት መጠነ ምናሴ
 ገያል ዮሐንስ ውስተ ሐቃክ ሰላማ
 በውቤ ሥንክ ወበላህይክ ለግጥ
 ወትቤ ድንግል ቃለ አፋክ
 እስመ ርአዮ ለኢትዮጵያ አመቱ ሕግግ
 ለለዕለቱ ዘያደክግ፤
 ወታዕብዮ ነፍሱዮ ለውቤ አምላክ ራግ።
 እምአሰርሂ ዘይፈጥር ዲበ ትእዛዝክ ጸግ
 ሠራዊተ ቤትክ ተካፈሉ ሰቂግ ዲበ ሰቂግ፤
 ወእመ ተራከባ ንግሥ ወቤተ ክህነት እግ
 ጽድቅ ወሰላም በመዋዕሊክ ተሳለግ።

ትርጉም

ሀይለኛ (ብርቱ) የሀንሰ! በሰላማ/ ወገብህ
 በውቤ/ውበትህና በሰላማ/ ወዝህ የመንግስት ሀይል/ ሰይፍን
 በምናሴ ልክ(እንደምናሴ) ታጠቅ፤
 የአፍህ ቃል/ ድንግልም በየቀኑ
 የሚያደክማት የአገልጋዩ ኢትዮጵያ ሀመምን
 አየ እኮ አለች፤
 የሰማይ አምላክ/ውቤንም ነፍሴ ታከብረዋለች አለች።
 በትእዛዝህ ላይ ድካምን በሚፈጥር አሰርም
 የቤትህ ወታደሮች ምርኮን በምርኮ ላይ ተካፈሉ፤
 መንግስትና እናቷ/ ቤተ ክህነትም በተገናኙ ጊዜ
 ሰላምና እውነት በዘመንህ ተዋደዱ(ተሰገሙ)።

ሰይፍን ከወገቡ የታጠቀ አርበኛ አለባበሱና የጦር መሳሪያ እያ
 ያዙ ከተፈጥሮ ውበቱ ላይ ተጨማሪ ውበት እንደሚሆንለት፤ አጌ
 የሀንሰ በእቡን ሰላማ ተቀብተው መንገሳቸውንና ውብና ለግ በተ
 ባሉት አሽከርቻቸው መታጀባቸውን የትኔው ምስጢር ይገልጻል።
 ደግሞ ቅድስት ግርያም መከራዋን ያራቀላት አምላካን እንዳመሰ
 ገነችው፤ የአጌ የሀንሰ ትእዛዝም በየጊዜው የሚቃወሙትን የኢት
 ዮጵያን ጠላቶች ግጥፋቷንና ሰራዊታቸውም በምርኮ ላይ ምርኮ
 ግጥጥን ባለትኔው ተርክዋል።

97 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ዘሊኖጡ (መልክ ብርን)

እስራኤል ዕፀው አውፅኦ እግገበርሙ ለምላሚ
 ለእንተ ደወየ ወይን በለምእ ከናፍር ጊሜ።

ትርጉም

እንጨቶች / እስራኤል ከለምላሚ / ግህበራቸው
 በከንፈሮች ለምጥ የታመመ ወይንን አወጡት።

ምስጢር

እስራኤል በእራቱ ልግድ ለምጥ የያዘውን ሰው ከአንድነታቸው
 እንደሚለዩት፤ ሌሎቹ እንጨቶች በከፈሉት ሲለመሉ ወይን አለ
 መለምለሙን የትኔው ምስጢር ያስረዳል።

98 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ደብረ ክርም ይመስል ክህነ ብዙን ዕድሜ፤
 እስመ ዲበ ርአሱ ይጠውም ጸዕዳ ሐሚለተ ርአሱ ጊሜ።

ትርጉም

የክረምት ተራራ የብዙ እድሜ ካህንን ያመሰላል ፤
ነጭ የራስ መጠምጠሪያ / ጉም በራሱ ላይ ጠምጥጋል።

ምስጢር

ካህን ሻቸን በራሱ ላይ እንደሚጠመጥም በክረምት ወራት
ተራራው በጉም ተሸረነ ይላሉ ባለትኔው።

99 ዘይእኪ

ታዲያስ መሰገል
እስመ ይቤላ ለዘግ እንዘ ይሰብክ በርጫ
አምጽኢ በሐተታ
ዐጽቀ ዘንፋስ ዐውሎ ወሥርወ ዘጊጫ ፤
ወወለተ ዘግ ገሰርት ተየውሀት ለፍጻሜ
እስመ ይመስላ ጸድቀ በብዝነ ሱላጫ
ሊቀ መዘምራን ታዲያስ እሱረ ወንጌል መሐጫ
እስመ ይመስላ ጸድቀ በብዝነ ሱላጫ።

ትርጉም

ታዲያስ ጠንቋይ ነው ፤
በርም ሲያስተምር ሸርመጣን በምርምር
የአውሎ ነፋስን ጫፍና
የጉምን ስር አምጭ ብሏታልና ፤
ጎስቋላ የዘግም ልጅ በፍጹም ተታለለች ፤
በፍቅር ብዛት እውነተኛን መስሏታልና
በወንጌል/እግር ብረት የታሰረ የመዘምራን አለቃ/ታዲያስ
በፍቅር ብዛት እውነተኛን መስሏታልና።

ምስጢር

አባይ ጠንቋይ ሴትን ሲያታልላት የነፋስን ቀንበጥና የጉም
ስርን አምጭ እንደሚላትና ሴቲቱም እንደምትሞኝ ሀዋርያው ታዲ
ያስ ዘግይቱን በጉም መሄጃ ሀዋ ላይ በነፋስ ሰቀላት በግለት ባለ
ትኔው አመስጥረዋል።

ታሪክ

ታዲያስ ከአስራ ሁለቱ የክርስቶስ መልክተኞች አንዱ ሀዋ
ርያ ነው ፤ ወደሀገሩ ሰብከቱ ስለክርስቶስ ሊያስተምር እንዳይገባ
ተቃዋሚዎቹ አንዲቱን ሴት እራቱን በከተግው በር አቆጧት ።
እርሱም ያችን ሴት በነፋስ አውታር በሀዋ ላይ ሰቀላትና ሰብከቱን
ቀጠለ ። በሁዋላም እርሷን ከስቅላቷ አውርዶ አሳምኗታ ይባላል
(ገድለ ሀዋርያት)።

100 ግህልክ

ምኒልክ ተአሰር በጎብለ ዕድሜ ፤
አንተኔ እስራ ለሀብተ ካህናት ሰሎጫ
በጎብለ እስራኤል ምድረ ርስት ፤
እስመ ወይን ልባ አኮነ ከራጫ።

ትርጉም

ምኒልክ በእድሜ/ገመድ ታሰር ፤
አንተም በእስራኤል ገመድ/የምድር ርስት
የካህናት ሀብት/ ሰሎጫን እሰራት ፤
የወይን ጠጅ/ ልባ ከራጫን አልሆነምና።

ምስጢር

ባለቅኔው ለእኔ ምኒልክ ረጅም የንጉሥ ነገስትነትን እድሜ ከተ መጥ በሁዋላ ምኒልክ እርሳቸውን (ባለቅኔውን) ና ገደባቸውን ክረ ምት ከመግባቱ በፊት ባለርስት አድርገው በሰዎን መሬት እንዲ ተክሏቸው በቅኔያቸው ምስጢር ተግዕዮላ =

101 መወደስ

ዘይኩና አዎላክ (አቶ)

አያጸድቆ ለሰብእ እንበለ ገቢር
አንብቦ መጸሕፍት አእላፍ ወሰሚዐ ጥዩቅ ትርጓሜ ፤
እስመ እምኩነኔ ሐጂን ወእምነ ሥቃይ መሐሚ
አያምሰጠት ምንተ ነፍሰ ይሁዳ
ብእሲ ነባቢ ሕገ ርትዕ ቀዋሚ፤
ወእስከ ፍጹሚሰ ታክብር
ትርፍት ሕግ ለዘየዐቅባ እስከ ፍጹሚ =
አምላክነሂ አለበዎሙ ተነ ሃይማኖተሙ ጊሚ
ለኢጥርስ ወለሕዝቡ በይብስተ በለስ እምልምላሚ =
ወይጸዑ ሕጋተ አፍራሲሆሙ በዕድሜ
መሳፍንት ዘደብረ ሲና ወነገሥተ ጽድቅ እለ በሮሚ =

ትርጉም

ብዙ (አእላፍ) መጻሕፍት ማንበብና
የተብራራ ትርጉም መስማት ያለ ስራ ሰውን አያዕድ
ቀውም ፤
ከብረት/ ኩነኔና ከስቃይ/ እግር ብረት
ቋሚ የሆነ የቅንነት ህግን የሚናገር
ሰው/ የይሁዳ ነፍስ ምንም አላመለጠችምና ፤
ትርፍ ህግ ግን

የሚጠብቃትን (ሰው) እስከመጨረሻ ጋ...
አምላካችንም ለኢጥርስና ለህዝቡ የሃይማኖታቸው/
ጉም ትነትን በበለስ ክልምላሚ መድረቅ አንጻር አስረ
ዳቸው ፤
የደብረ ሲና መሳፍንትና በሮም የነበሩ
የእውነት ነገስታትም ፈረሶቻቸው/ ህጎችን በዘመን ጋለቡ =

ምስጢር

የአንድ አገር ዜጋ እውነተኛነት (ህግ አክባሪነት) የሚረጋገጥ
ጠው ፤ ያ ሰው የህግ መጻሕፍትን በማንበብና ትርጓሜያቸውንም
ጠንቅቆ በማወቅ ሳይሆን ፤ በህግ የተደነገገውን በተግባር መተር
ጎም በመቻሉ መሆኑን ባለቅኔው ያስገነዝባሉ =

102 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዘወልደ ያረድ (አለቃ)

አገውየ ፤ ንገደግ ፍቅረ እንስሳ ግለም ፤
በሰኑይ ዕለት እስመ ይቀሥፈን ጸም =

ትርጉም

ወንድሞቼ ፤ የእንስሳ አለም/ ፍቅርን እንተው ፤
ያም በሰኞ ቀን ይገርፈናልና =

ምስጢር

ዝብረ በራውን በእርሻ ስራ ቀን እንደሚገርፈው ያም በሰኞ
ቀን ይገባልና ፤ እንደ እንስሳ ስለት ሳንለይ ምንብ ሳንመርጥ መብ
ላትን እንተው በማለት ባለቅኔው በቅኔያቸው የሃይማኖት ገደብ
ቸውን ይመክራሉ =

103 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዛገፕ (አለቃ፣ ዘሬጉሌ)

ሰብሐዎ ቅብዕ ወመብልዐ ሥጋ ለጾም ፤
እስመ አድጎናሙ ጥቀ እምእተነ እሳት ግሩም ።

ትርጉም

ቅቤና የሰጋ መብል የምን አመሰግነት ፤
ከሚያሰፈራ የእሳት ግንደጃ ፈፅሞ አድኗቸዋልና ።

ፆ ስ ሙ ር

እናንድም አዛርያና ሚላኤልም ከእሳት ቃጠሎ ያዳናቸውን አም
ላክ እንዳመሰግነት ፣ እነርሱ የተመሰሉባቸው ቅቤና ስጋ በም
ጊዜ በክርስቲያናት ቤት በእሳት ወጥ አለመሰራታቸውን ቅኔው
ያስገነዝባል ።

104 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ደንግል ኮነት እመ አምላክ ሀብት ፍጹም
እንዝ ተገጥሎ ሚላኤል አሐደ እምከዊነ ደንግል ወእም ።

ትርጉም

ደንግል የፍፁም ሀብት እምላክ እናት ሆነች ፤
ሚላኤል ደንግልንና እናትን ከመሆን አንድን ስታጣ ።

ፆ ስ ሙ ር

አንዲት ልት ከሁለት ስጦታዎች አንዱን ሳታገኝ ለላይቱ
በሀብት ላይ ሀብትን እንደምታገኝ ፣ የዳዊት ሚስት ሚላኤል አገ
ብታ ሳትወልድ መቅረቷንና ቅድስት ግርያም ገን በደንግልነቷ
ላይ አምላክን መውለዷን የቅኔው ፆ ስ ሙ ር ይገልጻል ።

ታ ሪ ክ

ሚላኤል የንጉሥ ሳሌል ልጅ ናት ። የአባይ ልጅ ዳዊት አገ
ብታት ስትኖር ፣ ንጉስ ዳዊት ልብሰ መንግስቲን ለብሶ እንደተራ
ሰው በታሰተ ፅኑን ፊት በቆነጃጅት መካከል ሲዘፍንና ሲዘል እየቸው
በዚህ ጊዜ «አሁን ንጉስ እንደዚህ መሆን ? » ብላ ነቀፈችው ።
በዚህ ምክንያት መከፍ ልጅ ሳትወልድ ጥታላች ይባላል (1 ሳሙ
18 ፣ 22—29 ፣ 2 ሳሙ. 6 ፣ 1—23) ።

105 ሚበዝት

ዘገብረ ሥላሴ (ጭህር፣ ዘኤልያስ)

እመ ሰማዕከሙ ቀርጎ
ውስተ ቤተ ጳሎት ኬብርን ባሕታውያን ዘገዳም
በሉ ነገሠ መብልዕ አቤሲሉም ፤
እስመ አሜሪ ይሰደድ እንተ ልግዱ ብካይ ንጉሠ እስ
ራኤል ጾም ።

ትርጉም

የገዳም ባህታውያን / እስራኤል
በፀሎት ቤት/ኬብርን ውስጥ ነጋሪትን በሰማችሁ ጊዜ
እቤሲሉም/መብልዕ ነገሰ በሉ ፤
ልግዱ ለቅሶ የሆነ የእስራኤል ንጉስ / የምያን ጊዜ ይሰ
ደሳልና ።

እስራኤል ወደ አቤሴሎም እንደተባለሉ የገዳም ባህታውያን ለም እደሉ = በኩብርን የአቤሴሎም ነጋሪት እንደተሰጣ በቤተ ክርስቲያንም የሆላላና እለት ከበር ተመታ = እንደአቤሴሎም መንገስ የሰጋ መብል የሚትረፈረፍበት ፋሲካ ደረሰ፤ እንደ ዳዊት መሰ ደድም የአርባው ተን ም እለተ በግለት ባለትኔው አመስተረፎል =

ታሪክ

አቤሴሎም የገንብ ዳዊት ልጅ ነው = የአባቱን መንገስት ለመገልበጥና ፍላጎቱን ለማርካት ነገረተኛውን (ባለጉዳዩን) ሁሉ ያልልቡ እያቀረፍ እየሳው እርሱ በኔገስ ህዝቡ በነገር እንደግይት ላላና ትን እንደሚረርድ እያስከጀላና እያገን የእስራኤልን ልብ ከዳ ዊት ሰርቀ (አስከዳ) = ሰእለት እንዳሰበት ለአባቱ ነገር በሰእለቱ መሰረት በኩብርን መስዋእት ሰውቶ እንዲመለስ አስፈቀደ = ከሄደ በሁዋላ የቀንዶ መለኮት ደምፀ በሰማችሁ ጊዜ፣ «አቤሴሎም በኩብ ርን ነገስ እያላችሁ ዉሁ = የሚሉ ጉበኞችን ወደከተማ ለከ = ጉበኞቹም የተባሉትን ፈፀሙ፤ በዚህ ጊዜ ብዙዎች የሆኑት ምስ ጢፋ ሳይገባቸው አቤሴሎምን ተከትሉት = ዳዊትም ይህን በሰማ ጊዜ ከቤተሰቦቹና ከመሰሉት ህዝቦች ጋር ከቤተ መንገስቱ ወጥቶ ወደውጭ ተሰደደና አቤሴሎም ሲሆን ተመለሰ (1 ነገስ 15፡1-27) = ክርስቶስ በየርዳናስ ውሃ በየሀንስ እጅ ከተጠመተ በሁዋላ ሳይ ውልና ሳያድር እለቱን ገዳመ ቆርንተስ ገብቶ፣ አርባ መእልትና አርባ ሌሊት የምውን ም በዳርና በገደል የሚኖሩ መኖሮች መላ ዘመናቸውን ይምታል (ግቴ. 5፡2) = ሲምታም በሰግዶ ትና በሁለት፣ በአዘንና በልቅሶ ተወስነው አገዳገድ ጊዜ ቅጠል እየሸመጠጡ በመሆላት ነው፣ አለግውያን ደግሞ ውለው በሰባ ትም፣ በዘጠኝም፣ በእስራ ሁለትም ሰእት ምግባቸውን በዘይት በተሰፈፈ ወጥ እየበሉ እንደሆኑት ይምታል፣ በመወረሻው ጊዜ በህግግት ሰሞን ከሰኛ እስከ አርብ በቤተ ክርስቲያን ሲሰ ገዳ ይሰነብታሉ = ትዳሚ የትገላኤውን የምስራች ቄጠግን ከካህ ናት ተቀብለው ያለምንም ምገብ አከፍለው አድረው እሁድ በመ

ገረቱ ሌሊት እለተደሰው ሲያበቁ፣ በሰጋና በጠቅ በትቤም ይፈስ ካሉ (ም-ን ይፈታሉ) = ከትገላኤው እለት እስከ አምሳ ቀን ረቡእና አርብን እይም =

106 ሥላሴ

መልጽ ገርጌል (ፈሰ)

ገላም እስከ ጊዜሃ በሉብላ ዝንጋኤ ትስጋሰን ወታወርደን ያጉት ገብ ዘተዳሚ ሙርገም ለዘተወለደን በሥጋ ወደም = ዘእእሙራሰ ጠቢብ ለባዊ ለገልፈተ ሃቲ ገላም ፍዳ ወይን ይስተይ ግፍ ዝናም፣ መሆንን ለላሰስ ይትከደን ቄደሰ አዕም፣ እሰው ሃቲ ጽላሱት ወሕልም፣

ትርጉም

አለም እስከ ጊዜሃ በዝንጋታ/ ገመድ ትገትተናለች = ሁለተኛም ወደቀደሙ ርግግን ታወርደናለች በሰጋና በደም የተወለደን እኛን፣ የሲኾን አለም አስተላለፍ ያወቃት ጥበባኛ ልቦኛ ግን ስለወይን ረንታ የዘናብ ወገን ይጠግ፣ በላሰስ ረንታም የዛሬች ቅጠልን ይልብስ፣ ይችው (አለም) ህልምና ጥላ ናትና።

ፆ ሰ ጢ ር

በገን የገዛች ለት ወደ ወደደችው እንደምትሰበው የባለበጊቱ ምላሴ የሆነችው አለም የበገ ምላሴ ሰውን እያታለላችና እያዘና ጋች የአዳምን ፍዳ እንዲቀበል ታደርገዋለች = ከዚህም ሌላ ጉ ርን ልክ የሚያውቅ ባላገር በጠላ ረንታ ውገን እንደሚጠጥና ተራ

ለብሰን እንደግለሰብ ፣ እንደ አለም ከጉዳይት ቢሆን የዘናብ ከታሪ
ውሃን (ወረቀን) ጠጥቶና ትጠልን አገልግሎት ማር ይገባ ነበር
በግለቶ ባለቅጊው የአለምን ከጉዳይት ያስረዳሉ ።

107 ሥላሴ

ገጽናሕ ለላግመቱ
በረከት ሙሉክ ሚካኤል ፣
እንበለ ብሔረ ጸድቅ ማምረ ስሉ ዓለም
አንበል ካህናት ዝግራ በላሳን ድኩም
አይቀረከብ ግይ ቡራኬ አመልክ ሰግይ ገዳም ፣
ሰዲር ማርገሙ ዘለግለም
እስሙ በረከት ገብረ ላዕለ ብንያም
ሰግያዊ ሚካኤል ሥዩም ።

ትርጉም

የመልክ ሚካኤልን
በረከት በየሌሎቹ እንጠብቅ ፣
ከአለም ሁሉ ማምረ እውነተኛ ሰው በተር
ያዘመራ ካህናት በደካማ እንደበት
ውሃ/በረከት ከሰግይ መልክ/ ግዛ አይገኝም እንዳንል ፣
የሰግይ መልክ ሚካኤል/ ሹሞ
የዘላለም ርግግንን ሽር በብንያም ላይ
በረከትን (ምርታትን) አድርጓልና ።
(ብንያምን ማርቋልና)

ምስጢር

ዝናብ ለሀጥእንና ለገድታን በየሌሎቹ ስለሚዘንብ የዝናቡን
በረከት (ማምጣት ስጦታ) ገበሬዎች እንደሚጠባበቁ ፣ የትዳስ ሚካ
ኤል በረከትም ለደጋጎች ብቻ ሳይሆን ለከተሎች ጭምር ከዳር እንደ

ሚጠቅም ድርቀትን እንደሚያጠፋው ፣ ማረትንም እንደሚያለግ
ለም ወንዝ የበለአምን እርግግን አጠፋና ወደ ምርታት ለመጠው ።
ብንያምንም አበዛው ፣ ከተውን በሌላምንም የአስራኤልን ተስፋ እና
ገረው ያላሉ ባለቅጊው ።

108 መወደስ

ዘግብ (ጋብ)

በሥራተ ግርቀስ ነድ ወንጌላ ገጥራ
እምነብ ፅንሥ ተጽኦረ በቀይሕ ሕብረ ተለም
ወግተው ወ-አቲ በዘአንበላ ግንተም
ደቂት ሕጥሳቲህ
እስሙ ተሳተፉ በሥጋ ወደም
ወግርቀስ ደጸውም
ጸሎት ነፃ እሳተ እንተ ገብረቱ ገዳም ።
ቆሚ ያስተግውቶ ለእግዚአ ልደት ላሕም
አምግነ አኮላሕሙ ስሕተት እንተ አተም ሊየርብግም
አድገረ ከገሁ ይገብር ለረጽም ትንቢት ስም
እስሙ ሊሀለወት በነገሩ እድገተ ቤቱ ለበላግም ።

ትርጉም

የግርቀስ ምስራች የሆነ እሳት/ የገጥራ ወንጌላ
ከታጋሽ ዘንድ በቀይ የተለም አይነት ተገረ ፣
ግህተውም የእንበላ ግህተም ነው ፣
ላጆች/ ሰውነቶቹ
በስጋና በደም ተሳተፈዋልና (አንድነት አላቸውና) ።
ማሪያው ግዛ የሆነ
የነፃ ም/ እሳትንም ግርቀስ ይያግል ።
ላምም የላጆች ጌታን ሊያግሙት ቆሚ ፣

ኢየሩታላም ያቆመ የሰህተት ላም አይደለምና ።
አሁንም ትንቢት/ በምን ለራሪያም እንደዚሁ ያደርጋል ፤
የበለአም የቤቱ አሁን በነገሩ የላችኛና ።

ፖ ስ ጢ ር

ትርጓሜው ምስራች የሆነ ወንጌል በተይ ቀለም እንደሚገናኝ ግርቆስ የተሰቃየበት የሌላት ነበልባል በደሙ ፍላጎት ተተነሰ ። ደገሞ ሙህፍ ተፅር በግህተም እንደሚታተም በሌላት የተሰቃ የው ግርቆስ ገፀ አንበሳ (አንበሳ ፈት) ይባላል ። በገዳም የተሰራ ውን የነነጃን ም ክርስቲያናዊው ሰው እንደሚያውቀው የጳጳር ሰደድ እሳትን ግርቆስ ታገሰ ። ሀዝቡም የራራትን ገብር ለመንገስት እንደሚገብሩ በከብቶች በረት የተወለደ ክርስቶስን ላምና አሁን ትንፋሻቸውን አምቱት ። ምክንያቱም በልደቱ ተን የተገኘው ላም ኢየሩታላም እንዳቆመው የላም ጣኦት የግይተነፍስና የግያሸት ሳይሆን ሀይወት ያለውና የሚተነፍስ ነውና ። አሁንም ከበለአም አሁን የተለየ እንደላው የግይናገር ነው ይላሉ ባለቅኔው ።

ከዚህም ሌላ በእንስሳት በረት የተወለደውን ክርስቶስን ላምና አሁን ትንፋሻቸውን እንዳሟሟቱት ግርቆስን እንስሳዎች ጳይ ለጳጳር ጎተቱት ፤ እርሱንም በእንስሳዎች ለመጎተት ያደረሰው የኢየሩታላምን አምልኮተ ላህም (ላምን ግምለክን) ሙቃው ነው ። በእንስሳትም የግርቆስ መጎተት እንደ በለአም በአሁን ላይ ሙሪድ አያይደለም በግሰት ቅኔው ተመስጥሯል ።

109 መወደስ

ከወለ ግርም (ጭህር፣ ዘጋገ)

እ ባዕል በእደ ዚእክ
ዛትጭስክ ዘልፈ ሕገሙ በሕግም
ለእሙ ፈተደክ ትድንን እምሕግምክ ሕወም
ድገረ ጾም ኩለሄ ተልሳይ በወትም ፤

እምነን በወትም ዘይሰሎፍ
ጥጊና ይረከብ ወጥደር በሰላም ።
ተትላከሂ እሰሙ ኢኮነ ምስለ ዘሥጋ ወደም
በጾም ወበጾሉት ግለሙ ሥጋክ ተቃወም ፤
ከሙ ይቤለክ ሊት እንበለ ጾሉት ወጾም
እምነን አለር ዘይሙሉ ለግለም በግለም ።

ት ር ጉ ፖ

በሀሙም ላይ ሀሙምን
ዘወትር በገሃ እጅህ የምትወግድ ባለፀጋ ሆይ ፤
ከከቶ ሀግምህ ትድን ዘንድ ብትወድ
ከሆም በሁጥላ ሁላጊዜ በልክ ተመገብ ፤
በልክ የሚመገብ
ጤና ያገኛልና በሰላምም ያደራልና ።
ውጊያህም ከደምና ከሰጋ ጋር ስላላሆነ
በሆምና በፀሎት የሰጋህ አለምን ተቃወም ፤
ሊት እንዳለህ ያለ ሆምና ፀሎት
አለምን በአለም የሚያሸንፈው የለምና ።

ፖ ስ ጢ ር

አንዳንድ ሰው ያላትሙ ይሸከምና በገሃ እጅ ድካምን ይፈጥራል ፤ እንዲሁም አንዳንድ ባለፀጋ ያለመጠን እየበላና እየጠጣ በሽታውን በገሃ እጅ ያመጣዋል ። ስለዚህም ከመጠን በላይ ላለመድ ከም በልክ ሙሽክም እንዲያሻ ሆድን ከበሽታም ለግዳን ቢፈለግ እየም በልክ ሙብላትና መጠጣት ተፈላጊ ነው ። ምክንያቱም በልክ የተሸከመ ከድካም እንደሚያርፍ ፤ እንዲሁም በመጠን መመገብ ከሰጋ ሀግም ስለሚያድን ነው ። ከዚህም ሌላ የጦር ትምህርት የሚያውቅ አርበኛ ባላጋራውን በጦር ሙላሬያ እንደሚያሸንፍ እንዲሁም መንፈሳዊ ሰው ስይጣገን ድል የሚያደርገው በሆምና በፀሎት ሆይል ነው በግለት ባለቅኔው በልክ ሙናር ጠቃሚ ሙሆንን አሙ ስጥረዋል ።

ደራረ (ገረጌ፣ ማገገጥ ጽጌ)

ለይት-ካሌ ቂርስ በጉጎ ማገገሥት
 ላዕለ ገጉ ገደል ዳርቀስ ምሳሌ ብሩር አዳም፣
 ጉልቂ ዕድሜ ነገሥት ነቢይ ደገረ ነጸረ በህልፍ
 ገገግ ነገሥት ሆገዕና
 ሰበረ አቅርጎት ራእይ ለነቢይ ላህም፣
 ሆገዕና ዳዊት ዘአርያም
 ለንዘ ዲበ ዕጥል ይጸዕን አምላክ ማገገሥት ዘለገለፍ ።
 ፍላጎት ግድ ገቡ እግድ ማገገጥ ሕግ
 ደገረ ተፈወሰ አምላክ ዘዕረጸ ይተደም፣
 ለሰጠ ኮነተጠ ለጠ ለደጋራዎቻት አዕጥፍ
 ዘገዳጥ የአካላ ማገገሥት ሰገይ ግርያም ።

ትርጉም

ቂርስ በማገገስቴ ርዝግነቴ የብር
 ምሳሌ በሆነ በሀይል ገገጎ ዳርቀስ / አዳም ላይ እንዳይመካ
 የነገስታት እድሜ ቁጥር ነቢይ በህልፍ ካዩ በሁጥላ
 የነገስታት ገገጎ / ሆላእና
 የነቢይ ራእይ / ላም ተንዶችን ሰበረ፣
 የሰገይ (አምላክ) የሆነ የዳዊት ሆላእና
 በአሁን ላይ ሲተጠጥ ማገገስቴ ዘላለግጧል ነውና ።
 የገንጠው ምሽት ከሆነ በሁጥላ ሙራረጽን
 ከተደጠ ከማገገስ ወገ የተለየ ነው፣
 ጥቂት የግብታት ማገገስተ ሰገይ / ግርያም
 ለሁጥላኞች ወገኖች እናትን ሆኖታለችና ።

የቂርስ ገገጎ ቂርስ በግደን ገገጎ ዳርቀስ ላይ እንዳይመካ
 ነቢይ ዳንኤል የነገስታትን እድሜ ቁጥር ካዩ በሁጥላ የዕርጌ ገገጎ
 ነገስታትን ሰበረ (ደመሰሰ) = እንዲሁም ዲያብሎስ በአዳም ላይ
 እንደሰለጠነ እንዳይተር የሰገይ አምላክ ሆላእና ነቢይ ዳንኤል
 ባዩው ራእይ መሰረት ሰው ሆኖ ገገጎ ተባለ ። የከብት እረኛ የከተ
 ትን ከብተች ተንዳቸውን በደንጋይ እንደግብራቸው ሆላእና ለጋ
 ገንትን አጠፋ፣ እንደከብት እረኛ በአሁን ላይ ሲተጠጥፍ ነቢይ በራ
 ላይ እንዳያቸው ነገስታት አልተደመሰሰም ።

ከዚህም ላላ አንድ ሰው በመልክና በጠባይ ከሌላው እንደግብራ
 ላይ ማገገስ ከተፈወሰበት ወገ የሆላእና የገንጠው ወገ ይልቃል ። ምክ
 ገያቸው የማገገስ ወገ በመልክ በመተደስ የተጠግቷቸውን መቅ
 ደምን ሲሻ የሆላእና የገንጠው ወገ የተጠግቷቸውን ፣ የሁጥላኞቹንም ተጠ
 ግቷቸው የግደን ነው ይላሉ ባለቅኔው ።

ማገገስተ ሰገይም በጥቂት ምክንያት እንደግብራቸው ለገዳ
 ሁም በጥቂት ስጦታ ስምእን በላይ ሰበረን ያግለጹኝ ግርያም የሆ
 ጥርያት ምንሰና የሰገይታት እናት መባላ በቅኔው ተመስጥሯል ።

ክጠረ ሙደን (ሌታ)

ገጥራ ወሰዶም አህጉረ ፍጻ
 ይረከባ ላሕተ አጠ ዕለተ ተትል ገሩም
 አንቲሰ ገበርት ትዕይንተ ርም
 ለጠይቆ አቢርን ወዳታን
 ተፈናኪ ውስተ ሙቃብር ጥብላላተ በደም፣
 እምገብ ምኒልክ ቤዛ ገለም
 እሰጠ በጽሐ ብኪ ዘእቢጽሐ በሰዶም ።
 ጥሕደሂ ዘርዕ ዘእኪ ከጠ ሊያትርፍ ለሰም

መልላ ተዘኪር ሳጡልላ ስትገልጽ ፤
አምላክ ገላጽ ለሳሌል አድገና አጋጥሙ ፤
ወበእንተህ ሰይጣ እደሁ ገጠተ ዘርዕኪ ይተስ።

ትርጉም

የግድር አገሮች ሰዶምና ገጥራ
በጊያሰራራ በገዳይ ተገንጌ እርፍትን ያገኛሉ ።
አንድ ጎበዳላ የርም ከተግ ገን
አቢርገንና ዳታገን ለመጠየቅ
በደም ተጠቅሞሽ ወደ መታብር ተላክሽ ፤
በአለም በህ ምንላክ ዘንድ
በሰዶም ያልደረሰ ደርሰባላና ።
ያንችን ዘርም ለሰም አንድ እንዳያስተር
የትናንት ሳጡልላን አስቦ ግለ ፤
የታመመ አጋገን ግዳን የሳሌል አሳር (መከራ) ነው ፤
ለዚህም የአጅ ሰይፍ የዘርሽን ትንጣት ይለትግል ።

ምስጢር

የርም ሀይል ከሰዶምና ከገጥራ ጥፋት ባላነሰ ሁኔታ በአገ
ምንላክ በተመራው ጦር በአደግ ፣ ለመሲ እንዳልታዘዙ እንደዳታ
ንና አቢርገን መንኮታኩኑናና የአገ ምንላክም ጦር አደራገት ሳጡ
ሌል አጋገን በመገደል እንደረገጠው አደራገት ያልተጠበቀ መሆ
ነን ባለቅኔው በትኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

112 መወደስ

ዘመል ገበርሌ (ራስ)

ሥነ ጽጌ ረዳ ዓለም እንተ ትትነገረ
ወተገላሬ ትጽበተ አርአያ ጽላሎት ወሐልም ፤
እምን ለሐዱ አተኪ እስመ ይወፅኡ የም

ሌሊ በራኪ ወለረ ጦርገም ።
ወምንተ ይለደም
ዘመነኪ ወሊረ ፍናተ አስቲሶ ገዳም ፤
አንሰረ አረግጥ ወክርስቲያናዊ በሰም
ለለጽባሌ በገጠላት እንደ ጸገዐ ገደልግ ለደክም ፤
ዘመንጥ ዘሉ ረደምኩ እንበል ጸሎት ወደም
መግልተ በግልጽ ወሌሊተ በገገም ።

ትርጉም

የሀገር ረዳ/አለም ወብት ረጋሪ ነሽ ፤
እንደተሳና እንደ ሀልም በፍጥነት ታላረግላሽ ፤
በወደህ በኩል ምርታት በወደያ በኩል እርግጥን
ከአንድ ለፍሻ ግራ ይወጣሉና ።
የፍቅሪና የአስቲሶ
ገዳም መገደን የሂድ ሰው ምንስ ያምር ፤
በሰም ክርስቲያን ስህን አረመኔ እኔ ገን
እየተነም ገደልን በገጠላት እያደክምሁ ፤
ዘመን ሁሉ ያለ ምና ያለ ወሎት ወረሰሁ
ተን በግል ሌሊትም በእንትላና ።

ምስጢር

የግድር ሀይል በፍጥነት እንደግረገጥና አለም እንደዚሁ ጠራ
ናት = ደገጥ ሌሊት የታየ ሀልም ጧት እንደግደገኝ አለም ሲጃት
አትገኝም = በዚህም ላይ ግፋጭ ወገና መረራ ውግ ካንድ ምንጭ
የገደጠሁ ሲሆን ፣ ምርታትና እርግጥን በአንድ አላግጥ ሰው እን
ደበት መንገራቸው ባለቅኔውን አሳምናል ። ከዚህም ላላ የሰራ
አንጂ የሰም ክርስቲያንነት ከገቱ መሆኑን የተረዱት ባለቅኔ አላግጥ
ነርን ነትረው በገዳም ጦርገን ተጠቅሞሽ ።

113 መወደስ

ዘወለ ገላን (ወልሐ ገርግ)

መዘ ትንፋት ረለጠ በአለፍረሀ
ለበ አእሩግ ቲርቶስ ሕገን ሠለሰቱ አክራፍ ፣
ወትርጎሚ ስሙ ሙጽሐፍ ከሙ ሊይትረሳህ ገፍ
ጽሑፍ ስሙ በተይሕ ተለፍ ፣
ወተእገዝ በድካም ፣
እሰሙ ውስተ ልቡ ተሰውጠ ዘተዎድርሰ ሕግፍ ።
ነሥላሂ ከፍፍራሁ አድባረ ጸጉን አዳፍ
ግጥ ደሙ ቀናት እንተ ወረደ እፍን ወይት ለርጥንኤፍ ፣
ወአለፍረሀ ዐበይት አህተረ ከርቤ ገዑፍ ፣
ደሙና ቀናት እሰሙ ተተክለ ግእዘላ ዐይት ገራህተ ደፍ ።

ትርጉም

የሰስት አሙት ህገን የሆነ
የሽግግሎች አባት / ቲርቶስ የችንካርች ሽታጎ
በአፍንጮቹ ለፍ ፣
የሰሙ ትርጎሚ መዐህፍፍ ግራ እንዳይረሳ
ስሙ በተይ ተለፍ የተገረ ነው ፣
በድካም ተያዘ ፣
የህዎድርሰ ህግፍ በልቡ ውስጥ ተሠልጿል ።
የመልካም ፅገን ተራራዎች / ከገረርችፍ
ከአይት / ለርጥንኤፍ የወረደ ችንካር ደፍ / ውገን ያዙ ፣
ታላላቅ አፍንጮቹፍ የግፋጭ ከርቤ አገርች ማቸው ፣
ችንካር / ደሙና በደፍ ለርሻ / አይት ማላ ተተክሏል ።

ፆ ሰ ጠ ር

የግግሩ መለካ ባፍንጫ እንደግሊይ ቲርቶስ አፍንጫዎቹን
በችንካር በሙቸንካር የደረሰበትን ስቃይ በመታገቡ ከግፍፍጉ

ሰዎች ተለፍ = የመሀፍ ትርጎሚ እንዳይዘገጋ በተለፍ እንደግግፍ
የቲርቶስ ሰዎ በሙሰሎቹ ከርሰቲያኖች ዘንድ መታወቅንና በቤተ
ክርስቲያን ታሪክ ማፋን ትኔው ይገልጻል ። የልብ በሽታ ያለበት
ሰው እንደግግግፍ እንደግጋግፍ የቲርቶስ ልብ በችንካር ተቸ
ነከረ ። ለርጥንኤፍ ከግግላው ተራራ ላይ የተቀለሰ በረዶ እየግግግ
ወደ የርዳኖስና ወደ ገሊላ ባህር እንደግግረሰ ከቲርቶስ አይን የው
ግው ደፍ ከገረርቹን ግልበሱን ባለትኔው ያሰረዳሉ ።

114 መወደስ

ዘተገ (ወልሐ ዐይ)

እፍህጉሰ አባግሶ ዳዊት ናላጭ ርገራጊ
መዊት ጽሕቶ ፣ ወሙሴ ውስተ ገዳፍ
ድፍሳሴ ሙርኔቱ ሊይሰግሶ እሙጽሐፈ ሕይወት አዳፍ
ለብደረ ድፍሳሴህ ፣
ወሊይርአይ ሙስና ብሔሩ ፈተው እፍትድፍ
ለቤግሊክ ዘርዐ ካፍ
ለእሙ አዐቀበ ወልድ ትጋህ እሙገቱ እሰሙ ገፍፍ ።
እፍትጋህጊ ዘመልካት ገፍፍ ከርሰቶስ ገዑፍ
ዘሐሙረ ግዕዘላ ጊዜ ገፍፍ ሊከህለ ደሰጠፍ ፣
ለኮኮ ዘቦቱ ተጽሕፈ ገዕዛነ ዠሉ ገላፍ
ወከሙት ለባሕቲቱ ሙጽሐፈ ሕይወት ወሰላፍ ።

ትርጉም

የርህራሄ ጠባቂ ዳዊት ከበጎች ጥፋት የተነሳ
ለመቶት ተጋ ፣ ሙሴ ገን በዳር ውስጥ
ከአግረ ህይወት መሪህፍ የወገኖቹን ጥፋት እንዳይሰግ
ጥፋቱን መረጠ ፣
ከሙጽመሪያፍ የሀገሩን ጥፋት እንዳያይ

የካም ዘር አቡጊዳዎች ወይም ፊደሎች
ወይንም ካልተሰጡት የእነርሱ ትጋት እንቅልፍ ነውና ።
በእንቅልፍ ጊዜ የግለሰብ ማርክስ ሊሰጥ ያልቻለ
የክርስቶስ እንቅልፍም ከሌላዎች ትጋት ግፋት ነው ።
የአለም ሁሉ ነፃነት የተገኘበት ነውና ።
የሰላምና የህይወት መፅሔት ለብቻው የተገለጠ ነውና ።

ፆ ሰ ጢ ር

ዳዊትና ሙሴ በበጎቻቸው (በእስራኤል) ፋንታ እነርሱ ረባቸው
እንዲጠፉ ግለሰባቸው ፣ የእግዚአብሔር ልጅ ካልጠበቀ የእርሱ መጠ
በት እንደሚተኛት ያለ ስለሆነ በዚህ በኩል እያገደለም ፣ ከዚህም
ሌላ ክርስቶስ በሰውነቱ ሲያንገግ ሙላክነት በሚገልጽበትቸው
(ሲጋ ባለመልካቸው) ባይተኛ አስጠባቂቸው ጠባቂቸው እርሱው
ራሱ ነው በግለት የትኔው ደራሲ ያሰረዳሉ ።

ታ ሪ ከ

ክርስቶስ ከደተ ሙሳ-ርቱ ጋር ባህርን ሲጻገር ደተ ሙሳ-
ርቱ የተኛ ሙሳዳቸው እንደሚሰጡ ተጠራጠሩ ፣ ከመጠራጠራቸው
ወጥተው የተነሳ ሙዝተጥ ጀመሩና «ሊት! ንቃና አድነን» እያሉ ሙሀ-
። በዚህ ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስ «እስከ-ጭ ድረስ ስትጠራጠሩ ትኛ
ረገጥሁት» በሉ ገሰገፍተውና የባህሩን ግለሰብ ፀጥ አደረገላቸው ይባላል ።

115 መወደስ

ፆጊላክ ዝራዕ እንበል ዕረፍት
ዘርዕ ቤተ ክብርን ለክል በገራሁትክ ግለም ፣
ወከ- ሊትዕተብ አንተ ፆጥአተ ደሙና ገሩም
አንተ ደሙና ፣ ወአንተ ዝናም ፣
ለእ- ደዘራዕ በድካም
አምግን በክብር ይትነገሉ ውሉ ዘርዕ ኤፍራም ።

የፆጊ ጠበቃ ተከይዶ ለክል ቤተክ ገዑ
ገገር- ለአገብርት አረ አልሕፍት አይተረፈው ፣
ወእንበል ደጃ ጸንዕ ዘእንበል ብዙን ሕግም
ያብጽሕክ ያብጽሕክ አሙ ከሙ የፆ ።

ት ር ጉ ፆ

ፆጊላክ ያለረፍት
የአብርኃም ቤት / ለህል ዘርን በእርሻህ / አለም ዝራ-
አንተም የሚያሰረሩ የደሞና ሙዋጣትን (አሙጣተን) እንዳት
ጠብቅ

ደሙና አንተ ነህ ፣ ዝናምም አንተ ነህ ፣
በድካም በዘራ

የኤፍራም ዘር ሁሉ በክብር ይነሳልና ።
ግፋት የቤትህ ለህልም ዛሬ በተበራዩ ጊዜ
የበረኞች አፍ እንዳይሰጥ (እንዳይታረን) አገልጋዮችን
ገነራቸው ፣

ያለ ብርቱ (ዕኑ) ደጃና ያለ ብዙ ሀግምም
ከርኖ እንደዛሬ (ዘንድር) ያደርሱህ ያደርሱን ።

ፆ ሰ ጢ ር

ገበረ በእርሻው ላይ በትጋት ዙፋን እንደሚዘራ እንደ ፆጊላክ
በሙንገስታቸው እንደ አብርኃም ለጋስ ሆኑ ። ደገም ገበረ የዘራው
ዘር ፈርሶ በሰብሶ እንደሚሰጡ ፣ ያግቡ ሰው ሁሉ በእኔ ፆጊላክ
ጊዜ ያገኛል ያሉ ባለትኔው ። ገበረ እውን በእውድገው ሲፀቃ
የበረኞችን አፍ ግረን እንደግይገባው እንደ ፆጊላክም በእግራቸው
ገብር ሲያገቡ (ሲያበሉ) አጋራዎቻቸው ለውን እንዳያገነሳቱ ሙደ
ረንን በሙገለጥ ባለትኔው እንደ ፆጊላክ በያሙቱ ህያው ሆነው እን
ዲኖሩ ተሙኝተዋል ።

እኔ ምኒልክ በዘመነ ማርቆስ ተገብሮ ለአድባራትና ለገዳማት ለካህናትና ለወታደሮች ገብሮ በግብላትና የተላድ መረት በመስጠት ለመነኮሳት ድርጊ በመዳረግና የብር ጉርሻ በግጥረስ ለጋስ እንደ ነበሩ ይነገራል።

ከእነዚህ አንዱ አብርሃም ድንኳኑን በተመሳተሰ ማንኛ ዓር ተከሎ፣ የወጣውንና የወረደውን ያለረውንና ያገደውን እንገዳ ሁሉ ሲተበል የኖረ ለጋስ ሰው ነበር። ከዚህም የተነሳ የበጎ ሰራ ጠላት የሆነ ሰዳሚን ተገብሶት እንገደባት በተገባል ነገር ቢያስተርጓሚ፣ ያለእግዚአብሔር እንገዳ አልበላም ብሎ ሶስት ተገብሎ የሚገኝ ውሉ አደረገ። በእነዚህም እግዚአብሔር በሰው አምላካ በእገዳ ድንት ተገለጠለትና እህል ወግ ለመትመስቻል ይባላል (ዘፍተ. 18)

116 መወደስ

መኪራ ኢርገተ እምርእስ ጸድታን
ወርእስ ጸድታን ኢርገተ እምን መኪራ ገዳም፤
እሰው ኢረከቦ ለእያብ ነገር አርፎ ሕግም
እስከ ተረጸው ሰብወቱ አክራም።
ወተረትን አብርሃም
በሕገ እምላኩ ረታኒ በሚሮ ወልደ ሆገተ ላሕም፤
ደገረኒ አው ለበጌ መኪራህው ዘቅደም
እንደ ማንረስ ትዱስ ይመርሱው የግን እምጋጋም
ረጸው ሆኖ በድርጅት በአንጽሐተ ደቆ እምደም፤
ቴዎድሮስ በተኖት ወተረገደስ በልገም።

ትርጉም

መኪራ ከገዳማ ራስ አላረተም
የገዳማ ራስም ከግያሰራራ መኪራ አላረተም፤
ሰባቱ ዘመናት እስከ ተረጸው ድረስ የለውራ ነገር/

ሆገም እያብን አግኝተታልና።

በረታኝ አምላኩ ሆገም

በላም ረገታ ልጁን በመስጠት አብርሃም ተረተነ፤

በሁጥላም የመጀመሪያ መኪራቸውን ባስተጥሎ ጊዜ

ማንረስ ትዱስ ከገራ ወደቀኝ እየመራቸው

ቴዎድሮስ በቸገካር ፋሲለደስም በልገም ደምን

ከደም ለግንገት ትድድራቸውን (ውድድራቸውን) በዚያ

ረጸው።

ምዕጫ

አባትና ልጅ እንደግደራራቱ መኪራና የእግዚአብሔር ሰዎች
የግደላያዩ ለመሆናቸው እያብን አብርሃም ቴዎድሮስና ፋሲለደስ
ግበረጃዎች ናቸው ይላሉ ባለትኒው።

117 መወደስ

ዘፍተኑስ (እልጽ)

በዓለ ክልሉት አለጋር በአለጋራሁ
አየርግ ምዕረ ላዕለ ክልሉት አዕዋም፤
እንደ ይብል ውሎት በልሳነ ሥጋ ጥዕም
አለጋር ክልሉት ሀለጫ ገም
አሐዱ እሰው ድኩም
ዘይረድአ ካልእ እው አሁሉ እምቅደም።
ወልድስ እንተ አወፀአ እምጥሕድኖሁ ናዱም
ሰከበ ውስተ ጎል እንደቦ በአርያም፤
ወእንደ ሁሉ ሥዕለ ውስተ ግሕፍ ለእም
ኪሩቤል አያዕረተ ወአያዕረረት ግርያም።

ባለሁለት እገሮች በእገሮቹ
 በሁለቱ ሃሮች ላይ በአገድ ጊዜ አይወጣም፤
 እርሱ በጣፋጭ የሰጋ አንደበት ሃረ
 ሁለት እገሮች አሉኝ እያለ
 የግረግራ ሁለተኛ
 (እገር) ከሌለ አንዱ ደካግ ነው።
 ከፍጥ አንድነቱ ያልወጣ ወልድ ገን
 በሰግደ ላለ በበረት ውስጥ ተኝ፤
 በእናት ግርግር ግህፀን ውስጥ ተፀጎሶ ላለ
 ኪሩቤል አላረፋም፤ ግርግርም አላረፈችም።

ፍ ስ ጢ ር

አገድ ሰው በሁለት እገሮቹ ከሁለት ሃሮች ላይ ሊወጣ የግደ
 ቻል ሲሆን፤ ወልድ ገን በሰግደ ከኪሩቤል ላይ ከአብና ከሙገረስ
 ቅዱስ ጋር እንዳለ ሆኖ በግርግር ሆኖ ተፀጎሶ በበረት ተወለደ
 በግለት ባለትኔው ይህ አድራጎት ለሌላ ሰው የግደቻል ሙሆኑን
 አበረድተዋል።

118 መዕድስ

ወለድግሱ (- ልላክ ጭገ)

እኩ ፅፁብ ለዘይብም
 እው ያስተግውት አድግ አንበሳ ፅዕራ ሥዩም፤
 ወለእው ድድገን አድግ እምአረ አንበሳ ጉራም፤
 በገብ አላይያስ ወሉቃስ
 ውሎት እምጣን በገፅ ወውሎት ላሕም፤
 ወለእው ለፅፅ አያውደያ

እንደ ለሊሁ እሳት እሰው ወሎት ዝናም =
 ፅፁብ ለሰግደሁ ልደተ ዳግግደ አዳም
 አብ ዘወለድ እሰው እምኔህ አይተድም፤
 አሙኒ ተወልዶ እምወለት አብርሃም እም
 ሁሉኩ ይቤላኝ እምትድሙ ይተወለድ አብርሃም።

ትርጉም

የሹም/ እዝራ አንበሳን አሁያ
 ቢያግራት ለግሰገው የግያሰደንት አይደለም፤
 አሁያው ከግያሰረራ አንበሳ አፍ ቢድን፤
 በአላይያስና በሉቃስ ዘንድ
 እሱ/ አንበሳ በገ ነውና ላም ነውና፤
 እንወትንም ባያታላት
 እርሱ እሳት ሲሆን ዝናብ ነውና።
 ለሰግ የግያሰደንተው ገን የሁለተኛ አዳም ልደት ነው፤
 የወለደው አባት ከእሱ አይተድምም፤
 ከአብርሃም ልጅ እናት በተወለደም ጊዜ
 «አብርሃም ላይወለድ አለሁ» ይላናል።

ፍ ስ ጢ ር

ከርሱቱስ አንበሳ በሙባሉ ላይ በገና ላም ከተባለ አንበሳት
 ያግግራት በአንበሳነቱ ነው። እንዲሁም እንወቲቱን 'ግርግር'
 ያላቃጠላት በእሳትነቱ ላይ ዝናብነቱን በሙያዙ ነው። ይህ ድርጊት
 ገን ብርትና ድንት አይሆንም። የግያሰደንተውስ አብና ወልድ ላይ
 ተዳደሩና ላይበላለጡ እኩሎች ናቸው ሲባል፤ ወልድ በባህርይ
 ከአብ ተወለዶ ግለትና ከአብርሃም በሬት ያለው ወልድ ከአብርሃም
 ልጅ በሰጋ ተወለዶ ግለት ነው ይላሉ ባለትኔው።

ዘእርግሱ (ግልሎ ሰርገ)

ሰግዕተ ሐሰት ይኩኑ በላዕላ ጸጥን
 ዕንላተ ወርቅ አተጦ በሰግርያ ሊዮርብዓም፤
 ወበፍናተ ገብጽ አርን ዘበዲስ አሪት ሥዩም፤
 እንዘ ሰግዕተ ጸድቅ ይከውና፤
 ለጸዮን ዘውስተ አሉፍላ ዕንላት ዘላልፍ፤
 ወኢክህለት ሰግርያ
 ሊዮሩ ለዎ ከዊነ በዓለ ፋቢካ ታስተሐምም፤
 ገሕነሰ ዘረከብና፤ በዎም ምጊላክ ገዳም
 ከጦ ሊዮርብዓም ወአርን ዕንላተ ወርቅ ሊናተውም፤
 ወእከለነ ዐሪን ሊዮሩላልፍ፤
 ሊዮሩላልፍ አገፃዚት እኩኑ ምድረ አክሱም
 ወህዮ እዮን ጸጥን ጸጥሪተ ሕገ ፍጹም፤
 ሊዮሩላልፍ አገፃዚት እኩኑ ምድረ አክሱም፤

ተርጉም

በዕዮን ላይ የሀሰት ምስክርታ ይህን ዘንድ
 ሊዮርብዓም በሰግርያ የወርቅ በቸሎችን አተጦ፤
 በአሪት ላይ ሹም የሆነ አርገም በገብሶ ግንደ (አቆጣጠር)፤
 በኢሉፍላ ውስጥ ላለች ዕዮን
 የላም ጥጆች የእውነት ምስክርታን ቢሆኗት፤
 የፋቢካን በላልፍ
 ታስቦ ዘንድ ሰግርያ ሊዮሩላልፍ ምሆን አልቻለችም፤
 በምጊላክ/ ደን ዛፍ (ዕዮን) ያገኘናት እኛ ገን
 እንደ ሊዮርብዓም እንደ አርን የወርቅ በቸሎችን እና
 ቆም፤

ወደሊዮሩላልፍ ግድግዳ በጋን፤
 ነፃ አውጭ ሊዮሩላልፍ የአክሱም ምድር ናትና፤
 ፍፁም ህገን የተሸከሙት እናታችን ዕዮንን በዚያች አለችና፤
 ነፃ አውጭ ሊዮሩላልፍ የአክሱም ምድር ናትና፤

ፍብጫር

በዳዊት አገር የዕዮን አምላክ ባለ ሊዮርብዓምና አርን የላም
 ምስል ግለትን አተጦ፤ ይህንም ያደረገት ከኢሉፍላ ምድር ታዩተ
 ዕዮንን በበረገላ ይከው ከዳዊት ከተገ የገቡ ዕለት ጊደርቸ በዕዮን
 አምላክ ግሪት ግድግዳቸውን ባለገጫን ነፃ በገለት፤ ባለት
 ነፃ አክሱም እንደ ሊዮሩላልፍ ምድርና ታዩተ ዕዮንን በአክሱም
 እያለች ወደሊዮሩላልፍ ምድር አለገባረሉትን ገልጸዋል፤

ግድግዳ (ላላ፣ ዙጎን)

እጦ አሐዲ ይብሉበ በፍትረ ካልሕ
 ገሪህተ ግሪ ትርብት ገበ ገሪህተ ለአብርሃም፤
 ወጸርሐ ግጊላክስ ኮነት ትርብተ ቤተ ልሊም፤
 ወእጦ ይትነምሉ ላዕላ ግሪ
 ነሐስ ዘዕብረ ወሆኒገክ ፍጹም
 ለርድኤተ ግሪ ወገንዓም
 ጊደምን ግሪ እጅ ጠላ ገዳም፤
 ይኩንጊ ግሊከሐክጦ ወግሊከላነ (ሰላም)
 ደብረ ሊባናስ ወደብረ ከርቤ ግርታ ወግርያም፤
 እሎ ዘላግግ ግሪተላ ወግሪተላ ግርግን ዘግም
 ለካል ዘላምላካ ወግም ዘላምዕም፤

በእንደ ፍቅር እንደ ቢላብ
 የሙሴ እርሻ ወደ አብርሃም እርሻ የተረበሹ ናት፤
 የግራህያስ እልፍኝም ለሴም እልፍኝ ቅርብ ናት፤
 የእዝራ ነፋስና የሄናክ ፍጥም
 የሙሴ ላይ በተነሱ ጊዜ
 እንባቶም ሙሴን ለመርዳት
 ጊደያን የዱርን ጠል ተሸከም መጣ።
 ሰላምም በመከከላችሁና በመከከላችን ደህን ዘንድ
 ደብረ ሊባናስና ደብረ ክርቤ ግርያምና ግርታ ናችው፤
 የዚያን ጊዜ መስተልና የዛሬው የብርሃን መስተል
 ከእኩል የተገኘ አካልና ከአገንት የተገኘ አገንት ናችውና።

ጥበጠር

አንድ ሰው በሌላው ሰው ፍቅር ይላባል፤ ቅድስት ግርያምም
 በአብርሃም እርሻና በሴምና በግራህያስ አዳራሽ ትመሳሰለች።
 ነፋስ ያገለበለበው እሳት በቤት ላይ ሲነሳ ባለቤቱን ለመርዳት
 ጎረቤት ውሀ ይዞ እንደግመጣ፤ እዝራ ባየው ነፋስና ሄናክ በተ
 መለከተው እሳት የተመሰለ ክርስቶስ በጊደያን ገጥሟ ጠልፎ ደመ
 ሰላል። እንዲሁም ግርታና ግርያም እህትግግች እንደሆኑ ገሸን
 ግርያም (ደብረ ክርቤ)ና ደብረ ሊባናስ ተክል ሃይግናት ተሙሳሳ
 የች መሆናቸው በቅኔው ተመስጥሯል። ሁለት ወንድግግች ከአ
 ገድ አባትና እናት እንደግደዳዳዎች፤ በገሸን በአኔ ዳዊት ዘመን
 የተተበረው ግግደ መስተልና ለተክል ሃይግናት ወረደ የግግላው
 የብርሃን መስተል የአንድ አምላክ ስጦታዎች ናቸው በግለት፤
 ባለቅኔው በሁለቱ አድባራት መካከል የነበረውን የትደም ተከተል
 ክርክር በቅኔያቸው ለግስታረት ጥክረጥል።

ዘጠላጎስ (እልጋ)

ዕለተ ፍጻ ሙሰለት ዕለተ ዜእነ፤
 ወክርው ነጻያን ሙሰለ ሙካነ ዙንጌ ገፋጥ፤
 እስሙ ዕጌሁ ለክርሥ ዘአይነውጥ
 ወእም አውያተ ወለታ ኢትሰምዕ የጥ፤
 ወጥንተ ይአደጥ
 ለአረፍተ ሥታይ ዘመን ዘይትዕደዎ በሰላም፤
 ሥጋ ላልጥጊ ኢንበልዕ በመጥዕል ፍካነ ጸጥ፤
 ወደሙ ጠሊ ኢንባቲ በአቅርጎቲሁ ለአደራጥ፤
 እስሙ ሥጋ ሰብእ ኮነ ከሙ ሥጋ ላልጥ ጥዕጥ
 ወጥዕጥ ለአፋነ ዙሱ ሥነ ገጻጥ።

ትርጉም

የእኛ ተን የሙከራ ተንን ሙሰለች፤
 የችገረኞች ሆድም የግሪኮረረ የኩንጌ ቦታን ሙሰለ፤
 የሆድ ትሉ የግይተኛ ነውና
 እናትም የልጅዋን ለትሶ ዛሬ አትሰግጥና፤
 የሰታይ ዘመን/ገድገጻጥ
 በሰላም የግሻገር (የግሪያልፍ) ሰው ገን ጥን ያጥር፤
 በሙከራችን/የጥ ዘመን የላጥ ሲጋን አንበላጥ፤
 በአደራጥ ተንደች የገርማች የፍፍል ደያን አንጠግጥ፤
 የሰው ሲጋ እንደ ላጥ ግፋጭ ሲጋ ሆኗልና
 የዱር ውበት (አትክልትና አንበላት) ሁሉም ለአፋችን
 ግፋጭ ነው።

የክርስቶስ ፍርድ ቀን አስቀድሞ ለተረፀ በደል ግዳጅ ምረት ግጥም እንዳልሆነች የችግር ዘመን ልትሻሻል አትችልም ። በገንገል ውስጥ እሳቱ እንደግደጠቱ ፣ የክፉ ተንም ራብ የችግረኞችን ሆድ እንደ እሳት ያቃጥላል ፤ እንደ ትል ይበላል ። በክርስቶስ ፍርድ ቀን እናት የልጅዋን ጫሽት እንደግትሰግ ፣ በክፉ ቀን ችግር ቀንም ልጆች እናተቻቸውን «እንጀራ» ሲሉዋቸው እናቶች የሚሰጧቸው የለም በግለት ፣ ባለቅኔው በዘመናቸው የደረሰውን የራብ እልቂት ፅናት በቅኔያቸው ፖ ስ ሜ ር አስረድተዋል ።

ታ ሪ ክ

ኢየሩሳሌም ከአባቱ ከይሁዳ ንጉስ ኢየሳናጥ በሁዋላ ከ848 እስከ 841 ከክርስቶስ ልደት በፊት የነገሰ አምስተኛው የይሁዳ ንጉስ ነው ። የእስራኤል ንጉስ የአክሊብን ልጅ አገብቶ ነበርና እንደ አግቱ አክሊብ ለጣሊት መስዋእት አቀረበ ። ነቢዩ ኤልያስም እርሱን በመገሰፅ ሃረ ። ኢየሩሳሌም በሚያስቃይ በሽታ ታዋ በህዝቡ ሁሉ ዘንድ ተጠልቶ ሞተ (2 ዜና. 21 = 2 ነገሴ. 8 ፣ 16—24) ።

122 መወደስ

በሳል ደብረ ዘይት ፍትሕ አው ተወለደ ግዕድ ሥጋ ከልክ መጥሶሊሁ ለጸኑ ፤ እንደ ደብረ ዘይት ይበልፅ ግዕድ ሥጋ ወወፅዖ አኮኑ አይትወወቁ ለሰብእ ጊዮ ዘሥጋ ወደጥ ከው ተዳግጧ አቤሊሉ ። በትድመ ብእሲ መካሕ ዘይወወለ እምኤዶ ። በፍትሕሰ ዘይደሉ እው ነበረ ሃለጥ ኤልግዕ እምኤሐዶው እንደ ኢየሱስ የሏል ። ወእው በገጥ ተነድረት ኢየሩሳሌም ዘይረውጽ እምኢየተ እንደ አቤግሊክ ይነው ።

በደብረ ዘይት ላይ ፍርድ በተለወጠ ጊዜ የጥም ዘመን የሰጋ ግሊድን ከላከለን ፣ ደብረ ዘይት የሰጋና የአጥንት ግሊድን ሲበላ ለሰው የሰጋና የጥም በደሉ አይታወቀውምና እንደ መጀመሪያው አቤሊሉ ። «ከኤዶ (ንነት) በሚወጣ በተመዘ ሰው » ረት ። አለጥ ገን በሚገባ ፍርድ ቢኖር ኢየሱስ ሲታመም ኤልሳላ ባልዳነም ነበር ፣ ኢየሩሳሌምም በምርኮ በወደቀች ጊዜ አቤግሊክ ሲተኛ የሚርጥ ባልሞተም ነበር ።

ፖ ስ ሜ ር

በጥም ወራት ክርስቲያኖች ከሰጋ ምገብ ተከልከለው በዘይት ወጥ ብቻ እንደሚበሉ ክርስቶስም በደብረ ዘይት ሲገለጥ ስጋና አጥንት ይዋሀዳሉ ። ልጆቹ ያለቁበት ኢየሱስ ሲታመም የባእደችን ልጆች በድብ ያስወረሰ ኤልሳላ በይሁና ኖረ ። አቤሊሉም አባቱ ጻዊትን በድብት ከድቷል ። ስለዚህ ፍርድ አለአግባብ ሲሆን ሊገኝ የሚገባው ነገር አይገኝም ይላሉ ባለቅኔው ።

ታ ሪ ክ

የእግዚአብሔር አብ የባህርይ ልጅ ቃል እግዚአብሔር ወልድ በምላት ወደዚህ አለም የመጣለትንና ሰው የሆነለትን ተግባር ረዕዮ ወደ ባህርይ አባቱ አረገ ። ጻግመኛም ወደዚህ አለም ከመላእክት ጋር ማጥቀ በደብረ ዘይት በግርግ መንግስት ይገለጣል ። ሙታንን እን ስቶ ስጋና አጥንትን ያዋሀዳል ፣ ፍፁም በድንገት ያደርገዋል ፣ በበድኑ ነፍስን አላድር ያንቀሳቅሳል ግለት ተፅፏል (ግቱ. 25 ፣ 1—46) ።

ክርስቲስ በዚህ አለም ባለ ምንም ዓይነት ስርዓት (= ስር
ጅል) = ምንም ስርዓት ከሌለው በኋላ ብቻ ተከላክሎ ማለፍ ከሰ
ጋና ከቅቢ ከሙተትና ከግብር ሲጋ እስኪሆን ፍጥረት ማለፍት ነው =
(ግቴ. 616-19) =

እያብ እንደ አብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ የሆነ ትእግስ
ተኛ ሰው ነበር = የእግዚአብሔር ወዳጅ ከሆኑ የጌና ትእግስ
ቲን ለግብጫር ስለሆኑ ማለፍ ለግብጫር ስለሆኑ ተፈታ
ተነው = እግዚአብሔር የሌሎች ጥናትና እምነት በሌላው
ላይ ማን ከነፍሱ በቀር በእያብ የወደደውን እንዲፈቅድበት ረቀቀ
ለትና ተንተኝቶች ሆኑትን = በተሰማኝና ልጅኝንም በደን
ገተኛ አደጋ አስፈጸመት = ሰውነቱንም ከአገሩ እስከ አናቱ በቀ
ላል ሙታብጎ (አቀሰው) = ይህን እንጂ እያብ የሁሉንም ሙርጫ
ዘላንድ ተን ሲሰጥና አካሉን ሲያጣ ከትእግስቱና ከእምነቱ አል
ተናጠፈም = በግብጫር ስህተት አልተሙረም = «እግዚአብሔር
ሰጠ፡ እግዚአብሔር ነገ፡ ይኸበር ይሙስን» አለ እንጂ አላግረረውም =
ሰለዚህም ረተናውን በትእግስቱ አለረ ይጻጻል (እያ.2-11) =

123 ሕንጻሃ

አይተረጎም በካልእ እንበል ግርግር ሰላም
ግብጫር ጽድቅ ለሆኑ ገለጽ =

ትርጉም

የአለም ሁሉ ዕድት ግብጫር
ያለግርግር ሰላም በሌላ ለይፈቅድም (አያልትም) =

ምስጢር

በቤተ ክርስቲያን ስርአት በከበር በጭጭላና በፍጥነት የግ
ደረሰው ግብጫር ሰላም በግብጫር ከሆነ ዜግ እንደግረጫም የአ
ለም ዕድትም በትደስት ግርግር ተፈጠሮ ያላሉ ባለትኒው =

124 ሥላሴ

ደንገል አው ገለጸ
ጥት ይደውሎ አልፎን ፡
እሰው አው ለዝ አልፎ እግዚአብሔር ገተፈ
አያንከረ ዕጺ ሥጋው ጥጊጥ =
ወለሰው ልዩ ምክር ትንገሉ እንተ አይከሉ አትፈ
ዕክራ ወይከ ሰጠላ እርግጥ
እሰው በ አልፎ ዘይቀድጥ
አያዕረረ ሙታብር ረጊጥ

ትርጉም

ጥት ደንገልን
ባጣ ጊዜ አልፎን ይጠራል ፡
ይህን አልፎን እግዚአብሔር በሰጠው ጊዜ
ትል ስጋውን ቀምሶ አላደነቀምና ፡
የዘምታ ሰዎች/ እክራና ሄኖክ ሙዕሰን የግይቻላቸው
ትንሳኤ/ ምክርን ሲያስጠጥ
የግብጫር ሰላም አልፎ አለፍ
ሙታብር ረጫ አላረጋም =

ምስጢር

አንድ ወንድ ሙሽራ የረለገውን ሲያጣ ግዜውን እንደግ
ጠራ የረለገው ምላሴ ጥትም ደንገል ግርግር ብትነሳበት ነቢይ
አልፎን ገና ይጠባበቃል = በዚህም ላይ አንዳንድ ሰዎች የግ
ሃልቃቸውን ምክር እንደግረጫም ፡ ሄኖክና እክራ አልፎን
ሲገዙው ከጥት ሲሰጡ በሁጥሰኛው ጊዜ ሙጥት አለባቸው በግ
ለት ባለትኒው ጥት ስጋ ለለበሰ ፍጠር ሁሉ የግይቻላቸው የተፈጠሩ
ህገ ሙሆኑን በትእግራቸው ምስጢር ያስረዳሉ =

125 መወደስ

በሕግም ለዲ እብነ ቢታንያ
በእምህሳዕና ፀንሰኪ ነገር በቀል ወተቀይጥ !
ወወለይኪ ገብኢ ገብ ምትኪ አርፍጥ =
ወቃለ ቅዳሴ መልክደደት
ገረቅድ ከመ ያይድዐነ አባሁ ወእጥ !
ከመ ናይድያው ዘተገብረ
በነሚእ እብን አይሁድ አምጣነ ሰበሩ ዐፅጥ =
አተወሂ ቤተ ሱራራ እንዘ ያንጸፈጽፍ ደጥ !
አኮነ ኢየዐርፍ እብነ ቢታንያ ለተቃውጥ !
እንዘ ለአእባን ወጤን ወለኪሩቤል ፈጽጥ
ድገረ አጥመቆው ሆላዕና በአንብርተ እድ ባሕረ ተሰጥጥ =

ትርጉም

ከሆላእና የበቀለና የመቀየም
ነገርን የፀንሰኪ የቢታንያ ድንጋይ ! በምጥ ወለጅ !
ወልደሽም ወደዝምታ ባልሽ ተመለሽ =
የምሰጋና ቃል መልክደደትም
አባትና እናቱን ይነግረን ዘንድ እንወዳለን !
የተደረገውን እንነገራቸው ዘንድ
አይሁድ ድንጋይን በመያዝ አጥንቱን ሰብረጥለና =
ወደሱራራ ቤትም ደሙን እያገጠፈጠፈ ገባ !
የቢታንያ ድንጋይ ለመቃወም አያርፍምና !
መጀመር ለድንጋዮች መረፀም ለኪሩቤል ሲሆን
ሆላእና እጅን በመጣን/ መሰጠም ባህር ካመቃቸው
በሁጥላ =

ምስጢር

ሂጥን አምጣ ወልዳ ወደባልጥ እንደ ተመለሰች : የሂጥን ምሳሌ
የሆነች የቢታንያ ድንጋይ ሆላእናን አመሰግና ወደቀድሞው ዝም
ታጥ መመለሷ በትኔው ተመስጥርበታል = በሌላ በኩል ደገጥ ሙል
ከደደት ያለአባትና እናት እንደኖረ የመልክደደት ምሳሌ የሆነ
የድንጋይ ማገርም ያለተፈጥሮው ሆነ = በዚሁም ላይ ራሱን የተገ
መሰ ሰው ደሙን እያፈሰሰ ወደቤቱ አንደሚገባ ድንጋይ እንደ ሱራራ
(መልክት) ያለ ፍጡር ሆነ = በተወሰነም አንድ የጀመረውን ሌላው
እንደሚወርሰው የድንጋዮችን ምስጋና መላክት አደነቱ ይላሉ
ባለትኔው =

126 ገእዝ ገብኢ ቃና

መልክደደት አባ እመ ቢእለ ያንሶሱ
ደንገፀ አቤል እስከነ ትወፅእ ነፍሱ =

ትርጉም

አባት መልክደደት በቢእለ (በመቃብር) ቢመላሰስ
አቤል ነፍሱ እስከትወጣ ድረስ ደንገጠ =

ምስጢር

የሚጮት ልጅ አባቱ በድንገት ሲደርሰበት እንደሚደነገጥ !
የላጁ የራሱ የሆነው የመልክደደት ቤተ ክርስቲያን ያለበት መቃ
ብር የአባት ምሳሌ በሆነው በመልክደደት ቃል ኪዳን የመታንን
ከዛሬ እላማናራራንና አላግባብነትን ያለትኔው በትኔያቸው ምስጢር
ይገልጻል =

መልክደት በተባሉ ኢትዮጵያዊ ገደት ስም የተሰጠው በግድም አርአያዎች ስም ክፍለ ሀገር ግን በሚባለው ወረዳ በሚገኝ ግድም ውስጥ አለ = ያካባቢው ደረጃ የሞተትን ስም ረሳዎች (አስከረሃኛ) በዚህ ግድም ውስጥ ያኖሩበታል = የሙታ አስከረሃኛ ሳይሆን ለረሳው ሳይሆን ሳይሆን ይኖራሉ = ይህም ለሆነ የቻለው ለግድም ደት መልክደት በተሰጠው ቃል ኪዳን መሰረት ነው እየተባለ ይተረካል =

127 ዘአምላኪያ

ዘረጎቱ (አለቃ)

ለእው ገሰሬ ወልድ ሐዋርያ ወንጌል በናገሱ መቃብር እው ትበኪ በልብሱ፤ ወይ ሊተ ብሂል እንደ ኢትወል ነፍሱ =

ትርጉም

የወንጌል ሀዋርያ ልጅ በህገነት ቢሞት ነፍሱ ሳትወጣ፣ ወገኖቿ ብላ እናቱ/ መቃብር በልብሱ ታለትሳለች =

ምስጢር

ልጅ ቢሞት ገና ነፍሱ ሳትወጣ ጀምሮ እናቱ ልብሱን ይጠቅማል፤ ይህም ለሆነው ወልድ ነገደኛ ሲሰጠው የግድም ስም የሆነው መቃብር ሳይሆን ለሆነው ወልድ ተገኝ በግለት ባለው ትኩረት ለሙታ የተሰጠው =

ዘላግባዩ (አለቃ)

መቃብር ዘይትራደል

ለሊቀ ካህናት ሞት በተለክዎ ደንግል መቅደሱ ተከለል እምበሊዐ ሥጋ ወረትሐ በርእሱ፤ አው እምተትሎ ረርዖን ጉዮ በገይሉ ሙሴ ረረሱ ነግሎ ስጋሁ ለዳጋን ምስሉ ነፍሱ እሱም መልዕ ወኢሐዳ ክርሱ =

ትርጉም

በደንግል/ መቅደሱ

አገልግሎት የካህናት አለቃ/ ሞትን የሚረዳ መቃብር ስጋን ከሙብላት ተከለከለ፣ በራሱም ረረደ፤ በሙሴ/ ረረሱ ሆይል ከረርዖን ጦርነት በሸሸ ጊዜ የዳጋን ስጋን ከነፍሱ ጋር በመያዙ ሆኖ ጥላ እንጂ አልገደለምና =

ምስጢር

ነፍቱ ቄስ (ሁለተኛው ቄስ) ገባራ ሰናዩን ቄስ (ጥናውን ቄስ) በቤተ መቅደሱ አገልግሎት ስራ እንደሚረዳው፣ የነፍቱ ቄስ ምሳሌ የሆነ መቃብር የገባራ ሰናዩን ቄስ ምሳሌ ከሆነው ሞት የመቅደሱ ምሳሌ የሆነች ግርማን አገኘ =

ደግሞ በእራት ህግ ስጋ አብሳዩ ያበሰለውን ስጋ ራሱ እንደ ግደባው የአብሳዩ ምሳሌ መቃብር የመስጠት ምሳሌ የሆነች የግርማን ስጋ አለግፍረሱንና አለግበሰሱን ቅኔው ይገልጻል = የተሸነፈ ተዋጊያ ከጦር ግን በረረሱ እንደሚሸሽ በኤርትራ ባህር የሰ

ው ረርሶን በግብር ላይ ተበር ማረጋገጥ ማለት ያስረዳል። በተጨማሪም በሌላ ቤት ሲገን እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

ታሪክ

በእርሱ ስርዓት የሚከተሉት ሲገን በግብር ላይ ተበር ማረጋገጥ ማለት ያስረዳል። በተጨማሪም በሌላ ቤት ሲገን እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

የገብግብ ገንብ ረርሶን እስራኤልን ሊመልስ ሲገባበት በእርሱ ላይ ውስጥ ስጥ ተረ እንጂ እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

ገታገን ምድርን በግብር ላይ ተበር ማረጋገጥ ማለት ያስረዳል። በተጨማሪም በሌላ ቤት ሲገን እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

129 የዜግ

ራህራሄ ረርሶን ላይ ለግልጽ ማረጋገጥ ማለት ያስረዳል። በተጨማሪም በሌላ ቤት ሲገን እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

ትርጉም

የእጅግ ረርሶን ላይ ለግልጽ ማረጋገጥ ማለት ያስረዳል። በተጨማሪም በሌላ ቤት ሲገን እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

ምስጢር

የእጅግ ረርሶን ላይ ለግልጽ ማረጋገጥ ማለት ያስረዳል። በተጨማሪም በሌላ ቤት ሲገን እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

የገብግብ ገንብ ረርሶን እስራኤልን ሊመልስ ሲገባበት በእርሱ ላይ ውስጥ ስጥ ተረ እንጂ እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

ታሪክ

ራህራሄ የላባ ላይ የእጅግ ረርሶን ላይ ለግልጽ ማረጋገጥ ማለት ያስረዳል። በተጨማሪም በሌላ ቤት ሲገን እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

130 የዜግ

ዘርግ (ግልጽ ማረጋገጥ)

ተመሳሳይ ምድር ላይ ለግልጽ ማረጋገጥ ማለት ያስረዳል። በተጨማሪም በሌላ ቤት ሲገን እንደሚገባ ገታገን ምድር ተከፍቶ ማወጥ የትኔው ምስጢር ያሳያል።

ወሊቶች ለሱ ቤተ በቤተ ባዕዳን ቆገጉ። ፤
 በጎበ ግእዮራን ረታሕት እሱ ይቆዩተሱ
 በኢሕገ ቤተ ባዕድ ዘገሡ።

ትርጉም

ጥክሮች ረደሉት

በመጻፍ ውስጥ ስርአት እንዳላችሁ ትኛ ዘንድ
 በየቦታችሁ በስርአት ገቡ፤
 በባለደች ቤት ትገቡ ዘንድ ከቤትም አትሰደዱ፤
 ያለህን ወደባለድ ቤት የጌሩ በአጥቂያች
 ራራጆች ዘንድ ይወቅላሉና።

ፍ ሰ ጢ ር

ባለአጣኛች በራሳቸው ይዞታ ማር እንጂ የሌላውን ሰው
 ድርሻ መውረስ እንደግዴታቸውና በጦርሱም እንደግዴታ ፤ እንዲ
 ሁም ዘጠኝ ረደሉት ሀ : ሐ : ገ : ሠ : ሰ : ጸ : ጥ : ሀ : ሰ : እንደግዴታ
 በላይ ላይ ታል የግንቡበት ስርአት ስላላቸው በፅዕና አገባባቸውን
 ግለጥፎት አይገባም። በላጥፎቹም ፀሐፊውን ያስነቅሩ በግለት
 ባለቅኔው ስለረደላት አጠቃቀም ያላቸውን አስተያየት በትኔያቸው
 ፍ ሰ ጢ ር ገልጦላል።

131 ሥላሴ

ዙክላ ጽጉ (አገታ)

ወልድ ወተክለ አልፏል
 ለዮከ ገዳም ተገሰጥኖ
 እሱ ወተክለ አልፏል ደድቶ ለእግር ወመድን ገለጥ ለርእሱ
 ዮከ በሊሐ ለላን እምገዳም ገሠሠ።
 ግትያስሰ ወኪርስ አመ በጥሕድኛ ረሰሱ

ህዝቡ ጠላትቻቸውን እየተከታተሉ እስኪያጠፉ ቀኑ እንዲረዝም
 ወደ እግዚአብሔር አመለከተ ፤ እስራኤልም የከነአንን ነገስታት አሸ
 ንረው አገሩን እጅ እስካደረጉ ድረስ ቀኑ ረዘመላቸው ይባላል።
 (ኢያሱ. 10 : 1-15) ።

163 መወደስ

ዘገብ ሥላሴ (ማጥቀስ : ዘኤልያስ)

በ ገያ በዲበ ገያ ፤
 እሱም እንደ በለስ ይትጫኑ በላዕል አገም ርእስ
 መደንገፅ ዝናም ንጉሠ ጢርስ
 ነሠተ ቤተ ልምላሚሁ ለመካከ በለስ ።
 ወእንደ ይትጫኑ በበለስ
 ውሉቱ ጠል ገፍረ በኤልያስ ።
 ኤልያስህ እንደ ውሉቱ ቀታሌ ዝናም ነፍስ
 ተንሥክ በላዕሌሁ ዘይመውክ ገይሎ ተጽኖስ ፤
 ወእንደ ረኛበ ይጸርሕ በዘኤልያስ መቅደስ
 ለረኛበ ተበቀሉ ዘመደ መባልዕት ኢየሱያስ ።

ትርጉም

በሀይለኛ ላይ ሀይለኛ አለበት ፤
 በለስ በአገም ራስ ላይ ሲመካ
 አስደንጋጭ ዝናብ/ የጢርስ ንጉስ
 የትምክህተኛ/በለስ ልምላሚ/ቤትን አፍርቧልና ።
 ዝናብም በበለስ ሲመካ
 ያው ርጥበት (ዝናብ) በኤልያስ አፍሯልና ።
 ኤልያስም የዝናብ/ ነፍስ ገዳይ ሲሆን
 የሚሸንገረው የቸግር ሃይል በርሱ ላይ ተነሳ ፤
 ራሱም በኤልያስ መቅደስ ሲመሠ
 ራሱን የመብሉት ዘመድ/ኢየሱያስ ተበቀለው ።

በአጥቂው ላይ አጥቂ አለበት = ሃይለኛው በደካማው ላይ ሲመካ በትምክህተኛው ላይ ሌላ አሸናፊ ተነስቶ ቤቱን ይመዘብርበታል፤ እንዲሁም በለስ ለአዳም የሞት ምክንያት ቢሆንበት የክረምት ዝናብ የበለሰን ልምላሚ አደረቀበት።

ደግሞ ቤት መዝገብው በተሸናፈው ላይ ሲመካ ተመኪው በሌላ አሸናፊ ድል ሆኖ እንደሚኖር፣ ዝናብ በለሰን ሲያደርጉ እርሱ ደግሞ በነቢይ ኤልያስ ጠፋ። አሳፋሪውም ነፍስ ገዳይ ሌላ አሸናፊ እንደሚነሳበት ዝናብን ያጠፋ ነቢይ ኤልያስን ራብ ሞረሞረው። ነፍስ ገዳዩ አሸናፊም ሲፎክር ፎካሪውን የተገዳዩ ዘመድ እንደሚባ ተለው ምግቦችን ያዘጋጀ ኢየሱስ ራብን አጠፋው በማለት ባለ ትኔው አመስጥረዋል።

ታ ሪ ክ

አዳም ከከብሩ የተሞረደውና ከከብር ቦታው ገነት የወጣው፣ በሞተ ስጋም ላይ ሞተ ነፍስ የተፈረደበት በበለስ መብል ምክንያት ነው። አምላክ ብላ ያለውን በልቶ አትብላ ያለውን ትቶ ቢጠነ ተቅኛር፣ ከሺህ ዘመን በሁዋላ እፀ ህይወትን በልቶ በመታደስ በመንገስተ ሰማይ ይኖር ነበር ይባላል። በለስ ለአዳም የሰህተት ምክንያት የሆነበት እፅ ሲሆን በክረምት ዝናቡ ስለማይሰማው አይሉ ሙልም ትጠሉም ሁሉ ይረገፋል።

ኤልያስ የቴስብያ ነቢይ ነው፤ በዘመኑ የነበረው ንጉስ አክአብ ዘግዊት ኤልዛቤልን አግብቶ ጣኦት አመለከ። ነቢይም ቢመክረውና ቢያስተምረው ንጉሱ ከክፋ ስራው ወደ እግዚአብሄር አልመለስ አለ። በዚህም የተነሳ «ይህ ሁሉ ጥጋብ መደረጉ በዝናብ አብቅለህ በፀሀይ አብሰሰህ ብትመግባቸው አይደለም? ከእንግዲህ ወዲህ አትግቸውን ይወቁት፣ ሰማይ ዝናብ ልዘር፣ ጠል ለመከር አይሰጥ» ብሎ ኤልያስ ወደ አምላኩ አመለከተ። እንዳለውም ሆነለት፣ ሶስት አመት ከሰደሰት ወር ዝናብ ከመዝናብ ተከለከለ። እህል ጠፋ፣ ራብ ጠና

ወንዞች ደረቁ፣ ንጉሱ ከነሰራዊቱ በፀሀይ ሀሩርና በድርቅ ተቀጣ። ይህን አድርጎ ሳለ ራሱ ነቢዩ ኤልያስ ተራብ ለ እንዲት ቤት ጥቂት እንጨት ስትለቃቅም አገገና ከርሷ እህልና ውሃ እስከ መለመንና ከልጅዋና ከርሷ በፊት ለመብላት እስከ መንሰፍሰፍ ደረሰ። ሴቲቱም በቅድሚያ ሰጠችውና በልቶ ቤቷን ባረከ (1 ነገሱ. 17፣ 1-24)

164 መወድስ

ዘይገዛው (አለታ፣ ዘደብረ ወርቅ)

በፈለገ ሐሊብ ወወይን እንዲለጠሙ ለዘበደብረ ወርቅ ሀለዉ ግያተ ሕይወት ወፈውስ ፤ እስመ አሠንዮሙ አብ ኤዎስጣቴዎስ እምሐሊብ ጸዕዳ ወእምወይን ሐዲስ ፤ ወኢንትሜንዮ ለዮርዳኖስ ሰብአ ደብረ ወርቅ፣ ማይን እስመ ይትግረዮ ለዮርዳኖስ ። ሀለወሂ ወኢህለወ ቅድመ አነዳ ንኡስ አይትበህል አያሪኮ ፤ እምጣን ርጠብ ወይቡስ ። ወመልዕልታ ተሐንጸ ቤተ ኤዎስጣቴዎስ ርእስ ፤ እስመ ርእስ አድባሮ ደብረ ወርቅ ወርእስ ደብረ ወርቅ ማንፈስ ቅዱስ ።

ት ር ጉ ም

በደብረ ወርቅ ያሉ የህይወትና የፈውስ ውሃዎችን በወተትና በወይን ወንዝ አንለውጣቸውም ፤ አባት ኤዎስጣቴዎስ ከነጭ ወተትና ከአዲስ ወይን ይልቅ አላምሯቸዋልና ፤ የደብረ ወርቅ ሰዎችም የርዳኖስን እንመኛውም ፤ ውሃችን የርዳኖስን ይስተካከለዋልና ።

በትንሹ አፅፍ (ቱርባት) ረትም አያሪኮ
አለ ፡ የለም አይባልም ፤ እርጥብና ደረት ነውና ።
የአዎስጣቴዎስ ጉልላት ቤትም በላይዋ ተሰራ ፤
የአድባራት ራስ ደብረ ወርቅ ናትና ፤ የደብረ ወርቅ ራስም
መገረስ ቅዱስ ነውና ።

ም ስ ጢ ር

አንድ ትንሽ ነገር ትልቅ ዋጋ ካወጣ በትንንሽ ነገሮች አይ
ለወጥም ። እንዲሁም በጎጃም የደብረ ወርቅ ግርያም ፀበል የህ
ይወት ውሃ ስለሆነ ከወተት ወንዝና ከወይን ወንዝ ይበልጣል ይላሉ
ባለቅኔው ።

እንዲሁም የከበረ እቃ ያለው ሰው ሌላ እቃ እንደማይፈልግ ፤
የደብረ ወርቅ ፀበል እንደ የርዳናስ ስለሆነ የየርዳናስ ፀበል በደ
ብረ ወርቅ አስፈላጊ አለመሆኑን ቅኔው ይገልጣል ። ከዚህም ሌላ
አባይና ወስዳታ የሆነ ሰው መኖሩም አለመኖሩም እንደማይታወቅ
የአያሪኮ ባህርም ሙሉ ሲሆን በአዎስጣቴዎስ አፅፍ መርከብነት
ፃድቁን ከነደቀመዛሙርታቸው ግሻገሩን ባለቅኔው ያስገንዝባሉ ።

በተጨማሪም ቤት ሲሰራ በራሱ ላይ ቤተዋገስ (ጉልላት)
እንደሚደረግበት በአዎስጣቴዎስ ክብር ደብረ ወርቅ ከአድባራት
በላይ መሆኗንም ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

ታ ሪ ከ

ከጎጃም አድባራት አንዷ ገዳም ከደብር የሆነችና በግርያም
ሰም የተመሰረተች ደብረ ወርቅ ናት ፤ የአባ አዎስጣቴዎስ በአል
መስከረም አስራ ስምንት ቀን ይከበርባታል ። ከደቄ የሚፈውስ
የህይወት ውሃ አለባት ። በሽተኞች ከርሱ እየጠጡ ከሆድ ሀመም
ይድኑበታል ። ፃድቁ አባ አዎስጣቴዎስ ስለቀዳሚት ሰንበትና ስለ
እሁድ ሰንበት ከአርግንያው ሊቀ ጳጳሳት ለመረዳት ከአትየጳያ
ወደአርግንያ በሄዱ ጊዜ የአያሪኮን ባህር ከእነተግራዎቻቸው በአፅ
ፋቸው ሲሻገሩ ባህሩ ፀጥ ብሎላቸዋል ይባላል ። ደብረ ወርቅ

የእግዚአብሔር ቃል በድንገል ግርያም ግህፀን በተፀነሰና ስጋ በሆነ ጊዜ
በመገረስ ቅዱስ ቅዳሽ ከበረ ግሉት ሲነገርባት የኖረች ደብር ናት ።
ይሁን እንጂ የጎጃም ክፍለ ሀገር ሊቀ ጳጳስ የነበሩት አቡነ አብር
ሃም «ስጋ በተሞህደተ ቃል ከበረ» ወደ ግሉት እምነት መልሰዋ
ታል ተብሎ ይነገራል ።

165 መወደስ

ከባቱል

አሐዱ የገገላ በውስተ ዓለም
እንተ አሐዱ ዓለም ረከበ በገሚሥ ፤
ምሕዋራተ ራትፅ ዳዊት ፍፍወ መንበር ወንገሥ
ርቱፀ አምጣነ ኢሐሪ ኤልያብ ሐንካስ ።
ኢፈረዩሂ ውስተ መቅደስ
ደቂቅ ቆሪ አሥዋክ አስካላ አሮን በለስ ።
አከዓብሂ ወአብድዩ እምነ ቀላይ ወየብስ
እመ ሣፅሪ የገሥሡ ለበቅል ወለፈረስ
በዓመተ ኤልያስ ገጥኡ ሣፅሪ ሊባናስ
ለኪሮስ እንዘ ልብሱ ወእንዘ ምግቡ ለግትደስ ።

ት ር ጉ ም

አንዱ አለም በፍለጋ ያገኘውን
አንዱ (ከሌላው) በአለም ውስጥ ያጣል ፤
ቅን የነበረ የዳዊት መሄጃዎች የሆኑ የንግስና የዙፋን
መንገዶችን
አንካሳ ኤልያብ ቀጥ ብሎ አልሄደምና ።
የቆሪ ልጆች/እገሆችም
የአሮን/በለስ ፍራን በመቅደስ ውስጥ አላፈሩም ።
አከአብና አብድዩም ከወንዝና ከየብስ

ሳር ለፈረሰና ለበቅሉ ቢረዱ
ለኪርስ ልብሉ ለግትያስም ምግብ ሲሆን
የሊባኖስን ሳር በኤልያስ ዘመን አጡ ።

ም ሰ ጢ ር

አንዱ ያገኘውን ሌላው ሲያገኘው ባለመቻሉ እያንዳንዱ ሰው የተለያዩ እድል እንዳለው ቅኔው ያስረዳል። ይኸውም ሲታወቅ አንካሳ ሰው መንገድን በቀጥታ እንደግይሄድ ኤልያብ የታናሽ ወንድሙ የዳዊትን እድል አልታደለም ። ከዚህም ሌላ እሾሆኝ የበለስን ፍሬ እንደግያፈሩ የቆራ ልጆችም የአርንን እድል አልታደለም ። አክ አብና አብድዩ ለፈረሰና ለበቅሏቸው ያጡትን ሳር ግትያስ በላው ኪርስም ተኛበት በግለት ባለቅኔው ስለሰው ልጅ ኑር ውጣ ውረድ ያላቸውን አስተያየት በቅኔያቸው አመስጥረዋል ።

ታ ሪ ክ

ከእሴዩ ልጆች ታላቁና ረገደ መልካሙ ኤልያብ ሲሆን ለመንግስት የተመረጠው ታናሹ ልጅ ዳዊት ነው ። ነቢዩ ሳሙኤል የፊቱን ግርግና የቁመቱን ታላቅነት በማየት ወደኤልያብ ሲመለከት እግዚአብሔር ወደዳዊት ተመለከተ (1 ሳሙ. 16 : 1-13) ።

አርን የሙሴ ወንድሙ ሲሆን ለክህነት ስራ ተመርጦ በደብ ተራ ኦሪቶ ሲያገለግል ኖሯል ። የቆራ ልጆች ግን ያልተፈቀደላቸውን የአርንን ስራ እንሰራለን በግለት ልብስ ተክህና ለብሰው ሲያጥኑ ጢሉ ቢነካቸው ፣ ልብስ ተክህናው ሳይቃጠል ሰውነታቸውን የተለበለበ ግንድ አስመስሉታል (ዘሁል. 16 : 1-35) ።

አክአብና አብድዩ ለፈረሰና ለበቅሉ ለምለም ሳር ለመፈለግ ወንዝ ለወንዝ ሲሄዱ አብድዩ ነቢዩ ኤልያስን አገኘው (1 ነገሱ. 18 : 3-16) ።

በዘመን ገጥሞ ብልጣሰር ለእሙ ሀለጢ
 ገብረ መርዳዊ ወኪሉዛ ለርድእተ ነጋሢ ክርስቶስ
 ወእሙ ርእዩ አጽባዕተ በአረፍተ ቤት ይቡስ ፤
 ዕፃ ገትፋሰስ እምተባህሉ ፤
 ወይርከባ ለዘይረከባ በዛቲ ለገገሥ ፤
 ዛቲ እስሙ አሐቲ
 ወኢሀሰውዋ ምንተ አምትንተ ሥጋ ወሥርወ ርእስ ።
 ባሕቱ እምዐጸቦሙ አስተጻንፆታ ለነፍስ ፤
 እስሙ ለክልኤቱ ኢተውሀቦሙ ጥበበ እደ ተግስ ዲዲ
 ሞስ ፤
 ወእሙ እንታከቲ አጽባዕት እንተ ትገሥሥ
 በዓለ አጽባዕት እጭቀደጭሙ በነሢኢታ እምላዕለ ናሕስ ።

ትርጉም

የንጉስ ክርስቶስ ተግሪዎች ገብረ መርዳዊና
 ኢዮብ በንጉስ ብልጣሰር ዘመን ቢኖሩ
 በደረቅ ቤት ገደገጻም ጣቶችን ቢያዩ ፤
 እጣ እንጣጣል ይችንም በንግስ
 የሚያገኛት ያግኛን በተባባሉ ነበር ፤
 ይችው አንዲት ናትና ፤
 የሰጋ ጅግትና የራስ ስርም ምንም የሷትምና ።
 ነገር ግን ነፍስ) ግጥናት በጨነቃቸው ነበር ፤
 ዲዲሞስ የተባለ የተግስ እጅ ጥበብ ለሁለቱ አልተሰጣቸ
 ውምና ፤
 ያች ጣኳም የምትዳስስ ብትሆን ኖር
 ባለ ጣት እሷን ከግንብ ላይ በመያዝ በቀደጣቸው ነበር።

ምስጢር

አዮብና ገብረ ክርስቶስ ጣቶቻቸው በደዌ ስጋ ስለተቆረጡ በብልጣር ግድግዳ ላይ «ግን ቲቄልን» በገፈችው ድብቅ ጣት እንደሚሻሻሙባትና ጣቲቱ የምትዳስስ ብትሆንም ሌላ ባለጣት እንደ ሚቀድማቸው በማመልከትና እነርሱም በመቆረጥ እንደ ተማሰ ሆዋ ርያ አለመሆናቸውን በመግለጥ ቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

ብልጣር የናቡከደነጾር ልጅ ነው፤ ለመኳንንቱ ታላቅ ገብጥ አደረገ ። አባቱ በኢየሩሳሌም ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ዘርፍ የወሰዳቸውን የብርና የወርቅ እቃዎች መኳንንቱና ወይዘብርቱ እቁባቶቹና ሚስቶቹ የወይን ጠጅ ጠጡባቸው ። ያን ጊዜ አምላክ ተቆጥቶ የሰው እጅ አምሳል ጣቶች በቤቱ ግድግዳ ልስን ላይ ሲፀፉ በህልሙ አያቸው ። በዚህ በጣም ታወከ፤ በሚስቱ ምክርና ጥቆማ ተመርቶ ነቢይ ዳንኤልን አስመጥቶ የፅህፈቱን ፍቺ እንዲነግረው ነገሩን ገለጠለት ። ነቢዩም ፅህፈቱ «ግን ቲቄል፣ ፋራስ» የሚልና የእጅ ጣቶችም የእግዚአብሔር ስልጣን ቅእዛዞች እንደሆኑ፣ ፍቻ ቸውም «እግዚአብሔር መንግስቱን ፈፀመው፣ በሚዛን ተመዝኑህ ቀለልህ፤ መንግስቱህ ተከፍሎ ለፋርስና ለሚዶን ተሰጠ» ግለት እንደሆነ አስረዳው (ዳን 5፡1-31) ።

167 አጭር ስልጠና

ኬፋ ላዕል አይሁድ እሳት ረዋዪ ነፋስ፤ ወአይሁድ ለኬፋ አዕይንት ዘጠስ ።

ትርጉም

ኢጥሮስ በአይሁድ ላይ የሯጭ ነፋስ እሳት ነው፤ አይሁድም ለኢጥሮስ የጠስ አይናች ናቸው ።

ምስጢር

ነፋስ ያነሳላው እሳት ቤቶችን እንደሚያቃጥል፣ መንፈስ ቅዱስ ያደረበት ኢጥሮስ አይሁድን አስረፈቸው፤ አይናች በጠስ እንደሚታ መሙ አይሁድ በኢጥሮስ ቃል ተረቱ ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

168 ገእዝ ክብር ይእቲ

በበለስ ዘሐሙ አድጎነ በበለስ እግዚአብሔር ዘሰብእ ወዘመለክት አፍራስ፤ እምቅድመ ዝኒ ተገብረ በሀገረ ሮሜ ወፋርስ፤ በምክ ዘሐሙ እምጣነ በምክ ይትፈወስ ።

ትርጉም

የሰውና የመላእክት/ፈረሶች እግዚአብሔር በበለስ የታመመውን በበለስ አዳነ፤ (ይህ) ከዚህም በፊት በሮምና በፋርስ አገር ተደርጎል፤ በእህ የታመመ በእህ ይደናልና ።

ምስጢር

« እህ በእህ ይነቀሳል በደል በካላ ይሰላሳል » እንዲሉ በእንጨት የታመመው ሰው በእንጨት እንደሚደንገ፤ በበለስ ቅጠል መብል የወደቀ አዳምን ክርስቶስ በእንጨት መስቀል አዳነው ግለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

ታሪክ

በሽተኞች የበለስን ደም እየተቀቡ ይድኑ ነበር ። ከዚህም የተነሳ ኤርምያስ አቤግሌክን ለድውይ የሚቀባ የበለስ ቀንበጥ እንዲያመጣ ለኮታል ። ሆኖ መርዶክቶስን ለመስቀል ረዥም እንጨት በቡ አቀጥ በዚህም ላይ የመርዶክቶስ ወገኖች ሁሉ እንዲጠፉ ከገንብ አርጤክስ አስፈትዶ ትእዛዝ አስተላልፎ ነበር ። የገንቡ ሚስት

እስቴር የሙርዶክዮስን ልቅሶ በምታ የሶስት ቀን ምና ፀሎት ከእነወንግጽ በጥብቅ አደረገችና ለንጉሱ በግብጥዋ ላይ ግፋን አሰረ ዳች ። ስለዚህም ንጉሱ ልመናዋን ተቀብሎ ሀማን ለመርዶክዮስ በአዘጋጀው እንጨት ላይ ሰቅሎታል (አስቴ.3-8) ።

169 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ሐንካሳን አልዐሉ እደዊሆሙ ገቡረ ፤
እስመ ገሠጸሙ አብ ከመ ኢያንሥኡ በትረ ።

ትርጉም

አንካሶች በአንድነት እጆቻቸውን አነሱ ፤
በትር እንዳያነሱ አባት ተቆጥቷቸዋልና ።

ምስጢር

ለመግታት በትር ያነሱ ኅበዞች አባታቸው በተቆጣ ጊዜ እጆቻቸውን ወደላይ አንስተው በትር አለመያዛቸውን ለአባታቸው ያረጋግጣሉ ። እንዲሁም የገበዞቹ ምሳሌዎች የሆኑ አንካሶች ከበሽ ታቸው ከዳኑ በሁዋላ ያለበትር ሄዱ ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

170 ዘአምላኪያ

ዘገባረ ሥላሴ (መምህር፣ ዘኤልያስ)

ቀዳሚ ፈቀጠ ዘንግሥተ አዜብ እግረ
መስቀል ወሬዛ ዘይከብት ነውረ
እንዘ ይብል እመጽእ ደኃሪ ገበ ሀሉኪ ሀገረ ።

ትርጉም

ነውርን የሚደብቅ ኅበዝ/ መስቀል
ወዳለሽበት አገር በሁዋላ እመጣለሁ እያለ
የንግስተ አዜብን እግር በመጀመሪያ ቆነጠጠ ።

ምስጢር

አንዳንድ ዝሙተኛ ኅልግላ የሴትየቱን እግር ቆንጥጦ (ይቆ ነጥጥና) «ወደ ቤትሽ እመጣለሁ» ይላታል ። እንዲሁም የአዜብ ንግስት የነበረችው ግዝዳ ወደሰሎሞን ቤት ስትገባ ከሰሎሞን በር ተጥሎ የኖረው እንጨት ባነቀፋት ጊዜ በእግሯ ላይ የነበረውን የሀ መም ተቀጥላ አውልቆ ጣለላት ። በዚህም እንጨት ክርስቶስ ከተ ሰቀለበት በሁዋላ በእገ ዳዊት ዘመን ግማድ መስቀል (የመስቀል ከፋይ) ወደንግስተ አዜብ አገር ኢትዮጵያ ገባ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

በእስራኤል ንጉስ በሰሎሞን ደጅ የሚኖር ከቤተ መቅደስ ስራ የተረፈ አንድ እንጨት ነበር ። የኢትዮጵያ ንግስት ግዝዳ (ንግስተ አዜብ) የሰሎሞን ገናኖነትና ጥበበኛነት ሰምታ በጀርዋ የሰግችውን በአይድ አይታ ለመረጋት ወደኢየሩሳሌም ተጓዘች ። ከዚያም በደረሰች ጊዜ ወደሰሎሞን ቤተ መንስግት ስትገባ እንጨቱ በእግሯ ላይ እንደ አህያ ሸሆና የነበረውን ተቀጥላ ነገር አንቅፎ አወለቀላት ። ይህም እንጨት ክርስቶስ የተሰቀለበት መስቀል ሆኖ ተሰርቷል ። ቁራጫም በእገ ዳዊት ዘመን ወደኢትዮጵያ መጥቶ በግሸን ማርያም አንባ ተቀብሯል ይባላል (ከብረ ነገስት) ።

171 ዘአምላኪያ

ወልደ ነጉድጓድ ተሰደ እንዘ የነድግ ሀገረ
እምነበ አጥፍአ ሞተ ሰብእ ሦረገገ
ገራህቱ መቅበርት አምጣነ አብቁለት ግዕድ

ወልደ ነጎድጓድ (የሀንሰ) የሰው ሞት/በረን ከአጠፋ ዘንድ አገር ትቶ ተሰደደ፤ እርሻው መቃብር ባር አብቅላለችና ።

ምስጢር

በሬ ያጣ ገበሬ እርሻው ጻዋ ለባሶ ሲቀርበት አገር ጥሎ ቁር በት ጠቅልሎ ይሰደዳል ። በአንገሩም የገበሬው ምላሴ የሀንሰ ወልደ ነጎድጓድ ከመኖሪያው አለም ተለይቶ ተሰወረ ሞትን አሸነፈ ። ለርሱ የተቆረረው መቃብርም መስክ ሆኖ ተገኘ ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

የሀንሰ ወልደ ነጎድጓድ መቃብር አስቆኖር ደቀ መዛሙር ቱን ሰው እንዲጠፋ ወደ ሰፈር ላካቸው ። እነርሱም ከሄዱበት ቢመለሱ አጡት፤ መቃብርም መስክ ሆኖ አገኙት ። ልብሱንና በት ሩን ጭራውንም በዚያ ትቶ ተሰውሯል ተብሎ በአንድ ፊት ሲተረክ፣ በሌላ በኩል ደግሞ እንደሌሎቹ ሀዋርያት በመስቀል ተሰትሎ በሰይፍ ተቆርጦ አልሞተም እንጂ ገፁሁን ሞት ሞቶ ተቀብሯል ። ለምላክትም ልብሱና በትሩ ጭራውም በመቃብሩ ቦታ ተገኝተዋል ተብሎ ይተረካል (ሰንክ.ጥር 4) ።

172 ሚበዝተ

ሚካኤል ዘፈርሀ

ባሕርያት መሬት ወግይ ጸብአ ወነገረ

ሥንቆ ምሕረተ ምስለ ሥንቆ ፈርዖን አደመረ ፤

እስመ እንደ ራታብ በግብጽ እንተ ይበልፅ በሊዎ ለዘይብእስ አንበረ ።

የመሬትና የውሃ

ባህርያት/ ጠብና ነገርን የፈራ ሚካኤል

ምህረት/ በንቁን ከፈርዖን ስንት ጋር አልተላቀለም (አልደባለቀም) ፤

በግብፅ ራብ ባለ የሚበላውን በልቶ ለሚሰስ ጊዜ አስቀምጧልና ።

ምስጢር

በችግር ጊዜ ያንዱ ገንዘብ ከሌላው ገንዘብ ጋር ሲቀላቀል ስለሚያጣ፣ ይህን የተገነዘበ መንገደኛ ስንቁን ከጻደኛው ስንት ጋር ሳይተላቅል የበላውን በልቶ የተረፈውን ለባሰ ቀን ያኖራል ።

እንዲሁም የመንገደኛው ምላሴ መልአክ ሚካኤል ከአላትና ከነፋስ እንጂ ከመሬትና ከውሃ አልተፈጠረም ። ለነሙሴ ያደረገው ትድግናውንም ለፈርዖን አላደረገም ። በግብግውያን ላይ መከራን ሲያፀና በምህረቱ እስራኤልን በሙሴ መሪነት ኤርትራን፣ በኢያሱም መሪነት የርጻናቸውን አሻግሯል ይላሉ ባለቅኔው ።

ታሪክ

መላእክት መንፈስ ናቸው፤ ከሁለቱ ባህርያት ከነፋስና ከአላት «እምነብ አለቦ (ያለ ምንም ጥንተ ተፈጥሮ)» ተፈጠሩ ይባላል ።

ስለዚህም በእይነ ነፍስ እንጂ በእይነ ስጋ አይታዩም ። መላእክት ለምህረትም ፣ ለመላክትም ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ሰው እየተላኩ የሰውን ወደ እግዚአብሔር የእግዚአብሔርን ወደ ሰው ያቀርባሉ ተብሎ ይነገራል ። በሌላም ጊዜ የመላእክት አለቃቸው ቅዱስ ሚካኤል እስራኤልን በሙሴ አግካይነት ከግብፅ አውጥቶ ቀኝ ጎሳና ማርቶ ኤርትራን አሻግሮ ወደ ከነዘን እንዲገቡ ሲያደ

ርግ ፡ በእስራኤል ላይ የግፍ እገዛዝን ያጠጉ ግብፃውያንን በሙሴ በትር ምት አማካይነት በኤርትራ ባህር አስጥረዋል ይባላል (ዳን.10 ፡ 13-21 ። ሰንኪ.ሀዳር 12) ።

173 ዋዜማ

ዘአበበ መሸጃ (መሪነታ ፣ ዘደብረ ወርቅ)

አይሰር ሕገ ሙሴ ግዕዝ አልፋ አይሱ ጥቅመ ኢያሪኮ ሰበረ ፣ ወሰሕዝብ መዋግዶ ባሕር አውረሰሙ ምድረ ፣ ወእንዘ ይደሊ ባሕር ጸሎተ ዘካርያስ ምዕረ በዘብደወ ጠሊ ቄሪር ሐቋሁ አሰረ ፣ ወጎደገ ምስለ ሰብእ ነገረ ።

ትርጉም

የሙሴን ህግ እንዳይሸር ግእቀበ አልፋ አይሱ የኢያሪኮን ህንፃ ሰበረ (አረረሰ) ፣ ለህዝቦች የባህር አዘራሪቶችም ምድርን አወረሳቸው ፣ ባህር የዘካርያስ ፀሎትንም አንድ ጊዜ ሲፀልዩ በቀዝቃዛ የፍጥረ ሌወ (ቆዳ) ወገቡን አሰረ ፣ ከሰው ጋርም ነገርን ተወ ።

ም ሰ ሙ ሴ

ዘሙሴ ህግ እስራኤልን የሚመራቸው አይሱ የኢያሪኮን ቅጥር ሰብሮ እንደገባባትና የርስት ምድርን በእስራኤል እንደ አከፋፈላቸው ሁሉ ፣ የአይሱ ምሳሌ የሆኑት አባ ኤዎስጣቴዎስ እንደ ሙሴ የኢያሪኮን ባህር በደህና ተሻገሩ ፣ የባህሩንም ሞገዶች (አዘራሪቶች) እንደ ምድር ፀጥ አደረገቸው ።

ደግሞ ባህታዊ ሲፀልይ ወገቡን በሰት (ተበተ) እንደሚታወቅ እንደግደነጋገር የባህታዊው ምሳሌ የሆነው የኢያሪኮ ባህር በአባ ኤዎስጣቴዎስ አፅፍ ተአምር ተሰራበት ፣ እንደዘካርያስም ዝም አለ በግለት ደራሲው የአባ ኤዎስጣቴዎስን ተአምር አድራጊነት በቅኔያቸው ምስጢር አብራርተዋል ።

174 ዋዜማ

ዘዝጠ (ደብተራ)

የዋሃን ደቂቀ ናጎ ለዐዲወ ግይ ደክሙ በአስተዳዳሪ ሐመረ ፣ እስሙ ናጎ ጽንዑ መሐላሁ ምስለ ግይ ገብረ ። በላኔ ሰብእስ ጥበበ እሙ እምነዳይ ተምህረ ጽላሎተ ሐመር ዘኖጎ ሳዕለ ግይ ገብረ ከሙ ይዕዱ ዘእሳት ባሕረ ።

ትርጉም

የዋሃች የኖህ ልጆች ውሃን ለመሻገር መርከብ በማዘጋጀት ደክሙ ፣ ኖህ የመሀላውን ጥናት ከውሃ ጋር አድርጓልና ። በላኔ ሰብእ ግን ጥበብን ከደሃ ቢግር የእሳትን ባህር ይሻገር ዘንድ የኖህን መርከብ ጥላ በውሃ ላይ አደረገ ።

ም ሰ ሙ ሴ

ኖህ ከነቤተ ሰቦቹ ከጥፋት ውሃ ለመዳን በቅድሚያ መርከብን በመሰራት ተዘጋጀ ። በላኔ ሰብእ ግን መርከብን ሳይሰራ በውሃ ላይ በሆነው በመርከቢቱ ግርግር ጥላ ብቻ የእሳት ባህርን ተሻገረ ግለት በቅድስት ግርግር ስም ለአንድ በሽተኛ ባጠጣው ውሃ ምክንያት ወደኩነኔ ቦታ ከመውረድ ዳኔ ግለት ነው ።

175 ዋዜማ

ዙተክለ ጽጉን (እልቃ)

ኢየሱስ ገሊላዊ

ጎበ ገሊላዊ የሐንሰ ወገብ የርጳኖስ ሐረ
ወ-እቱ እንዘ በተጠምቆ ኢየጎሥሥ ክብረ ፤
ጊዮርጊስስ ኢይጎሥሥ የሐንሰሃ ወባሕረ
የሀንሰሃ ረሰዩ ርእሶ ምቱረ ፤
ወክሣዶ የርጳኖስ ገብረ ።

ትርጉም

የገሊላ ሰው ኢየሱስ

እርሱ በመጠመቅ ክብርን ላይኛ ወደ የርጳኖስና
ወደገሊላ ሰው የሀንሰ ሄደ ፤
ጊዮርጊስ ግን ባህርና የሀንሰን
እንጻይኛ የተቆረጠ ራሱን የሀንሰን አደረገ ፤
አንገቱንም የርጳኖስን አደረገ ።

ምስጢር

ኢየሱስ በመጠመቅ ላይክብር ነገር ፣ ወደአጥግቲ የሀንሰና
ወደመጠመቂያው የርጳኖስ የሄደ ሲሆን የልጅ ሰማእት ጊዮርጊስ
ግን ራሱን ቻለ ፤ ይህንም ጊዮርጊስ አንገቱን በወንጀለኞች ሰይፍ
ሲቆረጥ የረሰሰው ውሃ ያሰረጻል በግለት ደራሲው ቅኔያቸውን
አመስጥረዋል ።

176 ዋዜማ

ኢየሱስ ሕመሙ ሥጋ

እመ ገቡአ ከሠተ ወዘተከሥተ ሰወረ
ጸቃውዐ ደዌ በልሳን አምረረ ፤

ሊቀ ምርጫትስ ካልእ ገብረ መርጻዊ ዘክብረ
ደዌ ኢየሱስ ወይን ጥጻም አንክረ
ወእካሰ በረከተ ገብረ ።

ትርጉም

የሰጋ ህመምተኛ/ ኢየሱስ
ደብቁን ቢገልጥ የተገለጠውንም ቢሰውር
የግር ወለላ/ ደዌን በአንደበት አመረረ ፤
ሌላው የመቀመጫ አለቃ የክበረ ገብረ መርአዊ ግን
የኢየሱስ በሽታ/ ወይንን ቀምሶ አደነቀ ፤
አካል/ በረከትንም (ብርካቱ) አደረገ ።

ምስጢር

አንጻንድ ህመምተኛ ሰው «ምንህን ነው የሚያምህ?» ሲሉት
ገለጡን ሰውር ሰውናንም ገልጦ ይናገራል ፤ መብሉንና መጠጡ
ም ቀምሶ «መረረኝ» ይላል ። እንዲሁም ኢየሱስ የውስጥ አካሉ
በላይ ፣ የላይ አካሉ በውስጥ እስኪሆን ድረስ በመታመሙ የተወ
ለደባትን ቀን እስከመርገም ድረስ ። ግን ኢየሱስ ያደረገውን የተ
አምር ወይንን ቀምሶ የመቀመጫው አለቃ እንጻደነቀ ገብረ ክር
ስቸሰ የተባለው መኖኝ ገድቅ በሽታውን በፈቃዱ ተቀበለ ፤ አካ
ሉንም በሽታው ቆራረጠው ይላሉ ባለቅኔው ።

177 ሥላሴ

ዘክብቱ (ዐቃቤ ሰገት)

ሀገረ ጾዕቅተ ፍና
እንበለ አሐቲ ምክያደ እግር
ዘኢታገምር አእጋረ ክልሉተ ሶበ እምርጉቅ ነጸረ ፤
ነገረን ዕዘራ እሙን ነገረ ።
ወእምን ዛቲ ሀገር በአፍአ ከመ ኢይኩን ገዳረ

ተክለ ሃይማኖት በዘላለሙ ረገድ ለምእራቢው አሐት መተረጎ፤ በክልለታ ለበዌላ ሀገረ ።

ትርጉም

መንገድ የምታስጨንቅ
ከአንዲት እግር መርገጫ ሌላ
ሁለት እግሮችን የማትችል አገርን ከሩቅ ባየ ጊዜ
የታመነ ነገርን እዝራ ነገረን ።
ከዚችም አገር በውጭ (በዳሪ) እንዳያደር
ተክለ ሃይማኖት ባወቀ ገንዘብ ፤
ከእግሮቹ አንዲቱን ቆረጠ
በሁለተኛይቱ አገርን ለመግባት ።

ምስጢር

እዝራ « ካንዲት እግር ርገጫ በቀር ሁለት እግሮችን የማትችል መንገድ ጠባብ አገርን አየሁ» ግለሔን ገድቶ ተክለ ሃይማኖት ሰላወቁ ፤ ከዚች አገር ውጭ እንዳያደሩ አንዲቱን እግር ጥለው በሁለተኛይቱ እግር ብቻ ወደዚች አገር ለመግባት ለሰቡ በማለት የገድቁ አንዲቱ እግራቸው በቆመት ብዛት መሰበረንና በሁለተኛይቱ እግር ብቻ ቆመው መጸለያቸውን ባለቅኔው ገልጠዋል ።

178 ሥላሴ

ርእሰ ደብረ ብርሃን
እግረ ኮነ ውስተ ቤትኪ
ወእንዘ ኢይሰርቅ ምንተ ጥሪተ ሐሰት ነውረ
እደ ጽዋዒሁ ደግሪተ ተአሰረ ፤
ወለተ ነጋሚ የሐንሰ ነጋሚ ዘአውረሰኪ ሙንበረ
ዝሰ ገፍሶ እሙ ተገብረ

ለዕይንት ደብዳቤ ክፍሉ ነገረ ፤
ወአእዛን ይርእያ አድባረ ።

ትርጉም

ገንብ ዘፋንን ያወረሰሽ
የገንብ የሀገስ ልጅ ፤
ደብረ ብርሃን/ራስ በቤትሽ ሙስጥ እግር ሆነ ፤
የውሸት/ ጥሪት ነውርንም
ምንም ሳይሰርቅ ጥሪው/አጅ ወደሁዋላ ታሰረ ፤
ይህ ግፍ ግን በተደረገ ጊዜ
ነገርን ሁሉ አይኖች ደሰሙ ፤
ጆሮዎችም ተራሮችን ሁሉ ይዩ ።

ምስጢር

ሰው ተዘትዘቆ ሲሰቀል ራሱ በእግሩ ቦታ እንደሚውል ፣ የገንደሩ የአጻ የሀገስ ሴት ልጅ ከፍተኛውን የገንደሩን ደብረ ብርሃንን አዋረዱት ። ምክንያቱም ወንጀለኛ እጁን የፊጥኝ እንደሚታሰር ፣ ነውር የሌለበትን የዚህን ደብረ ጥሪ በቤታቸው ግብሃ ክንገደር አድባራት በሁዋላ አደረጉት ። ይህም በይጋ በጆሮዎች እንደሚገኙና በአይኖች እንደሚሰማት ይቆጠራል በማለት ባለቅኔው ቅሬታቸውን ገልጠዋል ።

179 ሥላሴ

ለስተብፅዑ ነፍሱተ ዓሣ
ኢየሱስ ወዲጥርስ ወሩፋኤል ፤
ባሕረ ጥብርያዶስ እኮነ እሙ ኢየሱስ ወፈረ
በገዳጥ ዓሣ አጽገበ ማገባረ ።

ወእምከርሠ ዓግ አውፅአ ጸባሕተ ቄግር ዲናረ
መሠግር ጲጥርስ አመ አሥገረ
ሩፋኤልኒ ሥራየ በዘአእመረ
በሐጥቱ አሕየወ ዕውረ ።

ትርጉም

ኢየሱስና ጲጥርስ
ሩፋኤልም የአሳ ብልትን አደነቁ ፤
በጥብርያዶስ ባህር ኢየሱስ በተሰማራ ጊዜ
በትገሽ አሳ ግህበሩን አጥግቧልና ፤
አሳ አስጋሪ/ጲጥርስም በአሰገረ ጊዜ ከአሳው ሆድ
የቄሳር ግብር ዲናርን (ብርን) አውጥቷልና ፤
ሩፋኤልም ስራይን (መድሃኒትን) በአወቀ ገንዘብ (በግወቁ)
በአሳው አምት እውርን አድኗልና ።

ምስጢር

ሶስት ተቀራጫቸ (ሰጋ የሚካሄዱ ሰዎች) ያረዱት ሙከት
የሰባ ሲሆንና ስጋው ሲበረከት ያመሰግናሉ ፤ እንዲሁም ሶስቱ ኢየ
ሱስና ጲጥርስ ሩፋኤልም ተአምር የሰሩበት አንድ አሳ ሲሆን አሳው
ላኢየሱስ ባረከተለት ፤ ለጲጥርስም የንጉስ ግብር አስገኘለት ፤ ለመሌ
አክ ሩፋኤልም ለእውር አይን መድሃኒት ሆነለት በማለት ባለቅ
ኔው ለምግብ እንዲሆን ከተሰገረ አሳ የተለያየ ጥቅም መገኘትን
በቅኔያቸው ምስጢር ያስገነዝባሉ ።

180 መወደስ

ኾሱ ፍጥረት ወፅዕወ ሐቅል
በሥርዐተ አምላክ ይቀውም ወኢያንቀለቅል ድገረ
እንበለ አዳም ወሐዋን እለ አምጽኡ ገሳረ

መገንባ ገሠሠ ለርእሰሙ ክብረ ፤
እስመ ዕፅ ከርግላ ኢተዘከረ
ከመ ዕፅ ቄድርስ ይኩን ደለወ ርእሱ ገብ አእመረ
አዳምን ወሐዋን እንዘ ይሙክሩ ምክረ
ለከዋን አምላክ ተባደሩ በበለዕ በለስ ዘተሙትሩ ፤
በበለስኒ ኢንፍታሕ አመ በልዕዎ ገቡረ
ብልዑኒ እንዘ ይብል አምግን በለስ አተናገረ

ትርጉም

ለራሳቸው ክብርን ከፈለጉ ዘንድ
ጠከራን ካሙ ከአዳምና ከሄዋን በቀር
ፍጥረት ሁሉ የዳር እንወቀቸው ጥምር
በአምላክ ስርአት ይቆግላ
ወደ ሁዋላም አይኖወጥም ፤
ራሱን ጠጠዘንን ካወቀ ዘንድ
የችፍርግ እንወቀት የዋንዛ እንወቀትን ሊሆን አላሰበምና ።
አዳምና ሄዋን ግን ምክርን ሲውክሩ
የተቆረጠ በለስን በሙብላት አምላክን ለሆ ሆን ተቀዳደሙ ፤
በበለስም አንፍረድ ፤ በአንድነት በበሉት ጊዜ
ብሉኝ ሲል በለስ አልተናገረምና ።

ምስጢር

ፍጥረቱ ሁሉ እንወቀትም ሳይቀር በተፈጥሮ ህግ ፀንቶ ሲኖር
እንደ ገና ባለአእምሮ ሆነው የተፈጠሩት አዳምና ሄዋን በበለስ
እንወቀት ላይ የተሰራላቸውን ህግ አልጠበቁም ። እነርሱ ሰው
እንደመሆናቸው ጠንካራ ካላወቁ የበለስ እንወቀት ምን ያድርጋቸው
እርሱ ብሉኝ አላላቸው ፤ እነርሱ በገዛ እጃቸው የአምላክነት ምክ
ንያት ይሆናል ብለው በሉት እንጂ ይላሉ ባለቅኔው ።

181 መወደስ

ከግድብ ወጥ (ዘይብር ወጥ)

በ ደድቃን ውለደ ቤትከ
እለ መነት ዓለመ ወለለ ዓሉ አድባረ
እንዘ የገሥሠ የም ሰግያዊተ ሀገረ
እስከነ ቀነዩ ሥጋሆሙ ገብረ
ወልቡናሆሙ ግእምረ
ሰተቀንዎ አምላክ ዘእያገጸርክ አእጋረ፤
ንሕነሰ እለ ጸሐናን ሀኪተ ልቡና ማረ
አምረርን ቃላቲክ ሐለበ ወመዓረ
እንዘ ተደላ ዓለም ንገሥሥ፤ ወእንዘ ንትጌነይ ክብረ
ግት ይወስደን ወያወርደን መቃብረ ።

ትርጉም

ለመቸንከር እግርችህን ያላሰጠህ
አምላክ! ስጋቸው/አገልጋይንና አዋቂ ልባቸውን
እስከዘገዙ ድረስ፣ ሰግያዊት አገርን
አየረለት አለምን የናቁና
ተራሮችን የዘሩ
ገድቃን/የቤትህ ልጆች አሉ፤
ደብዳቤ/የልብን ሰንፍና የፍን እኛ ገን
ወተትና ግር/ቃሎችህን አመረርን
የአለምን ደስታ ስንገ፤ ክብርንም ስንመኝ
ግት ይወስደናል ፤ ወይመቃብርም ያወርደናል ።

ምስጢር

የቤተ ሰሪ ልጆች አርገውን ቤት ለግደስ እንጨትና አረገ
ፍለጋ ዳር ለዳር ተራራ ሰተራራ ይሄዳሉ ። እንዲሁም የእግዚአብ
ሄርን መንግስት የግሹ ገድቃን ይህን አለም ትተው ጌካ ጥሰው

ዳዋ ለብሰው ይኖራሉ ። ጌቶች አገልጋይን እንደግዝቱ አጥቂውን
ም እንደግያሰሩት ፣ መናገሻም ስጋቸውን አሸንፈው የልባቸውን
አላብ ወስነው አምላካቸውን ያገለገሉታል ።

ሰውነቱን ለግዝናናት የፈለገ ሰው እግሮቹን እንደግዘረጋ ፣
ኢየሱስ ክርስቶስም በመስቀል ላይ ሲሰቀል ሁለቱ እግሮቹ ትክክል
ሆነው በአንድ የብረት ችንካር ተቸነከሩ ። አንዳንድ ወረቀት ፀሀ
ፊዎች ጉቦ ሲሹ «ግሩን አምርረው ወተቱን አጥቁረው» ይናገራሉ።
በወዲያ የእግዚአብሄርን በወዲህ የአለምን እንክተላለን የሚሉ ካህ
ናትም « የሞቱን መስቀል ያልተሸከመ ሊያገለግልኝ አይችልም»
የተባለውን የክርስቶስን ትእዛዝ ስላልፈፀሙ ሰነፉ ። ከዚህም ሌላ
ባሰበው ቀርቶ ባላሰበው የሚውል አለሙን የሚኝ ሰው ከአለሙም
ከነፍሱም ሳይሆን ፣ ግት ይነጥቀውና አረር ይሆናል ግለት በት
ጌው ተመስጥሯል ።

182 መወደስ

ከዘገደ (ሊቀ ገሩን)

እግዝእተ የሐንስ ሰይፍ መጋቢተ ዘሉ
ለሥጋ ገዘፍ እመ ገብረተ ጽቡረ
ተዐርቆተ ሥጋ ወፀዎ አተዘከረ
ተግስ ወዓሊ ዘተቀንዩ ገብረ ፤
በመዐዛ ደም አምጣነ ሰከረ
ጽዋዐ ዚአሁ ለሞት እስከነ ይጥዕም ደገረ ።
ተግስሂ እንተ ከግሁ ገልቀተ ዓለም ነገረ
ለዘጥተ ሰብእናሁ ኢገሠሠ መቃብረ ፤
እስከነ ተረነው ንስር እንተ የዐውድ አድባረ
ያስተጋብእ ዝርዋነ አእዳወ ወአእጋረ ።

ትርጉም

ሁሉን የምትመገብ የጥህንስ እመቤት/ሰይፍ
ደንዳና (ሙግ) ስጋን ጭቃ ብታደርገው
አገልጋይ ሆኖ የተገዛ ተግስ/ሉሉ

የሰጋና የአጥንት መራቆትን አሳሰበም ፤
የርሱ የሞትን ዕዋ
ሁዋላ እስኪቀምስ ድረስ በደም ሽታ ሰከሯልና ።
እንደርሱ የአለምን ግለቅ የተመለከተ ተግባም
ብትኖች እጆችንና እግሮችን ይሰበሰብ ዘንድ
ተራሮችን የሚዘር ንስር እስከተላክ ድረስ
ለሞተ ሰው/ሰውነቱ መቃብርን አልረገም ።

ም ሰ ጢ ር

ያካባቢዋን ሰው ሁሉ ጠርታ ግብዣ የምትጋብዝ ሴት ወይ
ዘር መግውን ስጋ እንደጭቃ ታደርገዋለች ፤ ትረፈርፈዋለች ። እን
ዲሁም የወይዘሮይቱ ምሳሌ የሆነች መጥምቁ የሆነንን የቆረጠችው
የወንጀለኛ ሰይፍ የየሆነሰን ስጋ ደም ብቻ አደረገችው ። ደግሞ
ዳረጎቱ እስኪሰጠው ድረስ በጠላ ሽታ የሰከረ አገልጋይ የአካሉን
መራቆት እንደግያሰብ እንዲሁም የሆንደኪው ሀዋርያ ተግብ የሰጋ
ውን ቁርበት መራቆት በሰይፍ ተገድ ስጋው ተንበልጠና አጥንቱ
ገጠ ምልምል ግንዱን ታየ ከዚህም በሁዋላ ሞተ ።

ከዚህም ሌላ በጦር ሚዳ የሚዋጋ አርበኛ ሰው የሞተበትን
ጓዱን ለመቅበር አመቺ ጊዜና ቦታ እንደግያገኘ ፤ እንዲሁም የመር
አስ አገር ሰማእት ተግብ በሰይፍ ተቆራጦ ስላለቀ በመቃብር
የሚቀበር ሙሉ አካል አልቀረውም ። በተጨማሪም አሞራ በመ
ሬት የወደቀ ስጋ ለግንሳት እንደሚዘር ፤ ክንፍ አውጥቶ የበረረ
የመጥምቁ የየሆነሰ ራስ በመጨረሻ እንደ እጆቹና እግሮቹ በመሬት
ተቀበረ ይላሉ ባለቅኔው ።

183 መወድስ

ወይን ተነብዮ ምሥጢረ መንቅሐ ሕሊና
ተዳሕተ ምሳሌ አብዝተ ወተመሰሉ ስኩረ ፤
መሰብከተ አሐዱ በእብን አምጣነ አሐዱ ሰበረ

ወለንበረ በዋሕድና
ጊደምን ሊቀ ምርፋቶሙ እሳተ ወፀምረ ፤
ወስኩረ ምሥጢር ዘካርያስ
መልዕልተ ነዳዲ እሳት አምጣነ ግዮ ደመረ ፤
ዘኮነሂ ኢሳይያስ ለግብረ እሉ መምህረ
ጣዕዋ ምስለ አንበሳ በሐብለ ምሳሌ አስተገመረ ፤
ባሕቱ ዕሚይ ወአሮን አመ ተማልሑ በትረ
ዐጺዎ ፕናተ ቤቱ ሕዝቅኤል ተሰወረ ።

ት ር ት ም

አሳብን አነቃቂ የሆነ የትንቢትን ወይን/ምስጢር
የምሳሌ ቀጅዎች አበዙ የሰከረንም መሰሉ ፤
አንዱ ያንዱን ጋን በደንጋይ ሰብሯልና
የደግሰ ቤት አለቃቸው/ጊደምንም
እሳትና ግምጃን በአንድነት አኑሯል ፤
የምስጢር ሰካራም /ዘካርያስም
በሚነድ እሳት ላይ ውሃን ጨምሯል ፤
ለነርሱ ስራ መምህር የሆነ ኢሳይያስም
ጥጃን ከአንበሳ ጋር በምሳሌ/ገመድ አጣምሯል ፤
ነገር ግን እሴይና አሮን በትርን በተግዘዙ ጊዜ
የቤቱን ደጃፍ (በራፍ) ዘግቶ ህዝቅኤል ተሸሸገ ።

ም ሰ ጢ ር

የወይን መጠጥ ልብን ያነቃቃል ፤ እርሱንም ያበዙ ጠጭዎች
ይሰከራሉ ። እንዲሁም የጠጭዎቹ ምሳሌዎች ነቢያት በመንፈስ
ትንቢት (በትንቢት መንፈስ) ተናገሩ ። ከሰከሩትም አንዱ ገንቦይ
ቴን በደንጋይ ሲሰብር ሌላው ልብሱን በእሳት ላይ እንደሚጥለው
የባለደንጋዩ ምሳሌ ዳንኤል ክርስቶስን በደንጋይ አምሳል አይቶ ተነባ።
የባለገንቦው ምሳሌም የሆነው ነቢይ ኤልሳእ ሲሆን በኤልሳእ
ገንቦ የተመለሰችው ቅድስት ግርያም ሆነች ። ሌላው ሰካራም ደግሞ

ጥጃይቱን ከውሻው ጋር እንደሚያስራትና በውሻው ስም ሊጠራት እንደሚችል፣ ከነቢያትም ማርያምን አንዱ በጥጃ ሲመስላት ሌላው ደግሞ ወልድን በአንበሳ መሰለው ። እንዲሁም ከሰዓራዎቹ ሁለቱ በትርን ሲግዘዙ ከነርሱ የተሻለው ደጃፋን ዘግቶ እንደሚደ በቅ፣ በአረን በትርና በእሴይ ቁጥቋጦ ስር የተመሰለች ማርያምን ህዝቅኤል በቤት ደጃፍ መስሎ ትንቢት ተናገረ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

184 መወደስ

ዘመንግሥቱ (መሪጌታ)

ዙሉ ይትራዳኦ በበክሂሎቱ
 ሐራሲ ማርቆስ እንዘ ይፀምድ አሥዋሪ
 አኮኑ ታዴዎስ ለአምጽኦ ዘርዕ ሐረ
 ወማርቆስ በጊዜ ፍሬሁ ስብከተ ሰፈረ፣
 ወዲዲዎስ ተአዛዚ
 መሥነቅቶ አምጽኦ፣ ወአፈ መሥነቅት አቋረ ።
 ቶማስ ጌጋራዊ ዘኪያህሙ ነገረ
 አምጽኦ አእዱን ወእስፈራዳተ አንኩርኩረ፣
 ማእረጋ ሥቃይ እስከነ የጎላቅ ጥዕረ
 አምጣን አልቦ ዘይነውም እንበለ ዘቦአ መቃብረ ።

ትርጉም

ሁሉ በየችሎታው ይራዳል ፤
 አራሽ ማርቆስ በራዎችን ሲጠምድ
 ታዴዎስ ዘር ለማምጣት ሂደልና
 ማርቆስም በፍሬው ጊዜ ስብከትን ሰፍሯልና፣
 ታዛዥ ቶማስም (ሀዋርያው)
 አቅማዳውን አምጥቶ የአቅማዳውን አፍ ቋጥሯልና ።
 እነሱን ያየ ሁዋለኛው ቶማስም (ሰማእቱ)

አህዮቹን አመጣና ቅርጫቶቹን አገለባበጠ ፤
 አዝመራ/ስቃይ በፍፁም እስኪያልቅ ድረስ
 መቃብር ከገባ በቀር የሚተኛ የለምና ።

ም ሰ ጢ ር

በግብርና ስራ ጊዜ መተጋገዝ (መረዳዳት) አለ ። አንዱ በሬዎችን ሲጠምድ ሌላው ዘርን ያመጣል ፤ እንዲሁም የበሬ ጠግኛ ምሳሌ ማርቆስ በበሬዎች ተጎተተ ። የዘር አምጪው ምሳሌ ታዴዎስ ስንደን ዘርቶ በአንድ ቀን አደረሰው ። ደግሞ አሁሉ ሲበራይ (ሲወቃ) አንዱ ምርቱን ሲሰፍር ሌላው አቅማዳን እንደሚሰበ ስብ የአህል ሰፋሪው ምሳሌ ማርቆስ የምርት ምሳሌ ስብከተ ወን ጌልን አካሄደ ። የአቅማዳ ሰብሳቢው ምሳሌ የቶማስ ሀዋርያ ቁር በትም አቅማዳ ተወጣ ።

ከዚህም ሌላ አሸከሩ አሁያ ካመጣ በሁዋላ ምርቱ በቅርጫት እየተሰበሰበ በአቅማዳ ተከቶ እንደሚጫን ፣ የአሁያ ሰብሳቢው ምሳሌ የመርአስ ሰማእት ቶማስ ወንጌልን ሲሰብክ በቅርጫት ውስጥ ሆኖ በአሁያ ተጫኖ ተጓዘ ። እስከ ህይወቱ ፍፃሜም ወንጌልን መስበኩን አልተወም ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

185 መወደስ

ተውላጠ ምክረ ሰብእ ብዙን ለዘየሐትቶ
 እመኒ ለጽድቅ ወለአበሳ ዘገብረ ፤
 እስመ ሞተ ጸድቅ ያዕቆብ በምገፃበ እግር ተገብረ ።
 ወቅድመ አባግዕ ምገፃበ እድ
 ለቅይወተ ርእሱ ያዕቆብ አንበረ ፤
 እስመ ውሳጤ እብን ተሣረረ
 ሕይወተ አዳም ኤርምያስ በመላዕልተ እብን ዘተቀብረ ።
 እመኒ በኤርምያስ ንስሐ ዮናስ አእመረ
 እብን ዘቀተለ ወርቀ ወብሩረ
 እንዘ እምላዕለ ደብር ይወርድ ፡ ወእንዘ የዐርግ ደብረ
 አበሰ በሐልዮ አእዳወ ወአእጋረ ።

የሰው ምክር ለውጥ ለሚመረምረው ብዙ ነው ለፅድቅም ለበደልም ላይረገው ፤ የፃድቅ ያእቆብ ሞት በእግር ማጠቢያ ተደርጓልና ። በበጎቹ ፊትም የእጅ መታጠቢያን ለራሱ ህይወት ያእቆብ አስቀመጠ ፤ በድንጋይ ላይ የተቀበረ የኤርምያስ አዳም ህይወት በድንጋዩ ውስጥ ተመስርቷልና። በኤርምያስም የኖሰን ንስሃ ቢያውቅ ብርና ወርቅን የገደለ ድንጋይ ከተራራ ላይ ሲወርድ ወደተራራም ሲወጣ እጆችንና እግሮችን በማሰብ በደለ ።

ምስጢር

በዚህ አለም ውስጥ የሚሰራው ስራ (ፅድቅም ሃጢአትም ሲሆን) ልዩ ልዩ ነው ። አንዱ ነገር ለአንዱ ምክንያት ሞት (የሞት ምክንያት) ይሆንበታል ። ከዚህም የተነሳ ሀዋርያው ያእቆብ በእንጨት ገበታ ተገደለ ። የይስሀቅ ልጅ ያእቆብ ግን በበጎች ውሃ መጠጫ ገንዳ ምክንያት በላባ ቤት መወደድንና መመሪቅን አገኘ ፤ እንዲሁም ወደ አዳም ለሞት የተወረወረው ድንጋይ የህይወት ድንኳን ሆነለት ። በተጨማሪም ነፍስ የገደለ ሰው እንደሚፀፀት ከተራራ ላይ ወርዶ የብርንና የወርቅን ምስል ቀጥቆጦ ሲያጠፋ ነቢይ ዳንኤል ያየው ድንጋይ ከነቢይ ኤርምያስ ፅሁፍ ጋር በኤፍራጥስ ባህር እንደኖሩ በመውደቁ የባቢሎንን ውድቀት አሳየ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል።

ታሪክ

ሀዋርያው ያእቆብ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አብሮ በማደግ «እትሁ ለእግዚአን (የጌታችን ወንድም)» የተሰኘ የኢየሩሳሌም ኢ.ሊ.ስ ቆዳሰ ነው ። ከእለታት በአንደኛው ወንጌልን በጉባኤ ሲሰ

ብዙ ፣ አንድ እይሁዳዊ ቀንቶ በእጅ መታጠቢያ ገበታ ራሱን መቶት ገድሎታል ። ከገድሎ ጥናትም የተነሳ እግሩ እንደ ዝሆን እግር ተደብሏብሎ ነበር ።

የይስሀቅ ልጅ ያእቆብ ከወንድሙ ከአሳው ጋር ተጣልቶ ወደ አንቱ ወደላባ አገር ኮበለለ ። እዚያ ሲደርስ በጎች በሚጠጡበት በድንጋይ በተገጠመ ጉድጓድ ዳር አረፈ ፤ የበጎች እረኞች መጥተው ሲያከቱ የጉድጓዱን አፍ መግጠሚያ ያነሱትና በጎቹን ውሃ ያጠጧቸዋል ። ያንቱ የላባ ልጅ ራሄልም ወዲያውኑ ከበጎቿ ጋር መጣች ፤ ለበጎችዋና ለሌሎቹም በጎች ያእቆብ መግጠሚያውን አንስቶ ከጉድጓዱ ውሃ በገበታ አመጣላቸው ። በዚህ ምክንያት ወደላባ ቤት ገብቶ በደህና ለመኖርና ሁለቱን ሴቶች ልጆቹን ለማግባት ቻለ (ዘፍጥ. 29—30) ።

አዳም እፀ በለስን በልቶ ከገነት በወጣ ጊዜ በበደሉ ተፀፀቶ አዘነ ፤ ከሄዋን ጋር በባህር ውስጥ ገብቶ ዘጠና ዘጠኝ ቀን እንዳ ለቀሰ ለመቶ አንድ ቀን ሲቀረው ያው ከገነት ያወጣቸው ሰይጣን በማታለል ከባህር አወጣቸው ። ካወጣቸውም በሁዋላ ድንጋይ አንስቶ ጫነባቸው ። ድንጋይቱ ግን በአዳምና በሄዋን ራስ ላይ ተደነኮነች (ድንኳን ሆነች) (ገድለ አዳም) ።

ነቢይ ኤርምያስ በተቃዋሚዎቹ ጅራፍ ሊገረፍ ሲል ፣ ድንጋይ እሱን ተመስሎ እርሱን ሸፍኖ ቆመና በርሱ ፈንታ ተገርፎለታል ይባላል ። ነቢይ ኤርምያስ በባቢሎን ላይ ሲተነባ «የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሰፊው የባቢሎን ቅጥር ፈፅሞ ይፈርሳል በሮጅም በእሳት ይቃጠላሉ ፤ አህዛብም ይወድቃሉ ባቢሎን ባድማ ትሆናለች» በማለት ፤ በባቢሎን ላይ የሚመጣውን ክፉውን ነገር ሁሉ በመፅሀፍ ፃፈው ብሎ ስርያን ሲያዝዘው «ይህን መፅሀፍ ለህዝቡ አንብቦ በህዝብ ለፈፀምህ በሁዋላ ድንጋይን እሰርበትና በኤፍራጥስ ወንዝ ጣለው» ብሎት ስርያም የታዘዘውን አድርጓል (ኤር. 51:59—64)።

አመ ተአንገደ ዮሴፍ ዘምስለ ሰሎሚ
 ገበ አለ ማዕድ አለበሙ ወአይሁቡ ድራረ
 ሕሊና ሰሎሚ ተደመ፡ ወልበ ዮሴፍ አንከረ፤
 ረኃብ ቃል ነደ አላት
 እስመ ውስተ ከርሣ ለድንግል ገደረ፡
 ወለዝሎተ አስተፃመረ
 ብእሴ ዘይምን ወብእሴተ ፅግም አእጋረ ።
 ድምፀ ማይሂ ንጉሠ ግብጽ አመ ንይለ ልሳን አሰረ
 ተገብረ በገሊላ ውስተ ብሔረ ግብጽ ዘኢተገብረ፤
 ማየ ገሊላ ጽሙፅ ለአመ በወይን ሰከረ
 አይርአይ ሙስናሁ አምጣነ ማየ ግብጽ ተሰወረ ።

ትርጉም

ማእድ በሌላቸውና ራት በማይሰጡ
 ሰዎች ዘንድ ዮሴፍ ከሰሎሚ ጋር እንግዳ በሆነ ጊዜ
 የሰሎሚ ልብ ተደነቀ ፡ የዮሴፍ ልብም አደነቀ፤
 የእሳት ነዲድ የሆነ ራብ ቃል
 በድንግል ሆድ ውስጥ አድሯልና ፡
 ለሁለጊዜም አጣምሯልና
 የቀኝ ወንድና የግራ ሴት እግሮችን ።
 የውሃ ጥም/ የግብፅ ንጉስም የምላሰን ሃይል ባሰረ ጊዜ
 በግብፅ አገር ያልተደረገ በገሊላ ተደረገ፤
 የገሊላ ውሃ የተጠማ ሰው በጠጅ ቢሰክር
 ጥፋቱን (ውርደቱን) እንዳያይ የግብፅ ውሃ ተሸሽጓልና ።

የሚበሉትና ለእንግዳ የሚያበሉት በሌላቸው ሰዎች ቤት
 ያደሩ እንግዳች ይደነቃሉ ። እንዲሁም ዮሴፍና ሰሎሚ ከቅድስት
 ማርያምና ከልጅዋ ጋር ወደግብፅ አገር ያለሰንቅ ተሰደዱ ። ደግሞ ቃል
 የሚባል ወልድ በድንግሊቱ ሆድ እንደተፀነሰ እንዲሁም ራብ
 በድንግል ማርያም ሆድ ጠና ። ከዚህም ጋር ክርስቶስ በጋብቻ ህግ
 ባልገና ሚስትን እንደአጣመራቸው በራብ ጊዜ የቀኝ እግርና የግራ
 እግር ተሻረቡ (ተፋተሉ) ። ከዚህም ሌላ የግብፅ ንጉስ ፈርአን
 ዮሴፍን ባሰረው ጊዜ ግሩም የሆነ (የሚያስደንቅ) ህልም እንዳየ
 የሰደት ውሃ ጥም የሰደተኞቹን ምላስ አደረቀው ፡ በግብፅ ያልሆነ
 የሀፃናትም እልቂት በገሊላ ተደረገ ። በተጨማሪም ተጠምቶ የዋለ
 ሰውን እንደጠማው የጠጣው ወይን እንደሚያሰክረው በቃና ዘገ
 ሊላ በተደረገው ሰርግ ውሃው ወይን ሆነ ። ያም ሰው የሰካሩን ውር
 ደት እንዳያይ ራቱን እንደሚያዞር ፡ በእነ ዮሴፍ ሰደት ጊዜ በግብፅ
 በረሃ የሚጠጣ ውሃ ታጣ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ቃሪክ

የአምላክ እናት ድንግል ማርያም በቤተ ልሕም አምላክን
 በድንግልና ወልዳ ሳለች ሰይጣን ልጅዋን ለማስገደል ተነክላባት ፤
 ወደገሊላ ንጉስ ሄሮድስ ሄዶ ነገር ሰራባት ። «ለአንተም ለእኔም
 የማይበጅ ንጉስ በሀገርህ በቤተልሂም ተወልዷል ፡ ይህን ጊዜ እር
 ሱን ካልገደልኸው መንግስትህን ይቀማሃል » አለው ። ስለዚ
 ህም «ሀገጉን ሊገድሉት ይቹታልና ሀገጉንና እናቱን ይዘህ ወደ
 ግብፅ ሽሽ ብሎ መልአክ ለዮሴፍ ነገረው ። ዮሴፍም ሀገጉን ከነእ
 ናቱ ፡ ሰሎሚንም ይዞ በሌሊት ወጣና ወደግብፅ ተሰደደ ። በዚያ
 ጊዜ ድንግል ማርያም ጫካ ለጫካ በመሄድ እያለቀሰች በራብና
 በጥም በእሾህና በእንቅፋት ተሰቃየች ። እነርሱም ሄሮድስ እስኪ
 ሞት ድረስ ሶስት አመት ከሰድስት ወር በግብፅ ኖሩ (ማቴ.2:1-23)።

ግሁጃን አገው ኢታስተሐፀሱ
 ተግሣጸ ቃልየ ዘንተ፣ ወኢታምስልዎ ዕጉሥታረ፤
 እመ ለጊዜሁ መሪር እስመ ያስተፈሥሕ ድገረ፤
 ምሳሌ ዝኒ ከመ ታምእሩ
 ነጽሩ በዐይነ ልቡና ሰረርተ መሪረ፤
 እስመ እንዘ ለአፍ ምንዳቤሁ
 መድኅኒተ ከርሥ ውእቱ፣ ወያስተፈሥሕ ጽዑረ ።
 በጽድቅስ ገሥጸ አርክ ኢይክውነኒ ነውረ፤
 እግዚአብሔር እስመ ገሠጸ ለኢዮብ ዘአፍቀረ፤
 ወያጠይቅሙ ኢዮብ ዘልሳንየ ነገረ
 ምረረ ሕግሙ አስተማሰለ ሐሊበ ወመግረ ።

ትርጉም

የተገሰገሁ ወንድሞች! ይህን
 የቃሌን ተግሳፅ አትሰቀቁ፣ እራትንም አታስመስሉት፤
 ለጊዜው መሪራ ቢሆን በሁዋላ ያስደስታልና ።
 የዚህንም ምሳሌ ታውቁ ዘንድ
 በልብ አይን መሪራ ኮሶን ተመልከቱ፤
 ለአፍ ጉፍናኔው (ጎምዛ) ሲሆን
 የሆድ ፈውስ ነውና፣ ተጨናቂንም ያስደስታልና ።
 በእውነትስ ወዳጅን መገሰፅ ነውርን አይሆንብኝም፤
 እግዚአብሔር የወደደውን ኢዮብን ገስጾታልና፤
 ኢዮብም ያንደበቱን ነገር ያስረዳችሁ ዘንድ
 የደዌውን ጉፍናኔ ወተትንና ግርን እስመስሉታልና ።

የሬት ዝልግልግ (ወለላ) ቢጠጡት ምላስንና ከንፈርን ከመ
 ነምዘዘ በቀር ጥቅም አይሰጥም ። በሌላ በኩል ሬት የመዳኒትነት
 ጠባይ አለው ቢባልም እንደ ኮሶ የተፈተነ አይደለም ። መምህር
 ተማሪዎቹን እንደ አባትነቱ ቢገሰግቸው ግን የኮሶ መጠጥ የአፍ
 ጉፍናኔ ሲሆን፣ የሆድ ተግባይ በሽታን ገድሎ እንደሚያወጣው ሁሉ
 የመምህር ተግሳፅም የተማርችን ውስልትና ዘላጋው ነቅሎ ይጥ
 ለዋል ። የኮሶ መጠጥ ለጊዜው ቢገፈንንም በሁዋላ እንደሚያስደስት
 የመምህር አባታዊ ተግሳፅም ለጊዜው ቢያስቅቅም ተማሪዎችን እንደ
 ታረመ እህልና እንደ ተኩተኩት ተከል ፍሬያማዎች ያደርጋቸዋል ።

የመምህርም ወዳጅን በእውነት መገሰፅ አያስነውርም ። ምክን
 ያቱም እግዚአብሔር የሚወደው ኢዮብን በደዌና በሀብት ጥፋት
 ሲገሰፀው ቢታገስ ወዳጅነቱ ነጥሯልና ። ወተትና ግርም ጣፋራዎች
 እንደሆኑ ኢዮብ አምላኩ የገሰፀውን (የዳረገውን) የደዌውን ስቃይ
 እንደመልካም ስጦታ ቆጠረው ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

ታሪክ

ብዙዎች ተማሪዎች በአንድ መምህር ትምህርት ቤት ተሰብስቦ
 በው ሲማሩ ሁሉም ሙሉ በሙሉ አመለ ወርቅ ሊሆኑ አይች
 ሉም ። አንዳንዶቹ « ሲመትሩላት ትነጭና ቢወቅሩ አይፈጭ »
 ሲሆኑ አንዳንዶቹ « ለብልህ አይነግሩ ለአንበሳ አይመትሩና በአይን
 አውቃ » ይሆናሉ ። ከዚህም የተነሳ ባለቅኔው በተማሪዎቻቸው
 መካከል ያሉትን ወስላቶች ተማሪዎች ለማስጠንቀቅ ያህል « ሾላ
 በደፈናው » የሆነ ተግላጭ ምክርን በማህበር ሲሰጡ « ያደረገች
 ውን ታስታውቅ ከደረቷ ትታጠቅ » እንዲሉ ከወሰላቶቹ ተማሪዎች
 የቅርታ እንጉርጉር ይሰማ ጀመር ። ከዚህም አያይዞ እንደ ትምህ
 ርቱ ስርአትና ህግ « ባለተራ ግስ ተቀበል » በማለት መምህሩ ቢያዙ
 እምምታው በረከተ ። ስለዚህ መምህሩ ይህን ስለተግሳፅ ጠቃሚ
 ነት የሚያስረዳ ቅኔ ለተማሪዎቻቸው ዘርፈዋል ።

ሕንጻሃ ለባሕረ ኤርትራ ተመዝበረ
እስመ በውስቴታ ጣይዎስ ተገብረ ።

ትርጉም

የኤርትራ ህንፃዋ ፈረሰ ፤
በውስጧ ፈርአን ተደርጓልና ።

ምስጢር

አንድ አገገጥ የሆነ (ያልተጠረበ) ድንጋይ ያለበት ህንፃ
በአገገጥ ድንጋይ አቀማመጥ ምክንያት እንደሚፈረስ፣ የኤርትራ
ባህር ተከፍሎላቸው እስራኤል በደህና ሲሻገሩ ግብፃውያን እነፈ
ርአን ሰጠሙበት ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

189 ዕጣነ ሞገር

ዘተክሌ (መምህር፣ ዘጥሸራ)

እግዚአ ውላጤ ክረምት
አመተ ሁከት ዘኮነት ደመና ለምንት እንተ አንበረ ፤
አመ ተአዘዘት ትቅዳሕ ግዩ አስተፍሥሐ ፍጡረ
እንበለ ነገርጋር ይእቲ እስመ ኢተሐውር ባሕረ ፤
ወይእቲ በአጽልም ገጽ ዘትትመየጥ ደኅረ ።

አሠረ ገጉሥ

ቅኑዩ ሐጋይ ይብሰት በጥንቃቄ ምክንያት ሆነው እንተ አለመረ
ለእግዚአ ተግሣጽ ክረምት መግቱ እስከነ ገልፈተ ገብረ ፤
ውእቱ እስመ ውስተ ቤት ተሰወረ ።

ትርጉም

የመለወጥ ጌታ / ክረምት
የእውከት አገልጋይ የሆነች ደመናን ለምን ነው ያስቀመጠ ?
ፍጡርን የሚያስደስት ውሃ እንድትቀዳ በታዘዘች ጊዜ
እርሷ ያለማንነራጎር ወደወገዝ አትሄድምና ።
እርሷም ፊት በማጥቆር ወደሁዋላ የምትመለስ ናትና ።

አሰረ ገጉስ

የበጋ ተገዥ / ድርቅ በጥንቃቄ የነበደን ቃል ምክር ያወቀ ነው ፤
የተገባዕ ጌታ / ክረምት ቁጣው እስካለፈ ድረስ
እሱ ከቤት ውስጥ ተደብቋልና ።

ምስጢር

ውሃ ቅጂ ስትባል ያለማንመትመት (ያለማንነራጎር) የማትሄ
ድና ፈቷን የምታጠቁር አገልጋይን ያዩ ሰው ጌታዎን « ይህችን
እውከተኛ ለምን ነው ያኖርህት ? » ይለዋል ። እንዲሁም የአገል
ጋይቱ ምሳሌ የክረምት ደመና ወደውቅያኖስ ባህር ሄዳ ውሃን
ጠልቃ በነፋስ ወደ ልጋዝነት (ተሸካሚነት) ወደላይ ስትወጣ ጉር
ምርምታ ይሆናል ፤ የሰማይም ገፅ ይጠቁራል ።

አንድ አስቸጋሪ ነገር የተፈጠረበት ሰው የሚፈራው ነገር
እስኪያልፍ ድረስ በቤት ውስጥ ተደብቆ የለም እንደሚያስኛ
የበጋም ድርቅ የክረምት ዝናብ እስኪያልቅ ድረስ በቤት ውስጥ
እንጂ በውጭ አይገኝም ይላሉ ባለቅኔው ።

190 ዕገል ጉባኤ ቃና

ይቤልም ሕዝብ ስቡረ ዐፅም ለሰማዕተ ልዳ በግብሩ ፤
እስመ የአንም ሐዊረ መልበሶ በአእዳዊሁ ወእግሩ ።

ህዝቦች በሰራው የልዳን ሰማእት አጥንተ ሰባራ አሉት፤
ልብሉ / መሄድን በእጆቹና በእግሩ ይሰራልና ።

ምስጢር

ሸግኔ በድር ዘመን አላዋቂዎች ዘንድ አጥንተ ሰባራ እንደ
ሚባል፤ የልዳ ሰማእት ጊዮርጊስን ወንጀለኞች በእጆቹና በእግ
ርቹ እንደከብት የእንብርክ አስሄዱት፤ አጥንቶቹንም አደቀቁ ግለት
በቅኔው ተመስጥሯል ።

191 ዘአምላኪየ

አናሚ አምላክ ዘአይትዐወት ሀገሩ
እነመ ልብስ ተቀንፆ በእዱ ወእግሩ፤
አዳም ወሐዋን ደቂቁ እስመ በተዐርቆ ነበሩ ።

ትርጉም

አገሩ የግይታወት ሸግኔ / አምላክ
በእጁና በእግሩ ልብስ / መቸንከርን ሰራ፤
አዳምና ሄዋን / ልጆቹ በመራቆት ተቀምጠዋልና (ይናራሉና) ።

ምስጢር

የትውልድ ቦታው ያልታወቀ ሸግኔ ሸግን በእጆቹና በእግ
ርቹ ለተራቆቱት ልጆቹ እንደሚሰራ፤ ባህርዩ የግይመረመር አም
ላክ ለአዳምና ለሄዋን ብሎ እጆቹንና እግርቹን በቸንካር ተቸነከረ ።
ልጆች ከልብስ እንደተራቆቱ አዳምና ሄዋን ከእግዚአብሄር ልጅ
ነት ወጡ (ተለዩ) ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ዘተከለ ጽዮን (አለቃ)

ዐደወ በላኪ ሰብእ
በንስቲት ግይ ገበ ሰግያዊት ሀገሩ
ምሉክ ፈለገ እሳት፤ እስመ ግይ ሐመሩ ።
አመኒ አዝማድ ሞተ በላኪ ሰብእ አእመሩ
እስመ በላኪ ሰብእ ለሰብእ መቃብሩ
ገበ አይቲ መቃብረ ገብሩ ?

ትርጉም

በላኪ ሰብእ በጥቂት
ውሃ ወደሰማይ አገሩ የመላ
የእሳት ባህርን ተሻገረ፤ ውሃ መርከቡ ነውና ።
ዘመዶችም የበላኪ ሰብእ ሞትን ባወቁ ጊዜ
በላኪ ሰብእ የሰው መቃብሩ ነውና
መቃብሩን የት አደረጉ ?

ምስጢር

ሰው ሁሉ ለልማዱ ባህርን የሚሻገረው በመርከብ ሲሆን
በላኪ ሰብእ (ሰው በላተኛ) ውሃን ለድሃው ግጠጣቱ እንደመር
ከብ ሆናለት የእሳት ባህርን በውሃ ተሻግሮ ገነት ገባ ። ደግሞ
እያንዳንዱ ሰው ሲሞት በመሬት ይቀበራል ፤ በላኪ ሰብእ ግን
ራሱ መቃብር ስለሆነ በሞተ ጊዜ ዘመዶቹ መቃብር ሊፈልጉ
ለት አይችሉም ። በላኪ ሰብእ ባለደችን ሰዎች ብቻ ሳይሆን ሚስ
ቱንና ልጆቹንም ስለበላ «መቃብር በመቃብር እንዴት ይቀበራል»
በግለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

ቀርነ መድኃኒትን የርዳኛሰ
 እንሥሉ ለነ እምሀገረ ዳዊት ገብሩ
 አብ ተክለ ሃይማኖት ዘኢየር ማገደሩ፡
 እስመ ከመ አዘዘ ውእቱ ዘእንበለ ነቢብ ተፈጥሩ
 ዕውራን ኪሩቤል ዘኢይትናገሩ
 ብርሃኖተ ዐበይተ ይጹሩ ።

ትርጉም

ኢየር (ሰማይ) ማደሪያው የሆነ
 አባት /ተክለ ሃይማኖት የመዳኛችን መምሪያ የርዳኛሰን
 ከእገልጋይ ዳዊት አገር አነሳልን (አመጣልን)።
 የማይናገሩ ኪሩቤል እውሮች ታላላቆች
 ብርሃኖችን ይሸከሙ ዘንድ
 እርሱ እንዳዘዘ ያለመናገር ተፈጥረዋልና ።

ምስጢር

« እግዚአብሔር የመዳኛችንን መምሪያ ከዳዊት ወገን አነሳልን »
 ብሎ ነቢዩ ዘካርያስ እንደተናገረ፡ ከመላእክት ጋር አመሰገነት
 የሚባሉ ገድቅ ተክለ ሃይማኖት ውሃውን ፈዋሽ አደረጉት፡ ደግሞ
 ኪሩቤል የአምላክን ዙፋን ሲሸከም፡ እንደተፈጠሩ ሁሉ እውሮች
 ሰዎች በፀበሉ ተጠምቀው፡ አይኖቻቸው በሩላቸው ይላሉ ባለቅኔው።

ለገለፍተ ፍና
 ቀርነ ገብጽ ፈርዖን ወሠራዊቱ
 ብዙን ሰንቀ አበሳ እለ በርእሰሙ ጸሩ
 ሚካኤል እንዘ ቅድሚያው ገበ መስየ ምድሩ ፤
 ኤርትራ ዘመድ አሐቲ እንተ ኪያሃ አፍቀሩ
 ከመ ፍና ምቤት ኢይሐሩ
 በእንቀጸ ቤታ ማዕበል እምድገረ ነበሩ፤
 ትቤሎሙ ገድሩ ገድሩ

ትርጉም

መንገድ / የግብፅ ነጋሪትን
 የሂዱ ብዙ ሰንቅ / አበሳን
 በራሳቸው የተሸከሙ ፈርዖንና ሰራዊቱ
 ሚካኤል በፊታቸው ሲሆን ምድሩ ከመሸ ዘንድ፤
 እርስዋን / የወደዲት አንዲት ዘመድ /ኤርትራ
 የምሽት መንገድን እንዳይሄዱ
 በቤትዋ/ ማእበል ደጃፍ ከተቀመጡ በዋሁላ
 እደሩ እደሩ አለቻቸው ።

ምስጢር

ሰንቃቸውን ተሸክመው የሚጓዙ መንገደኞች ከነርሱ አንዱ
 እፊት እፊታቸው በመሄድ ሲመራቸው፡ ቀኑ በመሸባቸው ጊዜ
 ጎራ ብለው የጠየቁት ዘመዳቸው ሴት « በምሽት አትሂዱ፡ እደሩ »
 ትላቸዋለች ። እንዲሁም የመንገደኞቹ ምሳሌ ፈርዖንና ሰራዊቱ
 መንገድን እንደመሄድ ነጋሪትን አስገሰሙ አዋጅ አስነገሩ ። ስን
 ቅን እንደመሸከም አበሳን (በደልን) አበዙ ። ከመንገደኞች አንዱ
 መንገድ እንደሚመራቸው፡ ቅዱስ ሚካኤልም በእበራኤል ፊት

ብርሃን ሲያሳይ በግብግውያን ረት ደመና ጋረደባቸው ። የዘመድ ሴት ምሳሌ የሆነች የኤርትራ ባህርም የመንገደኞች ምሳሌ የሆኑ ረርሶችና ሰራዊቱን የደጅ ምሳሌ በሆነው ግእባል አስጠመቻቸው ይላሉ ባለቅኔው ።

195 መወደስ

ዘብረ ሥላሴ (ገብረ እድ)

በአናቅጺሃ ለደብር ወለተ ጽዮን
ሰብሐተ ምኒልክ ንጉሥ ይሰብኩ ወይንግሩ
ደቂቀ ደብረ ነገል አላፍ ዘበተዋሕዶ ነበሩ
ዘልፈ ይተግሁ ።
ወእንበለ ነፍስ አምላክ አእመሩ
አእባኝ መርፍ ዘተዐሠሩ ፤
አስመ እንበለ አፍ ወይን በሰብሐተ ራጉኤል ሰከሩ ።
ይትጎደግሂ ውስተ ፍናት ለእግረ ትንቢት አሠሩ
እድግት ወዕዋላ ውስተ እግዚአሙ ይነብሩ ፤
ባሕቱ እሱ ሠናዩ እንዘ ይገብሩ
ገዳላን በእኩዮሙ ለምንት ይዘኑሩ?

ትርጉም

በዕዮን ልጅ/ ደብር በሮች
የንጉስ ምኒልክ ምስጋናን ይነግሩና ይሰብኩ ዘንድ
በአንድነት የሚኖሩ ብዙዎች የደብረ ሀይል ልጆች
ዘወትር ይተጋሉ ።
የተጠሩ (የተጋበዙ) የሰርግ ድንጋዮችም
ያለነፍስ አምላክን አወቁ ፤
ያለወይን/አፍ በራጉኤል ምስጋና ለከረዋልና ።
የትንቢት/ እግር ኮቴም በመንገድ ውስጥ ይቀረጹ ዘንድ

አሁን ውርንጭብ በጌታቸው (ቁጥጥር ስር) ይኖራሉ ፤
ነገር ግን እሊህ መልካምን ሲያደርጉ (መልካም ሰራ ሲሰሩ)
ብርቱዎች በከፋታቸው ለምን ይኮራሉ ?

ም ስ ጢ ር

አንድነታቸውን ለማጠናከር የሚጣጣሩ ተባባሪ ሰዎች የመጣ
ውን በሀብረት ምስጋና ተቀብለውና የሚሄደውንም ሸኝተው ይኖ
ራሉ ። እንዲሁም ከእንጣጣ ግርያም ተነራብቶ የተቋቋመው የራጉ
ኤል ደብር ካህናት በፍትር አንድነት ይኖራሉ ፤ ለአገዳ ምኒልክም
ግንባር ቀደም ናቸው ።

ደግሞ ወይን የጠጡ የሰርግ በአል እድምተኞች ቢሰክሩም
አእምሯቸውን ፍፁም እንደግደስቱ ህይወት የሌላቸው ድንጋዮች
እንደ መልአክ ራጉኤል ኢየሱስን አውቀው አመሰገኑት ። ከዚህም
ሌላ መንገደኛ ሲሄድ የእግሩ ርግጫ በጫጫው ልክ በመንገድ ላይ
እንደሚቀረጹ ፤ በተነገረው ትንቢት መሰረት አሁን ውርንጫዋ
ኢየሱስን በመንገድ ተሸክመውት ። ይህ ሲፈፀም ያዩ አይሁድ ግን
አይተው እንዳላዩ ሆኑ ይላሉ ባለቅኔው ።

196 መወደስ

ዘተሰሩ (ጭህር ፣ ዘጥረ)

እንግዳ ዓለም እምአምሮ ርእሱ
ወእመ ከመ ነገድ መጽአ ኢየአምሮ ለግብሩ ፤
ለጠይቆ ዝኒ ነገር መንገል ዳዊት ይሑሩ
ጠቢባን እለ በእለምሮ ወጥብብ ተነክሩ ፤
አምጣኝ ነገረ ውስተ አፍአ
ጠቢብ ውሳጢ ዳዊት እምውሳጣዊት ምሥጢሩ ።
አይሁድሂ በምላሌ ሶበ ግብርሙ ተምህሩ

እኩያን ዐቀብተ ወይን ጽድቅ ተናገሩ ፤
መጠነ በሕያው ክርስቶስ ሰግዕተ ሐሰት አቅጸሩ
ለሐምሮ ርእሶሙ በጽግነት እስመ እምርእሶሙ ተሰወሩ ።

ትርጉም

አለም ራሱን ከግወቅ እንግዳ ነው ፤
እንደ እንግዳ ቢመጣም ስራውን አያውቀውም ፤
ይህንም ነገር ለመረዳት በአእምሮና በጥበብ
የተለዩ ጥበቦች ወደ ዳዊት ይሂዱ ፤
የውስጥ ጥበቦች ዳዊት
ከውስጠኛይቱ ምስጢሩ በውጭ አድሯልና ።
አይሁድም በምሳሌ ስራቸውን በተግሩ ጊዜ
ክፉዎች የወይን ጠባቆች እውነትን ተናገሩ ፤
በህያው ክርስቶስ የአሰት ምስክሮችን በዋጁ መጠን
በቀስታ ራሳቸውን ለግግት ከራሳቸው ተደብቀዋልና ።

ምስጢር

ዘመድ አዝማድ በሌለበት የባእድ አገር እየተዘዋወረ የሚነገድ
የጥንት ነጋዴ ከቤት ውጭ እንደሚያድር ፤ ንጉስ ዳዊት በእርዮ
ሚስት የፈፀመው ሃጢአት በምሳሌ ቢነገረው አላዋቂ ሆነ ። እንዲ
ሁም አይሁድ የገዛ ስራቸው በወይን ጠባቆች ምሳሌ ቢነገራቸው
ስራቸውን ባለግወቃቸው ራሳቸውን ቢያሳሙም ፤ በክርስቶስ ላይ
የአሰት ምስክሮችን በዋጁበት (በገዙበት) ልክ ራሳቸውን ባለግወቅ
በራሳቸው ላይ በፈረዱት ፍርድ እውነተኛች ሆኑ ግለት በቅኔው
ተመስጥሯል ።

ታሪክ

ዳዊት በእርዮ ሚስት የፈፀመው ሃጢአት እንዳይገለጥበት አፍር
እርዮን አስገድሎታል ። በዚህ የተነሳ ነቢዩ ናታን በእርዮ ላይ የፈ
ፀመውን የራሱን ግፍ (ሃጢአት) በምሳሌ ቢነገረው ፈጻሚው ሌላ

ሰው መስሎት ሞት ፈርዷል (2 ሳሙ. 12 ፣ 1—13) ። አይሁድም የራ
ሳቸውን ክፉ ስራ ክርስቶስ በወይን ጠባቂዎች ምሳሌ ቢነገራቸው
ወይን ጠባቂዎች ሌሎች መስለዋቸው በራሳቸው ላይ ትግትን ፈር
ደዋል (ማቴ. 21 ፣ 33—41) ።

197 ሥላሴ

ዘደቱ እስጢፋ

አጋግ ይቤ

«ከመዝኑ ሞት መሪር»

በጊዜ ረገዝ ሳሙኤል መምህር ።

ወሰራቱ ንግሥት እነ ደቀ እስጢፋ ገሱር ፤

አንበሳ እስክንድር ፤

አንላ አንበሳ እንዘ ትጥሕር

እምእርአይክ ተገጠኔ ምድር ።

ትርጉም

አጋግ አለ

« ሞት እንደዚህ መራራ ነው ? »

መምህር ሳሙኤል በወጋው ጊዜ ።

ንግስትን የሰረቀሁ ወራዳ እኔ ደቀ እስጢፋም

አንበሳ እስክንድር ፤

የአንበሳ ደቦል የሆንህ አንተ ስታገላ

ከግይህ ምድር ትዋጠኝ ።

ምስጢር

ኮሶ ጠጥቶ የማያውቅ ሰው ኮሶ ቀምሶ ምረቱ ሲያገነሸገሸው
«ለካ ኮሶ እንደዚህ መራራ ናሯልን ? » ብሎ እንደሚገረም ሁሉ
አጋግም ሳሙኤል በጦር ወግቶ ሲገድለው የሞትን መራራነት ተረ
ድቷል ። ደቀ እስጢፋም እኔ እስክንድርን እንበሳን እንደሚሰብር

እንበላ በመቁጠርና ራሱንም እንደ እንበላ በመገመት ሞቱን እንደ አጋግ አግኝተው ቆጥሮታል ። ከዚህም የተነሳ የአገረ እስክንድርን አይን ከግየት ምድር ተከፍታ ብትውጠው ወደል ።

198 መወደስ

ዘላክል ወልድ (ምህር)

ሐጻ ተግስ መንፈቀ ፍጻሜ ፣
ወኢተፈጸመ ምንተ ትርብፅተ አለጻው ወአእጋር ፣
እስከ ውኒዝ ደም ኮነ ሣልስተ እደሃ ለባሕር ፣
እስመ ቆመ ሰይፍ ሊቀ ካህናት
ይርአይ ግገለቶቹ ለተግስ ነገር ።
ወአዝማዶ ተግስ ኢሐለዩ
ዐስበ ከራይያን ዕደው ውኒጠ ስተሕ መቃብር ።
ወአብዝኅ ሕብረ መልክእ ተክለ ሃይማኖት ግእረር ፣
አምጣነ ኪሩብ ገጸ ሰብእ ወየሐንስ ገጸ ንስር ፣
እመኔ ሀሉ በምእት አካለ ተግስ ምቱር
ወያዕቆብ ዘሠላሳ ግግዶ አካል ፍሬ ምድር ።

ትርጉም

ተግስ/የጭራሽ እኩሌታ ጎደለ ፣
የእጆችና የእግሮች አራትነትም ምንም አልተፈፀመም ፣
የደም ፈላሽ የባህር ሲሶ እስኪሆን ድረስ
የተግስን ነገር ፍገሜ
ይመለከት ዘንድ የካህናት አለቃ/ሰይፍ ቆግጋልና ፣
የተግስ ዘመዶችም የቆፋሪዎች
ወንዶችን ዋጋና የሰፊ መቃብርን ዋጋ አላሰቡምና ።
አዝመራ/ተክለ ሃይማኖትም የመልክ አይነትን

በሰው ፊት ኪሩብና በአምራ ፊት የሆንን ልክ አበሃ ፣
ምንም የታወደ የተግስ አካል/ባለመቶ መስፈሪያ ቢኖር ፣
ባለሰላሳ የአካል ቁራጭ የምድር ፍሬ/ያእቆብም ቢኖር ።

ምስጢር

አንድ ነገር ፈላሽ ወይም ጠጣር መላልሶ ቢሰፍሩት ስፍራ
ይቀንሳል ፣ እንዲሁም የመርእስ ሰማእት ተግስ በጠላቶች ሰይፍ
ሲቆራረጥ ጊዜ የእጅና የእግሩ አራትነት ቀረ ። ደግሞ ከሶስት አንድ
የሆነው ከፍያ ሲሶ እንደሚባል የተግስ ደም የባህር ውሃ ሶስትያ
ሆነ ። የተከላሻ ወይም የከላሻ ዘመድ የነገሩን ፍገሜ እየተጠባበቀ
በአደባባይ እንደሚቆም ፣ የከሀዲዎች ሰይፍም ተግስን ጨርሶ እስኪ
ቆርጠው አልተገታም ። ስለዚህም ተግስ በመቆራረጥ ካለቀ የሙት
ወገኖች ለመቃብር ቆፋሪዎችና ለመቃብር የሚሰጡት (የሚከፍሉት)
ገንዘብ የተግስን ዘመዶች እያሳስባቸውም ።

ከዚህም ሌላ እገሌ በነእገሌ ምርት ልክ አመረተ እንደሚባል
አቡነ ተክለ ሃይማኖትም በመልክ በኪሩብና በመጥምቅ የሆንን አይ
ነት ከንፍ አወጡ ። ከዚህም በላይ መቶ ዳውላና ሰላሳ ጫን እምራ
ችቸ እንዳሉም የተግስ መቆረጥ በአካላቱ ልክ ሆነ ፣ የያእቆብም እግ
ሩን ተቆረጠ በግለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

199 መወደስ

ዘክርያስ የሐንስ

ዙሉ ይትገግእ እመ ገሠሥም ፣
ወእመ አፈቀድክ አይ ዘይትወሀበነ ግብር
እምነ ፍተ ቃገም ገሉስ እስከ ነጥበ ግይ ቁረር ።
ዝሰ ይጸንሐነ
ሀልው አገንዚ በሰማይ ወምድር
እንበለ ምክርክ ሠርጭ ምክር

እድምዖ መቃብር ኢንክል ወረኪብ ሞት ወሰነ ጸዕር ፤
እስመ ኅጥአ ዘይቀትሎ አመ ተባጽሕዎ ፀር
ሳኦል ዘተውህቦ ሀብተ አክሊል ወርቅ ወመንበር ።
ወአመ ተመከረ ኢዮብ በዕጸብ ደዌ መሪር
ተመነየ መቃብረ ወኢረከቦ ለመቃብር ።

ትርጉም

ክፈለጉት ሁሉ ይታጣል ፤
አንተስ ካልፈቀድህ የሚሰጠን ስራ ምንድን ነው ?
ከጉንዳን ትንሽ ቁራሽ እስከ ቀዝቃዛ የውሃ ጠብታ ድረስ ።
ይህስ ይቆየንና
በምድርና በሰማይ የምትኖር ጌታ ሆይ ፤
የምክር ምስራ (መወሰኛ) ከሆነ ምክርህ በቀር
መቃብርን ማግኘትን አንችልም ፤ የጭንቅ ወሰን የሆነ
ሞትን ማግኘትም አንችልም ፤
ዙፋንና የወርቅ አክሊል ሀብት የተሰጠው ሳኦል
ጠላቶች በተገናኙት ጊዜ የሚገድለው አጥቷልና ።
ኢዮብም በመራራ ህግም ጭንቅ በተፈተነ ጊዜ
መቃብርን ተመኘና መቃብርን አላገኘውምና ።

ምስጢር

የዚህ ቅኔ ምስጢር ማንኛውም ነገር መልካምም ቢሆን ክፉም
ቢሆን ፣ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ እንደማይሆን ያመለክታል ። ይኸ
ውም ሳኦልን ጠላቶቹ በድንገት በደረሱበት ጊዜ ኃሻ ጃግሬውን
እባክህ ግደለኝ አለው ። ኃሻ ጃግሬውም ሳኦልን ሊገድለው አልፈ
ለገም ፤ ስለዚህ ሳኦል በሱሌው እጅ መሞትን አላገኘም ። እንዲሁም
ኢዮብ በቁስለ ስጋ አንገብግቦት (በቁስለ በሽታ በመቃጠል) ከመ
ሰቃየት ይልቅ ሞትን ቢመኝ አልሆነለትም በማለት ሰው የፈለገ
ውን በጊዜው ሊያገኝ እንደማይችል ባለቅኔው አረጋግጠዋል ።

እርግጠኛ ገጽ ሆነህ
እለ በከንቱ ፈጸምን ነሶሳወ ክልኤ አእጋር ?
እስመ ጸድቀተን ንገብ በጣዕመ ዚአሃ መጻፍ ።
ወኢነባብያን ምሳሌያት
ለገሥጽትን ተንሥኡ እምድር ፤
አምጣነ ለከንቱ ኢትትባደር
ሐዋርያዊት ዕፅ ማንደረ ብእሲ በሊሐ ምክር ።
ወይግበር ከመ ገብርም ሞራርተ ሐገን ግብር
በሐረት ወበግብአት እንበለ ረባሕ ኢየሐውር ፤
ወየሞ ለርእሱ ጠቢብ በወርጎ ማእረር
አቅድሞተ ዘርዕ እንዘ አልቦቱ ምስለ እለ ዘርዕ የአርር ።

ትርጉም

የሁለት እግሮች ምልልስን በከንቱ የፈፀምን እኛ
የሆሳእናን ፊት እንዴት እናያለን ?
ንብ በማሯ ጥፍጥና በልጣናለኝና ።
የማይናገሩ ምሳሌዎችም
እኛን ለመገሰፅ ከምድር ተነሱ ፤
የምክረ ፈጣን ሰው
ማደሪያ የሆነች የሽማግሌ መወርወሪያ ለከንቱ
አትቀዳደምምና ።
የተሰራ የብረት መጋዘም እንዳደረጉት ያደርግ ዘንድ
በመሄድና በመመለስ ያለጥቅም አይሄድምና ፤
ለራሱ ጥበበኛ ገር ሰውም በአዝመራ ወራት
ዘር ማስቀደም ሳይኖርበት ከዘፋት ጋር ይለቅማልና ።

ጌታቸው ለሰራ ያዘዛቸው አሸከርኞች የታዘዙትን ስራ ሳይሰሩ ጌታቸው ሲመጣባቸው ፊቱን እንደት እንደሚያዩት ይጨገቃቸዋል ። እንዲሁም የአምላክን ትእዛዝ ያልፈጸሙ ክርስቲያኖች ክርስቲስ ዳግመኛ በሚመጣበት ጊዜ ከእኔ ፊት ወግዳ ይባላሉ ።

ደግሞ ጌታቸው ያዘዛቸውን የሰሩ አሸከርኞች ያልሰሩትን ሰነድ እንደሚያስወቅዷቸው ከግሉዛን ፍጥረቶች ንብ በምትሰራው ግር ከሰው ተሻለች ። እንዲሁም የሸግኔ መወርወሪያ በምታመላል ሰውና ከድሩ ጋር በምታቀህደው ግግ ከሰነፍ ሰው ትበልጣለች ። መጋዘም ወደፊትና ወደሁዋላ ሲመግዙበት በሚፈፅሙ ምግብ ከሰነፍ ጋር ሰዎች ይሻላል ። ገር ሰውም ምንም ሳይዘራ ከዘሩት ጋር ቢግርም እንኳን ብልጥ ነን ከሚሉት ሰነድች ይልቅ አዋቂ ነው ግለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

201 መወደስ

ክብሩ (ማህረ ሰጋት)

ምንት ውለቱ ፍድፋዴ ዚአሃ ለምክሐ ጠቢባን ጥበብ ? እስመ በጥበብ ወምክር ኢይጸዕዱ ጸሊም ወኢይነውጎ ጎጸር ፤ ወለአብድ ዘይጸንሕዎ ከልኢቱ አፅራር ሞት ወመቃብር ይጸንሕዎ ከግሁ ለጠቢብ ወምእምር ። ከመሰ ኢንሰጠም በዕመቀ ብሂል ባሕር ታጎሥር የውሃት ወጥበብ ታከብር እንዘ ርግብ የሞህ በዓለ አክናፍ ወእግር የሐውር በእንግድዓ ጠቢብ አርፎ ምድር ።

የጥበቦች መመኪያ የሆነች የጥበብ ብልጫ ምንድር ነው ? በጥበብና በምክር ጥቁር አይነጣምና አጭርም አይረዘምምና ፤ ሰነፍን የሚጠብቁት ሁለት ጠላቶች ! ሞትና መቃብርም ጥበባችንንና አዋቂውን እንደርሱ (እንደሰነፍ) ይጠብቁታልና ። የሞህነት ታጎላቁላለች (ታዋርዳለች) ጥበብም ታከብራለች በግለት/ባህር ጥልቅ እንዳንሰጥም ግን የሞህ ርግብ ባለእግርና ከንፎች ስትሆን ብልሃተኛ እባብ በደረት ይሄዳል ።

የዚህ ቅኔ ፍሬ አሳቡ ጥበቦች በጥበባቸው የሚመኩባት ከሆነችና ጥበባቸውም ከየሞህነት ብልጫ ካላት ፤ ጥቁሩን ነጭ ፤ አጭሩን ረኽም ግድረግ ባልተሳናትም ነበር ። ጥበቦችም እንደሰነፍ ጋር ግን ሲጠቅማት ፤ ጥበባችንን እባብን በደረት ከመሄድ እንዳላዳ ነው በመግለጥ ባለቅኔው የትምክህተኞችን ጥበብ አኮሰሰዋል ።

202 መወደስ

ዘላይሁ (መጋቢ ፣ ዘደብረ ወርት)

ንጹሐነ በቀል ንኩን ፤ እምክመ ተሠርዕ መሥዋዕተ ሕግም ሰብእ እስመ ለጊሠም ኢየህድር ፤ ወዘከመ አጋግ ኮነ ተጸውዖ ከሉ ፍጡር መብልዕ እንዘ በአፋሁ ውስተ ሞት መሪር ። ወእንዘ ደረውጹ ከልኢሆሙ

በዓለ ፈረስ ረኛብ ወደዌ ቀሊለ እግር፣
ለረኛብ ይቀድሞ ጊዜ ምህርካ ሰብእ በግብር
ደዌ ውስተ ዓለም በክነፈ ነፋስ ዘይሰርር፣
ወከመ ዕራቃ ኢትኩን ገራህተ ዓለም መንበር
እንግሥ ምሕረተክ እምላክ ሙሴ ወአዓዛር ።

ትርጉም

ከበቀል ንፁሃን እንሁን፣ ከተሰራ
የሀግም መስዋእት/ ሰው ለነገ አያደርምና፣
መብል በአፋ ውስጥ ሳለ ወደ መራራ ሞት
የፍጡር ሁሉ መጠራትም እንደ አጋግ ሆኗልና ።
ባለፈረስ/ ራብና
በሽታ/ እግረ ቀላል ሁለታቸው ሲሮጡም፣
ወደአለም በነፋስ/ ከንፍ የሚበር በሽታ
በሰው ምርኮ ጊዜ በግድ ራብን ይቀድመዋል፣
የአለም እርሻ/ ወንበርም ባደዋን እንዳትሆን
የሙሴና የአዓዛር አምላክ! ይቅርታህን አንግስ ።

ምስጢር

የቅርባን መስዋእት ለነገ እንደማያደር እያንዳንዱ ህመምተኛ
በአንድ ቀን የሚሞት ሆነ ። አጋግንም ነቢይ ሳሙኤል በጦር ሲወ
ጋው ሞቱ መራራ እንደሆነ የህመምተኛው ውጋት አሰቃቂ ሆነ ።
ወደገንብ በአስቸኳይ የተጠራ ሹምም የነረሰውን ሳይውጠው እንደ
ሚሮጥ መቅሰፍቱ አጣጥፎ ነው ። ባለፈረስና ባለሰረገላም ሲሮጡ
ባለፈረሱን ባለሰረገላው (ባለመኪናው) እንደሚቀድመው የነፋስ
በሽታ ከራቡ በፈት ሆነ ። አለምም ባደዋን እንዳትቀርና እርሻ መን
በርም (ዙፋን) ጣም እንዳታደር ዘር መንግስት እንደሚዘራባት
አምላክ ሆይ! ይቅርታህን አድርግልን በማለት ባለቅኔው የነፋስ
በሽታና የክፉ ቀንን አሰቃቂ ገፅታ በቅኔያቸው ተርከዋል ።

እግዚአብሔር አንተን በመበደል ጊዜ
የሚያህለኝ የለም እኔን ከፈጠርኸው ሁሉ ፍጡር፣
እመስላሌሁና መቼም ይሁዳ ወንድሜን በግብር
ምንም ብበልጠው በጥበብ በነውር
ካባቴ ከነዌ ጋር
የተካከለሁ ነኝ እኔም ወርቅና ብርን በማፍቀር ።
እንብላ እንብላ ሲሉ ሰዎች ስጋ መልክኛው ቢቀር
ቆርጠው የሄዱ ብዙ ናቸው እኔን ጨልሞኝ ስድበረበር፣
ከነጋም ወዲያ እንዳልሄድ እሊያ በሄዱበት አገር
ይጠብቀኛል ከሁዋላዬ የሁሉ ጠላት መቃብር ።

ትርጉም

ይህ ቅኔ በአግርኛ ቋንቋ የተደረሰ ስለሆነ መተርጎም አላስፈለ
ገም ። ስለዚህ የሰምና ወርቁ ምስጢር ብቻ እንደሚከተለው ይነገራል ።

ምስጢር

እንዳንድ ብልጥ የግለሰብ ተቀጣሪ «ኔታዬ ሆይ! የእኔን ያህል
ያገለገለ አሸከር የለህም ። ግን ያገልግሎቱን ዋጋ አላገኘሁም» በማ
ለት ለቀጣሪው አገልግሎቱን ይዘረዝራል ። እንዲሁም አንድ ተነሳሂ
(ተፀፃኝ) ባለቅኔ እግዚአብሔርን በመለማመጥ፣ የራሳቸውን ሀጢአት
ከፍ የሌላውን ሀጢአት ዝቅ በማድረግ ተቀኝተዋል ። ራሳቸውንም
ከይሁዳ ጋር አነፃፅረዋል ። ምክንያቱም ይሁዳ የክርስቶስ ደቀ መዝ
ሙር ሲሆን ክርስቶስን ለገንዘብ ብሎ እንዳሰቀለው ሁሉ፣ የክርስ
ቶስን ህግ በገንዘብ ፍቅር ማፍረስ በባለቅኔው እምነት ክርስቶስን
እንደመስቀል ስለሆነ ነው ። ሀብታምንም ሀብታም እንደሚወዳደ
ረው ገንዘብን በመውደድ ባለቅኔው ለድህ አልአዛር ያልራራ ኒዌን
እንደሚወዳደሩ አረጋግጠዋል ።

ከዚህም ሌላ ስጋ ለመብላት የጓጉ ሰዎች የሰጋ መልክኛው ያቀረበላቸውን ብርንዶ ስጋ እየቆረጡ ይበሉና በየቤታቸው ይሂዳሉ። እንዲሁም የአለም ሰዎች እንብላ እንጠጣ ሲሉ፣ በግጥናት ላይ ግጣት እንዳለ አስበው አለምን የናቂ መናኞች በቁጥር አይወሰኑም (ብዙ ናቸው)። በጨለማ የሚሄድ ሰው እንደሚደበርበር (እንደሚደናበር) እንዲሁም ተፀፃፎ ባለቅኔ ሀጢአታቸው ቀናውን መንገድ ጋርዶባቸው በአለም ይልከሰከላሉ። ቀኑ በመምሸቱ ጉዞውን ያቋረጠ የጥንት ነጋዴ ሲነጋ እንኳን እንዳይጓዝ ሽፍቶች በሰረሃ ውስጥ ሸም ቀው ይጠብቁታል። እንዲሁም ተፀፃፎ ባለቅኔ ልጣቸው የተራሰና መቃብራቸው የተማሰ ደካማ በመሆናቸው ይህን አለም ንቀው ወደ ገዳም ለመሄድ አለመቻላቸውን በቅኔያቸው ገልጠዋል።

203 | ሀ ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዘእንገዳ (መጥር፣ ዘጲግ)

ጊዮርጊስ ካህን መፍቀሬ ግኅሌት ተመትሮ ርእሶ አጽነነ ለጻዊረ መጥባሕት ከበሮ።

ትርጉም

ግህሌት/ መቆረጥን የወደደ ካህን/ ጊዮርጊስ ከበሮ/ ሰይፍን ለመሸከም ራሱን አዘነበለ።

ምስጢር

ግህሌትን የሚወድ ካህን ከበሮን በአንገቱ ለግንገት ራሱን ዘንበል እንደሚያደርግ ሁሉ፣ ጊዮርጊስ በሰይፍ በተቆረጠ ጊዜ ራሱ ወደቀ ይላሉ ባለቅኔው።

104 ዘአምላኪዮ

በቀራንዮ ተገብረ ዘያስተፃጽብ ልሂቀ ፤ እንዘ ደም አልቦ በኮከብ ዘወድቀ ዘኢወድቀ ወርጎ ለምጣነ በደም ተጠምቀ።

ትርጉም

ሽግግሌን የሚያስደንቅ በቀራንዮ ተደረገ ፤ በወደቀ/ኮከብ ደም ሳይኖር ያልወደቀ/ጨረቃ በደም ተጠምቋልና (ጠልቋልና)።

ምስጢር

መድማት የሚገባው የወደቀው ሰው ሳይደግ ያልወደቀው ደምቶ ቢገኝ እንደሚያስደንቅ፣ ክርስቶስ በቀራንዮ በተሰቀለ ጊዜ በምድር የወደቀው (የረገፈው) ኮከብ እያለ ያልወደቀው ጨረቃ ደም መምሰሉ የሚያስደንቅ መሆኑን ደራሲው በቅኔያቸው ምስጢር አመልክተዋል።

205 መወደስ

ዘድንቆ ግርብ

ከሱ ይትገደግ እመ ጎደግዎ። ለጠይቆ ዝኒ ነገር እምሐልዮ መንበር ምጡት ኢያሱ ጎደግ ተድላ መንበሩ ዘወርቅ ፤ ወከዊናተ ነግድ በበብሔሩ ኢያስተፃጸበ ያዕቆብ ልሂቅ በአንጻረ አብርሃም ወይስሐት።

ትሩፋነ እሉብ ንሕነ ገለፍተ ፍና እንበለ ሥገት
 ለጽድቅ ሊንዜከራ ወሊትዜከረነ ጽድቅ፤
 እስመ ጊዜ ብዕልነ ንትዔበይ ወጊዜ ንደትነ ንሰርቅ፤
 ትካዝነሂ ካልእ እምትካዘ ጳውሎስ ሊቅ፤
 እስመ ዘኢየሳይቅ መሰለነ ንብረተ ዓለም ዘየገልቅ።

ትርጉም

ከተውት ሁሉ ይተዋል።
 ይህንም ነገር ለመረዳት የመጠቀ ዙፋንን ከመመኘት የተነሳ
 ኢያሱ የወርቅ ዙፋኑን ምቾት ተወ፤
 በያገሩ እንግዳ መሆንንም
 በአብርሃምና በይስሀቅ አንገር
 ሽማግሌ ያለቆብ አላደነቀም።
 ግን የእነዚህ ቅሪቶች ያለስንቅ መንገድን ሂያጆች እኛ
 እውነትን አናስባትም፤ እውነትም አታስበንም፤
 በብልፅግናችን ጊዜ እንታቦያለንና፤ በችግራችንም ጊዜ እን
 ሰርቃለንና
 አሳባችንም ከሊቅ ጳውሎስ አሳብ ሌላ ነው፤
 የሚያልቅ የአለም ንብረት የማያልቅ መስሎናልና።

ምስጢር

በአለም ከሚያገኙ ነገሮች ሁሉ ዋናው የመንግስትን ዙፋን
 ምቾት መተው ሲሆን፤ ቆራጥነት ካለ ሊፈፀም ይችላል። ይህም ዙፋን
 ናቸውን በተዉ በነአድያም ሰገድ ኢያሱ ታውቋል። ያለቆብም ያገሩን
 ምቾት ከእንግድነቱ አገር መገላለት ጋር ሲያመዛዝነው እንግድነቱ
 ብርቅና ድንቅ ሊሆንበት አልቻለም። ምክንያቱም ከአያቱ አብርሃ
 ምና ከአባቱ ከይስሀቅ የወረደ ልምድ ስለሆነ ነው።
 በማግኘቱም በማጣቱም የማናውቅበት «የእሳት ልጅ አመድ»
 እኛ አለና! ሰናገኝ ስንታቦይ፤ ሰናጣም ስንሰርቅና መንገዳችንንም
 ያለስንቅ ሰንሄድ ተሰፋ ቢሶች ነን። ለመንገድ የሚበቃውን ስንቅ

ሳያዘጋጅ ወደሩት አገር እንደሚሄድ መንገደኛ በዚህ አለም ሀብታ
 ችን መንግስተ ሰማይን አንዋጅበትም፤ ለዚህ አለም እንጂ ለወዲያ
 ኛው አለም እንደ ቅዱስ ጳውሎስ አንጫነትም ይላሉ ባለቅኔው።

206 መወደስ

ዘተዳይ

ቦት ተለምር ከመይትቀነዩ
 ለበረድ በረድ ወመብረቅ ለመብረቅ ፤
 ለምንት ውእቱ ተቀንዮትከ በወርቅ
 ዕሩቅ ብእሲ ለብእሲ ዕሩቅ
 ዓለመ ሕይወቱ ዘየገልቅ
 ወሰማዩ ዐፅሙ ይትከደን ደመና መቃብር ዕሙቅ ፤
 በኢየር እንዘ ሀሉ አምላክ ኢየር ምጡቅ
 ዘይፈትሕ በገጥእ ወይፈትሕ ለጸድቅ ፤
 አምጣነ ጽጌ ዓለም ሠርፀ መደልዋን አዕዲቅ
 ጽባሐ ደሠርዕ ወሠርከ ይወድቅ።

ትርጉም

ራቁት ሰው (ባዶ ሰው) ፤
 በረዶ ለበረዶ መብረቅም ለመብረቅ
 እንደሚገዙ ታውቃለህን ፤
 በሃጢአተኛው የሚፈርድበት ለገድቁም የሚፈርድለት
 የመጠቀ የኢየር (ሰማይ) አምላክ በኢየር ባለ
 የህይወቱ አመት ለሚያልቅ
 አጥንቱ /ሰማይም ጥልቅ መቃብር/ ደመናን
 ለሚለብስ ለራቁት ሰው
 በወርቅ መገዛትህ ለምንድን ነው ፤
 የገብዘች /ጫሮች ፅንሰ የሆነ አበባ/ አለም
 ጥዋት ይበቅላልና ፤ ማታም ይረገፋልና።

በረዶ ሲባል ሁሉም በፀሀይ ሙቀት ስለሚሟሟና ሙብረት ሲባል ሁሉም እየር ወለድ ስለሆነና እንደ ካንዱ የሚበልጥበት ምክንያት ስለሌለው ሰውም ሲባል ሁሉም አላፊና ጠፊ ስለሆነ፣ እያንዳንዱ ሰው ሰርተ ማግኘት እንጂ ከሁሉ በላይ የሆነ አምላክ እያለ አንዱ ላንዱ የገንዘብ ተገዥ ሙሆን የለበትም ። ምክንያቱም አለም ጥዋት ታይታ ማታ እንደምትረገፍ አበባ ናትና በማለት የቅኔ አባት ተዋነይ አመስጥሯል ።

207 ዕዝል ዕጣነ ሞገር

ፀሐየ ሰማይ ያውጧ ሀገረ መርቁ ርትቅ እንዘ ቅርብቶ ደደክ ኢያመውቅ ፤ ዝኒ ሕንጻ ምሳሌ ፀሐየ አሞንዮስ ሊቅ ከመ ኢያንቀልቅል በጥዩቅ ፤ ለዐይነ ሄሮድስ ቅሩብ እንዘ ውእቱ ረቂቅ ለዘርጎቁ ነገሥተ ጽባሕ ተግህዶ በጽድቅ ።

ት ር ጉ ም

የሰማይ ፀሀይ ፣ የቀረበኛው ደጋን ሳያሞቅ ሩቅ የቆላ አገርን ያሞቃል ፤ ይህም የምሳሌ ህንፃ ለሊቅ አሞንዮስ ፀሀይ በተረዳ ነገር እንዳይኖወጥ ፤ ለቅርብ ሄሮድስ አይን ረቂቅ ሲሆን ለራቁ የምስራቅ ነገስታት በእውነት ተገለጠ ።

ም ስ ጢ ር

ፀሀይ አቅራቢያውን ደጋን (ተራራ ኮረብታውን) ሳያሞቅ የራቀውን በረሃ እንደሚያግለው ሁሉ ፣ ፀሀይ የተባለው የአሞንዮስ ጌታ ክርስቶስም በአቅራቢያው ላለው ለሄሮድስ ሳይገኝለት ከሩቅ አገር ለመጡት ለሰብእ ሰገል መታየቱን ባለቅኔው ያስገነዝባሉ ።

እየሱስ በቤተ ልሄም ከድንገል ማርያም በተወለደ ጊዜ የጥበብ ሰዎች ሶስት ነገስታት ከምስራቅ አገር መጡና በክብት በረት ለተወለደው ህፃን ሰገዱለት ። ወርቅና ክርቤ እጣን ገበሩ ለትና በሌላ መንገድ ወደአገራቸው ተመለሱ ። የገሊላ ንጉስ ሄሮድስ ግን በቤተ ልሄም የተወለደውን ህፃን ክርስቶስን ሊያገኘው አልቻለም (ማቴ. 2) ።

208 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ዘገብረ መድኅን (አለቃ ፣ ዘለሰት)

እነግር እነ ለገብረ ሚካኤል ጽድቆ ፤ ለስመ ገብረ መድኅን እነ ወመኑ ይከልአኒ ተጠምቆ ፤

ት ር ጉ ም

እኔ የገብረ ሚካኤልን እውነቱን እናገራለሁ ፤ እኔ ገብረ መድሀን ነኝና ፣ መጠመቅን ግን ይከለክለኛል።

ም ስ ጢ ር

በመጠመቅ (ክርስትና ሲነሱ) ገብረ መድሀን መባል ስርአት እንደመሆኑ ፣ ገብረ መድሀን የተባሉት መምህር ተጠምቆ ከተባሉ መምህር ጋር በሙያ አንድ መሆናቸውን በቅኔያቸው ምስጢር ያስገነዝባሉ ።

አለቃ ገብረ መድሀን ፣ አለቃ ገብረ ሚካኤልና መምህር ተጠምቆ የትምህርት ቤትም የሙያም ጓደኞች ናቸው ። ከአለታት በአንዱ ቀን ሶስቱም አብረው ምስጢራዊ ጨዋታን ሲጨዋውቱ አለቃ ገብረ መድሀን ስለሁለቱ ጓደኞቻቸው ይህን ቅኔ ዘረፉ ይባላል ።

ዓለም ሥጋን

ዐባይ ባሕር ዘርአከዋ

ድምርት ይእቲ በእሳተ ብዙጎ ተጽዕቆ ፤

ወእለ ውስቴታ ዘነሥኡ መሰንቆ ።

ወለብእሲሃ ጥበብ ዘወይነ መንሱት አውደቆ

አልቦ ረድኤት ዘይሰውቆ ፤

ወእጎቱ ፍጽምት ደግሰቆ

ታስቆቅዎ ሐቂፋ ደቂቆ ።

ትርጉም

ያየሁዋት ትልቅ

ባህር / የሰጋችን አለም

በብዙ መጨነቅ እሳት የተደለች ናት ፤

በውስጧ ያሉትም መሰንቆ እንደያዙ የተሞሉ ናቸው።

ጥፋት / የወይን ጠጅ የጣለው ጥበብ / ባሏንም

የሚደግፈው ረዳት የለም ፤

ፍፁም እህቱ ደግሰቆም

ልጆቹን አቅፋ ታለቅሰለታለች ።

ምስጢር

ሀዋርያው የሆነስ በራእዩ «ከእሳት ጋር የተቀየጠች ባህርን አየሁ» ባለው አንጻር የእሳት ባህር ምሳሌ የሆነችው ይህች የሰጋችን አለም በጭንቀት የሚኖርባት ናት ። የሚኖሩባትም ሰዎች እነ ሰኝ ላብዛው ጠበበኝ ላስፋው በማለት አሳብ የተሞሉ ናቸው ። ደግሞ በወይን ጠጅ የሰከረ ሰው ባልሆነ ቦታ ሲወድቅ ፡ የሚያነሳው እንደማያገኝ የአለምም ጥበብ ከጥፋት አያድንም ። ከዚህም ሌላ

ለሞተ ሰው እህቱ ልጆቹን አቅፋ እንደምታለቅሰለት የአለምና የወዳጆቿ ምሳሌ በእሳት የተቃጠለችው ደግሰቆ መሆኗን ባለቅኔው አስረድተዋል ።

210 መወደስ

አትሮገሰ ረጋብ ሰሎሞን ድንግለ ኢያሱ አቤሚሌክ ግፍዕ ኤርምያስ ዘአልሀቆ አዕረገ ብኪ እግረ ተሣልቆ ፤ ለገጽኪ ፈረሳዊ የሐገስ ተሰዶ አኮት አጥመቆ ። ወተመሥጦ ልቡናኪ በዘልቡና ይመሥጥ ድምፀ ሰቆቃው መሰንቆ ። ረጋብሂ አምላካው ለሰብአ ብዙጎ ናፍቆ ለቃዴስ ልቡናኪ በግብጽ ያድለቀልቆ ፤ ወእንዝ ይዘርዕ ነግሀ ዘርዐ ልቡና ተጽዕቆ ለእብን መልዕልቴሃ ቦ ዘይወድቆ ።

ትርጉም

የሰሎሞን / ራብ ዙፋን / የኢያሱ ድንግል ፤ ኤርምያስ ያሳደገው አቤሚሌክ / ግፍዕ ዝብብት / እግርን አወጣብሽ ፤ የፋሬስ ወገን / ሬትሽን የሆነስ / መሰደድ አጥምቆታልና ፤ ልብን በሚመስጥ በልቅሶ / መሰንቆ ድምፅም ልብሽ ተመስጧልና ። የብዙ ጥርጥር ሰዎች አምላክ / ራብም በረሃ / ልብሽን በግብፅ ያናውጠዋል ፤ የልብ ዘር / መጨነቅንም በጠዋት ሲዘራ በድንጋይ ላይ የወደቀ ዘር አለ ።

ለሰሎሞን በተዘጋጀለት በዳዊት ዙፋን ላይ የሚቀመጥ እግ ፍን እንደሚዘረጋባት፣ በራብም የተሰቃዩት ቅድስት ማርያምን መገ ፍት መዘባበቻ አደረጋት ። ደግሞ አባት ልጁን ተጠብቦ ተጨንቆ እንደሚያሳድግ ነቢይ ኤርምያስም ግፍ ተቀብሏል ።

የሀንስ ፈሪሳዊውን በውሃ እንዳጠመቀው መሰደድ የማርያምን ፊት በእንባ አጠበው ። ከዚህም በላይ የመሰንቆ ድምፅ ልብን እን ደሚመስጥ የልቅሶ ብዛት የማርያምን አእምሮ ሲያናውጠው ራብም የማርያምን ልብ አደከመው ። ዘርም በገበሬ እጅ ሲዘራ በድንጋይ ላይ የሚወድቅ ፍንጣሪ እንዳለ መጨነቅም ማርያምን እንቅፋት አስመታት ይላሉ ባለቅኔው ።

211 ዋዜማ

ዘአርአያ መረታ (አቶ)

መላእክተ ሰማይ ለመታብር
በከመ ሕገ ላእክ የሴፍ አማሕጫንዎ ዐቂበ
እንበለ ሩካቤ ኪያሃ መዝገበ፣
ዳዊትስ ዘመዳ አመ በመታብር ተረክበ
አንሰ ዕጂ ብሂለ በከመ ነበበ
እምከልእዎ ገቢሃ ቀረበ ።

ት ር ጉ ም

የሰማይ መላእክት መቃብርን
እንደ መላክተኛ የሴፍ ህግ ያለገንኝት እርሷ
ሳጥንን መጠበቅን አማጠኑት (አደራ አሉት) ፤
ዘመዲ ዳዊት ግን በመቃብር ቢገኝ
«እኔ ትል ነኝ» ማለትን እንደተናገረ
መደቁ መቅረብን ጭላክላት ነበር ።

እነዘካርያስ ብላቴናይቱን ማርያምን ጠብቅ ብለው የሴፍን እንደአማጠኑትና እርሱም ያለ ሩካቤ (ያለገንኝት) በንፅህና ጠብቆ እንዳስረከባቸው፣ መቃብርም የተቀበረችበትን ቅድስት ማርያምን እንደ ሌሎች ሙታን አላፈረሳትም፣ አላበሰበሳትም ። የሰጋ ዘመዲ ዳዊትም « እኔ ትል ነኝ » ብሎ በማረጋገጥ ትልነቱን ካመነበት በስመ ዘመድ እርሱን ወደበድኗ ማቅረብ አይገባም በማለት ደራ ሲው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

212 ሥላሴ

ዘላላይያስ (አቤተ)

በለሰ ገነት
ለአዳም ወሒዋን መቲርተሙ
መንክረ ልደት አምላክ መንገሱሆሙ ሰሐብ፣
ወገብርኤልሃ ዜናዌ ቀጸበ ።
እንተ ከመዝሰ ግብር እምክመ ለአዳም ተውሀበ
ወረከበት ሌዋን ዘኢተረከበ፣
ካዕበ ይስሐብ ገቢሆሙ አበ
በለሰ ይምትርዎ ካዕበ ።

ት ር ጉ ም

የገነት በለስን
የአዳምና የሂዋን መቁረጣቸው
ልደቱ የተደነቀ አምላክን ወደነርሱ ላበ፣
ዝነኛ ገብርኤልንም ወደነርሱ ጠቀሰ ።
እንደዚህስ ያለው ስራ ለአዳም ከተሰጠ
ሂዋንም ያልተገኘውን ካገኘች፣
አብን ዳግመኛ ወደነርሱ ይሰብ ዘንድ
በለስን ሁለተኛ (ዳግመኛ) ይቁረጡት ።

ም ስ ጢር

ቤተ ሰሪ አረግ እንደሚመዝ የአዳምና የሄዋን በለሰን መብ ላት ሰማያዊው እግዚአብሔር ወልድን ሰው ለመሆን አደረሰው ። ደግሞ አንድ ጓድ ጓደኛውን በእጁ እንደሚጠቅሰው፣ የአዳምና የሄዋን በለሰን መብላት ገብርኤል የተባለውን መልአክ የወልድን መፀ ነስና መወለድ ለቅድስት ግርያም እንዲያበሰር አደረገው ።

ከዚህም ሌላ መጠጥ ሲደጋግሙት እንደሚያረካ በለሰን ቆርጦ መብላት ወልድን የስጋ ዘመዳችን ካደረገልን፣ አዳምና ሄዋን ዳግ መኛ በለሰን ቆርጠው ቢበሉት አብም እንደ ወልድ በስጋ ይዘመ ደን ነበር ይላሉ ባለቅኔው ።

213 ሥላሴ

ወልድ ፊደለ ሀርብ
ላዕሌሁ ለዕፅ አመ ተሰፍሐ
ሕማማተ ሥጋ ደቂቅ ከመ ኪያሁ ያንብቡ
ሣዕረ ቀኖተ ሐፂን ነሚአመ ቀርቡ፤
ለመምህርሙ ትጉህ ይሁዳ እንተ ፈድፈደ ጥበቡ
ሠላሳ ብሩር አምጣ ኦስቡ ።
ወጽሕፈተ ዝንቱ ፊደል በማይ ገፀቡ፤
እስመ ሐረ ውስተ ደይን ምስካቡ ።

ትርጉም

የአርብ ፊደል/ ወልድ
በእንጨት ላይ በተዘረጋ ጊዜ
የስጋ ህማማች / ልጆች እርሱን ያነቡ ዘንድ
የብረት ችንካር / ላርን ይዘው ቀረቡ፤
ጥበቡ የበዛ የትጉ መምህራቸው ይሁዳ

ደመወዙ ሰላሳ ብር ነውና ።
የዚህንም ፊደል ፅህፈት በውሃ አጠቡ፤
ወደ ቅጣት / መኝታው ሄዷልና ።

ም ስ ጢር

የሀፃናት መማሪያ ፊደል በእንጨት ላይ ተዘርግቶ ልጆች በላር እየነኩ እንደሚቆጥሩት፤ ወልድ አርብ ቀን በእንጨት መስቀል ላይ ተሰቀለ፤ በችንካር ተቸነከረ፤ የስጋ መከራንም ተቀበለ ። የልጆቹም መምህር በሰላሳ ብር እንደሚቀጠር ይሁዳ ወልድን ለሰላሳ ብር ሸጠው ። መምህሩ ከክፍሉ ሲወጣ ትንንሾቹ ልጆች ፊደሉን በውሃ እንደሚያጥቡት ከወልድ ጎንም ውሃ ፈሰሰ ። ይሁዳም ወደቅጣት ቦታ ወረደ በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

214 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ረቢ ሰንዶ በመንፈቀ ሌሊት ለረቢ፤
አኩኑ አጽባዕት እምነ አጽባዕት የዐቢ ።

ትርጉም

መምህር በእኩለ ሌሊት ለመምህር ሰንዶ፤
ከጣት ጣት ይበልጣልና ።

ም ስ ጢር

ከጣት ጣት እንደሚበልጥ፣ ከመምህር መምህር ስለሚበልጥ ከላቀው መምህር ዝቅተኛው መምህር ጠይቆ ይረዳል ። እንዲሁም የአይሁድ አለቃ ኒቆሊሞስ በኢየሱስ አምና፣ እምላክነቱን መስክሮ ሌሊት ለኢየሱስ መስገዱን የቅኔው ምስጢር ያስረዳል ።

ረቢ የተባለው የአይሁድ አለቃ ኒቆዲሞስ ነው። እርሱም ቀን ቀን በአረቱ ህግ ከአይሁድ ጋር እየመከረ ሌሊት ሌሊት ወደክር ቶስ እየሄደ ይሰግድለት ነበር። ሁለተኛው ረቢ ኒቆዲሞስ የሰገለት ኢየሱስ ነው። በዚህም ኢየሱስ ኒቆዲሞስን «ከውሃና ከመንፈስ ቅዱስ ያልተወለደ ወደ እግዚአብሔር መንግስት ሊገባ አይችልም» ቢለው፣ ኒቆዲሞስ «ዳግመኛ ወደእናት ሆድ መግባት እንዴት ይቻላል?» ብሏል (ዮሀ. 3)።

215 ጥዜማ

መንበረ ኪሩባዌ

ለእመ በቅብዐት ወረሰ ፍሬ ከርሥኪ ዕፁብ፣
ዘቤተ ድንጋሌ ማርያም ርግብ፣
እስመ ከማሁ ዙልነ ሱቴፋን ቅብዐት ሕዝብ
እስፍንተ ያገምር መንበሩ ለአብ
ወእስፍንተ ይጸውር ኪሩብ ።

ትርጉም

የኪሩብን ዙፋን

የሚያስደንቅ ሆድሽ ፍሬ በመቀባት ቢወርስ፣
የድንጋሌ ቤት ልጅ ማርያም ርግብ፣
ሁላችን እንደርሱው የቅባቱ ተሳታፊዎች ህዝብ ነንና
የአብ ዙፋን ስንትን ሰው ይችላል?
ኪሩብስ ስንትን ይሸከማል?

ምስጢር

አንድ ወንበር ወይም አንድ ዙፋን ከአንድ ተቀቢ ሹም ሌላ አይዝም። ስለዚህ ከቅድስት ማርያም በስጋ የተወለደ እግዚአብሔር ወልድ በመንፈስ ቅዱስ ቅባት የከበረ ከሆነ፣ ክርስቲያኖች ሁሉ

በውሃ ተጠምቀው በሚያገኙት በመንፈስ ቅዱስ ልጅነት የወልድ ግብረ አበሮች መሆናቸው ነውና። ኪሩብ የተሸከመው አንዱ ዙፋን ይህን ሁሉ አምላክ ሊችል ነው ወይ? በማለት ባለቅኔው «ወልድ በቅብዐት መንፈስ ቅዱስ ከበረ» የሚሉ ወገኖችን በቅኔያቸው ምስጢር ገስፀዋል።

216 መወደስ

ዘገይለ ሥላሴ (አለቃ)

እ ዓለም ኢይደልወክ

በጎልቀተ ብሉይ ልብስክ ትግበር ገዝነ ልብ፣
አኮኑ ወሀበ እግዚአብሔር ቅሩብ
ክልኤቱ ጽላት ድጎረ ተሰብሩ
ጽላተ ክልኤተ ለሙሴ መክብብ፣
ወወሀበ ለኢዮብ
ድጎረ ጎልቀተ ብዕል ብዕል እንተ አልባቱ ሐሳብ ።
ልብከስ እመ አእመረ ጣዕመ ሐተታ ሐሊብ
ገዝን ይደልወክ በጎልቀተ ዕድሜ ወይን ክብካብ፣
እስመ ከመ ይትረከብ ልብስ ድጎረ ጎልቀተ ልብስ ዕፁብ
ዕድሜ እምድጎረ ጎልቀ ዕድሜ ኢይትረከብ ።

ትርጉም

አለም ሆይ ለእርጌ

ልብስህ ማለቅ የልብ እዘንን ታደርግ ዘንድ አይገባህም፣
ሁለቱ ፅላቶች ከተሰበሩ በሁዋላ
ሁለት ፅላትን ለሹም። ሌ
ቅርብ እግዚአብሔር ሰጥቷልና፣
ከብልፅግና እልቀት በሁዋላም
ቁጥር የሌለው ብልፅግናን ለኢዮብ ሰጥቷልና ።
ልብህስ የምርምር / ወተት ጣእምን ቢያውቅ

ለሰርግ ወይን ጠጅ / እድሜ አልቀት እዘን ይገባሃል ፤
ከድንቅ ልብስ አልቀት በሁዋላ ልብስ እንዲገኝ
እድሜ ካለቀ በሁዋላ እድሜ እይገኝምና ።

ም ሰ ጢ ር

ባለፀጋ ልብሱ ቢያረጅና ቢያልቅ ምን እለብሳለሁ እንደማይል
ሁለት ፅላቶች የተሰበሩበት ሙሴ ሌሎች ሁለት ፅላቶችን አግኝ
ቷል ። ገንዘብም ቢያልቅ ገንዘብ ያለው ሰው ምን እበላለሁ እንደ
ማይል ሀብቱ ያለቀበት ኢየብ ሀብቱ እጥፍ ሆኖለታል ። ይህ ሁሉ
መገኘቱ ህይወት ባያልቅ ስለሆነ ህይወት ካለቀ መተኪያ ስለሌ
ለው ፣ ከልብስና ከገንዘብ ይልቅ ለህይወት ግብብ ይበልጣል በግ
ለት ባለቅኔው የህይወትን ክቡርነት ያሰረዳሉ ።

217 ጥዜግ

ዙክላ ጽጉን (አለቃ)

ወላዴ ሰምሶን ረዳይታዊ
በቃለ አፍኦላዊ ትሕዝብት ለመልአክ ሰግይ ነበቦ ፤
በሐቅል ምስለ ብእሲቱ አኮኑ ረከቦ
ጸጋ ዘእብሰ በፍቅር ድገረ ለመልአክ ሰሐቦ
ምስለ ብእሲቱ ፅንሰት እምተሐዘቦ ፤
እስመ ክንፍ ለወልዱ ተውሀቦ ።

ት ር ጉ ም

የረአይት ወገን የሰምሶን አባት
በላይ መድሃ ጥርጣራ ቃል የሰግይ መልአክን ተናገረው ፤
ከሚሸቱ ጋር በዱር አግኝቶታልና ።
ፀጋ ዘእብ ግን በፍቅር መልአክን ከላበው በሁዋላ
ከፀንሰች ሚስቱ ጋር በተጠራጠረው ነበር ፤
ከንፍ ለልጅ ተሰጥቶታልና ።

ም ሰ ጢ ር

እንድ ሰው ከሚስቱ ጋር በሚካ ውስጥ ሲያወራ ያገኘውን ሌላ
ሰው ባልጠለቀ (በቀል በሌለው) ጥርጥር ቃል ያነጋገረዋል ፤ ምክ
ንያቱም ልጁ አባቱን እንጂ ሰውየውን ስላልመሰለ ነው ። እንዲሁም
የሰምሶን አባት ሚስቱን ሲያበስር (የምስራች ሲነገር) በዱር ያገኘ
ውን መልአክ በሌላ ሁኔታ እንዳይገምተው የልጁ መልክ መልአ
ክን አልመሰለም ።

ነገር ግን ከሴትየይቱ ጋር ሲያወራ በዱር የተገኘውን ሰው
መስሎ ልጁ ሲወለድ ባልየው ሰውየውን በፍፁም እንደሚጠረጥ
ረው ፣ የፀጋ ዘእብ ልጅ ተክለ ሃይማኖት በክንፍ መልአክን መስሎ
በመገኘቱ በአባቱ በኩል ያጠራጥር እንደነበር በማመልከት ቅኔው
ተመስጥሯል ።

218 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ከቲዎድርስ (መልአክ ፀሐይ)

ግርያም ዘኢትፈርህ ሐሜት
ፍርፋራተ ገብስት ሰአለት በፍና እንዝ ትጸውር ገብስት።

ት ር ጉ ም

አሜት የግዕፈራ ግርያም
እንጀራ ተሸክማ የእንጀራን ፍርፋራ በመገንድ ለመነች።

ም ሰ ጢ ር

ያልተቀረሰ እንጀራ እያላት ቁራሽ እንጀራ የምትለምን ለማኝ
«አሜትን አትፈራም?» ይባላል ። በአንገሩም ቅድስት ግርያም ከአ
ገሯ ወደምድረ ግብፅ በተሰደደች ጊዜ ህብስት የተባለ ልጅዋን ይዛ
እንጀራ መለመዷን በመግለጥ እርሷም ልጅዋም ነውር የሌለባቸው
መሆኑን ባለቅኔው አስገንዝቦዋል ።

219 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዘምንደሰይላ (ደብተራ)

ሙሴ ኢትዮጵያ መቃብረክ ክሙተ ፤
እስመ እንተ ኢፕሮስ ቤት ኢይከውንክ ቤተ ።

ትርጉም

ሙሴ የተከፈተ መቃብርህን አቅተው ፤
የኢፕሮስ ቤት ቤት አይሆንህምና ።

ምስጢር

«የሰው ቤት ቤት ላይሆን በሩህን አትልቀቅ» እንዲሉ ሙሴ ከሞተ በሁዋላ በአካለ ነፍስ ወደ ደብረ ቃቦር መምጣቱንና ተመልሶ መሄዱን ፤ ኢፕሮስም «ለሙሴና ለኤልያስ አንዳንድ ቤትን እንስራ» ካለ በሁዋላ ቤቱ አለመሰራቱን ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

220 ዘእምላኪየ

ዘኮግ (መምህር)

ዕቡየ ልቡና መሰልክ ወኢመሰልክ ትሑት
ቴዎድሮስ ብእሴ ቅሕትና ዘተሰመይ አንተ ፤
እስከ አንፍክ በዐውድ እስመ ትላብስ ቀናተ ።

ትርጉም

የትህትና ሰው የምትባል ቴዎድሮስ ፤ አንተ የልብ ቅእቤ ተኛን መሰልህ ትሁትን ግን አልመሰልህም ፤
እስከ አፍንጫ ድረስ በአደባባይ ችንካር/ ልብስን ትለብሳለህና ።

ምስጢር

አንዳንድ ሰዎች «እንሌ ትሁት ነው» እየተባለ ሲመሰግን ከኖረ በሁዋላ ከአለቃት አንድ ቀን ልብሱን አፍንጫው ላይ አድርጎ በአደባባይ ትእቢትኛ መሰሉ ይታያል ። እንዲሁም የክርስቶስ ሰማእት ቴዎድሮስ ለጣኦታ አልሰግድም ፤ ለከሀዲ አልገዛም በማለቱ መላ ሰውነቱን አፍንጫው ሳይቀር በችንካሮች ተቸንከረ ይላሉ ባለቅኔው ።

221 ዋዜማ

ዘተክሌ (መምህር ፡ ዘዋሽራ)

ተማስ መምህር ሕግ
እንተ ወሀብዎ ሕዝብ ጽዋዐ ሞቱ ምትረት
ተወክረ ሰፊሐ አእዳወ ክልኤት ፤
ካልኡሰ ሉቃስ ዘኢትምህረ ሥርዐተ
በዋሕድ እድ ተወክረ ዘንተ ፤
እስመ ገብረ ምስለ ላሕም ጎድረተ ።

ትርጉም

የህግ መምህር ተማስ
ህዝብ የሰጡኛ የሞቱ ዕዎ መቆረጥን
ሁሉን እጆቹን ዘርግቶ ትቀበለ ፤
ስርአትን ያልተማረ ሁለተኛው ሉቃስ ግን
ይህን በአንድ እጅ ተቀበለ ፤
ዘላም ጋር አዳርጎ አድርጓልና ።

ምስጢር

ያባቶችን ስርአት ያወቀ ልጅ ዳረጎቱን በሁለት እጆቹ እንዲ ተበል ተማስ ሁለት እጆቹን በሰይፍ ተቆረጠ ፤ ያባቶችን ስርአት ያልተማረ የከብቶች እረኛ ግን ዳረጎቱን በአንድ እጅ እንደሚቀበል

10 ላህም (1ም ፊት) የሚባል ሉቃስ እንዲን እጅን ተሰየረ በማለት ባለቅኔው የሰማኦቲ ቶማስንና የሀዋርያው ሉቃስን ስቃይ ልዩነት በመተንተን ቅኔያቸውን አመሰግረዋል ።

222 ሥላሴ

አዝርዕተ ምድርን
ያደንኑ ታሕተ ሶበ ፈረዩ ፤
ፍሬ ይሰሕብ አኮኑ መንገስ ታሕቱ አዝርዕተ ።
ወዘከመ እሱ እኃልቶ እስፍንት ፤
አሐቲስ ዕፅ ባሕቲታ ከመ ታግብእ መሬተ
ወከመ ያዕርጋ ሰማያተ
ሰሐበት ዕፅ ታሕተ ታሕተ ፤
ወፍሬሃ ሰሐባ መልዕልተ ።

ት ጉ ር ም

የመሬት ዝሪቶቻችን
ባፈሩ ጊዜ ወደታች ያዘነብላሉ ፤
ፍሬ ዘሮችን ወደታቹ (ወደሱሩ) ይሰባልና ።
እንደነዚህ ያሉትንም ስንቱን እቀጥራለሁ ፤
አንዲት አንጨት ግን ብቻዋን ወደመሬት ታገባው ዘንድ
ወደሰማዮችም እርሷን ያወጣት ዘንድ
አንጨት ፍሬዋን ወደታች ወደታች ሳበች ፤
ፍሬዋም ወደላይ ላባት ።

ም ስ ጢ ር

የምድር ዝሪቶች (አዝርአት) ባፈሩ ጊዜ ራሳቸውን ወደምድር ዘንበል ማድረጋቸው ልማድ ሲሆን አንድ በቀል እንጨት ያለል ማድ ሰራች በማለት ፤ ለአባቷና ለእናቷ አንድ የሆነችና እፅ የተባለች ቅድስት ማርያምን የፍሬ ምሳሌ የሆነ ወልድ ከሰማይ ወደ ምድር ወርዶ ከርሷ ተወልዶ ወደ ሰማይ አወጣት ይላሉ ባለቅኔው ።

ልሕደተ ኤልሣዕ
ጥንቁቅ እንብር ዘካርያስ ፤
ወነደረከ ተወከፍ አእዛኒሃ ክልሉተ
እለ ኢተሰብሩ በአእባን ግብተ ፤
ለእመ ይቤሉከ እምጽእ ሥላሴ እስመ ኢትረከብ ለንተ
ለእመ ቱርግ ሰማያተ ፤
ወለእመ ትወርድ ካዕበ ታሕተ ታሕተ
ዘከማሃ ሐዳስ ልሕደተ ።

ት ጉ ር ም

ዘካርያስ የኤልሳላ
ገንቦን በጥንቃቄ አስቀምጥ ፤
ድንገት በድንጋዮች ያልተሰበሩትን
ሁለት ጀርዎችዋንም እይተህ ተቀበል ፤
ስላሴ እምግ ቢሉህ አንተ አታገኝምና
ወደ ሰማዮች ብትወጣ ፤
ሁለተኛም ወደታች ወደ ታች ብትወርድ
እንደሷ አዲስ ገንቦን (አታገኝምና) ።

ም ስ ጢ ር

ጥሩ የሆነች ገንቦን የሚዋስ ሰው ሁለንተናዋን አይቶ መረከብና በጥንቃቄ ማኖር አለበት ። በዘመነ ኦሪት የቤተ መቅደስ አስተዳዳሪ የሆነ ዘካርያስም የኤልሳላ ገንቦ ምሳሌ የሆነችውን የሶስት አመት ብላቴና ማርያምን ከወላጆቿ ሲረከባት ፤ ሁለት ነገሮች መኖሩ ወይን ለርሷ ከሰማይ መውረዳቸውንና አርሷም በሁለት ነገሮች (በሰጋና በአሳብ) ድንግል መሆኗን በመግለጥ በገንቦና በሁለት ህብርነት ቅኔው ተመሰግሯል ።

ዘሆዶ ጊካኤል (አለቃ)

ኢይበቁዕ ወልድ ለወላዲሁ ፤
 አምጣነ ለሞቱ ወለደ አርጭ ገሞራ ክልኤተ ፤
 ወደቂቅ ዘልህቁ በአጥባቲሁ ፤
 ቀተልዎ ለአርጭ ገዳም ዘወለደ ምእተ ።
 በወሊድሂ ብዙኅን እመ ኢረከቡ በቀኝተ
 ዘወለዱ ሰብአ ወመላእክተ
 ሐና ትበቀዕ በወሊዶታ አሐተ ።
 ዘወለዱ ሰብአ ወመላእክተ

ትርጉም

ልጅ ለወላጁ አይጠቅምም ፤
 የገሞራ አውሬ ለሞቱ ሁለት ወልዲልና ፤
 በጡቶቹ ያደጉ ልጆቹም
 መቶን የወለደ የዱር አውሬን ገድለውታልና ።
 ሰውንና መላእክትን የወለዱም
 ብዙ በመውለድ ጥቅምን ባያገኙ
 አንዲትን በመውለድ ሆና ትጠቅማለች ።
 ሰውንና መላእክትን የወለዱም

ም ስ ጢ ር

የገሞራ አውሬን (አባብን) ልጆቿ ገድለዋት ይወለዳሉ ።
 ሆኖ ግን አንዲት ልጅ ብቻ ወልዳ ፤ ፎካሪ « ብዙ ቢወለድ ብዙ
 ነው ጉዳ የእገሌ ልጅ ይበቃል አንዱ » እንዳለው ብዙ ከወለዱት
 ይበልጥ ተከበረች በማለት ባለቅኔው መጠቀም ወይም አለመጠ
 ቀም ብዙ ወይም ጥቂት በመውለድ አለመሆኑን ያስረዳሉ ።

መፃተ ሥላሴ ዘኮነ አረጋዊ ዕድሜ
 ድገረ እማየ አይኅ ወዕአ እመ ኢክህለ ቀረተ
 በምድረ ገሞራ ተረክበ እንዝ ይስሕን እሳተ ፤
 ወእመ ተጻውዐ ለበሊዕ
 ውስተ ቤተ ሎጥ ዘቀርቦ ምሕረተ
 እመ ለሰሐ ጣዕመ ዝንቱ
 ለተወክፎ ጸው ሰለለ ወአማገፀነ ብእሲተ ።
 መፃትሂ አረጋዊ በጊዜ ሰለለ ዘንተ
 ብዙኅን ያገዝን ወያቴክዝ ፃለማተ ፤
 እምድገረ ውእቱ ፈትሐ በምድረ ሰናዖር ቤተ
 ቅድመ ሎጥ ጸላኢሁ እስመ ተዋረዶ ወተትሕተ ።

ትርጉም

የእድሜ ሽማግሌ የሆነ የሰላሴ ቁጣ
 ከጥፋት ውሃ ከወጣ በሁዋላ ቅዝቃዜን ባይችል
 እሳትን እየሞቀ በገሞራ ምድር ተገኘ ፤
 በሎጥ ቤት ውስጥ የቀረበ
 ምህረትንም ለመብላት በተጠራ ጊዜ
 የዚሁ ጣም ቢያልጥ (አልሜ ቢሆን)
 ጨው ለመቀበል ለምኖ ሴትን አማጠነ ።
 ሽማግሌ ቁጣም ይህን በለመነ ጊዜ
 ብዙውን ያሳዝናል ፤ አለሞችንም ያስተካዛል ፤
 እሱ በሰናዖር ምድር ቤት ከፈታ በሁዋላ
 በጠላቱ ሎጥ ፊት ተዋርዷልና ።

ም ስ ጢ ር

ገላውን የታጠበ ሽማግሌ ከመታጠቢያ ቤት ሲወጣ የተሰማውን ቅዝቃዜ ለማስወገድ እሳት እንደሚሞቅ ፡ የሰላሴ ቁጣ በሰብአ ትካት የጥፋት ውሃን ካዘነበ በሁዋላ በገሞራና በሰዶም እሳትን አኔ ነበ ። ደግሞ ለግብጥ የተጠራ ሽማግሌ ምግቡ ጨው ሲያንሰው ተጨማሪ ጨው እንደሚጠይቅ ፡ የሰላሴ ቁጣም ለሎጥ ይቅርታን ሲያደርግ የሎጥን ሚስት የጨው ሀውልት አደረገ ። ከዚህም ሌላ ሽማግሌ ቤት ሲፈታ እንደሚዋረድ የሰላሴ ቁጣ በሰናኦር ምድር የተሰራውን ሀንፃ ማፍረሱንና መመዝበሩን ፡ ቋንቋውንም መለወ ጡን ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

226 መወድስ

ደቀ እስጢፋ ጻድቅ አመ እስክንድር
በመንፈስ ቅዱስ ነበበ ሐሳባተ ነቢይ ቅኔያተ
እምቅኔያቲሁ ለያሬድ እንበለ ያትርፍ አሐተ ።
ወከመ አይኅድሩ ውስተ አፍኦ
ለቅኔያቲሁ ሐነጻ አብያተ
ሰብዓ ወሰማኒተ ፤
ወጠፈረ እሎን አብያት እስካነ ያእዜ ኢተነስተ ።
ሐዊራስ ወመንክራ ዘተጋብኦ ድርገተ
ዘምስለ ብሐር ወእስክንድር አስተጋብኦ መንክራተ
መንክራተሂ መተሩ ወተመሰሉ መጥባሕተ ፤
ለመጥባሕት እስመ ልማዱ ከፊለ ዋሕድ አርባዕተ ።

ት ር ጉ ም

እውነተኛ ደቀ እስጢፋ በእስክንድር ጊዜ
በመንፈስ ቅዱስ የነቢይ አሳቦች ቅኔያትን ተናገረ ፤
ከያሬድ ቅኔዎች እንዲቱን ሳያስቀር ።
በውጭም እንዳያድሩ

በባ ስምንት ቤቶችን

ለቅኔዎች ሰራ ፤

የአሊሀም ቤቶች ባጥ (ጣሪያ) እስካሁን አላፈረሰም ።
ኩብራርና ከእስክንድር ጋር በአንድነት የተሰበሰቡ
ሀዊራና መንክራ ግን አስደናቂዎችን ሰበሰቡ ፤
አስደናቂዎችንም ከፈሉ ሰይፍንም መሰሉ ፤
ለሰይፍ አንዱን ለአራት መክፈል ልማዱ ነውና ።

ም ስ ጢ ር

እውነተኛ ሰው ምስክርነት ሲጠራ በዳኛው ፊት እውነቱን
ይመስክራል ። ከሚያውቃቸውም ነገሮች ምንም አያስቀርም ። እን
ዲሁም ደቀ እስጢፋ የነቢያትን አሳብ አጉልቶ የያሬድን ቅኔዎች
አደመቀ ፤ ምንም አላገደለም ።

አንዳንድ አባት ልጆች በቤት እጦት እንዳይችጉና በቁጥራቸው
ቤቶችን ሰርቶ እንደሚያስረክባቸው ሁሉ እንዲሁም ደቀ እስጢፋ
ቅኔዎችን በሰባ ስምንት ቤቶች ከፍሎ ተቀኘ ። የእነዚህም አቅ
ዋም እስክባለቅኔው ዘመን ድረስ ፀገቶ ቆየ ።

ከዚህም ሌላ ሽማግሌዎች የሚች ልጆችን ሰብሰበው ሀብቱን
እንደሚያካፍሏቸው ሀዊራና መንክራ እስክንድርና ብሁር የተባሉ
የደቀ እስጢፋ ደቀ መዛሙርት አስደናቂዎችን የዜማ ድርሰቶች
በእየተሰማሚዎቻቸው ዘመናትና በአላት አዘጋጃዎቸው ። የሰጋ
መልከኛም ስጋውን በየብልቱ እንደሚያወጣው ድጓውን ለአራት
ከፈሉት በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

227 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዘወልደ ጊዮርጊስ (መምህር ፡ ዘራጉአል)

ባሕታዊ ኢትክሥት ምስጢረ አዕይንት ክልኤቱ ፤
ቀሊል ዶፍ እስመ ያወፅእ በከንቱ ።

ባህታዊ ! የሁለቱ አይኖች ምስጢርን አትገለጥ ፤
ቀላል ወፍ በከንቱ ያወጣዋልና ።

ምስጢር

ለቀላል ሰው ምስጢር ቢነግሩት ለግንም እንደሚያወጣው ፤
የገብረ መንጌስ ቅዱስን አይን የዱር ወፍ አወጣው ማለት በቅ
ኔው ምስጢር ተገልጧል ።

228 ዋዜማ

ለሥጋ ድንግል ደጋራዊ
መኑ ይነግር በይነ ሰማያዊ ልደቱ ፤
አምድር እስመ ተአተተ መቃብር ሕይወቱ ።
በልማደ ሲኦል ይብል ዕጂ መቃብር ባሕቱ
ተውህቦ ሥጋ ለሀጉል ይምሥጠኔ ዝንቱ
ሰማያዊ ደመና በከንቱ ።

ትርጉም

ለሁዋለኛው የድንግል ስጋ
በለሰማያዊ ልደቱ ማን ያወራል ፤
ህይወቱ መቃብር ከምድር ተወግዷልና ።
ነገር ግን በሲኦል ልማድ የመቃብር ትል
እርሱ የሰማይ ደመና በከንቱ ለጥፋት ይነጥቀኝ ዘንድ
ስጋ ተሰጠው ይላል ።

ምስጢር

ለወልድ የማይመረመር ሰማያዊ ልደት እንዳለው የድንግል
ማርያም ስጋ ከመቃብር ተነስቶ ወደሰማይ መውጣቱን የቅኔው
ምስጢር ይገልጻል ።

እንዲሁም ዲያብሎስ ነፍሳትን እንደተነጠቀ የመቃብር ትልም
የማርያምን ስጋ በደመና አጣ በማለት ባለቅኔው የቅድስት ማርያ
ምን ስጋ በመቃብር መፍረስና መበሰበስ ያላገኙት መሆኑን በቅኔ
ያቸው ምስጢር አስረድተዋል ።

229 ዋዜማ

ዘገህል ወልደ ተክለ

እምአብርሃም መጋቤ ሕግ
ሲሳየ ዕለት ገሠሠ አጋዕዝተ ሙሴ ሠለስቱ ፤
ገዳጥ ሲሳየ ዕለት እስመ ፈውስ ውለቱ ።
ውስተ ቤተ ሙሴስ ኪራም ዘኢየሳልቅ ንብረቱ
ኢገሠሠ መና ብዙኅ ከመ አይሙቱ ፤
አበዊነ እስመ ጎልቁ ቦቱ ።

ትርጉም

ከህግ መጋቤ /አብርሃም
ሶስቱ የሙሴ ጌቶች የእለት ምግብን ፈለጉ ፤
ጥቂት የእለት ምግብ መድሃኒት ነውና ።
ንብረቱ በማያልቅ በሙሴ /ኪራም ቤት ውስጥ ግን
እንዳይሞቱ ብዙ መናን አልፈለጉም ፤
አባቶቻችን አልቀውበታልና ።

ምስጢር

መንገደኞች ካለው ሰው ቤት የእለት ምግብን ፈልገው በራ
ብ ከመሞት እንደሚደኑ ስላሴም በአብርሃም ቤት በሉ ። ከዚህም
ሌላ መንገደኞች በሚጠረጥሩት ሰው ቤት ምንም ነገር እንደማይቀ
ምሱ ፤ ስላሴም ከሙሴ መና አለመቅመጣቸው እስራኤል ስለሞቱ
በት ነው ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

ሰላሴ በአብርሃም ቤት ገብተው በእንግዶች አምሳል የቀረበ ላቸውን ተቀብለዋል ። እስራኤል አርባ ዘመን ሲጓዙ መና ከሰ ግይ እየወረደላቸው ተመግበዋል ፤ ከእነርሱም ብዙዎቹ እየታመሙ እንደቅጠል ረግፈው እንደሻሸ ተነጥፈው በዱር ቀርተዋል ይባላል። (ዘፍጥ. 18 ፣ ዘፀአ. 16 ፣ 13—36) ።

230 ዋዜማ

ፈሪሳውያን ወብእሲት ምክንያተ ዕልው ሄርድስ ወሄርድያዳ ክልኤት ፤ ብዙኃን እስመ በአሐቲ ዘመዉ እምጥንቱ ። እመሰ ይትረከብ ሠራዒ ሕግጋት እሎንቱ ሰብው አንስት እምኮና ለሰብዐቱ ፤ ወአሐቲ ለዋሕድ ዝንቱ ።

ትርጉም

ፈሪሳውያንና ቤት የሁለቱ የወንጀለኛው ሄርድስና የሄርድያዳ ምክንያት ናቸው ፤ ብዙዎች ባንዲቱ ከመጀመርያ በድለዋልና እነኝህን ህጎች ሰሪ ቢገኝ ግን ሰባቱ ሴቶች ለሰባቱ ወንዶች በሆኑ ነበር ፤ አንዲቱም ለዚህ ለአንዱ በሆነች ነበር ።

ምስጢር

ባለቅኔው የፈሪሳውያንና ያንዲት ዝመት አዳሪ ቤት ስራ ከሄርድስና ከሄርድያዳ ስራ ጋር ተመሳሳይ መሆኑን በቅኔያቸው ገልጠዋል ።

ዘገብ ግዕዝ ስጦር (ዘሰላሴ)

ነጻሪ ሰማዕተ ልዳ ተቅዋመ ሥቃይ ዘመነ ዘእዕጼቂሃ ሰብዐቱ እንዘ በውስቴታ ነበልባል የጎቱ ። ወኑልቄ ሰብዐቱ አክራም ዘወሰኛሙ ዕረፍቱ በኅዝ ዕብራዊ መጥባሕት ፍጹም ውለቱ ፤ ወዐሥር በኅዝነ ሞቱ ።

ትርጉም

የልዳ ሰማእት (ጊዮርጊስ) ሜርቹ ሰባት የሆኑ የስቃይ መቅረዝ ዘመንን አየ ፤ በውስጡ ነበልባሉ ሲበራ ። እረፍቱ (ሞቱ) የወሰናቸው የሰባቱ ዘመናች ቁጥርም በእብራዊ ሰይፍ ዘንድ ፍፁም ነው ፤ አስርም በእኛ ዘንድ ሞቱ ነው ።

ምስጢር

ዘካርያስ ሜርቹ ሰባት በሆኑ መቅረሆች ላይ ሰባት መብራት ሲበራ እንዳየ ፣ የልዳ ሰማእት ቅዱስ ጊዮርጊስም ሰባት አመት በእሳት መስቃየቱን ቅኔው ያስረዳል ።

ደግሞ በኢትዮጵያውያን ዘንድ አስር ቁጥር ሰባት ቁጥርም በእብራውያን ዘንድ ፍፁም (መጨረሻ ፣ ሙሉ) እንደሆነ ፣ የጊዮርጊስ የሰባት አመት ስቃይ መጨረሻው ሞት መሆኑን ባለቅኔው ይገልጣሉ ።

ሞተ ከመ አንስት
በስባረ ማሕረጽ አቤሚሌክ
ፍዳ ሞተት ቅድመ ለዘምሪ በኩናተ ሐራ ብእሲቱ ።
ተዋልጦ ገድል ኢናንክር ባሕቱ
ሞተ ሰይፈ ዕደው ተወክፈ ወልደ ጉልቂ አክራም ሠለስቱ
በሐሊብ ሞት እንዝ ድልወቱ ፤
ወእንዝ ወሬዛ ኅያል ከመ ሥርዐቱ
ለሚግራ በሐሊብ ሞቱ ።

ትርጉም

በመጀመሪያ የዘምሪ
ሚስት በወታደር ጦር
ስለሞተች ብድራት አቤሚሌክ በወፍጮ ሰባሪ እንደሴት
ሞተ ፤
ነገር ግን የገድል መለያየትን እንዳናደገት
በወተት መሞት ተገቢው ሲሆን የሶስት አመት ልጅ
የወንዶች ሰይፍ አሟሟትን ተቀበለ (ሞተ) ፤
እንደ ስርአቱም ብርቱ ጎረምሳ ሲሆን
የሲሳራ ሞቱ በወተት ሆነ ።

ምስጢር

የዚህ የቅኔ ምስጢር ሰው በታሰበው ቀርቶ ባልታሰበ ምክንያት የሚሞት መሆኑን ከታሪክ ማስረጃ በማትረብ ያስገነዝባል ።

ታሪክ

አቤሚሌክ የጌዴዎን ልጅ ነው ። አባቱ ጌዴዎን ከሞተ በሁዋላ በሹመት ሽሚያ ሰባቱን ወንድሞቹን በግፍ ገደላቸውና የእግ ዚአብሄርን ህግ አፈረሰ ። ጠላቶች ተነሱበትና በሴኬምና በቴቤሲ

ሲዋጋ ያገራቱ ሰዎች የሸሹበትን የቴቤስን ግንብ በእሳት ለግጋጃ ጠል ወደቴቤስ ግንብ በቀረበ ጊዜ ፣ አንዲት ሴት የወፍጮ መጅ በራሱ ላይ ጣለችበትና አናቱን ፈጠፈጠችው ። እርሱም ሲያጣጥር ጋሻ ጃግሬውን ጠራና «ሴት ገደለችው እንዳይባል በሰይፍህ ውጋኝ» አለው ። ጎልማሳውም ሰይፍን መዝዞ ወጋውና ሞተ (መላ. 8፣ 31፣ 9) ።

ዘምሪና ክስቢ በሳሙኤል ጦር ተወግተው ሙተዋል ። ምክንያቱም በደብተራ ኦሪት ሲዘሙቱ ስለተገኙ ነው (1 ነገሱ. 16 ፣ 9—20) ። ፍአድ ከሞተ በሁዋላ እስራኤል አምላካቸውን በደሉና በኢያቤስ እጅ ጣላቸው ፤ ሰራዊቱም አለቀ ። እስራኤል ወደ እግዚአብሄር ጮሁ ። የእስራኤል ነቢይት ዲቦራ ባርቅን አስጠርታ አስነሳችላቸውና ከርሱ ጋር ወደ ሲሳራ ዘመተች ። ባርቅም ገጠማቸውና የኢያቤስ ሰራዊት አለቁ ፣ ጥቂቶችም ሸሹ ። ሲሳራም ሸሸቶ በሄቤር ሚስት በኢያኤል ቤት ገብቶ ላለ ለውሃ ጥመጣጥ ማብረጃ ጫጌ ሙሉ (ማለቢያ ሙሉ) አንት ሰጠችው ፤ ያን ችልሶ (ጨልጦ) ብርድ ብርድ አለውና ተኛ ። በዚያን ጊዜ ኢያኤል የድንኳን ካስማ በጀርው ቸክለችበት (ቀበቀበችበት) ፤ እርሱም ወዲያውኑ ሞተ (መላ. 4 ፣ 17—22 ፣ 9 ፣ 1—57 ፣ 4 ፣ 1—24) ።

ዘእንግዳ ጥንኤል (አለቃ)

ገቦ ወልድ እንተ ገሠሠ
ወገበ መቃብር እንተ ሮጸ
ትንሣኤ እግዚአን አምኑ በሥጋ ። ነገረ ትንሣኤ ባሕቱ ጊዜ ቶማስ ወተክለ አሚን አምተርፈ በከንቱ ፤ ገቦ መቃብር ኢይረድ በእግሩ ተክለ ሃይማኖት ዝንቱ አምጣነ ሐንካስ በፍናቱ ፤ ወርግዘተ ገቦ ኢይግሥሥ በአጽባዕቱ ። አጽብዕ ለቶማስ አለቦቱ ።

ትርጉም

የወልድን ጎን የዳሰሰውና
ወደ መቃብር የርጠው
የጌታችንን መነሳት በስጋ አመኑ ። ነገር ግን የትንሳኤ
ነገር

በተክለ ሃይማኖትና በቶማስ ጊዜ በከንቱ በቀረ ነበር ፤
ይኸው ተክለ ሃይማኖት በእግሩ ወደመቃብሩ እንዳይርጥ
በመንገዱ አንካሳ ነው ፤

የጎን መወጋትንም በጣቶቹ እንዳይዳስስ
ለቶማስ ጣቶች የሉትምና ።

ምስጢር

ባለቅኔው የተክለ ሃይማኖት አንዱ እግራቸው በመሰበሩና የቶ
ማስ እጅም በመቆረጡ ማርቲና መዳሰስ እንደማይሳኩላቸው በማ
ረጋገጥ ፣ ካልተርጠና ካልተዳሰሰም ማመን እንደማይቻል በመግለጥ
ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

ታሪክ

ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን መቃብር በተነሳ ጊዜ የቀሩት ሆዋ
ርያት ትንሳኤውን ሲያዩ ቶማስ ያን ጊዜ ባለመኖሩ ትንሳኤውን
አላየም ፤ ስለዚህም ጓደኞቹ ቢነግሩት « በጦር የተወጋውን ጎኑንና
በቸንካር የተቸነከረውን እጁንና እግሩን ካላየሁ አላምንም » አላ
ቸው ። በዚህ ምክንያት ከሙታን የተነሳ ክርስቶስ ሆዋርያት በተሰ
በሰቡበት በዝግ ቤት እንደ አምላክነቱ ገብቶ « ሰላም ለሁላችሁ »
አላቸውና « ቶማስን ና ፤ አይተህ ተረዳ » አለው ። እርሱም
በጦር የተወጋውን ጎኑንና በቸንካር የተቸነከረውን እጁን ዳሰሶ
አምኗል ይባላል (የሀ.20 ፣ 26) ።

የሀንሰና ጴጥሮስ ሴቶች የነገሯቸውን የክርስቶስን መነሳት
ለመረዳት ወደመቃብሩ ሲርጡ ፣ ጴጥሮስን የሀንሰ ቀደመው ።
ሆኖም ሁለቱም ትንሳኤውን አምነዋል (የሀ-20 ፣ 3-7) ።

234 ሥላሴ

ሀለጢ ወኢሀለጢ
ክልሌቱ ዕፅው ነባብያን
ዘኢይቀድሞው ሥርወ ወኢተድገሩ እሙንቱ
እንዘ ፀአቶሙ ለእሉ እምዝንቱ ።
ወምስጢርሙ ለሥርወ ወለአዕጲቅ ክልሌቱ
እመ ሐታትያን የሐትቱ
ዕፅብኬ ዕፅብ ውእቱ ፤
ወካልእ ትርጓሜ አልቡቱ ።

ትርጉም

ስር የማይቀድማቸው
እነርሱም ወደሁዋላ ያላሉ
ሁለቱ ተናጋሪዎች እንጨቶች አሉ ፣ የሉም ፤
የእነዚሁ አመጣጣቸው ከዚሁ ሲሆን ፤
የስርና የሁለቱን ጫፎች ምስጢርም
መርማሪዎች ቢመረምሩ
አፀብ ድንቅ እኮ ነው ፤
ሌላም ትርጓሜ የለውም ።

ምስጢር

በስር የተመሰለው ወላጅና አስራጊ የሆነው አብ ፣ በሁለቱ
እንጨቶች የተመሰሉ በባህርይ የወለደውን ወልድንና ያሰረፀውን
መንፈስ ቅዱስን በመኖር አይቀድማቸውም ፣ አይበልጣቸውም ።

እንዲሁም የሰላሴ መኖር በምርምር እንደግዳግኝና ነገራቸውም (ሰለአብ ወልድና መንፈስ ቅዱስ የሚነገረው ነገር) በዕፁብ ደን ቅ እንደሚወሰን በመግለጥ ባለቅኔው በቅኔያቸው ምስጢር የሰላሴን አለመታወቅ ያስረዳሉ ።

235 ሥላሴ

ዘዘኖሐንሰ (አለቃ)

ሀብተ ፈውስ ጊዜ ተገብረ
እምረኪብ ኢኮነ ውሂብ ፈውስ ፤
ተክለ ሃይማኖት ዘገጥአ አሐዶ እምአእጋሪሁ ክልሌቱ
እግረ አምጣነ ወሀብ እንዘ እግር አልቦቱ ።
እመሰ ውሂብ ለኩሉ እምረኪብ ክብር ውእቱ
የሀብነ ክንፈ ለሰብአ ቤቱ ፤
በረከተ አብ ወወልድ እስመ ድልወቱ
ጎብ ሐረ ከመ ንሑር ቦቱ ።

ትርጉም

የግዳን ሀብት በተደረገ ጊዜ
ግዳንን መስጠት ከግግኘት የተነሳ አይደለም ፤
ከሁለት እግሮቹ አንዱን ያጣ ተክለ ሃይማኖት
እግር ሳይኖረው እግርን ሰጥቷልና ።
ለሁሉ መስጠት ግን ክብር ከግግኘት የተነሳ ከሆነ
ለቤቱ ሰዎች ክንፍን ይሰጠን ፤
የአብና የወልድ በረከተ ተገቢው ነውና
ወደ ሄደበት እንሄድበት ዘንድ ።

ምስጢር

ተክለ ሃይማኖት ራሳቸው አንድ እግር ሲሆኑ አንዳቸን ግዳናቸው መስጠት በቸርነት እንጂ በግግኘት ብቻ እንዳይደሉ ያስረዳል ።

ደግሞም ሀብታም ለሌለው መስጠት እንደሚገባው እቡን ተክለ ሃይማኖትም ባለስድስት ክንፍ ከሆኑ ፣ ለአገልጋዮቻቸው ፀጋ ቸውን ግደል ይችላሉ በግለት ባለቅኔው ተመኝተዋል ።

236 ዘይእዜ

ነገረ ደብረ ታቦር ድገረ ገልቀ
ወተፈጸመ እምአብ ለአማኑኤል ልደቱ ፤
ኤልያስ ግባእ በኢተድጎር
መንገል ገነት ዘነበርከ ቦቱ ፤
ወእመ ሰሐበከ ለከ ለሙሴ ተዛውያቱ
እስኩ ኢትሑር ለበዊአ ቤቱ ፤
እስመ ቤተ ሙሴ ርጉቅ ወመቃብረ ምድር ወእቱ ።
እስኩ ኢትሑር ለበዊአ ቤቱ ፤

ትርጉም

የደብረ ታቦር ነገር ካለቀና
የአማኑኤል ከአብ መወለዱም ከተፈፀመ በሁዋላ ፤
ኤልያስ ፤ ወደነበርሀበት ገነት ወደሁዋላ ያለግለት ግባ ፤
አንተንም የሙሴ ጭቀታው ቢሰብሀ
እስቲ ወደ ቤቱ ለመግባት አትሂድ ፤
የሙሴ ቤት ሩቅ ነውና ፤ የምድርም መቃብር ነውና ።
እስቲ ወደቤቱ ለመግባት አትሂድ ፤

ምስጢር

ተግጋች ሰው ነገሩን ሲፈፅም ወደቤቱ እንደሚገባ ፣ ክር ተሰ በደብረ ታቦር ብርሃነ መለኮቱን ከገለጠ በሁዋላ ነቢይ ኤልያስ ወደነበረበት ገነት መግባቱን ቅኔው ያመለክታል ።

እንዲሁም ባለነገር (ቀጠር ያለው ሰው) በመንገድ ወደሌላ
ዜት ጎራ ብሎ በጨዋታ እንደማይታለል ፡ ነቢይ ኤልያስ አለመ
ሞቱንና አለመቀበሩን እንደሚሰማ አለመሆኑን የቅኔው ምስጢር
ያሰረዳል ።

237 ዘይእኪ

ዘተክል (መምህር ፡ ዘሞሽራ)

እጩትሙ አብ ለአርዳእኪ
ቀባዕኩሙ ስመ ዘመዐዛ ጸድቅ አልቡቱ?
አኮኑ ያዕቆብ ወዮሐንሰ
እለ ጸውዖሙ ለከብካብ ልደቱ
ቃለ ነገድጓድከ ፈርሀ ደቂቀ ነገድጓድ እንዘ እሙንቱ።
ወነገረ ፍርሃት ኢይቁም በስምዐ ክልኤቱ
ተዐቅፈ ጲጥሮስ እንዘ ዕቅፍተ እግር ውእቱ።
ወነገረ ፍርሃት ኢይቁም በስምዐ ክልኤቱ

ትርጉም

ለባት!ተማሮችን የእውነት
ሽታ የሌለበት ስምን እንዴት ቀባኻቸው?
ለሰርግ ልደቱ
የጠራቸው የሆንሰና ያእቆብ
እነርሱ የነገድጓድ ልጆች ሲሆኑ የነገድጓድህ ቃልን ፈር
ተዋልና።
የፍርሃት ነገርም በሁለቱ ምስክርነት እንጸይፀና
ጲጥሮስ የእግር እንቅፋት ሲሆን (እርሱ) ተደናቀፈ።
የፍርሃት ነገርም በሁለቱ ምስክርነት እንጸይፀና

ምስጢር

«አያወዛው ተቀብቱ» እንዲሉ እግዚአብሔር ሀዋርያትን (ያእ
ቆብና የሆንሰን) የነገድጓድ ልጆች ግለቱ ተግባራዊ አልሆነም።
ምክንያቱም በደብረታቦር ከደመና በሰሙት ደምፅ መውደቃቸው
የነገድጓድ ልጆች ባይሆኑ ነው እንጂ የነገድጓድ ልጆች ቢሆኑ ኖሮማ
እንኳን መውደቅ ድንጋጤም ባልተሰማቸው ነበር ይላሉ ባለቅኔው።

238 መወድስ

አይበቀኑሉ ለሰብእ ንብረተ ሀገሩ፤
ለዘብሔር ገደገ የሴፍ ባሕቲቱ
እስመ አኩነኖ ንጉሥ መልዕልተ ዙሉ ጥራቱ።
ይኒይሶ እንከ ብሔረ ባዕድ
ንሕነ ደቂቀ ሐተታ ኢንበል ባሕቲ፤
እስመ አንገሥም ሰብእ ቤቱ
ለንጉሥ ሰሎሞን ዘአይሰር መንግሥቱ።
ነቢርሰ በበሀገሩ ኢይደልም በከገቱ፤
ናቡቴ እስመ ተቀትለ በዐጸደ ወይን ወላጲቱ።
ወእመ በጥብብ ጉዮ ውስተ ሰማያት ሰብዐቱ
ኤልያስ ምስለ ዕዝራ ይነብር በሕይወቱ።

ትርጉም

ያገሩ ኑር ሰውን አይጠቅመውም፤
አገሩን የለቀቀ ብቸኛ የሴፍን
ንጉስ በንብረቱ ሁሉ ላይ ሾሞታልና።
እኛ የምርምር ልጆች ግን
እንግዲያስ የባእድ አገር ይሻላል አንበል፤
መንግስቱ የማይሻር
ሰሎሞን ንጉስን ቤተሰቦቹ አንግሰውታልና።

በያገሩ መቀመጥ ግን በከንቱ አይገባም፤
በእናቱ የወይን ቦታ ናቡቱ ተገድሏልና፤
ወደሰባቱ ሰማዮችም በጥበብ በሸሸ ጊዜ
ኤልያስ ከእዝራ ጋር በሀይወት ይኖራልና።

ም ስ ጢ ር

«ነቢይ በአገሩ አይከብርም» ከተባለው አንፃር ባገር መኖር
ለሁሉም ስለማይጠቅም፤ «የሰው አገሩ ምግባሩ» በተባለው መሰረት
በአገር ከመኖር ይልቅ በባእድ አገር መኖር መልካም መሆኑን ባለ
ቅኔው በቅኔያቸው ምስጢር አረጋግጠዋል ።

ታ ሪ ክ

ናቡቱ ጥሩ የወይን ቦታ ነበረው ። የእስራኤል ንጉስ አካአብ
የናቡቱን የወይን ቦታ ወደደ።በሌላ የወይን ቦታም እንዲለውጠው
አካአብ ናቡቱን ጠየቀ ። ናቡቱ የወይን ቦታውን ለመለወጥ ፈቃደኛ
አልሆነም ። በዚህም ምክንያት የንጉሱ የአካአብ ሚስት አስገደለች
ውና አካአብ የናቡቱን የወይን ቦታ ወረሰ (1 ነገሱ.20:17) ።

239 መወደስ

ዙተከለጽጥን (አለቃ)

ዳዊት ሐሰወ ትንቢተ ዳዊት፤
አምጣነ ዕጂ ተሰምየ ዕጂ እንዝ አልቦቱ ።
ገብረ ክርስቶስ ይፈጽም ትንቢተ ዳዊት ባሕቱ
ውእቱ ዕጂ ወሥጋ ውእቱ፤
ወኤፈርሀ ድገረ ሞቱ
እምነ ዕጂ ወነድ፤ አምጣነ በተሉ ሕይወቱ
ዕጂሁ ዘኢይነውም ወኢይጠፍእ እሳቱ

ነፋሳተ አልግዛር ሕግማት ጠፈረ ሥጋሁ እስከ ነሠቱ ።
ወአመ ገደጋ በነውር ለተድላ ዓለም ብእሲቱ
መጽሐፈ ሕግማት ገዳጋቲሃ እሐፈ በአጽባዕቱ ።

ት ር ጉ ም

ዳዊት የዳዊት ትንቢትን ሞሽ፤
ትል ባይኖረው ትል ተብሏልና ።
ገብረ ክርስቶስ ግን የዳዊት ትንቢትን ይፈቶም ዘንድ
ሲጋ ሲሆን ትል ሆነ፤
ከሞቱም በሁዋላ ከትልና
ከእሳት አልፈራም፤ በሀይወቱ ሁሉ
ትሉ አይተኛምና፤ እሳቱ አይጠፋምና
ነፋሶች/የአልግዛር ህመሞች የሰጋ ጣራውን እስካፈረሱ
ድረስ ።
የአለም ደስታ/ሚስቱንም በነውር በፈታት ጊዜ
የሀማሞች ፍቾች መፅሀፍን በጣቱ ፃፈ ።

ም ስ ጢ ር

ዳዊት «እኔ ትል ነኝ» ያለው በርሱ ባይፀድቅ « ትል ነኝ » ያለ
ለው ገብረ ክርስቶስ ትል ሆነ ። በዚያውም ላይ ከሞት በሁዋላ አለ
የሚባለውን ገንገም እሳትን እንዳይፈራ ትሉ የማያንቀላፍና እሳቱ
የማይጠፋ ገንገም እሳትን አካሉ ሆነ ። ነፋሶችም ጣሪያን እንደሚ
ያፈርሱት ህማሞችም የገብረ ክርስቶስን ስጋ አፈራረሱት ። በተ
ጨማሪም ባልሚስቱን በነውር ፈትቶ የፍቾቻን ፅሁፍ እንደሚሰጣት፤
ገብረ ክርስቶስም የዚህ አለምን ምቾት ትቶ የሰቃይ እንግልትን
መረጠ በማለት ባለቅኔው አመስጥረዋል ።

ዘተከለ ጽጉፕ (አለቃ)

ሞተ ዘካርያስ አብ በእፍቅሮ ወልዱ
 ወሞተ የዋህ አቤል በእፍቅሮ ብእሲት ከንቱ፤
 እፍቅሮ ብእሲት ወወልድ እስመ ቀታሌ ነፍስ ውእቱ።
 በይነ ምንት ጳዕሙ ለዮሐንስ ሞቱ?
 በገዳም እንዘ አልቦቱ
 ብእሲት ወወልድ እስመ ውስተ ገዳም ንብረቱ።
 ወልድስ ወብእሲት እመ ይትረከቡ ሎቱ
 እምድገነ ከመ ሙሴ ወከመ ዳዊት በእሎንቱ፤
 እፍቅሮተ ብእሲት ወወልድ ከመ ኢንእመን ባሕቱ
 ሞተ ሰናክሬም በውሉዱ ወሀጉላ ሶምሶን በብእሲቱ።

ትርጉም

የአባት ዘካርያስ ሞት ልጅን በመውደድ ነው፤
 የየዋህ አቤል ሞትም ከንቱ ሴትን በመውደድ ነው፤
 ሴትንና ልጅን መውደድ ነፍሱን ገዳይ ነውና።
 የየሀንስ ሞት ግን በምን ምክንያት ነው?
 ሴትና ልጅ
 በዱር ሳይኖሩት ነጮው በዱር ውስጥ ነውና።
 ሚስትና ልጅስ ቢገኙለት ኖሮ
 እንደ ዳዊትና እንደሙሴ በነዚህ በዳነ ነበር፤
 ሴትና ልጅን መውደድን እንዳናምን ግን
 የሰናክሬም ሞት በልጆቹ ነው፤ የሶምሶንም ጥፋት (ሞት)
 በሚሰቱ ነው።

ይህ ቅኔ ሴትና ልጅ አስገዳይም አዳኝም መሆናቸውን ከገለጠ
 በሁዋላ፣ በተለይ በሴትና በልጅ አማካይነት የሚመጣውን መዝገ አደ
 ገኛነት በምሳሌ ያስገነዝባል።

ታሪክ

ሰናክሬም የይሁዳ ንጉስ ሀዝቅያስን ለመውጋት በዘመተ ጊዜ፣ የሀ
 ዝቅያስ ረዳት መልአክ ሰራዊቱን በሰፈሩበት ቦታ ፈጅቶበት ወደ አገሩ
 ከተመለሰ በሁዋላ ሁለቱ ልጆቹ ሰርሶርና አድራማሌክ በጣኦት ቤት
 ሲሰግድ የገደሉት የአሶር ንጉስ ነው።

ሶምሶን ከሳሙኤል በስተቀር መሳፍንት ከተባሉት የእስራኤል
 አዳኞችና ፈራጆች የመጨረሻው ነበረ ። አባቱ የዳን ነገድ ስሙ
 ማኑሄ ነበር፤ እናቱ መካን ነበረች ። ልጃቸው ሶምሶን ከልደቱ ጀምሮ
 ከሚያሰክር መጠጥ፣ ጠጉሩን ከመቆረጥና ሬሳም ከመንካት የተከለ
 ከለ ናዝራዊ ነበረ።

በዘመኑ ፍልስጥኤማውያን አገዳንዶቹን የእስራኤል ከተሞች
 ወስደው ይመኩባቸው ጀመር። እስራኤላውያን ግን ሊዋገቸው አል
 ደፈሩም ። ከዚህም የተነሳ ሶምሶን በተሰጠው ልዩ ብርታትና ሃይል
 ይቃወማቸው ነበር እንጂ እንደ ሌሎቹ የእስራኤል መሪዎች ሰራ
 ዊት ሰብስቦ አልተዋጋም ። አስቀድሞ በፍልስጥኤማውያን ላይ የጠባ
 መነሻ ምክንያትን በመፈለግ እንዲት ፍልስጥኤማዊት ሴት አገባ ።
 በእርሷም ምክንያት በተጣሉ ጊዜ አዝመራቸውን አቃጠለ ብዙ
 ፍልስጥኤማውያንንም ገደለ ። ወገኖቹ የይሁዳ ሰዎች ፍልስጥኤማው
 ያንን ፈርተው አሳልፈው ሊሰጡት ተስማሙ ። ሶምሶን ግን በአሁያ
 መንጋጋ ከጠላቶቹ አንድ ሽህ ሰው ገደለ። ለ20 አመት ያህል የእ
 ስራኤልን ሀዝብ አስተዳደረ ።

አንድ ጊዜ ጠላቶቹ በጋዛ ከተማ ሊይዙት ሲጠባበቁት የከተ
 ማይቱን በር መዝጊያ ነቅሎ አመለጠ ። ነገር ግን በመጨረሻው
 ራሱን ካለመግዛቱ የተነሳ ደሊላ የተባለች ሴት ናዝራዊነቱን እስኪ

ገልጥላት ድረስ ከነዘነዘችው በሁዋላ ለፍልስጥኤማውያን አሳልፋ ሰጠችው ። እነርሱም አይነን አሳውረው በጋዛ አሰሩት ። አምላካቸው ዳጎንን ሊያመሰግኑ በተሰበሰቡ ጊዜ ሶምሶንን አስመጥተው ተዘባበቱበት ። እርሱም «ነፍስየ ትገእ ምስለ ኤሎፍላውያን (ነፍሴ ከኤሎፍላውያን ጋር ትውጣ)» በማለት የቤቱን ምስሶዎች ገፋ ። ቤቱ ሲወድቅ በውስጡ የነበሩት መኳንንትና ከፍልስጥኤማውያን አያሌ ሽሀ ሰዎች ተገደሉ ። ሶምሶንም አብሯቸው ሞተ(መሳ. 13 : 14 : 15 : 16)።

241 መወድስ

ዘላፊወርቅ ዘውዲ (አለቃ)

እመቦ ሐይው እምድገረ ተከፍሎ
 ከመ ጊዮርጊስ በሰይፍ ዘተከፍለ ለሀሠርቱ
 ዙሉ ባዕል በጉልቁ ቤቱ ወርሰቱ
 እምተከፍለ በፈቃዱ
 ይንበሩ ክፍላተ አካሉ በርስቱ ወቤቱ፤
 እስመ እንዘ መሬት ለሐራሲሁ፤
 ወእንዘ ለመንግሥት አብያት ብእሲ ወብእሲቱ
 ዘእንበለ ጸብእ ተፋለጡ መንገል መካናት ክልኤቱ ።
 ወበጽሐ በባዕል ለረድአ ፍኖተ መሐደምቱ፤
 እሰመ ረድአ ፍኖት ዘርእየ ተዝካረ ባዕሉ ወታሕቱ
 ፈቀደ ጎበ ክልኤ ይትከፈል በፍኖቱ ።

ትርጉም

በሰይፍ ለአስር እንደተከፈለ
 እንደ ጊዮርጊስ ከመከፈል በሁዋላ በሀይወት መኖር ቢኖር
 ባለፀጋ ሁሉ በቤቱና በርስቱ ቁጥር
 በፈቃዱ በተከፈለ ነበር
 የአካሉ ክፋዮች በርስቱና ዘቤቱ ይኖሩ ዘንድ፤
 መሬት ለአራሹ ሲባልና

ቤቶች ለመንግስት ሲባሉ ፣ ባልና ሚስቱ
 ያለጠብ ወደሁለት ቦታ ተለያይተዋልና ።
 የመንገድ ተማሪ ተረትም በባለፀጋ ደረሰ፤
 የላይና የታች ተዝካርን ያየ የመንገድ ተማሪ
 በመንገዱ ወደሁለት ቦታዎች ሊከፈል ወደልና ።

ምስጢር

ቅዱስ ጊዮርጊስ በሰይፍ ስለት ለአስር ከተከፈለ በሁዋላ ሀይወት
 ስው ሆኖ ክርስቶስን ለአሀዛብ ሊሰብክ ቻለ እንደሚባል ፣ የዘመናችን
 ባለፀጎች ከአካላቸው መከፈል በሁዋላ በሀይወት መኖር ቢቻላቸው
 በመሬት ለአራሹና ትርፍ ቤቶችን ለመንግስት ባደረገው አዋጅ ጊዜ
 አካላቸውን በገዛ እጆቻቸው በመቆራረጥ በርስታቸውና በቤቶቻቸው
 ቁጥር ለማከፋፈል በሞከሩ ነበር ይላሉ ባለቅኔው ። በዚያን ጊዜ ሀብ
 ታሞች ሁሉ እንደገበታ ውሃ ከመዋለላቸው የተነሳ ባልና ሚስቱ በው
 ስጠ ስምምነት ተፋቱ። ወንዱ በአንድ ቤትና ቦታ ፣ ሴቲቱ በሌላው
 ቤትና ቦታ የሚኖሩ ሆኑ ። በዚህም ምክንያት ሳይፋቱ በተፋቱት ባልና
 ሚስት በሁለት በተለያዩ ስፍራዎች ድል ያለ ተዝካር መኖሩን ያወቁ
 መንገደኛ ተማሪ የሁሉንም ቦታ ተዝካር መብላት እንዲችል «ምነው
 ዛሬስ ሁለት ሰው በሆንሁ» አለ የሚባለው ተረት ተፈፀመባቸው
 ይላሉ ባለቅኔው።

242 ዕዝል ክብር ይእቲ

ዘወልደ ሥላሴ (አለቃ)

ውስተ ቤተ መቅደስ ትፈትል ሚላተ ወርቅ ዘእምላዕለ
 አይሁድ እንመቱ
 ወለተ እስራኤል ተሠይጦ እንተ ለዮሴፍ ፍገርቱ፤
 እሰመ ልብሰ ሞትከ ጎልቀ እምነ ትንግሤ ርፍኦቱ
 ዓለመ አሳት ቀኖተ ዘኡጎዝከ በአእዳዊከ ክልኤቱ፤

የእሳት አለም ችግርን በሁለት እጆችህ የያዘህ (ክርስቶስ)፤
ለዮሴፍ እራሾች የሆነች የእስራኤል ልጅ መሸጥ ስራው
ከእይሁድ በላይ

የሆነ የወርቅ ግምጃን በቤተ መቅደስ ውስጥ ትፈትላለች፤
ከመነሳት ስፊቱ ጀምሮ ልብስህ ሞት አልቋልና ።

ም ስ ጢ ር

ቅድስት ማርያም በቤተ መቅደስ ወርቅንና ሀርን ፈተላች እን
ደሚባል የክርስቶስም መሸጥ በወርቅ መሆኑን የቅኔው ምስጢር
ይገልጻል ። እንዲሁም የሀሩ ስራ ከላይ መሆኑ የመሸጡም ነገር በአ
ይሁድ መፈፀሙን ያሳያል ። ቅድስት ማርያምም የዮሴፍ እራሾች እን
ደተባለች የክርስቶስ በወርቅ መሸጥ ከእርሱ በፊት በያእቆብ ልጅ
በዮሴፍም መፈፀሙን ቅኔው ያስረዳል ።

ልብስም ከስፊቱ እንደሚያልቅ ክርስቶስ ከመቃብር በመነሳቱ
ሞት ጠፋ ። አለምንም በመሀል እጁ እንደያዘ የአለም ምሳሌ በሆነ
በብረት ችግር መሀል እጁን ተቸነከር በማለት ባለቅኔው አመስጥ
ረዋል ።

243 ዕዝል ክብር ይእቲ

ዛተከለ ጽዮን (አለቃ)

በአፍቅሮ ብእሲት ወወይን ሞት ናቡቴ ወለእርዮ ቅትለቲ
ሞት ወልድስ የዋህ እንበለ ክልኤሆን በከንቱ ።
እንበለ ክልኤሆን ሞት ከመ ኢንበል ባሕቱ
ቤተ እስራኤል ጎሩይ ዐጸደ ወይኑ ወቤተ ክርስቲያን መር
ዓቱ ።

የናቡቴ ሞት ወይንን በመውደድ ነው የእርዮ ሞት ደግሞ
ቤትን በመውደድ ነው ፤

የየዋህ ወልድ ሞት ግን ያለ ሁለቱ እንዲያው በከንቱ ነው ።
ነገር ግን ያለሁለቱ ሞት እንዳንል

የተመረጠ የእስራኤል ወገን የወይኑ ቦታ ነው ቤተ ክር
ስቲያንም መሸራው ናት ።

ም ስ ጢ ር

የእርዮ ሞት በሚስቱ በበርሳቤህ ምክንያት ነው ፤ የናቡቴም
ሞት በወይኑ ቦታ ፍቅር ነው ። የክርስቶስ ሞት ግን በአዲስ ኪዳን
እርሱን በባለወይንና በወንድ መሸራ ሲመስል፣ በወይን ቦታና በቤት
መሸራ ለሚመስላቸው ለእስራኤልና ለቤተ ክርስቲያን ሆሆኑን ባለ
ቅኔው በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

244 ዋዜማ

በዘመነ ወንጌል ዓለመ ፍጻ
ብዙኃን ሕዝብ አገብርተ ዘአኮ መዋቲ
በወርቅ መርዓተ ይሁዳ ተባእሱ ባቲ ፤
እግነ ካልአት አንስት አምጣነ ወላድ ይእቲ
ጽዋዐ ሕይወተ እስከነ ታሰቲ
ወስተ ቤቱ ለብእሲ ሐታቲ ።

በመከራ አለም/ ወንጌል ዘመን
ሟች ያይደለ የጌታ አገልጋዮች /ህዝቦች
በይሁዳ መሸራ/ወርቅ ተጣሉባት ፤

ከሌሎች ሌሎች ይልቅ ወላድ ናቅና ፡
በተመራማሪ ሰው ቤት ውስጥ
መጠጥዎ ህይወትን እስክታጠጣ ።

ም ስ ጢ ር

ወላድ የሆነች መልክ መልካም ስትን ለማግባት ብዙዎች እንደሚሻሻሉት የክርስቶስ አገልጋዮች በወርቅ ትርፍ ተመሰገኑ ፡ መብልና መጠጥ በሌቲቱ እጅ እንደሚዘጋጅ ዕድቅም በወርቅ ትርፍ እንደታወቀ ባለቅኔው አመሰግኖል።

245 ዕዝል ጉባኤ ቃና

እመቤ በሰዶም ተክለ አልፋ እሞተ ነዳዲ እሳት በምንት እምድንነ? አኮኑ በዓለ ክልሌ ገጸት ።

ት ር ጉ ም

ተክለ አልፋ በሰዶም በኖር ከነዳጅ እሳት ሞት በምን በዳነ ነበር? ባለሁለባ ፊት ነውና ።

ም ስ ጢ ር

የሰዶምን ጥፋት ወደሁዋላ ዞር ማየት አጥፊ ከሆነ ፡ በፊታቸውም በሁዋላቸውም አይኖች ነበሩዋቸው የሚባል ሃድቅ ተክለ አልፋ በሰዶም ጥፋት ጊዜ ቢኖሩ እንደሎጥ ሚስት መሆን ያገኛቸው እንደነበር በመግለጥ በቅኔው ተመሰጥሯል ።

246 ዕዝል ጉባኤ ቃና

ዘነጻለ ጥሐንስ

ዮም ዕለተ ብዙኅ ትፍሥሕት ፡
እስመ በደብረ ታቦር ቆመ ፈጣሪ ወበደብረ ብርሃን ዳዊት።

ት ር ጉ ም

ዛሬ የብዙ ደስታ ቀን ነው ፤
ፈጣሪ በደብረ ታቦር ቆሟልና ፡ በደብረ ብርሃንም ዳዊት (ቆሟልና) ።

ም ስ ጢ ር

ባለቅኔው የጎንደር ንጉስ አዲ ዳዊት ያሰሩት ደብረ ብርሃንና ክርስቶስ እምላክነቱን ገለጠበት የሚባለውን ደብረ ታቦርን በማነፃፀር ቅኔያቸውን አመሰጥረዋል ።

247 ዋዜማ

ናጽድቅ ዜና ሕሳዊ
ለአርባዕቱ ኪሩቤል ይደልዎሙ ፍርሃት ፤
በሰማይ ኦኮኑ ተአዘዘ ሞት።
ወሕስወ ኮነ ፍትሐ ገያላን ነገሥት ፤
ዘእስረ ጴጥሮስ ሊቀ ካህናት
እስመ ፈትሐ ካልኡ ዕርገት ።

ት ር ጉ ም

ያስት ወሬን እናፀድቅ ዘንድ
ለአራቱ ኪሩቤል ፍራት ይገባቸዋል፤
ሞት በሰማይ ታዟልና ።
የሃይለኞች ነገስታት ፍርድም አስት ሆነ፤
የካህናት አለቃ ጴጥሮስ ያሰረወን
ሌላው ካህን/እርገት ፈቷልና ።

መልክን ሞት አያስፈራውም ማለት ወሽት ነው። ይህን እንደ ውነት አድርገው በሰማይ ሞት ታዘዘ በማለት ፣ ሰማይ በተባለች በቅድስት ማርያም ሞት ስለተፈረደባት በሰማይ ያሉትን መላእክትን ሞት እንደሚያሰጋቸው ባለቅኔው አመልክተዋል።

በተጨማሪም ሀዋርያት በመንፈሳዊ ስልጣን «ያሰሩት በሰማይም የታሰረ ይሆናል» ማለት አስት መሆኑን ቅዱስ ጲጥሮስ ያሰረው (የገንዘብ) የቅድስት ማርያም ስጋ መግነዘን ፈትቶ ወደ ሰማይ ወጣ በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ።

248 ዋዜማ

ዘብረ ግርማ (ቱሳ ገበዝ)

ዐባይ ወረሐብ
አካለ ቴዎድሮስ ባሕር ፣ ወለሥ ሥቃይ ፍጥረት
ዘይትሐወስ ህየ አልቦቱ መሥፈርት ።
ወእንዘ እሳቱ ይነድድ ምስለ በረዱ ቀናት
በእቶነ እሳት ዘወድቀ ቴዎድሮስ ናሉት
አጸገቦሙ ለጎምሳ ወምሉት ።

ት ር ጉ ም

የቴዎድሮስ አካል/ ባህር
ታላቅና ሰፊ ናት ፣ በዚያ የሚንቀሳቀስ
የፍጥረት አይነትም ስፍር ቁጥር የለውም ።
ከበረዶ/ ችንካርም ጋር እሳቱ ሲነድ
በእሳት ምጣድ ላይ የወደቀ ቴዎድሮስ/ ጸቦ
መቶ አምሳውን (ሰዎች) አጠገባቸው ።

ትልቅና ሰፊ በሆነች ባህር ውስጥ ብዙ ተንቀሳቃሾች እንዳሉ በሰማእት ቴዎድሮስ አካል የተደረገው ስቃይ ብዙ መሆኑን ቅኔው ይገልጻል። ከዚህም ሌላ ነቢይ ሙሴ እሳቱ ከበረዶው ጋር ሲነድ እንዳየ ቴዎድሮስ በእሳትና በችንካር ስቃይ መቀበሉን ያሳያል። በተጨማሪም ቂጣ (ርሚጦ) በእሳት እንደሚጣልና ብዙ ሰዎችን እንደሚያጠግብ በእሳት የተሰቃየው ቴዎድሮስ በመቶ ሃምሳ ችንካር ሮች ተቸነከረ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል።

249 ሥላሴ

ዘሲኖን (ጸሐፊ ትእዛዝ ፣ ዘጉንደር)

ሩፋኤል በቤትከ
ኅብስተ ርኑባን አመ በላዕከ
ኢተረክበ ኅይል ዘይቤ እምአብያጺኪ ኅይላት
ሐሚት ዝንቱ ወዝንቱ ኅፍረት ፤
እመሰ ላዕሌክ ኢሀሎ በዘከመዝ ሐሚት
አንጸረ በካፋ በኮረ ነገሥት
ድግምኬ በሊዐ ኅብስተ
ውስተ ዛቲ ቤትከ እምርት ።

ት ር ጉ ም

ሩፋኤል በቤትህ
የራብተኞች እንጀራን በበላህ ጊዜ
«ይህ አሜት ነው ይህም ሀፍረት ነው» የሚል
ሀይል ከጓደኞችህ መላእክት አልተገኘም ።
እንደዚህ ያለ አሜት በአንተ ላይ ከሌለ ግን
በነገስታት አለቃ በበካፋ አንጻር (ፊት)
በዚያችው በታወቀች ቤትህ ውስጥ
እንጀራ መብላትን ድግማ ።

አይነ ሰው ር የነበረ ጦቢትን ሩፋኤል የተባለው መልአክ በሰው አምሳል መርዳቱን አስታውሰው ፣ እንደዚሁም በጎንደር ከተማ ሩፋኤል እጅ በካፋን የሚረዳቸው መሆኑን ባለቅኔው አመሰ ጥረዋል ።

ታ ሪ ክ

መልአኩ ቅዱስ ሩፋኤል ጦቢትን በሰው አምሳል እየረዳው ሰባት አመት ኑሯል ። ይኸው ጦቢት የሞተ ሰው ሳያስቀብር እህልና ውሃ አይቀምስም ነበር ። አንድ ቀን በግንብ ተጠግቶ ሙት ሲያስቀ ብር አንዲት ወፍ በአይኑ ውስጥ ኮሰችበትና በዚህ የተነሳ አይኑ ጠፋ ። መልአኩ ቅዱስ ሩፋኤል የአሳ አሞት አይኑን ቀብቶ አዳነው ይባላል ። በዚሁ መልአክ ስምም በጎንደር ከተማ የተሰራች ቤተ ክርስቲያን አለች ። «ሣቲ ቤትክ» የተባለችው በጎንደር ከተማ ያለ ችው ይችው የሩፋኤል ቤተ ክርስቲያን ናት (ሰንክ.ጳጉሜ 3 ቀን) ።

250 ሥላሴ

ዘሐይመት (ወይዘሮ)

ለወደሰትክ

ናሁ አብጻሕኩ ዐቅመ ውርዛዌ

እንዘ ብእሲት እነ እምነይለ ውርዛዌ ድክምት

ዳዊት ጸዋሚ እመርገም ኅብስት ፤

ለዳዊትኒ አቡክ ነጋሚ መሠረተ ከሉ መንግሥት

በፈለገ ዔላ ፈለገ ቅስት

አመ ተወርዘው ቅድመ በወራዛ ጊት

ወደሳሁ ከማየ አንስት ።

ከመርገም /እንጀራ

ፀ-ዋሚ ዳዊት ! ከጉርምስና /ሃይል

የደክምሁ እኔ ሴት ስሆን እንተን ለማመስገን

እነሆ የጉልምስናን ልክ (አካለ መጠን) አደረሰሁ ፤

የመንግስት ሁሉ መሰረት የሆነ ነጋሽ አባትህ ዳዊትንም

የክርክር ወንዝ በሆነ በሌላ ወንዝ

ቀድሞ በጊት ጎልማሳ ባየለ ጊዜ

እንደእኔ ሴቶች አመሰግኑት ።

ም ስ ጢ ር

ትንሽቱ ስታደግ አካለ መጠን እንደምታደርስ ፣ ወይዘሮ ሀይ መት የጎንደር ንጉስ ዳዊትን ለማመስገን የቅኔ ችሎታ ማግኘታቸው ንና ፀ-ዋሚም ሰው ከመብል ተከልክሎ እንደሚውል ፤ እኔ ዳዊት ከህ ዝብ ርግማን የራቀ መሆኑን ዳዊት ጎልደድን ገድሎ በተመለሰ ጊዜ «ዳዊት እልፍ ገዳይ ሳለል ሺህ ገዳይ» እያሉ የእስራኤል ንጉስ ዳዊ ትን በአመሰግኑት ሴቶች አንፃር ቅኔያቸውን አመሰጥረዋል ።

251 ሥላሴ

ዘጉቹ አራት ዐይና

ኢያድኅነ ንዴተ ሥጋ

ተዋሕዶተ ቃል ምስለ ሥጋነ

አመ ሐተትነ በልብ እንበለ ማኅየዌ ቅብዐት ፤

ወአይኩን በዐውደ ሮምያ በይነዝ ሁከት ፤

ይክልኑ በእግር ተሐውሶ ኅበ ፍናተ ላዕል ወታሕት

ነፍስ ዘአልቦ ሥጋ ምውት ?

ወጽልመተኑ ያሴበል እምዐይን ማኅቶት

ዘላዕሌሁ ኢሀለወ ዘይት ?

በልብ በመረመርን ጊዜ
ያለአዳኝ ቅብአት ከሰጋችን ጋር
የቃል መዋሃድ የሰጋችንን ችግር አላደነም ፤
ሰለዚህም በሮም ደብዳቤ ሁክት (ብጥብጥ) እንዳይሆን ፤
ነፍስ የሌለው የሙት ስጋ ወደላይና ወደታች መንገድ
በእግር መንቀሳቀስ ይችላልን ?
በላዩ ላይ ዘይት የሌለበት መብራትስ
ጨለማን ከአይን ያስወግዳልን ?

ምስጢር

በስጋ የተሰራ ወጥ ያለቅቤ እንደማይጥም የእግዚአብሔር ቃል
ከሰጋችን ጋር መዋሃድ መንፈስ ቅዱስን ያለመቀበል አይከብርም
ይላሉ ባለቅኔው ። ከዚህም በተጨማሪ ነፍስ የሌለው በድን (ሬላ)
እንደማይንቀሳቀስና የዘይት ቅባት የሌለው መብራት ጨለማን እንደ
ማያርቅ ፣ መንፈስ ቅዱስን ያለመቀበል ክብር የለም በማለት ባለቅ
ኔው «ወልድ በቅብዐተ መንፈስ ቅዱስ ከበረ» እያሉ የሚሰብኩትን
እምነታቸውን በቅኔያቸው ምስጢር አብራርተዋል ።

252 ሥላሴ

ቀድሞ በላኔ ሰብእ
ማየ ነዳያን በእዴሁ
ድኅረ ጎልቀ ሰብእ መብልው ለጎፅበተ ጌጋይ ርስሐት
እንዘ ይብል «እምድኅረ በሊዕ ይደሉ ጎፅበት»
ዘይቀድሕ ማየ ብእሲ እመ አልቦቱ በቤት ።
ወትቤ ድንግል በጽላሉት
ጎዳጥ ማይ ቃለ መጻሕፍት ፤
ይበቀኑ ለጸድቅ መድሎት ።

በላኔ ሰብእ ሰው / ምግብ
ካለቀ በሁዋላ በደል/እድፍን
ለመታጠብ የችግረኞች ውሃን በእጁ ቀዳ ፤
«ከመብል በሁዋላ መታጠብ ይገባል» እያለ
ውሃ የሚቀዳ ሰው ከቤት ባይኖረው ።
ድንግልም በጥላ አለች
ጥቂት የመፃህፍት ቃል / ውሃ
ለሃድቅ / ሚዛን ይበቃዋል (አለች) ።

ምስጢር

በላተኛ በልቶ ካበቃ በሁዋላ እጁን በውሃ እንደሚታጠብ ፣ በላኔ
ሰብእ ሰባ ስምንት ሰው በልቶ እፍኝ ውሃን ለአንድ በሽተኛ በማ
ጠጣቱ ምክንያት ሀጢአቱ ተሰረዋለት ይላሉ ባለቅኔው ። በተጨማ
ሪም ለብልህ ጥቂት ምክር እንደሚበቃው የሰባ ስምንት ሰዎችን ነፍሳት
ሚዛን እፍኝ ውሃ መዘነው በማለት ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

253 መወድስ

በእግረ ሰሎሞን ፍትሕ እመ ተለዐልነ
ደብረ ሐተታ ነገረ ነገረ ዘሉቃስ መጻሕፍት
ተሰምዮተ ሉቃስ ላሕም እምኢደለም እምጥንት
እንዘቦ በውስተ ልዳ
በዓለ ሐሊብ ጊዮርጊስ ሰማዕት ።
ወለጊዮርጊስ እምኢደለም
አውርዶተ ሐሊብ ጽዋዕ እምነ ክሣዳ አረፍት
ሣዕሪ ከመ እንሰሳ ዘተሰሰየ በቤት
ማትያስ እንዘ ሀሉ በኢዮሩሳሌም ሰማያዊት ።
ባሕቱ በሊዐ ሣዕር ለሰማዕተ ልዳ ድልወት ፤
በከርሜ እንሰሳት እስመ ተረከበ አመ ኅሠሥም መንክራት።

ትርጉም

የሉቃስ መፅሀፍት ነገርን መናገር /
 የምርምር ተራራን በሰሎሞን እግር / ፍርድ ብንወጣ
 የሉቃስ ላም መባል ከጥንት ባልተገባው ነበር ፡
 ባለወተት ሰማእት
 ጊዮርጊስ በልዳ ውስጥ እያለ ።
 ከአንገቱ / ግድግዳ ወተት /
 ዕዋን ማውረድም ለጊዮርጊስ ባልተገባው ነበር ፡
 ሳርንም እንደ እንስሳ በቤት የበላ
 ማትያስ በሰማያዊት ኢየሩሳሌም እያለ ።
 ነገር ግን ሳርን መብላት ለልዳ ሰማእት ተገቢ ነው ፡
 ታምራቶች በፈለጉት ጊዜ በእንስሳት ሆድ ተገኝቷልና ።

ምስጢር

ሉቃስ ገፀ ላህም (ላም ፊት) ሲባል ያልሰጠውን ወተት በላም
 ስም ያልተጠራ ጊዮርጊስ ስጦት ። እንደ እንስሳት ሳር የበላ ማትያስም
 ወተት ካላሰገኘ ፡ ሳር መብላት የሚገባው ወተት የሰጠ ጊዮርጊስ ነው
 በማለት ባለቅኔው በቅኔያቸው ምስጢር የሰማእታትን ተጋድሎ አብ
 ራርተዋል ።

254 መወደስ

እፍቅር ብእሲት ሠናይ ለሰብአ ሐተታ
 ወእኮ ሠናይ አፍቅር ዜእሃ ለብእሲት ፡
 አኮኑ አምላጠ እመግንርት ሳኦል ሞት
 በጥበብ ሚልኮል ብእሲቱ
 ዘሰበረ ላሕመ ኢሎፍላዊ አንበሳ ዳዊት ።
 ወበሐሃኒቱ ለኢዮግስ
 ኢዮግስ ድጎን እዎጎልቀት ደቂቅ ወሕሃናት ፡

ኢይደቅ በበዘመኑ ነገር ምሳሌ አረፍ
 አምጣን የሐንስ ተደለወ በዘማ አርቃድጥስ ለጎልፈት ።
 ወካልኦሂ የሐንስ ሥርወ ዘካርያስ ዘይት
 ተመልሐ በእይሃ ለሄርድያዳ ገሊላዊት ።

ትርጉም

ለምርምር ሰዎች ሴቶን ማፍቀር መልካም ነው ፡
 ሴቶንም ማፍቀር መልካም አይደለም ፤
 የኢሎፍላዊ ላምን የሰበረ አንበሳ / ዳዊት
 በሚስቱ ሚልኮል ጥበብ
 ከሳኦል ወጥመድ / ሞት አምልጧልና ።
 ኢዮአስም በሞገዚቱ
 ከሀሃናት እልቂት ዳን ፤
 የምሳሌ ነገር ግድግዳ በየዘመኑ እንዳይወድቅ
 የሆንስ በአርቃድዎስ ዘማ ለሞት ተዘጋጅቷልና ።
 የዘካርያስ ዘይት ስር ሌላው የሆንስም
 በገላሳ ሴት ሄርድያዳ እጅ ተነቀለ ።

ምስጢር

የሴት ፍቅር በአንድ በኩል መልካም ሲሆን በሌላ በኩል
 ደግሞ ጎጂ መሆኑን በሴት በተጠቀሙና በተጎዱ ሰዎች ማስረጃነት
 የቅኔው ደራሲ ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

ታሪክ

ዳዊት ጎልድድ የተባለውን ፍልስጥኤግዊ በወንጭፍ ድንጋይ
 ገደለ ። ይህንን ጀብዱ በመሰራቱ በህዝቡ ዘንድ ተወዳጅነትን አተ
 ረፈ ። ነገር ግን በዚህ መጠን ገንስ ሳኦል ምቀኛ ሆነበትና ዳዊትን
 ሲገድለው ፈለገ ። ሚስቱ የሳኦል ልጅ ሚልኮል ግን እጅግ በጣም
 ትወደው ስለነበር ከሳኦል ሸሽቶ እንዲያመልጥ ረዳቸው (1. ሳሙ.
 17 ፡ 45—51 ፤ 19 ፡ 11—17) ።

የንጉሥ አካዝያስ እናት ንቶልያ ልጅዋ እንደሞተ በላወቀች የመንግስትን ዘር ሁሉ አጠፋች = በዚያን ጊዜ የኢየሱስ አሳዳጊ የሆነ ነች የአካዝያስ እህት የባህት የአካዝያስ ልጅ የሆነ ኢየሱስን ከንጉሥ አልፋኝ ወሰደችው፡ እንዳይገደልም ከንቶልያ አዳነችው (2 ነገ : 11 : 1-3) =

የሆንስ አፈ ወርቅ የአንያኪያና የቁስጥንጥንያ ሊቀ ጳጳስ ነው። በቅድሚያ አለማወቅን ትምህርት ካጠናቀቀ በሁዋላ ወደ መንፈሳዊው ተመልሶ ደጋግ ድርሳናትን ደርሷል = በሰው ፊት ሳይቆይና ንጉሥን ንግስትን ሳይፈራ ሁሉንም በእኩልነት ተመልክቶ በእውነት ይገነዘብ ነበር = የንጉሥ አርቃድዮስ ሚስት ንግስት አውዶክስያ ያንዲት መበለት የወይን ቦታ ቀምታ ባለቦታይቱን መበለት ስላሰለቀቀችት የወሰደችባትን ቦታ እንድትመልሰላት ቢመክራትና ቢገስፃት አልሰማ አለች = ስለዚህ ከቤተ ክርስቲያን እንድትለይ ቢያወግዛት እንደ ዲዮቅልጥያናስ «አብያተ ክርስቲያናትን ዘግቼ አብያተ ጣኦታትን እክፍታለሁ» በማለት አንገራግራና አስፈራርታ የሆነስ አፈ ወርቅን አሰደደችው = ስለዚህም በዚያው በተሰደደበት በአክራጥያ ደሴት ወንጌል ሲሰበክና ክርስቶስን ሲያሳምን አርጎል (ሰንክ. ግንቦት-12) =

255 መወደስ

ኢየዐርፍ ልብ እምተምኔት ሥጋ እመኔ ደረከብ መንግሥተ ዕብራዊ ዳዊት ፤ እስመ እመ ርኑቅ ፍጥቱ ፍና ሰማያት ኢይዌስንም ምስፍና ወሀብት ፤ ወከመ ይሁዕም ነቢያት ፤ ለምሳሌሁ በግዕ እጉዘ ክልኤቱ አቅርገት ፤ አዳምሂ ለእመ ነግሠ ጠልዕልተ ኩሉ ፍጥረት መንግሥቶ ለፈጣሪሁ ተመነየ በገነት ፤ ወከዊነ አምላክ ፈቀደ ልቡና ሔዋን ብእሲት ኩሉ ለእመ ሞተ አምጣነ ልቡና ኢይመውት ።

ትርጉም

የአብራዊ ዳዊት መንግስትን በያገኝ እንኳ ልብ ከስጋዊ ምኞት አያርፍም ፤ የራቀ መንገዱ የሰማዮች መንገድ ቢሆን ግዛትና ሀብት እይወስኑትምና ፤ ነቢያትም ሁለት ቀንዶችን የያዘ በግ/ ምሳሌውን ይሰውት ዘንድ ነውና ። አዳምም በፍጥረት ሁሉ ላይ ቢነግስ የፈጣሪው መንግስትን በገነት ተመነ ፤ አምላክ መሆንንም የሴት ሄዋን ልብ ወደደ ሁሉም ቢሞት ልቡና አይሞትምና ።

ምስጢር

ሰው ንጉስ ነገስት ቢሆንና ቢበለፀግም እንኳን ምኞቱ በአፍ ገጫ እንደሚመላለስ እስኩንፋስ የማያቋርጥና በእርጅናም ጊዜ የማይቆም መሆኑን ባለቅኔው ከአዳምና ከሄዋን አድራጎት ጋር በማነፃፀር አመስጥረዋል ።

256 መወደስ

ጳላእኩ ሰብአ እምነ ርእስየ ዘትርጓሜሁ በቀል ወዘንባቤ ሐሰት ፤ እስመ እምልሳኑ ለሰብእ ወይበልያ መሬት ሰፊ ትሕትና ወለፌ ትዕቢት ይወዕኑ ለሰብከት ፤ እንዘ በሳዕሌሁ ይሄሉ እንት ኢይታርፍ ሞት ። ልብየሂ ለእመ ጌሠ መንገል ሐተታ ገነት ባቲ ዘትጋብአ ጥበባተ ሰሎሞን ጽጊያት ፤ ዕሩያን ኩ በሳምናዊ ሰዓት ሰብእ በዐመፃ ወእግዚአብሔር በምሕረት ።

ትርጉም

ትርጓሜው በቀል ንባቡም
አሰቅ የሆነ ሰውን ከራሴ ጀምሮ ጠላሁ ፡
መራት ከሚበላው ሰው አንደበት
በወዲያ ትህትና በወዲህ ትእቢት
ለማስተማር (ለስብከት) ይወሳሉና
የማይቀር ሞት በላዩ ላይ እያለ ።
ልቢም የሰሎሞን ጥበቦች / አበቦች
ወደተሰበሰቡባት ንነት / ምርምር ቢገሰግስ
በስምንተኛው ሽህ አንድ ሆኑ
ሰው በበደል እግዚአብሄርም በምህረት ።

ምስጢር

ለአንድ መዕህፍ ንባብና ትርጓሜ እንዳሉት ሰው በቂምና በአ
ስት ተመርዟል ። ሁለት ንዶችም በአንድነት እንደሚወጡና እንደ
ሚገቡ በሰው አንደበት ትእቢትና ትህትና መነገራቸው ፡ በስምንተ
ኛው ሽህ ሰው ሞት እንዳለበት አለማሰቡን ያመለክታል በማለት
ባለቅኔው በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

257 መወደስ

ኢተገፋዲ ያስቆቁ ፍዳ ተገፋዲ ፡
ወጽድቁ ኤልያስ ወሕንጸ ደብር ቤት ፡
አምጣነ አገዝ ይብከ ዘኢተገፍዐ እሳት
እንዘዐ ደቂቅ ዘገፍዕዎ
መገብተ ዚእሃ ለባቢሎን ቅሥት
ወበምድረ ነፋስ ኢተክዕወ
ዘያደነግዕ ልቡና ጽዋዐ ምሳሌ እሳት ።
አመ በጽሐ ተባርዮ መንግሥተ አዝርዕት ጸባሕት

ገራህት በዘተሰጠ እስመ ይበክዩ ደመናት ፡
ወቅጽርሕ ሰውጥ በዘተቀስፋ አንስት
ወበዘተጸፍዑ መላትሕ ያስቆቅዋ አዕይንት ።

ትርጉም

ያልተገፋው በተገፋው ብድራት ያለቅሳል ፡
እውነትም ኤልያስና በተራራ ላይ የተሰራ ቤት ናቸው ፤
የርዕ የባቢሎን ክርክር ሹማምንት የሆኑ ፡
የበደሉ ልጆች ሳሉ
ያልተገፋ እሳት ያለቅስ ጀምሯልና ፡
ልብን የሚያስደነግጥ የምሳሌ
ዕዋ / መአትም በነፋስ ምድር አልፈሰሰም ።
የአዝርእት / ገባርች መንግስት መለዋወጥ (ፍርርቅ) በደ
ረስ ጊዜ
እርሻ በተቀደደ ደመናዎች ያለቅሳሉና ፡
ቤተችም በተገረፉ ጅራፍ ትራሃለችና
ጉንጮችም በተጠፈጠፉ አይናች ያለቅሳሉና ።

ምስጢር

«የምጣዱ ሳለ የእንቅቡ ትንጣጣ» እንደሚባለው የተበደለው
ሳለ የበደለው እንደሚያለቅስ ፡ ሶስቱ ልጆች (አናንያ ፡ አዛርያና ሚሳ
ኤል) በውስጡ የተጣሉበት እሳት እንደውሃ ቀዘቀዘ ። ከዚህም አን
ገር ባለቅኔው መራት ሲታረስ በማረሻ መውጋትና ደመናዎች ዝና
ብን ማዝነባቸውን ፡ ጀርባም በተገረፈ ጅራፍ መጮሀቀንና ጉንጮ
ችም በተመቱ አይናች ማንባታቸውን በመጥቀስ ቅኔያቸውን አመ
ስጥረዋል ።

258 መወደስ

ዘውብሸት (ቱሰ ገበዝ ፣ ዘብጽና)

እ አብርሃም መድኅኔ ዓለም
ተአንገዱ ብከ እናግዶ ሐጂን ቅንዎት፤
ወእመ በገጽክ ቀርቦ ተጸፍዖት ገጽ ጎብስት
ነበረ በጥቃ ገቦክ እንግዳ ኩናኅት፤
ወላእክ ትእዛዝ ገቦ ዚእክ
ጽሩዩ ማዩ አቅረቦ ለጎፅበት ።
ይትሐነጽሂ ለአረጋዊ ሕንጻ ቤትክ ስቅለት
በሐብል ተመጠነ ዘባንክ ሙሠረት፤
ወእመ ይጠፍእ ብከ ብርሃን፣ ፀሐይ ማጎጥት
ዕለተ ሞትክ አረጋዊ ነበረ በጽልሙት ።

ትርጉም

መድሀኔ አለም / አብርሃም ሆይ ፤
የብረት እንግዶች / ችንካሮች እንግዶች ሆኑብህ ፤
የፊት መጠፍጠፍ / እንጀራም ቤፊትህ በቀረበ ጊዜ
ጦር / እንግዳ በጎንህ አጠገብ ተቀመጠ፤
የትእዛዝ መላክተኛ / ያንተ ጎንም
ለእጥበት ጥሩ ወሃን አቀረብ ።
የቤትህ ስቅለት / ህንፃም ለሽማግሌ ይሰራ ዘንድ
ሙሰረት / ጄርባህ በገሠድ ተለካ፤
የፀሀይ ብርሃን / መብራትም በጠፋብህ ጊዜ
የሞትህ ቀን / ሽማግሌ በጨለማ ተቀመጠ ።

ምስጢር

አብርሃምን እንግዶች እንዳቀማመጡት መድሀኔ አለምን ችን ካሮች ወጉት ። ማእድ በቀረበ ጊዜ እንግዳ ከባለቤቱ ጎን እንደሚ ቀመጣ ክርስቲያን ፊቱን በጥሬ ተመታ ፣ ጎንንም በጦር ትወጋ፤ እሽ

ከርም የጌታውን እጅ ላማስታጠብ ውሃ እንደሚያቀርብ ከክርስቶስ ጎን ውሃ ፈለቀ ። ቤተሰሪም መሬቱን በገመድ እንደሚለካ የክርስ ቶስ ጀርባም በገመድ ጅራፍ ተገረፈ ። ከዚህም ሌላ መብራቱ የጠ ፋብት ሽማግሌ በጨለማ እንደሚቀመጥ ክርስቶስ የተሰቀለበት ቀን ጨለማ ሆነ በማለት ባለቅኔው በክርስቶስ ስቅለት ምክንያት ተፈ ፀሙ የሚባሉትን ተአምሮች በመዘርዘር በቅኔያቸው አመስጥረዋል።

259 መወደስ

ጣዕዋ ንዑስ መድኅኔ ዓለም
ዘአሰረከ እግረክ ናላዌ እንሰሳ ቀናት
እድያመ የርዳናስ ኦፊክ እንተ አልቦቱ ሐስት
ዶዶ ነዋ የሐንስ ሐሞት፤
ወአጸብዒከ ነቢያት
ቀዳሚ ጸሐፊ ቃላተ ብሉይ ኦሪት ።
ጎዳጠሂ ኢትፈርሆ ላብእሲሃ ኩናት
ርብቃ ገቦ ዚእክ መንታ ዘወለደት፤
ወመተረት ሞተ በለሲ አሐቲ ጎነት
ሔዋን ስቅለትክ ዘበዕለተ ዐርብ ተፈጥረት ።

ትርጉም

የከብቶች ጠባቂ ችንካር እግርህን ያሰረህ
ትንሽ ጥጃ / መድኅኔ አለም ፤
ኦሰት የሌለበት የየርዳናስ ዙሪያ / አፍህን
እነሆ አሞት / የሀንስ ዞረ፤
ነቢያት / ጣቶችህም
የብሉይ ቃላትን በመጀመሪያ ገፋ ።
መንታን የወለደች ያንተ ጎን / ርብቃም
ችንካር/ባልዋን ጥቂት አትፈራውም ፤
በአርብ ቀን የተፈጠረች ስቅለትህ / ሄዋንም
ያንዲት ጎነት በለስ/ሞትን ቀረጠች።

የከብቶች እርኛ የጥጃውን እግር እንደሚያስረው የመድሃኔ አለ ምን እግር ቸንካር ወጋው = የሀንሰ መጥምቅም የዮርዳኖስን አካባቢ እንደዞረ በክርስቶስ ጉረሮ አሞት ወረደ፤ ነቢያትም የአሪት ቃላትን እንደገፉ የክርስቶስ ጣቶች በአሪት «እጃቸንና እግሮቻችን ቸንከሩኝ» ተብሎ የተነገረው ቃል መፈጸሚያ ሆኑ ። ከዚህም ሌላ ርብቃ ይሰ ሀቅን እንዳገባችና መንታ እንደወለደች፣ የክርስቶስ ጎን በመር መው ጋቱንና ደምንና ውሃን በመንታነት ግፍለቱን የቅኔው ምስጢር ያስ ረዳል ። ሄሞንም አርብ ቀን ተፈጥሮ የኖረችበት የጎነት በለስን እንደ ቆረጠች የክርስቶስ ስቅላት ሞትን አጠፋች ይላሉ ባለቅኔው ።

260 መወደስ

ገፋፅ ይሬኢ ሀገሉ ገፋዲሁ፤
እስመ በገፋዲ ትረውጽ ሀገሉ ተገፋዲ ገግሥት
እንዘ በፀጋግ ሕግም ወበየግና ሕይወት፤
ዝኒ ኢይኩን ቃለ ሕሳዌ
ተሠግረ ነዋ ወበጽሐ ለሞት
ሐግ ገፋዲ ጥንት
ለመርዶክዮስ ወደጠል በዘረበቦ መሥገርት ።
ጽናየሂ ግዩ ዘለፋ በምክረ ዐመፃ ቀሱት
ዘቀድሐ ለሶስና ስትዩ ረበናት፤
አኪጠፈልኒ ዘሐረ በምክረ ዐመፃ ፍኖት
ወድቀ ውስተ ግብ ዘከረዩ ለዳዊት ።

ትርጉም

የተገፋ የገሬውን ጥፋት ያያል፤
በግራዋ ህግም፣ በቀጃም ህይወት ሳሉ
የተገሬ ጥፋት/ገግስት በገሬ ትርጣሎችና፣
ይህም የአስት ቃል እንዳይሆን

እነሆ ለመርዶክዮስ / ፈቆ
በዘረጋው ወጥመድ ተጠመደና (ተያዘና) ለሞት ደረሰ ።
የጠራ ውሀ/ሰድብንም በበደል ምክር/እንስራ
ለሶስና የቀዱትን መምህራን ጠጠ፤
በበደል ምክር/መንገድ የሄደ አኪጠፈልም
ለዳዊት በቆፈረው ጉድጓድ ውስጥ ወደቀ።

ባለቅኔው ንግስት በቀኝና በግራዋ ታጅባ እንደምትሄድ ለተገ ፈው የታሰበችው ጥፋት ለገሬው መከራ፣ ለተገሬው ግን ህይወት ሆነች በግለት ቅኔያቸውን አመስጥረዋል።

ታሪክ

ህግ የፋርስ ንጉስ አርጤክስስ ከፍ ከፍ ያደረገው የአይሁድ ጠላት ነበር ። አይሁድን ለማጥፋት፣ እስራኤላዊው መርዶክዮስንም ለማሰቀል አሰበ ። ለመርዶክዮስ ባዘጋጀው መስቀል ራሱ ተሰቀለ (አስቴ.3፡1—15፣5፡9—14) ።

ሶስና እስራኤላዊት ሴት ናት ። ባሏ ከሞተባት በሁዋላ ሌላ ወንድ ሳታገባ በያምና በፀሎት ተጠምዳ እግዚአብሄርን በንፅህና እያገለገ ለች ትኖር ነበር። በዘመኗ የነበሩ የህዝብ አሰተኞች መምህራን ለዝ ሙት ተግባር ጠይቀዋት ብታሳፍራቸው «የዘሙት ስራ ስትሰራ አገኘናት» ብለው ወንጀሏት ። እንደሙሴ ህግ ሞት ከተፈረደባት በሁዋላ በነቢዩ ዳንኤል መንፈሳዊ ብልሃት ንፅህናዋ ተገለጠላት ። ያሰ ጧት (ስምዋን ያጠፋት) ረበናትም (የአይሁድ መምህራን) አሰተኛ ስራ ታወቀ ። ከዚህም በሁዋላ ትሙት በቃ የፈረደባት የገዛ አባቷ ከነ ህዝቡ አገናኛት አላቃት ይባላል (መፅሀፈ ሶስና)።

አኪጠፈል የእስራኤል ንጉስ ዳዊት አግካሪ ነበር ። አቤሴሎም በአባቱ በዳዊት ላይ ባደመ ጊዜ አኪጠፈል በአድግው ተባበረው ። ነገር ግን «ዳዊትን በፍጥነት እናሳድደው» የሚል ምክሩን አቤሴ ሎም ሳይቀበለው በመቅረቱ አኪጠፈል ወደ ቤቱ ተመልሶ በገዛ እጁ ታንቆ ሞተ (2.ሳሙ.17፡1—23) ።

261 መወደስ

ጥውታነ ቀስቲ ቀበረ በውሳጢ ከርሡ፤
ወኢገሠሠ መግነዝ እስመ መግነዙ ኅብስት
በላዔ ሥጋሁ ለሰብእ ። ወበእንተዝ ሥርዐት
እንግዳ ነገረ ለግርያም
እንገር ላቲ በዘየም ዕለት፤
አኮኑ እንበለ ጥንት
መቃብረ ሙታን አዕረገት ግርያም ውስተ ገነት ።
ወኢተርፉ በውስቴቱ እለ ተቀብሩ ነፍሳት፤
እስመ ገጸሬ ዐይን አይተርፍ እንዘ የሐውሩ አዕይንት፤
ወእመ ሰራቂ ወሰደ መዛግብተ አዕናቶ ዐበይት
አዕናቶ አይተርፉ እንዘ የሐውሩ መዛግብት።

ትርጉም

በላኤ ሰብእ በቀስቲ የጥቂትን በሆዱ ውስጥ
ተበረ፤ መገነዣንም አልፈለገም፤
መገነዣው እንጀራ ነውና ። ስለዚህም ስርአት
እንግዳ ነገርን ለግርያም
በዛሬ ቀን እናገርላታለሁ፤
ያለ ጥንት(ያለልግድ)
የሙታን መቃብርን ግርያም ወደ ገነት አውጥታለችና።
የተቀበሩ ነፍሶችም በውስጡ አልቀሩም፤
የአይን መመልከት(ምልከታ) አይኖች ሲሄዱ አይቀርምና
ሌባም የታላላቅ እንቁዎች ሳጥኖችን በወሰደ ጊዜ
ሳጥኖች ሲሄዱ እንቁዎች አይቀሩምና።

ጥ ሰ ጢ ር

በሽብር ጊዜ የሞተውን ሰው ዘመዶቹ ሳይገንዙ እንደሚቀብሩት
በላኤሰብእ ሰዎችን በቀስቲ እየወጋ በላ ካሉ በሁዋላ፤ ባለቅኔው ቅድ
ስት ግርያም የሰዎች ስጋ የተከማቸበትን ሰው(በላኤ ሰብእን) ወደ
ገነት እንዲገባ በማድረግ፤ መቃብርን እንዳሳረገች ቆጥረው በአይ
ኖችና በሳጥኖች አንፃር ቅኔያቸውን አመስጥረዋል።

262 መወደስ

ጸናጸለ ብሩር ከንፈ ወምቅዋመ ቀርን
በንዋየ ጸጋ አጥረየ ለግብረ ቀኖና ግሃሌት
መዘምር ካህን ተክለ ሃይማኖት
ዘመልአ በልብሱ መዐዛ ስብሐት፤
ወግብረ ቀኖና ከመ ይግበር
ደንጊያ ተንሥአ በመንፈቀ እግሩ ሌሊት ።
ካዕበሂ ለእመ ኅጥአ እምሕዋሳቲሁ ዐበይት
ዶርሆ ሰኩና እግር ዘያነቅሆ ጊዜ ጸሎት፤
ግሩመ ዙሉ ሌሊተ ፍና ሰማያት
መጠነ በስድስቱ አከናፈ ኪሩቤል ከዋክብት።

ትርጉም

መአዛ / ምስጋና በልብሱ የሞላ ዘማሪ
ካህን / ተክለ ሃይማኖት የብር ፀናፀል / ከንፍንና
የቀንድ መቋሚያን በፀጋ / ገንዘብ
ለቀኖና (ያም) ስራ / ግሃሌት ገዛ ።
የቀኖና ስራንም ይሰራ ዘንድ
ደንግጦ በእግሩ / ሌሊት እኩሌታ (አጋማሽ) ተነሳ።
ሁለተኛም ከታላላቅ ሰውነቶቹ በፀሎት ጊዜ

የሚያነቃው የእግር ሸሆና / ደሮን ቢያጣ ፣
የሁሉ አስፈሪ የሰማዮች መንገድ / ሌሊትን
በስድስቱ የኪሩቤል ክንፎች/ ኮከቦች ለካ ።

ም ስ ጢ ር

ደብተራ የብር ፀናዕልንና የቀንድ መቋሚያን ለማህሌት ስራ
በገንዘቡ እንደሚገዛ ዓድቅ ተክለ ሃይማኖት የፀጋ ክንፍ አበቀሉ ፣
የቀንድ እግርን በተሰበረው እግራቸው ተኩ ይላሉ ባለቅኔው ።

ከህንም ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት በእኩል ሌሊት እንደ
ሚነሳ ተክለ ሃይማኖት ባንድ እግር መቆማቸውን የቅኔው ምስጢር
ይገልጻል ። ከዚህም ሌላ የሌሊት መንገድን የከዋክብትን መውጣት
ት ተጠባብቆ በከዋክብት ብርሃን እያየ እንደሚሄድ ፣ የተክለ ሃይ
ማኖትም አንድ እግራቸው ቢሰበር በስድስት የፀጋ ክንፎች ወደ
ሰማይ አረጉ በማለት ባለቅኔው ለተክለ ሃይማኖት ተፈፅሟል የሚባ
ለውን ተአምር በቅኔያቸው ምስጢር ያስረዳሉ ።

263 መወደስ

ዘአፈ ወርቅ ዘውዲ (አለቃ)

ተበቃሊሁ ለሰብእ ንዋዩ እዴሁ ፤
እስመ በዓለ ወርቅ ወርቅ ተፈትነ በእሳት ፣
ወአመ በምድርን ከብደ ቅንዩተ ሮሜ ክረምት
ለኩሉ ርኩብ ማዩ መከራ
እስከ ጎርዩ በዓለ ንዋይ ተጽኖስ እምሀበት
ወእስከ ኢክህለት ትትከበት
ንዋዩ ቅድስት ሀገር እንተ መልዕልተ ደብር ተሐንጸት።
ወእምላዕል ዘይዘንም ወዘይነቅዕ እምታሕት
ማዩ አይኅ አማዕበለን በመዓልት ወበሌሊት ፤
ወእማዩ አይኅ ንድግን ኢትዱረነ ታቦት
ታቦትነ አራራተ ለርእሳ ኢረከበት ።

ት ር ጉ ም

ሰውን የሚበቀለው የእጁ ገንዘብ (የገዛ ገንዘቡ) ነው፤
ባለ ወርቅ / ወርቅ በእሳት ተፈትኗልና ፣
የሮም አገዛዝ / ክረምትም በምድራችን በከበደ ጊዜ
ፈተና / ውሃ ለሁሉ ግኝ ነውና (ይገኛልና)
ባለገንዘብ ከሀብት ይልቅ ችግርን እስከ መረጠ ድረስ ፣
በደብር ላይ የታነፀች
የተለዩች (የከበረች) ታቦት እቃም ልትደበቅ እስካልቻ
ለች ድረስ ፤
ከላይም የሚዘንብና ከታች የሚፈልቅ (የሚመነጭ)
የጥፋት ውሃ
በቀንና በሌሊት አጥለቅልቆናልና
ከጥፋት ውሃም እንድን ዘንድ ታቦት እንዳትሸከመን
ታቦታችን አራራትን ለራሷ አላገኘችምና ።

ም ስ ጢ ር

በጠብመንጃው ቃታ ያጎረሰው ጥይት ተባርቆ ባለጠብመ
ንጃውን እንደሚመታው ሁሉ ባለወርቅና ብር ደክሞ በላቡ ባፈ
ራው በገዛ ገንዘቡ ተሰቃዩ ። ወርቅም በእሳት እንደሚፈተን ባለብር
በእሳት በጋለ ብረት ምጣድ ተጠበሰ ።

ክረምትም በምድር ላይ እንደሚከብድ የሮም ፋሽስት አገዛዝ
በኢትዮጵያ ላይ አለውጥ ሆነ ። ክረምትም በከበደ ጊዜ ውሃ በየ
ደጁ ለሁሉ እንደሚገኝ በሮም አገዛዝ ጥናትም መከራ ለሁሉም ደረ
ሰው ። ክረምት ሲከብድ ፀሀይ እንደሚፈለግ ፣ በኢጣልያ አገዛዝ
ሸፍታውም ባንዳውም ባለገንዘቡን ሲያሰቃዩት ባለፀጋው « ምንው
ድሃ በሆንሁ » እስከማለት ድረስ ።

በተራራ ላይ የተሰራች መንደር ከአይን እንደማትሰወር በየደብሩ
በቤተ ክርስቲያን የተናረው የታቦት እቃ ሁሉ ተበረበረ (ተዘረፈ)።

በኖህ ዘመን ከላይ የዘነበውና ከምድር የመነጨው የጥፋት ውሃ የቀድሞ ሰዎችን በቀንና በሌሊት እንዳሰጠማቸው በኢጣልያ ወረራ ጊዜ በቀን ባንዳዎች ፣ ሽፍቶችም በሌሊት ህዝቡን ደበደቡት ። የጥፋት ውሃ ከላይ ወደ ምድር እንደዘነበና ከምድርም ወደላይ እንደፈለ ከአውሮፕላን ላይ በምብ ወደህዝቡ ተጣለና ምድሩን አደባለቀው ፣ የላዩን በታች የታቹን በላይ አደረገው ፣ ስለዚህም ሌትም ቀንም መባንን ሆነ ።

ኖህ ከእነቤተሰቦቹ በታቦት (በመርከብ) ወስጥ ገብቶ ከጥፋት ውሃ እንደዳነ ፣ የኢትዮጵያ ህዝብ በቤተ ክርስቲያን ታቦት ከኢጣልያ አደጋ እንዳያመልጥ የቤተ መቅደስ ታቦት ለራሷ መጠጊያ ደብርን አላገኘችም ። ምክንያቱም ደብሩ (ቤተ ክርስቲያን) ከአውሮፕላን ላይ በሚወረወር በምብ ከመደብደብ አላመለጠምና ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

ታሪክ

ይህ ቅኔ የተደረሰው ከጎጃም አድባራት መካከል አንዱ በሆነው በደብረ ገነት ኤልያስ ቤተ ክርስቲያን ነው ። ዘመኑ 1931 አ.ም. ሲሆን ፣ ምክንያቱ ጠላት ከ1928 አ.ም. ጀምሮ በኢትዮጵያ ህዝብ ላይ ስለፈፀመው ግፍ ነው ። በዚያ ዘመን ስለሀብት መኖር ጭምጭምታ የተሰማበት ሰው ሁሉ ቀን ቀን በኢጣልያ ፋሽስት ባንዳ ሲደበደብና ሲሰቃይ ይውላል ። ሌሊት ሌሊት ደግሞ በሽፍቶች የቀበርኸውን ብር አምጣ እየተባለ የፈጥኝ ከወጋግራጋር ታስሮ ይገረፋል ፣ በእሳት በጋለ ብረት ምጣድ ላይ ተቀምጦ ይጠበሳል ። ያን ጊዜ ያልተሰቃየ ከስንት አንድ ነው ፣ በቤቱ የሚውል አልነበረም።መላው ቤተሰብ በጫካና በዋሻ ውሎ ማታ ጨለማ ለብሶ እቤቱ ገብቶ ሴቶቹ እሳት ሲያጠያጢሱና ገና እህል ሳይቀምሱ ሽፍታ በየቤቱ ከች ይልባቸዋል ። በአርበኞች ሰፈር አካባቢ የነበሩት ቤተ መቅደሶች ከአውሮፕላን ላይ በምብ ተጣለባቸው ። የታቦት እቃ ቤቶችና መቅደሶችም ተበረቡ ። የየደብሩ ህዝብ በሙሉ በባለሳንጃ ፈረሰኞች ፋሽስቶችና ባንዳዎች እየተከበበ መሳሪያው ቀርቶ ቀለህ የተገኘበት ይረገግን ነበር ።

264 መወደስ

ዘውብት (ጭሀር)

ለዐዕመ ልዳዊ ሰማዕት እገዚአ ተገናኝ
ይስቅልም መጽኑ እይሁድ ነፋሳት ፣
ወዘርዋን ምድር ኮት ሕዋሳቲሁ አርድእት ፣
ለሞት አምጣነ አብጽሐ ይሁዳ መጥባሕት ።
ወአመ ተምዑ አጋዕዘት
ሕንጻ ሥጋሁ ሰናዖር በነፋስ ዐውሎ ተመዝበረት ።
ፈረየትሂ ለለዕለቱ አስካለ ምትረት
ከሣደ ጊዮርጊስ ዕፅ ከርካዕ ገበ ሙሐዘ ማይ ዘበቄለት፤
አመኒ ደወየ በኩረ ተጋድሎ ሰማዕት
መጽኑ ለጠይቆ አዝማደ ጳውሎስ አክሊላት ።

ትርጉም

የመገፋት ጌታ / የልዳ ሰማእት አጥንትን
ይስቅሉት ዘንድ ነፋሶች / እይሁድ መጡ ፣
ተማሮች / ሰውነቶቹም የምድር ብትኖች ሆኑ (ተበተኑ) ፤
ይሁዳ / ሰይፍ ለሞት አድርሶታልና ።
ጌቶችም (ስላሴ) በተቆጡ ጊዜ
የሰጋው / ሰናኦር ህንፃ በአውሎ ነፋስ ፈረሰች ።
በውሃ መውረጃ የበቀለች የጊዮርጊስ
አንገት / የሎሚ እንጨትም ፍሬ / መቆረጥን በየቀኑ አፈረች ፤
የመጋደል አለቃ / ሰማእትም በታመመ ጊዜ
የአውሎስ ዘመዶች / አክሊሎች ለመጠየቅ መጡ ።

ክርስቶስን አይሁድ እንደሰቀሉት የጊዮርጊስንም አጥንት ነፋሶች ወሰዱት ። እንዲሁም ክርስቶስ ሲያዝ ሀዋርያት እንደተባኑ የጊዮርጊስ ሀዋሳት (የአካሉ ክፍሎች) ደቀው ተበተኑ ።

ከዚህም ሌላ ስላሴ በተቆጡ ጊዜ የሰናኦር ህንፃ እንደፈራረሰች የጊዮርጊስ አካል በነፋስ ተበተነች ። በውሃ መፍሰሻም-የበቀ ለች የሎሚ እንጨት በየጊዜው ፍሬን እንደምታፈራ የጊዮርጊስ አንገት በመቆረጥ ውሃ አፈሰሰች ። የታመመውን ሰውም ዘመዶቹ ሊጠይቁት እንደሚመጡ ፣ መከራ ለተቀበለ ጊዮርጊስ ሰዓት እክ ሊሉች ወረዱለት በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

265 ኩልክሙ

ዘመርሻ (መጋቢ ፣ ዘዲማ ጊዮርጊስ)

ለበ እስራኤል ሰረቀ በከናፍራሁ አቤሴሎም እብን ማኅበረ ደቂቅ ወሕፃናት እስመ ለእሉ ይእቲ መንግሥተ ሰማይ ስብሐት ። ወፈለሰ አመካኑ እስራኤል እንተ አንገሥዎ አርምዎ ዳዊት ፤ ወእምይሁዳ ዘተረበዐት ተናግሮ አይሁድ ትእማር ዘለፋ እስራኤል ጸሐፍት ። ይቤሎሙሂ ሆሣዕና ለአእባን ደብር ኅለፍት ኢትበሉ ለጌሠም ቅዳሴ ምግብ ዕለት ፤ ወለሆሣዕና ይብልዎ ኅብስተ ሕይወት ንብላዕ ወንስተይ ወጌሠመ ንመውት ፤ እንዝ የም ሰብእ አምጣነ ጌሠም መሬት ። ንብላ ወንስተይ ወጌሠመ ንመውት ፤

የአሽከሮችና የህፃናት ተባባሪ ድንጋይ / አቤሴሎም የእስራኤልን ልብ በከንፈሮቹ አስኮ በለለ ፤ መንግስተ ሰማይ / ምስጋና ለእነርሱ ናትና ። እስራኤል ያነገሱት ዳዊት / ዝምታም ከቦታው ተሰደደ ፤ የእስራኤል ፀሀፊዎች ስድብ የሆነች የአይሁድ መናገር / ትእማርም ከይሁዳ የተረሳች ናት ። ሆሳእናም የተራራ ድንጋዮች / መንገደደኞችን የእለት ምግብ/ምስጋናን ለነገ ይሁን አትበሉ አላቸው ፤ (እነርሱም) ሆሳእናን የሀይወት እንጀራን «እንብላና እንጠጣ ፣ ነገም እንሞታለን» ይሉታል ፤ «ሣሬ ሰው ስንሆን ነገ መሬት ነንና» ። «እንብላና እንጠጣ ነገም እንሞታለን» ይሉታል ፤

ያባተን ዙፋን ለመንጠቅ ከትንንሾችና ከትልልቆች ጋር የመ ከረ የእስራኤል ንጉስ ዳዊት ልጅ አቤሴሎም በንግግሩ የእስራኤልን ልብ እንዳስኮበለለ የሆሳእና ድንጋይ እንደልጆች አመሰገነ ፤ በምስጋናውም ሀዝቡን አስገረመ ። አይሁድ ገንዘብ ያደረጉት ዝምታም ከድንጋይና ከህፃናት ጠፋ ፤ የተረሳች ትእማርም የእስራኤል መሰደቢያ እንደሆነች ፣ ይሁዳ የተዋት እውነትን መናገር የእስራኤል መነቀፊያ ሆነች በማለት የቅኔው ደራሲ የቅኔያቸውን ምስጢር አራቀዋል ። ከዚህም ሌላ ክርስቶስ ሀዋርያትን « ለነገ አትበሉ» እንዳላቸው የድንጋዮችም ማመስገን ያንድ ቀን ብቻ ሆኖ መቅረቱን የቅኔው ምስጢር ያስረዳል ።

266 ሚበዝተ

ዙተክለ ጽዮን (አለቃ)

ሐሜተ ክልኦቱ አገው
ዘኢፈርሀ ወልድ በልዐ በተከብቶ
ሥጋ ጥዑመ እንዘ የዐጹኖሳቶ ፤
ወፍሉጠ ሞት ኮነ ባሕቲቶ ዘበልዐ እስመ ይመውት
ባሕቲቶ ።

ትርጉም

የሁለቱ ወንድሞቼን አሜት
ያልፈራ ወልድ በሩን ዘግቶ
በመደበኛ ጣፋጭ ስጋን በላ ፤
በሞትም ልዩን ሆነ «ብቻውን የበላ ብቻውን ይሞታልና»

ምስጢር

የባልጀሮችን አሜት ያልፈራ ሰው ደጃፋን ዘግቶ ስጋን እንደ
ሚበላ ከሶስቱ አካላት አንዱ አካል ወልድ ከአብና ከመንፈስ
ቅዱስ በበታ ሳይለይ በተለየ አካሉ የማርያምን ስጋ ለበሰ ፤ በድን
ግልናም ተወለደ ። « ብቻውን የበላ ብቻውን ይሞታል » እንዲ
ሉም ወልድ በለበሰው ስጋ ሲሞት ፤ አብና መንፈስ ቅዱስ ስጋን
ባለመልበሳቸው በሞት አልተሳተፉትም (እንደ ወልድ አልሞቱም)
በማለት ባለቅኔው የወልድን ሰው መሆንና መሞት ያስገነዝባሉ ።

267 ግእዝ ጉባኤ ቃና

በካፋ ኢትርሳዕ ዘተዋነይነ ክልኤነ ፤
እንዘ አበ ኦብርሃም አንተ ወብእሲተ ኦብርሃም አነ ።

ትርጉም

በካፋ ፤ ሁለታችን የተጫወትነውን አትርሳ ፤
አንተ የኦብርሃም አባት (ታራ) ስትሆን እኔም የኦብርሃም
ሚስት (ሳራ) ስሆን ።

ምስጢር

ሁለት ዓዶች ሲጨዋውቱ ቆይተው ሲሰነባቡ አንዱ ለሁለ
ተኛው «ያን የተባባልነውን እንዳትረሳ» ይለዋል ። በዚህም አንጻር
አጼ በካፋ በልጅነታቸው ከአንድ ዓዶኛቸው ጋር በትምህርት ቤት
ሲማሩና አፍአ ወጥተው (ተቀምጠው) ሳሉ «እኔ ብነግስ አንተንም
ሾሜና ሸልሜ አልቅግለሁ» የሚል የልጅነት ተምኔታዊ ተስፋ ለዚህ
ዓዶኛቸው ሰጥተው ነበር ። አጼ በካፋ በምኞታቸው መሰረት ለመን
ግስት በቁ ። ያም ተማሪ ምሁር ሆኖ ወደ ንጉሱ (አጼ በካፋ) ቀርቦ
ያን በአፍአ የተጨዋውቱትን የልጅነታቸውን ነገር በዚህ ቅኔ አማ
ካይነት አስታወሳቸው እና ያሉትን ፈጠሞላት ይባላል ።

268 ዋዜማ

ዙነይሉ (ዘመተሉ)

ጽዮን ኢየሐምር
መሰግላዊ አጵሎን እንተ ያሰግድ አእባነ ፤
ሶበ ሰትየ በቀርነ ኢሎፍሊ መግተኪ ወይነ
ልብሰ ከዊናቱ አምላክ እስመ ንደን ፍጡነ ፤
ወእንዘ ለሕዝቡ ይብሉሙ መድኅኒት አነ
መድኅኒተ ለርእሱ ኢኮነ ።

ትርጉም

ዕዮን ድንጋዮችን
የሚያሰግድ የጠንቋይ ወገን/አጵሎን አያውቅም ፤
መአትሽ/ወይንን በኢሎፍሊ/ዋንጫ በጠጣ ጊዜ

ልብስ/አምላክ መሆኑን ፈጥኖ ጥሏል፤
ለወገኖቹም መድሀኒት ነኝ ሲላቸው
ለራሱ መድሀኒትን አልሆነምና።

ም ስ ጢ ር

ሀዘቡን የሚያሰግድ ጠንቋይ በወይን (ቢኖ) ሰክሮ ልብሱን ጥሎ ሲታይ፡ «አዋቂው ለራሱ አላወቀም ለሌሎቹ መድሃኒት ነኝ ሲል ራሱን አላዳነም» ይባላል። እንዲሁም በአንጻሩ ከድንጋይ የተሰራ የኢሎፍሊ ጣኦት አጽሎን ከታቦተ ፅዮን ላይ ወድቆ ሲሰባበር አምላክ አለመሆኑ ተገለጠ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል።

ታ ሪ ክ

ዳጎን (አጽሎን) በፍልስጥኤም፣ በሶርያና በመስጴጦምያ አገሮች ከሚመለከቱ ጣኦቶች አንዱ ነበረ ። ይህ ጣኦት ልዩ መልክ ያለው ሆኖ ከወገቡ በላይ ያለው የአካሉ ቅርፅ ሰው፣ ከወገቡ በታች አሳ ይመስል ነበር።

በዘመነ መሳፍንት መጨረሻ ላይ ፍልስጥኤማውያን (ኢሎ ፍላውያን) እስራኤላውያንን በጦርነት አሸንፈው የእግዚአብሔርን ታቦት ፅዮንን በዳጎን ቤት ቢያኖሯት የጣኦቱ ምስል ወቅድ ተሰበረ ይባላል (መላ . 16 ፣ 21—30) ።

269 መወደስ

«ተክለ ጽዮን (አለቃ)»

በሰሜሪ ቃሉ ለሳውል ቢጻ ኤርምያስ
ሠለስተ አክራሪ ኢነትገ አንብዕነ፣
ሰዝኒ ብካይ ሀገረ ሳውል ኢኮነ
ነግዶ ወፈላሴ ፤
እስመ ሰብአ ቤቱ ለብካይ ንሕነ ፤

ቀዳሚ ኅብ ለመድነ

በላዕለ ትካዝ ትካዝ ወበላዕለ ኅዘን ኅዘነ ።
ሶበሂ ተዘከርናሃ ለደብረ ሊባኖስ እምነ
ሆየ ውስተ አፍላጋ ነበርነ ወበከይነ ፤
እስመ ማየ ዕድሜነ ኅልቀ ከመ ንዘረው ነፍሱን
መንፈቅነ በምዕራብ ወበውስተ ምሥራቅ መንፈቅነ ።

ት ር ጉ ም

የኤርምያስ ጓደኛ የሆነ የሳውልን (የዳውሎስን) ቃል በመስማት ሶስት ዘመን እንባችን አልንደለም (አላቋረጠም)፤ ለዚህም ልቅሶ/የዳውሎስ አገር እንግዳና ፈላሻን አልሆንም፤

የልቅሶ ቤተ ሰበኞ ነንና ፤
በትካዜ ላይ ትካዜን

በአዘንም ላይ አዘንን ቀድሞ ከለመድን ዘንድ ።
እናታችን/ ደብረሊባኖስንም በአስብናት ጊዜ
በዚያ በወንዞች ተቀመጥንና አለቀስን ፤
እኩላችን በምእራብ እኩላችንም በምስራቅ ሁላችን
እንድንበተን ውሃ/እድሜያችን አልቋልና ።

ም ስ ጢ ር

አለቃ ተክለ ፅዮን በሃይማኖት ምክንያት እየተከሰሱ ተጉላል ተዋል ። በሁዋላም ከነጓደኞቻቸው ከኢትዮጵያ ውጭ ተሰደው ሄደዋል። ቅዱስ ጳውሎስ «ሶስት አመት ሙሉ እንባየ አላቋረጠም» እንዳለ አለቃ ተክለ ፅዮንም በኢትዮጵያ ሳሉ በሃይማኖት ምክንያት እየተከሰሱ የተጉላሉትን መጉላላትና ያዘነትን አዘን ያነቡትንም እንባ አስታውሰው በውጭ አገር ሳሉ በደብረ ሊባኖስ ትዝታ መመሰጣቸውን በቅኔያቸው ምስጢር ቀርፀዋል ። በተጨማሪም ውሃ ወርዶ ወርዶ እንደሚያልቅ እድሜያቸው በሰደትና በስቃይ ማለቁን ቤተ ሰብም አሳዳሪውን እንደሚለምደውና እንደማይፈራው ፣ እርሳቸውም በአገራቸው የለመዱትን መከራና ስቃይ በውጭም አገር የማይሰቀቁት መሆናቸውን በማመልከት ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

270 መወደስ

ለሙኑ ሐላዩ እግዚአብሔር
 ተድላ ዓለማት ዓለሙ እምድጎረ ፈጠረ ለነ?
 ለኮኑ ገድግዎ ወመንንዎ ይብሉን
 ወቦኑ ለእንስሳት
 ዘክረ ለሊሁ ወሐላዩ ብነ ?
 ቅድመ ኢሳይያስ ነቢይነ
 ውስተ አእምሮ አማን አምጣነ እንስሳት ይጌይሱን ።
 ዓለምሂ ለእመ ተርፈ ኢያገዝነን
 አምጣነ ጎሳር ወቅጥቃጤ ፍናተ ሰናክሬም ዓለምን ፤
 ወመፍትው እግዚእ ዓለሙ ከመ ያገድገን
 አምጣነ ለሊሁ መቅድመ ዙሉ ዓለምን ወርስትን ።

ትርጉም

እግዚአብሄር ለማን አሰበ ?
 የአለምን ደስታ/ አለም ለእኛ ከፈጠረ በሁዋላ
 «ተውትና ናቄት ይለናልና»
 በእውኑ (በእውነቱ) ለእንስሶች
 አስታወሰና አሰበን ?
 በነቢያችን ኢሳይያስ ፊት
 በእውነተኛ እውቀት እንስሶች ይበልጡናልና ።
 አለምም ቢቀር አያሳዝነንም
 የሰናክሬም መንገድ/አለማችን አሳርና ቅጥቅጣት ነውና ፤
 ጌታም አለምን ያስተወን ዘንድ ተገቢ ነው
 ጣርሱው ከሁሉ በፊት አለማችንና ርስታችን ነውና» ።

ምስጢር

«እንዳያማህ ጥራው ፣ እንዳይበላ ግፋው» እንደሚባለው አንዳንድ ሰው ሙሉ ተስፋ ክስጠ በሁዋላ ወደሁዋላ ይላል (የሰጠውን ተስፋ ሳይፈፀም ይቀራል) ። እንዲሁም እግዚአብሄር ይህን አለም ለሰዎች መጠቀሚያ አድርጎ ከፈጠረ በሁዋላ ሰዎች አለሙን እንዲተውት ያዝዛል ። ነቢዩ ኢሳይያስ «አሁን ጋጡን አወቀ ፣ ላምም የጌታውን ቤት አወቀ ፣ እስራኤል ግን አላወቁኝም ፣ አልተረዱኝም» እንዳለ በተፈጥሮው ከእንስሳት የበለጠ ሰው በእንቢተኛነቱ ከእንስሳት ስላነሰ እግዚአብሄር አለሙን ለእንስሶች ብቻ መጠቀሚያ ሊያደርገው አሰበን ? በማለት ደራሲው ራሳቸውን ጠይቀዋል ። በተጨማሪም ከተባደሙ እርሻ ተባይ የሌለበት እርሻ እንደሚመረጥ ይህ ብዙ ችግር ያለበት አለም ቢቀር የማያልፍ አለምና ርስታችን ራሱ አምላካችን ስለሆነ በርሱ እንኖራለን በማለት ባለቅኔው እምነታቸውን በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

271 መወደስ

ዘደለሰ (መሪታ ፣ ዘዋሽራ)

መሥዋዕተ መድኅኒት ሰይፍ ለእመ ተሦዎ
 በደሙ ሴዘወ ሕያዋን ወሙታን ፤
 እስመ በደሙ አብጠለ ዘሞተ ይስሐቅ ሥልጣን
 ድኅረ ልብሰ ሥጋ ወኮነ ከማን ፤
 ጎሕነሂ ዘኢሁሎን
 ተዋሕዶተ በግብጽ ዘሥላሴሁ ኢርኢን ።
 ሞተ ሰይፍሂ በርስተ ሥጋ ዘኢነጻርነ ነጻርነ ፤
 ለቃል እንቲአሁ ለሥጋ አምጣነ ኮነ ።
 ወሥኑ ለሰይፍ ወርኅ ሰማያት ከደን
 በሰማይ እስመ ፈጠረ ጽልመተ ወብርሃን ።

የመዳኛ መስዋእት/ ሰይፍ ቢሰዋ
 ህያዋንንና ሙታንን በደሙ አዳነ ፤
 ስጋ ከለበሰና እንደኛ ከሆነ በሁዋላ
 የይስሀቅ ሞት/ ስልጣንን በደሙ አጥፍቷልና ፤
 የሌላን እኛም
 በግብፅ የሶስትነቱ ምስጢር አንድነትን አላየንም ።
 በስጋ ርስት ግን ያላየነውን የሰይፍ ሞት አየን ፤
 ለቃል የሆነው ለስጋ ሆኗልና ።
 የሰይፍም ውበቱ የሰማዮች ጨረቃን ከደነ (አለበሰ) ፤
 ጨለማንና ብርሃንን በሰማይ ፈጥሯልና ።

ምስጢር

አብርሃም ልጁን ይስሀቅን ለእግዚአብሔር ሊሰዋበት የቃጣው ሰይፍ ደም ተቀብቶ በመገኘቱ ይስሀቅ ከመሰዋት ዳነ ። ክርስቶስ ስጋን ለብሶ እንደእኛ ሰው እንደሆነ የአብርሃም ሰይፍ የሰማያዊ በግ አንገትን በይስሀቅ ፈንታ ቆረጠ ። የእግዚአብሔር ቃል ርስት (አምላክነት) የስጋ ገንዘብ እንደሆነ ይስሀቅ እንዳይሰዋ ከሰማይ ቃል ተሰማ። ብርሃንም ሰማይን እንደሚያደምቀው በአብርሃም ሰይፍ የታየ ደም በሰማይ ጨረቃ ታየ ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

272 ሕንጻሃ

እንከ ቀራንዮ ኢይበጽሕ እግዚእነ ፤
 እስመ ቀራንዮ ምድረ ደም ኮነ ።

ትርጉም

እንግዲህ ጌታችን ቀራንዮ አይደርስም ፤
 ቀራንዮ የደም ምድር ሆኗልና ።

ደመኛ ያለው ሰው ደም ወደፈሰሰበት ቦታ መሄድ ያስፈራ ዋል ፤ እንዲሁም ደሙ በቀራንዮ የፈሰሰ ክርስቶስ በዚያ እንደሞተ አለመቅረቱና ከመቃብር መነሳቱ በቅኔው ተመስጥሯል ።

327 መወደስ

ጥጵይ (አለቃ)

ሞተ ፍጡራን ተምህረ ገቢረ ትሕትና
 እንቃዕዲያ ኢይርአይ ገዳ አረጋዊ በዐይኑ ፤
 ባሕቱ ይብላነ ውስተ ደብረ ዳሞ መካኑ ።
 እንበለ ውለቱ አረጋዊ
 ሥጋ ሰብእ ለቢሶ ዘሞአኒ መት
 ንንግር ወንዜት ፤
 ከመ ከመ ሊቁ ኤልያስ ለአረጋዊ መጠኑ ።
 ለሕያውኒ ገብረ ክርስቶስ ላእካነ ምስጢር ኮት
 ካህናተ ሰማይ ሕግማት መንበረ ሥጋሁ ዘየዐጥኑ ፤
 ወእምሐዋርያት ገድላት እለ ተአመኑ
 የሐንስ ዕጄ ሥጋ ዘረፈተ ውስተ ሕዕት ።

ትርጉም

ቀና ብሎ የሸግገሌ ፈትን በአይት
 እንዳያይ የፍጡራን ሞት የትህትና ስራን ተግረ ፤
 ነገር ግን በደብረ ዳሞ ቦታው ውስጥ
 ያለዚያ አረጋዊ
 «የሰው ስጋ ለብሶ ያሸነፈኝ ግን ነው?» ይለናል ፤
 የአረጋዊ መጠኑ
 እንደ ሊቁ / ኤልያስ እንደሆነ እንናገርና እናወራ ዘንድ ።
 ስጋ / መንበሩን (ዙፋኑን) የሚያጥኑ ህግሞች / የሰማይ ካህናትም ።

ለህያው አምላክ/ገብረ ክርስቶስ የምስጢር መላክተኞች ሆኑ።
ከታመኑ ከሀዋርያት / ገድሎችም
የሰጋ ትል / የሀንስ በጭኑ የተቀመጠ ነው።

ምስጢር

ትሁት የሆነ ልጅ የሰማግሌን ፊት ቀና ብሎ ማየት አይደፍርም። እንዲሁም የሰጋ ሞት የደብረ ዳሞ ገዳም አበምኔት የነበሩ አቡነ አረጋዊን አላገኛቸውም። ስለዚህም ዲያብሎስ «ሰጋ ለብሶ ያሸነፈኝ ይህ ማን ነው?» እንዳለ ሞትም ስጋ የለበሰውን ሁሉ ሲያሸንፍ አቡነ አረጋዊን አላሸነፈም፤ የደቀ መዝሙር መጠኑ እንደ መምህሩ መጠን እንደሆነ አቡነ አረጋዊ እንደ ነቢይ ኤልያስ በህይወት ይኖራሉ። የሰማይ ካህናትም የአምላክን ዙፋን እንደሚያጥኑ ሀማሞች የገብረ ክርስቶስን ስጋ በሉት። ከሀዋርያትም አንዱ የሀንስ በክርስቶስ አጠገብ እንደተቀመጠ ትል በገብረ ክርስቶስ አካል ላይ ተርመሰመሰ ይላሉ ባለቅኔው።

274 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ትቤ አራት እቤርተ ግላም ማላኒ
መገጥዕ ወልድዮ ከመ ጸርኩክ ጸረኒ።

ትርጉም

የሚጠፋ አለም ባልቴት/አልጋ
«መገጥእ ልጂ! እንደተሸከምሁህ ተሸከመኝ» አለች።

ምስጢር

ጠራተኛ ባልቴት በእግሯ መሄድ ሲላናት የሚጠራትን ልጅዋን «ልጂ ሆይ እንግዲህ አዝዬ እንዳሳድግሁህ እዘለኝ እንጂ ምን ይደረጋል» ትለዋለች። እንደዚህም ሁሉ የባልቴቲቱ ምሳሌ አልጋን ሰላሳ ስምንት አመት የተኛባት በሽተኛ ድና ተሸከሟት ወደቤቱ መሄዱን የቅኔው ምስጢር ያስረዳል።

275 ዘአምላኪዮ

ውስተ ደብረ ምስጢር ታቦር እመ ትሬኢ ደመና
ኢይምሰልክ ሙሴ ዘይወርድ መና፤
ደመና ታቦር ፍለጥ አኮኑ እምደመና ደብርክ ሲና።

ትርጉም

በምስጢር ተራራ ታቦር ደመናን ብታይ
ሙሴ! መና የሚወርድ አይምሰልህ፤
ሲና ከተባለ ተራራህ ደመና የታቦር ደመና የተለየ ነውና።

ምስጢር

ቀድሞ በደብረ ሲና የታየው ደመና ለእነሙሴ የሰማይ መናን የሚያዘንብላቸው ሲሆን፡ በደብረ ታቦር በሙሴና በኤልያስ በሀዋርያትም ፊት የታየው ደመና «ይህ ልጄ ነውና እርሱን ስሙት» የሚል የወልድን ነገር የሚያሰማ በመሆኑ ባለቅኔው ሙሴን ደመና ባየ ቁጥር መና ይወርድልኛል እያለ የሚጓጓ አስመስለው ተቀኝተዋል።

276 ሥላሴ

ዘበተረ ጊዮርጊስ (እጫጌ)

በዘመን ቀዳማዊ
አመ ምግብ ሙሴ ወሚካኤል
አሠረ ቀዳሚ አቀጽለ ዘአረተሙ ሰኩና፤
ወኢያፍለጠሙ በካልእ ፍና፤
በምግብ ገብርኤልስ ክረምተ ቃሉ ደመና

ሰበ ዘበጠ ዝኖረ ዜና
ሙራት ጸገየ አምላካና
ወአምላክ ፈረየ ሰብእና

ትርጉም

በተደግ ዘመን
በሙሴና በሚካኤል ሹመት ጊዜ
የአሪታቸው ተረከዝ የመጀመሪያ ዱካን (ፍለጋን) አል
ቀረፀም፤

በሌላ መንገድም አለለያቸውም፤
በገብርኤል ሹመት/የቃሉ ደመና ከረምት ግን
ዝናብ/ወረ በመታ (በጣለ) ጊዜ
ሙራት አምላካነትን አበበ፤
አምላክም ሰው መሆንን አፈረ።

ምስጢር

ሙሴና ሚካኤል እስራኤልን እየመሩ በመገቡበት (በአስተዳደር
ደሩበት) ዘመን አንበሳ የእግሩ ርግጫ ዱካን (ፍለጋን) እንደሚያ
ጠፋ የሙሴ ሁኔታ በሚካኤል፣ የሚካኤልም ሁኔታ በሙሴ አልተ
መለከተም ነበር። በገብርኤል ቃል ምግብና (ማገልገል) ጊዜ ግን
በከረምት ደመና ጠል የረካ የሙራት ተክል አበባን እንደሚያብ
ብና ዝረቱም (ሰብሉ) እንደሚያፈራ ከሙራት የተፈጠረው ሰው
አምላካነትን፣ አምላክም ሰው መሆንን ተገናኝቶ (ገንዘብ አደረገ)
ግለት በቅኔው ተመሰግኖበታል።

277 ሥላሴ

ዘእንገሳ ወርት ገይሉ (አለቃ)

በቀለ ቀዳማዊ
በአፍኦ አጥፍኦ እማእከሉሙ
አርፎ ምድር ወተማስ ክልኤት ዘተባእሉ በዜና፤

ወምእዎ ዓዲ ለእኩይ ሕሊና፤
ሳዕለ አርፎ ምድር ተማስ እደሁ ከመ ኢያንሥእ በፍና
አእዳው ለተማስ እስመ ኢኮና፤
ወአይዕቀብ አርፎ አእጋሪ ጊዜ ጽሙና
ኢህለዎ ለተማስ ሰኩና።

ትርጉም

በወረ የተጣሉ
ሁለቱ ተማስና የምድር እባብ
የቀድሞ በቀልን (ቲምን) በመካከላቸው አጠፉ፤
ዳግመኛም «ከፋ አሳብን አሸነፉ»፤
በምድር እባብ ላይ ተማስ እጁን በመንገድ እንዳያነሳ
እጆቹ ለተማስ አልሆኑምና፤
እባብም እግሮችን በድካም ጊዜ እንዳይጠብቅ (እንዳይ
ነድፍ)

ለተማስ ተረከዝ የለውምና።

ምስጢር

በሙራት ተጣልተው የኖሩ ሁለት ሰዎች ሲታረቁ «አንተም
በእገሌ ይዞታ የሚያገባህ የለም፤ አንተም ደግሞ ከእገሌ ይዞታ
ምንም የለህ፤ ስለዚህ ቲም በቀላችሁን ተዉ» ይባላሉ። እንዲሁም
አዳም የእባብን ራስ በበትር እንዲቀጠቅጥና እባብም ተረከዙን እን
ዲነድፈው በተደረገው መሰረት በሰውና በእባብ መካከል ያለው
ቅራኔ በተማስ ሁኔታ ለእባብ ጠፋለት። ተማስ እባቡን በእጁ በትር
እንዳይቀጠቅጠው እጆች የሉትም፤ እባብ ደግሞ እግሩን እንዳይነ
ድፈው የተማስ እግሮቹ ተቆርጠዋል። ስለዚህ «ሲስት ይሰለቡ»
እንዲሉ ባለመቻላቸው ብቻ ከአንገት በላይ ተማስና እባብ ተሰማሙ
ግለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል።

278 መወደስ

አልቦ ለሰብአ እንተ ይፈደቶ
ህየንተ ሠናይ ሠናየ እንበለ እኪት ወሙስና፤
ወምሳሌ ዝንቱ ነገር ከመ አይትርፍ በዜና
ድገረ ተከለሉ በብሩህ ደመና
እስራኤል መገብተ ሲና
እስመ ሳዕለ ክርስቶስ መከሩ ህየንተ ዘበልዑ መና ።
ሠናያትስ ለሠናያን እመ በፍትሐ ጽድቅ ኮና
ላኤም ፍዳ ጸግሁ እምጸገበ ወይነ ቃና ።
ወለሳምናዊት ዘመን እመ ይበጽሕ መጠና
ፍቅር ቀጸላ ርእስ ተገድፈ በሰኩና ።

ትርጉም

ከክፋትና ከጥፋት በቀር ለሰው
በመልካም ፈንታ መልካምን የሚከፍለው (የሚመልስ
ለት) የለም፤
የዚህም ነገር ምሳሌ በወሬ እንዳይቀር
በብሩህ ደመና ከተጋረጹ በሁዋላ
የሲና መጋቢዎች እስራኤል
መና ስለበሉ ፈንታ በክርስቶስ ላይ መክረዋልና ።
መልካሞችስ ለመልካሞች በእውነት ፍርድ ቢሆኑ
ላም በድካሙ ብድራት (ፈንታ) የቃና ወይንን በጠገበ
ነበርና ።
የስምንተኛዋ ዘመንም ልኳ ቢደርስ
የራስ መሸፈኛ/ ፍቅር በእግር ተረከዝ ተጣለ ።

ምስጢር

የበጎ አድራጎት ብድራት በጎ አድራጎት ሲሆን «እህል ላበደረ
አፈር» እንዲሉ፤ የበጎ አድራጊው ክፍያ ክፍ ስራ ሆነ ። እስራኤል

እምላካቸው ደመና ጋርዶ የሰማይ መና እየመገበ ከጠላቶቻቸው
ጭቆና ቢያወጣቸው «በደጋ ቢሆን ነው እንጂ በበረሃ ቢሆን የሰ
ማይ መናን ማዝነብና የአለት ውሃን ማፍለቅ አይቻለውም ነበር»
አሉ ። በተጨማሪም መልካም ስራ ለሰራው ቢሆን፤ በብርድ ቀን
በትንፋሹ የሚሟቀው እንስሳ ስለበጎ አድራጎቱ የወይን መጠጥ
ሊታደል (ሊጋበዝ) ይገባው ነበር ። ግን አልተደረገም ። ይህ ሁሉ
የሆነው የራስ ባርኔጣ በነፋስ እንደሚወድቅ፤ በስምንተኛው ሺህ
ፍቅር ቢጠፋ ነው በማለት ባለቅኔው ቅኔያቸውን አመስጥረዋል ።

279 ዋዜማ

መራጎተ ሞት አወፈዮ
ለፀሐይ ብሩህ እደ ኤርምያስ መድገን
ከመ ንስማዕ ውስተ መቃብሩ ድምፀ ኤልሳዕ ቀርን ።
ወበላድሳይ ወርጎ ድገረ ፅንሰ የሐንሰ ዐይን
ገበ አሐቲ ሀገር ገጸ ዕውራጎ
ተፈነወ ገብርኤል ብርሃን

ትርጉም

የኤልሳእ ነጋሪት ድምፅን
በመቃብር ውስጥ እንሰማ ዘንድ ለበራ
ፀሀይ/ የኤርምያስ እጅ አዳኝ የሞት መክፈቻዎችን ሰጠው።
ከየሀንስ ፅንሰ/ አይን በሁዋላም በስድስተኛው ወር
ወደአንዲት አገር/ የእውሮች ፊት
ገብርኤል/ ብርሃን ተላከ ።

ምስጢር

ለኤርምያስ መራሁትን (መክፈቻ ቁልፎችን) እንደሰጠው
አዳኝ ጌታ ለፀሀይ የሞትን መክፈቻ ሰጠው ማለት ፀሀይ የክርስ
ቶስን እርቃን ለመሸፈን ክርስቶስ በተሰቀለ ጊዜ ጨለመ ማለት

ነው ። ቅዱስ ገብርኤልም ኤልሳቤጥ በፀንሰች በስድስተኛው ወር ወደገሊላ ሄዶ ግርያምን «በድንግልና ትወልጃለሽ» ብሎ እንዳበሰ ራት ለንጊኖስ የተባለ አንድ አይና ወታደር የክርስቶስን ንጉ በጦር ቢወጋው የደሙ ፍንጣቂ የነካው እውሩ አይኑ በራሉት ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

280 ሥላሴ

ዘከብቱ (ዐታቤ ሰዓት)

መንግሥተ ሰማይ
 ገቤሁ ለኢጥርስ እንዘ ቅርብት
 ኢነጸረ ኢጥርስ ኪያሃ ተሥዕሎተ መልክእ ብርሃን
 እስከ ተፈጸመ በታቦር ግሕፀን ፤
 ከመሰ ኢንበል እመ ይቀርብ መካን
 ነጽሮ ቅርብ አይሰለን ፤
 ቀራንብት ለዐይን እንዘ ቅርብን
 ቀራንብተ አይኔጽር ዐይን ።

ትርጉም

መንግስተ ሰማይ
 ወደኢጥርስ የቀረበች ስትሆን
 የመልክ ብርሃን መሳል በታቦር ግህፀን
 እስከ ተፈጸመ ድረስ ኢጥርስ አሷን አላየም ፤
 ቦታ ቢቀርብ ቅርብ ግየት
 አይሳንም እንዳንል ግን ፤
 ቅንድቦች ለአይን ቅርቦች ሲሆኑ
 ቅንድቦችን አይን አያይም ።

ሰዎች በፍቅር ቅርብት እንጂ በቦታ ቅርብት ሊጠያየቁና ሊተያዩ ያዩ አይችሉም ። እንዲሁም ቅዱስ ኢጥርስ የመንግስተ ሰማይ መካከል ፈቻ የተሰጠው ሲሆን ዝንጉን ከፍቶ ሊገባባት አልቻለም ። የአካል ቅርፅ በግህፀን እንደሚፈፀም ኢጥርስም የመንግስተ ሰማይ በር አርአያን በደብረ ታቦር አየ እንጂ ፤ በቦታ መቅረብ ግ ግየት ከተቻለ አይኖች ቅንድቦችን ያዩ ነበር በግለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

281 ሥላሴ

ዘገብረ ሥላሴ (መምህር)

አለላፍ የሐምዶም
 ለኪሩብ ካህን እንዘ ንጹሕ
 ከመ እምኔሁ ተወልዶ በሥጋ ተክለ ሃይማኖት መድኅን
 ለውኑቱ እስመ ይመስሎ በመልክእ ወሥን ።
 ወትእምርተ ዝንቱ ተረክበ በገብ ተክለ አብ ሕፃን
 እመንገል ፀጋም ወየግን ፤
 ወከመ ኪሩብ ቀሲስ በሊሐ ልሳን ፤
 ወመጠኑ ዘኪሩብ መጠን ።

ትርጉም

አዳኝ ተክለ ሃይማኖት
 በስጋ ከርሱ እንደተወለደ
 ጌፁህ ሲሆን ኪሩብ ካህንን ወገኖች ያሙታል ፤
 በመልክና በደም ግባት እርሱን ይመስለዋል ።
 የዚህ ምልክትም በስተግራና በስተቀኝ በኩል
 በተክለ ሃይማኖት ህፃን ዘንድ ተገኝቷል ፤
 እንደ ኪሩብ ቁስም አንደበተ ርቱእ ነውና ፤
 ልኩም የኪሩብ ልክ ነውና ።

እንዳንድ ካህን ንፁህ ሆኖ ሳለ ወገኖቹ ካህናት « የእገሌ ልጅ የርሱ ዲቃላ ነው በመልኩም በደም ግባቱም ፣ በአነጋገሩም በቁመቱም ይመስለዋል ፤ ይህ ቀረህ አይባልም » እያሉ ያሙታል ። እንዲሁም ገድቃን የህጉ ምሳሌ የሆነውን ገድቅ ተክለ ሃይማኖትን መልአክ ሳይሆን እንደ መልአክ ያዩታል ። ምክንያቱም ኪሩብ እንደሚባለው መልአክ በግራና በቀኝ ክንፎች ስላሉትና እንደኪሩብም አመስጋኝ ስለሆነ ነው በማለት ባለቅኔው ያስረዳሉ ።

282 ሥላሴ

ዘመን ጎዳኔ ኩሉ ፣
ወመንሥኤ ኩሉ ድገረ ድቀት ፤
ተዋለጦ ንዴት ወብዕል ባሕቱ እንዘ ይሬኢ በዐይን ባዕል በብዝሃ መዝገቡ ዘአልቦ ወሰን ትምክህተ ልቡና ኢይግበር ፣ ወበንዴቱ ምኑን ጎዳይ ኢይብኪ ወኢይጎዝን ፤
አምጣነ ዘመን ያቴሕት ቤተ ብዑላን ፣
ወነዳዩ ያነሥኢ ዘመን ።

ትርጉም

ሁሉን የሚጥል ዘመን ነው ፣
ከውድቀት በሁዋላም ሁሉን እንሽ ዘመን ነው ፤
ነገር ግን የችግርና የሀብት መለዋወጥን በአይን ሲያይ ባለፀጋ ወሰን በሌለው ሳጥን ብዛት የልቡና ትምክህትን አያድርግ ፣ በተናቀ ችግሩም ድሂ አያልቅስ አይዘንም ፤
የባለፀጎች ቤትን ዘመን ያዋርዳልና ፣
ድሃንም ዘመን ያነሳልና ።

ሽማግሌች ሲመርቁ « ዘመን ይስጥልኝ » ይላሉ ። አገር እትና እትክልት የማበብ ፣ የማፍራትና የመድረቅ ጊዜ እንዳላቸው ስለማትና ለጥፋትም ጊዜ አላቸው ። ስለዚህ ነው ባለቅኔው « የሚጥልም ፣ የሚያነሳም ዘመን ነው » ማለታቸው ። ማጣትና ማግኘት እንደዘበኛች ሲፈራረቁ ስለሚኖሩ ፣ ባለፀጋው በሀብቱ ሊተማመንና ድሃውም በማጣቱ ተስፋ ሊቆርጥ አይገባውም ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

283 መወድስ

ዘገይሌ (አለቃ)

ማየ ዮርዳኖስ ተስዕረ እማዕርገ ጣዕሙ ፤
እንዘ ቤተ ክብካብ የሐውር አምጣነ ሰከረ በወይን ወምርዐተ ገብረ በዘሊቀ ምርፋቅ ልሳን ፣
ወእንበለ መጠን ለእመ ሰከረ
ወድቀ በሳዕለ ስድስቱ መሳብክት ዘእብን ፤
እእላፈ እስራኤል ጣዕማተ ወይን
አምጣነ በማይ ፈተነ ሕያወ ባሕርይ ጌዴዎን ።
ማይሂ ለእመ ሞተ ማእከለ መሳብክት ኩሉን በወይን ጎጂበሙ ቀበርም ጽሙዓን ፤
ወለፍትሐተ ማይ ሐረ ወይነ ቤተ ቃና ካህን መዝሙረ ጣዕሙ ከመ ያንብቡ ሰብአ ቤተ ቃና መዘምራን።

ትርጉም

የዮርዳኖስ ውሃ /ካህን ከጣሙ/ ማእረግ ተሻረ ፤
ወደ ሰርግ ቤት ሄዶ በጠጅ ሰከራልና
በመቀመጫ አለቃ እንደበትም መዳራትን አድርጓልና ፤
ያለመጠንም ቢሰክር
በስድስቱ የድንጋይ ጋኖች ላይ ወድዳልና ፤

የእስራኤል ጦረኞች የወይን ጣሞችን
 እምላክ/ ጌዴዎን በውሃ ስለፈተነ ።
 ውሃም በሁላቸው ጋኖች መካከል ቢሞት
 የተጠሙ ሰዎች በወይን ጣጅ አጥበው ቀበሩት ፤
 የቃና ቤት ሰዎች /መዘምራንም መዝሙር/ ጣሙን
 ያነቡ ዘንድ የቃና ቤት ወይን/ካህን ለውሃ ፍታት ሄደ ።

ም ስ ጢ ር

በሰርግ ቤት ወይን ጠጥቶና ሰከሮ ሲዳራና በየድንጋዩ ላይ እየ
 ወደቀ የተገኘ ካህን ከሰልጣኑ ይሻራል ። እንዲሁም የካህኑ ምሳሌ
 በስድስቱ የድንጋይ ጋኖች የተሞላው ውሃ ወደ ወይንነት ስለተ
 ለወጠ የውሃነቱ ጣም ቀረ ። ጌዴዎን የተባለው የእስራኤል መስ
 ፍን የእስራኤልን ጦረኞች በየርዳናስ ውሃ እንደፈተናቸውና ንቁ
 ዎቹን በዚህ ፈተና ለማወቅ እንደቻለ ክርስቶስ የውሃን ጣም
 የወይን ጣም አደረገው ። የሞተውንም በድን በውሃና በቅጠል እን
 ደሚያጥቡት የጋት ውሃ ወደ ወይንነት ተለውጦላቸው የተጠሙ
 ሰዎች ጠጡት ።

ደብተራዎች ዳዊት እየደገሙ የሞተውን ሰው እንደሚፈቱት
 የቃና ሰርግ ቤት ሰዎችም ወይኑን ሲጠጡት ጣሙን አደነቁ ማለት
 በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

284 መወድስ

እስፍንተ ቀተልኪ ወአቀተሱኪ
 ንግሥተ ኅጣውእ ቅንአት ወለተ ቃዩል ሕፃን
 ወፍገርተ ልሂቅ ኤሳው ዘሚበተ ርእሱ ተሰናን?
 አኮኑ ፈጠርኪ በአገጭሁ
 ጽልመተ ቅትለቱ ለዮሴፍ ብርሃን ፤
 ወእመ ሰምዑኪ ባዕዳን
 ዐቃቤ አዘቅት እንቡሩ ለአስካለ ኤርምያስ ወይን ፤
 ግዲ ገበ ጸመው በሥርዐትኪ ክዱን

ከብረ ሀላጭ ሰማያዊት እንዘ ይትናገሩ አእባን ፤
 ኅጠተ መና ፍትሕ ሰፈርኪ በመስፈርተ አይሁድ ልሳን
 ተአሰሮ አእዳው ለሆሳዕና ወተፈትሖ አእዳው ለበርባን ።

ት ር ጉ ም

የሀፃን /ቃዩል ልጅ የሆንሽ የሃጢአቶች ንግስት/ ቅንአት
 የራሱ ሽቦት ጠብ የሆነ የሽማግሌ /ኤሳውም እርሙኛ የሆንሽ
 ስንትን ገደልሽ ፤ አንችን አልገደሱሽም እንጂ ፤
 የዮሴፍ/ ብርሃን
 መገደል/ ጨለማን በወንድሞቹ ፈጥረሻልና ፤
 ባእዶችም ቢሰሙሽ
 ለኤርምያስ ወይን ፍሬ ምንጭ ጠባቂን አኑረሞልና (አስ
 ቀምጠሞልና) ፤
 ዳግመኛ ም በሽፍን ስርአትሽ ከደከሙ ዘንድ
 የሰማያዊት ኑሮውን ከብር ድንጋዮች ሲናገሩ ፤
 የእጆች መታሰር ለሆሳዕና የእጆች መፈታት ደግሞ ለበር
 ባን እንዲሆኑ
 የፍርድ /መና ቅንጣትን በአይሁድ መስፈሪያ አንደበት
 ሰፍረሻልና ።

ም ስ ጢ ር

እርሙኛዎ የበዛ ልጃገረድ እርሙኛዎችዎን ታጋድላለች ። እንዲ
 ሁም በሀጢአቶች ላይ የሰለጠነችና ጠበኛ ኤሳውን ያገበረችው
 (በወንድሙ በያእቆብ ላይ በጠላትነት እንዲነሳ ያደረገችው) የቃ
 የል ቅናት ብዙዎችን ስታጋድላቸው ትኖራለች ፤ እርሱዋን ግን
 ያሸነፋት የለም ። ቃዩል አቤልን ፤ ኤሳው ያእቆብን ፤ ዮሴፍንም ወን
 ድሞቹ እንዲበቀሉ አደረገች ።

ደግሞ ለወይን ፍሬ ጠባቂ እንደሚደረግለት ቅናት ኤርምያስን
 በኩስ አዘቅት ውስጥ አስጣለች ፤ ግሉዛን (የማይናገሩ የሴትና የወ
 ንድ ምልክት የሌላቸው) ፍጥረቶች ድንጋዮች እንኳ ለክርስቶስ ምስ

ጋና አቀረቡ ። ለእስራኤል የወረደ መና በመስፈሪያ እንደተሰፈረ የአይሁድ አንደበት ክርስቶስን ከግመስገን በቅናት ተከለከለ ። ቅናት መታሰርን ለክርስቶስ ፣ ከእስራት መፈታትንም ለወንጀለኛው በርባን እንዲፈረድ አደረገች በግለት ባለቅኔው የቅናትን አስከፊ ገዕታ በቅኔያቸው ምስጢር አመልክተዋል ።

285 ዕዝል ዕጣነ ሞገር

ዘድገቱ (አለታ)

ዘራዔ ንባብ ይሰመይ ተክለ ሃይማኖት መድኅን ፤ አምጣነ ኮኖሙ ቃለ ለበሃማን ወተከዕወ ዲበ ልብሱ ደመ ገጸ አቤል ወይን ፤ ወብዕለ ኪሩቤል ይሜንን እምነ ብዑላን ኪሩቤል ዘተለንታሆሙ ዐይን ፤ ተክለ አብ ለውሂበ ዐይን በውኑድ ምእመን ።

አሠረ ንጉሥ

መክሊተ ዕድሜ ተለቃሕ እምኤልያስ በመድሎተ ዕዝራ ሐፂን

ከመ ሕዝብከ ይሐሩ መንገለ ፀጋም ወይምን ምኒልክ ሳሙኤል አጋዜ ቀርን ፤

አምጣነ አንገሥቱ ሰሳኤል ፍሥሐ ዘመን ፤ ወቀተልኮ ለአጋግ ገዝን ።

ትርጉም

አዳኝ ተክለ ሃይማኖት ነገር አባካኝ ይባላል ፤

ለዲዳዎች ቃልን (ንግግርን) ሆኗቸዋልና

በልብሱም ላይ የአቤል ፊት ወይን/ደም ፈሷልና ፤

ሁለንተናቸው አይን ከሆነ

ከኪሩቤል/ ባለፀጎች ይልቅ አይንን ለመስጠት

በጥቂት የታመነ ተክለ አብ የኪሩቤልን ሀብትም ንቋልና ።

ለሰሪ ንጉስ

ቀንድ (በልጣን) ያኾ ምኒልክ/ ሳሙኤል ፤ ሀዝብህ ወደ ግራና ወደ ተኝ እንዲሄዱ በእዝራ/ ብረት ሚዛን ከኤልያስ እድሜ /መክሊትን (ንገዘብን) ተበደር ፤ የዘመን ደስታ /ሳኤልን እንግስቸዋልና አጋግ/ አዘንንም ገድላቸዋልና ።

ምስጢር

ላገኘው ሁሉ የልቡን የሚያወራ ሰው ወሬኛ ይባላል ። በአንገሩም የድቅ ተክለ ሃይማኖት በተወለዱ በሰለተኛው ቀን በአምላካዊ ተአምራት ተናገሩ ፤ በሁዋላም ዲዳዎችን አናገሩ ። በልብስም ላይ ሽቱ እንደሚርከረከፍበት ልብሳቸው እንደ አቤል ደም ተናገረ ። ባለፀጋም የሌላውን ባለፀጋ ሀብት እንደሚንቅበት ፣ ሁሉንተናቸው አይን ብቻ ከሆነ ከኪሩቤል ይልቅ ተክለ ሃይማኖት በሁለት አይናች ያዩዋቸውን የእውር አይናች አበሩ ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ከዚህም ሌላ አንድ ሰው ከሌላው ባለፀጋ በብረት ሚዛን የተመዘነ ወርቅ እንደሚበደርና ቤተሰቦቹን እንደሚያስተዳድር ፣ « ምኒልክ ከኤልያስ እድሜን በእዝራ ሚዛን ተበደር » ግለት እንደ ኤልያስና እንደ እዝራ ህያው ሆነህ ኑር ፤ ግዛትም በነጋሪትህ ይስፋፋ ግለት ነው ። ሳሙኤልም አጋግን ገድሎ ሳኤልን እንዳገነሰው ፣ « አጼ ምኒልክ ፤ ያዘነውን ሁሉ በዘመንህ ደስተኛ አደረግኸው » በግለት ባለቅኔው ለምኒልክ ዘመን መንግስት ያላቸውን አክብሮት በአድናቆት ገልጠዋል ።

286 ሥላሴ

ጠለስገድር (አገ)

ምንት አገበረከ

ቀንፀለ ገዳም አንተ ቤተ አንበሳ ባዊለን

ኢትሰምዕት ጥሕረቶ በእፍላን

— 367 —

እስመ እምገቤየሰ ተጋንዮትከ ጠፍአ
አንበሳ በገይሉ እምድገረ ሞአ፤
ገድግሰ ዘለከ ብፅዕ
ጽንሐ ለእሳት ከዊንክ ብርዕ ።

ትርጉም

አንተ የገዳም (የዱር) ቀበሮ፤
ወደ አንበሳ ቤት ለመግባት ምን አስገደደህ? (አስደፈረህ?)
በውጭ አጭጭህን አልሰግህም?
አንበሳ በሀይሉ ካሸነፈ በሁዋላ
ከኔስ መለግመጥህ ጠፋ እኮ፤
እንግዲህ ወዲህስ ያለህን ምስጋና ተውና
ብር (ገለባ) ሆነህ እሳትን ቆየው ።

ምስጢር

ቀበሮው በአንበሳ ቤት ገብቶ ከተገኘ አንበሳው ይሰባብረዋል።
እንዲሁም ደቀ እስጢፋ በቀበሮው ሲመሰል አፂ እስከንድር የአን
በሳው ምሳሌ ሆነዋል ። ምክንያቱም ደቀ እስጢፋ የአፂ እስከንድር
ባለግልጽ ጓደኛ ሲሆን በንግስቲቱ ታምቷልና ። ከዚህም ሌላ እሳት
የበላው ገለባ ድራሹ እንደሚጠፋም ደቀ እስጢፋ እምነቱን በግንደሱ
የነፍስ ጉዳት ጭምር ይፈረድበታል ግለት በቅኔው ተመስጥሯል።

287 መወደስ

በዐጻደ ረኃብ ያንሶሱ አገረ ተዋርዶ
እምጣን ዳዊት አተወ መቅደስ ውሳጢ ወእፍአ፤
ለአዕርጎ መሥዋዕት ጥዑም እንተ ለካህናት ተሠርዕ
ወሰሎሞን ጥቀ እንዘ ባዕል
እምአግብርተ ቤቱ ሰአለ መብልዕ፤
በአምሳለ ነጻይ አልጻዛር
እስመ ተወክፈ ረኃብ እምዘርዕ ዳዊት ዘመጽአ ።
ረኃብሂ ምውተ ነፍስ እመ በሥጋ ተንሥአ

ሰማዒ እዝነ ሕገን ነገረ ኒቆዲሞስ ኢያጽምዕ፤
በግዕት የርዳናስ ብእሲተ ለእመ ረኃብ ሦዕ
ሕገን እምድገረ ልሀቀ ውስተ ከርሠ እሙ እምጣን ገብአ።

ትርጉም

የመዋረድ እግር በራብ /ቦታ ይመላለሳል፤
ለካህናት የተሰራ ጣፋጭ መስዋእትን ለማሳረግ
ዳዊት በውጭና በውስጥ መቅደስ ገብቷልና፤
ሰሎሞንም በጣም ባለፀጋ ሲሆን
ከቤቱ አገልጋዮች መብልን ለምኗልና፤
በድሃ አልአዛር አምሳል
ከዳዊት ዘር የመጣ ራብን ስለተቀበለ ።
የነፍስ ግች/ ራብም በስጋ ቢነሳ
ሰሚ የሆነን ጆሮ የኒቆዲሞስ ነገርን አላዳመጠም፤
የየርዳናስ በግ/ሴትን ራብ ቢሰዋ
ህገን ካደገ በሁዋላ በእናቱ ሆድ ውስጥ ገብቷልና ።

ምስጢር

አንድ እረፍት የፈለገ ሰው በአትክልት መካከል እየተመላለሰ
ገፁህ አየር ተቀብሎ እቤቱ እንደሚገባ ሁሉ ውርደት በራብ ምክ
ያት ይመጣል ። ራብ ዳዊትን ለርሱ የማይገባውንና ለካህናት የሚገ
ባውን መስዋእት እስከ መብላት አደረሰው ። በጣም የበለፀገ ሰሎሞ
ንን እንኳን ድንገተኛው ራብ ከቤቱ አገልጋዮች መብልን አስለመ
ነው ። ኒቆዲሞስ «ህገን ካደገ በሁዋላ ወደእናቱ ሆድ ሊገባ አይች
ልም » ያለው ነገር ታበለና ራብ የጠናባት እናት ልጁን በላች
ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ታሪክ

ሰሎሞን አንበሳ ወደብ (መፀጻጃ ቤት) ወጥቶ ሲመለስ ሌላ
እርሱን ተመስሎ በዙፋኑ ስለተቀመጠበት የእልፍኝ አሽከሩ ከበር
መልሶት በገዛ ከተማው ሶስት ቀን ያህል ለምኗል ይባላል ። ይህም

የሆነበት ምክንያት ከእለታቱ በአንዱ ቀን ሰሎሞን አንድ የራብው ድሃ ሲለምን አይቶ «ምንድን ነው?» ብሎ ጠየቀ ። ቤተሰቦቹም የተራብ ለማኝ ነው አሉት ። እርሱም «ራብ ምንድን ነው?» ብሎ ጠይቆ ነበርና እንዲቀምሰው እግዚአብሔር ይህን ችግር እንዲደርስበት አደረገ ተብሎ ይተረካል ።

ያላቅማቸው ጌታ ሰውን ለግብዣ የጠሩ ጋባዦች በተጠራው ፊት ቀርበው ለመጋበዝ ያፍሩና ውጭ ለውጭ ይላሉ ። ስለወልድ ወደዚህ አለም መምጣት ሲማልጻፍ ሲተነቡ የፍሩ ነቢያትም ወልድ ስጋን በለበሰበት ዘመን አልተገኙም በሞት ተለዩ ። ደግሞ በድግስ ቀን የደጋሹ ረዳት መጠጡን በገንቦ እንደሚያቀርብ ነቢይ ኤልሳእ ቅድስት ማርያምን በገንቦ መስሎ ተናገረ ። ሌላውም የጠላ መጠጫ እቃ ለማዘጋጀት ቤተሰቦቹን እንደሚያዝ እርሱዋ (ማርያም) በየሴፍ ፅዋ ተመሰለች ። የሰርግ ቤትንም ለማድመቅ ከተጋባዦች መካከል አንዱ እንደሚነሳና በመሰንቆ እንደሚዘፍን በዳ ዊት መሰንቆም ድንግሊቱ ተመሰለች ። ደጋሾች ሀብት ያላቸው ከሆኑ ለድግሱ የሚታረድ በሬና በግ እንደሚገዙ ትንቢታዊ ምሳሌም ልዩ ልዩ በመሆኑ ፣ ክርስቶስ በኢሳይያስ ትንቢት በሚታረዱ በሬና በግ ተመሰለ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

288 መወደስ

በይነ ምንት ጎፍሩ ነቢያተ ሕግ ?
አምጣነ አምዓለም ተገጥኦ ድገረ ጸውው እግዚአ
እንዘ ይረድኦሙ ኤልሳሳ በነሣሊ ልሕዙት ዘመጽአ ።
ወይኤዝዝ ዮሴፍ መገብተ ቤቱ
ለአስተዳልዎ ሠናየ ጽዋዐ ፤
ወከመ ያሠኒ ቤተ መርዓ
ምስለ መሰንቆሁ ዳዊት እማእከሎሙ ተንሥአ ።
በዓሎሙሂ ትንቢተ ሕግ ለእመ ኮነ ርቱዐ
ኢገጥኦ ለተጠብሎ ላሕመ ወበግዐ ፤
ለተሣይጦ ላሕም ሄናክ አምጣነ አምገዳም ወፅአ
ወበይነ በግዑ ኢሳይያስ ቃለ ኢያውሥአ ።

ት ር ጉ ም

የሀግ ነቢያት ስለምን አፈሩ ?
ገንቦን በመያዝ የመጣ ኤልሳእ እየረዳቸው
ጌታን ከጠሩ በሁዋላ ከአለም ታዋቂዎልና ።
ዮሴፍም የቤቱን መጋቢዎች መልካም
መጠጫን ለማዘጋጀት ያዝዛል ፤
የሙሽራ በትንም ያሳምር ዘንድ
ዳዊት ከመሰንቆው ጋር ከመገላቸው ተነሳ ።
በአላቸው/ የሀግ ትንቢትም የተቃና ቢሆን
ለመታረድ በግና ላምን አላጡም ፤
ሄናክ ላምን ለመግዛት ከገዳም (ከጫካ) መጥቷልና
ስለበጉም ኢሳይያስ ቃልን አልመለሰምና ።

289 ዕዝል ክብር ይእቲ

ሚካኤል ገዝንክ ለርትባን መጠነ ዓመታት አርብዓ ፤
ወበተአዝዞ ከረይዘ መቃብረ ሙሴ ገቡአ ።
ባዕልስ ይትፈሣኤ ሶበ ዜና ረታብ ሰምዐ ፤
ወመቃብረ ይከረ ለወርቁ እንዘ በድነ ቢጹ በአፍአ ።

ት ር ጉ ም

ሚካኤል ! ለተራቡ አርባ አመታት ያህል አዘንህ ፤
በመታዘዝም ድብቅ የሙሴ መቃብርን ቆፈርህ ።
ባለፀጋ ግን የራብን ወሬ በሰማ ጊዜ ይደሰታል ፤
የገደኛው በድንም በውጭ ሳለ ለወርቁ መቃብርን ይቆፍራል ።

ም ሰ ጢ ር

ቅዱስ ሚካኤል እስራኤልን በሙሴ እግዚይነት ከግብፅ አውጥቶ እየመራቸውና መናን እየመገባቸው አርባ ዘመን ሙሉ አብሯቸው እንደተጓዘ፤ እንዳንድርህሩህ ሰው ብዙ ጊዜ ራብተኞችን ሲያበላና ሲያጠጣ የሞተውንም ወሰንተኛ (የሌላ አገር ሰው) ሲቀብር ይኖራል ። ሌላው ጩካኝ ግን ዘመኑ የራብ ዘመን ሲሆንለት ብርን ለማፈስ ይደሰታል ። ደሃውም በራብ ሞቶ በድኑ በውጭ ወድቆ እያየ፣ የሞተውን ድሃ በመቅበር ፈንታ ወርቁን በመሬት ውስጥ ይቀብራል በማለት ባለቅኔው የባለፀጎችን ጭካኔ በቅኔያቸው ምስጢር አመልክተዋል ።

290 መወደስ

ገሠጽኮ ለዮናስ በቀስታሙ ባሕር ጎበኜ ሊዘርዐ ስብከተ ጎጠተ ቃሉ ዘራዒ በምድረ ነነዌ ፀርከ በገራህተ እዝና ሰማዒ ፣ ወበቃለ ረታብ ተዛለፍኮ ለዘኢጎዘነ ኤልያስ ቀናኢ በእሳተ ረታብ እንዘ ያውዒ ዠሎ ገዳመ ቤተ አክዓብ ገፋዒ ፣ አኮኑ አምላክ ፍቅር ፣ እንዘ ነደ እሳት በላዒ ትቁርር ከመ ማይ ድንጋጌ ገጥአን ሰበ ትሬኢ ፣ ለገብርከኒ ዓለም በበትረ መከራ በቋዒ ተግሣጾ ውሉድ ትጌሥጾ ወኢትሬእዮ ከመ ጸላኢ ።

ት ር ጉ ም

በጠላትህ /ነነዌ ምድር ሰሚ ጆርዋ/ እርሻ የዘሪ ቃሉ ቅንጣት/ ስብከትን ካልዘራ ዘንድ ዮናስን በዱላ /ባህር ቀጣኸው ፣ ገሬ የሆነ የአክላብ

ወገን /ጫካውን ሁሉ በእሳት /ራብ ሲያቃጥል ያላዘነ ቀናተኛ ኤልያስንም በቃል/ ራብ ዘለፍኸው ፣ የፍቅር አምላክ ፣ አቃጣይ የእሳት ነዲድ ስትሆን የሀጢአተኞችን ድንጋጤ ስታይ እንደውሃ ትቀዘቅዛለህና፣ አገልጋይህ/ አለምንም በጠቃሚ መከራ /በትር የልጆችን ቅጣት ትቀጣጥላለህ እንደጠላትም አታየውምና።

ም ሰ ጢ ር

እርሻ እርሶ ዘር እንዲዘራ ያዘዘው አንደኛው ልጅ ትእዛዙን ሳይፈፅም ሲቀር አባቱ ተቆጥቶ በኸመል ይመታዋል ፣ ደግሞ በሬዎቹን ውሃ እንዲያጠጣቸው ያዘዘው ሌላው ልጅ የታዘዘውን ሳይፈፅም ሲቀርና እንኩቶም ሲያነኩት የጫካውን ሳር ሲያቃጥለው በቁጣ ቃል ይዘልፈዋል ።

እንዲሁም በአንጻሩ ዘር ያልዘራው ልጅ ምሳሌ የሆነው ነቢይ ዮናስ ነነዌን አልሰበከም በማለቱ በባህር ውስጥ እንዲሰጥምና በአሳ አንበሪ ሆኖ እንዲዋጥ አደረግኸው ። በሬዎችን ያላጠጣው ልጅ ምሳሌ የሆነውን ነቢይ ኤልያስንም እስራኤልን በራብ ስላንገበገባቸውና ስላላዘነላቸው እንደህዝቡ እንዲራብና እንዲጠግ ምግቡን አስቀረሀበት የሚጠጣበትንም ምንጭ አደረቅሀበት ። በቁጣ የተናደደውን ያህል ልጆቹ ይቅርታ እየጠየቁ ሲቅለበለቡ በት አባት ከቁጣው እንደሚገርድ ፣ በሀጢአተኞች ድንጋጤ ጊዜ መአትህን በምህረት ቁጣህን በትእዛዝት ትመልሳለህ ማለት በቅኔው ተመስጥርበታል ።

291 ሥላሴ

ፍናዌን ብዙታት በከመ ብዙታት አህጉሪን ፣ ባሕቱ በጽዮን እመ ይከውን ጉባኤ

አሀጉር ክልሉ ወፍኖው ክልሉ ።
ወጊዜ ምሳላ ለጸዮን ከመ ኢንሕሚ ጸዋ።
ኩሉ ይጸዋዕ ጊዜ ትንሣኤ ፤
ባሕቱ ይከውን በዝንጋ።
ኢበላ። ዘትካት በላ። ።

ትርጉም

አገሮቻችን ብዙ እንደሆኑ
መንገዶቻችን ብዙዎች ናቸው ፤
ነገር ግን በፅዮን ስብሰባ ቢሆን
አገሮች ሁለት ናቸው ፤ መንገዶችም ሁለት ናቸው ።
በፅዮን ምሳም ጊዜ ጠሪን እንዳናግ
ለትንሳኤ ጊዜ ሁሉ ይጠራል ፤
ነገር ግን በመርሳት የቀድሞ
ተራቢ በላተኛ ይሆናል ።

ምስጢር

በዚህ አለም አገሮችና መንገዶቻቸው ብዙዎች ናቸው ። ለወዲያኛው አለም (ለእለተ ምፅአት) ጉባኤ ግን ሰፊ ቦታና መንገድ የሉትም ቦታዎቹም መንግስተ ሰማይና ገሃነም ብቻ ናቸው ። መንገዶችም ህይወትና ሞት ብቻ ይሆናሉ ። የሞተው ሰው ሁሉ መንገድ መንገዱን ለመሄድ ቢነሳ የበላው እንዳልበለ ፤ ያልበላውም እንደበላ ይሆናል በማለት ፤ ቀድሞ በድሃና በሃብታም መካከል ይታይ የነበረው ልዩነት ከሞት በሁዋላ የሚሰተካከል መሆኑን ባለቅኔው በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

292 ሥላሴ

ሰሚዕዮ ኢይሰምዓ
ለመንግሥተ ሰማይ መዝሙረ ዕንቁ
ዘአውታሪሃ ሕማም ወድገንገሃ ተገፍቶ ፤

እስመ ተድላ ሥጋ ለሥጋዩ ሞለ ።
ባሕቱ ዲጥሮስ ብእሴ ብዙግ ተበፅዖ
አፍቀረ ሞተ ዘይጸልለ ።
ወእንዝ ለድምፃ ዳውሎስ ያጸምዖ
ኢያእመረ ከመ ሰይፍ በልዖ ።

ትርጉም

አውታሯ መከራ
መቃኛዋም መገፋት የሆነ
መንግስተ ሰማይ/ የእንቁ መዝሙርን ሰምቼ አልሰማትም ፤
የሰጋ ምችት ስጋዩን አሸንፎታልና ፤
ነገር ግን ዲጥሮስ/ የብዙ ምስጋና ሰው
የሚጠላው ሞትን ወደደ ፤
ዳውሎስም ድምፁን ሲሰማ
ሰይፍ እንደበላው አላወቀም ።

ምስጢር

አሳቡ ወደሌላ የተሰማራበት ሰው እያለ እንደሌለ ስለሚሆን ሌላው የሚጫወተውን ነገር ልብ አይለውም ። እንዲሁም የዚህ አለም ተድላና ደስታ ያሸነፈው አለማዊ መንግስተ ሰማይን ለመውረስ የሚያስችለውን ስራ ከመስራት ወደሁዋላ ይላል ። አሳቡ የተሰበሰበለት ሰው ግን ጓደኛው የሚነግረውን ከመጀመሪያ እስከመጨረሻ ልብ እንደሚል ፤ በመንግስተ ሰማይ ፍቅር የተነደፈ ዲጥሮስ በህይወት ኖሮ ከመንግስተ ሰማይ ውጪ ከመሆን ስለርሷ መሞትን መረጠ ። እንዲሁም ዳውሎስ ስለርሷ (መንግስተ ሰማይ) በሰይፍ መቆረጡን ከመቆረጥ አልቆጠረውም ይላሉ ባለቅኔው ።

293 መወደስ

ዘደስታ (ማህር ጥሽሬ)

ኢወለጠ ብነ ጣዕመ ርገራኔክ
ምረረ ልሳን ወአፍ ሐሞት ዘትበልዖ ፤
እስመ ለመረር ሐሞት ጣዕመ ቃልክ አጥፍአ
ምሕረትክ እምደገረ አዕበዮ ለዮሴፍ ተገፍዖ ።
ወእመ ግፍዕክ ይረድአ
ለጸላኢክ ቀናት ውስተ እደክ አግብአ ።
አሠንይከሂ ሕብረ ገጽክ በመጽሐተ አይሁድ ተጸፍዖ
ለክሂል ነውረ ዚእክ እመኒ አይክልእ ፤
ወእምርእስከ ኢውገዝ ዘተቀባዕክ ተኩርዖ
ፀሐይ አምጣነ አልዖ እንዝ ለርእስከ ትትቀብዖ ።

ትርጉም

የምላስና የአፍ ምረት
የሆነ የበላሽው አሞት የርሀራሂህን ጣም አልለወጠብንም ፤
ምህረትህ የሴፍ/ መገፋትን ክፍ ካደረገው በሁዋላ
መራራ አሞትን የቃልህ ጥፍጥፍ (ጣም) አጥፍቶታልና ።
ግፍህም ቢረጻው
ጠላትህ ችንካርን በእጅህ ጣለው ።
መቻል/ ነውርህን ምንም ባይከለክለው የፈትህን መልክ
በአይሁድ መስታወት/ ጥፈ መመታት አሳመርህ ፤
የተቀባሽው ቅቤ/ መመታትም ከራስህ አልፈሰሰም
ራስህን ስትቀባው ፀሀይ የለምና ።

ምስጢር

በብዙው ወተት ጠብታ ውሃ ቢቀላቀልበት የወተቱን ጣም
ሊለውጠው አይችልም ። እንዲሁም ክርስቶስን አይሁድ መራራ
አሞትን ቢያጠጡትም «አባት! ይቅር በላቸው፤ በግያውቁት ይሰ

ራሱና» ብሎ ለሰቃዮች ይቅርታን በመለመን ለሰው መራራቱን
አልተወም፤ በደሉንም በይቅርታው ሸፈነው ። የግብፅ ንጉስም
ዮሴፍን ክፍ ክፍ እንዳደረገው እንዲሁም የክርስቶስ ይቅርታው
መገፋትን እንዲታገስ አደረገው ። መገፋትም ጠላትን በተገፈው
እጅ እንደሚጥለው ፤ ክርስቶስም መገፋቱን መታገሱ እጆቹን በች
ንካር እንዲቸነክር አደረገው ።

ፈትንም በመስታወት ተመልክቶ መልክን እንደግሳመር የክ
ርስቶስም ፊቱ በአይሁድ እጅ ተፀፋ (በጥፈ ተመታ) ። የሰው ፈትም
ምንም በመስታወት ቢታይ ጥንቱን በተፈጥሮው ያለበት ሳካ (ጉድ
ለት) አይወገድም ። እንዲሁም ክርስቶስ ምንም በከሃዲው እጅ ቢጠ
ፈጠፍ ችሎታውን በብስጭት አልቀነሰውም ። ፀሀይን ደመና በጋ
ረደው ጊዜ ቅቤ የተቀባ ሰው ቅቤው ከራሱ አይፈሰበትም ። ክርስ
ቶስም በመስቀል ላይ ሳለ ራሱን በዘንግ ተመታ ፤ ፀሀይም የክር
ስቶስን እርቃትን ለመሸፈን ጨለመ በግለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

294 ሕንጻሃ

ዘደስታ (አለቃ ፣ ዘጋይንት)

የሐንስ መት ከግክ ፤
እስመ በሰግይ ወበምድር ሁሉክ ።

ትርጉም

የሀንስ እንደአንተ ያለ ግነው ?
በሰግይና በምድር አለህና ።

ምስጢር

አንድ ሰው በዚህም በዚያም ስሉጥ (ሁለ ገብ) ሲሆን «እንደ
አንተ የተመቸው ግን አለ ? በሁሉም አለህበት» ይባላል ። በአን
ዮሩም «ከሴቶች ከተወለዱ ልጆች የሀንስን የሚበልጠው የለም»

በተባለው መሰረት መጥምቁ የሆነን በክርስቶስ ምክንያት አንገቱን ተቆርጦ ፡ ራሱ በክንፍ ወደሰማይ ሲወጣ ከአንገቱ በታች በምድር ላይ ቀረ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

295 ዘአምላኪያ

ፀሐይ ወወርሳ ነጻያን ሥጋ ተሰወኩ ሰበ ሞተ ብዑል ክላንታ ለሄኖክ አምላኩ ፤ አምጣን አምዝኩ ልብሰሙ ወሲሳዮሙ እምዝኩ ።

ትርጉም

የሁለንተና (በሁሉም) ባለፀጋ/ የሄኖክ አምላኩ በሞተ ጊዜ ፀሀይና ጨረቃ/ የስጋ ድሆች ታወኩ ፤ ልብሳቸው ከርሱ ነውና ምግባቸውም ከርሱው ነውና ።

ምስጢር

በልብስ ፡ በጉርስ የሚረዳቸው ባለፀጋ ሲሞት ድሆች በልቅ ሰው ይብላላሉ (ይተራመሳሉ) ። በአንገሩም ክርስቶስ በመስቀል ተሰቅሎ ሲሞት ፀሀይ ጨለመ ፡ ጨረቃም ደም ሆነ ፤ ተፈጥሯቸውና ፍርርቃቸውም በርሱ ስልጣን መሆኑ ታወቀ ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል ።

296 ዋዜማ

ዘአይቼህ (መጋቢ ፡ ዘደብረ ወርቅ)

እ.ተ.ሐውር ማዕቀብ አልፋ በምክረ ረሲዓን ዕፀው ፡ አምጣን ለዕዝራ ሐሰውኮ ፤ ወለባሕር ዘእንበል ጸብእ ፤ ፍትረ ረባይኮ ፤

እስከነይቤ አጽፍከ ዘበአምሳል ንስር ፈነውኮ አይቴኑ ባቢሎን ኢያሪኮ ፤ ወአይቴኑ ዳንኤል ተሰውኮ ፤

ትርጉም

ማእቀብ አልፋ (ኤዎስጣጥሎስ) ፤ በዝንጉዎች እንጨቶች ምክር አትሄድም ፤ እዝራን አስ ተባብለኸዋልና ፤

ባህርንም ያለጠብ መንገድ አድርገኸዋልና ፤

በአምራ አምሳል የላክኸው አጥፍህ

ባቢሎን/ ኢያሪኮ ወዴት ነው ?

ዳንኤል/ መታወክስ ወዴት ነው ? እስኪል ድረስ ።

ምስጢር

ብልህ ሰው በግብዞች እንደማይታተለልና ወደክፋ አድራጎት እንደማይሄድ ሁሉ ማእቀብ አልፋ የተባሉት አባ ኤዎስጣጥሎስ የእዝራ ሱቱኤልን ምሳሌ አላፀደቁለትም ።

እዝራ ሱቱኤል « እንጨቶች ተሰብስበው ባህርን በመርነት ድል ነስተን ቦታውን እንውረሰውና ግዛታችንን እናስፋፋ ፤ የባህር ማእበሎችም በበኩላቸው ተሰበሰቡና የምድረ በጻ እንጨቶችን ነቃቅለን ቦታቸውን ለራሳችን እናስፋፋው ብለው በእንጨቶች መከራባቸው ። እሳት በድንገት ተነስቶ እንጨቶቹን በላቸው ፤ የባህር ማእበሎችንም የአሸዋ ግድብ አስቀረቸው ። ስለዚህም የሁሉም ምክር ከንቱ ሆነ » ብሎ ነበርና አባ ኤዎስጣጥሎስ እንደ እንጨቶች የኢያሪኮን ባህር ማእበል ለማስለቀቅ ሳይፈልጉ በሰላም ተሻገሩ ።

ደግሞ ነቢይ እንባቆም « ባቢሎን ወዴት ነው ? ዳንኤልስ ወዴት ነው ? » ብሎ ቅዱስ ሚካኤልን እንደጠየቀው ሁሉ ፤ እንደ ንስር አምራ ያከነፈፈ (በሁለት ወገን የተዘረጋ) የኤዎስጣጥሎስ

አፅፍ (ከቆዳ የተሰራ ካባ መሳይ ልብስ) ኢያሪኮን እንደሌለ እደ ረገው፡ መታወክን አጠፋ፤ በባህር መታወክ መስጠምም አስተረ በግለት ቅኔው ተመስጥሯል (እገ. 2፡13) ።

ታሪክ

እንባቆም የተባለው ነቢይ በኢየሩሳሌም ይሁዳ ለእህል አጫ ጀቸ ምሳቸውን ይዞ ሲሄድ፡ ሚካኤል የተባለው መልአክ «ይህን ምሳ በባቢሎን ላለው ለዳንኤል ውሰድ» አለው ። በዚህ ጊዜ «ባቢ ሎን ወዴት ነው? ዳንኤልስ ወዴት ነው? እወስድለት ዘንድ» በግ ለት ጠየቀው ። ስለዚህ ሚካኤል በራሱ ጠጉር አንጠልጥሎ ወሰ ደውና ዳንኤል ወዳለበት ቦታ አደረሰው ። በዚያም ዳንኤል ምሳ ውን ተመግቦ ሲያበቃ ከተረፈው ምግብ ጋር መልሶ ወደመጣበት አድርሶታል (ዳን 12፡1-2 ። ድርሳነ ሚካኤል ግንቦት 12) ።

በክርስትና ግእቀበ እግዚእ (ግእቀበ አልፋ) በተፀውአ ስግ ችው ኤዎስጣጢዎስ የተባሉት ኢትዮጵያዊ ፃድቅ የክርስቶስ ሞአና የሰነ ሀይወት ልጅ ናቸው ። በትውልድ ስፍራቸው በሀግሴን ተምረው የቅዱሳት መፃሕፍት መምህር ለመሆን በቅተዋል ።

አባ ኤዎስጣጢዎስ የእናታቸው ታላቅ ወንድም አባ ዘክርያስ ከነበሩበት ገዳም ገብተው ስርአት ምንኩስናን ፈፀመዋል ። ዲቄናና ቅስና ተቀብለው ሲያገለግሉ በትምህርታቸውና በትሩፋታቸው የገ ዳሙ መነካሳት ያደገቋቸው ነበር። ስለቀዳሚት ሰንበትና ስለእ ሁድ ሰንበት እኩልነት አስተምረዋል ።

እኒህ ፃድቅ በኢትዮጵያ ስለሁለቱ ሰንበታት (ቅዳሜና አሁድ) አከባበር ከክርክ ስለተነሳ ወደ እስክንድርያው ፓትርያርክ ወደአባ ብገያሚን ሁለተኛ (1327-1338) ሄደዋል ። ከዚያም ወደ ኢየ ፍሩሳልም ወርደው ቅዱሳት መካናትን ተሳልመው ወደ አርማንያ ጉዟቸውን ቀጥለዋል። የኢያሪኮ ባህር መርከበኞች እርሳቸውንና ደቀ መዝሙሮቻቸውን አናሻግርም ስላሉ ፃድቁ የለበሱትን አፅፍ በባ ሀሩ ላይ ዘርግተው ከነደቀ መዝሙሮቻቸው ተሳፈሩ ። ከመካከላ ችውም አንድ ደቀ መዝሙር ብቻ ሲሰጥም የቀሩት በደሀና ተሻግ ረው ወደ አርማንያ ገብተዋል ።

አባ ኤዎስጣጢዎስ በአርማንያው ሊቀ ጳጳሳት ፈቃድ በአር ማንያ የወንጌል ስራቸውን ቀጥለው በስብከታቸውና በሰሩት ተአ ምር አሀዛብን ወደ ክርስትና መልሰዋል ። እኒህ ኢትዮጵያዊ ፃድቅ በአርማንያ እንዳሉ አርፈው በክብር መቀበራቸው ተፀፋል (ሰንክ መስከረም 18) ።

297 ሥላሴ

ዙተክላ ሃይማኖት (አቢቶ)

ክራማተ ዕሥራ
ሐሰወ ናጎ ነቢዩ ጊዜ፡
ወትትገፈታዕ በነድ በላሳ ማዕደ መወልጥ ነነዌ
ጽጵቀ ብሂሎቹ ለዮናስ ሕሳዌ ።
ከመ ትኩኑ አምላክ ባሕቱ ሀለወክሙ ሀላዌ
ዘይቤ ዕቢረ ወአረጋዌ
እስመ ኮነ ሥጋ አምላክ ማሕየዌ፡
ኢሐሰወ ነቢዩነ አርዌ ።

ትርጉም

ሃያ ዘመንን
የጊዜ ነቢይ ናህ አበለ፡
የለዋዞ ማእድ ነነዌ በእሳት ትገለባጠላች
የዮናስ የማለቱ እውነትም ውሸት ሆነ።
ነገር ግን ባልቴትንና ሽማግሌን አምላክ
ትሆኑ ዘንድ ሀልውና አላችሁ
ያለ ነቢያችን እውራ አላበለም፡
ሲጋ አዳኝ አምላክን ሆኗልና።

ም ስ ጢ ር

አምላክ የጥፋት ውግን ቦመቶ ሃያ ዘመን እንደሚያዘንብ ለወዳጁ ለኖህ ነግሮት ነበር ። ኖህም ይህንን ለሀዘቡ አስረድቶ

ሳለ የጥፋቱ ውሃ መቶው ዘመን ሲሞላ ዘንቦ = ለሀዘቡ የተናገረው መቶ ሃያ ዘመን አልሆነም = ስለዚህ ናህ ሃያ ዘመንን አበለ ተብሏል ።

እንዲሁም ነቢይ ዮናስ «ታላቅ አገር ነንዌ እስከ ሶስት ቀን ድረስ በሰማይ እሳት ትገለባበጣለች » ብሎ ለከተማይቱ ሀዘብ ሰብኮ ነበር ። ግን ሀዘቡ ከእነንጉሱ ገሰሃ ገብተው ስለያሙና ስለፀ ለዩ የሰማይ እሳት በአየር ታይቶ ተመልሶላችዋል ፤ ስለዚህም ዮናስ አባይ መስሎ ተገኝቷል ። እባብ አልዋሽም ግለት ግን «እፀ በለስን ብትበሉ እምላክ ትሆናላችሁ» በግለት የተናገረው ከአዳምና ከሄዋን ዘር ከቅድስት ግርያም የተገኘ ስጋ በመለኮት ተዋህዶ እምላክ ሆነ መባሉ እንደሆነ ባለቅኔው ያስገነዝባሉ ።

298 መወደስ

በመስፈርተ ሰሎሞን ነሥአ ሥንቀ ኢተዐውቆ ገብረ መርጻዌ ዘሠምረ ሐዊረ ሥቃያት ፍናው ፤ እስመ በደዌ ተሰብረ ሥነ መልክኡ ግገው ፤ ዳንኤል ልቡናሁ እንዘ ለተሀውኮ አንበሳ ምጥው ። ወለሥጋሁ ፈትላ ሚላት ተክፈልዋ ሰረቅት ዕጂያት በመዳልው ። ገብሂ ተረክበ ትዕግሥተ ዕጂ ልብው የዋሃን እጸብዒሁ እምለኩ በዕፀው ፤ ወእኮ ምኑን በጎቢሆሙ ለአዕይንቲሁ አበው ሐና ዘወለደቶ ሳሙኤል ሰቆቃው ።

ትርጉም

ሲቃዮች/ መንገዶችን መሄድ የወደደ ገብረ መርአዌ ስንት /አለመታወቅን በሰሎሞን መስፈሪያ ወሰደ ፤ የመልኩ ውበት/ ብርሱ በደዌ (በሀግም) ተሰብሯልና ዳንኤል/ ልቡ

ለመታወክ/ አንበሳ የተሰጠ ሲሆን ።

የሀር ፈትል /ስጋውንም

ሌቦች /ትሎች በሚሄን ተካፈሏት ።

የልበኛ/ ትል ትእግስትም ከተገኘ ዘንድ

የዋሆች /ጣቶቹ በእንጨቶች አመለኩ ፤

ሀና የወለደችው ሳሙኤል ሰቆቃውም (ለቅሶም)

በአባቶች/ አይኖች ዘንድ የተናቀ አይደለም ።

ም ስ ጢ ር

ሊሄድ የተዘጋጀ ድሃ መንገዶች ተበድሮ መስፈሪያ ሙሉ እህል ስንቁን ይዞ ይሄዳል ፤ እንዲሁም ገብረ ክርስቶስ የተባለው መኖኝ ከአባቱ ቤት ምቹት ይልቅ ስለ ክርስቶስ መንግስት የሰጋ መከራ መቀበልን ወደደ ።

ብርጭቆም በድንጋይ እንደሚሰበር የገብረ ክርስቶስ የወጣት ነቱ መልክ ውበት በደዌ ስጋ (በስጋ ደዌ) ተለወጠ ።

ነቢይ ዳንኤል በጉድጓድ ተጥሎ ለአንበሳ እንደተሰጠ የገብረ ክርስቶስም ልቡና በክርስቶስ ፍቅር በመነሳሳት ጨከነ ፤ ሌቦችም የልብስ ፈትልን ቀምተው እንደሚካፈሉት የደዌ ስጋ ትሎችም የገብረ ክርስቶስን ስጋ በሉት ።

የዋሆች ሰዎች በእንጨቶች እንዳመለኩ ትል ከተፈጠረ ዘንድ የገብረ ክርስቶስ ጣቶች እንደ እንጨቶች ደረቁ ተቆራረጡ ። መክና የኖረች ሀና የወለደችው ሳሙኤልም በእስራኤል ዘንድ የከበረ እንደ ሆነ የድንግል ግርያም እናት ሀና ያለቀሰችውን ልቅሶ የገብረ ክርስቶስ አይኖች አለቀሱ ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

የሰሎሞንን መስፈሪያ ባለቅኔው የጠቀሱበት ምክንያትም ሰሎሞን በገሃ ቤተ መንግስቱ እንግዳ ሆኗል ስለሚባል ገብረ ክርስቶስ ከታ መመ በሁዋላ በቤተ ሰቦቹ ዘንድ አለመታወቅን ለማንፃፀር ነው ።

299 ዘአምላኪዮ

ይቤ ሐሊብ ብእሴ ብዙጎ ትካዜ
ጸም ጸላኤ ዜእየ ይመውት ማእዜ ፤
አምጣን ግዳፈ ኮንኩ ወኢተራድአኒ ጊዜ ።

ትርጉም

ወተት/ የብዙ ትካዜ ሰው
ጸም /የእኔ ጠላት መቼ ይሞታል? አለ ፤
የወደቅሁ ሆኛለሁና ጊዜም አልተራዳኝምና ።

ምስጢር

እዘን የበዛበት ሰው « ጠላቴ መቼ ይሞታል? እኔ መቼም ወደ
ቄአለሁ ፤ ጊዜም አልተራዳኝም» ይላል ። እንዲሁም በአቢይ የም
(በኩዳዴ) ወራት ወተት መመገብ አልተፈተደም ፤ ስለዚህም በሰው
ሆድ አልገባም ይላሉ ባለቅኔው ።

300 መወደስ

ጦኑይ (አለቃ)

ሰብዓ አዝማኝ አርድእተ ብካይ
እምሕዝበ ዘመኑ የሐንስ ለሰብከት ገዘን ጎረዩ ፤
ወማእከለ ገዘን ፍኖቱ ለእመ ጸምአ ብካየ
እምነ ሳምራዊት ዕለተ ዐርብ
ሰእለ ዐይነ ወንጌላዊ ከመ ይስተይ ማየ ፤
ሕዋሳቲሁ ሐዋርያት
እስመ ሀገረ ሞት ቦሉ ለተሣይጦ ሲሳየ ።

ተጋብኡሂ ገጸቲሁ ማእከለ አዕይንት ዝየ
ላዕለ ዕዕ ከመ ይስቅሉ ሕሊና ዘኢጊዮ ፤
ወውስተ መልክኡ መብልዕ ሐሞተ ምሳሌ ወደየ ፤
በሕለተ ወይን ትርጓሜሁ ሰትየ ስሙ እስመ አበየ ።

ትርጉም

ሰባ ዘመኖች/ የልቅሶ ተማሮችን
የሀንስ ከዘመኑ ህዝቦች ለሰብከት /እዘን መረጠ ፤
በእዘን መንገዱ መሃልም ልቅሶን ቢጠጣ
ከሳምራዊት/ የአርብ ቀን
የወንጌላዊ የሀንስ አይን ይጠጣ ዘንድ ውሃን ለመን ፤
ሰውነቶቹ/ ሀዋርያት
ምግብን ለመግዛት ወደአገር ሞት ገብተዋልና።
ያልበደለ አሳብን በእንጨት ላይ ይሰቅሉ ዘንድ
ፊቶችም በአይኖች መካከል በዚህ ተሰበሰቡ ፤
በመልኩ/ ምግብም ውስጥ የምሳሌ ሀሞትን ጨመረ ፤
በወይን በትር/ ትርጓሜው ስሙን መጠጣት አምቢ ብሏልና።

ምስጢር

ክርስቶስ ለወንጌል ሰብከት ሰዓ ተማሪዎችን ከሕዝቡ መካ
ከል እንደመረጠ የሀንስ ወልደ ነጎድጓድ ከመላው ዘመኑ (ከእድ
ሜው) ሰባውን ዘመናት በልቅሶ አሳለፋቸው ። ደግሞ ክርስቶስ በመ
ንገድ ተጠምቶ ከሳምራዊት ሴትዮ (ከሰማርያ ሴት) ውሃን እንደ
ለመን ፤ የየሀንስም አይኖች ከአርብ መከራ የተነሳ (ክርስቶስ
በእለተ አርብ የተቀበለውን ስቃይ እያስታወሰ) እያነሱ እንደ ውሃ
ሟሙ ። ክርስቶስም ውሃን ከሳምራዊት የለመነው ደቀ መዛሙርቱ
ምግብን ለመግዛት ወደመንደር በገቡ ጊዜ እንደሆነ ፤ የየሀንስም
ሰውነቶች ክርስቶስ ስጋውን በሀብስት አምሳያ ሰጥቶ መሞቱን በማ
ሰብ ደከሙ ።

አይሁድም ያልበደለ ክርስቶስን በእንጨት ላይ ለመስቀል በሀዘቡ መካከል እንደተሰበሰቡ የኖህንም ገዎች (ፊቶች) በአይኖቹ መካከል ተሰረገዱ ፡ አሳቡም ክርስቶስ ወደ ተሰቀለበት መስቀል ሆነ ይላሉ ባለቅኔው ።

በክርስቶስ መብል አሞት እንደ ጨመሩበትና እርሱም ትንሽ ቀምሶ እንደተወው የኖህን መልክ የአሞት ምሳሌ ሆነ ፡ ፊቱ ጭፍግግ አለ ፡ ጠቆረ ፡ የሰሙም ትርጓሜ ደስታ ሲሆን በሰሙ ትርጓሜ መሰረት አልተደሰተም ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

301 መወደስ

ዘውብሽት (ቱስገባዝ ፡ ዘብሻና)

እ ድንግል ካልአተ ምናሴ
 ገባ የርዳኖስ ወረዶ ዐይንኪ ዘደወየ ፡
 እስመ ሠረገላ ዘነድ ሠረገላሁ አርአየ
 ዐይንኪ መልአክ ደመና ዘይቀድኅ ማየ ፡
 ወእግርኪ ሐዋርያ ፡
 ተወግሮተ እብን ይትወከፍ ትንቢተ ኤርምያስ ተነበየ ።
 የሐንሳሄ ዐይነ ዲኦኪ እምሐዋርያት ዐብየ ፡
 እምግነ ይፈክር ብካያተ ሐዲስ ወብሉየ
 ወታለ ዐጥዲ ዐይንኪ ዘምስለ ኡግዚኡ በረየ ፡
 እስመ ያስተባረ በአምሳሉ ክረምተ ወሐጋየ ።

ትርጉም

የምናሴ ሁለተኛይቱ ድንግል ሆይ !
 የታመመ አይንሽ ወደ የርዳኖስ ወረዶ ፡
 ውሃን የሚቀዳ የደመና መልአክ/ አይንሽ
 የእሳት ሰረገላ የሆነ ሰረገላውን አሳይቷልና ፡
 ሀዋርያ እግርሽም
 በድንጋይ መወገርን ይቀበል ዘንድ የኤርምያስ ትንቢትን
 ተንብቷልና ።

የአንቺ አይን የሀንሰም ከሀዋርያት ከፍ አለ ፡
 ብሉይንና ሀዲስ ልቅሶሞችን ይተረጎማልና ፡
 የሀንሰ አይንሽም ከኒታው ጋር ተስተካክለ ፡
 ክረምትና በጋን በአምሳያው ያፈራረቀልና ።

ምስጢር

አንዲት ሴት ከጓደኛዋ ሙያ እንደምታጠና ድንግል ማርያም እንደ ምናሴ አለቀሰች ። እስራኤላዊ በሽተኛም ወደ የርዳኖስ ውሃ እየወረደ እንደሚታጠብ የድንግሊቱ (ማርያም) አይን ውሃ ሆነ ። ሀዋርያም ሲሰብክ በድንጋይ እንደተወገረ የድንግልም እግር እንደ ኤርምያስ በድንጋይ ተወገረ (ተመታ) ።

የሀንሰም «ከሴቶች ልጆች ይበልጣል» እንደተባለ የቅድስት ማርያም አይንም ከሀዋርያት ይበልጥ አለቀሰ ። የሀንሰ ብሉይንና ሀዲስን እንደ ተረጎመ የማርያም አይን በደረቀው እንባ ላይ አዲሱን እንባ አነባ ። አምላክም ክረምትንና በጋን እንደሚያፈራርቅ የማርያም አይን እንባውን እንደክረምት ዝናብ አሻገረንደው ፡ የወረደውንም እንባ እንደበጋ መሬት አደረቀው ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

302 መወደስ

እፈርህ አንሰ ወእርዕድ
 እምነ ኅምስቱ ግብራት እለ ሀለዉ ምስሌየ ፡
 አሐዱ በሞት እንዘ ትወዕለ ነፍሱየ
 ወካልእ እንዘ መቃብረ ትውርድ ሥጋየ
 ወሣልስ ለአምላኪየ
 እንዘ ቅድመ ገጹ እቀውም ደርዕዱ አባላትየ ፡
 ወራብዕ ፍትሐ ነኅኔ እንዘ ትሰምዕ እዘንየ

ወጎምስ መንገል ደይን እንዝ ይወስዱኒ አፅራርየ፤
ወዝ ሱሉ ነገር እምይኩን ብዩ
ከዊኖተ ማይ እምጎየሰኒ በማሕፀነ እም ወላዲትየ ።

ትርጉም

ከእኔ ጋር ካሉት ከእምስቲ
ሰራዎች የተነሳ እፈራና እንቀጠቀጣለሁ፤
አንደኛው ነፍሴ በሞት ስትወጣ ይሆናልና
ሁለተኛም ወደመቃብር ስጋየ ስትወርድ ይሆናልና
ሶስተኛም በእምላኬ ፈት
ሰቆም ሰውነቶቼ ይንቀጠቀጣሉና፤
አራተኛም የኩነኔ ፍርድን ጆርዩ ስትሰማ ነውና
አምስተኛው ወደ መከራ ጠላቶቼ ሲወስዱኝ ነውና፤
ይህም ሁሉ ነገር ከሚሆንብኝስ
በወለደችኝ እናቴ ማህፀን ወሃ መሆን በተሻለኝ ነበር ።

ምስጢር

አንድ እንግዳ ሰው «ለአገሩ እንግዳ፣ ለሰው ባዳ» ሆኖ የሀገሩን ልማድና ጠባይ ሲጠይቅ፣ «በዚህ ብትሄድ ሽፍታ ይቀማ ሃል በዚያም ብትሄድ ሌባ ያስፈራሃል» ሲሉት ይሸበራል ።

እንዲሁም ሀግንና ስርአትን ጠብቆ እንዲኖር የተፈጠረ ሰው ሀገሩን ጥሶ፣ ትእዛዙን አፍሮ፣ እንደሰድ አደግ መረገን ሲሄድ ከኖረ እነዚህ ከአንድ እስከ አምስት የተገለጡት ነገሮች ከሞት በሁዋላ ያሰጉታል ። ስለዚህ እነዚህን ተዘክሮ (አስታውሶ) ከሞት በፊት ስህተትን በግንዛቤ አርም፣ በደልን በንስሃ እስተሰርዮ (አቃልሎ) መቆየት ይገባል ። ይህ ካልሆነ ግን ለሰው ጥንቱን አለመፈጠር ይሻለው ነበር ማለት በቅኔው ተገልጧል ።

303 ሥላሴ

ዘዘወልደ (አለቃ)

እርካ ኬቄ ሁንዲማ ጨብሲ
ሌንጫ ጎፍታኮ ኢጆሌ ሌንጫ፤
አሁንም የእውነት ግሩም አንበሳ የአንበሳ ኮርማ የቢያ
በክንድህ ሰበርኸው የሁሉን ለማያ ።
ዱጉማ ጎፍታኮ ዱጉማ አሲ መና ኬቲ ገበያ
ሀራ ጉደቲ ፈርዳን ፋለያ
ማሎ ማሎ ጎፍታ ኪያ፤
መና ፈርዳ ፋደቲ አህያ ።

ትርጉም

አንበሳ የአንበሳ ልጅ
ጌታየ! ከንድህ ሁሉን ሰበረች፤
አሁንም የእውነት አስፈሪ አንበሳ የአገር የአንበሳ ኮርማ
(አንተ)
የሁሉን በትር በክንድህ ሰበርኸው ።
እውነት ጌታዬ እውነት ከዚህ ገበያ/ ቤትሀ
እንደ አይጠ መገጥ ፈረሶች ሲናቁ አህያ ከፍ ከፍ ተደረገች፤
ምነው ምነው የእኔ ጌታ!
የፈረሰን ቤት አህያ ወሰደች ።

ምስጢር

አንበሳ በጉልበቱ ሃይል ሁሉን እንደሚሰብር አፂ ምንልክ ሁሉንም አልፈው ነገሱ ። ደግሞ ጡንቻው በጣም የጠነከረ ሰው ዘንጉን ሲሰብቀው እንደሚያነቅጫው ምንልክ የባላባቶቹን ምኞት አከሸፋት ።

ከአሁንም በግንኛውም ረገድ ፈረስ እንደሚበልጥ የታወቀ ሲሆን ፈረሱን ትቶ አሁን ይታዩ ተሟሰ ማልበስ ወግ እንዳይደለ፤ እንዲሁም ጨዋ ሳለ ሌላውን ማላቅ አይገባዎትም የማለት ምስጋናም ወቀሳም በቅኔው ተመስጥርበታል።

304 መወድስ

ተክሌ (መምህር፣ ዘጠገራ)

ጉባኤ ዕጊያት ኮነት ሥጋ አካልክ፤
እመ ዕጊያት ዘኢዮብ ሊቃውንት ንጉሥ ኬንያ
ዛቲ ሥጋክ እስመ ይአቲ ኒቅያ
ወምድረ ኒቅያ አካልክ ነያ፤
ተመቅር ማዕበለ ደም
እንተ ኢፈርሀ ልብክ ገብረ መርጋዊ ናትያ፤
ቅርብትሂ ለተመቅር ምድረ ቢታንያ
ኢዮሩሳሌም እደ ዚአክ ማገደሪ ሕግም ሐዋርያ፤
ወበበርአሶን ደመ እንዘ ይበክያ
ደናግላ ምትረት አጸብሂክ ገይህ መቃብር አሌለያ።

ትርጉም

የአካልህ ስጋ የትሎች መሰብሰቢያ ሆነች፤
የኢዮብ ትሎች የብልህ ንጉስ ሊቃውንት ቢሆኑ
ይህች ስጋህ ኒቅያ ናትና፤
አካልህም የኒቅያ ምድር ናትና፤
መቆረጥ/የደም ማእበልን
ልብህ ያልፈራ ዋናተኛ/ገብረ መርአዊ፤
የሀግም/ሀዋርያ ማደሪያ የሆነች ያንተ
እጅ ኢዮሩሳሌም ለመቆረጥ/የቢታንያ ምድር ቅርብ ናት፤

በየራሳቸውም ደምን እያለቀሱ
የመቆረጥ ደናግል/ ጣቶችህ ወደ መቃብር ለመገሰገስ
ግለጹ።

ምስጢር

ኒቅያ በ325 አ.ም. አርዮስን ለግውገዝ በርሙ ንጉስ ቀስ
ጠንጢኖስ ትእዛዝ ለተጠሩ ሊቃውንት (ጳጳሳትና ኤጲስ ቆጶሳት)
መሰብሰቢያ እንደሆነች የገብረ ክርስቶስ አካልም የስጋ ደዌ ትሎችን
አፈራች። ደግሞ የወንዝን ማእበል የዋናተኛ ልብ እንደማይፈራ
የገብረ ክርስቶስም ልብ ደም ብቻ የሚያደርግ ደዌን አልተሰቀ
ቀቀውም። ሀዋርያ የሰበከባት ኢዮሩሳሌም ለቢታንያ ቅርብ እንደሆነች
ሀግሙ ያደረገባት የገብረ ክርስቶስ እጅ ለመቆረጥ ሆነች።

ሴቶችም (እነመግደላዊት ማርያም) እያለቀሱ ወደ ክርስቶስ
መቃብር በማለዳ እንደሄዱ የገብረ መርአዊ ጣቶች በደም ጠልቀው
ወደመቃብር ወረዱ ማለት በቅኔው ተመስጥርበታል።

305 መወድስ

ሚካኤል ሰዐር ምክረ አሕዛብ
እለ መከሩ ወገብሩ በርስትክ ኢትዮጵያ፤
ከመ ርስተ ባዕዳን ኮነት ርስተ ጴጥርስ ሮምያ
ኢትኩን ለባዕዳን
ብሔረ አገግዚ ሀገርክ ነያ፤
እስመ ሰብአ ጽርእ ወአገጽዚያ
በልብስ ለባገዕ መጽኤ ወእንተ ውስጠሙ ሐራውያ።
አራምሂ እንተ ኢጸግበ ምህርክ ጥቃሁ ሰርያ
ወኤፍራም ለደዌሁ በመጽሔተ አካዝ እንተ ርአያ
በኢዮሩሳሌም መከሩ ወተመነዩ ገዋያ፤
እንዘ ርእስ አራም ደግሰቆ ወኤፍራም ሰግርያ።

ሚካኤል ! በርስትህ/ ኢትዮጵያ
 ያበሩና የመከሩ የአህዛብን ምክር ሻር !
 የኢፕሮስ ርስት/ ሮም ያባጸደች ርስት እንደሆነች
 አገርህ የሆነች
 የአግአዝያን አገር ኢትዮጵያ ለባጸደች እንዳትሆን !
 የዕርእና የአንገሊያ ሰዎች
 ውስጣቸው እራያ ሲሆን በበጎች ልብስ (እንደ በግ ፀጉር
 ለስልሰው) መጥተዋልና ።
 የሶርያን ምርኮም ያልጠገበ አራምና
 ደዌውን በአካዝ መስታወት ያየ ኤፍሬም
 በኢየሩሳሌም መክረዋልና ገንዘቧንም ተመኝተዋልና !
 የአራም ራስ ደግሰቆ ሲሆንና ኤፍሬም ሰማርያ ሲሆን ።

ምስጢር

ጠላቶች ተሰብስበው በሌላው ላይ ሲመክሩ የሰማ ወዳጅ
 «እነእገሌን አወቅባቸው፡ ውስጣቸው ርኩስ ሲሆን ቅዱስ መሰለው
 መጥተዋል ። እገሌ፡ እገሌና እገሌ በሞኝነት ተቃለው በእገሌና
 በእገሌ ርስቶቻቸውን እንደተነቀሉ አንተም ይህችን መሳይ ርስትህን
 በእነዚህ አታላቶች ትገጠቃለህ» በማለት እንደ ሚያስጠነቅቀው
 ሁሉ ! ቅዱስ ሚካኤል ! ኢትዮጵያን በሰጋዊውም በመንፈሳዊውም
 ከማይመስሏት ጠላቶችዋ ጠብቅልን ምክራቸውንም ለውጠው
 ይላሉ ባለቅኔው ።

ኢፕሮስ በሮም ያመሰረተው ባህል በሌሎች ባህል እንደተለ
 ወጠ የኢትዮጵያ መንፈሳዊ ባህል በማይመስሏት ሰዎች ባህል
 እንዳይለወጥ አድርገልን ። በጉዳዩ ችላ እንዳትልም ይሄውና ! የዕ
 ርእና የአንገሊያ ሰዎች ርኩስ ባህላቸውን በኢትዮጵያውያን ባህል
 ሸፍነው መጥተውልሃል ። በዚህም አይነት ተንኮል ከአሁን በፊት
 የአራምና የኤፍሬም ልጆች ኢየሩሳሌምን ለመውረር አቅደው ነበር
 በማለት ፀሎታዊና ጥቆማዊ ምስጢር በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

ከክፍለ ጥራት (ዘንገር)

እምከዊነ ካህን ይጌይስ ከዊነ ናላዊ፡
 ወንላ እንስሳ ትትበደር እምቤተ መቅደስ ዐባይ ።
 እስመ ቤተ መቅደስ ኮነት ቤተ ፈያታይ፡
 ወበላዕላ ናሎት ኢሀለወ
 በላዕላ ካህናት ዘሀሎ እክይ፤
 ትእምርተ ዝኒ ከመ ገርአይ
 በጎላ እንስሳ ሠረቀ ዘኢየዐርብ ፀሐይ፡
 ወናሎት ተዛውው ምስላ ሐራ ልዑል ሰማይ ።
 ዓዲ እምቅድመ ዝንቱ እመካነ ናሎት ወመራዕይ
 ከመ ተጸውው ደምፀ እግረ ቃለ ዜና ሠናይ
 ወልደ እንበረም ለምስፍና ወለቅብዐ መንግሥት ወልደ
 ዕሄይ ።

ትርጉም

ካህን ከመሆን እረኛ መሆን ይሻላል፡
 የእንስሶች በረትም ከታላቅ ቤተ መቅደስ ትመረጣለች።
 ቤተ መቅደስ የሸፍታ ቤት ሆናለችና፡
 በካህናት ላይ ያለ
 ክፋትም በእረኞች ላይ የለምና፤
 የዚህንም ምልክት እናይ ዘንድ
 የማይጠልቅ (የማይጨልም) ፀሀይ በእንስሳ በረት ወጣ፡
 እረኞችም ከከፍተኛ ሰማይ ጌታ መላእክት ጋር አብረው
 ተጫወቱ ።
 ዳግመኛም ከዚህ በፊት ከእረኞችና ከመንጎች ቦታ
 የእንበረም ልጅ (ሙሴ) ለመስፍንነት የእሴይም
 ልጅ (ዳዊት) ለመንግስት ቅባት እንደተጠሩ የመል
 ካም ወራ ኩቱ ተሰማ ።

«እናትና አባት ብዙ ይወልዳሉ፤ ሙያውንና ግብሩን አይተው አንዱን ይወዳሉ» እንዲሉ መወደድና መላቅ ከስራ መበጀት የተነሳ ነው። እረኞች ከብቶቻቸውን ከማሰማራትና እርስ በርስ ከመጫወት በቀር ሌላ ተንኮል አለማሰባቸውን ለጊዜው በጫታም ቢጣሉ ወዲያውኑ መስማማታቸውን፣ ከቅንነታቸውም የተነሳ ክርስቶስ በእንስሶቻቸው በረት ሲወለድ እነርሱ ከመላክት ጋር ማመስገናቸውን በማመልከት ባለቅኔው ከካህንነት እረኝነት ከቤተ መቅደስ በረት ይሻላል ይላሉ።

ደግሞ ክርስቶስ ስለቤተ መቅደስ ሲናገር «ቤቴስ የፀሎት ቤት ነበር! እናንተ ግን የቀማኞችና የሌቦች ቦታ አደረጋችሁት» እንዳለ እውነት ሊነገርባትና ሊሰራባት የተመሰረተችው ቤተ መቅደስ ማታለያና መቀሰጫ ስትሆን የከብቶች በረት ግን የክርስቶስ መወለጃና የመላእክት ማመስገኛ መሆኗን ገልጠዋል።

ጥንቱንም ሙሴ ለመስፍንነት የአሴይ ልጅ ዳዊትም ለመንግስት የተመረጡት ከበጎችና ከእረኞች መካከል እንጂ ከቤተ መቅደስና ከካህናት መካከል አለመሆኑን ጠቅሰው ታላቁ ሊቅ ክፍለ የሀንስ በአስራ ሰባተኛው መቶ ክፍለ ዘመን የነበረውን የካህናትን ማህበራዊ ግንኙነት በቅኔያቸው ምስጢር አስረድተዋል።

307 መወደስ

ዘንቤ (አለቃ)

በ ሕስው ስመ ተጸውዖ ፤
እስመ በ በባሕር ወላዲተ ማይ ዘትስመይ
እንዘ ኢትወልድ ማየ ጸሊመ ባሕርይ ፤
ወእንዘ አሐድ ኢይኳንን
ደክመ በጸዊረ ስም ማልኮስ ሀካይ ፤

ወእንዘ በብርሃን ኢይትረክይ
ሀለወ ቄሣር በተሰምዮ ብሩህ ፀሐይ ።
ለድንግልስ ትርጓሜ ስማ በበንባቡ ዕሩይ ፤
ለእመ ረሰገ ንሰምያ አምጣነ ወልዳ ዕንቁ ባሕርይ ፤
ወለእመ ንብላ ኩልነ ገራህተ ሠሎስ ዐባይ
ክርዳድ ዘኢሀለዎ ፍሬሃ ፍሬ ሥርፍይ ።

ትርጉም

የተዋሸ የተፀውአ ስም አለ ፤
ባህርዩ የጠቆረ ውሃን ሳትወልድ
የውሃ እናት የምትባል በባህር አለችና ፤
አንድም ሳይገዛ
ስምን በመሸከም ሰነፍ ማልኮስ ደክሟልና ፤
በብርሃንም ሳይታይ
ብሩህ ፀሀይን በመባል ቁሳር ኖሯልና ።
ድንግል ግን የሰሟ ትርጓሜ በየንባቡ ትክክል ነው ፤
ወንዝ ብንላት ልጅዎ እንቆ ባህርይ (የእንቁ እንቁ) ነውና
ሁላችን የታላቅ ማክሰኞ እርሻ ብንላትም
ፍሬዎ እንክርዳድ የሌለው የሰንዶ ፍሬ ነውና ።

ያለበቂ ሙያ የሚመሰገን ሰው መኖሩ የውሃ እናት በምትባለው በውሃ ውስጥ በምትኖር ተንቀሳቃሽ፣ የሰሙ ትርጓሜ ንጉስ በሆነ በአይሁድ ሊቀ ካህናት በቀያፋ አገልጋይ በማልኮስና በሮም ንጉስ በቁሳር ስሞች የተረዳ ነው። የቅድስት ማርያም የሰሟ አጠራር ግን በተግባራዊ ምሳሌ የተመሰረተ መሆኑ በወንዝነቷ እንቁን ወለደች። በእርሻነቷም የሰንዶ ፍሬን አስገኘች ማለት በቅኔው ምስጢር ተገልጧል።

308 ዕዝል ዕጣነ ሞገር

ዘድገቶ ግርብ

በደመ ሰብዓ ናሎት እንዘ እደከ ሢሩይ
ሚካኤል ለክ ንጽሐ ባሕርይ፤
ከመ ትድምርተ ሆኜዕ ምስለ ዘማ ገፋዒተ ሕግ ብሉይ
ቅድስና ኤርምያስ ይሰመይ፤
ወዘሰበረ ሕዝቅያስ ነጋሢ መጻጹተ ወርቅ ጽሩይ
ምስለ ዘእግበረ ሰሎሞን ዕሩይ ።

አሠረ ንጉሥ

ለዘአለቡት ጎጥእ ንስሐ ወኢይትፈወስ ድውይ፤
ለነዳይኒ እምዮም ሳኒታ ዘኢይጌይሶ ሲሳይ
እንዘ ያውዕዮ ፍቅረ ንዋይ
እንበለ ዘተፈትነ ሞት ሥራዮ ሰማይ
ለሠለስቱ አልበሙ ሥራይ ።

ትርጉም

በሰባ እረኞች ደም እጅህ ያለለ (የጠለቀ) ሲሆን
ሚካኤል! የባህርይ ንፅህና አለህ፤
ከብሉይ ህግ ገፈ ዘማ ጋር የሆሰእ ግንኝት
የኤርምያስ ቅድስና እንደሚባል ሁሉ፤
የጥሩ ወርቅ መዝጊያዎችን የሰበረ ንጉስ ህዝቅያስም
ከአሰራው ከሰሎሞን ጋር ትክክል እንደሆነ ።

እሰረ ንጉስ

ፀፀት ለሌለው ሀጢአተኛና ለማይፈወስ በሽተኛ፤
የገንዘብ ፍቅር እያቃጠለው ከዛሬ ነገም
ምግብ ለማይሻለው ችግረኛ

ከተፈተነ ሞት የሰማይ መድሀኒት በቀር
ለሶስቱ ሌላ መድሀኒት የላቸውም ።

ምስጢር

አንዳንድ ሰው ከቶ ሳለ መልካም ሰሪ መስሎ ይኖራል ። እን
ዲሁም ቅዱስ ሚካኤል በእነሰናክሬም ዘንድ ነፍሰ ገዳይ ሲሆን
ከእዳው ንፁህ ሆኖ በቅዱስነት ይመሰገናል ። ነቢይ ሆሴእም
በትንቢታዊ ምሳሌ ከዘማ ጋር መገናኘቱ እንደ ነቢይ ኤርምያስ
ቅድስና እንጂ እንደ ዘማዊ ግንኝት አልሆነበትም ። የእስራኤል
ንጉስ ህዝቅያስም የእስራኤል ንጉስ ሰሎሞን ያሰራው ቤተ መቅ
ደስ መዝጊያዎች የተለበጡበትን ወርቅ ልጦ (ቀርፎ) ለአሰር ንጉስ
ሰናክሬም ቢገብር ይህ አድራጎት ከአሰራው ከሰሎሞን አድራጎት
አላነሰበትም ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

ከዚህም ሌላ መድሀኒት የማያሸለው በሽተኛ ከሞት በቀር
ሌላ የሚፈውሰው እንደሌለ፤ እየሰራ ሁልጊዜ ለሚችገር ሰውም
ከሞት በቀር ችግሩን የሚያቃልልለት የለም ይላሉ ባለቅኔው ።

309 መወድስ

ዘተከል ሃይግናት ነጦ

አሐዶ ዕለተ እምተፈጸምነ
ለፍጥረትከ እምላክ ለእመ እምላክ ትሬስዮ፤
ወትእምርተ ዝኒ ነገር ሰባ ለነጥበ ማይ ቀነዮ
ኤልያስ ዘፍዳ ሰበት ለኤልሣዕ ፈደዮ
ለፍጥረተ ዚኣከ ተሐየዮ፤
እስመ ለፍጥረትከ ዕፅ በእሳተ ረኃብ አውዕዮ፤
ዳዊትሂ ዘተሠርገወ መንግሥተ ሳኦል ሎግዮ
ግፍዕ ሳኦል ተከከረ ወጸገዐ በኦርዮ፤
ሚካኤልኒ ርኅሩኅ ዘጽጋበ ምሕረት ከረዮ
ለሙሴ ኢተራጎርጎ እንዘ ውስተ መሬት ይወደዮ ።

አምላክ ፍጥረትህን አምላክ
ብታደርገው አንድ ቀን በተፈፀምን (ባለቅን) ነበር ።
ለዚህም ነገር ምልክት የውሃን ጠብታ በገዛ ጊዜ
የመጠምጠሚያውን ክፍያ ለኤልሳእ የከፈለው ኤልያስ
ፍጥረትህን ቸል አለው ፤
ፍጥረትህ/ እንጨትን በእሳት/ ራብ አቃጥሎታልና ፤
የሳኦል መንግስት/ በፍታን የተሸለመ ዳዊትም
የሳኦል ግፍን አስቧልና በአርዮም ጠንቷልና ፤
ምህረት/ ጥጋብ ያቀናጣው ርህራሄ ሚካኤልም
በመሬት ውስጥ ሲጨምረው ለሙሴ አልራራምና ።

ምስጢር

«የጠገብ ለተራብ ፣ የለበስ ለታሪዝ እያዝኑም» እንደተባለው
ሁሉ ኤልያስ እንጨትን በእሳት እንደጠቃመል ፍጥረቱን ሁሉ
(እስራኤልን) በራብ አንገበገበው ። ነጭ ሀርንም እንደመለበስ የሳ
ኦልን መንግስት የያዘ ዳዊት ሳኦል የሰራበትን ግፍ አልረሳም ፤
አገልጋዩ የሆነ አርዮንም ሚስቱን በደፈራት ላይ (የአርዮን ሚስት
መድፈሩ አንሶት) አስገደለው ።

መልአክ ሚካኤል ስገካ ወርቅን እንደመቅበር ሙሴን ከእነ
ነፍሱ (በሀይወቱ) ሲቀብረው አላዘነለትም ። ስለዚህ በባለቅኔው
ግምት ፍጡር ለአንድ ቀን እንኳን የአምላክነትን ስልጣን ቢያገኝ
እንደፈጣሪው ሊታገስ አይችልም ነበር ግለት ነው ።

ታሪክ

መልአኩ ቅዱስ ሚካኤል በናባው ተራራ ሙሴን በሀይወቱ
ተብርታል ፤ ይህም የተደረገበት ምክንያት እስራኤል ሙሴን በጣም
ስለሚወዱትና ስለሚያከብሩት መቃብሩን እንዳያመልኩት ለመሰ
ወር ነው ይባላል (ዘዳግ. 34 ፣ 1—8) ።

310 ዘአምላኪያ

ደመና የሐንሰ አድያመ የርዳናስ ዶዶ ፤
ወሰበክ ለወይነ ዕብራስዲ ንስሐ በረደ ፤
አምጣን በማይ ያጠምቅ አገርዕተ ገራህት ውሉደ ።

ቅርጽ

ደመና/ የሀንስ የየርዳናስን አውራጃ ዞረ ፤
ለእብራስዲ ወይንም ንስህ/ በረድን ሰበክ ፤
የእርሻ ዘርች/ ልጆችን በውሃ ያጠምቃልና ።

ምስጢር

የዘካርያስ ልጅ የሀንስ የየርዳናስን አውራጃ እየዞረ ህዝቡን
በውሃ ያጠምቅ እንደነበረ ፣ የከረምት ደመና የእህል ዘርችን በገ
ናብ ውሃ ሊያበቅል ውሃን ከውቅያኖስ ጠልቆ ወደሰማይ ወጣ ግለት
በቅኔው ተመስጥሯል ።

311 ሥላሴ

ዘደገፉ ግርብ

መጠንክ ገብረ ሕይወት
ዘመዶ መልአክት ተሰምዮትክ ፤
ምስለ ጻድቃነ ምድርሰ ከመ ኢትኩን ዘመዶ
ሕርመተ መብልዕ ረሰይክ ባዕደ ፤
ውስተ ምኔተ ገድል ይፈጽም አኮነ ቀናና ፍጹማን ከቡደ
በበእልፍ እልፈ እመ ሰገደ
ለመብልዕ ምድራዊ ዘኢተዋረደ
ኢረከብን እምጻድቃን አሐደ ።

ትርጉም

ገብረ ሀይወት! የመላእክት
ዘመድ መባልሀ ልክህ ነው ፡
ከምድር ፃድቃን ጋር ግን ዘመድን እንዳትሆን
የመብል ትውታን (መብልን መተው) ባለድን አደረግህ ፡
በገድል ገዳም ውስጥ የከበደ የፍፁሞች ቀኖናን ይፈፅም
ዘንድ
እልፍ ጊዜ እልፍን ቢሰግድ
ለምድር መብል ያልተዋረደ (ፃድቅ)
ከፃድቃን አንድ እንኳን አላገኘንምና ።

ምስጢር

አንድ ሰው ዝምድናውን ቆጥሮ የትውልድ አረጉን መዞ ለተ
ወላጁ ሲያስረዳ ተወላጁ « ዝምድናችን እውነት ነው ፤ እንደ አንተ
ዘርዘር ዝምድናችንን ያስረዳኝ የለም » ይለዋል ። በአንፃሩም ገብረ
መንፈስ ቅዱስ በተፈጥሯቸው ሰው ሲሆኑ በግብራቸው እንደ መል
አክ ሆኑ ፤ ከሰው ወገን ፃድቃንም ቢሆኑ በእህልና ውሃ ያልኖረ
የለም ። አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ግን በፅኑ ተጋድሎ ሲኖሩ የእ
ህልና ውሃ ክጃሎት (ፍላጎት) ጠፍቶላቸው ፤ አምላካቸውን ማመስገ
ንን ብቻ እንደ እህልና ውሃ ተመግበው ኖሩ ስለሚባል መልአክ
መባል ይገባቸዋል ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

312 ዘይእዘ

በንባብ ይትበወቅ ገጽ ሕሳዌ ፤
እርመ እመ ይቤ እስግድ ለሕፃን ድንግል ሰገዶ
ሄሮድስ ጻድቀ አፍአ
በቀቲሰ እሉ ሕፃናት ተግህደ ።
ወአመ ረበናት ገብሩ መጽሐፈ ሙሴ ዘኢፈቀዶ

ፍትሐ ሞተ ብእሲት ቀር ለእመ ወረደ
በገሢህ ዕፀው ዳንኤል ሐሰተ ረበናት አንደደ ።
ፍትሐ ሞተ ብእሲት ቀር ለእመ ወረደ

ትርጉም

የውሸት ፊት በንግግር ይታወቃል ፤
ለድንግል ህፃን ስግደትን እስግዳለሁ ቢል
የውጭ እውነተኛ ሄሮድስ
እነዚህን ህፃናት በመግደል ተገልጧልና ።
መምህሮችም የሙሴ መፅሀፍ ያልፈቀደውን ባደረጉ ጊዜ
የሴት ሞት ፍርድ / ብርድ ቢወርድ
ዳንኤል እንጨቶችን በመፈለግ የመምህሮችን አሰት
አነደደ ።
የሴት ሞት ፍርድ / ብርድ ቢወርድ

ምስጢር

« ተከናንቦ ቢተኙ ገለጦ የሚያይ አምላክ አለ » እንዲሉ
አንድ የተከናነበ ሰው ከንንቡ ሲገለጥ ፊቱ እንደሚታይ ፤ የውሸ
ታም ነገርም በእውነት መሳይ ቃል ቢሸፈን በፍፃሜው ይገለጣል።
በመሆኑም አካል በልብስ እንደሚሸፈን ፤ « እስግድለታለሁ » በግ
ለት የማርያም ህፃን (ክርስቶስ) ግድያን የደበቀ ሄሮድስ « አሳድ
ጋችሁለሁ » ብሎ የሰበሰባቸውን ህፃናት በመግደሉ ተንኮላኛነቱ
ታወቀበት ።

እንዲሁም ብርድ በሆነ ጊዜ እንጨቶችን በእሳት አንድዶ እን
ደመዋቅ የዝሙት ስራቸውን በሶስና ሊፈፅሙ አስበው ባይላካላ
ቸው ፤ ከነውር የነፃቸውን ሶስናን በነውረኛ ስም የሞት ፍርድ ያስ
ፈረዱባት ረበናት (መምህራን አይሁድ) ተንኮል በዳንኤል ጥበብ
ተከሰተ ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

313 መወደስ

ዘላሳ ወርቅ (ለሊቃ)

አለቦ በምድር ምልአተ ፍጥረት
 እንተ አይትዋረድ ሰብእ ክቡር በዘወለደ ፤
 እንዘ ወልደ ንጉሥ ውላቱ ገብረ መርጻዊ ዘክሕደ
 ክቡራነ አዝማዲሁ
 በቤተ አቡሁ እስመ ኮነ ባዕደ ፤
 ወድኅረ ዝንቱ አስተዋረደ
 አባሁ ንጉሠ እንተ የዐቢ ፈድፋደ ።
 ይትርፍሰ ነገረ ዝንቱ ከመ ተነግረ ገሃደ
 በልደተ ዮሐንስ ወንጌላዊ ዘካርያስ ተዋረደ ፤
 ወበልደቱ ለዮሴፍ ለናግደ ጸዊር ክቡደ
 ዘይትዌከፍ በሀገሩ ያዕቆብ ተአንገደ ።

ትርጉም

ፍጥረትን በተመላች ምድር
 የከበረ በወለደው የማይዋረድ ሰው የለም ፤
 የከበሩ ዘመዶችን የካደ ገብረ ክርስቶስ
 የንጉስ ልጅ ሲሆን
 በአባቱ ቤት ባእድን ሆኗልና ፤
 ከዚህ በሁዋላም እጅግ
 የገነነ ንጉስ አባቱን አዋርዷልና ።
 የዚህስ ነገር እንደተነገረ ይቅርና
 በወንጌላዊ የሆነስ ልደት ዘካርያስ ተዋረደ ፤
 በዮሴፍም መወለድ ከባድን የመሸከም እንግዶችን
 በአገሩ የሚቀበል ያእቆብ እንግዳ ሆነ ።

ምስጢር

ገብረ ክርስቶስ በገዛ ፈቃዱ የንጉስ አባቱን ቤት ትቶ በመ
 ሄዱ መግተኛ መሆኑንና ያእቆብ በችግር መሰደዱን ፣ ዘካርያስም
 በልጁ በየሆንስ ምክንያት አንገቱን በሰይፍ መቆረጡን በማስረዳት
 በሰው ልጆች ላይ የሚሆነውን የማጣትንና የማግኘትን ፍርርቅ የሚ
 ያላይ ምስጢር በቅኔው ተመስጥርበታል ።

314 መወደስ

ዘላካ ወልድ (መምህር)

አኮ ቀሊል ለዘይጸውር
 እብነ አድማስ ረኃብ እንተ ይሰብር ከሣደ ፤
 ወከመ ኢቀሊል ለጾር አጠየቀነ ገሃደ
 ኤልያስ ሐመልማለ ከርሁ በረኃብ ዘነደ ፤
 አድባረ ብካይ አመ ያደ
 እስመ በዐይኑ ነጻረ እንተ ብእሲት እደ ።
 ረኃብሂ ሐዲነ ከርሥ እመ ኢኮነ ክቡደ
 ለፈርዖን ጸላኢሁ በከተማ በትሩ እምኢሰገደ ፤
 ወእምሀገሩ ከነፃን እምኢተሰደ
 ያዕቆብ በሀገሩ ብዙኃ ዘለመደ ።

ትርጉም

አንገትን የሚሰብር የአድማስ
 ድንጋይ /ራብ ለሚሸከመው ቀላል አይደለም ፤
 ሆዱ/ ቅጠል በራብ /እሳት የነደደ ኤልያስም
 ለሸክም ቀላል እንዳይደለ በግልፅ አስረዳን ፤
 የልቅሶ ተራራዎችን በዞረ ጊዜ
 የሴትን እጅ በአይኑ አይቷልና ።
 ራብ/ የሆድ ብረትም ከባድን ባይሆን ኖሮ

ለጠላቱ ፈርአን በበትሩ ጫፍ ባልሰገደ ነበርና ፤
በአገሩ ብዙን የለመደ ያእቆብም
ከአገሩ ከነሉን ባልተሰደደ ነበርና ።

ም ስ ጢ ር

የድንጋይ ሸክም አንገትን እንደሚጫነው (እንደሚከብደው)
ሁሉ ራብ አንገትን ያሰደፋል ። ቅጠልም በእሳት እንደሚቃጠል የኤ
ልያሰም ሆድ በራብ ተሞረሞረ ። ተራራዎችንም እንደመዞር ኤል
ያሰ ተርቦ ልቅሶን አበዛ ፤ በአይነም የሴትዮቱን ስጦታ ከጀለ ።
ድንጋይንም ከክብደቱ የተነሳ ብርቱ ሰው እንኳ ሊሸከመው እን
ማይችል ያእቆብ ከራብ ፅናት የተነሳ ወደግብፅ ተሰደደ ፤ ለፈርአንም
ተገዛ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

315 ቀዜማ

ዘገባ (አለቃ)

በይነ ምንት ኢተሐዘባ
ለእግዚአግሪያ ገጽሕት ልቦ ጸጋዘአብ አሐዱ ፤
ገጸ ሰብእ ወገጸ መልአክ እስመ ነሥአ ወልዱ ፤
ግብረ ተሐዝቦሰ ይግበር በከመ ኤፍራም ዘመዱ
መላእክተ ሰማይ ምድረ ማእዜ ወረዱ ፤
ወማእዜ ሕገ ሰብእ ለመዱ ፤

ት ር ጉ ም

የአንድ ፀጋዘአብ ልብ
እግዚአሠሪያን ለምን አልጠረጠራትም ፤
ልጁ የመላእክትንና የሰውን ሬት ይዟልና ፤
ግን እንደ ኤፍራም ዘመዱ ይጠራጠር ዘንድ
የሰማይ መላእክት ወደምድር መቼ ወረዱ ፤
የሰውንስ ህግ መቼ ለመዱ ፤

ም ስ ጢ ር

አንዳንድ የዋህ ወንድ ሚስቱ ሌላውን ወንድ አስመሰላ ብት
ወልድም አይጠራጠርም ። እንዲሁም ፀጋዘአብ የተባለው የእቡነ
ተክለ ሃይማኖት አባት ልጁ ተክለ ሃይማኖት እንደ መላእክት ከገፈ
ፀጋ (የፀጋ ክንፍ) ቢኖራቸውም ሚስቱ እግዚአሠሪያን አልጠረ
ጠራትም ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

316 መወደስ

ዘተክለ ጽዮን (አለቃ)

ሚ ይበዝኅ ኅዘነ እምየ
እምኅዘነ ያዕቆብ አብ ወኅዘነ ዳዊት አሐዱ ፤
እመኒ ትካት ባሕረ ሰቆቃው ወረዱ
ያዕቆብ እምጣነ ረከበ ልብሰ የሴፍ ወልዱ ፤
ወርእስ ወልዱ አቤሴሎም
ዳዊት ርእየ ቅቡፀ ሰቆቃው ናርዱ ።
ለእምየሰ ሶቦ ኅለፍት ዜና ሞትየ ወሰዱ
ዜና ሕይወትየ ለጠይቆ እንዘ ኅቤሆሙ ታንቀዑዱ
እርኑ እምየ ባሕረ ሰቆቃው ተዐዱ ፤
ልብሰየ ወርእሰየ እምጣነ ላቲ ኢይትገህዱ ።

ት ር ጉ ም

ከአባት ያእቆብ አዘንና
ከአንዱ ዳዊት አዘን የእናቴ አዘን ምን ይበዛ ፤
ምንም ቀድሞ ባህር/ ልቅሶን ቢወርዱ
ያእቆብ የልጁ የሴፍ ልብሰን አግኝቷልና ፤
ሰቆቃው/ ሽቱን የተቀባ
ዳዊትም የልጁ አቤሴሎምን ራስ አይቷልና ።

ግን የሀይወቴን ወሬ ለመጠየቅ ወደነርሱ ስታንጋጥጥ መንገዶች የሞቴን ወሬ (መርዶ) ለእናቴ በወሰዱ ጊዜ እናቴ እንዴት ብላ ባሀር/ልቅሶን ትሻገር ይሆን! ልብሴና ራሴ አይገለጡላትምና (አይታይዋትምና) ።

ም ስ ጢ ር

ያእቆብ በልጁ በየሴፍ መጥፋት ዳዊትም በልጁ በአቤ ሴሎም ሞት ቢያዝኑና ቢያለቅሱ፣ ያእቆብ የየሴፍ ልብስን በማግኘቱ ዳዊትም የአቤሴሎምን ራስ በማየቱ ልጆቻችን እንዴት ሆነው ይሆን? በማለት ከመጨነቅ አረፉ ።

የዚህ ቅኔ ባለቤት የአለቃ ተክለ ፅዮን እናት ግን አለቃ ተክለ ፅዮን ወደውጭ አገር ሄደው በዚያው ስለሞቱና አንድ የሆነ ማስታወሻ እንኳን ስላልተላከላቸው፣ አዘናቸውና ልቅሷቸው ከያእቆብና ከዳዊት አዘንና ልቅሶ የበለጠ ከመሆኑም በላይ ፀፀቱ እስከ እለተ ሞታቸው ድረስ የማያቋርጥ መሆኑን ባለቅኔው በቅኔያቸው ምስ ጢ ር ገልጠዋል ።

317 መወደስ

ዘጳያ (አባ፣ ዘአዘዞ)

መካነ ሰብዐቱ ሀብታት ደብረ ሊባኖስ
ዘውስቴትኪ ይምፅዝ ተክለ ሃይማኖት ናርዱ!
ዓለመ መንኖ ዓለመ መንክራትኪ ይዑዱ
ውሱዳ ለጢሮስ ቀናእያን
እለ እምትካት ሐሜተ ለመዱ
ላእሌኪ ተካየዱ
ንዋያተኪ ይንሥኡ ወጥሪተኪ ይሂዱ ።
ባሕቱ ሰዓተ ፀብፅ ቅድመ ወልድኪ አሐዱ

አሐድ ኢይዘውን ባሕረ ተጋብእ አመ ነገዱ ፤
ለመጽሐፍኒ ቀላይ ዘባሕረ ትርጓሜ ጥገዱ
ይቀውሙ ውስተ ጽንፋ ወውስተ ፅመቱ ኢይወርዱ ።

ት ር ጉ ም

ሽቱ/ ተክለ ሃይማኖት በውስጥሽ የሚሸት የሰባት ሀብተች ቦታ ደብረ ሊባኖስ ፤
አድናቆትሽ አለምን የመናቅ አለምን ይዞሩ ዘንድ
ከግንት አሜትን የለመዱ
ቀናተኞች የጢሮስ ልጆች በአንቺ ላይ
ቃል ኪዳን ተጋቡ
ገንዘቦችሽን ይወስዱ ዘንድ ጥሪትሽንም ይቀሙ ዘንድ ።
ነገር ግን በጠብ ሰአት በአንድ ልጅሽ ፊት
ወደ ባሀር/መሰብሰብ በሄዱ ጊዜ አንድ አይሆኑም ፤
የትርጓሜ ቃል አሟራቱ በሆነ ወንዝ/ መፅሀፍ ዳርም
ይቆማሉ ወደ ጥልቀቱ አይወርዱም እንጂ ።

ም ስ ጢ ር

ሽቱ በብልቃጡ ውስጥ እንደሚሸት ሁሉ ተክለሃይማኖት በደብረ ሊባኖስ ይከበራሉ ። የተቻላቸውም አዋቂዎች አለምን እንደሚዞሩ በደብረ ሊባኖስ አለምን የመናቅ አድናቆቶች አሉ ።
አሜተኞችም እገሌ እንደዚህ ነው እገሌትም እንዲህ ናት በማለት የሰውን ክብር እንደሚገፉ ፣ የሃይማኖት ተቃራኒዎች የጢሮስ ልጆች ስምሽን ሊያጠፉና ክብርሽን ሊያዋርዱ በቅናት ተነሱባሽ ።

ግን « ሌባ ላመሉ ዳቦ ይልሳል » እንዲሉ አሜተኛ ለልማዱ ቢያማም ምንም ለማድረግ እንደማይችል እነዚህም አይመክ

ቱም ። ዋና የማያውቅ ሰው በወንዝ አጠገብ ቆሞ ዳር ለዳር እንደሚ ያገባቸው ወደባህሩ ጥልቅ እንደማይገባ ሁሉ ፣ በመሰብሰብ ቢመ ክሩም የመፅሀፉን ቃል ንባቡን እንጂ ውስጠ ምስጢሩን አያውቁ ትምና ይረታሉ ማለት በቅኔው ተመስጥርበታል ።

318 መወድስ

ዘኪያስ ወልድ (አለቃ)

ማሕፀን ድንግል ሐዳስ አስተወረዮሙ ለባሕርየ ሥጋ ቁሪር ወለባሕርየ ቃል ነዳዲ ፣ እንደ ሥጋ አዳም ይብዕል ወእንደ ቃለ አብ ይነዳ ሶበ ደምፀ ወተሰምዐ ቃለ ሰማያዊ ንብርኤል ዐዋዲ ። ወአልቦ እንበለ ወልድ ፍዳ አረጋዊ አዳም ዘያገብእ ወይፈዲ ። ኢንሰራሂ ወኢፈለሰ በአሠረ ተውላጥ ነጋዲ ተሰምዮተ አብ መንገለ ወልድ ወተሰምዮተ ወልድ ኅበ ወላዲ ፤ ወእምህላዌ አብ ወወልድ ዘአይቀርብ ሀያዲ አልቦ ዘይቀድም ወአልቦ ዘይጉነዲ ።

ትርጉም

የሰማያዊው ንብርኤል ዘዋሪ ቃል ከደመና በተሰማ ጊዜ የአዳም ስጋ ሲበለፅግና የአብ ቃል ሲቸገር ፣ የድንግል ማህፀን ቀዝቃዛ የስጋ ባህርይንና ነዳጅ የቃል ባህርይን አስተካክላቸው ። ነገር ግን ከወልድ በቀር የአረጋዊ አዳም ብድርን የሚመልስና የሚከፍል የለም።

በለውጥ/ ነጋዲ ፈለግም አብ መባል ወደ ወልድ ፣ ወልድ መባልም ወደ አብ ፈለሰ አላለፈም፤ ቀማኛ ከማይቀርበው ከአብና ከወልድ ህልውናም የሚቀድም የለም ፣ የሚዘገይም የለም ።

ም ሰ ጢ ር

እውነተኛ ዳኛ ድሀውንና ባለፀጋውን እንደሚያስተካክላቸው የድንግል ግርያም ማህፀን የቃልን ባህርይ ከስጋው ባህርይ ጋር አዋሃደው ፣ የእውነተኛውን ዳኛ ፍርድንም ወሸን (ጎሽ) እያለ የሚ ያመሰግን ሰው ቃል እንደሚሰማ ቅዱስ ንብርኤል ግርያምን በቃሉ አበሰራት ።

ደግሞ ደግ ልጅ የአባቱን እዳ ጨርሶ ይከፍላል ። እንዲሁም አዳም ህግን ጥሶ በፈፀመው በደል እግዚአብሄር ወልድ በለበሰው ስጋ በመስቀል ተሰቅሎ ካሰለት ፣ ሲክስም እርዳታ ለማግኘት ወደዘመድና ወደወዳጅ እንዳልሄደ አብ በወልድ ስም አይጠራም ፣ ወልድም በአብ ስም አይጠራም ።

ሁለት ወንድማማቾችም ተጠባብቀው ጎን ለጎን እንደሚሄዱ ሁሉ አብ ከወልድ አይቀድምም ወልድም ከአብ አያንሰም ይላሉ ባለቅኔው ።

319 ዘይእዚ

ዘኪያስ ወልድ (መምህር)

ክርስቶስ መካሕ እምድገረ ኅፀበ በፈለገ ወይን ግዮን ልብስ አቡሁ ይሁዳ ፣ አጻዕደወ ልብስ ላዕለ ታቦር በፀሐይ ልብስ ወላዲቱ ዘገብሩ እንግዳ ፣ ወብዕለ ባሕርየ አርአየ በወርጎ ንደቱ ማጎተመ ፍዳ

ቀይሕ ፈረስ ልብስ ከለሚያ
ወካልን ልብስ ፈረስ ታቦር ጸዕዳ
ቀይሕ ፈረስ ልብስ ከለሚያ ።

ትርጉም

ተመኪ ክርስቶስ በወይን ወንዝ
ግዮን የአባቱ/ይሁዳ ልብስን ካጠበቀ በሁዋላ፣
አይነቱ እንግዳ በሆነ
በእናቱ ልብስ ፀሀይ በታቦር ልብስን አነጣ ፤
ቀይ ፈረስ/ የከለሚያ ልብስና ሌላ ነጭ የታቦር ፈረስ/
ልብስም
የፍዳ መጨረሻ በሆነ በችግሩ ወራት
የባህርዩን ብልፅግና (ክብሩን) አላየ ።
የፍዳ መጨረሻ በሆነ በችግሩ ወራት

ምስጢር

ልብስ አጣቢ ልጅ በወንዝ ውሃ አጥቦ ያነጣውን ያባቱን ልብስ
በፀሀይ እንደሚያደርግ ክርስቶስ ከይሁዳ ወገን (ከግርግር) ሰብአዊ
ባህርይን ባህርይ አድርጎ በነሳው (በወሰደው) ስጋ በደብረ ታቦር
የመለኮቱን ባህርይ ገለጠበት ። የሀብታም ሰው ብልፅግናም በፈረ
ሱና በበቅሎው እንደሚታወቅ ክርስቶስም «በሰውነቱ ቀይ በመ
ለኮቱ ነጭ» መባሉ ትህትናውንና ክብሩን ይገልጣሉ በማለት ባለ
ቅኔው የክርስቶስን አምላክነት በቅኔያቸው ምስጢር ያስረዳሉ ።

320 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ይቤ ዮሐንስ መምህረ ብዙኃን ውሉድ
አክብሮ ሰንበት ሰይፍ በአንብሮ እግር ወእድ ።

ትርጉም

ብዙ የሆኑ ልጆች መምህር የሆነውን
ሰይፍ/ ሰንበትን ማክበር እጅግና እግርን በማሳረፍ ነው
አለ ።

ምስጢር

የልጆች መምህር ሲመክር « ሰንበትን ማክበር እጅግና እግ
ርን በማሳረፍ ነው » ይላል፤ እንዲሁም ክርስቶስን ያጠመቀ የሆ
ነው አንገቱን በሰይፍ ሲቆረጥ ራሱ በክንፍ ወደላይ ወጣ፤ ከአን
ገቱ በታች ያለ አካሉ እጆቹና እግሮቹ በመሬት ወደቁ ማለት በቅ
ኔው ተመስጥሯል ።

321 ሥላሴ

ዝካግ (ተሰገበዝ)

ሱርስተ ወዕብራይስጦ
ኢትትናገር ላእክ ልብስ ባሕታዊ
መኑ ከልክስ ለነቢብ ሰብዓ በፍቅድ
እስመ አንተ ሥርግወ ዘመሴ ወእርን ኤፋድ ።
ቶማስ መምህር ዘንብሉ እምነ አእላፍ ውሉድ
በከፍፍሪሁ ጽጌ በረድ
ነበባ የውጣ በማእከል ፀውድ ፤
ወዳግመ ተርጉማ ለዮድ ።

ትርጉም

የባህታዊ ልብስ መልክተኛ
ሰባን (ቋንቋ) በቁጥር ለመናገር
ሱርስትና እብራይስጥን እንዳትናገር ማን ከሐከላህ?

የሙሴንና የአሮንን የክህነት ልብስ የተሸለምህ ነህና ።
ከእእላፍ (ከብዙዎች) ምርጥ የምንለው መምህር ቶማስ ግን
የበረዶ አበባ በሆኑ ክንፈሮቹ
የውጣን በአደባባይ መካከል ተናገረ ።
ዮድንም ዳግመኛ ተረጎማት ።

ም ስ ጢ ር

ከጌታ ልብስን የተሸለመ መልእክተኛ ሸላሚውን አመሰግና
ሲወጣ የቅርብ ጓደኛው የቀረ ነገር እያስታወሰ «ለምን እንደዚህ
ሳትል ቀረህ?» ይለዋል ። እንዲሁም የተክለ ሃይማኖት ልብስ እን
ደለባሹ ሃድቅ ከአመሰግነ ዘንድ ፣ ከሆነ አይቀር ሰባ ሁለት ቋን
ቋን እንደሀዋርያት ሊናገር በቻለ ነበር ። የእነአሮን ልብሰም የሚ
ንሺሺ ድምፅ ያለው ሻሁራ ያለበት እንደነበረ የተክለ ሃይማኖት
ልብስ ቅዱስ ቅዱስ... የሚል ድምፅ አሰማ ይላሉ ባለቅኔው ።

ደግሞ አንድ መምህር እያነበበ እንደሚተረጎም ቶማስ የውጣ
ንና ዮድን አነበበና ተረጎመ ማለት ፣ የግሪክ ፊደል የውጣ ቅፅ
ልና እዝል የሌለባት ወጥ እንደሆነችና የእብራይስጥ ፊደል ዮድም
አንድ ወጥ እንደ ሆነች እርሱም ሀዋሳቱን ሁሉ በከሀዲዎች ሰይፍ
ተቆርጦ ምልምል ግንዱን ቀረ ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

322 መወደስ

አልቦ ዘመድ ጊዜ ተዋርዶ
ወይከውን ባዕደ ጊዜ ተዋርዶ ዘመድ ፣
እመስ ይትሌዐል በንብረተ ሥጋ ማዕድ
ጥቀ ዘመድ ወጥቀ ነገድ
ባዕድ ይዘመድ
እምነበ አልቦ ነገድ ወእምነበ አልቦ ትውልድ ።
ሰባ፣ ተሰአልም ለሐዋርያ አይሁድ

ጎደጎ ፈጣሪሁ ወቆመ ምስለ ባዕድ ፤
ዘመድስ የሐንስ ወልደ ነጉድጓድ
እስመ ኢተፈልጠ ምስለ እሙ እስከ መቃብረ ይወርድ ።

ት ር ጉ ም

በመዋረድ ጊዜ ዘመድ የለም ፣
ዘመድም በመዋረድ ጊዜ ባእድን ይሆናል ፤
የሰጋ ንብረት በሆነ ማእድ ከፍ ባለ ጊዜ ግን
እንኳን ዘመድ ፣ እንኳን ወገንና
ነገድ ከሌለበትና
ትውልድ ከሌለበት መጥቶ ባእድ ይዘመዳል ።
አይሁድም ሀዋርያን (ኢፕሮስን) በጠየቁት ጊዜ
ፈጣሪውን ተወና ከባእድ ጋር ቆመ ፤
ዘመድስ የሆነስ ወልደ ነጎድጓድ ነው
ወደ መቃብር እስኪወርድ ድረስ ከእናቱ ጋር አልተለ
የምና ።

ም ስ ጢ ር

ሸላ በአፈራ ጊዜ ወፎች በቅርንጫፍ፣ ህፃናትም በስሩ
እንደሚሰበሰቡ ሁሉ አንድ ሰው ሀብት ባገኘና በተሾመ ጊዜ ዘመዱ
ባእዱ አፋሽ አንገባሹ ሁሉ ያገለግለዋል ፤ እጅብ እጅብ ያደርገዋል ።
በተሻረና በደሽየ ጊዜ ግን እንኳን ባእዱ ዘመዱ ይርቀዋል ። እንደዚ
ሁም ሁሉ ክርስቶስ አርብ ሊሰቀል ሀሙስ ማታ ተይዞ ሳለ ፣ ተማ
ሪው ኢፕሮስ «ኢየሱስን ታውቀዋለህን?» ተብሎ ቢጠየቅ አላ
ውቀውም ብሎ መምህሩን ካደና ከአይሁድ ሰዎች ጋር እሳቱን
ይዋቅ ጀመር ።

አንዳንድ መንፈስ ጠንካራ ወዳጅ ግን በማግኘቱና በደ
ስታው ጊዜ የተጠጋውን ወዳጁን በችግሩና በመከራውም ጊዜ አይለ
የውም ። የሆነስ ወልደ ነጎድጓድም ቀድሞ በባለሟልነት በክርስቶስ
አጠገብ እንደተቀመጠ በመስቀልም ስር ሳይለየው ዋለ የክርስቶስንም
እናቱን በአደራ ቃል ተቀበለ ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

323 መወደስ

ዘሉድግሉ (ገቡረ አድ)

ሆሣዕና ዳዊት ወወለ ውስተ ቤተ መርዓ
 እንዘ በአእባን ገለይት ስብሐታቲሁ ያስተዋድድ
 በጊዜ ቅዳሴ ግእረር ለእመ ይነውም አብድ ፤
 ወገኖትዎ ግዕዳቲሆሙ በገብዕት እድ-
 እስመ ኢተኅርዩ ለግዕድ
 ሕዝበ ምናሴ ወኤፍሬም ውስተ ቤተ ዳዊት ዘይትፈቀድ ።
 ባሕቱ እመ ገፍትዎ ግዕድ ዕልዋን አይሁድ
 ኢተከልዑ እእዱግ ውስተ ቤተ ምስካል ወምስጋድ ፤
 አሣዕነ እእጋር ጥቀ እምእእጋር ሙሴ ፀግድ
 እንዘ ክሉአን በደብረ ሲና መካነ መብረቅ ወነጉድጓድ ።

ትርጉም

በምስጋና /አዝመራ ጊዜ ሰነፍ ቤተኛ
 የዳዊት ሆሳእና በሙሽራ ቤት ውስጥ
 በዘፋኞች /ድንጋዮች ምስጋናዎቹን እያስግግ ዋለ ፤
 በተደበቀች እጅም ድርድራቸውን ገለበወ ፤
 የምናሴና የኤፍሬም ወገኖች
 በግደደድ በዳዊት ቤት ውስጥ ለግእድ አልተመረጡምና።
 ነገር ግን የወንጀለኞች አይሁድ ግእድን ቢገለብጥ
 የእገርቹ ጫግዎች እንኳን የሙብረቅና የነጎድጓድ ቦታ
 በሆነ በደብረ ሲና ከአገልጋይ ሙሴ እገርች የተከለከሉ
 ሲሆኑ እሆኖች በመለመኛና በመስገጃ ቤት ውስጥ አልተ
 ከለኩም ።

ምስጢር

ሙሽራ ጫግላው ውስጥ በዘፋኞች ሚዚዎቹ እየተመሰገነ ሲደ
 ስት ዘፈን የግያውቀው ዝም ይላል ። እንዲሁም የዳዊት ሆሳእና
 የተባለ ክርስቶስን የተፈጥሮ እውቀት የሌላቸው ድንጋዮች ሲያመሰግ
 ኑት የተፈጥሮ እውቀት ያላቸው አይሁድ በዝምታ ድንጋይ ሆኑ ።
 ደግሞ ልጆች እንጂ ሽግግሌዎችና ባልቴቶች ወደ ሙሽሮቹ ጫግላ
 ለመግባት እንደማይሯሯጡ የአይሁድ የሸቀጣቸው ድርድር ሲመነ
 ቃቀርና እነርሱም ከመቅደስ ቦታ ሲባረሩ ሆሳእና (ክርስቶስ)የተቀ
 መጠባቸው አሁኖች ወደቤተ መቅደስ ገቡ ። ለልግዱም ያገቡት ጎልማ
 ሶች እንኳን ቢሆኑ ወደ ጫግላ ቤት መግባት እንደሚያፍሩ ፤
 ሙሴ በደብረ ሲና ወደ እሳቱና ነበልባሉ ከእነጫግው በቀረበ ጊዜ
 የእግሩ ጫግዎች እንዲወልቁ ተደረገ ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

324 መወደስ

ዘውብሸት (ቴስ ገበነ ፣ ዘብኞና)

ግርዖም እነ እንተ እዜከር
 ለመከራኪ ኤርምያስ ዘተረሰዐ በገብ አብድ ፤
 አምጣነ በጽሐኒ ሌተ በብሔረ ባዕድ
 ለኪ ዘበጽሐኪ
 ብዝኅ ጸዊሮቱ ለጌዑስ ወልድ ፤
 ወእድባረ ገዳም አወውድ
 እንዘ አጎሥሥ ከግኪ ሲሳየ ዕለት ዋሕድ ።
 እቅዳሕሂ ግዩ አንብዕ በዘዚአኪ ልግድ
 ልሕዙተ ረጎብ ጸዊርዩ ዕመቀ ኮርዳናስ እወርድ ፤
 ወቀሪቦትዩ ፈርሁ መባልዕተ ሥጋ አዝግድ ፤
 ለዘየአምሩኒ መባልዕት እስመ ኮንኩ ከመ ነግድ ።

ማርያም! በሰነፍ ዘንድ
 የተረሳ መከራሽ /ኤርምያስን የማስበው ነኝ (አስበዋለሁ) =
 ለአንች የደረሰሽ ትንሽ ልጅን
 የመሸከም ብዛት
 ለእኔም በባእድ አገር ደርሶኛልና!
 እንደአንቺም የአንድ
 ቀን ምግብን እየፈለግሁ የደን ተራሮችን እዘር ነበርና =
 በአንቺ ልማድም እንባ/ውሃን እቀዳ ዘንድ
 ራብ /ገንቦን ተሸክሜ ወደ ዮርዳኖስ ጥልቀት እወርዳ
 ለሁ!

የሰጋ መብሎች / ዘመዶችም መቅረቤን ፈሩ ፤
 ለሚያውቁኝ መብሎች እንደ እንግዳ ሆኛለሁና =

ምስጢር

«ያለብሽ አለብኝ አዘንን የፈተነ (የቀመሰ) አዘንን ያውቃል»
 እንዲሉ ፡ ባለቅኔው እንደ ቅድስት ማርያም ከአንዱ ወደሌላው
 በመሰደድ በመራባቸውና በመጠማታቸው አንፃር የማርያምን
 መጉላላትና መስቃየት አስታውሰዋል = ውሃን ለመቅዳት ገንቦ ተሸ
 ክም ወደ ወንዝ እንደመውረድም ከመራብ የተነሳ ባለቅኔው እንባ
 ቸውን አሻጎድጉደዋል (ዱብ ዱብ አድርገዋል) = ተስህቦ
 (ወረርሽኝ) የያዘውንም ሰው ዘመዶቹ ለመቅረብ እንደሚፈሩት
 ቀድሞ የለመዱት መብል መጠጥ በችግራቸው ጊዜ አልተገኘላቸውም =

ነቢዩ ኤርምያስም በኩስ ጓድጓድ ተጥሎ ሳለ የሚያስታውሰው
 እንደታጣ የማርያምን መራብና መጠማት በሰደቷ ወቅት ያወቀላት
 የለም በማለት ቅኔው ተመስጥሯል =

ዘመናዊት (ቱሳገባህ ፡ ዘባቸና)

ግፉዕ ዐይንኪ በርተሎሜዎስ
 ውስተ ባሕር ወደቀ በዘላረታዊ ልማድ ፤
 አምጣነ ኅየሎ ብኪ ብካዶትኪ አይሁድ =
 ውጎልቀ በከዊን ማይ ዐይንኪ በረድ ፤
 በላዕለ ሰላምን ዐውደ ግብጽ
 አኮነ ውኦቱ ኢየሮርፍ ለወረድ =
 ዳዊትሂ ጽንዑ ረጋብ አመ ተምቦ በዐውድ
 ናባል ልቡናኪ ወዐለ በረዓድ ፤
 ወአመ ተመልሐ ብኪ ሰይፈ ነበልባል ወነድ
 ሐርጌ ዘደማስቆ ፤ ወሐርጌ ዘገለፃድ =

ትርጉም

የተገኙ በርተሎሜዎስ አይንሽ
 በአራት ሰው ልማድ በባህር ውስጥ ወደቀ ፤
 አይሁድ ለቅሶዎችሽ በርትተውብኻልና =
 በረድ አይንሽም ውሃን በመሆን አለቀ ፤
 በግብፅ አደባባይ ደጋ ላይ
 እርሱ (እንባ) ለመውረድ አያርፍምና =
 የራብ ጥናት ዳዊትም በአደባባይ በተቆጣ ጊዜ
 ልብሽ ናባል በመንቀጥቀጥ ዋለ ፤
 የእሳትና የነበልባሉ ሰይፍም በተመዘዘብሽ ጊዜ
 የደማስቆ ጊደር ሆንሽ ፡ የጎለአድም ጊደር ነሽ =

ምስጢር

ሀዋርያው በርተሎሜዎስ የክርስቶን ወንጌል ሲሰብክ አይሁድ
 ባሰቃዩት ጊዜ በባህር ውስጥ እንደተጣለ የቅድስት ማርያም አይን

በሰደት ጊዜ መከራ በዛበት እንባውን አነባው ። በረዶም በሙቄ ላይ (በቀዝቃዛ ቦታ) እየወረደ እንደሚገኝ ማርያም አይን እን ባን በማንባት ብዛት ተሰረጎደ (ወደ ውስጥ ገባ) ጎደጎደ ።

ዳዊትም በተቆጣ ጊዜ ናባል በድንጋጤ እንደተንቀጠቀጠ ፣ በማርያምም ራብ በፀና ጊዜ ልቧ ተንሰፈሰፈ ። ከዚህም ሌላ ሰይፍ የተመዘዘባት ጊደር እንደምትበረግግ የሄሮድስ ሰይፍ በልጅዋ የተመዘ ዘባት ማርያም ወደግብፅ ሸሸች በማለት ባለቅኔው በማርያም የደረሰውን መከራና ስቃይ በቅኔያቸው ምስጢር ገልጠዋል ።

ታሪክ

በእስራኤል አገር ቀርሜሎስ በሚባል ቦታ የሚኖር ናባል የሚ ያል ባለፀጋ ነበር ። ሚስቱም አቤግያ ትባላለች ። ዳዊት ከላላል ሸሸቶ በሸፍትነት በዱር ላለ ለሰራዊቱ ምግብ እንዲልክለት ወደ ናባል መልእክተኞችን ላከ ። ናባል ግን ለዳዊት የንቀት መልስ ላከ ለት ። ዳዊትም በናባል አድራጎት ተቆጥቶ ናባልና ቤተሰቡን ለመበቀል ከነሰራዊቱ ወደ ቀርሜሎስ ሲሄድ የናባል ሚስት አቤ ግያ ዳዊት የጠየቀውን ሁሉ አስቈፍና ከመንገድ ተቀበለችው ። ዳዊ ትም አቤግያ የሰጠችውን ተቀብሎ ተመለሰ ። አቤግያ ዳዊትን ከነ ሰራዊቱ አስተናግዳ እንደተመለሰች ለናባል የዳዊትን መምጣት ብት ነግረው ደንግጦ ሞቷል (1ኛው. 25:12-23) ።

326 መወደስ

ዘገብ ሙደህን (መግባር ፡ ስግግር ግርያም)

በሊሕ እግርኪ ለከፋወ ደም ፣ እስመ ገራህተ ደም ውእቱ ርስተ አቡኪ ተሰዶ ። ወእመ ተጎለቂ ብኪ መጥባሕት ሄሮድስ ተዘምዶ አብርሃም ከዛደ ወልድኪ ለይስሐቅ ወለዶ ፣ እስመ ሰፍሐ መከየዶ ዲበ ኤዶምያስ ግብጽ ቅርብት ለአንድዶ

ዘመንበረ ወርቅ ግርያም ወዘሠረገላ ተዋሕዶ ፣ ወመራሔ ፍናት ሰናኩኪ ለያዕቆብ ተካየዶ ፣ እስመ ይብል የሴፍ ጸሐፊ መልእክት ተፈቅዶ የአርሮ አሜካላ ዘዘርዐ ተዋርዶ ።

ትርጉም

የወርቅ ወንበርና የተዋህዶ ሰረገላ የሆነሽ ግርያም ፣ «እግርሽ ደምን ለማፍሰስ ረግን ነው» የአባትሽ ርስት መሰደድ የደም እርሻ ነውና ። የሄሮድስ ሰይፍ ዝምድናም በተቆጠረብሽ ጊዜ አብርሃም የልጅሽ/ አንገት ይስህቅን ወለደው ፣ ለማንደድ በቀረበች በግብፅ/ ኤዶምያስ ላይ መሄጃውን (እግሩን) ዘርግቷልና ። መንገድ መሪ/ ተረኪዝሽም ያክቆብን ቃል ኪዳን ተጋባው ፣ የመልእክት ፀሀፊ ውደታ (መረቀድ) የሴፍ «መዋረድን የዘራ እሾህን ይለቅግል» ይላልና ።

ምስጢር

የጨካኝ እግር የሰውን ደም ለማፍሰስ እንደሚፋጠን የቅድስት ግርያም እግር በስደቷ ጊዜ በእንቅፋትና በእሾህ ደም ፣ ደግሞ እንዳንዱ ርስት የደም መፋሰሻ እንደሚሆን በእንቅፋት መድ ግትን ያመጣው መሰደድ ነው ። ይህ ውልድም አቆጣጠር አብ ርሃም ይስህቅን ወለደው እንደሚባል ፣ የቅድስት ግርያም የል ጁዋ አንገት እንደ ይስህቅ ሳይታረድ ተረ ፣ ምክንያቱም እግር በአልጋ ላይ እንደሚዘረጋ ልጅዋ ወደግብፅ ስለተሰደደ ነው ። እምላክም ያክቆብን በመንገድ ድንጋይ እንደተካየደው (ቃል ኪዳን እንደተጋባው) የክርስቶስን ህይወት ለግዳን የተሰደደች የግርያምን እግር ድንጋይ ገረጠው ።

ጳውሎስም «ብዙ የዘራ ብዙ ያገኛል» እንዳለው አብረኛት የተሰደደው የሴፍ እንደርሷ ውርደትን ተቀበለ ፣ በአሜካላም (በእሾህ) ተወጋ ማለት በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

327 ዘይእዜ

ያስተጋብእ ቶማስ መስተገብር
ማእረረ ገድሎ ብዙኅ በአስተጋብኦ አእዱገ ፣
እስመ እክል ገድሎ እምልአት ኢነትገ ፣
ምስለ መኑሂ በገድል ጸማ ቅዱሳን ኢተዛወገ ፣
በርእይ ደቂቀ ወአእሩገ
እስመ ጉንደ ዕዕ ይፀውር ወድርዓተ ልብ ገደገ ።
በርእይ ደቂቀ ወአእሩገ

ትርጉም

ገበሬ / ቶማስ አህዮችን
በመሰብሰብ ብዙ አዝመራ / ገድሎን ይሰበሰባል ፣
እህል / ገድሎ ከሙላቱ አልጎደለምና ፣
ከማንም ጋር በቅዱሳን ድካም ገድል አልተጎራበተም ፣
ሽማግሎችና ልጆችን በማየት
የእንጨትን ግንድ ይሸከማልና ፣ የልብ ሞካሬንም ትረልና።
ሽማግሎችና ልጆችን በማየት

ምስጢር

ገበሬ አህዮችን ሰብሰቦ ምርቱን እንደሚጭን የክርስቶስ ሰማ
እት ቶማስ የተቀበለው መቆረጥ ለአህዮቹም ተረፋቸው ። ደግሞ
ይሄው ገበሬ ልጆችና ሽማግሎች ወላጆችን በማየት (የትጉህ
ሰዎችን ምሳሌ በመከተል) ጌጥ ሳይሻ ለቤቱ ግንድ እየተሸ
ከመ እንደሚኖር ከሰማአታትም መካከል እንደ ሰማእቱ ቶማስ

የተሰቃዩ የለም ። ምንም እንኳን አስራ አራት አልፎ የገሊላ ህፃ
ናት በክርስቶስ ምክንያት አንገት አንገታቸውን ቢቆረጡና የቀ
ደሙ ነቢያትም ቢሰቃዩ ክርሱ አካላት አንዱ አልቀረሉትምና
የሰማእቱ ቶማስ ስቃይ ከሁሉም ስቃይ ይበልጣል ይላሉ ባለቅኔው ።

328 ሚበዝት

እመ እገተ ሙሴ ነቢይ
እብነ ቢታንያ ዘበጠት ከበሮ ስብሐት በእብራይስጢ
ተክለ ሃይማኖት ይብል ተመየጢ ተመየጢ
ሰላመ ሰጣዊት ልብሰዩ
ወይነ መላእክት ስብሐተ ውስተ አፉኪ ትሱጢ ።

ትርጉም

የነቢይ ሙሴ እህት
የቢታንያ ድንጋይ ምስጋና ፣ ከበሮን በእብራይስጥ ብት
መታ
ተክለ ሃይማኖት ሰላመ ሰጣዊት (በጣም የተዋብሽ) ልብሴ ፣
የመላእክት ወይን / ምስጋናን
ከአፍሽ ትጨምራ ዘንድ ተመለሺ ተመለሺ አለ ።

ምስጢር

የሙሴ እህት ማርያም በእብራይስጥ ቋንቋ ከበሮን እየመታች
የእግዚአብሔርን ምስጋና እንደዘመረች የቢታንያ ድንጋይ በሰብ
አዊ ልሳን የአምላክን ምስጋና ተናገረች ። እንዲሁም አዝማራት
ስትዘፍን አጻጻፈዋል «እስኪ መለስ በይና ከወይኑ ተጎንጨ» እን
ደሚላት የእቡነ ተክለ ሃይማኖትም ልብስ እንደሆነታንያ ድንጋይ
ምስጋናን አመሰገነች በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

ናፋኤል መልአክ ቀስታመ በካፋ ለመቅደስከ ዐባይ ዘተግረረት በየውጣ አንበሳ ነነዌ ድቀት አይመሥጣ፤ ወዕንቄ ቢረሌ አይከውን ሢጣ፤ አዕማዲሃ እስመ ተለብጣ አፍአሃ መብረቀ ወነጉድጓደ በውስጣ ግብጽሂ በለሰ ግብጽ ዘኢተአምር ተውላጣ ታሕመለምል ለበረድ ወትፈሪ ለአንበጣ፤ ወለሰማርያ ሜላት ዘወልደ አዴር ሠጠጣ ሆሢዕ በፈረሱ እምይእዜ አይመይጣ ።

ትርጉም

የበካፋ በሉታ (ዱላ) መልአክ ናፋኤል! በየውጣ የተሰራች ታላቅ መቅደስህን የነነዌ አንበሳ መውደቅ አይነጥቃትም፤ ብርሌ የሚባል እንቁም ዋጋዋ አይሆንም፤ በውጭዋ መብረቅን በውስጧም ነጎድጓድን እምዶቿ ተለብጠዋልና ። ለውጧን የማታውቅ የግብፅ በለስ/ ግብፅም ለበረድ ትለመልማለች ለአንበጣም ታፈራለች፤ የአዴር ልጅ የቀደዳት የሀር ልብስ/ ሰማርያንም ሆሴእ በፈረሱ ከእንግዲህ አይመልሳትም ።

ምስጢር

ይህ ቀረጽ የማትባል መልክ መልካም ሴት ወደር የለሽ (ማጫሽ) ትባላለች ። ባለፀጋ ሰው እንኳን ማጫዋን ሊከፍል አይችልም፤ የላይ ካባዋና የውስጥ ቀሚሷ ወርቀ ዘቦ ናቸውና ። እንዲሁም ምሳሌዋ የሆ

ነችው በጎንደር ከተማ አገረ በካፋ ያሳነፀ-ዋት የናፋኤል ቤተ መቅደስ ስራዋ ስለተዋጣላት ምንጊዜም መውደቅ አያገኛትም መሰልም የላ ትም ። እምዶቿ መብረቅ ይመስላሉ፤ የዘማሬውንም ድምፅ እንደ ነጎድጓድ ታስተጋባለች ።

ደግሞ በለስ ለምልግና አፍርታ በረዶ እንደሚጨፈጭፋትና አንበጣ እንደሚበላት ግብፅን አምላክ ስለ እነሙሴ በበረዶና በአንበጣ ቀጣት ። የሀር ልብስንም ልጅ ጨርሶ ከቀደደው በሁዋላ ዳግ መኛ መስፋት እንደሚያስቸግር የሶርያ ንጉስ ወልደ አዴር የዘረፋት ሰማርያን ሆሴእ መልሶ ሊያቁቁማት አልቻለም ማለት በቅጂው ተመስጥሯል ።

አልዐሉ አዕይንቲሁ ለተክለ ሃይማኖት የሴፍ እገወ ኪሩቤል አብያጽ ይምጽኦ ማያተ ጸጋሁ ተንባላት እምግብጽ፤ አምጣነ ልብሱ ካልእ መርድኦ መትከፍ ወገጽ በደሮ ለመልአክ ጴጥሮስ እንዘ ይረውጽ ንባ ሀሎ ዘተቀብረ ድምፅ ።

ትርጉም

የፀጋው ውሃዎች/ ማለጆች ከግብፅ ይመጡ ዘንድ የኪሩቤል ጓደኞች ወንድም የሆነ የተክለ ሃይማኖት/ የሴፍ አይኖችን ከፍ አደረጉ፤ ልዩ ልብሱ/ የትከሻና የፈት ተማሪ የተቀበረ ድምፅ ወደአለበት እየሮጠ ጴጥሮስ/ መልአክን ቀድሞታልና ።

ምስጢር

ወሃዎች በመጣያ ገደል (ከረጅም ገደል) ላይ ሲፈሱ ከፍተኛ ድምፅ ይሰማል ። እንዲሁም የፀጋው ሀይሎች እንደኪናቤል በከ ገፍ የሚበር ተክለ ሃይማኖት አይኖች ሰማያዊውን ምስጢር እንዲ ያዩ አደረጉ ። ጲጥርስንም ሌላው ተማሪ የሆነበት የክርስቶስን መቃ ብር ለማየት እንደቀደመው የተክለ ሃይማኖት ልብስ ከመልአክ የበ ለጠ አመሰገነ ማለት በችኔው ተመስጥሮበታል ።

ታሪክ

የያእቆብ ልጅ የሴፍ በግብፅ አገር ሳለ የሸጡት ወንድሞቹ በራብ ምክንያት እሱ ካለበት አገር (ግብፅ) እሁል ለመሸመት ሄደው ወደርሱ ገቡ ። ቃል በቃል ሲያነጋግራቸው ሁላችንም የአ ገድ ሰው ልጆች ነን ፤ አንዱን ታናሽ ወንድማችንን ግን አውሬ በልቶታል ብለውታል (ዘፍጥ . 46—47) ።

331 ሥላሴ

ቄሣር ጊዜ ልደቱ ከርሠ ወላጁቱ ሠጠቀ ከመ ይሠጥቆ ለዕዕ ፣ ወውስተ ሥጣቁ ይበውእ ስርዋጽ ፣ ክርስቶስስ አምላክ አምላክ ለግብጽ እንዘ እምልአቱ ኢየሐጽጽ ፣ ወዕእ እምላቱም አንቀጽ ከመ ሀፍ ይወዕእ እምገጽ ።

ትርጉም

እንጨትን እንደሚሰነጥቅ በስንጣቂውም ውስጥ ሽብልቅ እንደሚገባ ፣ በልደቱ ጊዜ ቄሳር የእናቱን ሆድ ቀደደ ፣ የግብፅ አምላክ አምላክ ክርስቶስ ግን

ከሙላቱ ሳይጎድል ፣ ወዝ (ላብ) ከፊት እንዲወጣ ከተዘጋ በር ወጣ ።

ምስጢር

እንጨትን በምሳር እንደመሰንጠቅና ስንጣቂውን በሽብልቅ እንደመለየት ቄሳር ሲወለድ የእናቱን ሆድ ቀዶ እንደወጣው አወጣጥ ሳይሆን ክርስቶስ በድንግልና ተፀንሶ በድንግልና ተወለደ ይላሉ ባለቅኔው ።

332 መወድስ

ገሠጸ የሐንስ ገሠጸ ልቡና ከመ ትትመሀር ጥበበ ለእንተ ገሠጸቶ ቢጽ ፣ ጸድቃነ አፍአስ ንሕነ እለ ናደሉ ለገጽ ንጊሥጽ ካልአነ እንዘ ለርእስነ አልቦቱ ተግሣጽ ወካልአ ንዴምጽ ። ምሳሌ ዝኒ ነገር እመ በልቡና ናስተሐይጽ ለበሊሕ አፈ መላጺ ዘአካለ እብን ልሙጽ መቅረጸ ሥዕርት ይሬስዮ እንዘ ለሊሁ አይቀርጽ ፣ ወማየ ሰሊሆም ይጸር እንተ አንበርም ዕዕ ያሠርዕ ካልአነ እንዘ ለሊሁ አይሠርዕ ።

ትርጉም

ልቡናው የተገሰፀ የሆነበት የገሰፀችውን ንድ ጥበብን እንድትማር ገሰፀት ፣ ለፊት የምናደላ የውጭ እውነኞች እኛ ግን ለራሳችን ግላጂ

ሳይኖረው ሌሎችን እንቆጣለን
 ሌላውንም እንበድላለን ።
 የዚህን ነገር ምሳሌም በልብ ብንመለከት
 ልሙጥ የሆነ የድንጋይ አካል እርሱ ሳይቀርፅ
 የተባ (ስለታም) የምላጭ አፍን የራስ ጠጉር መላጫ ያደርገዋል ፤
 የመስኖ ውሃንም እንዲሸከም (እንዲይዝ) ያስቀመጡት
 ድንጋይ
 እርሱ ሳይበቅል ሌሎችን ያበቅላል ።

ምስጢር

ልሙጥ የሆነ ለሆኑ (ብረት መሳያ) ድንጋይ እርሱ ራሱ ሌላ
 ውን ሳይቆርጥ ምላጭን በመሳል የራስ ጠጉርን እንዲላጭ እንደ
 ሚያደርገውና የውሀ ገንዳም እርሱ ራሱ በውሃ ሳይለመልም ፣ ሌሎችን
 አትክልት እንደሚያበቅልና እንደሚያለመልም ፤ አንዳንዱ ሰው
 ለራሱ ሳይመከርና ሳይገሰፅ ሌላውን ልምከርና ልገሰፅ ይላል ።
 ይሁን እንጂ «ጠንቋይ ለራሱ አያውቅም» እንዲሉ እንዲህ
 አይነቱ ሰው ምንም ለራሱ ባያውቅ ፣ ምክሩና ተግሳፁ መልካሞች
 ከሆኑ ሌሎችን ሊጠቅሟቸው ይችላሉ ። መጥምቁ የሆነን ግን በቅድሚያ
 ራሱን ገስጥና ቀጥቶ ሲያበቃ ምክሩን ያልተቀበለች የፊልደስ
 ሚስት ሄሮድያዳን አንገቱን ካስቆረጠችው በሁዋላ በምድር
 ጥልቅ ውስጥ አስጠማት በማለት ቅኔው ተመስጥሯል ።

333 መወደስ

ዘላግ ገደሉ (አለታ)

መዝገበ ተግባር አንበሩ በይነ ውሉዶሙ
 አበወ ሥጋ ዘሠምሩ መዐዛ ፍቅርሙ ፅፅ
 ከሙ አይትዐጸው ቦሙ ሕይወተ ውሉድ አንቀጽ ፤

ወበበገጸሙ ይከፀዉ
 ትብዐ ተሳህሉ ከሙ ይብራህ ገጽ ።
 ባሕቱ ደገረ ዘመን
 መወልጠ ሥርዐት አብ እሙ ገቢሆሙ ይሕውጽ
 ለመዝገበ ልማድ ተበርዎ ውስተ ቀራንዮ ምርጥጽ ፤
 እስሙ አብ ዘወለዶ በእንተ ወልዱ አይገሥጽ ፤
 ወእንዘ ፍቅሩ ምሉእ እመስፈርተ ይበሐቅ ቢጽ
 በግዐ ለቤዛሁ እምጉንደ መስቀል ኢያሠርፅ ።

ትርጉም

የፍቅራቸው እንጨት መላዛን የወደዱ
 የስጋ አባቶች የልጆች ህይወት /በር እንዳይዘጋባቸው
 መዝገብ/ ግሰግን ለልጆቻቸው አኖሩ ፤
 ፊትም እንዲበራ
 ይቅርታ/ ቅቤን በየፊታቸው ያፈላሉ ።
 ነገር ግን ከዘመን በሁዋላ
 ስርአትን ለሞጭ አባት ወደርሳቸው ቢጎበኝ (ቢመለከት)
 ልማድ/ መዝገብን በመርጫ/ ቀራንዮ ውስጥ ቀበሩት ፤
 የወለደው አባት ስለልጁ አይቆጣምና ፤
 ፍቅሩም ከጓደኛ ይላህት መስፈሪያ ይልቅ የሞላ ሲሆን
 በግን ለቤዛው ከመስቀል ግንድ አያወጣምና ።

ምስጢር

ልጆቻቸው በህይወት እንዲያደጉላቸው የልጆቻቸውን ፍቅር
 እንደ እንጨት መላዛ ያደረጉ የስጋ አባቶች ሀብት በጥንቃቄ ይቀመጣል ።
 ልጆቻቸውን ይገስፁዋቸዋል ለጥፋታቸውም ይቅርታ ያደርጉላቸዋል ።
 እግዚአብሄር አብ ግን ስርአትን በስርአት በመለወጥ የወላጆች ልማድን ተወው ።
 በልጁ በእግዚአብሄር ወልድ ላይ ስለተፈፀመው የጭካኔ ድርጊት አልተቆረቆረም ።
 ጭራሹንም ስለልጁ

ሀይወት በአባትና በልጅ ልማድ አልተጨነቀም ። እንደ ይስሀቅም
ጊዜ ለልጁ ቤዛ በግን ከልጁ መስቀል ስር አላስገኘም ማለት በቅ
ኔው ተመስጥሯል ።

334 ግእዝ ጉባኤ ቃና

ዝነግ (ቴሰ ገበዝ)

ምዕመናን ለቅብፅ ብእሴ ነቢብ አእላፈ
ሎቱ አርምሙ ወኢተሀብዎ አፈ ።

ትርጉም

አማኞች! ብዙ ለሚናገር ሰው/ ቅቤ
ዝም በሉለት አፍም አትሰጡት ።

ምስጢር

ነገረኛን ሰው የሚያሸንፈው ዝምታ እንጂ ብዙ መናገር አይደ
ለም ። በአንጻሩም አማኞች ለቅቤ አፍ አትሰጡት በማለት በገም
ጊዜ አፋችሁ ቅቤ አይቅመስ ብለው ባለቅኔው ምኞቶችን በቅኔያቸው
ምስጢር አስጠንቅቀዋል ።

335 ዘይእኪ

ዘለግ ገይሉ (አለቃ)

ነጻረ ጲጥሮስ የፈ ሰማይ
እንበለ ማእረር ወዘርዕ ለአሠንዮ ጽርሕ ትሩፍ!
እስመ እንበለ ዘርዕ ወማእረር
ለምጽላለ ርእሳ ዘትጸሙ ያፍ ።
ወእመ ይሰምዕ ቃለ እምነ ደመና ልብሰ መትከፍ

ተዘከረ ታቦር በዓለ መጽሐፍ
ድንጋጌ ለጲጥሮስ ከመ ደዌሁ ዘዘልፍ ።
ተዘከረ ታቦር በዓለ መጽሐፍ

ትርጉም

ጲጥሮስ ያለዘርና አዝመራ
ትርፍ ቤትን ለማሳመር የሰማይ ወፍን ተመለከተ ፤
ወፍ ያለዘርና አዝመራ
ለራሷ ማረፊያ የምትጥር ናትና ።
ከትክሻ ልብስ/ ደመና ቃልን በሰማ ጊዜም
ባለ መፅሀፍ/ ታቦር አስታወሰ
ድንጋጌ የጲጥሮስ የዘወትር በሽታው እንደሆነ ።
ባለመፅሀፍ/ ታቦር አስታወሰ

ምስጢር

ክርስቶስ «ወፎች ሳይዘፋና ሳይማርፋ እንዲመገቡ ተመልከቱ»
ያለውን ጲጥሮስ በደብረ ታቦር አፀደቀ! ምክንያቱም ወፎች ያለ
ዘርና ያለአዝመራ እንደሚመገቡ ፣ እርሱም ለቤት ስራ የሚያሰፈ
ልጉት ነገሮች ሳይኖሩ «ሶስት ቤቶችን ሰርተን በዚህ ብንኖር
መልካም ነው» ብሏልና ። በዚህም ላይ የደመና ነጎድጓድን ሰምቶ
የደነገጠ መፅሀፍን መርማሪ ሰው ድንጋጌ በሽታ እንደሆነ ያስ
ታውሳል ፤ እንዲሁም የወልድ ልብስ እንደበረዶ በሆነበት (በነግ
በት) በደብረ ታቦር ጲጥሮስን ድንጋጌ እንደ በሽታ እንዳስተኛው
ነተገረ ማለት ጭምር በቅኔው ተመስጥሮበታል ።

336 መወድስ

አ አብዳን ሰብአ ገላትያ
ዘገፋዕናክሙ ምንት ሰብአ ደብረ ምጥማቅ አእላፍ?
ንቃወ ምዝባረ ካልእ ዘጥቅመ ሰናዖር ያፍ
ለቤተ መቅደስን ትንግርዋ

ዘበጽሐ እግረ ሠራራሃ እስከ ጸገፍ እምጽገፍ ፤
 ወእስከ አድግሰ የጎልፍ ፤
 ባሕቱ ይመትር ዘለፋክሙ እንበለ ሰይፍ ።
 ንሑውጽሂ ዘለፋክሙ በመሳክወ ልብ ወእፍ
 ወአገወ የሴፍ መጻሕፍተ ለዘለፋክሙ ንጽሕፍ ፤
 እስመ እንዘበ ሕያወ እዋተ ሥጋ ገዙፍ
 ሞተ የሴፍ አገዊሁ ነገርዎ ለየሴፍ ።

ትርጉም

ሰነፎች የገላትያ ሰዎች ሆይ ፤
 እግር/ሰራዋ ከዳር እስከ ዳር ለደረሰና እስከ አድግሰ ለአለፈ
 የሰናኦር / ወፍ ህንፃ ሁለተኛ የሆነ መፍረስ/ ጩኸትን
 ለቤተ መቅደሳችን ትነግርዋት ዘንድ
 ብዙዎች የደብረ ምጥማቅ ሰዎች የበደሉናችሁ
 በደል ምንድንው ነው ?
 ነገር ግን ስድባችሁ ያለ ሰይፍ ይቆርጣል ።
 ስድባችሁንም በልብና በአፍ / መስኮቶች እንጎበኛለን
 የየሴፍ ወንድሞች / መፃሕፍትንም ለስድባችሁ እንፅፋለን ፤
 ከደነደነ የሰጋ ሞት ደህና ሳለ
 የየሴፍ ሞትን ወንድሞቹ ለየሴፍ ነግረውታልና ።

ምስጢር

የወፍ ጩኸት በንጋት እንደሚሰማ ነቃፊዎች የሰናኦር ህንፃ
 መፍረስን በደብረ ምጥማቅ ቤተ ክርስቲያን አውሩባት ። እግርም ከዳር
 እስከ ዳር እንደሚሄድ የደብረ ምጥማቅ ዝናዋ በሁሉ ተሰምቷል ፤
 ሰይፍም አካልን እንደሚቆርጥ የነቃፊዎች ስድብ ያበሳጫል ።
 በመስኮትም ብቅ ብሎ እንደማየት ስድባቸው በሀሊና ሲታሰብና
 በአፍ ሲነገር በተግባራቸው ከየሴፍ ወንድሞች ጋር መነፃፀር አላ
 ቸው (ይነፃፀራሉ) ። የሴፍ ወንድሞቹን በባእድ አገር(በምድረ ግብፅ)
 እንደ ባእድ ሆኖ ስለትውልዳቸው ቢጠይቃቸው አንዱ ታናሽ ወን

ድግችን ጥቷል ብለው የራሱን ለራሱ (ለየሴፍ) እንዳረዱት ፤
 ወራሾችም የደብረ ምጥማቅ ቤተ ክርስቲያን ደህና ስትሆን እንደ
 ፈረሰች ቆጠሯት ግለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

337 መወደስ

ከአፈ ወርቅ ዘውዴ (አለቃ)

በሶስት ወር ክረምት ዝናብ የዳኝነት ፍርድ
 ግበል ወሰደው ምድሩን አጥረገገው ሰውም ሳይተርፍ
 ልግመኛው ቅጥረኛ በሬ ጠምዶ ሲጉነፈነፍ ።
 እራትና ወንጌል ቢለፈሉትም
 ግንም አልረዳቸውም በብዙው መለፈፍ ፤
 ሁሉም ለእራሱ ይጥራልና
 ጥሪት እየያዘ ሊሸሽ ልክ የሌለው ግበል ሲገርፍ ።
 ቆረቆንዳውም አልተቆረጠም ገና በጭቅጭቁ ሲረገፍ
 ዘንጋዳ የተባለው ሰነፍ ምርት ሆኖ በመነጠፍ ፤
 ድንጋይ ለቃሚ ሲቀጥር የወፍ ቅጥረኛው ሰነፍ
 አይወርድምና ከራሱ ላይ መእት የሆነ ግማት ወፍ ።

ምስጢር

ከሰኔ 26 እስከ መስከረም 25 ቀን ያለው ሶስት ወር ክረምት
 ይባላል ። ክረምት ሲበረታ የሚዘገበው ዝናብ ጎርፍ ፣ የማእበል
 መከላከያ ግድብ ያልተደረገለትን መሬት እየሸሸሸ ይወስደዋል ።
 አንዳንድ ጊዜም ሰውንም እንስሳውንም ጭምር ያጥረግገዋል ።
 እንዲሁም በሶስት ወር ክረምት የተመሰሉት ሶስት ዳኞች የአ
 ድልዎ ፍርድ ድሃውን መሬቱን አስነጥቆ ከመኖሪያ ቀበሌው አሰ
 ደደው ። ልግመኛው አራሽ በሬ ጠምዶ እንደሚጉነፈነፍና ለመ
 ሬቴ የማእበል መከላከያ ግድብ እንደማያደርግለት ጉቦኛው ዳኛ
 ያለምጣል ፤ ጉቦ ካለበላ አይስቅም ያልሰጠውንም ይጠምደዋል ።

የክረምቱ ማእበል በወሰዳቸው እቃና ሰው ላይ ደለል ሲደልልባቸው (ሲጭንባቸው) የሮሀ ሰዎችን ሰምቶ ችግራቸውን የሚረዳላቸው አይገኝም ። እንዲሁም በአራትም በወንጌልም መግለጻን መቀበልና ፍርድን ማጣመም እንዳይኖር ቢነገርም ትእዛዙን የሚጠብቀው አልተገኘም ፤ ድሃውን ሃብታም በገንዘብ ተዳለለበት ። ዳኛችም ምስክርችም በገንዘብ እየተደለሉ አዳናኔ ሆኑ ። ማእበሉም ከወንዙ ድንጋግ (ወሰን) አልፎ እንደሚገናኙ አብለት በዛ ።

ዘንጋዳ የሚባለው ያገዳ እህል አበባውን አርግፎ ለጋ ፍሬ ሲደመድም ጭቅጭቅ ጨቅጭቋል ይባላል ። ቃሉ ከወቀሳ ነገር ጋር ይዋካሻል ። በዚህ አተረጓጎም ግን ለጋ ፍሬን ያዘ ነፍስ አዋለ ማለት ነው ። ይሁን እንጂ በወርቁ በኩል የሙግትን ነገር ይዟል ። ዘንጋዳ ሲባልም በሰም በኩል የአገዳ እህል ሲሆን ፣ በወርቁ በኩል ዘንጋ ፣ ዳ ፣ እንደማለት ሁለት ቃላት ይሆንና የቸልታን ፍች ይሰጣል ። ሰነፍ ምርት ማለትም በሰም በኩል ከደቃቁ ገለባው ጨርሶ ያልጠራው ፊስ (ርጋሬ) ሲሆን በወርቅ በኩል የሰነፍ ሰው ስራ ይሆናል ።

በመነጠፍ ማለት ደሞ በሰም በኩል ከአፈር ጋር መቀላቀል ሲሆን በወርቅ በኩል የተረሳው መዝገብ ከመዛግብት ውስጥ መቀበሩን ያወሳል ። የዘንጋዳው ፍሬ ጨርሶ ከረገፈ ራሱ ቆረቆንዳ ይሆንና በማጭድ እንደፍሬያማው ሳይቆረጥ እንደሚቀር በሌሎቹ መዛግብት ውስጥ የተቀበረው የድሃው ሰው ጉዳይ በጭቅጭቅና በሙግት እንዳለ ሳይወሰን ቀረ ። «ወፍ ጠባቂ ለወፍ ጠባቂነት ቢቀጠር ፣ ድንጋይ ለቃሚ (አቀባይ) ቀጠረ» እንዲሉ ወፍ ጠባቂው ጠጠር አቀባዩን ሲያዝዝ የጠጠሩ ቅጥረኛ ጠጠሩን እስኪያቀብለው ወፋ የዘንጋዳውን ፍሬ ያወልበዋል (ይጨርሰዋል) ። ከመዝገብ ቤት ሰራተኛ ራስ ላይ የማይወርድ አሜትም የበላዮችን (የባለስልጣኖችን) ቁጣ ሲያመጣና አንዱ በሌላው ሲያመካኝ የመንግስት አደራ አልተጠበቀም ማለት በቅኔው ተመስጥሯል ።

የባለቅኔዎች አጫጭር የህይወት ታሪክ

(የሚቀጥሉት የባለ ቅኔ ሊቃውንት አጫጭር ታሪኮች ባለዛኛው ከ«መዕሀረ ቅኔ ፡ ዝክረ ሊቃውንት» እንዲሁም ከ«የቀድሞ ቅኔዎች ክነትርጓሜአቸው» የተቀሰሙ ናቸው ። ሰፋ ያለውን ታሪክ ከእነዚህ መፃሕፍት መመልከት ይቻላል ።)

ሀይለ ስላሴ (መልአክ ሀይለ)

መልአክ ሀይለ ሀይለ ስላሴ ወልደ ሆና በሸዋ ክ/ ሀገር በደብረ ብርሃን ስላሴ በ1870 አ.ም. ተወለዱ ። በሸዋ በወሎና በጎጃም አድባራትና ገዳማት ክነበሩ ሊቃውንት ዜማ ፣ ቅኔና የመፃሕፍት ትርጓሜ ተምረዋል ።

መልአክ ሀይለ ሀይለ ስላሴ ትምህርታቸውን ጨርሰው ከተመለሱ በሁዋላም በአዲስ አበባ ከተማ እንጦሮ ራጉኤልን በድብትርና አገልግለዋል ። ብሉያትም በተተረጎሙ ጊዜ ከሌሎች ሊቃውንት ጋር ሆነው ሲራከገና ሰሎሞንን ተርጉመዋል ። ከዚህም ጋር አንደኛ የመካነ ሀይወት ገብረ መንፈስ ቅዱስን ደብር በአለቅነት ሁለተኛ እንጦሮ ራጉኤልን መልአክ ሀይለ ሆነው አስተዳድረዋል ። መንፈሳዊ ጉባኤም ሲቋቋም በአባልነትና በመንፈሳዊ ዳኝነት አገልግለዋል ።

መልአክ ሀይለ ሀይለ ስላሴ በተወለዱ በ85 አመታቸው በ1955 አርፈው በመካነ ሀይወት ገብረ መንፈስ ቅዱስ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል ።

ሀይሌ ጉልቤ (አጋፋሪ)

አጋፋሪ ሀይሌ ጉልቤ የሸዋ ክፍለ ሀገር ተወላጅ ናቸው ። አዲስ አበባ በመንበረ ፀባአት ቅድስት ስላሴ መጀመሪያ በደብተርነት ሁዋላም አጋፋሪ ተብለው አገልግለዋል ። በቅኔ ሙያቸው የተመሰገኑ ነበሩ ።

ለማ ሀይሉ (አለቃ)

አለቃ ለማ ሀይሉ በአፄ ቴዎድሮስ ዘመን መንግስት መጨረሻ በመቼት (ላስታ) በአገረ ገነት ኪዳነ ምህረት አጥቢያ ተወለዱ ። አለቃ ለማ በላስታ፣ በጎንደር በጎጃምና በሸዋ እየተዘዋወሩ ዜማ ቅኔና መፃህፍት ትርጓሜ አጥንተዋል ።

አለቃ ለማ በ1883 አ.ም. የአዲስ አበባ መንበረ ፀባአት ቅድስ ስላሴ የሀዲስ መምህር ሆነው ተሾመዋል ። ከ1906 አ.ም. ጀምሮ በሀረር በአደሬ ጢቆ መካነ ስላሴ ደብር የሀዲስና የሃይማኖተ አበውን ትርጓሜ እያስተማሩ እያሌ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ። ከዚህም ሌላ በአዲስ አበባ የቀጨኔ መድሃኔ አለምና በሀረር የጢቆ መካነ ስላሴ አድባራትን በአለቅነት አስተዳድረዋል ።

አለቃ ለማ የመፅሀፈ ቄርሎስን አንድምታ ትርጓሜና የሀዲስ ኪዳንን ነጠላ ትርጓሜ አዘጋጅተዋል ። ለቅዱሳት መፃህፍት ትርጉም ስራም ከተመደቡት ሊቃውንት አንዱ በመሆን ሃይማኖተ አበውን ተርጉመዋል ።

አለቃ ለማ በተወለዱ በ99 አመታቸው በአዲስ አበባ ከተማ ጥር 14 ቀን በ1959 አ.ም. ከዚህ አለም ተለዩ ።

መርሻ ሀይሉ (መጋቢ፣ ዘዲማ ጊዮርጊስ)

መጋቢ መርሻ ሀይሉ በጎጃም ክ/ ሀገር በታላቁ ገዳም ዲማ ጊዮርጊስ በ1840 አ.ም. ተወለዱ ። ፀዋትወ ዜማ (የዜማ አይነተ ችን) ና የመፃህፍት ትርጓሜን በዚያው በገዳሙ ከሚገኙት ሊቃውንት ተምረዋል ። ቅኔም አለቃ ተክለ ጸዮን ዲማ በነበሩበት ዘመን ከርሳቸው ተምረው በቅኔ አዋቂነት የተመሰገኑ ሆነዋል ።

እነህ ሊቅ የዲማ ጊዮርጊስ መጋቢ ሆነው አገልግለዋል ። በ1888 አ.ም. ለጉዳይ አዲስ አበባ እንደመጡ በድንገት ታሙው ስላረፉ በአራዳ ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል ።

መርአዊ (አለቃ)

አለቃ መርአዊ በወሎ ክፍለ ሀገር ግሸን ደብረ ክርቤ ተወልደዋል ። የቄም ዜማ፣ ያቋቋምና የቅኔ ባለሙያ ነበሩ ። በገጉስ ሚካኤል ጊዜ የተገታ ሚካኤል ደብተራ ሆነው አገልግለዋል ። በተለያየ ጊዜም የደሴ ተክለ ሃይማኖት ደብርና የመቅደላ ቤተ ክርስቲያን አለቃ ሆነው ሰርተዋል ።

መኮንን ሰሎሞን (አለቃ)

አለቃ መኮንን ሰሎሞን ከአቶ ሰሎሞን ገፋ ወሰንና ከወ/ር ማብረኛ መንገሻ ሸዋ በደብረ ሊባኖስ አካባቢ በ1871 ተወልደዋል ። በተወለዱበት ቀበሌ ንባብና ቅኔ ተምረዋል ። ከዚህ በሁዋላ ቦሩ ሚዳ ስላሴ ሄደው ከመምህር ወልደ ሚካኤል ሀዲስና ሊቅ አጥንተዋል ።

አለቃ መኮንን ሰሎሞን በደብረ ሊባኖስ ገዳም ትርጓሜ መፃህፍት እያስተማሩ ናረዋል ። በዚህም ጊዜ ገደለ ተክለ ሃይማኖትን

ድርሳን ግህዳርና ሰአታትን ተርጉመው በግእዝና በአማርኛ አሳትመዋል። በተጨማሪም መፅሀፈ ሀዊን ከግእዝ ወደ አማርኛ ተርጉመዋል።

አለቃ መኮንን ሰሎሞን የአራተኛውን አለቅነት ተሾመው መንፈሳዊ አገልግሎታቸውን ሳያቋርጡ አርፈው በደብረ ሊባናስ ገዳም ተቀብረዋል ።

ስመኝ (መሪጌታ)

መሪጌታ ስመኝ በጎጃም ክፍለ ሀገር በእርባብ ወረዳ ጠለዛሞ ግርያም ተወለዱ ። በጎጃም አድባራትና ገዳማት ከነበሩ መምህራን ፀዋት ዜማና ቅኔ ተምረዋል ። የተመሰገኑ ቅኔ አዋቂ ነበሩ። እኒህ ምሁር በጠለዛሞ ግርያም ደብር ተቀምጠው ለረጅም አመታት ድን ያስተምሩ ነበር ። ከጉባኤያቸውም ብዙ ደቀ መዛሙርት ተምረው ለመምህርነት በቅተዋል ። ድን ሲያስተምሩም ዜማውን ብቻ ሳይሆን የንባቡንም ከየት መጣ ጭምር ይነግሩ ነበር ይባላል።

ቀስሙ (መምህር)

መምህር ቀስሙ በጎጃም ክ/ሀገር በዋሽራ ግርያም ተወለዱ ። በዚያው በትውልድ አገራቸው ተምረው መሀፅፈ መነኮሳትና ቅኔ ሲያስተምሩ ኖረዋል ። ከጉባኤያቸውም ብዙ ሊቃውንትን በትምህርት ወልደዋል ። ጉባኤያቸውን ሳይፈቱ የዋሽራን ገዳም በመምህርነት ሲያስተዳድሩ ኖረው በሞት ተለይተዋል ።

በዛብሀ ወንድም (አለቃ)

አለቃ በዛብሀ ወንድም በጎንደር ክ/ሀገር እስቴ ወረዳ በመካኒ ኢየሱስ አካባቢ በ1870 አ.ም. ግድም ተወልደዋል ። በመካኒ ኢየሱስ ደብር ሀዲስ ካጠጉ በሁዋላ ድባና ቅዱስ ሚካኤል ሄደው

ከመምህር ወልደ ሚካኤል ፍትህ ነገስት ተምረዋል ። ወደ ሸዋ መጥተው ከአለቃ ወልደ ጊዮርጊስ መፅሀፈ ሊቃውንት ቀፅለዋል ።

አለቃ በዛብሀ ወንድም በጎንደር ክ/ሀገር ሊቀ ካህናትና የደብረ ታቦር መድሀኔ አለም አለቃ ሆነዋል ። ከዚያም በሁዋላ ወደአዲስ አበባ መጥተው የግህዳር ስብሰታ ልደታ አለቃ ሆነው ርስትም በታም ተቀብለዋል ። በቦታቸው ላይ የመድሀኔ አለምን ቤተ ክርስቲያን አሰርተው ጉብረታቸውን አውርሰው ሲኖሩ ሰኔ 28 ቀን በ1956 አ.ም. አረፉ ።

ተክለ ሃይማኖት (አቤቶ)

አቤቶ ተክለ ሃይማኖት በጎንደር በበየዳ ኢየሱስ ደብር በ1635 አ.ም. ተወለዱ ። የአቤቶ ተክለ ሃይማኖት አባት እንደርያስ የአኔ ሱስንዮስ ዘመድ ነበር ይባላል ።

አቤቶ ተክለ ሃይማኖት የአራቱን ጉባኤ የባህሪ ሀሳብና የቅኔ ትምህርታቸውን ካጠናቀቁ በሁዋላ ጉባኤ ዘርግተው ሲያስተምሩ ኖረዋል ።

ተክለ ዕዮን (አለቃ)

አለቃ ተክለ ዕዮን በሸዋ ክ/ሀገር በአንኮበር ወረዳ ሀገር እምባ በሚባል ቀበሌ በ1820 አ.ም. ተወለዱ ። በአንኮበር ከተማ ከአለቃ ወልደ ስላሴ ትርጓሜ መገህፍት ተምረዋል ። ወደ ጎጃም ተሻገረው ሞግ ጊዮርጊስ በተባለው በስመ ጥሩው ደብር ከአራት አይና ጎሹ የብሉያትን ትርጓሜ አጥንተዋል ። ብሉይና ቅኔ አዋቂ ነበሩ ።

አለቃ ተክለ ዕዮን በዲማ ጊዮርጊስ ገዳም ብሉይና ቅኔ ማስተማር ጀመሩ ። ከዚያም ወደሸዋ ተመልሰው በአንኮበር ከተማ የማስተማር ስራቸውን ቀጥለዋል ።

በ1870 አ.ም. ግንቦት 21 ቀን በወሎ ክፍለ ሀገር ቦሩ ሚያ ሰላሌ በአፄ ዮሀንስ ዘመን ከተደረገው የሃይማኖት ክርክር በሁዋላ አለቃ ተክለ ፅዮን ወደኢየሩሳሌም ተሰደው ሄደው ህዳር 29 ቀን በ1881 አ.ም. አርፈው ከዚያው ተቀብረዋል ።

ተክሌ (መምህር፣ ዘዋሽራ)

መምህር ተክሌ በጎጃም ክ/ሀገር ዋሽራ ግርያም ተወልደዋል ። ዜማ ፣ ቅኔና መፃሕፍት ትርጓሜ ተምረዋል ። በጣም የተመሰገኑ የቅኔ መምህር ነበሩ ። በዚህም ምክንያት ከዘግና ከመፃሕፍት ትር ጓሜ ሙያቸው ይልቅ የቅኔ ትምህርት ጉባኤያቸው ሰፍተ ብዙ ሊቃ ውንትን አውጥተዋል ። እስከሞቱም ድረስ ከጉባኤ አልተለዩም ። መምህር ተክሌ በ98 አመታቸው አርፈው በሀገራቸው ዋሽራ ግር ያም ተቀብረዋል ።

ተገኝ (መልአክ ፀሀይ)

መልአክ ፀሀይ ተገኝ በጎጃም ክፍለ ሀገር በብቸና አውራጃ በደባይ ጥላትግን ወረዳ ወንዳሳ ቁስዳም ተወለዱ ከአለቃ ሸዬ ወልደ ጊዮርጊስ ተምረዋል ። ቅኔና መፅሀፍ አዋቂና ተመራጫ ሊቅ ነበሩ ።

መልአክ ፀሀይ ተገኝ ደብረ ግርቆስ ሲተከልና ሲደበር ጀምሮ ሊቀ ጠበብት ሆነው አቅንተዋል ። የቤተ ክርስቲያን ጥላንም ራሳቸው አውጥተው አናጠጦቹን እየመሩ አሰርተዋል ይባላል ።

መልአክ ፀሐይ ተገኝ በምርምርና ፈጠራ ስራቸው 1ኛ/ በእ ትዮጵያ የሚገኙ መፃሕፍትን ዝርዝርና የሚገኙበትንም ቦታ የሚ ያመለክት ፣ 2ኛ/ በኢትዮጵያ የነበሩ ሊቃውንትና ደጋግ ሰዎችን የህ ይወት ታሪክ ፣ 3ኛ/ የሊቃውንቱን ቅኔ ፣ 4ኛ/ የኢትዮጵያን ታሪክና የሰንደቅ አላግን ክብር የሚያስረዱ መፃሕፍትንና ሌላም ብዙ እይ ነት ፅሁፍ አዘጋጅተው ነበረ ይባላል ።

እኒህ ሊቅ ከ1929 እስከ 1930 አ.ም. ባለው ጊዜ አርፈው በዚያው ደከመው ባቀኑት በደብረ ግርቆስ ቤተ ክርስቲያን ተቀ ብረዋል ።

ንጉሴ ይመር (አለቃ)

አለቃ ንጉሴ ይመር በጎጃም ክፍለ ሀገር ዲማ ጊዮርጊስ ተወ ለዱ ። በዚያው በትውልድ ቦታቸው ዜማ ከመሪኒታ ደርሰህ ነቅኔ ከመምህር ወልደ ጊዮርጊስ ፣ መፅሀፍም ከመምህር እንግዳ እሸት ተምረዋል ። የሰአሊነት ሙያ ስለነበራቸው አለቃ ንጉሴ በጎንደር ክፍለ ሀገር ኮስተት ዮሀንስ ፣ አጋጥ ፅዮን ፣ ኃሳጥ ሀናና ሸምላኮ ጊዮ ርጊስ የሚባሉ አብያተ ክርስቲያንን ሰለዋል ። ወደሸም መጥተው ደንዲ የምትባልለዋን ደብር ተሾመው ገበዝም አለቃም እየሆኑ እስ ተዳድረዋል ። በወሎ ክ/ሀገር በደሴ ከተማ የዳኝነት ስራ ሰርተዋል ። ከፋሽስት ወረራም በሁዋላ አጋምና ጊዮርጊስን አለቅነት ተሾመዋል ።

አለቃ ንጉሴ በትምህርት ሚኒስቴር ባስተማሪነት ተመድበው ሲሰሩ ቆይተው በ1948 አ.ም. አርፈው በደጃን ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል ።

አካለ ወልድ (መምህር)

መምህር አካለ ወልድ በሸዋ ክፍለ ሀገር ተወልደው ጎንደር ከመምህር ሀሊብ ተምረዋል ። በወሎ ክፍለ ሀገር በሚገኘው ቦሩ ሚያ ሰላሌ ገዳም ተቀምጠው አራቱን ጉባኤያት ያስተምሩ ነበር ። በቅኔም እጅግ የተመሰገኑ ሊቅ ናቸው ። ከሊቅነታቸው የተነሳ እፄ ቴዎድሮስ መምህር አካለ ወልድን «ይዋገል እንደ ገብርዬ ይማ ሯል እንደ አካልዬ» ብለው አመሰግንዋቸዋል ይባላል ። እኒህ ሊቅ ከአፄ ቴዎድሮስ እስከ ንግስት ዘውዲቱ ዘመን ከጉባኤ ሳይለዩ ናረው ህዳር 29 ቀን በ1912 አ.ም. አርፈው ባስተማሩበት ገዳም ቦሩ ሚያ ሰላሌ ተቀብረዋል ።

አድማሱ ጀንበሬ (መልአክ ብርሃን)

መልአክ ብርሃን አድማሱ በጎጃም ክፍለ ሀገር በዲማ ጊዮርጊስ ገዳም ነሀሴ 1 ቀን በ1985 አ.ም. ተወለዱ ።

መልአክ ብርሃን አድማሱ በጎጃም ከአለቃ ገብረ ኤልያስና ከአለቃ ገብረ ማርያም ብሉይና ቅኔ ፡ በሸዋ ከካቢው መምህር ወልደ ስላሴ ብሉይ ፡ በወሎ ከደቡው መልአክ ገነት አፈወርቅና ከቦሩ ሜዳ ስላሴው ሊቅ ከመምህር አካለ ወልደ ሀዲሳትንና መፃፍተ ሊቃውንትን አጥንተው በዲማ ጊዮርጊስ ገዳም መፅሀፍና ቅኔ አስተምረዋል ።

መልአክ ብርሃን አድማሱ የዳግማዊ ምኒልክ መታሰቢያ ትምህርት ቤት መጋቤ ምስጢር ፡ የብቸና ቅዱስ ጊዮርጊስ ሊቀ ጠበብትና መልአክ ብርሃን ፡ በቤተ ክህነትም የመንፈሳዊ ጉባኤ መማክርት አባል ፡ የታሪክና የድርሰት ክፍል ሀላፊና የሊቃውንት ጉባኤ ሊቀ መንበር ሆነው አገልግለዋል ።

መልአክ ብርሃን 1ኛ ኮኩሀ ሃይማኖት ፡ 2ኛ መድሎተ አሚን ፡ 3ኛ መፅሀፈ ቅኔ ዝክረ ሊቃውንት ፡ 4ኛ የበገና መዝሙር የተባሉ መፃሕፍትን አዘጋጅተው አሳትመዋል ።

እነህ ሊቅ በአዲስ አበባ ከተማ ሀምሌ 24 ቀን በ1962 አ.ም. በሞት ተለዩ ።

አድማሱ ጌትዬ (ንቡረ እድ)

ንቡረ እድ አድማሱ ጌትዬ በሸዋ ክፍለ ሀገር ሀር አምባ በሚባል ስፍራ ተወለዱ ። በዚህ በተወለዱበት ክፍለ ሀገር ተምረው የተመሰገኑ ሊቅ ሆነዋል ።

በአፄ ምኒልክ ዘመን መንግስት የካህናት ባልደረባ ሆነው ሰርተዋል ። ከዚያም በሁዋላ ንቡረ እድ አድማሱ መልአክ ገነት ተብለው

አራዳ ጊዮርጊስን አለቅነት ተሾመዋል ። ንቡረ እድም ሆነው አዲስ አለም ማርያምን ሲያስተዳድሩ ሰኔ 9 ቀን በ1921 አ.ም. አርፈዋል ።

አፈወርቅ ዘውዴ (አለቃ)

አለቃ አፈወርቅ ዘውዴ በወሎ ክፍለ ሀገር በአማራ ሳይንትና በረና አውራጃ መጋቢት 15 ቀን በ1909 አ.ም. ተወለዱ ።

አለቃ አፈወርቅ ዘውዴ በወሎ ፡ በጎጃምና በጎንደር አድባራትና ገዳማት ከነበሩ ሊቃውንት ዜማ ቅኔና የመፃሕፍት ትርጓሜ አጥንተዋል ።

አለቃ አፈወርቅ ዘውዴ የቅኔ መምህርነት ሙያቸውን ካደላደሉ በሁዋላ በጎጃም ፡ በወሎና በአዲስ አበባ 36 አመታት አስተምረው ብዙ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ። በተጨማሪም በወሎ የደብረ ክርቤ ጊዮርጊስ አለቃ ሆነው 22 አመታት አገልግለዋል ።

አለቃ አፈወርቅ ዘውዴ ለግእዝ መማሪያ የሚሆኑ መፃሕፍትን በሰባት ደረጃ መድበው አዘጋጅተዋል ። የመጀመሪያው መፅሀፍ «ፀያሂ ፍናት» በሚል ርእስ በ1958 አ.ም. ታትሟል ።

እነህ አረጋዊ አባት የግእዝ ቅኔ ሊቅ አሁንም በመንበረ መንግስት ቅዱስ ገብርኤል ቤተ ክርስቲያን እያስተማሩ በኮንትራት ተቀጥረው በኢትዮጵያ ቋንቋዎች አካዴሚ በግእዝ ቅኔና መፃሕፍት አንድምታ ትርጓሜ ክፍል ቅኔያትን በመተርጎም ፡ በማመስጠርና በመተረክ ደሰራሉ ። ቅኔዎቻቸውም በቁጥር 187 ፡ 241 ፡ 263 እና 337 ይገኛሉ ።

እንግዳሽት (መምህር)

መምህር እንግዳሽት በጎጃም ክፍለ ሀገር ዲማ ጊዮርጊስ ተወለዱ ። በዚያው በተወለዱበት ገዳም ተምረው የሀዲስ የሊቅና የቅኔ መምህር ለመሆን በቅተዋል ።

መምህር እንግዳሽት በቅኔ ሙያቸው እጅግ የተመሰገኑ ከመሆናቸውም በላይ የቅኔ ዘረፋና ነጠቃ ስጦታ እንደነበራቸው ይነገራል ። ቅኔም ሆነ የመፃሕፍት ትርጓሜ በሚያስተምሩ ጊዜ ለደቀ መዝሙሮቻቸው ምስጢሩን አብራርተው ያስተምሩ ነበር ይባላል ።

መምህር እንግዳሽት የዲሞክራሲ ጊዮርጊስን ገዳም መጀመሪያ በግብዝና ቀጥሎም በመምህርነት ሲያስተዳድሩ ኖረው ጥቅምት 25 በ1923 አ.ም. አርፈዋል ።

እንግዳ ደስታ (አለቃ)

አለቃ እንግዳ ደስታ በጎንደር ከተማ በአፄ ቴዎድሮስ ዘመን መንግስት ተወለዱ ። ንባብና ዜማ በጎንደር ከተማ ከተማሩ በዋሁላ ወደ ጎጃም ሄደው በዲሞክራሲ ቅኔ ከመምህር ተጠምቆ ተማሩ ። ቁም ፅህፈትና ቅኔ አዋቂ ነበሩ ። አለቃ እንግዳ ደርቡሽ ጎንደርን በወረረ ጊዜ ወደእንግሊዝ አገር ሄደው እንግሊዝኛ ተምረው አስተርጓሚ ሆነዋል ።

አለቃ እንግዳ ደስታ እንግዳ ዳንኤል ተብለው ይጠሩ ነበር ። በእንግሊዝ አገር 24 አመት ከኖሩ በሁዋላ ወዳገራቸው ተመልሰው በጎንደር ክፍለ ሀገር መጀመሪያ ፋሲለደስን በሁዋላ አጣጣሚ ቅዱስ ሚካኤልን በአለቅነት አስተዳድረዋል ።

አለቃ እንግዳ በ1914 አ.ም. በውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር ተቀጥረው መፃሕፍትን ከእንግሊዝኛ ወደአማርኛ ከአማርኛ ወደ እንግሊዝኛ በመተርጎም ሲያገለግሉ ኖረው በ1934 አ.ም. አርፈዋል ።

እንግዳ ወርቅ ሀይሉ (አለቃ)

አለቃ እንግዳ ወርቅ ሀይሉ በጎንደር ከተማ በዘመነ መላክኛንት ተወለዱ ። በተወለዱበት ከተማ ተምረው የሀዲስና የቅኔ ባለሙያ ለመሆን ችለዋል ።

አለቃ እንግዳ ወርቅ ሀይሉ መጀመሪያ ጎንደር ኤዎስጣቲዎስን ፣ ሁዋላም ጎንደር መድሀኔ አለምን አለቅነት ተሾመው ሲያገለግሉ በ1906 አ.ም. ሀምሌ 12 ቀን አርፈዋል ።

ከብቴ (አቃቤ ሰአት)

አቃቤ ሰአት ከብቴ የታወቁት የጎንደር ሊቃውንት የመምህር ኤስድሮስና የመምህር መልክ ጌዴቆ ደቀ መዝሙር ነበሩ ። የአራቱ ጉባኤ (ብሉይ ፣ ሀዲስ ፣ መጽሀፈ ሊቃውንትና መፅሀፈ መነኮሳት)ና የአቡሻህር ሊቅ ናቸው ። ከዚህም ጋር በፀዋትወ ዜማና በቅኔ እውቀታቸው እጅግ ተመስግነውበታል ።

እኒህ ሊቅ በጎንደር ከተማ በደብረ ምጥማቅና በግምጃ ቤት ማርያም ተቀምጠው እያስተማሩ አያሌ ደቀ መዝሙርትን አፍርተዋል ። የታወቁት ሊቅ አለቃ ወልደ አብም የእርሳቸው ደቀ መዝሙር እንደሆኑ ይነገራል ። በተጨማሪም እኒህ ሊቅ አቃቤ ሰአት (ሰአት ጠባቂ በዚህ ጊዜ ውጤት በዚህ ጊዜ ግቡ የሚል የአፄ ዳኛ) ሆነው አገልግለዋል ። የአቃቤ ሰአት ከብቴ የመምህርነትና የሹመት ዘመን ከመኖሩ መንግስት ተክለ ሃይማኖት እስከ ፈፃሚ መንግስት ተክለ ጊዮርጊስ ዘመን መንግስት ነበር ይባላል ።

ካሳ (ቄሰ ገበዝ)

ቄሰ ገበዝ ካሳ በጎጃም ክ/ሀገር በይልማናና በደንባ አውራጃ በጎንጅ ቴዎድሮስ ደብረ ተወልደዋል ። በዚህ በተወለዱበት ደብረ ከነበሩ ሊቃውንት ተምረው የተመሰገኑ የብሉይና የቅኔ መምህር ሆነው ተመርቀዋል ።

ቄሰ ገበዝ ካሳ ከአፄ የሀንስ እስከ ንግስት ዘውዲቲ ዘመን መንግስት የጎንጅ ቴዎድሮስ የብሉይትና የቅኔ መምህር ሆነው አያሌ ደቀ መዝሙርትን አስተምረው በመምህርነት መርቀዋል ።

በተጨማሪም የደብሩ ቄሰ ገበዝ ሆነው አገልግለዋል ። ቄሰ ገበዝ ካሳ ከቅኔያቸው ክብደት የተነሳ እቡድ የሚባል ቅፅል እንደተሰጣቸው ይተረካል ።

ክፍለ የሀገን

ታላቁ ሊቅ ክፍለ የሀገን መጀመሪያ በጎጃም ክፍለ ሀገር በመተከል አውራጃ ውስጥ በሚገኘው በጋሾላ ገዳም ተምረዋል ። ቀጥሎም በጎንደር ከተማ አራቱን ጉባኤ ፣ ቅኔና ዜማ አጥንተዋል ።

ክፍለ የሀገን ትምህርታቸውን ካጠናቀቁ በሁዋላ አራቱን ጉባኤና ቅኔ እያስተማሩ በተማሩበት ከተማ በጎንደር ደብረ ብርሃን ስላሴ ብዙ ዘመን ኖረዋል ። እኒህ ሊቅ ብዙ ሊቃውንትን በትምህርት ወልደዋል ። የመምህርነት ዘመናቸውም ከአድያም ሰገድ ሊያሱ እስከ አፄ በካፋ ዘመን መንግስት መጨረሻ እንደነበር ይተረካል ። ክፍለ የሀገን በቅኔያቸው እጅግ ከተመሰገኑት ሊቃውንት አንዱ ናቸው ።

ወልደ ማርያም ሀብቴ (አለቃ)

አለቃ ወልደ ማርያም ሀብቴ በሸዋ ክፍለ ሀገር በደብረ ሲና አውራጃ በሾተል አምባ በአታ ሰኔ 21 ቀን በ1879 አ.ም. ተወልደዋል ።

በሸዋ በወሎና በጎንደር ክፍላተ ሀገር ከነበሩ መምህራን ፀዋት ወ ዜማና ቅኔ ተምረው የዝማሬ መዋሰኔትና የአቋቋም መምህር ለመሆን በቅተዋል ።

አለቃ ወልደ ማርያም ሀብቴ በሸዋ ክፍለ ሀገር በመናገሻ ማርቆስ ተቀምጠው ዝማሬ ፣ መዋሰኔትና አቋቋም እየነገሩ በግብዝናና በልቅና ደብሩን ሰላሳ አንድ አመት አስተዳድረዋል ።

ወልደ ዮሀንስ (መልአክ ብርሃን)

መልአክ ብርሃን ወልደ ዮሀንስ በሸዋ ክፍለ ሀገር ተወለዱ ። በጎጃም ክፍለ ሀገር በዲማ ጊዮርጊስ ገዳም ከአለቃ ተክለ ዕዮን ቅኔ ከመምህር ገብረ ህይወት የመፃህፍት ትርጓሜ ተማሩ ። ወደሸዋም ተመልሰው ከአለቃ ገብረ ኢየሱስ የመፃህፍተ ሊቃውንትን ትርጓሜ አጥንተዋል ።

መልአክ ብርሃን ወልደ ዮሀንስ የመፃህፍትን ትርጓሜ አስተምረው እያሌ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ። ከደቀ መዛሙርታቸውም መካከል ሊቁ ገብረ ክርስቶስ አንዱ ናቸው ። በአፄ ምኒልክ ዘመን መንግስት ፍትህ ነገስት እውጭ ሆነው አገልግለዋል ።

ወልደ ገብርኤል (ራስ)

ራስ ወልደ ገብርኤል በትግራይ ክፍለ ሀገር በአጋሚ አውራጃ የተወለዱ የደጃች ሰባጋዲስ ልጅ ናቸው ። በራስ ስሉል ሚካኤል ቤት አድገዋል ። በዚህ ጊዜ ቅኔ ከነአግባቡና የመፃህፍተ ሊቃውንትን ትርጓሜ ተምረዋል ። ራስ ወልደ ገብርኤል የተመሰገኑ ቅኔ አዋቂ ነበሩ ።

ወልደ ጊዮርጊስ (አለቃ)

አለቃ ወልደ ጊዮርጊስ በሸዋ ክፍለ ሀገር ተወለዱ ። በጎንደር ርና በጎጃም አድባራት ከነበሩ ሊቃውንት ተምረዋል ። በጎንደር ተክለ ሃይማኖት ዘመን በጎጃም ክፍለ ሀገር የገወራ ቁስቋምን በአለቅነት እያስተዳደሩ የመፃህፍተ ሊቃውንትን ትርጓሜ ያስተምሩ ነበር ። በብዙዎች በጎጃም አድባራት ሪም ተተክለው ስግቸው ሸዩ ወልደ ጊዮርጊስ እየተባለ ተፅፏል ።

አለቃ ወልደ ጊዮርጊስ ንጉስ ተክለ ሃይማኖት ከሞቱ በሁዋላ አዲስ አበባ የአራዳ ጊዮርጊስ አለቃ ሆነው በማስተዳደር ላይ እንዳሉ በ1899 አ.ም. አርፈዋል ።

ወልደ ጊ. ሀ. ማርያም (መምህር)

መምህር ወልደ ጊዮርጊስ ሀ. ማርያም ሸዋ በተገለጹትና በድጋ አውራጃ ሚጣቅ አማካኝ ወረዳ ድዋይ ሚካኤል በ1848 አ.ም. ተወለዱ ። በሚጣቅ አማካኝ ደብር ግብረ ዲቄና ተምረው ሲያገለግሉ ከቆዩ በሁዋላ በጎንደር ከመምህር ወልደ አብ ወልደ ሚካኤል ሀዲስ አጥንተዋል ።

ከዚህ በሁዋላ ወደሸዋ ተመልሰው በሚጣቅ አማካኝ ደብር ማስተማር ጀምረዋል ። ወደአዲስ አበባም መጥተው በእንጦጦ ራጉኤል ደብር ሀዲስ እያስተማሩ ኖሩ ። ከዚያም ወደመናገሻ ቅዱስ ጊዮርጊስ ተዛውረው የማስተማር ስራቸውን ቀጥለዋል ። ከደቀ መዛሙር ታቸውም መካከል አንዱ ብሉቴን ጌታ ሀሩይ ወ. ስላሴ ነበሩ ።

መምህር ወልደ ጊዮርጊስ ሀ. ማርያም ከጉባኤ ሳይለዩ በ1931 አ.ም. ወደ ደብረ ሊባኖስ ሄደው መአረገ ምንኩስና ተቀብለው ሲኖሩ በ90 አመታቸው መስከረም 29 ቀን በ1939 አ.ም. አርፈዋል ።

ወርቅ አገኘሁ ተክሌ (አለቃ)

አለቃ ወርቅአገኘሁ ተክሌ በሸዋ ክፍለ ሀገር ወግዳ ወራና ፈንጣጣ በምትባል ቦታ በ1873 አ.ም. ተወለዱ ። በሸዋ ክፍለ ገር አድባራትና ገዳማት ከነበሩ መምህራን ቅኔ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ። ከዚህ በሁዋላ አለቃ ወርቅ አገኘሁ በአባታቸው ወንበር ተተክተው በማስተማር ከጉባኤ ሳይለዩ ኖረው በተወለዱ በ86 አመታቸው ታህሳስ 19 ቀን በ1959 አ.ም. አረፉ ።

ውብሸት (ቄስ ገበዝ)

ቄስ ገበዝ ውብሸት በጎጃም ክፍለ ሀገር በብቸና አውራጃ በብቸና ጊዮርጊስ ደብር ተወለዱ ። በትውልድ ቦታቸው ንባብና ፀዋት ዘመን ተማሩ ። ከዚያም በዲማ ጊዮርጊስ ገዳም ከነበሩት መምህር ተጠምቆ ብሉይና ቅኔ ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ። እንዲሁም በዚሁ ገዳም የፍትህ ነገስትን ትርጓሜ አጥንተዋል ።

እነህ ሊቅ በብቸና ጊዮርጊስ ደብር ብሉይ ፍትህ ነገስትና ቅኔ እያስተማሩ ብዙ ደቀ መዛሙርነትን አፍርተዋል ። በተለይም እጅግ የሚመሰገኑት የቅኔ ሙያቸው ብዙ ፍሬ አስገኝተዋል ። በተጨማሪም በቄስ ገበዝነት ደብረን ለረጅም አመታት አገልግለዋል ።

መምህር ውብሸት ከማስተማር ስራቸው ሳይለዩ ኖረው ጥቅምት 13 ቀን በ1942 አ.ም. አርፈው ባገለገሉበት ደብር በብቸና ጊዮርጊስ ተቀብረዋል ።

ዘገየ (ሊቀ ሀሩያን)

ሊቀ ሀሩያን ዘገየ በጎጃም ክፍለ ሀገር በባሶ ሊብን ወረዳ በየውሽ ቅዱስ ሚካኤል ደብር ከአባታቸው ከአቶ ገብረ ስላሴ ሀይሉና ከእናታቸው ከወ ሮ-ዲቱ ሀይሉ በ1864 አ.ም. ተወለዱ ።

በተወለዱበት ክፍለ ሀገር በሚገኘው ደብር በጎንጅ ቴዎድሮስ መጻፍት ቅኔና አገባብ ተምረዋል ። የግእዝን ሰዋስው እካሄድ በቅያቸው የተረጎሙ ተመራማሪና ቅኔ ፈጣሪ ሊቅ ነበሩ ። የዋድላንም አገባብና እርባ ቅምር ከሚጫው ሊቅ ከማእበል ወልደ ሀይወት አጥንተዋል ።

እኒህ ሊቅ በጎጃም ክ ሀገር በደብረ መዊእ ገዳም ለረጅም አመታት ቅኔ ከነአገባቡ በማስተማር ብዙ ደቀ መዛሙርትን አፍርተዋል ። ከቀደ መዛሙርታቸውም አንዱ አለቃ ቃለ ማእከቅ የመና ገሻ ማርያም የቅኔ መምህር ናቸው ።

ሊቀ ሀሩያን ዘገየ ገብረ ሰላሴ ለብዙ ዘመናት በትጋትና በቅንነት ሲያስተምሩ ኖረው በ1932 አ.ም. አርፈዋል ። (ታሪኩ የልጅ ልጃቸው መሪኔታ በላይ መኮንን ካቀረቡት በምህጻር የቀረበ ነው።)

ዠማነህ (ደብተራ)

ደብተራ ዠማነህ በሸዋ ክፍለ ሀገር ተወልደዋል ። በአዲስ አበባ ከተማ አራዳ ጊዮርጊስ ሲተክል ጀምሮ በደብተርነት ሲያገገሉ ኖረዋል ። ደብተራ ዠማነህ ጥሩ ቅኔ አዋቂ ነበሩ ።

ይትባረክ ቂርቆስ (መሪኔታ)

መሪኔታ ይትባረክ ቂርቆስ በጎጃም ክፍለ ሀገር በብቸና አውራጃ በደብረ ፅሙና ተወልደዋል ። በተወለዱበት በደብረ ፅሙናና በዲማ ጊዮርጊስ ገዳም ተምረው በድገትና በቅኔ መምህርነት ተመርቀዋል። ከዚህም ሌላ መርሀ እውር፣ ቀመረ አረብ (ባህረ ሀሳብ) አዋቂ ነበሩ ። እኒህ ሊቅ መሪኔታ የሬድ ቂርቆስም እየተባለ ይጠራሉ

መሪኔታ ይትባረክ ቂርቆስ ትምህርታቸውን ካጠናቀቁ በሁዋላ ጎጃም በደብረ ፅሙና በወይባ ደብርና በእነብሴ፣ ወሎ በአማራ ሳይንት፣ ሸዋ በአራተ ማርያም ደብር ቅኔ አስተምረዋል ። ከዚያም በሁዋላ እንደገና ወደ ተወለዱበት ደብረ ፅሙና ተመልሰው በማስተማር ላይ እንዳሉ በ1946 አ.ም. አርፈዋል ።

ደለለ (መሪኔታ)

መሪኔታ ደለለ በጎጃም ክፍለ ሀገር ዋሽራ ማርያም ተወለዱ ። ከስመ ጥሩው መምህር ተክሌ ዘዋሽራ ቅኔ ከነአገባቡና ከነእርባ ቅምሩ ተምረዋል ። የመምህራቸውን ወንበር ተረክበው ሲያስተምሩ አያሌ ደቀ መዛሙርትን አውጥተዋል ። መሪኔታ ደለለ ፍሬያማ የሆነ የማስተማር ስራቸውን በማከናወን ላይ አርፈው ተምረው ባስተማሩበት ዋሽራ ማርያም ተቀብረዋል ።

ደመረ (ማራኔታ)

ማራ ኔታ ደመረ ትውልዳቸው በሸዋ ክፍለ ሀገር ነው ። በአዲስ አበባ ከተማ በአራዳ ጊዮርጊስ ደብር ቅኔ ሲያስተምሩ ኖረው አርፈዋል ።

ደስታ (አለቃ)

ጋይንቴ ደስታ ትውልዳቸው በጎንደር ክፍለ ሀገር ጋይንት ነው ። የብሉይና የቅኔ መምህር ነበሩ ። ይህንን ሙያቸውን እያስተማሩ በሀረር ከተማ ይኖሩ እንደነበር ይነገራል ። ጋይንቴ ደስታ በቅኔ ሙያቸው እጅግ የተመሰገኑ ናቸው ።

ድንቄ (አለቃ)

አለቃ ድንቄ በሸዋ ክ/ሀገር በተጉለትና ቡልጋ አውራጃ በጅሩና ወግዳ ወረዳ ሶምሳ በሚባል ቦታ ተወለዱ ።

የንባብ ትምህርትና ሙዝሙራ ዳዊትን ከፈፀሙ በሁዋላ ተጉለት ሄደው ተጉለቴ ዜማ፣ ቅኔ ሰላሴ ከአለቃ ዘዮሀንበ፣ ሀዲስ ካለቃ ሀሩይ ተምረዋል ። የብሉይትም ትርጓሜ ዘልቀውታል ።

አለቃ ደንቁ የቅኔ ሙያቸውን ካስፋፉ በሁዋላ ጉባኤ ዘርግተው እያስተማሩ ብዙ ደቀ መዛሙርትን አውጥተዋል ። ከ1898 አ.ም. ጀምሮ በእንጦጦ ራጉኤል ደብር ቅኔ እያስተማሩ ናረዋል ።

አለቃ ደንቁ በእንጦጦ ራጉኤል ደብር መጀመሪያ ርእሰ ደብር በሁዋላም ሊቀ ጠበብት ሆነው አገልግለዋል ። በመጨረሻም የመን በረ ብርሃን ወጪሚ ማርያም አለቃ ሆነው በመረገትነትም እያገለገሉ ሳለ ታህሳስ 26 ቀን በ1934 አ.ም. አርፈው በዚሁ ደብር ተቀብረዋል።

ደንቆ ማርቆስ

ደንቆ ማርቆስ በጎንደር ከ ሀገር ተወለዱ ። መጀመሪያ በጎንደር ከተማ ደብረ ብርሃን ስላሴ አራቱን ጉባኤያት ባህረ ሀሳብና ቅኔ ያስተምሩ ነበር ይባላል ። በዚሁም ላይ በጎንደር የደብረ ብርሃን ስላሴ አለቃ ሆነው አገልግለዋል ። ታላቁ ሊቅ ክፍለ የሆነው ከእርሳቸው እንደተማሩ ይነገራል ።

ገብረ መስቀል (መምህር)

መምህር ገብረ መስቀል በትግራይ ከ ሀገር በእንደርታ አውራጃ በደብረ ገሊላ ተወለዱ ። በተንቤን ውስጥ እንደ ማርያም ቆራር በተባለው ገዳም እየተማሩ አድገዋል ። በጎጃምና በዋድላ ደላጎታ እየተዘዋወሩ ከሊቃውንቱ ቅኔና አገባብ ተምረው በመምህርነት ተመርተዋል ።

መምህር ገብረ መስቀል በትግራይ ክፍለ ሀገር ቤተ የሆነን ፀተባለው ደብር ለብዙ ለመታት ቅኔ በግስተግር አያሌ ደቀ መርትን ካበረከቱ ፀሁዋላ በ1935 አ.ም. አርፈዋል ።

ገብረ መድሀን (አለቃ)

አለቃ ገብረ መድሀን የትግራይ ክፍለ ሀገር ተወላጅ ናቸው ። በዚያው በትግራይ ንባብና ዜግ ካጠኑ በሁዋላ በጎንደር ክፍለ ሀገር እጅግ በጎጃም ክፍለ ሀገር ቅኔ ተምረው በመምህርነት ተመርተዋል ። ተገሱም ከወልደ አብ ወልደ ጊካኤል ደቀ መዛሙር ከቡልጌ አለቃ ወልደ አግኝቶ ሀዲሱን አጥንተዋል ። ከዚያም ከግንግ ሙሉሀ ወልደ ሰላሴ የመምህር ሊቃውንትን ትርጓሜ ተሰለዋል ።

አለቃ ገብረ መድሀን ትምህርታቸውን ጨርሰው ደብረ ሊባኖስ ተተምጠው ሲያስተምሩ ተመርጠው መጀመሪያ ደብረ ብርሃን ስላሴን፣ በሁዋላም አራዳ ጊዮርጊስን አለቅነት ተሾመዋል ። በሀረርጌ ክፍለ ሀገርም መጀመሪያ አደረ ጢቆ ስላሴን፣ በሁዋላም የአበባ ቦትን ገዳም እንደገና አትንተው አስተዳደረዋል ።

አለቃ ገብረ መድሀን የአስተዳደርና የግስተግር ሰራቸውን ሳያጽጡ መስከረም 4 ቀን በ1918 አ.ም. አርፈው በአስቦት ገዳም ተቀብረዋል ።

ገብረ መድሀን (ግራጌታ)

ግራጌታ ገብረ መድሀን ትውልዳቸው በሸዋ ከ/ሀገር ነው ። የንባብና የዜግ ትምህርታቸውን በትውልድ ስፍራቸው ካጠናቀቁ በሁዋላ ወደ ጎጃም ተሻግረው በዲግ ጊዮርጊስ ገዳም ቅኔ ከአለቃ ተክል ዕዮን ተምረዋል ።

ግራጌታ ገብረ መድሀን በአዲስ አበባ መንበረ ፀባላት ቅድስት ስላሴ ሲተክል ጀምሮ የደብሩ የቅኔ መምህር ሆነው ተሾመው ለብዙ ለመታት ሲያገለገሉ ዛቆዩ በሁዋላ አርፈዋል ።

ገብረ ሥላሴ ክንፉ (መምህር)

መምህር ገብረ ሥላሴ ክንፉ ትውልዳቸው በወለጋ ክፍለ ሀገር ነው። ቅኔና መፅሀፈ ሊቃውንት በጎጃም ክፍለ ሀገር በየገወራ ግርያም ደብር ከአለቃ ሸዩ ወልደ ጊዮርጊስ፣ ብሉይና ቅኔ በደብረ ግር ቆስ ከመምህር ሰረገላ ብርሃን፣ አገባብና እርባ ቅምር በደብረ ገነት ኤልያስ ከሊቀ ጠበብት አይቸህ፣ የመፃሕፍተ ሊቃውንትን ትርጓሜ በደንበሜ ሚካኤል ከመልአከ ሰላም ገብረ ግርያም (ቡረ ገብረ ግርያም) ተምረዋል። በተጨማሪም የፀዋት ዜግና የህዲስ መምህር ሆነው ተመርቀዋል።

መምህር ገብረ ሥላሴ ትምህርታቸውን ካጠናቀቁ በሁዋላ እየተግሩ ባደጉበት በየገወራ ግርያም ደብር ሀዲስና ቅኔ ግስተግር ጀመሩ። ከዚህም በሁዋላ በደብረ ገነት ኤልያስ ተቀምጠው ቅኔ ከነ አገባቡ፣ ብሉይ ሀዲስና ፍትህ ነገስት እያስተማሩ ብዙ መምህራንን መርቀው ሸመዋል።

መምህር ገብረ ሥላሴ በቅኔያቸው ከሚደነቁት ሊቃውንት አንዱ ናቸው። እኒህ ሊቅ ከግስተግርና ምስጢረ መፃሕፍትን ከመመርመር ሳይለዩ በ1938 አ.ም. አርፈው በደብረ ገነት ኤልያስ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል።

ገብረ ሥላሴ (ንቡረ እድ)

ንቡረ እድ ገብረ ሥላሴ በሸዋ ክፍለ ሀገር በደብረ ብርሃን ከተማ በ1837 አ.ም. ተወለደዋል። በአንኮበር ከተማ ዜግና ቅኔ እየተግሩ አድገዋል።

ንቡረ እድ ገብረ ሥላሴ ከ1860 አ.ም. ጀምሮ ፀሀፊ ትእዛዝ ሆነው ሰርተዋል። በ1900 አ.ም. በእትዮጵያ የመጀመሪያው የፅሀፊት

ሚኒስቴር ሆነው ተሾመዋል። እንጦጦ ራጉኤል ሲተክል ጀምሮ እስ ተጻጻሪ ሆነው አገልግለዋል። በ1920 አ.ም. የአዲስ አለም ግርያም ንቡረ እድ ሆነዋል።

ንቡረ እድ ገብረ ሥላሴ ጠቃሚ የሆነ አገልግሎታቸውን ሲያበረከቱ ኖረው በ1905 አ.ም. ጥቅምት 27 ቀን አርፈው በደብረ ሀይል እንጦጦ ራጉኤል ተቀብረዋል።

ገብረ ዋህድ ሀሼ (አለቃ)

አለቃ ገብረ ዋህድ ሀሼ በትግራይ ክፍለ ሀገር በእንደርታ አውራጃ ገርአልታ ልዩ ስሙ አባ ሰላማ በተባለ ቦታ ተወለዱ። ቅኔ፣ ዜግና ትርጓሜ መፃሕፍት አዋቂ ነበሩ።

አለቃ ገብረ ዋህድ በቤተ ክህነት የሊቃውንት ጉባኤ አባል ሆነው ሲሰሩ ቆይተው ታህሳስ 4 ቀን በ1961 አ.ም. አርፈው በአዲስ አበባ በመካነ ሀይወት ገብረ መንፈስ ቅዱስ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል።

ጎሹ አራት አይና

አራት አይና ጎሹ በጎጃም ክ/ሀገር ተወለዱ። በታወቀው ደብር ሞገ ጊዮርጊስ ተምረው የአራቱ ጉባኤ መምህር ሆነው ተመርቀዋል። አራቱን ጉባኤ ያጠናቀቁ ሊቅ በመሆናቸው «አራት አይና» የሚል ቅፅል ተሰጥቷቸዋል።

አራት አይና ጎሹ በተግራባት ደብር ጉባኤ ዘርግተው አለ ቅነቱንም ደርበው የታወቁ ሊቃውንት እነመምህር ሰው አገኘ ሁን፣ እነአለቃ ገብረ ኤልያስን፣ እነመምህር ፀበሉን፣ እነአለቃ ተክለ ፅዮንን፣ እነአለቃ ስነ ጊዮርጊስን፣ እነ መምህር ክፍለ ጊዮር ጊስንና ሌሎችንም ብዙ ሊቃውንት አስተምረው የብሉያት ትርጓሜ መምህር አድርገው መርቀዋል።

አራት አይና ገዥ በዘመናቸው እጅግ የታወቁና የተመሰገኑ የትርጓሜ መግህፍትና የቅኔ ሊቅ ነበሩ ። እኒህ ሊቅ ከሚወዱት ጉባኤ ሳይለዩ ጥር 29 ቀን በ1861 ዓ.ም. አርፈው የውሽ ሚካኤል በተባለው ደብር ተቀብረዋል ።

ጥበቡ ገሚ (መምህር)

አለቃ ጥበቡ ገሚ በሸዋ ክፍለ ሀገር በሰላሌ አውራጃ በጎህ ፅዮን ከተማ ሰኔ 10 ቀን በ1873 አ.ም ተወለዱ ።

ጎህ ፅዮን ከነበሩት ከአባ ገብረ ማርያም ዘንድ እስከ ገብረ ጳጳና ያለውን ትምህርት ተምረዋል ። ከዚያም ወደ ጎጃም ተሻ ገረው በዲማ ጊዮርጊስ ገዳም ቅኔ ከነአገባቡ ከመምህር ወልደ ጊዮርጊስ፣ የብሉይን ትርጓሜ ከመልአክ ገነት ክፍሌና ከመምህር ገብረ ኤልያስ በሞጣና በደብረ ማርቆስ አድባራት ተምረው በመምህርነት ተመርቀዋል ። በወሎ ክፍለ ሀገር በላስታ በየጁና በሰቆጣ ከነበሩ ሊቃውንት የቅኔና የመግህፍት ትርጓሜ ትምህርት ሙያቸውን አደላደለዋል ።

አለቃ ጥበቡ ገሚ በወሎና በሸዋ በሚገኙ ገዳማትና አድባራት አያሌ አመታት አስተምረው ብዙ የቅኔ መምህራንን መርቀው አውጥተዋል ።

እኒህ ሊቅ 37 ዓመታት ባስተማሩበት በሸዋ በሰላሌ አውራጃ በሚገኘው በሰሬ መድሃኔ አለም ደብር በተወለዱ በ91 አመታቸው አርፈው ሆምሌ 27 ቀን በ1964 አ.ም. ተቀብረዋል ። (ታሪኩ ለአርባ ቀን መታሰቢያቸው ከታተመው ፅሁፍ በምህጻር የቀረበ ነው ።)

ፈንታ ገብርየ (መልአክ ብርሃን)

መልአክ ብርሃን ፈንታ ገብርየ በጎጃም ክፍለ ሀገር በጎዛምን ወረዳ ዝገባ አቦ ተወልደዋል ። አባትና እናታቸው በልጅነታቸው

ስለሞቱባቸው ከፈደል እስከዳሞት ድጋም ያለውን በንጉስ ተክለ ሃይማት ግቢ ተማሩ ። ከዚያም ዜማ ቤት ገብተው ፀዋት ወይም ጳጳስ ከመምህር ሰረገላ ብርሃን፣ ብሉያቱን ከአለቃ ገብረ ኤልያስ፣ ሊቃውንቱን ከአለቃ ወልደ ጊዮርጊስ አጠኑ ። ፅሁፈት፣ ድንሰት ስእል መሳልና ሀረግ መንደፍም ይችሉ ነበር ።

መልአክ ብርሃን ፈንታ ገብርየ በአለቅነት አጋምና ጊዮርጊስን መልአክ ብርሃን ሆነው ብቸና ጊዮርጊስን አስተዳድረዋል ።

እኒህ ሊቅ ሚያዝያ 27 ቀን በ1935 አ.ም. አርፈው በደብረ ማርቆስ ቤተ ክርስቲያን ተቀብረዋል ።

ፈንቱ (መሪጌታ)

መሪጌታ ፈንቱ ዋሴ ትውልዳቸው በጎጃም ክፍለ ሀገር በዋሸራ ማርያም ገዳም ነው ። ከታላቁ ሊቅ ከመምህር ተክለ ዘዋሸራ የቅኔ ትምህርታቸውን ካጠናቀቁ በሁዋላ ወደአቸፈር ሄደው ከመምህር ገሰሰ የጎዳና ቅኔ እውቀታቸውን አደላደለዋል ።

መሪጌታ ፈንቱ ተወልደው በተማሩበት በዋሸራ ማርያም ገዳም አስተምረው ብዙ የቅኔ መምህራንን መርቀው ሾመዋል ። እኒህ አረጋግ ምሁር ከጉባኤ ሳይለዩ ለብዙ ዘመናት ከኖሩ በሁዋላ ሆምሌ 25 ቀን በ1955 አ.ም. በ71 አመታቸው አርፈው በዚያው በዋሸራ ማርያም ተቀብረዋል ።

ባለቅኔዎቹ

በፊደል ተራ

(የቅኔዎቻቸው ቁጥሮች ከሰዎቻቸው ጋር ሰፍረዋል ። ከሰማቸው በፊት የኮከብ ምልክት የተደረገባቸው የህይወት ታሪካቸው ባጭሩ ተፅፎላቸዋል) ።

ተ. ቁ.

ሙሉ ስም

- *1 ሀይለ ስላሴ (መልአከ ሀይል) : 284 : 216
- *2 ሀይሉ (አጋፋሪ) : 139
- 3 ሀይሉ (ዘመቀሌ) : 268
- 4 ሀይሌ (አለቃ) : 283
- 5 ሀይመት (ወይዘሮ) : 250
- 6 ሀሩይ (አለቃ) : 273 : 299
- *7 ለማ ሀይሉ (አለቃ) : 73 : 88 : 128 : 333 : 335
- 8 ልሳነ ወርቅ (አለቃ) : 313
- *9 መርሻ (መጋቢ : ዘዲማ ጊዮርጊስ) : 79 : 265
- *10 መርአዊ (አለቃ : ዘተንታ) : 120
- 11 መንግስቱ (መሪጌታ) : 85 : 87 : 184
- *12 መኮንን ሰሎሞን (አለቃ) : 75
- 13 ምስራቅ (አለቃ : ዘኤልሻማ) : 65
- 14 ምትኩ እውር (ዘደብረ ወርቅ) : 181
- 15 ምትኩ (መጋቢ) : 108
- 16 ምንደስይል (ደብተራ) : 143 : 219
- 17 ሲኖዳ (ፀሀፌ ትእዛዝ : ዘጎንደር) : 249
- 18 ሳህሌ ወልደ ተክሌ (አለቃ) : 228
- *19 ስመኝ (መሪጌታ : ዘጠላዘም) : 37 : 58 : 60

- *20 ቀስሙ (መምህር : ዘዋሸራ) : 196
- 21 ቋያ (አባ : ዘአዘዞ) : 317
- 22 በትረ ጊዮርጊስ (እጩ) : 276
- *23 በዛብሀ ወንድም (አለቃ) :
38 : 162
- 24 ባቱኤል : 165
- 25 ተሰማ (አለቃ) : 91
- 26 ተሰፋ (አባ : ዘደብረ ሊባኖስ) : 144
- *27 ተክለ ሃይማኖት (ነጮ) : 309
- 28 ተክለ ሃይማኖት (አቤቶ) : 362 : 297
- 29 ተክለ ጊዮርጊስ : 83
- *30 ተክለ ፅዮን (አለቃ) : 95 : 131 : 158 : 175 : 192 : 217 :
238 : 240 : 243 : 266 : 269 : 316
- *31 ተክሌ (መምህር : ዘዋሸራ) 14 : 33 : 34 : 69 : 189 : 221 :
237 : 304
- 32 ተዋንዶ : 206
- *33 ተገኝ (መልአክ ፀሀይ) : 115
- 34 ቴዎድሮስ (መልአክ ፀሀይ) : 216
- 35 ንጉሴ ይመር (አለቃ : ዘዲማ) : 53 : 56
- 36 አለሙ (መጋቢ : ዘጎንጅ) : 62
- 37 አምደ ሚካኤል (አለቃ) : 51 : 224
- 38 አርአያ ወረታ (አቶ) : 211
- 39 አበበ (አለቃ : ዘሀመረ ኖህ ጎንደር) : 35
- 40 አበበ መሸሻ (መሪጌታ : ዘደብረ ወርቅ) : 137
- 41 አባተ (መሪጌታ) : 10
- 42 አብርሀ (አፈ ንቡረ እድ : ዘአክሱም) : 160
- *43 አካለ ወልድ (መምህር) : 198 : 314 : 319
- 44 አይቼህ (መጋቢ : ዘደብረ ወርቅ) : 202 : 296
- *45 አድማሱ ጀገበሬ (መልአክ ብርሃን) : 1 : 9 : 12 : 13 : 54 :
97 : 118 : 119 : 130 : 115 : 138

- *46 አድማሱ (ንቡረ እድ) : 72 : 89 : 323
- *47 አፈ ወርቅ ዘውዴ (አለቃ) : 187 : 241 : 263 : 338
- 48 እስክንድር (አፂ) : 283
- *49 እንግዳሽት (መምህር : ዘዲማ) : 233 /ሀ
- *50 እንግዳ ጻንኤል (አለቃ) : 132 : 233
- *51 እንግዳ ወርቅ ሀይሉ (አለቃ) : 64 : 277
- *52 ከቡቴ (አቃቤ ሰአት) : 8 : 177 : 201 : 270
- 53 ኪዳነ ወልድ (አለቃ) : 318
- *54 ካሳ (ቄስ ገበዝ) : 321 : 334
- 55 ካሳ (መምህር) : 220
- *56 ክፍለ የሀገስ (ዘጎንደር) : 199 : 25 : 306
- 57 ወልደ ግርያም ሀብቴ (አለቃ) : 68
- 58 ወልደ ግርያም ጉታ (መምህር) : 48
- 59 ወልደ ግርያም (መምህር : ዘዲማ) : 109
- 60 ወልደ ሥላሴ (አለቃ) : 242
- 61 ወልደ ያሬድ (አለቃ) : 102
- *62 ወልደ የሀገስ (መልአክ ብርሃን) : 113
- *63 ወልደ ገብርኤል (ራስ) : 106 : 112 : 157
- *64 ወልደ ጊዮርጊስ (አለቃ ሸዬ) : 74
- *65 ወልደ ጊዮርጊስ (መምህር : ዘራጉኤል) : 5 : 227
- *66 ወርቅ አገኘሁ ተክሌ (አለቃ) : 187
- *67 ውበሸት (ቄስ ገበዝ : ዘብቸና ጊዮርጊስ) : 20 : 28 : 264 :
300 : 324 : 325
- 68 ዘወልዴ (አለቃ) : 303
- 69 ዘየሀገስ (አለቃ) : 117 : 121 : 136 : 235
- *70 ዘገየ (ሊቀ ሀሩዮን) 161 : 182
- *71 ዠማንህ (ደብተራ : ዘጎንተ ፅጌ) : 11 : 133
- *72 ይትባረክ ቲርቆስ (መሪጌታ) : 20 : 59
- 73 ይኩኖ አምላክ (አቶ) : 101

- 74 ይግዛው (አለቃ ፡ ዘደብረ ወርቅ) ፡ 164
- *75 ዮፍታሄ ንጉሴ (ቀኝ ጌታ) ፡ 61
- *76 ደለለ (መሪጌታ ፡ ዘዋሸራ) ፡ 271
- 77 ደመረ (ግራጌታ ፡ ዘገነተ ፅጌ) ፡ 110
- 78 ደስታ (አለቃ ፡ ዘተድባበ ማርያም) 23 ፡ 92
- 79 ደስታ (መምህር ፡ ዘዋሸራ) ፡ 293
- *80 ደስታ (አለቃ) ፡ 294
- 81 ደቀ እስጢፋን ፡ 197
- 82 ዳኝ (አለቃ ፡ ዘራጉኤል) ፡ 103
- *83 ድንቄ (አለቃ) ፡ 285
- *84 ድንቆ ማርቆስ ፡ 205 ፡ 308 ፡ 311
- 85 ጀምበሬ (መሪጌታ) ፡ 41
- *86 ገብረ መስቀል (መምህር) ፡ 22
- 87 ገብረ መድሀን (መምህር) ፡ 153
- *88 ገብረ መድሀን (አለቃ ፡ ዘአሰቦት) ፡ 27 ፡ 207
- 89 ገብረ መድሀን (አለቃ ፡ ዘሌመን ሰላሌ) ፡ 111
- *90 ገብረ መድሀን (ግራጌታ) ፡ 57
- 91 ገብረ መድሀን (መምህር ፡ ዘማህደረ ማርያም) ፡ 326
- 92 ገብረ ሚካኤል እውር (ዘሰላሌ) ፡ 231
- 93 ገብረ ማርያም (ቄሰ ገበዝ) ፡ 248
- *94 ገብረ ስላሴ ክንፋ (መምህር ፡ ዘኤልያስ) ፡ 70 ፡ 86 ፡
105 ፡ 155 ፡ 163 ፡ 170 ፡ 281
- *95 ገብረ ስላሴ ፡ (ንቡረ እድ) 195
- 96 ገብረ ኢየሱስ (መምህር) ፡ 4
- *97 ገብረ ዋህድ ህሼ (አለቃ) ፡ 142
- 98 ገብረ ጊዮርጊስ (መምህር) ፡ 29
- 99 ገብረ ገድቅ (መሪጌታ ፡ ዘፍቼ ጊዮርጊስ) ፡ 24
- 100 ገብሬ (አለቃ ፡ ዘደብረ ሊባኖስ) ፡ 315
- 101 ገዝሙ (ደብተራ) ፡ 174

- 102 ጌቴ ገሞራው ፡ 151
- *103 ጎሹ አራት አይኖ ፡ 251
- 104 ጎበዜ (አለቃ) ፡ 307
- 105 ጥበቡ (መሪጌታ) ፡ 52
- *106 ጥበቡ ገሚ (መምህር) ፡ 141 ፡ 147
- 107 ጫልቲ ሀይሉ (አባ) ፡ 166
- *108 ፈንታ ገብርኖ (መልአክ ብርሃን) ፡ 6
- 109 ፈንታኖ (አለቃ) ፡ 127
- *110 ፈንቴ (መሪጌታ) ፡ 15

ከዚህ መጻሕፍት ቅርብ ዝምድና ያላቸው መጻሕፍታት ዝርዝር

መጻሕፍት ቅጂ ፡

ከግዳማ ጊዳ ሀፍዶ ጳጳስ ስላሴ ፡ እዲስ አበባ 1918 ።

መጻሕፍት ቅጂ ፡ ዝክረ ሊቃውንት

ከጳጳስ ጳጳስ ስርገብ ለደግሎ ገንጫ ፡ እዲስ አበባ 1963 ።

ገባብ ወትርንጫ ዘቅጂያት ፡ አእግረ ምስጢራት ፡

ከጳጳስ ይገረድ ወርቅ ፡ እዲስ አበባ 1960 ።

የቀድሞ ቅጂዎች ከነትርጓሜአቸው ፡

ከአለቃ ደኩና አምላክ ገብረ ሰላሴ ፡ እዲስ አበባ 1959 ።

ጥንታዊ የኢትዮጵያ ትምህርት ፡

ከሊቀ ሰላጣናት ሀብተ ግርጌ ወርቅነህ ፡ እዲስ አበባ 1963 ።

መጻሕፍት ቅጂ ቅጂ ዘአለቃ ለግ ፡

ከጳጳስ ስርገብ ለግ ፡ እዲስ አበባ 1959 ።

መጻሕፍት ሰዋሰው ፡

ከአለቃ ታየ ፡ ምስክሩ 1889 ።